

ຈິດໝາຍຂອງໂຢຮັນ
ພຣະວັນຄະດີຕາມມັດທາຍ
ພຣະວັນຄະດີຕາມມາໂກ
ພຣະວັນຄະດີຕາມໂຢຮັນ
ປະຖົມມະການ
ອົບພະຍົບ
ປະຊຸມນຸມ
ພຣະບັນຍັດສອງ
ໂຢຊູວາ

ພາບລວມ

ນີ້ແມ່ນການຄັດເລືອກບົດເລື່ອງພາສາກຣີກບູຮານຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອຈັບເອົາຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ດີທີ່ສຸດ, ທັງທາງກົງແລະຜ່ານສາວິກຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມທັງພື້ນຖານຂອງຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ: ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ພິຈາລະນາອ່ານໜັງສືຂອງຜູ້ເຜີຍພຣະວະຈະອື່ນໆ (ເພງສັນລະເສີນ, ອີຊາຢາ, ເຢເລມີ, ດາມີເອນ, ໂຢນາ, ໂຮເຊອາ, ແລະອື່ນໆ).

ກຳໜົດ

ການແປພາສານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ Septuagint ແລະ Byzantine ດ້ວຍໂມເດລພາສາຂະໜາດໃຫຍ່. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ມັນຈຶ່ງມີຮ່ອງຮອຍຂອງວັດທະນະທຳແລະໄວຍາກອນຂອງພາສາຕົ້ນສະບັບຢູ່ຫຼາຍ, ແຕ່ອາດຈະມີຂໍ້ຜິດພາດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມີຫຍັງທີ່ເບິ່ງແປກ, ກະລຸນາກວດສອບຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ. ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລ໌ທີ່ jesusislord@joshuabible.com.

ການອະນຸຍາດ

ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ແລະແຈກຢາຍການແປນີ້ທັງໝົດຫຼືບາງສ່ວນ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດັດແປງຫຼືຂາຍມັນ. ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລ໌ທີ່ jesusislord@joshuabible.com ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂມັນແລະສະໜອງສະບັບທີ່ປຸງແລ້ວໃຫ້ທ່ານ.

ຈິດໝາຍຂອງໄຢຮັນ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕

ພຣະວັນຄະດີຕາມນັດທາຍ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔ ໒໕ ໒໖ ໒໗ ໒໘

ພຣະວັນຄະດີຕາມມາຕິກ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖

ພຣະວັນຄະດີຕາມໄຢຮັນ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑

ປະຖົມມະກາມ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔ ໒໕ ໒໖ ໒໗ ໒໘ ໒໙ ໓໐ ໓໑ ໓໒ ໓໓ ໓໔ ໓໕ ໓໖ ໓໗ ໓໘ ໓໙ ໔໐ ໔໑ ໔໒ ໔໓
໔໔ ໔໕ ໔໖ ໔໗ ໔໘ ໔໙ ໕໐

ອົບພະຍົບ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔ ໒໕ ໒໖ ໒໗ ໒໘ ໒໙ ໓໐ ໓໑ ໓໒ ໓໓ ໓໔ ໓໕ ໓໖ ໓໗ ໓໘ ໓໙ ໔໐

ປະຊຸມນຸມ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔ ໒໕ ໒໖ ໒໗ ໒໘ ໒໙ ໓໐ ໓໑ ໓໒ ໓໓ ໓໔ ໓໕ ໓໖

ພຣະບັນຍັດສອງ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔ ໒໕ ໒໖ ໒໗ ໒໘ ໒໙ ໓໐ ໓໑ ໓໒ ໓໓

ໄຢຊວາ

໑ ໒ ໓ ໔ ໕ ໖ ໗ ໘ ໙ ໑໐ ໑໑ ໑໒ ໑໓ ໑໔ ໑໕ ໑໖ ໑໗ ໑໘ ໑໙ ໒໐ ໒໑ ໒໒ ໒໓
໒໔

ຈິດໝາຍຂອງໂຢຮັນ

໑

ສິ່ງທີ່ມີນາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາເອງ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງຢ່າງລະອຽດ ແລະ ມີຂອງພວກເຮົາໄດ້ສຳຜັດ, ກ່ຽວກັບພຣະທຳແຫ່ງຊີວິດ, ແລະຊີວິດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະ ເປັນພະຍານ ແລະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນຕອນ, ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະບິດາ ແລະໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຮົາ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນນັ້ນ, ພວກເຮົາປະກາດໃຫ້ທ່ານຟັງ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຄວາມສຳພັນກັບພວກເຮົາ, ແລະຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຢູ່ກັບພຣະບິດາ ແລະກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແລະພວກເຮົາຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຮົາຈະເຕັມເປັນ.

ແລະນີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າແມ່ນແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມມີຕໍ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງເລີຍ ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ ແລະພວກເຮົາຢ່າງຢູ່ໃນຄວາມມີ, ພວກເຮົາກໍ່ຂີ້ຕົວະ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງ ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຢ່າງໃນແສງສະຫວ່າງ, ເປັນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ, ພວກເຮົາກໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັບກັນແລະກັນ, ແລະເລືອດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບຸດຂອງພຣະອົງກໍ່ຊຳລະພວກເຮົາຈາກບາບທັງໝົດ. ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ຫລອກລວງຕົນເອງ ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຍອມຮັບບາບຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງແມ່ນຊື່ສັດແລະຊອບທຳ, ເພື່ອຈະໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ພວກເຮົາ ແລະຊຳລະພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທັງໝົດ. ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນໂກຫົກ, ແລະພຣະທຳຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ.

໒

ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານເພື່ອວ່າທ່ານຈະບໍ່ທຳບາບ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດທຳບາບ, ພວກເຮົາມີຜູ້ຊ່ວຍປົກປ້ອງຕໍ່ພຣະບິດາ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທຳ, ແລະ ພຣະອົງເອງແມ່ນການໂຖ່ບາບສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນສຳລັບບາບຂອງ

ພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສໍາລັບບາບຂອງໂລກທັງໝົດ. ແລະໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ຖ້າພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງລາວ, ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະ, ແລະຄວາມຈິງບໍ່ມີຢູ່ໃນຄົນນັ້ນ. ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຮັກສາຄໍາຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົມບູນແທ້ໆໃນຄົນນັ້ນ. ໂດຍນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນພຣະອົງຄວນຈະດໍາເນີນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຳດໍາເນີນ, ແລະຕົນເອງກໍ່ຄວນດໍາເນີນດັ່ງນັ້ນ.

ພໍ່ນ້ອງ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂຽນຄໍາສັ່ງໃໝ່ໃຫ້ທ່ານ, ແຕ່ເປັນຄໍາສັ່ງເກົ່າທີ່ທ່ານມີມາແຕ່ຕົ້ນ, ຄໍາສັ່ງເກົ່ານັ້ນແມ່ນຄໍາທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນມາແຕ່ຕົ້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຂຽນຄໍາສັ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມຈິງໃນພຣະອົງແລະໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າຄວາມມືດກໍາລັງຜ່ານໄປ ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງກໍາລັງສ່ອງແສງຢູ່ແລ້ວ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ ແລະກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຢູ່ໃນຄວາມມືດຈົນເຖິງຕອນນີ້. ຜູ້ທີ່ຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດຢູ່ໃນຕົວລາວ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພໍ່ນ້ອງຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະຢ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າລາວໄປໃສ, ເພາະວ່າຄວາມມືດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງລາວບອດ.

ຂ້ອຍຂຽນເຖິງພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວເພາະນາມຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ, ບັນດາບິດາ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ, ບັນດາຊາຍໜຸ່ມ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ບັນດາບິດາທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຊາຍໜຸ່ມທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າຄົງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ.

ຢ່າຮັກໂລກ ຫຼື ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ຖ້າຜູ້ໃດຮັກໂລກ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາກໍ່ບໍ່ມີຢູ່ໃນເຂົາ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງເນື້ອໜັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຕາ ແລະ ຄວາມອວດອ້າງຂອງຊີວິດ, ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະບິດາ, ແຕ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ. ໂລກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນກໍາລັງຜ່ານໄປ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປມື້ລ້ານຄອນ.

ເດັກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ນີ້ແມ່ນຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍ, ແລະດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ຕ້ານ
ພຣະຄຣິດກຳລັງມາ, ແລະຕອນນີ້ຜູ້ຕ້ານພຣະຄຣິດຫຼາຍຄົນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນແລ້ວ, ເພາະ
ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນຊົ່ວໂມງສຸດທ້າຍ. ພວກເຂົາອອກໄປຈາກພວກເຮົາ, ແຕ່
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເປັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຂົາ
ຈະຢູ່ດີກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າຈະຖືກເປີດເຜີຍວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນເປັນຂອງ
ພວກເຮົາ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍມີການເຈີມຈາກຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ຂຽນໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງ, ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້
ມັນ, ແລະເພາະວ່າຄວາມຂີ້ຕົວະທຸກຢ່າງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມຈິງ. ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນຕົກຫົກ
ຖ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ປະຕິເສດວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ? ນີ້ແມ່ນຄົນຕ້ານພຣະຄຣິດ, ຄື
ຄົນທີ່ປະຕິເສດພຣະບິດາແລະພຣະບຸດ. ທຸກຄົນທີ່ປະຕິເສດລູກຊາຍ ກໍ່ບໍ່ມີພໍ່ເຊັ່ນກັນ.
ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ມັນຢູ່ໃນທ່ານ. ຖ້າສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່
ຕົ້ນນັ້ນຢູ່ໃນທ່ານ, ທ່ານກໍ່ຈະຢູ່ໃນພຣະບຸດແລະໃນພຣະບິດາ. ແລະນີ້ແມ່ນຄຳສັນຍາທີ່
ພຣະອົງເອງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊີວິດນິລັນຕອນ. ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ
ກ່ຽວກັບພວກທີ່ກຳລັງຫຼອກລວງທ່ານ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ, ການເຈີມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈາກ
ພຣະອົງ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນທ່ານ, ແລະທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດສອນທ່ານ, ແຕ່ດັ່ງທີ່
ການເຈີມນັ້ນເອງສອນທ່ານກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ, ແລະມັນເປັນຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ແມ່ນຄວາມ
ຂີ້ຕົວະ, ແລະດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ສອນທ່ານແລ້ວ, ທ່ານຈະຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງ. ແລະດຽວນີ້ ລູກ
ນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ຈຶ່ງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍ ພວກເຮົາຈະມີ
ຄວາມກ້າຫານ ແລະບໍ່ຕ້ອງອາຍຕໍ່ພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງປາກົດມາ. ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງຊອບທຳ, ກໍ່ຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງ.

໓

ຈຶ່ງເບິ່ງຄວາມຮັກຊະນິດໃດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາ
ຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ດຽວນີ້ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຍັງ
ບໍ່ທັນຖືກເປີດເຜີຍວ່າພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຖ້າພຣະອົງຖືກ
ເປີດເຜີຍ, ພວກເຮົາຈະເປັນຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະອົງ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນ. ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງນີ້ໃນພຣະອົງ, ກໍ່ຊຳລະຕົນເອງໃຫ້
ບໍລິສຸດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ.

ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກໍ່ເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍ, ແລະບາບກໍ່ຄືການລະເມີດ
ກົດໝາຍ. ແລະ ທ່ານຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອເອົາບາບຂອງພວກເຮົາໄປ,
ແລະ ບໍ່ມີບາບໃນພຣະອົງ. ທຸກຄົນທີ່ຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງບໍ່ເຮັດບາບ, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບບໍ່ໄດ້
ເຫັນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຮົາ,
ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳກໍ່ເປັນຜູ້ຊອບທຳ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງນັ້ນເປັນຜູ້ຊອບທຳ. ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບ
ແມ່ນມາຈາກມານ, ເພາະວ່າມານໄດ້ເຮັດບາບຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ. ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້
ປາກົດອອກມາເພື່ອທຳລາຍວຽກງານຂອງມານ. ທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດ
ບາບ, ເພາະວ່າເມັດພຶດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຂົາ, ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດທຳບາບໄດ້, ເພາະວ່າ
ເຂົາເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນເລື່ອງນີ້ຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລູກ
ຂອງມານຮ້າຍ. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳ ກໍ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່
ຮັກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນດັ່ງກາອິນ ຜູ້ທີ່ມາຈາກຜູ້
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະໄດ້ຂ້າອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະເພື່ອຫຍັງລາວຈຶ່ງຂ້າລາວ? ເພາະວ່າ
ວຽກງານຂອງລາວເປັນຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ວຽກງານຂອງອ້າຍນ້ອງລາວເປັນຊອບທຳ.
ພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າປະຫລາດໃຈເລີຍ ຖ້າໂລກກຽດຊັງພວກເຈົ້າ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກ
ເຮົາໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກພໍ່ນ້ອງ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພໍ່ນ້ອງ
ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ. ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນນັກຂ້າຄົນ, ແລະ
ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ວ່າທຸກນັກຂ້າຄົນບໍ່ມີຊີວິດນັ້ນລັດດອນຄົງຢູ່ໃນຕົວລາວເອງ. ໃນເລື່ອງນີ້
ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ, ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ອາງຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອ
ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາກໍ່ຄວນອາງຈິດວິນຍານເພື່ອພໍ່ນ້ອງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີຊີວິດຂອງໂລກ
ແລະເບິ່ງເຫັນພໍ່ນ້ອງຂອງລາວມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະປົດຄວາມເມດຕາຂອງລາວຈາກ
ລາວ, ແນວໃດຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່ໃນລາວ? ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າໃຫ້
ພວກເຮົາຮັກດ້ວຍຄຳເວົ້າ ຫຼືດ້ວຍລັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ຮັກດ້ວຍການກະທຳແລະຄວາມຈິງ. ແລະ
ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກຄວາມຈິງ, ແລະພວກເຮົາຈະຊັກຊວນຫົວໃຈ
ຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ວ່າຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຕັດສິນພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກໍ່
ໃຫຍ່ກວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ທີ່ຮັກແພງ, ຖ້າຫົວໃຈຂອງ
ພວກເຮົາບໍ່ປະນານພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍ່ມີຄວາມກ້າຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່
ຕາມທີ່ພວກເຮົາຂໍ, ພວກເຮົາກໍ່ຮັບຈາກພຣະອົງ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດ
ຂອງພຣະອົງ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ແລະນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້ ແລະຜູ້
ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງເອງກໍ່ຢູ່ໃນເຂົາ. ແລະໃນນີ້

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຄົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ຈາກພຣະວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ.

໔

ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຢ່າເຊື່ອທຸກວິນຍານ, ແຕ່ຈົ່ງທົດສອບວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່, ເພາະວ່າມີຜູ້ປະກາດເທັດຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ. ໃນນີ້ທ່ານຮູ້ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ທຸກວິນຍານທີ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເນື້ອໜັງ, ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະທຸກວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ມາໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ, ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນວິນຍານຂອງຜູ້ຕ້ານຄຣິດທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າຈະມາ, ແລະດຽວນີ້ກໍຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ. ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາແລ້ວ, ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ພວກເຂົາມາຈາກໂລກ ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕາມແບບໂລກ ແລະໂລກກໍຟັງພວກເຂົາ ພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກໍຟັງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຟັງພວກເຮົາ. ຈາກນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຫຼົງຜິດ.

ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ເພາະວ່າຄວາມຮັກແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກແມ່ນເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ. ໃນນີ້ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອັນດຽວຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດໂດຍຜ່ານພຣະອົງ. ໃນນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກ, ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາ ແລະໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເປັນເຄື່ອງລົບລ້າງບາບສໍາລັບບາບຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍຄວນຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາຮັກກັນແລະກັນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະຄົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍສົມບູນແລ້ວໃນພວກເຮົາ. ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເອງຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະເປັນພະຍານວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ. ຜູ້ໃດຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຂົາ ແລະ ເຂົາກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວ ແລະໄດ້ເຊື່ອແລ້ວໃນຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ພວກເຮົາ.

ພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ, ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັກກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຂົາ. ໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມຮັກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນກັບພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາອາດຈະມີຄວາມກ້າຫານໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ, ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນ, ພວກເຮົາກໍເປັນຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ມີຢູ່ໃນຄວາມຮັກ, ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນໂດຍຄວາມຢ້ານກົວອອກໄປ, ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວມີການລົງໂທດ, ແລະຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ສົມບູນໃນຄວາມຮັກ. ພວກເຮົາຮັກລາວ ເພາະວ່າລາວເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາກ່ອນ. ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ກຽດຊຶ້ງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ລາວກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກອ້າຍນ້ອງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວ, ລາວຈະສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ແນວໃດ? ແລະພວກເຮົາມີຄຳສັ່ງນີ້ຈາກພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັກພໍ່ນ້ອງຂອງລາວດ້ວຍ.

໔

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ, ໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ບັງເກີດ, ກໍຮັກຜູ້ທີ່ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງນັ້ນດ້ວຍ. ໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຮັກລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນເປັນພາລະໜັກ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເກີດຈາກພຣະເຈົ້າຊະນະໂລກ, ແລະນີ້ແມ່ນການຊະນະທີ່ໄດ້ຊະນະໂລກ, ຄືຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ໃດແມ່ນຜູ້ຊະນະໂລກ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ? ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມາແລ້ວຜ່ານນ້ຳແລະເລືອດ, ຄືພຣະເຢຊູພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນໃນນ້ຳເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ນໃນນ້ຳແລະເລືອດ, ແລະພຣະວິນຍານແມ່ນຜູ້ເປັນພະຍານ, ເພາະວ່າພຣະວິນຍານແມ່ນຄວາມຈິງ. ເພາະວ່າມີສາມຜູ້ເປັນພະຍານຢູ່ໃນສະຫວັນ ຄື ພຣະບິດາ, ພຣະວາທະ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະສາມຜູ້ນີ້ເປັນໜຶ່ງດຽວ, ແລະມີສາມຜູ້ເປັນພະຍານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະວິນຍານ, ນ້ຳ ແລະ ເລືອດ, ທັງສາມນີ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮັບການເປັນພະຍານຂອງນະນຸດ, ການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄຳພະຍານຢູ່ໃນຕົນເອງ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳພະຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ແລະນີ້ແມ່ນການພະຍານ ທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ

ຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະຊີວິດນີ້ຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດ
ກໍມີຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ມີຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ວ່າທ່ານມີຊີວິດນິລັນດອນ ແລະເພື່ອວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ພວກເຮົາມີຕໍ່
ພຣະອົງ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍຟັງ
ພວກເຮົາ. ແລະຖ້າພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຟັງພວກເຮົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂໍ, ພວກ
ເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂໍຈາກພຣະອົງ. ຖ້າຜູ້ໃດເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ
ທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ລາວຈະຂໍອ້ອນວອນ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະປະທານຊີວິດແກ່
ລາວ, ຄືແກ່ຜູ້ທີ່ທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ມີບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າ
ກ່ຽວກັບບາບນັ້ນວ່າໃຫ້ຂໍອ້ອນວອນ. ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທຸກຢ່າງແມ່ນບາບ, ແລະມີບາບທີ່ບໍ່
ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດບາບ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເກີດ
ຈາກພຣະເຈົ້າປົກປັກຮັກສາຕົນເອງ, ແລະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງລາວໄດ້. ພວກ
ເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະໂລກທັງໝົດນອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພວກ
ເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະທານຈິດໃຈແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ຄືຢູ່ໃນ
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະອົງນີ້ແຫລະແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ.

ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ຈົ່ງປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຮູບປັ້ນທັງຫຼາຍ, ອາແມນ.

ພຣະວັນຄະດີຕາມມັດທາຍ

໑

ປີ້ມ ການເກີດ ຂອງ Abraham ເກີດ Isaac, Isaac ເກີດ Jacob, ແລະ Jacob ເກີດ Judah ກັບພັນຮອງຂອງລາວ, ຢູດາໄດ້ເກີດຟາເຣສແລະຊາຮາຈາກທາມາ, ຟາເຣສໄດ້ເກີດເອສຣິມ, ເອສຣິມໄດ້ເກີດອາຮາມ, ອາຮາມໄດ້ເກີດອາມິນາດາບ, ອາມິນາດາບໄດ້ເກີດນາຊອນ, ນາຊອນໄດ້ເກີດຊານມອນ, ແຊນມອນໄດ້ເກີດໄບອາສຈາກອາຮາບ, ໄບອາສໄດ້ເກີດໂອເບດຈາກຮູດ, ແລະໂອເບດໄດ້ເກີດເຈສຊີ Jesse ໄດ້ເກີດ David ກະສັດ. ກະສັດ David ໄດ້ເກີດ Solomon ຈາກພັນລະຍາຂອງ Uriah. ໂຊໂລມອນໄດ້ເກີດເຮໂຮໂບອາມ, ເຮໂຮໂບອາມໄດ້ເກີດອາບິຢາ, ອາບິຢາໄດ້ເກີດອາຊາ, ອາຊາໄດ້ເກີດເຈໂຮຊາຟັດ, ເຈໂຮຊາຟັດໄດ້ເກີດໂຢຮາມ, ໂຢຮາມໄດ້ເກີດໂອຊີອາສ, ອຸຊຊີຢາໄດ້ເກີດໂຢທາມ, ໂຢທາມໄດ້ເກີດອາຫາຊ, ແລະອາຫາຊໄດ້ເກີດເຮເຊກິຢາ. ເຮເຊກິອາໄດ້ເກີດມານັດເຊ, ມານັດເຊໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ອາໂຣນໄດ້ເກີດໂຢຊີອາ, ໂຢຊີອາໄດ້ເກີດເຢໂຮນີອາແລະພັນຮອງຂອງລາວໃນເວລາການເນລະເທດໄປບາບີໂລນ

ແລະຫຼັງຈາກການເນລະເທດຂອງບາບີໂລນ, ເຢໂຮນີອາສໄດ້ເກີດຊາລາທິເອນ, ແລະຊາລາທິເອນໄດ້ເກີດເຊຣຸບບາເບນ. ເຊຣຸບບາເບນໄດ້ເກີດອາບິອູດ, ອາບິອູດໄດ້ເກີດເອລີອາກິມ, ເອລີອາກິມໄດ້ເກີດອາໄຊຣ, ອາຊໄດ້ເກີດຊາດິກ, ຊາດິກໄດ້ເກີດອາຄິມ, ອາຄິມໄດ້ເກີດເອລີອູດ, ເອລີອູດເປັນພໍ່ຂອງເອເລອາຊາ, ເອເລອາຊາເປັນພໍ່ຂອງມັດທານ, ມັດທານເປັນພໍ່ຂອງຢາໂຣບ ຢາໂຣບໄດ້ເກີດໂຢເຊັບ ຜູ້ເປັນຜົວຂອງນາເລຍ ຊຶ່ງຈາກນາງນັ້ນໄດ້ເກີດເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ ດັ່ງນັ້ນ, ຊົນລຸ້ນທັງໝົດຈາກອັບຣາຮາມຈົນເຖິງດາວິດແມ່ນສືບສີ່ຊົນລຸ້ນ, ແລະຈາກດາວິດຈົນເຖິງການເນລະເທດໄປບາບີໂລນແມ່ນສືບສີ່ຊົນລຸ້ນ, ແລະຈາກການເນລະເທດບາບີໂລນຈົນເຖິງພຣະຄຣິດແມ່ນສືບສີ່ຊົນລຸ້ນ.

ການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນດັ່ງນີ້. ເພາະວ່າແມ່ຂອງພຣະອົງຄົນນາເລຍຖືກໝັ້ນກັບໂຢເຊັບ, ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາຮ່ວມກັນ, ນາງຖືກພົບວ່າມີພະທ້ອງຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໂຢເຊັບ ຜົວຂອງນາງ ເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະບໍ່ຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ນາງອັບອາຍຕໍ່ສາທາລະນະ ຈຶ່ງປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍນາງໄປຢ່າງລັບງ ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ພິຈາລະນາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດແກ່ລາວໃນຄວາມຝັນ ກ່າວວ່າ, ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະຮັບມາລີເປັນເມຍ

ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກປະສົບພາບໃນນາງນັ້ນມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ນາງຈະເກີດລູກຊາຍ ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຢຊູ ເພາະວ່າລາວຈະຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງລາວໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຄຳສັ່ງໄວ້ດ້ວຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທໍາທີ່ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຫຍິງພົມຈະມີໃນທ້ອງ ແລະ ຈະເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເອັມມານູເອນ, ເຊິ່ງແປວ່າ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ເມື່ອທ່ານເຢເຊັບຕີນຈາກການນອນແລ້ວ, ລາວໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວ, ແລະລາວໄດ້ຮັບເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ. ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງຈົນກວ່ານາງຈະເກີດລູກຊາຍຫົວຂອງນາງ, ແລະ ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພຣະອົງວ່າເຢຊູ.

໒

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກປະສູດໃນເມືອງເບັດເລເຮັມແຂວງຢູເດຍໃນສະໄໝຂອງກະສັດເຮໂຣດ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມີນັກປາລະຈິດຈາກຕາເວັນອອກໄດ້ມາຮອດເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ກະສັດຂອງຊາວຢິວທີ່ຖືກເກີດນັ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ? ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດາວຂອງພະອົງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ ແລະພວກເຮົາໄດ້ມາເພື່ອນະນັດສະການພະອົງ. ເມື່ອກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຍິນແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ວຸ້ນວາຍພຣະທັຍ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດກໍ່ວຸ້ນວາຍໄປກັບພຣະອົງ ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຂຽນທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນ, ລາວໄດ້ສອບຖາມພວກເຂົາວ່າພຣະຄຣິດຈະເກີດຢູ່ບ່ອນໃດ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມແຂວງຢູເດຍ, ເພາະວ່າມັນຖືກຂຽນໄວ້ດ້ວຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພະຄໍາດັ່ງນີ້, ແລະເຈົ້າເບັດເລເຮັມ, ແຜ່ນດິນຢູດາ, ບໍ່ແມ່ນນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ນໍາຂອງຢູດາເລີຍ, ເພາະວ່າຈາກເຈົ້າຈະມີຜູ້ນໍາອອກມາ, ຜູ້ທີ່ຈະລ້ຽງດູປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄືອິດສະຣາເອນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຮໂຣດໄດ້ເອີ້ນພວກນັກປາຖະໜາຢ່າງລັບໆ ແລະໄດ້ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນຈາກພວກເຂົາກ່ຽວກັບເວລາທີ່ດາວໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ ແລະເມື່ອສິ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປເບັດເລເຮັມແລ້ວ, ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປສອບຖາມຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ແລະເມື່ອພວກເຈົ້າພົບແລ້ວ, ຈົ່ງລາຍງານມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍກໍ່ຈະໄປນະນັດສະການລາວດ້ວຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຍິນກະສັດແລ້ວກໍ່ໄດ້ໄປ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ດາວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນໃນທາງອອກໄດ້ນໍາໜ້າພວກເຂົາ, ຈົນກ່ວາມາຢືນຢູ່ຂ້າງເທິງບ່ອນທີ່

ເດັກນ້ອຍຢູ່, ເມື່ອໄດ້ເຫັນດາວ, ພວກເຂົາກໍ່ດີໃຈຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດ ເຮືອນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເດັກນ້ອຍຢູ່ກັບນາເລຍແມ່ຂອງລາວ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັ້ນ ລົງນະມັດສະການລາວ, ແລະ ເມື່ອເປີດຊັບສິນບັດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍ ຂອງຂວັນແກ່ລາວ ຄື ຄໍາ, ກໍາຍານ ແລະ ມົວ. ແລະ ໄດ້ຮັບການເຕືອນໃນຄວາມຝັນໃຫ້ບໍ່ ກັບຄືນໄປຫາເຮືອດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖອນຕົວກັບຄືນໄປແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໂດຍຜ່ານ ທາງອື່ນ.

ເມື່ອພວກເຂົາຖອນຕົວໄປແລ້ວ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ປາກົດແກ່ໂຢເຊັບໃນຄວາມຝັນ ເວົ້າວ່າ, ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນ, ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງລາວໄປ ແລະຫຼົບໜີໄປອີຢິບ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຮືອດກໍາລັງຈະ ຊອກຫາເດັກນ້ອຍເພື່ອທຳລາຍລາວ. ແຕ່ລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ່ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງ ລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະຖອນຕົວໄປອີຢິບ ແລະພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຮືອດສິ້ນ ພຣະຊົນ ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ ກ່າວວ່າ ຈາກອີຢິບເຮົາໄດ້ເອົັນລູກຊາຍຂອງເຮົາ

ແລ້ວເຮືອດເມື່ອເຫັນວ່າຖືກນັກປາຊະຍາຫລອກລວງ, ກໍ່ຕົກດຮ້າຍຫຼາຍ, ແລະໄດ້ ສົ່ງຄືນໄປຂ້າເດັກນ້ອຍທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເບັດເລເຣັນແລະໃນເຂດແດນທັງໝົດຂອງມັນ, ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸສອງປີລົງມາ, ຕາມເວລາທີ່ລາວໄດ້ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນຈາກນັກປາຊະຍາ. ແລ້ວ ສົ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍເຢເຣມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍ່ໄດ້ສຳເລັດ ມີສຽງໃນຮານາຖືກໄດ້ຍິນ, ການຄຳຄວນ ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ການໂສກເສົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ອາເຊວຮ້ອງໄຫ້ ໃຫ້ລູກຂອງນາງ, ແລະ ນາງບໍ່ຕ້ອງການຖືກປອບໂຍນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ.

ເມື່ອເຮືອດເສຍຊີວິດແລ້ວ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ ແກ່ໂຢເຊັບໃນຄວາມຝັນໃນປະເທດອີຢິບ. ກ່າວວ່າ, ລຸກຂຶ້ນແລ້ວພາເອົາເດັກນ້ອຍແລະ ແມ່ຂອງລາວ ແລະໄປເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່າພວກທີ່ຊອກຫາວິນຍານ ຂອງເດັກນ້ອຍໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ແຕ່ເມື່ອລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວ, ລາວໄດ້ພາເດັກນ້ອຍແລະ ແມ່ຂອງລາວ, ແລະໄດ້ມາຮອດແຜ່ນດິນອິດສະລາເອນ.

ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າອາເຄລາອິດປົກຄອງແຂວງຢູເດຍແທນທີ່ເຮືອດພໍ່ຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ຈະໄປທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຕືອນໃນຄວາມຝັນ, ລາວຈຶ່ງຖອນ ຕົວໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ແລະເມື່ອມາຮອດແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່າ

ນາຊາເຮັດ, ເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທໍາວ່າ
ທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນາຊາເຮັດ.

໓

ແຕ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ມາປະກາດໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຂອງ
ແຂວງຢູເດຍ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກັບໃຈເສຍ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ.
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທໍາອີຊາຢາວ່າ, ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນກັນດານ,
ຈົ່ງກຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດທາງຢ່າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່.

ແຕ່ໂຢຮັນເອງມີເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວເຮັດຈາກຂົນອູດ ແລະແຖບໜັງຮັດແອວຂອງ
ລາວ, ແລະອາຫານຂອງລາວແມ່ນຕັກແຕນ ແລະນ້ຳເຜິ້ງປ່າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາວ
ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ທົ່ວແຂວງຢູເດຍ ແລະ ທົ່ວແຂວງອ້ອມຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ກໍອອກໄປ
ຫາລາວ ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າຖືກຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນໂດຍລາວ ໂດຍ
ສາລະພາບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ເມື່ອເຫັນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍຫຼາຍຄົນມາຮັບການຈຸມນໍ້າຂອງ
ລາວ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກລູກຫຼານຂອງຈູຟິດ, ໃຜສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານ
ຫຼົບໜີຈາກຄວາມໂກດທໍາກໍາລັງຈະມາເຖິງ? ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດຜົນທີ່ສົມຄວນກັບການກັບ
ໃຈ ແລະຢ່າຄິດເວົ້າໃນຕົວເອງວ່າ, ພວກເຮົາມີພໍ້ຄືອັບຣາຮາມ. ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າກັບ
ພວກເຈົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າສາມາດຈາກກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຍົກຂຶ້ນລູກໃຫ້ອັບຣາຮາມ. ແລ້ວ
ຂວານກໍ່ວາງຢູ່ທີ່ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້, ດັ່ງນັ້ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໝາກໄມ້ດີຈະຖືກຕັດລົງ
ແລະໂຍນເຂົ້າໄຟ.

ຂ້ອຍແທ້ຈິງບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນນ້ຳເພື່ອການກັບໃຈ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ກໍາລັງມາຫຼັງຈາກ
ຂ້ອຍນັ້ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະແບກເກີບແຕະຂອງລາວ, ລາວເອງຈະ
ບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລະໄຟ. ຜູ້ທີ່ຖືເຄື່ອງມືຝັດເມັດຢູ່ໃນມືຂອງລາວ
ແລະ ລາວຈະເຮັດຄວາມສະອາດລານນວດຂອງລາວຢ່າງລະອຽດ, ແລະ ຈະເກັບກ່ຽວ
ເມັດພືດຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຂອງ, ແຕ່ຟາງນັ້ນລາວຈະເຜົາດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ມອດ
ດັບ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເດີນທາງມາຈາກແຂວງກາລີລາຍາໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເພື່ອໄປ
ຫາໄຢຮັ້ນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວ ແຕ່ໄຢຮັ້ນກໍາລັງຂັດຂວາງລາວໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຖືກຮັບບັບຕິສະມາໂດຍເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກັບມາຫາຂ້ອຍບໍ່? ແຕ່
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນເດີ, ເພາະວ່າມັນສົມຄວນສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ຄວາມຊອບທໍາທັງໝົດສໍາເລັດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວ. ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູ
ຖືກຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ຂຶ້ນຈາກນ້ຳທັນທີ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ສະຫວັນກໍ່ຖືກ
ເປີດອອກແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງລົງມາ
ຄືກັບນົກເຂົາ ແລະ ມາຢູ່ເທິງພຣະອົງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີສຽງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ນີ້
ແມ່ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເຮົາພໍໃຈ.

໔

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູຖືກພຣະວິນຍານນໍາຂຶ້ນໄປໃນທະເລຊາຍ ເພື່ອຖືກ
ມານຮ້າຍທົດລອງ ແລະຫຼັງຈາກໄດ້ອິດອາຫານສີ່ສິບອັນແລະສີ່ສິບຄົນ, ຕໍ່ມາພຣະອົງກໍ່
ຊົງຫົວ. ແລະຜູ້ທົດລອງໄດ້ມາຫາເຂົາແລ້ວເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຈົ່ງເວົ້າເພື່ອໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ກາຍເປັນຂ້າວຈີ່. ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ,
ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດໂດຍເຂົ້າຈີ່ຢ່າງດຽວ, ແຕ່ໂດຍທຸກຄໍາທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ແລ້ວມານພາລາວເຂົ້າໄປໃນນະຄອນບໍລິສຸດ, ແລະຕັ້ງລາວໄວ້ເທິງຍອດຂອງ
ພຣະວິຫານ. ແລະ ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງໂຍນຕົວ
ເອງລົງໄປ, ເພາະວ່າມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະສົ່ງບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າສະດູດຕົນ
ຂອງເຈົ້າກັບຫີນ.

ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ທົດສອບ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.

ອີກຄັ້ງໝູ່ມານພາລາວໄປຍັງພູທີ່ສູງຫຼາຍ, ແລະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນອານາຈັກ
ທັງໝົດຂອງໂລກ ແລະຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພວກມັນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ສິ່ງ
ເຫຼົ່ານີ້ ທັງໝົດ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າ ກຶມລົງ ກະນົບໄຫວ້ຂ້ອຍ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່
ຕົວະກັບເຂົາວ່າ, ໄປຫຼັງຂ້ອຍເລີຍ, ຊາຕານ, ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ເຈົ້າຈະ
ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະປະກອບພຣະກິດແດ່

ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ແລ້ວມານກໍປ່ອຍພຣະອົງໄປ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ບັນດາທູດສະຫວັນ
ໄດ້ມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າໂຢຮັນຖືກມອບໄວ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວໄປຍັງ
ແຂວງກາລິລີ. ແລະໄດ້ປະໄວ້ນາຊາເຮັດຫລັງ, ໄດ້ມາອາໄສຢູ່ໃນຄາເປນາອູມເຊິ່ງຢູ່ຕາມ
ທະເລ, ໃນເຂດແດນຂອງເຊບູລິນແລະນັບທາລີ, ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຄຳທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໂດຍ
ຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາທີ່ເວົ້າວ່າ, ແຜ່ນດິນເຊບູລູນ ແລະ ແຜ່ນດິນນັບທາ
ລີມ, ທາງທະເລ, ຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ກາລິລີຂອງບັນດາປະຊາຊາດ, ປະຊາຊົນທີ່
ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ແລະເງົາມືດແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແສງສະຫວ່າງໄດ້ສ່ອງຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາ.

ດັ່ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມປະກາດ ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກັບໃຈເສຍ, ເພາະວ່າ
ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.

ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລິລາຍາ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງສອງຄົນ,
ຄືຊີໂມນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເບໂຕ ແລະອັນດຣູນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ກຳລັງໂຍນແຫລຶງໃນ
ທະເລ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ. ແລະພຣະອົງກໍຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ວ່າ: ຈົ່ງມາຕາມຂ້ອຍເຫັນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຊາວປະມົງມະນຸດ. ແລະ
ພວກເຂົາກໍປະແຫຕາຂ່າຍທັນທີ ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະໄດ້ໄປຂ້າງໜ້າຈາກທີ່
ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງອີກສອງຄົນ, ຄືຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ແລະໂຢຮັນ
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ຢູ່ໃນເຮືອກັບເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງແປງແຫຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະເຮືອແລະພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ທັນທີ, ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຫ້ວແຂວງກາລິເລທັງໝົດ, ສອນຢູ່ໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ ແລະ ຮັກສາທຸກພະຍາດ ແລະ ທຸກ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍໃນປະຊາຊົນ. ແລະ ຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວປະເທດຊີເຣຍ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນເຈັບປ່ວຍທຸກຄົນມາຫາພຣະອົງ, ຄື ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຕ່າງໆ
ແລະ ທີ່ຖືກຄວາມທໍລະມານຈັບຕົວ, ຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ, ຄົນເປັນລົມບ້າໝູ, ແລະ ຄົນເປັນ
ອໍມະພາດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ. ແລະ ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມ
ພຣະອົງຈາກແຂວງກາລິລີ, ເດກາໂບລິສ, ເຢຣູຊາເລັມ, ຢູເດຍ ແລະແຄວ້ນຟາກຂ້າມ
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ເມື່ອທອດພະເນດຝູງຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງເສດດີຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງປະທັບນັ້ງແລ້ວ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເມື່ອລາວເປີດປາກຂອງລາວ ລາວກໍ່ສອນພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນໃນວິນຍານມີສະຫວັນ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສິນະດົນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປອບເຢັນ. ຜູ້ທີ່ອ່ອນໄຫວນັ້ນມີສິດ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ ມີຄວາມສຸກແທ້ຜູ້ທີ່ຫົວໂຫຍແລະຫົວນ້ຳຕໍ່ຄວາມຊອບທຳ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ອື່ນ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາເປັນຜູ້ມີພອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ. ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບພອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ສ້າງສັນຕິພາບມີຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຂຶ້ນເທິງເພາະເຫດຄວາມຊອບທຳ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທ່ານເຈົ້າມີພອນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າດູຖູກທ່ານເຈົ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ທ່ານເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າຄຳຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງຕໍ່ທ່ານເຈົ້າໂດຍໂກງຫົກ ເພາະເຫດຂ້າງນັ້ນ. ຈຶ່ງດີໃຈແລະຊື່ນຊົມເຖິງ, ເພາະວ່າລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ໃນສະຫວັນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ມາກ່ອນພວກເຈົ້າແນວນີ້ແຫລະ.

ທ່ານທັງຫຼາຍແມ່ນເກືອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຖ້າແຕ່ເກືອກາຍເປັນຈິດ, ມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຄັມດ້ວຍຫຍັງ? ມັນບໍ່ມີກຳລັງອົກຕໍ່ໄປເລີຍ ນອກຈາກຖືກໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະຖືກມະນຸດຢຽບໄປ. ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູເຂົາບໍ່ສາມາດຖືກເຊື່ອງໄດ້. ແລະບໍ່ມີໃຜຈູດໂຄມໄຟແລ້ວເອົາໄປວາງໄວ້ພາຍໃຕ້ກະຕ່າ, ແຕ່ວ່າເອົາໄປວາງໄວ້ເທິງຖານໂຄມໄຟ, ແລະມັນກໍ່ສ່ອງແສງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນວຽກງານອັນດີງາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັນລະເສີນພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມາເພື່ອທຳລາຍກົດໝາຍຫຼືຄຳສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍ, ແຕ່ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານຟັງວ່າ, ຈົນກວ່າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ, ຕົວອັກສອນເຢດຕາໜຶ່ງຕົວຫຼືຂີດນ້ອຍໜຶ່ງຂີດຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈາກກົດໝາຍເລີຍ, ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຈະສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດທີ່ທຳລາຍບັນຍັດໜຶ່ງທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ສອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ, ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດ

ແລະ ສອນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອານາຈັກສະຫວັນ. ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ ຖ້າຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານບໍ່ອຸດົມສົມບູນຫຼາຍກວ່າຂອງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີແລະພວກຟາຣີຊາຍ, ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນເລີຍ. ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າກັບຄົນບູຮານວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຄົນ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນ, ຈະມີຄວາມຜິດກ່າວພິພາກສາ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນທີ່ໂກດອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຈະມີຄວາມຜິດກ່າວພິພາກສາ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ ອາກາ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ສະພາ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າວ່າ ຄົນໂຈ້ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ນະລົກແຫ່ງໄຟ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຖວາຍຂອງຂວັນຂອງເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈື່ໄດ້ວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັບເຈົ້າ, ຈຶ່ງປ່ອຍຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ, ແລ້ວໄປປ່ອງດອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງກັບມາຖວາຍຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ. ຈຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມດີກັບຄູ່ຂັດແຍ້ງຂອງເຈົ້າໃຫ້ໄວ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນທາງກັບລາວ, ຢ່າໃຫ້ຄູ່ຂັດແຍ້ງມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ພິພາກສາ ແລະຜູ້ພິພາກສາມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊ່ວຍ, ແລະເຈົ້າຈະຖືກໂຍນເຂົ້າຄູກ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຈ່າຍຄົນເງິນເຫຼັກສູດທ້າຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ມັນຖືກກ່າວໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ລ່ວງປະເວນີ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເບິ່ງແມ່ຍິງເພື່ອປາຖະໜານາງ ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນາງ ແລ້ວໃນຫົວໃຈຂອງລາວ ຖ້າຕາຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈຶ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນປະຕິທິດແກ່ເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າພິນາດ, ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນນະລົກ. ແລະຖ້າມີຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈຶ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນມັນໄປຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນປະຕິທິດສຳລັບເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າຈະພິນາດ ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກຣນນາ.

ມັນໄດ້ຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຢ່າເມຍຂອງລາວ, ໃຫ້ມອບໃບຢ່າໃຫ້ນາງ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ປ່ອຍແມ່ຍິງຂອງລາວ, ຍົກເວັ້ນເຫດຜົນການລ່ວງປະເວນີ, ເຮັດໃຫ້ນາງລ່ວງປະເວນີ, ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກປ່ອຍແລ້ວກໍ່ລ່ວງປະເວນີ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າມັນໄດ້ຖືກເວົ້າແກ່ຄົນບູຮານວ່າ, ບໍ່ໃຫ້ທ່ານສາບານເທັດ, ແຕ່ໃຫ້ທ່ານຄົນຄຳສາບານຂອງທ່ານແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຢ່າສາບານເລີຍ, ບໍ່ວ່າຈະໃນສະຫວັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ວາງຕົນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າເຂົ້າໄປໃນ

ຢຣູຊາເລັມ, ເພາະວ່າມັນເປັນເມືອງຂອງກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ຢ່າສາບານໂດຍຫົວຂອງ ເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜົນເສັ້ນໜຶ່ງເປັນສີຂາວຫຼືສີດຳໄດ້. ຈຶ່ງໃຫ້ຄຳເວົ້າ ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນ ແມ່ນກໍແມ່ນ, ບໍ່ກໍບໍ່, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເກີນກວ່ານີ້ແມ່ນມາຈາກຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມີການກ່າວໄວ້ວ່າ, ຕາທິດແທນຕາ ແລະ ແຂ້ວທິດແທນແຂ້ວ, ແຕ່ ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຢ່າຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ຜູ້ໃດຕິເຈົ້າທີ່ແກ້ມຂອາ, ຈຶ່ງຫັນແກ້ມອື່ນ ໃຫ້ລາວດ້ວຍ. ແລະຕໍ່ຄົນທີ່ຕ້ອງການຟ້ອງເຈົ້າໃນສານເພື່ອເອົາເສື້ອໃນຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງ ປ່ອຍໃຫ້ລາວເອົາເສື້ອຄຸນຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ຈະບັງຄັບເຈົ້າໃຫ້ໄປໜຶ່ງໄມລ໌, ຈຶ່ງ ໄປກັບລາວສອງໄມລ໌ ຈຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍທ່ານ ແລະຢ່າຫັນຫລັງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຢືນຈາກ ທ່ານ

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ, ທ່ານຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະ ກຽດຊັງສັດຕູຂອງທ່ານ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈຶ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງອວຍພອນ ຜູ້ທີ່ສາບແຂ່ງເຈົ້າ, ຈຶ່ງເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ແລະ ຈຶ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ທຳຮ້າຍເຈົ້າ ແລະ ຂັບໄລ່ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະກາຍເປັນລູກຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ເພາະວ່າ ພຣະອົງໃຫ້ດວງອາທິດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເທິງຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນດີ, ແລະໃຫ້ຝົນຕົກ ເທິງຄົນຊອບທຳແລະຄົນບໍ່ຊອບທຳ. ຖ້າທ່ານຮັກພວກທີ່ຮັກທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ລາງວັນຫຍັງ? ພວກຄົນເກັບພາສີບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບດຽວກັນບໍ່? ແລະຖ້າທ່ານຫັກທາຍພຽງ ແຕ່ເພື່ອນຂອງທ່ານເທົ່ານັ້ນ, ທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງທີ່ພິເສດກວ່າຄົນອື່ນ? ພວກຄົນເກັບ ພາສີກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບນັ້ນບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈະເປັນຄົນສົມບູນ, ຄືກັນກັບພໍ່ຂອງທ່ານທີ່ຢູ່ໃນ ສະຫວັນເປັນຄົນສົມບູນ.

໖

ຈຶ່ງລະວັງການໃຫ້ທ່ານຂອງເຈົ້າ ຢ່າເຮັດຕໍ່ໜ້າມະນຸດເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ຖ້າບໍ່ ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີລາງວັນຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເມື່ອເຈົ້າເຮັດການກຸສົນ, ຢ່າເປົ່າແກດໜ້າເຈົ້າ, ຄືກັບພວກຫນ້າຊ້ອນເຮັດໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະໃນຖະໜົນ, ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍິກຍ້ອງໂດຍມະນຸດ. ແຕ່ຈຶ່ງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດການກຸສົນ, ຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າມີ ຂອາຂອງເຈົ້າເຮັດຫຍັງ ເພື່ອວ່າການກຸສົນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ລັບ, ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງ ໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ຄຳຕອບແທນແກ່ເຈົ້າໃນທີ່ເປີດເຜີຍ.

ແລະເມື່ອອະທິຖານ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຄືກັບພວກໜ້າຊ້ອນເຊິ່ງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກທີ່ຈະຢືນອະທິຖານໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະຕາມນຸມຖະໜົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປາກົດຕໍ່ຄົນ. ແຕ່ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າ, ເມື່ອອະທິຖານ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ແລະເມື່ອປົດປະຕູຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມລັບ, ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງເຫັນຢູ່ໃນຄວາມລັບຈະໃຫ້ຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ເວລາອະທິຖານ, ຢ່າເວົ້າຊ້າຊາກຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າຈະຖືກຟັງດ້ວຍການເວົ້າຫຼາຍໆຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າເຮັດຕົວຄ້າຍຄືພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງອະທິຖານດັ່ງນີ້: ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ພະນາມຂອງພະອົງເປັນທີ່ບໍລິສຸດ, ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາເຖິງ, ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ, ດັ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ແລະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຂໍໃຫ້ເຂົ້າຈົ່ງປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາແກ່ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້ ແລະຂໍໃຫ້ອະໄພໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາກໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາ ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນການທົດລອງ, ແຕ່ຂໍຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ເພາະວ່າອານາຈັກ, ພະລັງ ແລະສະຫງ່າລາສີແມ່ນເປັນ

ຖ້າທ່ານອະໄພການລະເມີດຂອງຄົນອື່ນ, ພໍ່ຂຶ້ນສະຫວັນຂອງທ່ານກໍ່ຈະອະໄພໃຫ້ທ່ານເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນອື່ນໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພໍ່ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເຊັ່ນກັນ.

ເມື່ອທ່ານອົດອາຫານ, ຢ່າກາຍເປັນຄືກັບພວກໜ້າສອງທີ່ມີໜ້າມົດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາທຳລາຍໜ້າຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ປາກົດຕໍ່ຄົນວ່າກຳລັງອົດອາຫານ. ເຮົາເວົ້າກັບທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າ ເມື່ອຖືອົດອາຫານ ຈົ່ງທາຫົວຂອງເຈົ້າ ແລະລ້າງໜ້າຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ຄົນວ່າຖືອົດອາຫານ, ແຕ່ຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ລັບ, ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງເຫັນໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ຜົນຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ຢ່າເກັບສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ບ່ອນທີ່ຕົວຕົວແລະສະນິນທຳລາຍ, ແລະບ່ອນທີ່ເຈົນເຈຈະເຂົ້າມາລັກເອົາໄປ ແຕ່ຈົ່ງເກັບສະສົມຊັບສົມບັດ

ໄວ້ໃນສະຫວັນສຳລັບເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີແມງກິນ ແລະ ບໍ່ມີສະນົມທຳລາຍ, ແລະ ບ່ອນທີ່ ພວກເຈົນບໍ່ເຈາະເຂົ້າມາ ແລະ ບໍ່ລັກເອົາໄປ. ເພາະວ່າຊັບສິນບັດຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໂຄນໄຟຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຕາ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນຕາຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຕາຍດາຍ, ທັງໝົດ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ຖ້າຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍ, ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າກໍຈະມົດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າເປັນຄວາມ ມົດ, ຄວາມມົດນັ້ນຈະຫຼາຍປານໃດ?

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮັບໃຊ້ນາຍສອງຄົນໄດ້, ເພາະວ່າລາວຈະກຽດຊັງຄົນໜຶ່ງແລະ ຮັກອີກຄົນໜຶ່ງ, ຫຼືລາວຈະຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ຄົນໜຶ່ງແລະດູກູກອີກຄົນໜຶ່ງ. ພວກເຈົ້າບໍ່ ສາມາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະຊັບສິນໄດ້.

ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຢ່າເປັນກັງວົນກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງ ເຈົ້າວ່າຈະກິນຫຍັງ ແລະ ດື່ມຫຍັງ, ຫຼືກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າວ່າຈະນຸ່ງຫຍັງ. ຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າອາຫານບໍ່, ແລະ ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍ ກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງນິກາຍໃນອາກາດ ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວ ແລະບໍ່ ໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃນສາງ ແຕ່ພໍຊຶ່ງຢູ່ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍລ້ຽງດູມັນ. ເຈົ້າບໍ່ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າມັນ ບໍ່? ແຕ່ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ກັງວົນສາມາດເພີ່ມອາຍຸຂອງຕົນໄດ້ສັກໜຶ່ງສອກ? ແລະ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງກັງວົນ? ຈຶ່ງພິຈາລະນາດອກກຸຫລາບໃນ ທົ່ງນາວ່າມັນເຕີບຕົດແນວໃດ, ມັນບໍ່ອອກແຮງ ແລະບໍ່ປັ່ນດ້າຍ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ແມ່ນແຕ່ໂຊໂລມອນໃນຄວາມສະຫງ່າງາມທັງໝົດຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມເຊັ່ນດຽວກັບ ໜຶ່ງໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ຖ້າຫຍ້າຂອງທົ່ງນາທີ່ນີ້ມີຢູ່ ແລະ ມີອື່ນຖືກເຍັນເຂົ້າເຕົາອົບ, ພຣະເຈົ້າຍັງນຸ່ງໃຫ້ມັນດັ່ງນັ້ນ, ແລ້ວພຣະອົງຈະບໍ່ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ຫຼື, ເຮົາຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າກັງວົນໃຈເດີຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນຫຍັງ ຫຼື ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ ຫຼື ພວກເຮົາຈະນຸ່ງຫຍັງ? ເພາະວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ຊອກຫາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະພໍຊາວສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ. ແຕ່ຈຶ່ງຊອກຫາອາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ ຂອງພຣະອົງກ່ອນ, ແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກັງວົນ ກ່ຽວກັບມື້ອື່ນ, ເພາະວ່າມື້ອື່ນຈະກັງວົນເລື່ອງຂອງມັນເອງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງແຕ່ລະ ມື້ກໍພຽງພໍແລ້ວ.

ຢ່າຕັດສິນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະບໍ່ຖືກຕັດສິນ. ດ້ວຍການຕັດສິນທີ່ເຈົ້າຕັດສິນຄືນອີ່ມ, ເຈົ້າຈະຖືກຕັດສິນ, ແລະດ້ວຍມາດຕະການທີ່ເຈົ້າວັດ, ມັນຈະຖືກວັດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ເປັນ ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງເຫັນເສດໃນຕາຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ, ແຕ່ທ່ານໄມ້ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງກັບ ບໍ່ສັງເກດເຫັນ? ຫຼືແນວໃດເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍຂັບເສັ້ນໄມ້ ນ້ອຍອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະນີ້ແນ່, ທ່ານໄມ້ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງ? ຄົນ ຫລອກລວງ, ຈຶ່ງຖອນແທ້ໆໄມ້ອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຈົ້າຈະເຫັນຢ່າງ ຊັດເຈນເພື່ອຖອນເສດຕາອອກຈາກຕາຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ.

ຢ່າໃຫ້ສິ່ງສັກສິດແກ່ໝາ ແລະຢ່າເຢັນໄຂ່ມຸກຂອງພວກເຈົ້າໄປຕໍ່ໜ້າໝູ ເພາະວ່າ ມັນອາດຈະ ຂີ້ໄຂ່ມຸກນັ້ນດ້ວຍຕີນຂອງມັນ ແລ້ວຫັນກັບມາທຳລາຍພວກເຈົ້າ

ຈຶ່ງຂໍ ແລະຈະຖືກໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ຈຶ່ງຊອກຫາ ແລະທ່ານຈະພົບ, ຈຶ່ງເຄາະ ແລະຈະ ຖືກເປີດໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຂໍກຮັບ ແລະຜູ້ທີ່ຊອກຫາກໍພົບ ແລະຜູ້ທີ່ເຄາະ ປະຕູກໍຈະຖືກເປີດໃຫ້ ຫຼືຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ ຖ້າລູກຊາຍຂອງລາວຂໍເຂົ້າຈໍ ຈະໃຫ້ ກ້ອນຫີນແກ່ລາວບໍ່? ແລະຖ້າລາວຂໍປາ, ຈະບໍ່ໃຫ້ກັບລາວບໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າທີ່ ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ຍິ່ງຮູ້ຈັກໃຫ້ຂອງປະທານທີ່ດີແກ່ລູກຂອງພວກເຈົ້າ, ພໍຂອງພວກເຈົ້າທີ່ ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ສິ່ງດີແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນສັກປານໃດ?

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດແກ່ທ່ານ, ທ່ານກໍຈຶ່ງເຮັດແກ່ ເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນກົດໝາຍແລະຄຳສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.

ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູທີ່ແຄບ, ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງ ແລະ ທາງກວ້າງຂວາງທີ່ນຳໄປ ສູ່ການທຳລາຍ, ແລະ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເຂົ້າໄປຜ່ານມັນ. ປະຕູແຄບຫຼາຍ ແລະ ທາງທີ່ນຳໄປ ສູ່ຊີວິດກໍທຸກທໍລະນານ, ແລະ ມີພຽງໜ້ອຍຄົນທີ່ຊອກພົບມັນ.

ຈຶ່ງລະວັງພວກຜູ້ເຜີຍພະຄຳເທັດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຈົ້າໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແກະ ແຕ່ ພາຍໃນແມ່ນໝາປ່າທີ່ໂຫດຮ້າຍ ຈາກໝາກຜົນຂອງພວກເຂົາ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເກັບອະນຸ່ງຈາກຕົ້ນໝາ ຫຼື ເກັບໝາກເຄື່ອຈາກຕົ້ນໝາແຫຼມບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີທຸກຕົ້ນກໍເຮັດໃຫ້ເກີດໝາກໄມ້ທີ່ດີ, ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເນົ່າກໍເຮັດໃຫ້ເກີດໝາກໄມ້ທີ່ ຊົ່ວຮ້າຍ. ຕົ້ນໄມ້ດີບໍ່ສາມາດເຮັດໝາກໄມ້ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້, ແລະຕົ້ນໄມ້ເນົ່າເປື່ອຍກໍບໍ່ສາມາດ

ເຮັດໝາກໄມ້ດີໄດ້. ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກຜົນດີ ຈະຖືກຕັດລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າໄຟ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາໄດ້ຈາກຜົນໄມ້ຂອງພວກເຂົາ.

ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຂົ້າໄປໃນ ອານາຈັກຂອງສະຫວັນ, ແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນ ສະຫວັນ. ຫຼາຍຄົນຈະເວົ້າກັບຂ້າຍອຍໃນວັນນັ້ນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ່? ແລະໄລ່ຜິອອກໃນນາມຂອງ ພຣະອົງບໍ່? ແລະເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ່? ແລະຫຼັງຈາກ ນັ້ນ ຂ້ອຍຈະປະກາດກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າເລີຍ, ຈົ່ງອອກໄປຈາກ ຂ້ອຍ ພວກເຈົ້າຜູ້ເຮັດການຜິດກົດໝາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ຟັງຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ, ຂ້ອຍຈະ ປຽບທຽບລາວກັບຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນ, ຝົນໄດ້ ຕົກລົງມາ ແລະ ແມ່ນ້ຳໄດ້ໄຫລມາ ແລະ ລົມໄດ້ພັດ ແລະ ໄດ້ຈົມຕີເຮືອນນັ້ນ, ແຕ່ມັນບໍ່ ໄດ້ລົ້ມ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກວາງພື້ນຖານໄວ້ເທິງຫີນ. ແລະທຸກຄົນທີ່ຟັງຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ ຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ຈະຖືກປຽບທຽບກັບຊາຍດັ່ງຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວໄວ້ ເທິງຊາຍ ແລະຝົນໄດ້ຕົກລົງມາ, ແລະແມ່ນ້ຳໄດ້ໄຫລມາ, ແລະລົມໄດ້ພັດ, ແລະໄດ້ຕີເຮືອນ ນັ້ນ, ແລະມັນໄດ້ລົ້ມ, ແລະການລົ້ມຂອງມັນໃຫຍ່ຫຼາຍ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູສໍາເລັດຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ຝູງຊົນກໍປະຫລາດໃຈ ກ່ຽວກັບຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ. ເພາະວ່າພຣະອົງສອນພວກເຂົາຄືກັບຜູ້ທີ່ມີສິດອໍານາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບພວກນັກຮຽນພຣະຄໍາພີ.

໘

ເມື່ອລາວລົງມາຈາກພູເຂົາແລ້ວ, ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນ ເຈັບໂລກເຮືອນໄດ້ມານະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງ ຕ້ອງການ, ພຣະອົງກໍສາມາດຊໍາລະຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສະອາດໄດ້. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນມີ ອອກສໍາຜັດລາວ ແລະກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ຈົ່ງສະອາດເທົ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນໂລກ ຜົວໜຶ່ງຂອງລາວກໍຫາຍສະອາດ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍເວົ້າກັບລາວວ່າ ເບິ່ງແດ່ ຢ່າບອກໃຜ ເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ພຣະປະໂລຫິດ ແລະ ຖວາຍຂອງຖວາຍທີ່ໂຮມເຊສັ່ງ ໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເມືອງຄາເປີນາອູມແລ້ວ, ນາຍຮ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຂໍຮ້ອງແລະກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍນອນຢູ່ໃນເຮືອນເປັນອຳພາດ, ກຳລັງທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະມາ ປິ່ນປົວລາວ ແລະ ທ່ານນາຍຮ້ອຍຕອບວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ສົນຄວນທີ່ທ່ານຈະ ເຂົ້າມາພາຍໃຕ້ຫລັງຄາຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເວົ້າດ້ວຍຄໍາເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຄົນໃຊ້ຂອງ ຂ້ອຍຈະຖືກປິ່ນປົວ. ແລະເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຊາຍຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ, ມີທະຫານຢູ່ ພາຍໃຕ້ຂ້ອຍເອງ, ແລະຂ້ອຍເວົ້າກັບຄົນນີ້ວ່າ, ໄປເລີຍ, ແລະລາວກໍ່ໄປ, ແລະກັບອີກຄົນ ໜຶ່ງວ່າ, ມາເລີຍ, ແລະລາວກໍ່ມາ, ແລະກັບຂ້າທາດຂອງຂ້ອຍວ່າ, ເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະລາວ ກໍ່ເຮັດ. ໄດ້ຢືນ ແຕ່ ພຣະເຢຊູ ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າ ຜູ້ຕິດຕາມ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າ ແກ່ ເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ ໃນ ອິດສະຣາເ ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຫຼາຍຄົນຈາກຕາເວັນອອກແລະ ຕາເວັນຕົກຈະມາ ແລະຈະນຶ່ງຮ່ວມໂຕະກັບອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະຢາເກີບໃນ ອານາຈັກສະຫວັນ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອານາຈັກຈະຖືກໂຍນອອກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍ ນອກ, ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບນາຍຮ້ອຍ ວ່າ ຈົ່ງໄປເລີຍ, ຈົ່ງເປັນໄປຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອ. ແລະຄົນໃຊ້ຂອງລາວກໍ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ.

ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເປໂຕຣ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນແມ່ເມຍຂອງ ລາວນອນຢູ່ແລະເປັນໄຂ້ ແລະພຣະອົງໄດ້ແຕະມືຂອງນາງ, ແລະເຂົ້າກັບອະນາຈັກ, ແລະ ນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນທີ່ຖືກຜີ ເຂົ້າສົ່ງຫຼາຍຄົນມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ວິນຍານຊົ່ວອອກດ້ວຍພຣະ ວາຈາ ແລະໄດ້ປິ່ນປົວຄົນເຈັບປ່ວຍທຸກຄົນ. ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ໂດຍຜ່ານ ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາທີ່ກ່າວວ່າ, ຕົວລາວເອງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມອ່ອນແອຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ແບກຮັບພະຍາດຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ ໄປຟາກໄພ້ນ. ແລະນັກຂຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ຂ້າ ນ້ອຍຈະຕິດຕາມທ່ານໄປບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານໄປ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ໝາຈຶ່ງຈອກມີຮູ ແລະ ນົກໃນສະຫວັນມີຮຶງ, ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະວາງພຣະຫົວ. ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້ກາຍທູນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບລາວວ່າ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຄົນຕາຍໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາເອງເທົ່ານັ້ນ.

ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທະເລ, ຈົນເຮືອຖືກຄື້ນຟອງປົກຄຸມ, ແຕ່ພຣະອົງກໍາລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວປຸກພຣະອົງຂຶ້ນ ດ້ວຍເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍ, ພວກເຮົາກໍາລັງຈະຕາຍ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕົກເຕືອນພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂີ້ຂລາດ, ພວກເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ລຸກຂຶ້ນຕິດຕາມລົມແລະທະເລ, ແລະກໍ່ເກີດຄວາມສະຫງົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ເປັນຄົນແບບໃດ, ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍ່ຍິ່ງເຊື່ອຟັງລາວ?

ແລະເມື່ອພຣະອົງມາຮອດຟາກດີນັ້ນ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເກີເກເຊນ ມີຄົນສອງຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າອອກມາຈາກອຸໂມງພົບກັບພຣະອົງ ເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງຫຼາຍ ຈົນບໍ່ມີໃຜເຂັມແຂງພໍທີ່ຈະຜ່ານທາງນັ້ນໄດ້ ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາເວົ້າວ່າ: ມີຫຍັງລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບທ່ານ, ພຣະເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານມາທີ່ນີ້ກ່ອນເວລາເພື່ອທໍລະມານພວກເຮົາບໍ່? ມີຝູງຫມູຫຼາຍຕົວກໍາລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກປິສາດໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າໄລ່ພວກເຮົາອອກ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເຂົ້າໃນຝູງໝູ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ ຈຶ່ງໄປເທົ່ານັ້ນ. ພວກມັນຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຝູງໝູ, ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ ຝູງໝູທັງໝົດກໍ່ແລ່ນລົງຫນ້າຜາເຂົ້າໄປໃນທະເລ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນນ້ຳ. ພວກຄົນລ້ຽງສັດໄດ້ຫນີໄປ, ແລະເມື່ອໄປເຖິງເມືອງແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ລາຍງານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ລວມທັງເລື່ອງຂອງພວກຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຊາວເມືອງທັງໝົດອອກໄປພົບກັບພຣະເຢຊູ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໙

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ຂ້າມໄປ ແລະມາຮອດເມືອງຂອງພຣະອົງເອງ. ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງນຳເອົາຄົນເປັນອຳພາດທີ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງມາຫາພຣະອົງ, ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງກໍ່ກ່າວແກ່ຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ຈຶ່ງກ້າຫານເທົ່ານັ້ນ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ. ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນໃນພວກຄາດຕະບັດເວົ້າໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ກ່າວໝັ້ນປະໝາດ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຄິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ສິ່ງໃດງ່າຍກວ່າ ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ຫຼືເວົ້າວ່າ ລູກຂຶ້ນແລະຍ່າງ? ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດ

ອຳນາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄືນເປັນ
ອຳນະພາດວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຍົກຕຽງຂອງເຈົ້າ ແລະກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າເລີຍ ແລະລາວ
ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍໄປເຮືອນຂອງລາວ ເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ເຫັນ ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈ ແລະ
ສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດດັ່ງນັ້ນແກ່ມະນຸດ

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນ
ໜຶ່ງຊື່ມັດທາຍນຶ່ງຢູ່ຕັ້ງເກັບພາສີ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາ
ເທາະ. ແລະ ລາວກໍລຸກຂຶ້ນຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງ
ກຳລັງນອນເອນຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບຫຼາຍຄົນໄດ້ມາ
ແລະນອນເອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍ
ໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍເວົ້າກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ ເປັນຫຍັງຄູ່ສອນຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງ
ກິນກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຄົນບາບ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວກໍກ່າວກັບ
ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ແຂງແຮງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການແພດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ່າງໆຫາກ. ແຕ່
ຈົ່ງໄປຮຽນຮູ້ວ່າຫຍັງແມ່ນ: ຂ້ອຍຕ້ອງການຄວາມເມດຕາ ບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫລະ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອີ້ນຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ເອີ້ນຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ.

ແລ້ວພວກສາວິກຂອງໂຢຮັນກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາ
ແລະພວກຟາຣີຊາຍຖືອິດອາຫານຫຼາຍ, ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງບໍ່ຖືອິດອາຫານ?
ແລະ ພຣະເຢຊູກໍຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງຫ້ອງແຕ່ງງານຈະສາມາດໂສກເສົ້າໄດ້
ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ? ແຕ່ວ່າວັນຕ່າງໆຈະມາເຖິງເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກ
ເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະອິດອາຫານ. ບໍ່ມີໃຜເອົາຜ້າປະທັບ
ຫດໃສ່ເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ, ເພາະວ່າຄວາມເຕັມຂອງມັນຈະດົງອອກຈາກເສື້ອຜ້າ, ແລະ
ຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍເກີດຂຶ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ເຢັນເຫຼົ້າອະນຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜຶ່ງ
ເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນັ້ນ, ຖົງໜຶ່ງຈະແຕກ, ແລະເຫຼົ້າອະນຸ່ນຈະຖືກເທອກ ແລະຖົງໜຶ່ງຈະ
ພົນາດ, ແຕ່ພວກເຂົາເຢັນເຫຼົ້າອະນຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜຶ່ງໃໝ່, ແລະທັງສອງຈະຖືກ
ຮັກສາໄວ້.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນ
ໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ ໂດຍກ່າວວ່າ ລູກສາວຂອງຂ້ອຍຫາກໍຕາຍ,
ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສດມາວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເທິງນາງ, ແລ້ວນາງຈະມີຊີວິດ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ ພ້ອມກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໂລກເລືອດອອກມາສືບສອງປີ, ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈາກ

ຂ້າງໜຶ່ງແລ້ວສໍາຜັດຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ. ນາງເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍພຽງ
ແຕ່ແຕະເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍກໍຈະຫາຍດີ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເມື່ອ
ທອງເຫັນນາງ ກໍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເທີນ, ລູກສາວ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າ
ໃຫ້ລອດແລ້ວ. ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນກໍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.
ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເຫັນພວກນັກເປົ່າຊຸ່ຍ ແລະ
ຝູງຊົນທີ່ວຸ້ນວາຍ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຖອນຕົວໄປເທີນ, ເພາະວ່າເດັກຍິງບໍ່
ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ກໍາລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະພວກເຂົາກໍຫົວເລາະເຍາະເຍີ້ຍລາວ. ແຕ່ເມື່ອ
ຝູງຊົນຖືກຂັບໄລ່ອອກແລ້ວ, ພຣະອົງເຂົ້າໄປຈັບມືຂອງນາງ, ແລະເດັກຍິງກໍລຸກຂຶ້ນ.
ແລະຂ່າວລືນີ້ກໍໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນທັງໝົດ

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກໍາລັງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ຄົນຕາບອດສອງຄົນໄດ້
ຕິດຕາມພຣະອົງ ໂດຍຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສິ່ງສານພວກເຮົາເດີ, ລູກຊາຍ
ຂອງດາວິດ. ເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ, ຄົນຕາບອດໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າຕັດຖານເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້? ເຂົາເຈົ້າ
ຕອບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໜຶ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະຕັ້ງວ່າ, ຈົ່ງເປັນໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ແລະຕາຂອງພວກ
ເຂົາກໍຖືກເປີດ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາຢ່າງເຂັ້ມງວດວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ, ຢ່າໃຫ້
ໃຜຮູ້ເລີຍ. ແຕ່ພວກເຂົາທີ່ອອກໄປແລ້ວໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂ່າວກ່ຽວກັບລາວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແຕ່ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງອອກໄປ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ນໍາຄົນປົດປາກທີ່ຖືກປີ
ສາດເຂົ້າສົງມາຫາພຣະອົງ. ແລະ ເມື່ອປີສາດຖືກໄລ່ອອກແລ້ວ, ຄົນປ່ວຍປາກກໍເວົ້າໄດ້,
ແລະ ຝູງຊົນກໍປະຫລາດໃຈ ເວົ້າວ່າ ບໍ່ເຄີຍປາກົດແບບນີ້ໃນອິດສະຣາເອນເລີຍ. ແຕ່ພວກ
ຟາລີຊາຍກ່າວວ່າ, ທ່ານໄລ່ປີສາດອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປອ້ອມທຸກເມືອງແລະທຸກບ້ານ, ສອນຢູ່ໃນຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ, ແລະຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງ
ໃນປະຊາຊົນ.

ເມື່ອເຫັນຝູງຊົນ, ພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ
ເມື່ອຍລ້າແລະຖືກປະຖິ້ມໄວ້ຄືກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ. ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ຕັດ ກັບ ບັນດາ
ສາວິກ ຂອງ ພຣະອົງ ວ່າ, ການ ເກັບກ່ຽວ ແທ້ຈິງ ຫຼາຍ, ແຕ່ ຄົນງານ ໜ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ,

ຈົ່ງອະທິບາຍຕໍ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງການເກັບກ່ຽວ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງສົ່ງຄົນງານອອກໄປໃນ
ການເກັບກ່ຽວຂອງພຣະອົງ.

໑໐

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນສາວິກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງມາ, ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດ
ແກ່ເຂົາເຈົ້າເໝືອນຍານບໍ່ສະອາດ, ເພື່ອທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກມັນອອກໄປ ແລະປົ່ນປົວພະ
ຍາດທຸກຊະນິດ ແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງ. ຊື່ຂອງອັກຄະສາວິກທັງສິບສອງແມ່ນເຫຼົ່າ
ນີ້: ທ່າອິດທິຊິໂມນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປຕິດ ແລະອັນເດຣອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຢາຕິກໂບລູກ
ຂອງເຊເບດາຍ ແລະເຢຮັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຟິລິບ ແລະ ບາຕິໂລໂມວ, ໂຕມັດ ແລະ
ມັດທິວຜູ້ເກັບພາສີ, ຢາຕິກໂບລູກຂອງອານຟາອູດ ແລະ ເລບເບອູດຜູ້ຖືກເອີ້ນວ່າທັດເດ
ອູດ, ຊິໂມນຄົນຄານານ ແລະ ຢູດາສຄົນອິສຄາຣິໂອດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດລາວ.

ພວກສິບສອງຄົນເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງອອກໄປ ໂດຍໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າໄປ
ຕາມທາງຂອງຊາດຕ່າງໆ ແລະ ຢ່າເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງຊາວສະມາເລຍ, ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາ
ແກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອົດສະລາເອນ ຂະນະທີ່ກຳລັງໄປ, ຈົ່ງປະກາດໂດຍເວົ້າວ່າ
ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ຈົ່ງປົ່ນປົວຄົນເຈັບ, ຊຳລະຄົນເຈັບໂລກເຮືອນ, ຍົກຄົນ
ຕາຍຂຶ້ນ, ໄລ່ປັດສາດອອກ, ທ່ານໄດ້ຮັບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ຈົ່ງໃຫ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຢ່າໄດ້ຮັບເອົາ
ຄໍາ ຫຼື ເງິນ ຫຼື ທອງແດງໄວ້ໃນແຖບຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່ມີຖົງເຂົ້າທາງ ຫຼືເສື້ອຄຸນສອງຕົວ
ຫຼືເກີບແຕະ ຫຼືໄມ້ເທົ້າ, ເພາະວ່າຄົນງານສົມຄວນໄດ້ຮັບອາຫານຂອງລາວ. ເມືອງຫຼື
ບ້ານໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງສອບຖາມວ່າໃຜໃນນັ້ນສົມຄວນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າ
ທ່ານຈະອອກໄປ. ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ຈົ່ງທັກທາຍເຮືອນນັ້ນໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້
ສັນຕິພາບຢູ່ກັບເຮືອນນີ້. ແລະຖ້າເຮືອນນັ້ນສົມຄວນແທ້ຈິງ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກ
ເຈົ້າມາຢູ່ເທິງເຮືອນນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ສົມຄວນ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຫາ
ພວກເຈົ້າ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບເຈົ້າ ຫຼືບໍ່ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອອອກໄປນອກເຮືອນ ຫຼື
ເມືອງນັ້ນ, ຈົ່ງສະບັດຝຸ່ນອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ແຜ່ນດິນ
ໂຊດອມແລະໂກມໍຣາຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນວັນພິພາກສາ, ກວ່າເມືອງນັ້ນ.

ເບິ່ງເອີ້ຍ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງພວກເຈົ້າໄປຄືກັບແກະທີ່ຢູ່ທ່າມກາງໝາປ່າ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເປັນ
ຄົນສະຫລາດຄືງ ແລະ ບໍລິສຸດຄົນກະເຊົາ. ຈົ່ງລະວັງຜູ້ຄົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະມອບ
ເຈົ້າໃຫ້ແກ່ສະພາ ແລະ ພວກເຂົາຈະຕິເຈົ້າໃນໂຮງຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະ
ຖືກນຳໄປຫາຜູ້ນຳແລະກະສັດເພາະເຫດຂ້ອຍ ເພື່ອເປັນການເປັນພະຍານແກ່ພວກເຂົາ

ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ. ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມອບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າກັງວົນວ່າຈະເວົ້າ
ແນວໃດຫຼືເວົ້າຫຍັງ, ເພາະວ່າໃນຊ່ວຍໂມງນັ້ນຈະມີໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ.
ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະບິດາຂອງ
ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າໃນທ່ານທັງຫຼາຍ. ອ້າຍນ້ອງຈະມອບອ້າຍນ້ອງໃຫ້ຕາຍ, ແລະພໍ່
ຈະມອບລູກ, ແລະລູກຈະລູກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ແລະຈະປະທານພວກເຂົາ ແລະທ່ານຈະຖືກ
ກຽດຊັງໂດຍທຸກຄົນເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ
ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຂ້ອນຮ້າຍພວກເຈົ້າໃນເມືອງນີ້, ຈິ່ງຫນີໄປຍັງ
ເມືອງອື່ນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສໍາເລັດທົ່ວ
ເມືອງຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະມາເຖິງ. ລູກສິດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າ
ຄູສອນ ແລະ ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບສາວິກທີ່ຈະ
ກາຍເປັນເໝືອນຄູສອນຂອງລາວ, ແລະສໍາລັບຂ້າທາດທີ່ຈະເປັນເໝືອນເຈົ້ານາຍຂອງ
ລາວ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າເອີ້ນເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າເບເອນເຊບູນ, ຈະຫຼາຍກວ່ານັ້ນສັກປານໃດຕໍ່
ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງລາວ? ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຖືກປົກ
ຄຸມໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກຮູ້. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ
ໃນຄວາມມືດ, ຈິ່ງເວົ້າໃນແສງສະຫວ່າງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນທີ່ຫຼຸ, ຈິ່ງປະກາດເທິງ
ຫລັງຄາ. ແລະຢ່າຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ຂ້າຮ່າງກາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຂ້າຈິດວິນຍານໄດ້, ແຕ່ຈິ່ງ
ຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ສາມາດທໍາລາຍທັງຈິດວິນຍານແລະຮ່າງກາຍໃນນະລິກ. ນົກກະຈອກສອງ
ໂຕບໍ່ຖືກຂາຍໃນລາຄາອັດສາອີ່ອອນບໍ່? ແລະໜຶ່ງໃນພວກມັນຈະບໍ່ຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນ
ໂດຍປາສະຈາກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ແຕ່ວ່າເສັ້ນຜົມຂອງຫົວຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດກໍ່ຖືກ
ນັບໄວ້ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກົວເລີຍ, ທ່ານມີຄໍາຫຼາຍກວ່ານົກກະຈອກຫຼາຍໂຕ.

ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ຈະຍອມຮັບຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າຜູ້ຄົນ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະຍອມຮັບລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່
ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ ຜູ້ໃດທີ່ຈະປະຕິເສດຂ້ອຍຕໍ່ໜ້ານະບຸດ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະປະຕິເສດ
ລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.

ຢ່າຄິດວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອນໍາສັນຕິພາບມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອນໍາ
ສັນຕິພາບມາ, ແຕ່ມານໍາດາບມາ. ເພາະວ່າພວກເຂົາມາເພື່ອແບ່ງແຍກຜູ້ຊາຍກັບພໍ່
ຂອງລາວ ແລະລູກສາວກັບແມ່ຂອງນາງ ແລະເຈົ້າສາວກັບແມ່ຜົວຂອງນາງ ແລະສັດຕູ
ຂອງຜູ້ຊາຍແມ່ນຄົນໃນເຮືອນຂອງລາວເອງ

ຜູ້ທີ່ຮັກພໍ່ຫຼືແມ່ເກີນກວ່າຂ້ອຍ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັກລູກຊາຍຫຼື
ລູກສາວເກີນກວ່າຂ້ອຍ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ຂ້ອຍ. ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວ

ແລະຕິດຕາມຫຼັງຂ້ອຍ, ບໍ່ສົມຄວນກັບຂ້ອຍ. ຜູ້ທີ່ພົບຈິດວິນຍານຂອງຕົນຈະສູນເສຍມັນ, ແລະຜູ້ທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍຈະພົບມັນ.

ຜູ້ທີ່ຮັບເຈົ້າ ກໍຮັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ານ້ອຍ ກໍຮັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຜູ້ປະກາດພະຄຳໃນນາມຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄົນຊອບທຳໃນນາມຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຄົນຊອບທຳ. ແລະຜູ້ທີ່ຖ້າໃຫ້ນ້ຳເຢັນພຽງແຕ່ໜຶ່ງຈອກແກ່ຄົນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ໃນນາມຂອງສາວິກ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ລາວຈະບໍ່ສູນເສຍລາງວັນຂອງລາວເລີຍ.

໑໑

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດການສົ່ງສອນສາວິກສົບສອງຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ ເພື່ອສອນແລະປະກາດໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ແຕ່ຢອນໄດ້ຢືນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດຢູ່ໃນຄູກ, ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສາວິກສອງຄົນຂອງລາວໄປ. ລາວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາ ຫຼືພວກເຮົາຄວນຄາດຫວັງຜູ້ອື່ນ? ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈຶ່ງໄປລາຍງານໃຫ້ໄຢຣັອຮັນຟັງສິ່ງທີ່ທ່ານຟັງແລະເຫັນຄົນຕາບອດເບິ່ງເຫັນໄດ້ອີກ ແລະ ຄົນເຂົ້າຂ້ຽວຢ່າງໄດ້, ຄົນເປັນໂລກຮ້າຍຖືກຂຸ່ນລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍຖືກຟື້ນຂຶ້ນມາ ແລະ ຄົນທຸກຍາກໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດ. ແລະຜູ້ທີ່ມີສິດແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ຂັດເຄື່ອງໃນຂ້ອຍ.

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄປນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເວົ້າກັບຝູງຊົນກ່ຽວກັບຢອຫັນວ່າ: ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນຖິ່ນກັນດານເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ຕົ້ນອ້ອທີ່ຖືກລົມສັ່ນໄຫວບໍ່? ແຕ່ທ່ານອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ຄົນທີ່ນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງນຸ່ງອ່ອນນຸ້ມບໍ່? ເບິ່ງເລີຍ, ພວກທີ່ໃສ່ເຄື່ອງອ່ອນນຸ້ມແມ່ນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງກະສັດ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍອອກໄປເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ເພື່ອເບິ່ງຜູ້ປະກາດພະຄຳບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ, ຍິ່ງກວ່າຜູ້ປະກາດພະຄຳອີກ. ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຊຽນໄວ້ກ່ຽວກັບ ວ່າ: ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະກຽມທາງຂອງເຈົ້າໄວ້ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໄຢຣັອຮັນຟັງໃຫ້ປັບຕິສະມາ, ແຕ່ວ່າຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນກໍຍິ່ງຍິ່ງ

ໃຫຍ່ກວ່າລາວ. ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ລ້າງບາບຈົນເຖິງບັດນີ້, ອານາຈັກສະຫວັນຖືກບັງຄັບ, ແລະຄົນທີ່ຮຸນແຮງກໍຍຶດເອົາມັນ. ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ປະກາດພະຄຳທັງໝົດ ແລະ ກົດໝາຍ ໄດ້ປະກາດພະຄຳຈົນກ່ວາເຖິງສະໄໝຂອງຢອຮັນ ແລະຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮັບ, ລາວເອງແມ່ນເອລີຢາຜູ້ກຳລັງຈະມາ. ຜູ້ທີ່ມີຫຼືຟັງ ຈິ່ງຟັງເອົາເທົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ຂ້ອຍຈະປຽບທຽບຄົນລ້ຽນນີ້ກັບຫຍັງ? ມັນຄ້າຍຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຕະຫຼາດ, ເຊິ່ງຮ້ອງເອີ້ນໄປຫາເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຮົາເປົ່າຊຸ່ຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເດັ່ນ, ພວກເຮົາຮ້ອງໃຫ້ໂສກເສົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໂສກເສົ້າ. ເພາະວ່າຢອຫານມາໂດຍບໍ່ກິນແລະບໍ່ດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ລາວມີຜີ. ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມາກິນແລະດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ຄົນຕະກູນແລະຄົນຂີ້ເຫຼົ້າ, ເປັນໝູ່ກັບຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ. ແລະປັນຍາໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງຈາກລູກໆຂອງນາງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມດຳນິເມືອງຕ່າງໆທີ່ອຳນາດຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ຄິດອາຊີນ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເບັດໄຊດາ, ເພາະວ່າຖ້າພະລັງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນ, ເຂົາເຈົ້າຄົງຈະກັບໃຈນັ່ງໃນຜ້າກະສັກແລະຂີ້ເຖົ້າມາດົນນານແລ້ວ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ ຄາເປີນາຈຸມ, ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນຈົນເຖິງສະຫວັນ, ເຈົ້າຈະຖືກນຳລົງໄປຈົນເຖິງນະລິກ, ເພາະວ່າຖ້າພະລັງງານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໂຊດົມ, ເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ຄົງຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນໂຊດອນຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ການພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສັນລະເສີນພຣະອົງ ພຣະບິດາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຄົນສະຫຼາດແລະຄົນມີປັນຍາ ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍພວກມັນແກ່ເດັກນ້ອຍ ແມ່ນແລ້ວ ພໍ່ເອີຍ, ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ນັ້ນແມ່ນຄວາມພິເສດຂອງພຣະອົງຕໍ່ພຣະພັກກ໌ ພຣະອົງ. ທຸກສິ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກລູກຊາຍນອກຈາກພໍ່, ຫຼືບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກພໍ່ນອກຈາກລູກຊາຍ ແລະຜູ້ທີ່ລູກຊາຍປາດຖະໜາຈະເປີດເຜີຍໃຫ້. ຈິ່ງມາຫາຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງງານ ແລະ ແບກຫາບໝັກ ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍພັກຜ່ອນ ຈິ່ງຍົກແອກຂອງເຮົາໄວ້ເທິງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ, ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ອ່ອນເຍື່ອ ແລະ ຖ່ອມຕົວໃນໃຈ, ແລະ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະພິບການພັກຜ່ອນ

ສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າແອກຂອງຂ້ອຍດີ ແລະ ພາລະຂອງຂ້ອຍ
ກໍເປົ່າ.

໑໒

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຜ່ານທົ່ງນາໃນວັນສະບາດ, ແລະສາວິກຂອງ
ພຣະອົງຫົວ, ຈຶ່ງເລີ່ມຖືບຮວງຂ້າວແລະກິນ. ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າກັບ
ພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ, ພວກສາວິກຂອງທ່ານກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໃນວັນ
ສະບາດ. ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງເມື່ອເຂົາເອງແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຂົາຫົວ
ບໍ່? ແນວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກິນຂີ້ນົມປິ່ງແຫ່ງການຖວາຍ
ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກິນ ຫຼືພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວກິນ ແຕ່ມີພຽງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ?
ຫຼືບໍ່ທ່ານໄດ້ອ່ານໃນກົດໝາຍວ່າ ໃນວັນສະບາດພວກປະໂລຫິດໃນພຣະວິຫານລະເມີດ
ວັນສະບາດ ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ທີ່ນີ້ມີສິ່ງທີ່
ໃຫຍ່ກວ່າວິຫານ. ຖ້າແຕ່ທ່ານໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມເມດຕາແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ແລະບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫຼະ, ທ່ານກໍຈະບໍ່ໄດ້ປະນາມພວກຜູ້ບໍລິສຸດ. ເພາະວ່າບຸດ
ມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນສະບາດ

ແລະເມື່ອໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຂຸມນຸມຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີມືແທ້ງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວ
ວ່າ, ມັນອະນຸຍາດບໍ່ທີ່ຈະປິ່ນປົວໃນວັນສະບາດ? ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ກ່າວຫາລາວ.
ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ມີແກະໜຶ່ງດິດ, ແລະຖ້າມັນ
ຕົກລົງໄປໃນຂຸມໃນວັນສະບາດ, ເຂົາຈະບໍ່ຈັບມັນແລະຍົກມັນຂຶ້ນມາບໍ່? ມະນຸດ
ແຕກຕ່າງຈາກແກະຫຼາຍປານໃດ? ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດດີໃນວັນສະບາດ.
ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບຄືນນັ້ນວ່າ, ຈຶ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກ, ແລະລາວກໍ່ຍື່ນອອກ, ແລະ
ມືນັ້ນກໍ່ຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ແຂງແຮງເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ. ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປ
ແລ້ວ ແລະໄດ້ປົກສາຫາລິກັນຕໍ່ຕ້ານລາວ ເພື່ອທຳລາຍລາວ ແຕ່ເຢຊູໄດ້ຮູ້ຈຶ່ງຖອນຕົວ
ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະຝຸງຊິນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກ
ເຂົາທັງໝົດ, ແລະ ເຂົາໄດ້ຕິເຕຍພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນທີ່
ຊັດເຈນ ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພະຄຳອີຊາຢາອາດຈະສຳເລັດ, ຜູ້ທີ່
ກຳລັງເວົ້າວ່າ ເບິ່ງເອີ້ຍ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກ, ຜູ້ທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້
ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍມີຄວາມພໍໃຈ, ຂ້ອຍຈະວາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍເທິງລາວ, ແລະ
ລາວຈະປະກາດການພິພາກສາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ. ລາວຈະບໍ່ທະເລາະວິວາທ ຫຼື

ຮ້ອງອອກ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວຢູ່ຕາມຖະໜົນ. ເຂົາຈະບໍ່ທຳລາຍອັອ
ແຫຼມທີ່ຖືກປົບ ແລະ ເຂົາຈະບໍ່ດັບປ່ານທີ່ກຳລັງຄຸ້ມໄຟ ຈົນກວ່າເຂົາຈະນຳການ
ພິພາກສາອອກສູ່ໄຊຊະນະ. ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຈະມີຄວາມຫວັງໃນພະນາມຂອງ
ພຣະອົງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມີຄົນນຳຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ ຕາບອດ ແລະ ປາກໃຜມາຫາພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວລາວ, ດັ່ງນັ້ນຄົນຕາບອດ ແລະ ປາກໃຜນັ້ນຈຶ່ງສາມາດເວົ້າ ແລະ ເບິ່ງ
ເຫັນໄດ້. ແລະ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍ່ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນ
ພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງດາວິດບໍ່? ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ບໍ່ໄລ່ປີສາດ
ອອກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເບເອນເຊບູນ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ. ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ທຸກອານາຈັກທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະຖືກ
ທຳລາຍ ແລະທຸກເມືອງຫຼືເຮືອນທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະບໍ່ຍືນໝັ້ນໄດ້ ແລະຖ້າຊາຕານ
ໄລ່ຊາຕານອອກ, ລາວກໍ່ຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງແລ້ວ, ແລ້ວອານາຈັກຂອງລາວ
ຈະຍືນໄດ້ແນວໃດ? ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມເບເອນເຊບູນ, ລູກຊາຍຂອງ
ພວກເຈົ້າຈະໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມໃຜ? ຍ້ອນເຫດນີ້, ພວກເຂົາເອງຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາ
ພວກເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ຂ້ານ້ອຍຂັບໄລ່ພວກປີສາດໂດຍວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດພວກເຈົ້າແລ້ວ. ຫຼືແນວໃດຜູ້ໃດຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າໄປໃນ
ເຮືອນຂອງຜູ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍຶດເອົາເຄື່ອງໃຊ້ຂອງລາວໄດ້, ຖ້າບໍ່ໄດ້ມັດຜູ້ເຂັ້ມແຂງ
ກ່ອນ? ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະປິ່ນເຮືອນຂອງລາວໄດ້. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແມ່ນດ້ານ
ຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເກັບກຳກັບຂ້ອຍ ແມ່ນກະຈາຍ.

ເພາະ ນີ້ ຂ້ອຍ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບາບ ທຸກ ຢ່າງ ແລະ ການ ດູໝັ່ນ ຈະ ຖືກ
ໃຫ້ອະໄພ ແກ່ ມະນຸດ, ແຕ່ ການ ດູໝັ່ນ ຕໍ່ ພຣະວິນຍານ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ໃຫ້ອະໄພ ແກ່
ມະນຸດ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄຳຕໍ່ກັບລູກຂອງມະນຸດ, ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່
ເວົ້າຕໍ່ກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ, ບໍ່ວ່າໃນຍຸກນີ້ ຫຼື ໃນຍຸກທີ່ຈະ
ມາເຖິງ.

ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ດີ ແລະ ໝາກໄມ້ຂອງມັນກໍ່ດີ, ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ເນົ່າ ແລະ ໝາກ
ໄມ້ຂອງມັນກໍ່ເນົ່າ, ເພາະວ່າຕົນໄມ້ຖືກຮູ້ຈັກໂດຍໝາກໄມ້ຂອງມັນ. ລູກຫລານຂອງ
ພິດ, ແນວໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດເວົ້າສິ່ງທີ່ດີໄດ້ໃນເມື່ອພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ?
ເພາະວ່າປາກເວົ້າອອກມາຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຫົວໃຈ. ຄົນດີ ໂຍນສິ່ງດີອອກ
ມາຈາກຄັງດີຂອງລາວ, ແລະຄົນຊົ່ວ ໂຍນສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວຂອງລາວ. ແຕ່

ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຄົນເຮົາເວົ້າອອກມາ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ການຕອບກ່ຽວກັບມັນໃນມື້ພິພາກສາ ເພາະວ່າຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຊອບທຳ ແລະຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກປະນາມ

ແລ້ວບາງຄົນໃນພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ຕອບວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ພວກເຮົາຢາກເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະຜູ້ລະເມີດນີ້ຊອກຫາໝາຍສຳຄັນ, ແຕ່ຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດໆໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຂອງປາໃຫຍ່ສາມມື້ສາມຄືນ, ດັ່ງນັ້ນບຸດມະນຸດກໍ່ຈະຢູ່ໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນໂລກສາມມື້ສາມຄືນເຊັ່ນກັນ. ຊາວນິນະເວຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄົນຮຸ່ນນີ້ ແລະ ຈະປະນາມມັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຕໍ່ການປະກາດຂອງໂຢນາ, ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາຢູ່ທີ່ນີ້. ລາຊິນີແຫ່ງທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄົນຮຸ່ນນີ້ ແລະ ຈະປະນາມມັນ, ເພາະວ່ານາງໄດ້ມາຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອຟັງປັນຍາຂອງໂຊໂລມອນ, ແລະ ນີ້ແນ່, ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຊໂລມອນຢູ່ທີ່ນີ້.

ເມື່ອວິນຍານບໍ່ສະອາດອອກໄປຈາກຄົນແລ້ວ, ມັນຜ່ານໄປຕາມສະຖານທີ່ແຫ້ງແລ້ງຊອກຫາການພັກຜ່ອນ, ແຕ່ບໍ່ພົບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມັນເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ຈາກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍອອກມາ, ແລະເມື່ອມາເຖິງ ມັນພົບເຮືອນນັ້ນວ່າງເປົ່າ, ຖືກກວາດແລ້ວ ແລະປະດັບແລ້ວ. ແລ້ວມັນກໍ່ໄປພາເອົາວິນຍານອື່ນເຈັດຕົນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຕົນເອງມາກັບຕົນ, ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວກໍ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະສະພາບສຸດທ້າຍຂອງຄົນນັ້ນກໍ່ຮ້າຍແຮງກວ່າສະພາບທຳອິດ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈະເປັນກັບຄືນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້ເຊັ່ນກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຍັງກຳລັງກ່າວກັບຝູງຊົນຢູ່ນັ້ນ ຈິ່ງເບິ່ງ ມານດາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍ່ຍືນຢູ່ຊ້າງນອກ ຊອກຫາທີ່ຈະເວົ້າກັບພຣະອົງ. ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ, ແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງຍືນຢູ່ຊ້າງນອກ ກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອພົບ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ໃຜແມ່ແມ່ຂອງເຮົາ ແລະ ໃຜແມ່ນພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ? ແລະພຣະອົງໄດ້ຍຶດມືຂອງພຣະອົງອອກໄປຫາບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວຕຣັສວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ, ນີ້ແມ່ຂອງເຮົາ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ, ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ລາວເອງແມ່ນອ້າຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ອ້າຍນ້ອງຍິງ ແລະ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ.

ໃນມື້ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກເຮືອນແລ້ວນັ່ງຢູ່ຂ້າງທະເລ. ແລະ ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ ຖືກຮວບຮວມມາຫາລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປນັ່ງໃນເຮືອ, ແລະ ຝູງຊົນທັງໝົດຍືນ ຢູ່ເທິງຝັ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງໃນຄໍາອຸປະມາ ເວົ້າວ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ ຫວ່ານໄດ້ອອກໄປເພື່ອຫວ່ານ. ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງຫວ່ານ, ບາງເມັດກໍຕົກ ຢູ່ຂ້າງທາງ, ແລະນົກກໍມາກິນມັນຈົນໝົດ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງທີ່ຫີນ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນ ຫຼາຍ ແລະມັນງອກຂຶ້ນທັນທີ ເພາະວ່າດິນບໍ່ເລິກ ແຕ່ເນື້ອດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ ມັນກໍຖືກ ເຜົາ, ແລະຍ້ອນບໍ່ມີຮາກ ມັນຈຶ່ງແຫ້ງໄປ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງຫນາມ, ແລະຫນາມຂຶ້ນ ມາແລ້ວບິບຄໍພວກມັນ ແຕ່ບາງເມັດຕົກເທິງດິນດີ ແລະໃຫ້ຜົນ, ບາງເມັດໄດ້ຮ້ອຍ, ບາງ ເມັດໄດ້ຫົກສົບ, ບາງເມັດໄດ້ສາມສົບ. ຜູ້ທີ່ມີຫູເໝືອຟັງ ຈຶ່ງຟັງເຖິດ

ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງ ເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄໍາອຸປະມາ? ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ ຮັບການຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບ. ເພາະວ່າຜູ້ໃດ ມີ, ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີ, ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຢູ່ ກໍຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄໍາປຽບທໍາ, ເພື່ອ ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເບິ່ງແຕ່ບໍ່ເຫັນ, ແລະຟັງແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຫຼືເຂົ້າໃຈ. ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນ ມາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄໍາພະຍາກອນຂອງອີຊາຢາທີ່ກ່າວວ່າຈະເຕັມແກ່ພວກເຂົາ, ທ່ານຈະໄດ້ຍິນດ້ວຍການໄດ້ຍິນແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ແລະທ່ານຈະເບິ່ງເຫັນແຕ່ທ່ານຈະ ບໍ່ເຫັນ, ຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນໜາແໜ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູ ຢ່າງໜັກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປິດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະໄດ້ຍິນ ດ້ວຍຫູ ແລະເຂົ້າໃຈດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະກັບຄືນມາ, ແລະຂ້ອຍຈະປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າມີສູກ ເພາະວ່າເຫັນ, ແລະຫູຂອງພວກເຈົ້າກໍມີສູກ ເພາະວ່າ ໄດ້ຍິນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ ແລະ ຄົນຊອບທໍາ ຫຼາຍຄົນ ປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະ ປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນ

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຟັງຄໍາອຸປະມາຂອງຜູ້ຫວ່ານ. ທຸກຄົນທີ່ຟັງພຣະທໍາຂອງ ອານາຈັກແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍກໍມາເອົາສິ່ງທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງລາວໄປ, ນີ້ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານຢູ່ຂ້າງທາງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງສະຖານທີ່ຫີນ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ

ຄຳ ແລະທັນທີຮັບມັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແຕ່ລາວບໍ່ມີຮາກໃນຕົນເອງ, ແຕ່ເປັນພຽງ ຊົ່ວຄາວ, ເມື່ອເກີດມີຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼືການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳນັ້ນ, ລາວກໍຖືກເຮັດ ໃຫ້ສະດຸດທັນທີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເຂົ້າໄປໃນໜ້າມັນ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳ, ແລະຄວາມກັງວົນຂອງຍູກນີ້ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮຸ່ງມີບົບຄົ້ນພຣະທຳ, ແລະກາຍເປັນຜູ້ບໍ່ມີຜົນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນດີງາມນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ ພຣະທຳແລະເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງອອກໝາກແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນ ຄົນໜຶ່ງຮ້ອຍເທົ່າ, ຄົນ ໜຶ່ງຫົກສິບເທົ່າ, ແລະຄົນໜຶ່ງສາມສິບເທົ່າ.

ອີກຄຳປຽບທຳໜຶ່ງ ເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ຖືກ ເຮັດໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບຄົນຜູ້ໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດດີໃນທົ່ງນາຂອງລາວ, ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຄົນ ກຳລັງນອນຢູ່, ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ມາແລະຫວ່ານຫຍ້າຮ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າ, ແລ້ວກໍໄປ. ແຕ່ເມື່ອຫຍ້າງອກແລ້ວແລະອອກໝາກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນວັດຊະພຶດກໍປາກົດຂຶ້ນ. ພວກ ຂ້າທາດຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ເຂົ້າມາຫາແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ ຫວ່ານແກ່ນພືດທີ່ດີໃນທົ່ງນາຂອງທ່ານບໍ່? ແລ້ວຫຍ້າຮ້າຍມາຈາກໃສ? ແຕ່ລາວເວົ້າກັບ ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນສັດຕູໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້. ແຕ່ພວກຂ້າທາດເວົ້າກັບລາວວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄປເກັບກຳພວກມັນບໍ່? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ ບໍ່, ຢ່າໃຫ້ເກັບຫຍ້າ ຮ້າຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າອາດຈະຖອນຮາກເຂົ້າພ້ອມກັບມັນໄປດ້ວຍ ປ່ອຍໃຫ້ທັງສອງເດີບເຕີ ຮ່ວມກັນຈົນກວ່າຈະເຖິງການເກັບກ່ຽວ, ແລະໃນເວລາເກັບກ່ຽວ ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບຄົນ ເກັບກ່ຽວວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳຫຍ້າຮ້າຍກ່ອນ ແລະມັດມັນເປັນຟ້ອນເພື່ອເຜົາໄໝ້, ແຕ່ ເມັດພືດໃຫ້ເກັບກຳເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບມ້ຽນຂອງຂ້ອຍ.

ລາວໄດ້ເລົ່າຄຳປຽບທຳອື່ນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງວ່າ, ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄື ເມັດຜັກກາດຂີ້ຫູດ, ເຊິ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາໄປຫວ່ານໃນທົ່ງນາຂອງລາວ, ມັນນ້ອຍ ກວ່າເມັດພືດທັງໝົດແທ້ໆ, ແຕ່ເມື່ອເພີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ, ມັນກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າພືດຜັກທັງໝົດ ແລະ ກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້, ເພື່ອວ່ານົກຂອງສະຫວັນຈະມາຢູ່ອາໄສໃນກິ່ງງ່າຂອງມັນ.

ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ອານາຈັກ ສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືເຊື້ອເຫຼົ້າທີ່ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາມາເຊື້ອງໄວ້ໃນແປ້ງສາມຖົງ, ຈົນ ກວ່າມັນຈະຂະຫຍາຍທັງໝົດ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຕໍ່ຝູງຊົນດ້ວຍຄຳອຸປະມາ, ແລະ ໂດຍບໍ່ມີຄຳ ອຸປະມາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວຫຍັງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເລີຍ. ເພື່ອວ່າຈະເປັນຈິງຕາມທີ່ເວົ້າໄວ້ໂດຍ

ຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາທີ່ກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄຳປຽບ
ທຳ, ຂ້ານ້ອຍຈະປະກາດສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ດັ່ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານໂລກ.

ແລ້ວພຣະອົງກໍປະຖິ້ມຝູງຊົນໄວ້ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ. ແລະພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ, ຂໍອະທິບາຍເລື່ອງອຸປະມາກ່ຽວກັບ
ຫຍ້າຮ້າຍໃນທົ່ງນາໃຫ້ພວກເຮົາຟັງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່
ຫວ່ານເມັດພືດດິດແມ່ນບຸນມະນຸດ, ແຕ່ທົ່ງນາແມ່ນໂລກ, ເມັດພືດທີ່ດີເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍ
ຂອງອານາຈັກ, ແລະຫຍ້າຮ້າຍແມ່ນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ສັດຕູທີ່ໄດ້ຫວ່ານພວກ
ມັນແມ່ນມານ, ການເກັບກ່ຽວແມ່ນການສຳເລັດຂອງຍຸກ, ແລະຜູ້ເກັບກ່ຽວແມ່ນທູດ
ສະຫວັນ. ຄືກັນກັບທີ່ຫຍ້າຮ້າຍຖືກເກັບກຳແລ້ວຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ, ມັນກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນໃນ
ການສຳເລັດຂອງຍຸກນີ້. ລູກຊາຍຂອງມະນຸດຈະສົ່ງພວກທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຈະເກັບກຳສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດທັງໝົດ ແລະພວກທີ່ກະທຳຄວາມຜິດ
ກົດໝາຍອອກຈາກອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນ
ເຕົາໄຟ, ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ແລ້ວພວກຜູ້ຊອບທຳຈະສ່ອງແສງ
ດັ່ງດວງອາທິດໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ໃດມີຫູຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາເຖິດ.

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຊັບສົມບັດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງນາ,
ເຊິ່ງເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບແລ້ວກໍໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້, ແລະດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງລາວ, ລາວ
ກໍໄປແລະຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ແລະຊື້ທົ່ງນານັ້ນ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄຳທີ່ຊອກຫາໄຂ່ມຸກງາມ
ທັງຫຼາຍ, ຜູ້ທີ່ພົບໄຂ່ມຸກອັນມີຄ່າໜຶ່ງອັນ ໄດ້ໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ ແລະ ໄດ້ຊື້ມັນ

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອານາຈັກຂອງສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບແຫທີ່ຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ
ແລະ ລວບລວມປາທຸກຊະນິດເຂົ້າກັນ ເມື່ອມັນເຕັມແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມັນຂຶ້ນມາເທິງ
ຝັ່ງ ແລະ ນັ່ງລົງເກັບກຳສິ່ງທີ່ດີເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເນົ່າເປື້ອຍນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້
ໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກ. ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນໃນການສຳເລັດຂອງຍຸກ. ພວກທູດສະຫວັນ
ຈະອອກມາແລະຈະແຍກພວກຄົນຊົ່ວອອກຈາກກາງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະພວກເຂົາ
ຈະໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ, ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແລ້ວບໍ່? ພວກເຂົາ
ຕອບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະ

ເຫດນີ້, ນັກຂຽນທຸກຄົນທີ່ຖືກຝຶກສອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈອານາຈັກສະຫວັນ, ກໍຄ້າຍຄືເຈົ້າຂອງ ເຮືອນທີ່ເອົາສິ່ງໃໝ່ແລະສິ່ງເກົ່າອອກມາຈາກຄັງຊັບຂອງລາວ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດເລື່ອງອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງ ກໍໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະເມື່ອມາເຖິງບ້ານເກີດຂອງລາວແລ້ວ ລາວໄດ້ສອນ ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ ຈົນພວກເຂົາປະຫລາດໃຈແລະເວົ້າວ່າ ຄົນນີ້ໄດ້ປັນຍານີ້ແລະອຳນາດເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກໃສ? ບໍ່ແມ່ນນີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຊ່າງໄມ້ບໍ່? ບໍ່ແມ່ນແມ່ຂອງລາວຖືກເອີ້ນວ່າມາຣິອາ ແລະພໍ່ນອງຂອງລາວຄື ຢາໂກໂບ ແລະໂຢເຊ ແລະຊີໂມນ ແລະຢູດາບໍ່? ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາທັງໝົດບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ລາວໄດ້ສົງເຫຼົ້ານີ້ທັງໝົດມາຈາກໃສ? ແລະເຂົາເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງໃນຕົວ ລາວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕັ້ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທຳຄົນໃດທີ່ບໍ່ມີກຽດ ເວັ້ນແຕ່ຢູ່ໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງລາວເອງ ແລະໃນເຮືອນຂອງລາວເອງ. ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໔

ໃນເວລານັ້ນ, ເຮໂຣດເຈົ້າເມືອງສີ່ສ່ວນໄດ້ຍິນຂ່າວກ່ຽວກັບເຢຊູ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າ ກັບຄົນໃຊ້ຂອງລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນຢອຫານຜູ້ຈຸ່ມນ້ຳ, ລາວໄດ້ຖືກພີ່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະເພາະເຫດນີ້ພະລັງຕ່າງໆຈຶ່ງກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວລາວ. ເພາະວ່າເຮໂຣດໄດ້ຈັບ ໂຢຮັນມັດໄວ້ ແລະ ຂ້າລາວໄວ້ໃນຕຸກ ເພາະເຫດເຮໂຣດຕົວເອງ ເຊິ່ງເປັນພັນລະຍາຂອງຟິລິບ ພໍ່ນອງຂອງລາວ ເພາະວ່າໂຢຮັນກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າມີ ນາງ. ແລະເຖິງແມ່ນດ້ອງການຂ້າລາວ, ລາວກໍຢ້ານກົວຝູງຊິນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືວ່າ ລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ. ແຕ່ເມື່ອມີການຈັດງານວັນເກີດຂອງເຮໂຣດ, ລູກສາວຂອງ ນາງເຮໂຣດຕົວເອງໄດ້ເຕັ້ນລຳຢູ່ກາງງານ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດພໍໃຈ ດ້ວຍເຫດນີ້ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ສັນຍາກັບນາງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ຈະໃຫ້ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ນາງຈະຂໍ ແລະນາງ, ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍແມ່ຂອງນາງ, ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ຫົວຂອງຢອຫັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຂ້າ ນ້ອຍທີ່ນີ້ເທິງຈານ. ແລະກະສັດກໍເສຍໃຈ, ແຕ່ຍ້ອນຄຳສາບານແລະແຂກທີ່ນັ່ງກິນຮ່ວມ ກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ມອບໃຫ້. ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຕັດຫົວຢອຫັນໃນຕຸກ. ແລະຫົວ ຂອງລາວຖືກນຳມາໃສ່ຈານ ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ, ແລະນາງໄດ້ນຳໄປໃຫ້ແມ່ ຂອງນາງ. ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ໄດ້ຍົກຮ່າງກາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຝັງ ມັນ, ແລະໄດ້ມາລາຍງານແກ່ພຣະເຢຊູ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວຈາກທີ່ນັ້ນໂດຍເຮືອໄປຫາ
ສະຖານທີ່ຖິ້ມທຸລະກັນດານຕາມລຳພັງ ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມ
ພຣະອົງດ້ວຍການຍ່າງຈາກເມືອງຕ່າງໆ ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ ແລະ ທ່ານໄດ້ເຫັນ
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ ທ່ານມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ປິ່ນປົວ
ຄົນເຈັບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາຫາ
ພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນບ່ອນຕິດດ່ຽວ ແລະ ເວລາກໍຜ່ານໄປແລ້ວ, ຂໍ
ໃຫ້ປ່ອຍຝູງຊົນໄປເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຊື້ອາຫານສຳລັບ
ຕົນເອງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອອກໄປ, ພວກເຈົ້າ
ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຢູ່ທີ່ນັ້ນອກຈາກຂົນ
ມືປັ່ນຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕ. ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ, ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທີ່
ນີ້. ແລະ ເມື່ອໄດ້ສິ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນອນເທິງຫຍ້າແລ້ວ, ໄດ້ຖືເອົາຂົນມືປັ່ນຫ້າກ້ອນແລະປາ
ສອງໂຕ, ແລ້ວເບິ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ກ່ອນພອນ, ແລະ ໄດ້ແຕກຂົນມືປັ່ນແລ້ວມອບໃຫ້
ແກ່ບັນດາສາວິກ, ແລະ ບັນດາສາວິກກໍມອບໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້
ກິນ ແລະ ອື່ນໃຈ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເກັບເສດເຫຼືອທີ່ເຫຼືອໄວ້ສິບສອງກະຕ່າເຕັມ. ແຕ່
ພວກທີ່ກິນແມ່ນຜູ້ຊາຍປະມານຫ້າພັນຄົນ ນອກຈາກແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ

ແລະທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍບັງຄັບໃຫ້ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ ແລະໄປ
ຂ້າງໜ້າພຣະອົງໄປຍັງຟາກຟັງ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສິ່ງຝູງຊົນໄປ. ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້
ສິ່ງປະຊາຊົນກັບຄືນແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເພື່ອອະທິຖານຕາມລຳພັງ. ເມື່ອຕອນ
ແລງມາເຖິງ, ທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນຄົນດຽວ. ແຕ່ເຮືອຢູ່ກາງທະເລແລ້ວ, ຖືກຄົນທໍລະມານ,
ເພາະວ່າລົມພັດກົງກັນຂ້າມ. ແຕ່ໃນຍາມທີ່ສິ່ງຂອງກາງຄືນ ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປຫາ
ພວກເຂົາ ໂດຍຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະ ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ເຫັນລາວກໍາລັງຍ່າງຢູ່ເທິງ
ທະເລ, ພວກເຂົາກໍຖືກລົບກວນໃຈ ແລະ ເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນຜີ, ແລະ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງ
ອອກມາດ້ວຍຄວາມກົວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍເວົ້າກັບພວກເຂົາທັນທີວ່າ, ຈົ່ງມີກໍາລັງໃຈເທົ່ານັ້ນ,
ເປັນຂ້ານ້ອຍເອງ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ເປຕິດອບເຂົາວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າເປັນ
ພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ສິ່ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ມາຫາພຣະອົງເທິງນ້ຳເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງກໍຕົວວ່າ, ນາ
ເທີ້. ແລະເປຕິດໄດ້ລົງມາຈາກເຮືອ, ກໍໄດ້ຍ່າງເທິງນ້ຳເພື່ອໄປຫາພຣະເຢຊູ. ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງ
ເຫັນລົມແຮງ, ລາວກໍຢ້ານກົວ, ແລະເມື່ອເລີ່ມຈົນລົງ, ລາວກໍຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ. ທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍຍື່ນມືອອກຈັບລາວໄວ້ ແລະ ກ່າວ
ກັບລາວວ່າ ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ມີສັດທາໜ້ອຍ ເຈົ້າສົງໄສຫຍັງ ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຂຶ້ນເຮືອແລ້ວ
ລົມກໍຢຸດ ພວກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອໄດ້ມາກາບໄຫວ້ພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງເປັນ
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະ ເມື່ອຂ້າມຜ່ານແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນເກັ່ນເນຊາເຮັດ. ແລະ ເມື່ອຜູ້ຊາຍທັງຫຼາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫ້ວ ແຂວງອ້ອມຂ້າງນັ້ນທັງໝົດ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນເຈັບທຸກຄົນມາຫາລາວ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວ ເພື່ອວ່າເຖິງແມ່ນພຽງແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະສຳພັດຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງ ລາວ, ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າສຳພັດກໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

໑໕

ແລ້ວພວກອາຈານສອນພຣະທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍ່ເຂົ້າມາ ຫາພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າ ເປັນຫຍັງພວກສາວິກຂອງທ່ານຈຶ່ງລະເມີດປະເພນີຂອງພວກຜູ້ ເຖົ້າແກ່? ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ລ້າງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເມື່ອກິນເຂົ້າຈີ່. ແຕ່ພຣະອົງຕອບ ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະເມີດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເພາະປະເພນີຂອງ ພວກເຈົ້າ? ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ, ຈຶ່ງເຄົາລົບນັບຖືພໍແລະແມ່, ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າ ຮ້າຍຕໍ່ພໍ່ໝູ່ແມ່ຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບພໍ່ໝູ່ແມ່ວ່າ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂ້ອຍນັ້ນເປັນຂອງຖອດອອກແລ້ວ, ແລະລາວຈະ ບໍ່ໃຫ້ກຽດພໍ່ໝູ່ແມ່ຂອງລາວ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜົນ ຍ້ອນປະເພນີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ພວກຫນ້າຊ້ອນ, ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນກ່ຽວກັບ ພວກເຈົ້າໄດ້ດີແທ້ ເມື່ອທ່ານເວົ້າວ່າ, ປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄກ້ຂ້ອຍດ້ວຍປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ກຽດຂ້ອຍດ້ວຍຮົມຝີປາກ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້ອຍ, ແຕ່ ພວກເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບນັບຖືຂ້າໜ້ອຍໂດຍເປົ່າປະໂຫຍດ, ໂດຍສອນຄຳສັ່ງສອນທີ່ເປັນ ບັນຍັດຂອງມະນຸດ.

ແລະໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນມາ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຈຶ່ງຟັງ ແລະ ເຂົ້າໃຈເທັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງ ທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ, ແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນີ້ແຫລະທີ່ເຮັດໃຫ້ ຄົນເປື້ອນ. ແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງຮູ້ບໍ່ວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຮັບຄວາມໂມໂຫເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້ານັ້ນ? ແຕ່ພຣະອົງ ຕອບວ່າ, ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ຊາວສະຫວັນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປູກ ຈະຖືກຖອນຮາກ. ປ່ອຍ ພວກເຂົາເສຍ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ນຳທາງຕາບອດຂອງຄົນຕາບອດ, ຖ້າຄົນຕາບອດນຳ ທາງຄົນຕາບອດ, ທັງສອງຈະຕົກລົງໄປໃນຂຸມ. ແຕ່ເປີດຕອບວ່າ ກັບລາວ, ຂໍອະທິບາຍ ເລື່ອງຄຳປຽບທຽບນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເດີ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກບໍ່? ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກ ກໍ່ໄປສູ່ຫ້ອງ ແລະຖືກຂັບອອກໄປສູ່ສ່ວນ? ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນັ້ນ ອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ.

ເພາະວ່າຈາກຫົວໃຈອອກມາຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ການຂ້າຄົນ, ການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການລັກຂະໂມຍ, ການໃຫ້ການເທັດ, ການປ່ຽງປະມາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນ, ແຕ່ການກິນດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລ້ວຖອນຕົວເຂົ້າໄປໃນເຂດຕີໂຮແລະໄຊດອນ. ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງຊາວຄານາອານຄິນໜຶ່ງຈາກເຂດແດນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກມາ ແລະໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຂໍໃຫ້ເມດຕາຂ້ານ້ອຍເທີນ, ພຣະເຈົ້າ, ບຸດຕາວິດ, ລູກສາວຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຜີເຂົ້າສົງຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ທ່ານແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕອບນາງຄໍາໃດໆ. ແລະພວກສາວິກຂອງທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກໍາລັງຖາມທ່ານເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍນາງໄປເທີນ, ເພາະວ່ານາງຮ້ອງໂຮຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຮົາ. ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາ ເວັ້ນແຕ່ໄປຫາແກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອິດສະລາເອນ. ແຕ່ນາງມາແລ້ວກັບລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງລູກນ້ອຍໄປເຢັນໃຫ້ໝານ້ອຍ. ແຕ່ນາງກ່າວວ່າ ແມ່ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ໝານ້ອຍກໍ່ກິນເສດອາຫານທີ່ຕົກຈາກໂຕຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກມັນ ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໂອ້ແມ່ຍິງ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼາຍ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ແລະລູກສາວຂອງນາງກໍ່ຖືກປົ່ນປົວໃຫ້ຫຍັງຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ມາຮອດທະເລກາລິລີ, ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ພາເອົາຄົນເຂັ້ຍ, ຄົນຕາບອດ, ຄົນໜວກ, ຄົນພິການ ແລະຄົນອື່ນໆອີກຫຼາຍຄົນມາກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ວາງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຢູ່ຕົ້ນຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຝູງຊົນຈິ່ງປະຫລາດໃຈ ເມື່ອເຫັນຄົນຫຼືໜວກໄດ້ຍິນ, ຄົນປາກຕິດເວົ້າໄດ້, ຄົນພິການແຂງແຮງ, ຄົນຂາເຈັບຢ່າງໄດ້ ແລະ ຄົນຕາບອດເບິ່ງເຫັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍພະເກີດແຕ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົັນສາວິກຂອງພຣະອົງມາແລະກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວສາມມື້ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ, ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢາກປ່ອຍພວກເຂົາໄປໃນຂະນະທີ່ຫົວ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາອ່ອນເພຍໃນທາງ. ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາຈະໄປຫາຂົນມປັງຫຼາຍປານໃດໃນບ່ອນໂດດດ່ຽວນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນຫຼາຍປານນີ້ອີ່ມ? ແລະ ພຣະເຢຊູ

ກໍ່ຖາມພວກເຂົາວ່າ: ເຈົ້າມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ເຈັດກ້ອນ, ແລະ ປາ
ນ້ອຍໜ້ອຍໜຶ່ງ. ແລະ ທ່ານໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຝູງຊີນນຶ່ງລົງເທິງພື້ນດິນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຂ້າ
ວໝົນປັງເຈັດກ້ອນກັບປາ, ເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວກໍ່ແຕກອອກ ແລະນອບໃຫ້ແກ່ພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກສາວິກກໍ່ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ. ແລະ ທຸກຄົນກິນ
ແລະ ອື່ນໆ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເກັບເສດເຫຼືອອາຫານທີ່ເຫຼືອໄດ້ເຈັດກະຕ່າເຕັມ. ແຕ່ພວກທີ່
ກິນແມ່ນຜູ້ຊາຍສີ່ພັນຄົນ ນອກຈາກແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ ແລະ ເມື່ອລາວປ່ອຍຝູງຊີນ
ໃຫ້ໄປແລ້ວ, ລາວກໍ່ຂຶ້ນເຮືອ ແລະ ນາຮອດເຂດແດນຂອງມັກດາລາ.

໑໙

ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກຊັດຕູຊາຍໄດ້ມາເຖິງທົດສອບພຣະອົງ, ຖາມໃຫ້
ສະແດງໝາຍສຳຄັນຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ
ວ່າ, ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ອາກາດຈະດີ, ເພາະວ່າທ້ອງຟ້າເປັນສີແດງ,
ແລະໃນຕອນເຊົ້າ, ມັນຈະເປັນລະດູໜາວ, ເພາະວ່າທ້ອງຟ້າເປັນສີແດງແລະມືດມົວ.
ພວກຄົນຫລອກລວງ, ເຈົ້າຮູ້ຈັກແຍກແຍະໜ້າຂອງທ້ອງຟ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້
ສັນຍານຂອງຍຸກສະໄໝໄດ້ບໍ່? ຄົນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະລັກລອບນັ້ນຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ,
ແຕ່ເຄື່ອງໝາຍຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເລີຍ ນອກຈາກເຄື່ອງໝາຍຂອງໂຢນາຜູ້ເຜີຍ
ພະຄຳ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາແລ້ວເສດໄປ.

ແລະ ເມື່ອພວກສາວິກຂອງພຣະອົງມາຮອດຟາກນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາລືມເອົາຂ້າວ
ໝົນປັງມາ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງແລະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເຊື້ອຂອງ
ພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຄິດໃນໃຈຂອງເຂົາເອງ ໂດຍເວົ້າ
ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຊາບແລ້ວຈົ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນ
ຫຍັງພວກເຈົ້າຈົ່ງປົກສາຫາລືກັນເອງ, ໄວ້ຄົນມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ, ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາ
ເຂົ້າຈີ່ມາ? ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈບໍ່? ພວກເຈົ້າບໍ່ຈື່ຈຳເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນສຳລັບຄົນທ້າ
ພັນ ແລະ ພວກເຈົ້າເກັບກະຕ່າໄດ້ຈັກໃດບໍ່? ບໍ່ແມ່ນເຈັດກ້ອນເຂົ້າຈີ່ຂອງຄົນສີ່ພັນ ແລະ
ທ່ານເອົາກະຕ່າໄດ້ຈັກອັນບໍ່? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ທ່ານກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຈາກເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ?
ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕົກເຕືອນໃຫ້ລະວັງເຊື້ອຂອງເຂົ້າຈີ່ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງ
ຄຳສອນຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດຕູຊາຍ

ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດພາກສ່ວນຂອງເມືອງໄຊຊາເຣຍຂອງຟີລິບແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າບຸດມະນຸດເປັນໃຜ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ບາງຄົນວ່າເປັນຢິຣັນຜູ້ຈຸ່ມນ້ຳ, ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຢາ, ແລະບາງຄົນວ່າເປັນເຢເລມີ ຫຼື ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນໃຜ? ຊິໂມນ ເປຕ໌ຕອບວ່າ, ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ, ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣົງພຣະຊົນ. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ກັບລາວ, ເຈົ້າມີສຸກແລ້ວ, ຊິໂມນ ບາໂຢນາ, ເພາະວ່າ ເນື້ອແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ພໍຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະຂ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າແມ່ນເປຕ໌, ແລະເທິງຫົນນີ້ຂ້ອຍຈະສ້າງການຊຸມນຸມຂອງຂ້ອຍ, ແລະປະຕູນະລິກຈະບໍ່ມີອຳນາດເໝືອນນັ້ນ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຸນແຈຂອງອານາຈັກສະຫວັນແກ່ເຈົ້າ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າແກ້ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈະຖືກແກ້ໄວ້ໃນສະຫວັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຢ່າບອກໃຜວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ດັ່ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມສະແດງໃຫ້ບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງເຫັນວ່າພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍຢ່າງຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ພວກນະຫາສະໝັກ ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະຕ້ອງຖືກຂ້າຕາຍ ແລະໃນວັນທີສາມຈະຖືກຟື້ນຟື້ນມາ ແລະເປີດໄດ້ພາພຣະອົງໄປຂ້າງໜຶ່ງ ແລ້ວເລີ່ມຕິດຮູບພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະເຈົ້າຊ່ວຍປົກປ້ອງພຣະອົງເທັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຂ້າ, ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງແນ່ນອນ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຫັນກັບແລະກ່າວກັບເປຕ໌ວ່າ, ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍເສຍ, ຊາຕານເອີຍ, ເຈົ້າເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງມະນຸດ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຕຣັສກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດປາຖະໜາທີ່ຈະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ໃຫ້ລາວປະຕິເສດຕົນເອງ, ແລະຖືໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວ, ແລະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ. ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ ຈະສູນເສຍມັນ, ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອຂ້ານ້ອຍ ຈະພົບມັນ. ຄົນຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຍັງ ຖ້າລາວໄດ້ຮັບໂລກທັງໝົດ, ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ຫຼືຄົນຈະໃຫ້ຫຍັງເພື່ອແລກປ່ຽນກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ເພາະວ່າບຸດມະນຸດກໍາລັງຈະມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງກັບບັນດາເທວະດາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະຕອບແທນແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແທ້ຈິງ,

ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ມີບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ນີ້, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລົ້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະເຫັນບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງມາໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

໑໗

ແລະ ຫຼັງຈາກຫົກມື້, ພຣະເຢຊູໄດ້ພາເປຕິດຣ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ອ້າຍນ້ອງ
ຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາສູງແຫ່ງໜຶ່ງໂດຍສ່ວນຕົວ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຖືກປ່ຽນຮູບຮ່າງຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະພິກຕຣ໌ ຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງ
ເປັນດັ່ງດວງອາທິດ, ແລະພຣະອົງສະຂອງພຣະອົງກໍ່ກາຍເປັນສີຂາວເປັນດັ່ງແສງ
ສະຫວ່າງ. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ດິມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງສືນທະນາ
ກັບພຣະອົງ ເປຕິດຕອບວ່າ ກັບພຣະເຢຊູວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້. ຖ້າ
ທ່ານຕ້ອງການ, ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຕັ້ນສາມຫຼັງຢູ່ທີ່ນີ້: ໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບທ່ານ, ໜຶ່ງຫຼັງ
ສຳລັບດິມເຊ, ແລະໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບເອລີຢາ. ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່, ຈິ່ງເບິ່ງ,
ເມກສະຫວ່າງໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ມີສຽງຈາກເມກກຳລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້
ແມ່ນບຸດຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍພໍໃຈ, ຈິ່ງຟັງລາວ. ແລະເມື່ອພວກສາວິກ
ໄດ້ຍິນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ລົ້ມລົງກັນໜ້າລົງດິນ ແລະຢ້ານກົວຫຼາຍ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້
ເຂົ້າມາໄກ້ ແລະສຳຜັດເຂົາເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະຢ້ານກົວເລີຍ ແຕ່ເມື່ອ
ພວກເຂົາເຈົ້າຍົກຕາຂຶ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ ນອກຈາກພຣະເຢຊູພຽງຜູ້ດຽວ.
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າ
ບອກນິມິດນີ້ແກ່ໃຜເລີຍ ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ. ແລະພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີຈິ່ງເວົ້າວ່າ
ເອລີຢາຈຳເປັນຕ້ອງມາກ່ອນ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນ
ແລະຈະຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເອລີຢາມາແລ້ວ, ແລະພວກ
ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບລາວຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ, ດັ່ງນັ້ນບຸດ
ຂອງມະນຸດກໍ່ກຳລັງຈະທືນທຸກໂດຍພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກສາວິກກໍ່
ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະນາ

ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດຝູງຊົນແລ້ວ ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຄູກ
ເຂົ້າລົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍທຽມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າລາວເປັນໂຣກລົມບ້າແລະທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກ, ເພາະວ່າລາວມັກຕົກລົງໄປ
ໃນໄຟເລື້ອຍໆ ແລະຕົກລົງໄປໃນນ້ຳເລື້ອຍໆ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳເອົາລາວມາຫາສາວິກ
ຂອງທ່ານ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປ່ຽນປົວລາວໄດ້. ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ໂອ້ ຄົນລ້ຽນທີ່ບໍ່

ເຊື່ອແລະຜິດປົກກະຕິ! ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ? ຂ້ອຍຈະທົນພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ? ຈຶ່ງນຳລາວມາໃຫ້ຂ້ອຍທີ່ນີ້. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຕິດຮຸນມັນ, ແລະປົກຄອງກ່ອນຈາກລາວ, ແລະເດັກນ້ອຍກໍ່ຖືກປົນປົວໃຫ້ຫາຍແຕ່ຊ່ວຍໂມງນັ້ນ. ແລ້ວພວກສາວິກກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູດ້ວຍສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອເທົ່າກັບເມັດຜັກກາດຂາວ, ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ, ຈຶ່ງຍ້າຍຈາກບ່ອນນີ້ໄປບ່ອນນັ້ນ, ແລະມັນກໍ່ຈະຍ້າຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ. ແຕ່ຊະນິດນີ້ບໍ່ອອກໄປຖ້າບໍ່ມີການອະທິຖານແລະການອິດອາຫານ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເຄື່ອນທີ່ຢູ່ໃນແຂວງກາລິລີ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ບຸດມະນຸດກຳລັງຈະຖືກມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງມະນຸດ. ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າລາວ, ແລະໃນວັນທີສາມລາວຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເສົ້າໂສກຫຼາຍ.

ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງຄາເປີນາອູນແລ້ວ, ພວກຄົນທີ່ເກັບເງິນສອງດຣັກມາໄດ້ເຂົ້າມາຫາເປຕິແລະຖາມວ່າ, ຄູສອນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ຈ່າຍເງິນສອງດຣັກມາບໍ່? ລາວເວົ້າວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ. ແລະເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມລາວກ່ອນວ່າ, ຊີໂມນເອີຍ, ເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ກະສັດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກເກັບພາລີຫຼືຄຳຮາກຈາກໃຜ? ຈາກລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ຫຼືຈາກຄົນຕ່າງດ້າວ? ເປຕິດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ຈາກຄົນອື່ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕົວກັບລາວວ່າ ດັ່ງນັ້ນບຸດຊາຍຈຶ່ງເປັນອິດສະຫຼະ ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂັດເຄື່ອງ, ຈຶ່ງໄປທີ່ທະເລ ແລ້ວເດີນເບັດ, ແລະຍົກປາຕິທຳອິດທີ່ຂຶ້ນມາ, ແລ້ວເມື່ອເປີດປາກຂອງມັນ ເຈົ້າຈະພົບເງິນສະຕາເດີ, ເອົາເງິນນັ້ນໄປໃຫ້ພວກເຂົາແທນຂ້ານ້ອຍແລະເຈົ້າ.

໑໘

ໃນຊ່ວຍໂມງນັ້ນ, ບັນດາສາວິກໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ແລ້ວຜູ້ໃດເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກ່ວາໃນອານາຈັກສະຫວັນ? ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາ ແລ້ວໄດ້ຕັ້ງເດັກນ້ອຍນັ້ນໄວ້ທ່າມກາງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຫັນກັບແລະກາຍເປັນເຫມືອນເດັກນ້ອຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຖ່ວມຕົວລົງເຫມືອນເດັກນ້ອຍຄົນນີ້, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງດັ່ງນີ້ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ກໍ່ຮັບ

ຂ້ອຍ, ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍສະດຸດລົ້ມ, ມັນຈະດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າຫາກວ່າມີຫົນສີ່ຂອງລາຖືກແຂວນໃສ່ຄໍຂອງລາວ ແລະຖືກຈົມນ້ຳໃນທະເລເລິກ. ວິບັດແກ່ໂລກຈາກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ເພາະວ່າມັນເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດຈະຕ້ອງມາ, ແຕ່ວ່າວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດມາໂດຍຜ່ານລາວ. ຖ້າມີຂອງເຈົ້າ ຫຼື ດິນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈິ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນໄປເສຍ, ເພາະວ່າດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການຫຼືຂາດມື, ກວ່າທີ່ຈະມີສອງມືຫຼືສອງດິນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນິລັນດອນ. ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈິ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ, ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດດ້ວຍຕາດຽວ, ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕາແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກຮນນາແຫ່ງໄຟ. ຈິ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ດູກູກຄົນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ທູດສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນເບິ່ງເຫັນໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຢູ່ສະເໝີ. ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ສູນເສຍລອດ.

ທ່ານທັງຫຼາຍຄິດແນວໃດ? ຖ້າມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງມີແກະຮ້ອຍໂຕ ແລະມີໜຶ່ງໂຕຫຼົງທາງໄປຈາກພວກມັນ, ລາວຈະບໍ່ປ່ອຍແກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕໄວ້ເທິງພູເຂົາ ແລ້ວໄປຊອກຫາໂຕທີ່ຫຼົງທາງນັ້ນບໍ່? ແລະຖ້າຊອກພົບມັນ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຊິນຊິນຍິນດີກັບມັນຫຼາຍກວ່າກັບເກົ້າສິບເກົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຫຼົງທາງ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ ທີ່ຈະໃຫ້ຄົນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ສັກຄົນໜຶ່ງພົນາໄປ.

ຖ້າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຜິດພາດຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ໄປຕິດຮຽນເຂົາລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຂົາຄົນດຽວ, ຖ້າເຂົາຟັງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຄົນມາ. ຖ້າແຕ່ເຂົາບໍ່ຟັງ, ຈິ່ງພາເອົາຄົນໜຶ່ງຫຼືສອງຄົນໄປກັບເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າທຸກຄຳຈະຖືກສ້າງຕັ້ງໂດຍປາກຂອງພະຍານສອງຄົນຫຼືສາມຄົນ. ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ, ຈິ່ງບອກແກ່ສະພາ, ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງສະພາດ້ວຍ, ໃຫ້ລາວເປັນແກ່ເຈົ້າຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດແລະຄົນເກັບພາສີ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ, ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າແກ້ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໃນສະຫວັນ. ອີກຄັ້ງ ຂ້ອຍເວົ້າແທ້ຈິງໃຫ້ທ່ານວ່າ ຖ້າສອງຄົນໃນພວກທ່ານເຫັນດີກັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຂໍ ມັນຈະເປັນໄປໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ ເພາະວ່າບ່ອນໃດທີ່ມີສອງຫຼືສາມຄົນຊຸມນຸມກັນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ.

ແລ້ວເປົດກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້າ ນ້ອຍຈະຜິດບາບຕໍ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈັກເທື່ອ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພລາວ? ຈົນເຈັດເທື່ອບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າຈົນເຈັດເທື່ອ, ແຕ່ຈົນເຈັດສິບເທື່ອເຈັດ.

ເພາະສະນັ້ນ ອານາຈັກຂອງສະຫວັນຈຶ່ງຄ້າຍຄືກັບກະສັດອົງໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ ຈະຊໍາລະບັນຊີກັບຂ້າທາດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ເມື່ອລາວເລີ່ມຕົ້ນຕັດບັນຊີ, ລູກໜີ້ຄົນ ໜຶ່ງທີ່ເປັນໜີ້ນັບບໍ່ຖ້ວນເງິນຕາເລີ່ມໄດ້ຖືກນໍາມາໃຫ້ລາວ. ແຕ່ເມື່ອຈາກລາວບໍ່ມີເງິນ ຊໍາລະຄືນ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ຂາຍລາວ ແລະເມຍຂອງລາວ ແລະລູກຂອງ ລາວ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ເພື່ອຊໍາລະໜີ້. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າທາດໄດ້ຕົກລົງ ນະມັດສະການ ເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ຂໍຈົ່ງອິດທິນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຊໍາລະທັງໝົດໃຫ້ທ່ານ. ເຈົ້ານາຍຂອງທາດຄືນນັ້ນມີຄວາມເມດຕາ ຈຶ່ງປ່ອຍລາວໄປ ແລະຍົກເງິນກູ້ໃຫ້ລາວ. ແຕ່ ເມື່ອຂ້າທາດນັ້ນອອກໄປແລ້ວ ລາວໄດ້ພົບເພື່ອນຂ້າທາດຄືນໜຶ່ງຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເປັນໜີ້ ລາວຢູ່ຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະລາວໄດ້ຈັບລາວບີບຄໍເວົ້າວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ຄືນຂ້ອຍຖ້າເຈົ້າເປັນໜີ້ ຫຍັງ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອນທາດຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ຫຼຸດລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງຂໍລາວວ່າ, ຈົ່ງອິດທິນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເຖິດ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຊໍາລະຄືນໃຫ້ທ່ານ. ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ໄດ້ໄປແລ້ວໂຍນລາວເຂົ້າຄຸກຈົນກວ່າລາວຈະຄືນສິ່ງທີ່ຖືກເປັນໜີ້.

ເມື່ອພວກທາດຮ່ວມຂອງລາວໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍ່ເສົ້າໂສກຫຼາຍ, ແລະເມື່ອມາເຖິງ ພວກເຂົາກໍ່ອະທິບາຍທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງ ພວກເຂົາ. ແລ້ວມີເອີ້ນລາວມາ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທາດຊົ່ວຮ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປ່ອຍໜີ້ສິນທັງໝົດນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ຂ້ອຍ. ມັນບໍ່ຈໍາເປັນບໍ່ ວ່າເຈົ້າຄວນເມດຕາຕໍ່ເພື່ອນທາດຂອງເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ ບໍ່? ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວໂກດຮ້າຍ ຈຶ່ງໄດ້ມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ທໍລະມານ ຈົນກວ່າ ລາວຈະຄືນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ພໍຊ້ອນສະຫວັນຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະເຮັດແກ່ ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ອະໄພແກ່ລະຄືນແກ່ພັນນ້ອງຂອງລາວຈາກຫົວໃຈ ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍສໍາລັບການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໙

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສໍາເລັດຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອອກ ເດີນທາງຈາກແຂວງກາລິລີ ແລະມາຮອດເຂດແດນແຂວງຢູເດຍທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າມແມ່ນໍ້າ ຈໍແດນ. ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາທີ່ນັ້ນ.

ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງ ວ່າ, ຜູ້ຊາຍສາມາດຢ່າເມຍຂອງລາວໄດ້ບໍ່ຕາມສາເຫດໃດກໍໄດ້? ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບ ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມໄດ້ສ້າງເຂົາເຈົ້າ ເປັນຊາຍແລະຍິງ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍຈະປະພັນແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະ ຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະທັງສອງຈະເປັນເນື້ອອັນດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັນໄວ້, ຢ່າໃຫ້ ມະນຸດແຍກອອກຈາກກັນ. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ແລ້ວເປັນຫຍັງໂມເຊສຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ ມອບໃບຢ່າແລະປ່ອຍນາງໄປ? ພຣະອົງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ໂມເຊສອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າ ປ່ອຍພັນລະຍາຂອງພວກເຈົ້າ ເພາະຄວາມແຂງກະຕ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຢ່າເມຍຂອງລາວໂດຍບໍ່ແມ່ນ ເພາະການຜິດປະເພນີ ແລ້ວແຕ່ງງານກັບຄືນອີນ, ລາວກໍລ່ວງປະເພນີ, ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງ ງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກຢ່າແລ້ວກໍລ່ວງປະເພນີ. ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງ ວ່າ, ຖ້າສາເຫດຂອງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງເປັນດັ່ງນັ້ນ, ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະແຕ່ງງານ. ແຕ່ ທ່ານກໍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຮັບເອົາຄໍາສອນນີ້, ແຕ່ພຽງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການ ມອບໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າມີຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ຖືກເກີດມາຈາກທ້ອງແມ່ແບບນັ້ນ, ແລະມີ ຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຂ້າງຫຼັງໂດຍຄືນອີນ, ແລະມີຄົນຂ້າງຫຼັງຜູ້ທີ່ເຮັດ ຕົນເອງໃຫ້ເປັນຄົນຂ້າງຫຼັງເພື່ອອານາຈັກສະຫວັນ. ຜູ້ໃດສາມາດຮັບເອົາໄດ້ ຈຶ່ງຮັບເອົາ ເທົ່ານັ້ນ.

ແລ້ວມີຄົນນຳເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງວາງພຣະຫັດເທິງພວກ ເຂົາແລະອະທິຖານ, ແຕ່ພວກສາວິກກໍຕິດຮຸນຄົນທີ່ນຳເດັກນ້ອຍມາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ ຕົວະ, ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າຫ້າມພວກເຂົາ, ເພາະວ່າອານາຈັກ ສະຫວັນແມ່ນຂອງຄົນເຊັ່ນນີ້. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃສ່ພວກເຂົາ ແລ້ວ ກໍ່ເສດໄປຈາກທີ່ນັ້ນ

ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານທີ່ດີ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງດີເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດມີລົ້ນດອນ? ແຕ່ ພຣະອົງ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ດີ? ບໍ່ມີໃຜ ດີ ນອກຈາກ ພຣະເຈົ້າ ພຽງ ອົງດຽວ. ຖ້າ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ ເຂົ້າໄປ ໃນ ຊີວິດ, ຈຶ່ງ ຮັກສາ ບັນດາ ບັນຍັດ. ລາວ ຖາມພຣະອົງວ່າ, ປະເພດໃດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົນ, ບໍ່ໃຫ້ລັກຊັງລັກຮັກ, ບໍ່ ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ, ບໍ່ໃຫ້ເປັນພະຍານເທັດ, ຈຶ່ງເຄົາລົບພໍ່ແລະແມ່, ແລະເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນ ບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ຊາຍໜຸ່ມເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້

ຮັກສາມາດຕັ້ງແຕ່ຄວາມໝູ່ນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງຂາດຫຍັງອີກ? ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາ
ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ ຈົ່ງໄປຊາຍຊັບສິນຂອງເຈົ້າແລະໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ
ແລະເຈົ້າຈະມີຊັບສິນບັດໃນສະຫວັນ ແລະຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ ແຕ່ຊາຍໝູ່ນໄດ້ຍິນຄໍາ
ນັ້ນແລ້ວກໍໄປ ໂດຍໂສກເສົ້າ, ເພາະວ່າລາວມີຊັບສິນຫຼາຍ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບ
ບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນຮຸ່ງມີຈະ
ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າອີກວ່າ,
ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ອູດຈະຜ່ານຕາເຂັມໄປໄດ້ ກວ່າຄົນຮຸ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍປະຫລາດໃຈຫຼາຍ ເວົ້າວ່າ ແລ້ວ
ໃຜຈະສາມາດຮອດພັນໄດ້ ພຣະເຢຊູມອງແລ້ວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ສໍາລັບມະນຸດນີ້ເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້, ແຕ່ສໍາລັບພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້. ແລ້ວເປີດຮຳຕອບລາວວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ
ພວກເຮົາໄດ້ປະທຸກສິ່ງແລະໄດ້ຕິດຕາມທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຫຍັງຈະເປັນກັບພວກເຮົາ? ແຕ່
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ໄດ້
ຕິດຕາມເຮົາ, ໃນການເກີດໃໝ່, ເມື່ອບຸດມະນຸດນັ້ນເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງ
ພຣະອົງ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຈະນັ່ງເທິງບັນລັງສິບສອງ, ພິພາກສາເຜົ່າສິບສອງຂອງ
ອິດສະຣາເອນ. ແລະທຸກຄົນທີ່ປະເຣືອນ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຊາຍ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຍິງ ຫຼື ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫຼື
ເມຍ ຫຼື ລູກ ຫຼື ທິ່ງນາ ເພາະເຫດນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈະໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າ ແລະຈະໄດ້ຮັບ
ມໍລະດົກຊີວິດນິລັນຕອນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທໍາອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ແລະຄົນ
ສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທໍາອິດ.

໒໐

ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄົນເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ທີ່ອອກໄປໃນ
ຕອນເຊົ້າເພື່ອຈ້າງຄົນງານເຂົ້າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ຕົກລົງກັບພວກ
ຄົນງານໃຫ້ຈ່າຍເດີນາຮີອຸດໜຶ່ງຕໍ່ມື້ແລ້ວ, ລາວກໍສົ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນ
ຂອງລາວ. ແລະເມື່ອອອກໄປປະມານຊົ່ວໂມງທີສາມ, ລາວໄດ້ເຫັນຄົນອື່ນຢູ່ໃນ
ຕະຫຼາດໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປສວນອະງຸ່ນ
ເຫມືອນກັນ ແລະ ສົ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທໍາ ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ພວກເຂົາກໍໄປແລ້ວ. ອີກ
ເທື່ອໜຶ່ງ ທ່ານໄດ້ອອກໄປປະມານຊົ່ວໂມງທີຫົກແລະເກົ້າ ກໍໄດ້ເຮັດຄືກັນ. ປະມານ
ຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ, ລາວໄດ້ອອກໄປແລະພົບຄົນອື່ນຢູ່ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ, ແລະລາວ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈົ່ງຍືນຢູ່ທີ່ນີ້ຕະຫຼອດມື້ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ? ພວກ
ເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈ້າງພວກເຮົາ. ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າກໍ
ໄປໃນສວນອະງຸ່ນເຖິດ, ແລະພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຍຸດຕິທໍາ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,

ເຈົ້າຂອງສວນອະນຸໂມໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນພວກຄົນງານມາ ແລະ ໃຫ້
ຄ່າຈ້າງແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄົນສຸດທ້າຍຈົນເຖິງຄົນທຳອິດ. ແລະ ພວກທີ່ມາ
ປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ ກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດນາຣີອຸດ. ແຕ່ເມື່ອພວກທີ່ມາກ່ອນ
ມາເຖິງ, ພວກເຂົາຄິດວ່າຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າ, ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດ
ນາລີອຸດເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ບ່ຽນແປງເຈົ້າຂອງເຮືອນ ກ່າວວ່າ ເຫຼົ່ານີ້ທີ່
ມາສູດທ້າຍເຮັດວຽກພຽງໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລະທ່ານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເທົ່າທຽມກັບພວກ
ເຮົາທີ່ໄດ້ແບກຄວາມໝັກຂອງມື້ແລະຄວາມຮ້ອນ. ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບຄົນໜຶ່ງໃນພວກ
ເຂົາວ່າ, ເພື່ອນເອີຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດບໍ່ຍຸດຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົກລົງກັບຂ້ອຍໃນລາຄາ
ໜຶ່ງເດນາຣີບໍ່? ຍິນດີຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະໄປເສຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ຄົນສຸດທ້າຍນີ້
ເທົ່າກັບທີ່ໃຫ້ເຈົ້າ. ຫຼືບໍ່ມັນເປັນສິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການກັບຊັບສິນ
ຂອງຂ້ອຍເອງບໍ່? ຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນບໍ່ ເພາະວ່າຂ້ອຍດີ? ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສຸດທ້າຍຈະ
ເປັນຄົນທຳອິດ ແລະ ຜູ້ທຳອິດຈະເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ, ແຕ່
ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ, ພຣະອົງໄດ້ພາສາວິກທັງສິບ
ສອງຄົນໄປຕາມລຳພັງໃນທາງ ແລະ ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເບິ່ງເດີ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນ
ໄປເຢຣູຊາເລັມ, ແລະລູກຊາຍຂອງມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກມະຫາສະໝັກແລະ
ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ, ແລະພວກເຂົາຈະປະຖິ້ມໂທດລາວໃຫ້ຕາຍ ແລະພວກເຂົາຈະ
ມອບລາວໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດຕ່າງໆ ເພື່ອເຍາະເຍີ້ຍ, ຂ້ຽມ ແລະຄົງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະໃນ
ວັນທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນມາ.

ແລ້ວແມ່ຂອງລູກຊາຍເຊເບດາຍກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງນາງ,
ນາງນະມັດສະການແລະຂໍຮ້ອງບາງສິ່ງຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ທ່ານກ່າວກັບນາງວ່າ, ເຈົ້າ
ຕ້ອງການຫຍັງ? ນາງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, ຈົ່ງກ່າວເພື່ອໃຫ້ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍເຫຼົ່າ
ນີ້ນຶ່ງຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຊ້າຍມືຂອງເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຂໍຫຍັງ. ພວກເຈົ້າສາມາດດື່ມຈອກ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະດື່ມ, ຫຼືຮັບການບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຮັບບໍ່? ເຂົາເຈົ້າ
ຕອບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາສາມາດ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕົວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈອກຂອງ
ເຮົາ ເຈົ້າຈະດື່ມແທ້ໆ, ແລະບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຖືກບັບຕິສະມານັ້ນ ເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກ
ບັບຕິສະມາ, ແຕ່ການນຶ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງເຮົາ ແລະຊ້າຍມືຂອງເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາທີ່ຈະ
ໃຫ້, ແຕ່ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ. ແລະ ເມື່ອພວກສິບຄົນໄດ້
ຍິນ ພວກເຂົາກໍ່ຊຸ່ນເຄື່ອງກ່ຽວກັບພີ່ນ້ອງທັງສອງ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າມາແລ້ວ

ກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆປົກຄອງເປັນເຈົ້າເໝືອ
ປະຊາຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ກໍ່ໃຊ້ອຳນາດເໝືອເຂົາເຈົ້າ. ນັ້ນຈະບໍ່ເປັນ
ດັ່ງນັ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ໃດຖ້າຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພວກເຈົ້າ, ຜູ້ນັ້ນຈະ
ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຈະເປັນຄົນທຳອິດໃນພວກທ່ານ, ຈະ
ຕ້ອງເປັນຂ້າທາດຂອງພວກທ່ານ. ຄືກັນກັບລູກຊາຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້,
ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງລາວເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂຄ, ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້
ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນຕາບອດສອງຄົນນັ່ງຢູ່ຂ້າງທາງ, ເມື່ອໄດ້ຢືນວ່າ
ພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຂໍໃຫ້ເມດຕາພວກເຮົາເຫັນ,
ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ. ແຕ່ຝູງຊົນໄດ້ຕິດຮຽນພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຢຸດເງິນ, ແຕ່ພວກ
ເຂົາກັບຮ້ອງດັ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສົງສານພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເດີ, ພຣະເຈົ້າ, ລູກ
ຊາຍຂອງດາວິດ. ແລະພຣະເຢຊູຢືນແລ້ວເອີ້ນພວກເຂົາ ແລະຖາມວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການ
ໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຕາຂອງ
ພວກເຮົາຈະຖືກເປີດ. ພຣະເຢຊູມີພຣະທັຍເມດຕາ ຈົ່ງສຳຜັດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ທັນທີນັ້ນຕາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເປີດເຫັນໄດ້ ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

໒໑

ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະມາຮອດບ້ານເບັດສະຟາເຈ ທີ່
ພູເຂົາກອກເອລິບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູກໍ່ໄດ້ສົ່ງສາວິກສອງຄົນໄປ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າ
ວ່າ, ໄປບ້ານທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບລາດົວໜຶ່ງຖືກມັດໄວ້
ພ້ອມກັບລູກລາທັນທີ, ແກ້ມັນແລ້ວນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າຫຍັງກັບທ່ານ
ທັງຫລາຍ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ, ແລະພຣະອົງຈະ
ສົ່ງມັນກັບຄືນມາທັນທີ. ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ສຳເລັດຕາມທີ່ຖືກກ່າວ
ໄວ້ດ້ວຍຜ່ານຜູ້ເຜີຍພະຄຳທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຊີໂອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ເລີຍ, ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມາຫາເຈົ້າ, ທ່ານຖ່ອມຕົວ ແລະຂໍລາ ແລະລູກລາທີ່ເປັນ
ລູກຂອງສັດພາຫະນະ.

ແຕ່ພວກສາວິກໄດ້ໄປ ແລະ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້
ນຳແມ່ລາແລະລູກລາມາ, ແລະໄດ້ວາງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງພວກເຂົາໃສ່ເທິງໜ້າຫຼັງຂອງ
ສັດທັງສອງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທັບນັ່ງເທິງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມນັ້ນ. ແຕ່ຝູງຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູ

ເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເອງລົງເທິງທາງ, ແລະຄົນອື່ນໆກໍຕັດກິ່ງໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ມາປູລົງເທິງທາງ. ແຕ່ຝູງຊົນທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ພວກທີ່ກຳລັງຕິດຕາມ ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງອອກມາວ່າ: ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍຂອງດາວິດ! ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ໂຮຊັນນາໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ!

ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມ, ທັງເມືອງກໍຖືກສິ້ນສະເທືອນ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ? ແຕ່ຝູງຊົນກຳລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຢຊູ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລິລີ.

ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນທັງໝົດທີ່ຂາຍແລະຊື້ຢູ່ໃນວັດອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍຕະຂອງພວກຜູ້ແລກເງິນ ແລະ ບ່ອນນັ່ງຂອງພວກຜູ້ຂາຍນົກພິລາບ. ແລະ ພຣະອົງກໍຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ ເຮືອນຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຮືອນແຫ່ງຄຳອະທິຖານ, ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ.

ແລະຄົນເຈັບຂາກັບຄືນຕາບອດໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະວິຫານ ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເມື່ອພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຮຽນໄດ້ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ ແລະພວກເດັກນ້ອຍທີ່ຮ້ອງອອກມາໃນພຣະວິຫານວ່າ ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍຂອງດາວິດ ພວກເຂົາກໍໂກດຮ້າຍ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທ່ານໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າເຫຼົ່ານີ້ເວົ້າຫຍັງ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານບໍ່ວ່າຈາກປາກຂອງເດັກນ້ອຍແລະເດັກກົນນົມ ເຮົາໄດ້ກຽມການສັນລະເສີນໄວ້? ແລະ ທ່ານໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາ ອອກໄປຂ້າງນອກເມືອງ ເຂົ້າໄປເບທານີ ແລະ ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ແຕ່ໃນຕອນເຊົ້າ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເຂົາຮູ້ສຶກຫົວ. ແລະ ເມື່ອເຫັນຕົ້ນໝາກເດື່ອຕົ້ນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງທາງ, ພຣະອົງກໍເຂົ້າໄປຫາມັນ, ແລະບໍ່ພົບຫຍັງໃນຕົ້ນນັ້ນເລີຍນອກຈາກໃບເທົ່ານັ້ນ, ແລະພຣະອົງກໍຕົວຕົນກັບມັນວ່າ ຈິ່ງຢາມີໝາກໄມ້ອອກຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປຈົນນິລັນດອນ, ແລະຕົ້ນໝາກເດື່ອນັ້ນກໍແຫ້ງໄປທັນທີ. ແລະເມື່ອພວກສາວິກເຫັນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ, ແນວໃດຕົ້ນໝາກເດື່ອຈິ່ງແຫ້ງໄປທັນທີ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ, ຖ້າທ່ານມີຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ສົງໄສ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດສິ່ງທີ່ເກີດກັບຕົ້ນມະເດື່ອເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ນແຕ່ວ່າທ່ານເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ, ຈິ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທະເລ, ມັນກໍຈະເກີດຂຶ້ນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຂໍໃນການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະ ເມື່ອເຂົາມາຮອດວັດແລ້ວ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງ
ປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຂົາໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງສອນຢູ່, ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ດ້ວຍສິດອຳນາດແບບໃດ, ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ສິດອຳນາດນີ້ແກ່ເຈົ້າ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ:
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້າຄຳຖາມໜຶ່ງ, ຖ້າພວກເຈົ້າຕອບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍ
ກໍຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍອຳນາດໃດ. ການບັບຕິສະມາຂອງ
ໂຢຮັນມາຈາກໃສ, ຈາກສະຫວັນຫຼືຈາກມະນຸດ? ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງໄຕ່ຕອງລະຫວ່າງ
ດິນເອງເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າຈາກສະຫວັນ, ລາວຈະຖາມພວກເຮົາວ່າ, ເປັນ
ຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ? ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກມະນຸດ, ພວກເຮົາກໍ
ຢ້ານຝຸງຊົນ, ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບ
ຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້. ພຣະອົງກໍຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ບອກທ່ານ
ທັງຫຼາຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.

ແຕ່ເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີລູກສອງຄົນ, ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາລູກ
ຄົນທຳອິດແລ້ວເວົ້າວ່າ, ລູກເອີຍ, ໄປເຮັດວຽກໃນສວນອະງຸ່ນຂອງພໍ່ໃນມື້ນີ້. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນ
ຕອບວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກ ແຕ່ພາຍຫຼັງລາວເສຍໃຈແລ້ວກໍໄປ. ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປກິນທີສອງ ກໍ
ເວົ້າຄືກັນ. ແຕ່ລາວຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ, ເຈົ້ານາຍ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໄປ. ຜູ້ໃດໃນສອງ
ຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, ຄົນທຳອິດ. ພຣະເຢຊູ
ຈຶ່ງຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ພວກຄົນເກັບພາສີແລະ
ພວກໝາຍຄວາມຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ເພາະວ່າ
ໂຢຮັນມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ
ລາວ, ແຕ່ພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຍິງຄ້າບາບເຊື່ອລາວ, ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍເມື່ອໄດ້
ເຫັນແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈພາຍຫຼັງເພື່ອເຊື່ອລາວ.

ຟັງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງ. ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ຜູ້ທີ່
ປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະ ວາງຮົ້ວອ້ອມມັນ ແລະ ຊຸດບ່ອນຫັ້ນເຫຼົ່າອະງຸ່ນໃນນັ້ນ ແລະ ສ້າງ
ຫໍຄອຍ, ແລະ ໃຫ້ເຊົ່າມັນແກ່ຊາວສວນ ແລະ ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ. ແຕ່ເມື່ອເວລາ
ເກັບກ່ຽວໄດ້ເຂົ້າມາໄດ້, ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປຫາຊາວນາເພື່ອເອົາຫມາກໄມ້
ຂອງລາວ. ແລະພວກຊາວນາໄດ້ຈັບພວກຂ້າທາດຂອງລາວ, ຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຕີ, ຄົນ
ໜຶ່ງພວກເຂົາຂ້າ, ແລະຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຂວ້າງຫິນໃສ່. ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອື່ນໆອີກ
ເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼາຍກວ່າຄັ້ງທຳອິດ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດກັບພວກເຂົາຄືກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ລາວໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງລາວໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບລູກຊາຍ
ຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກຊາວນາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍແລ້ວ ກໍເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນຜູ້ຮັບ

ມໍລະດົກ ມາເຖິດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ ແລະຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງລາວ ແລະພວກເຮົາໄດ້ຈັບລາວ, ຂັບໄວ້ອອກໄປຂ້າງນອກສວນອະງຸ່ນ, ແລະຂ້າລາວເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນມາເຖິງ, ລາວຈະເຮັດຫຍັງກັບຊາວນາເຫຼົ່ານັ້ນ? ພວກເຮົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລາວຈະທຳລາຍພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຢ່າງໂຫດຮ້າຍ, ແລະລາວຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນເຊົ້າແກ່ຊາວສວນອື່ນ, ຜູ້ທີ່ຈະສົ່ງຜົນໄມ້ຄົນໃຫ້ລາວຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ທ່ານບໍ່ເຄີຍໄດ້ອ່ານໃນພຣະຄຳພີບໍ່ວ່າ, ກ້ອນຫີນທີ່ຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ, ກ້ອນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຫີນຫົວມຸມ, ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າ ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຂອງມັນ ແລະຜູ້ທີ່ຕົກເທິງກ້ອນຫີນນີ້ຈະຖືກທຳລາຍເປັນເສດ, ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ມັນຕົກເທິງ, ມັນຈະຂັດລາວ. ແລະ ເມື່ອພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຮົາ. ແລະຂະນະທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ພວກເຮົາກໍ່ຢ້ານກົວປະຊາຊົນ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຖືວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.

໒໒

ແລະພຣະເຢຊູຕອບພວກເຮົາອີກໃນຄຳອຸປະມາ ກ່າວວ່າ, ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຄ້າຍຄືກັບຄົນກະສັດຜູ້ໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັດງານແຕ່ງງານໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປເອົັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຊີນເຂົ້າງານແຕ່ງງານ, ແຕ່ພວກເຮົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການມາ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຮົາສົ່ງຂ້າທາດຄົນອື່ນໆໄປເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງບອກກັບເຫຼົ່າຄົນທີ່ຖືກເຊີນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ແລ້ວ, ງົວຜູ້ຂອງຂ້ອຍແລະສັດທີ່ຖືກລ້ຽງໃຫ້ອ້ອມໄດ້ຖືກຂ້າແລ້ວ, ແລະທຸກສິ່ງພ້ອມແລ້ວ, ຈົ່ງມາສູ່ງານແຕ່ງງານ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ລະເລີຍແລ້ວໄປ, ຄົນໜຶ່ງໄປທົ່ງນາຂອງຕົນເອງ, ອີກຄົນໜຶ່ງໄປຫາການຄ້າຂາຍຂອງລາວ ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຍຶດພວກທາດຂອງລາວ, ດູກກາ ແລະ ຂ້າເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອໄດ້ຍືນແລ້ວ, ກະສັດນັ້ນກໍ່ເກີດແຄ້ນ, ແລະໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພຣະອົງໄປທຳລາຍພວກຄົນຂ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະເຜົາເມືອງຂອງພວກເຮົາເສຍ. ແລ້ວລາວເວົ້າກັບທາດຂອງລາວວ່າ, ການແຕ່ງງານແມ່ນພ້ອມແລ້ວ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຊີນນັ້ນບໍ່ລືມຄວນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໄປຕາມທາງແຍກຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ເອົັນຄົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາພົບໃຫ້ມາຮ່ວມງານແຕ່ງງານ. ແລະພວກທາດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປຕາມທາງຕ່າງໆ ແລ້ວ

ລວບລວມທຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບ, ທັງຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນດີ, ແລະງານແຕ່ງງານກໍ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂດຍ. ແຕ່ເມື່ອກະສັດເຂົ້າມາເພື່ອເບິ່ງພວກແຂກທີ່ນັ່ງໂດຍ,
ພະອົງໄດ້ເຫັນຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງງານແຕ່ງງານ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ເພື່ອນເອີຍ, ເຈົ້າເຂົ້າມາທີ່ນີ້ໄດ້ແນວໃດໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບງານແຕ່ງງານ? ແຕ່ລາວ
ກໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ງຽບ. ແລ້ວກະສັດກໍ່ກ່າວກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ, ຈົ່ງມັດຕີນແລະມືຂອງລາວ
ແລ້ວຍົກລາວອອກໄປໂຍນເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດພາຍນອກ, ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະ
ການຂີດແຂ້ວ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ, ແຕ່ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ.

ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍໄປປົກສາກັນເພື່ອວ່າຈະດັກລາວໃນຄໍາເວົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້
ສົ່ງສາວິກຂອງເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບພວກເຮໂຣດຽນມາຫາລາວ ໂດຍເວົ້າວ່າ ອາຈານເອີຍ
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງໃຈ ແລະທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ
ແລະທ່ານບໍ່ໃສ່ໃຈກັບໃຜເລີຍ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຄົນ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ,
ເຈົ້າຄິດແນວໃດ; ມັນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ຈະໃຫ້ພາສີແກ່ຊົນຊາຫຼືບໍ່? ແຕ່ພຣະເຢຊູ
ຊົງຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈົ່ງກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງທົດສອບຂ້ານ້ອຍ,
ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຄິດ? ສະແດງເງິນພາສີໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ນຳເງິນເດນາຣີ
ອຸດມາໃຫ້ລາວ. ແລະ ພຣະອົງຕັດຖານພວກເຂົາວ່າ, ຮູບນີ້ ແລະ ຄຳຈາລຶກນີ້ເປັນຂອງ
ໃຜ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂອງຊົນຊາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຄືນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຊົນຊາໃຫ້ຊົນຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈ, ແລະໄດ້ປ່ອຍລາວໄວ້ແລ້ວກໍ່ໄປ.

ໃນວັນນັ້ນ, ພວກຊາດູຊາຍທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີບໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ
ແລະຖາມພຣະອົງ. ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ອາຈານ, ໂມເຊສໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍໂດຍ
ບໍ່ມີລູກ, ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຈະຕ້ອງແຕ່ງງານກັບພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ຈະຕ້ອງ
ໃຫ້ເຊື້ອສາຍແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ມີເຈັດຄົນພີ່ນ້ອງຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະຄົນທຳອິດໄດ້
ແຕ່ງງານແລ້ວກໍ່ຕາຍ, ແລະເພາະບໍ່ມີລູກ ຈຶ່ງປະໄວ້ເມຍຂອງລາວໃຫ້ນ້ອງຂອງລາວ.
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄົນທີ່ສອງ ແລະ ຄົນທີ່ສາມ ຈົນເຖິງທັງເຈັດຄົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແມ່ຍິງກໍ່
ຕາຍເປັນຄົນສູດທ້າຍ. ໃນການຟື້ນຄືນຊີບດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຍິງຈະເປັນຂອງໃຜໃນບັນດາຄົນເຈັດ
ຄົນ? ເພາະວ່າທຸກຄົນມີນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງ
ເພາະບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ ແລະບໍ່ຮູ້ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະວ່າໃນການຟື້ນຄືນພະຊົນນັ້ນ
ພວກເຂົາບໍ່ແຕ່ງງານ ແລະບໍ່ຖືກໃຫ້ແຕ່ງງານ ແຕ່ເປັນເຫມືອນທູດສະຫວັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ ແຕ່ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງຄົນຕາຍ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານສິ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານບໍ່? ຂ້ອຍຢູ່ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສ

ອາກ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາດິກບ; ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ, ແຕ່ແມ່ນ
ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ. ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈໃນການ
ສອນຂອງພຣະອົງ.

ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າລາວໄດ້ປົດປາກພວກຊັດຕູຊາຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ຊຸມນຸມກັນ ແລະຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາ ເປັນນັກກິດໝາຍ ໄດ້ຖາມທິດສອບລາວ ໂດຍ
ເວົ້າວ່າ ອາຈານ, ຄຳສັ່ງໃດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນກິດໝາຍ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າ
ຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍສຸດ
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທຳອິດແລະຍິ່ງໃຫຍ່.
ອັນທີສອງແມ່ນຄຳຍຸຕິກັບອັນນີ້, ເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ.
ໃນສອງບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້, ກິດໝາຍທັງໝົດແລະຜູ້ເຜີຍພະວັດຊະນະແຂວນຢູ່.

ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກເຂົາ ກ່າວວ່າ, ເຈົ້າ
ຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ລາວເປັນລູກຊາຍຂອງໃຜ? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ,
ຂອງດາວິດ. ພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ແລ້ວດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໃນພຣະວິນຍານໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາສັດຕູຂອງເຈົ້າເປັນ
ທີ່ວາງຕີນຂອງເຈົ້າ

ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ດາວິດເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວລາວຈະເປັນລູກຊາຍຂອງ
ດາວິດໄດ້ແນວໃດ?

ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕອບລາວໄດ້ສັກຄຳ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປນັບແຕ່ວັນ
ນັ້ນ.

໒໓

ແລ້ວພະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບຝູງຊົນແລະສາວິກຂອງພຣະອົງ ກ່າວວ່າ, ພວກຄົນພິແລະ
ພວກຟາລີຊາຍໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງປ່ອນນຶ່ງຂອງໂມເຊແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະ
ເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາ, ຈົ່ງຮັກສາແລະປະຕິບັດ. ແຕ່ຢ່າປະຕິບັດຕາມການກະທຳຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເວົ້າແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ພວກເຂົາມັດພາລະທີ່ຫນັກແລະຍາກທີ່
ຈະແບກ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງປ່າຂອງມະນຸດ, ແຕ່ດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພວກເຂົາເອງກໍບໍ່ຢາກຈະ

ເຄື່ອນຍ້າຍພາລະເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ. ແຕ່ວ່າການວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າ ເຮັດເພື່ອໃຫ້ຄົນເບິ່ງເຫັນ. ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຂະຫຍາຍເຄື່ອງລະລຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເພີ່ມຂະໜາດຊາຍແຂນເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ພວກເຂົາຮັກບ່ອນນັ່ງ ກຽດຕິຍົດໃນງານລ້ຽງ ແລະບ່ອນນັ່ງສຳຄັນໃນບັນດາການຊຸມນຸມ ແລະການຄຳນັບໃນ ຕະຫຼາດ ແລະການຖືກຄົນເອີ້ນວ່າຮັບບິ ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຮັບບິ, ເພາະວ່າອາຈານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍມີພຽງໜຶ່ງດຽວຄືພຣະຄຣິດ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ ທຸກຄົນແມ່ນພົ້ນອ່ອນກັນ. ແລະຢ່າເອີ້ນຜູ້ໃດເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພໍ່ ຂອງເຈົ້າມີພຽງຜູ້ດຽວ, ຄືພໍ່ຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄູສອນ, ເພາະວ່າພວກ ເຈົ້າມີຄູສອນພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ, ຄືພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃນພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນໃຊ້ ຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳຕ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວ ຈະ ຖືກຍົກຍ້ອງ.

ວິບັດແກ່ແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກອາຈານສອນພຣະທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເປັນຫ ນ້ຳຊ້ອນແບບ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າກິນເຮືອນຂອງພວກແມ່ຫມ້າຍ ແລະໃຊ້ການ ອະທິຖານທີ່ຍາວເປັນຂໍ້ອ້າງ, ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກ ກວ່າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນ ແບບ, ເພາະວ່າເຈົ້າປິດອານາຈັກສະຫວັນຕໍ່ໜ້ານະນຸດ, ເພາະເຈົ້າເອງບໍ່ເຂົ້າ, ແລະເຈົ້າ ກໍ່ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ກຳລັງເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນ, ເພາະວ່າເຈົ້າຂ້າມຜ່ານທະເລ ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ້ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ມາຢູ່ອາໄສ, ແລະ ເມື່ອເຂົາກາຍເປັນແລ້ວ, ເຈົ້າກໍ່ເຮັດໃຫ້ ເຂົາກາຍເປັນລູກຂອງນະຣົກທີ່ຮ້າຍແຮງສອງເທົ່າຂອງເຈົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກຜູ້ນຳ ທາງຕາບອດ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດສາບານໃນວັດ, ກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງ, ແຕ່ຜູ້ໃດສາບານໃນຄຳຂອງ ວັດ, ກໍ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ຄົນໂງ່ ແລະ ຄົນຕາບອດ! ຫຍັງໃຫຍ່ກວ່າກັນ, ທອງຄຳ ຫຼື ວັດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທອງຄຳບໍ່ລົສຸດ? ແລະຜູ້ທີ່ສາບານໃນແທ່ນບູຊານັ້ນບໍ່ມີຫຍັງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ສາບານ ໃນຂອງຖວາຍທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ, ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ພວກຄົນໂງ່ ແລະ ຕາບອດ, ຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ຂອງຖວາຍ ຫຼື ແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ຂອງຖວາຍນັ້ນບໍ່ລົສຸດ? ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ສາບານໂດຍແທ່ນບູຊາ ກໍ່ສາບານໂດຍແທ່ນບູຊານັ້ນເອງ ແລະ ໂດຍທຸກສິ່ງທີ່ ຢູ່ເທິງມັນ ແລະຜູ້ທີ່ສາບານແລ້ວໃນວິຫານ ກໍ່ສາບານໃນວິຫານນັ້ນ ແລະໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ ປະທັບຢູ່ໃນວິຫານນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ສາບານໃນສະຫວັນ ກໍ່ສາບານໃນບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງນັ້ນ. ວິບາກແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກນັກຮຽນ ພຣະທຳ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊ້ອນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຖວາຍທິດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງສະໝຸນໄພ ແລະ ຜັກຊີ ແລະ ຜັກກະເຫຼຽມ, ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ປະລະເລີຍສິ່ງທີ່

ໜັກແໜ້ນກວ່າຂອງກິດໝາຍ, ຄືການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມເນຕາ ແລະ ຄວາມ
ເຊື່ອ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ບໍ່ຄວນປະລະເລີຍ. ພວກຜູ້
ນຳທາງຕາບອດ, ພວກທີ່ກຳແນງວັນອອກ, ແຕ່ກັບກິນອຸດອາລູນາກ ວິບັດແກ່ເຈົ້າ
ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊ້ອນແຫນ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າ
ເຮັດຄວາມສະອາດຂ້າງນອກຂອງຈອກ ແລະ ຈານ, ແຕ່ຂ້າງໃນກັບເຕັມໄປດ້ວຍການ
ປ້ອນ ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ. ຟາຣີຊາຍຕາບອດ, ຈົ່ງຊຳລະພາຍໃນຂອງຈອກແລະຈານ
ກ່ອນ, ເພື່ອວ່າພາຍນອກຂອງມັນຈະກາຍເປັນສະອາດດ້ວຍ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ພວກ
ອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຕ່າງ, ເພາະວ່າເຈົ້າຄ້າຍຄື
ອຸບມຸງທີ່ທາຂາວ, ເຊິ່ງຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງປາກົດງາມ, ແຕ່ພາຍໃນເຕັມໄປດ້ວຍ
ກະດູກຄົນຕາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເປັນແນວນັ້ນ,
ຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງ ທ່ານປາກົດວ່າເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍ, ແຕ່ພາຍໃນ
ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມຜິດກິດໝາຍ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກ
ອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ຜູ້ຫນ້າຊ້ອນສອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າສ້າງອຸບ
ມຸງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ປະດັບປະດາອຸບມຸງຂອງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະ
ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່
ເປັນຜູ້ຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການນອງເລືອດຂອງພວກຜູ້ປະກາດພະຄຳ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ
ທັງຫລາຍເປັນພະຍານຕໍ່ຕົນເອງວ່າ ທ່ານເປັນລູກຫຼານຂອງພວກທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດ
ພະວະຈະນະ ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຕັມມາດຕະການຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ທ່ານ. ພວກກູ, ລູກຫລານຂອງກູພິດ, ແນວໃດພວກເຈົ້າຈະຫນີພົ້ນຈາກການພິພາກສາ
ແຫ່ງນະລິກ? ເພາະສະນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍສິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທຳ, ຜູ້ມີປັນຍາ,
ແລະນັກຮຽນພຣະທຳໄປຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຂ້າບາງຄົນໃນພວກ
ເຂົາ ແລະ ຄຶງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຕີບາງຄົນໃນພວກເຂົາຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ປະຊຸມຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະ ຂັບໄລ່ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຫາອີກເມືອງໜຶ່ງ, ເພື່ອວ່າເລືອດ
ຊອບທຳທຸກຢ່າງທີ່ຖືກເທອອກເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະມາເທິງເຈົ້າ ດັ່ງແຕ່ເລືອດຂອງອາ
ແບນຜູ້ຊອບທຳຈົນເຖິງເລືອດຂອງເຊຄາຣີລູກຊາຍເບເຣຄີອາ ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂ້າລະຫວ່າງ
ພຣະວິຫານແລະແທ່ນບູຊາ ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງ
ຄົນຮຸ່ນນີ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າຜູ້ປະກາດພະຄຳ ແລະ ຂວ້າງຫົນໃສ່ຜູ້ທີ່
ຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ, ຫຼາຍຄັ້ງເທົ່າໃດແລ້ວທີ່ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະລວບລວມລູກຫຼານ
ຂອງເຈົ້າ ດັ່ງວິທີທີ່ແມ່ໄກ່ລວບລວມລູກນ້ອຍຂອງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ປີກ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່
ຕ້ອງການ. ເບິ່ງເລີຍ, ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະໄວ້ໃຫ້ໂດດດ່ຽວ. ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານ
ທັງຫລາຍວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ຈົນກວ່າທ່ານຈະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະວິຫານ, ແລະ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງເພື່ອສະແດງອາຄານຕ່າງໆຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະອົງເບິ່ງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດບໍ່? ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບເຈົ້າວ່າ, ຈະບໍ່ມີກ້ອນຫີນກ້ອນໃດຖືກປະໄວ້ທັບກ້ອນຫີນອີກກ້ອນໜຶ່ງທີ່ນີ້ເລີຍ, ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍລົງ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບນັ້ງຢູ່ເທິງພູນະກອກເທດ, ພວກສາວິກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເປັນການສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂໍພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເສດດ່ຽວຂອງພຣະອົງ ແລະ ການສຳເລັດຂອງຍຸກແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນພຣະຄຣິດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ. ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສິ່ງຄາມແລະ ຂ່າວສົງຄາມ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຕົກໃຈ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເປັນການສິ້ນສຸດ. ເພາະວ່າຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຊາດ ແລະ ອານາຈັກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ, ແລະ ຈະມີການອຶດຫິວ, ພະຍາດລະບາດ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວໃນຫຼາຍສະຖານທີ່, ແຕ່ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດຄືລູກ. ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຈະຂ້າເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍປະຊາຊາດທັງໝົດ ເພາະຊື່ຂອງເຮົາ. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫຼາຍຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ ແລະ ພວກເຂົາຈະມອບເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຈະກຽດຊັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຜູ້ປະກາດເທັບຫຼາຍຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈະຫຼອກລວງຄົນຫຼາຍ ແລະ ເພາະຄວາມຜິດກົດໝາຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງຄົນຈຳນວນຫຼາຍຈະເຢັນຊາລົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ອຶດຫິວຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ແລະ ຂ່າວດີຂອງອານາຈັກນີ້ຈະຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກທີ່ມີຄົນອາໄສເພື່ອເປັນຄຳພະຍານແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງ, ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາດານີເອນ, ຍິນຍົມໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ອ່ານຈົ່ງເຂົ້າໃຈ. ແລ້ວພວກທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູເດຍຈົ່ງໃຫ້ຫນີໄປເທິງພູເຂົາ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາ ຢ່າໃຫ້ລົງມາເພື່ອຍົກເອົາສິ່ງຂອງຈາກເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຢ່າໃຫ້ກັບຄືນໄປເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ. ແຕ່ວິບັດແທ້ສຳລັບພວກທີ່ມີທ້ອງ ແລະ ພວກທີ່ໃຫ້ນົມລູກ ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອວ່າການຫນີຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ ຫຼືໃນວັນສະບາໂຕ. ເພາະວ່າຕອນນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກທໍລະມານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ເຊັ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາແຕ່ຕົ້ນໂລກຈົນເຖິງບັດນີ້, ແລະ ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ. ແລະ ຖ້າວັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຫຍໍ້ລົງ, ເນື້ອໜັງທັງໝົດກໍຈະບໍ່ລອດພັນ, ແຕ່

ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ຖືກເລືອກ, ວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈິ່ງຈະຖືກຫຍໍ້ລົງ. ແລ້ວຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບທ່ານ ທັງຫລາຍວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫຼື ຢູ່ທີ່ນີ້, ຢ່າເຊື່ອເລີຍ. ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຕົວ ປອມ ແລະ ຜູ້ເຜີຍພະຄຳປອມຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາຈະສະແດງເຄື່ອງໝາຍ ໃຫຍ່ ແລະ ການອັດສະຈັນ ເພື່ອທີ່ຈະຫລອກລວງແມ່ນແດ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ຖ້າເປັນໄປໄດ້. ເບິ່ງເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບ ເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ຢ່າອອກໄປ; ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບຂອງ, ຢ່າເຊື່ອ. ເພາະວ່າຄືກັນກັບຟ້າຜ່າທີ່ອອກມາຈາກຕາເວັນ ອອກ ແລະ ປາກົດຈົນເຖິງຕາເວັນຕົກ, ການມາປາກົດຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ບ່ອນໃດທີ່ມີຊາກສົບ, ທີ່ນັ້ນນິກອິນຊີຈະຊຸມນຸມກັນ.

ທັນທີຫຼັງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ດວງອາທິດຈະມີດມົວ ແລະ ດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ, ດວງດາວຈະຕົກຈາກສະຫວັນ, ແລະ ພະລັງ ຂອງສະຫວັນຈະຖືກສິ້ນສະເທີອນ.

ແລະແລ້ວເຊິ່ງເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸດມະນຸດຈະປາກົດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະແລ້ວ ບັນດາເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໂສກເສົ້າ ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດ ກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນດ້ວຍພະລັງອຳນາດແລະສະຫງ່າລາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງພຣະອົງມາພ້ອມກັບສຽງແກທີ່ໃຫຍ່, ແລະ ພວກ ເຂົາຈະເກັບກຳພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນຈາກສີ່ທິດລົມ ຈາກຂອບ ຟ້າສະຫວັນຈົນເຖິງຂອບອີກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ. ຈາກຕົ້ນມະເດື່ອ, ຈິ່ງຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາ. ເມື່ອກິ່ງຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວ ແລະ ໃບໄມ້ອອກມາ, ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ ເຂົ້າມາແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ຈິ່ງຮູ້ວ່າມັນໃກ້ ຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ. ຫ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະ ບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ. ກ່ຽວກັບມື້ນັ້ນແລະຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້, ແມ່ນແຕ່ບັນດາທູດສະຫວັນກໍ ບໍ່ຮູ້, ມີແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຄືກັນກັບມື້ທັງຫຼາຍຂອງໂຣອາ, ການມາປາກົດ ຂອງລູກຊາຍມະນຸດກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຄືກັນກັບວ່າ ເພາະເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນ ນ້ຳຖ້ວມ, ກິນແລະດື່ມ, ແຕ່ງງານແລະໃຫ້ແຕ່ງງານ, ຈົນກ່ວາເຖິງມື້ທີ່ໂຣອາເຂົ້າໄປໃນ ເຮືອ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈົນກ່ວານ້ຳຖ້ວມມາເຖິງ ແລະເອົາທຸກຄົນໄປ, ການມາປາກົດ ຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລ້ວຈະມີສອງຄົນຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໄວ້. ຜູ້ຍິງສອງຄົນກຳລັງບິດຢູ່ໃນໂຮງສີ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໄວ້. ຈິ່ງເຝົ້າລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າຂອງທ່ານຈະມາໃນຊົ່ວໂມງໃດ. ແຕ່ນັ້ນ ທ່ານຮູ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນຮູ້ວ່າຂະໂມຍ
ຈະມາຍາມໃດ, ລາວກໍຈະຕື່ນເຝົ້າ ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວຖືກເຈາະເຂົ້າໄປ.
ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງກຽມພ້ອມໄວ້, ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄິດ ບຸດ
ມະນຸດຈະມາ.

ແລ້ວໃຜເປັນຂ້າທາດທີ່ຊື່ສັດແລະສະຫລາດ ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່
ເທິງການຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ເພື່ອໃຫ້ອາຫານແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ? ມີພອນ
ແທ້ສຳລັບຂ້າທາດນັ້ນ ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະພົບວ່າກຳລັງເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອທ່ານ
ມາເຖິງ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ລາວຈະແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ
ທັງໝົດຂອງລາວ ແຕ່ຖ້າຂ້າທາດທີ່ບໍ່ດີນັ້ນເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ
ຊັກຊ້າທີ່ຈະມາ, ແລະລາວເລີ່ມຕີເພື່ອນທາດຂອງລາວ, ແລະກິນດິ່ມກັບພວກຂີ້ເມົາ ເຈົ້າ
ນາຍຂອງຂ້າທາດນັ້ນຈະມາໃນມື້ທີ່ລາວບໍ່ຄາດຫວັງ ແລະ ໃນຊົ່ວໂມງທີ່ລາວບໍ່ຮູ້ ແລະ
ເຂົາຈະຖືກຕັດເປັນສອງ, ແລະສ່ວນຂອງເຂົາຈະຖືກວາງໄວ້ກັບພວກຄົນຫລອກລວງ, ທີ່
ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໂທ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.

໒໕

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອານາຈັກສະຫວັນຈະຖືກປຽບທຽບກັບຍິງພົມມະຈາລີສິບຄົນ, ຜູ້ທີ່
ໄດ້ເອົາໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາອອກໄປພົບເຈົ້າບ່າວ. ຫ້າຄົນແມ່ນສະຫລາດ ແລະ ອີກຫ້າ
ຄົນແມ່ນເງິງ ພວກທີ່ເງິງເຂົາໄດ້ເອົາໂຄມໄຟຂອງຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນໄປກັບຕົນເອງ
ແຕ່ພວກທີ່ສະຫລາດໄດ້ເອົານ້ຳມັນໃສ່ໃນເຫຼົ້າຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັບໂຄມໄຟຂອງພວກ
ເຂົາ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຊັກຊ້າ ພວກນາງທັງໝົດກໍ່ວຽນອນ ແລະ ນອນຫລັບໄປ ແຕ່ໃນ
ເວລາກາງຄືນ, ມີສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງອອກ
ໄປຕ້ອນຮັບລາວ. ແລ້ວພວກຍິງພົມມະຈາລີເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດກໍ່ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຕົບແຕ່ງໂຄມ
ໄຟຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເງິງໄດ້ເວົ້າກັບພວກສະຫລາດວ່າ, ໃຫ້ນ້ຳມັນຂອງພວກເຈົ້າ
ແກ່ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າໂຄມໄຟຂອງພວກເຮົາກຳລັງດັບ. ແຕ່ພວກຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ຕອບ
ວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຈິ່ງໄປຫາພວກຂາຍແທນ
ແລະຊື້ໃຫ້ຕົວເອງເຖິດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກໄປຊື້, ເຈົ້າບ່າວກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ພວກ
ທີ່ພ້ອມກໍ່ເຂົ້າໄປກັບລາວສູ່ງານແຕ່ງງານ, ແລະ ປະຕູກໍ່ຖືກປິດ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ ພວກຍິງ
ພົມມະຈາລີທີ່ເຫຼືອກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ເຈົ້ານາຍ, ເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຮົາ
ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ.
ຈິ່ງລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວັນ ຫຼື ຊົ່ວໂມງທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຈະມາ.

ຄືກັນກັບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປຕ່າງແດນ, ລາວໄດ້ເອີ້ນພວກຂ້າທາດຂອງຕົນເອງມາ ແລະ ມອບຊັບສິນຂອງລາວໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະທ່ານໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຫ້າຕາລັງ, ຄົນໜຶ່ງສອງຕາລັງ, ແລະຄົນໜຶ່ງໜຶ່ງຕາລັງ, ແຕ່ລະຄົນຕາມກຳລັງຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ, ແລະທ່ານກ່ອອກເດີນທາງໄປທັນທີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າທາລັງໄປແລ້ວ ໄດ້ເຮັດວຽກກັບມັນ ແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ອີກຫ້າທາລັງ ເຊັ່ນດຽວກັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງກໍໄດ້ຮັບອີກສອງເຊັ່ນກັນ ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໜຶ່ງເທລັງໄດ້ໄປຊຸດຫຼຸມໃນແຜ່ນດິນແລະເຊື່ອງເງິນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ ແຕ່ຫຼັງຈາກເວລາຫຼາຍຜ່ານໄປ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າທາດເຫຼົ່ານັ້ນກໍມາແລະ ຕິດຕາມບັນຊີກັບພວກເຂົາ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າຕາລັງໄດ້ມາເຖິງ ນຳສະເໜີອີກຫ້າຕາລັງ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານໄດ້ມອບຫ້າຕາລັງໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກຫ້າຕາລັງຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ດີແລ້ວ, ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊື່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງຕະລັງກໍເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານໄດ້ມອບສອງຕະລັງໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກສອງຕະລັງຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວກັບລາວວ່າ, ດີແລ້ວ, ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊື່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຕາເລນໜຶ່ງກໍມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນແຂງ, ເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ແລະເກັບກຳຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ ແລະຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຍ້ານກົວ ຈົ່ງໄດ້ໄປເຊື່ອງທາເລນຂອງທ່ານໄວ້ໃນແຜ່ນດິນ, ຈົ່ງເບິ່ງ ທ່ານມີຂອງຂອງທ່ານຄືນແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຕອບວ່າ: ຂ້າທາດຊົ່ວຮ້າຍແລະຂີ້ຄ້ານ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ແລະລວບລວມຈາກບ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຳເປັນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງໂຍນເງິນຂອງຂ້ອຍໃຫ້ນັກທະນາຄານ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍມາຂ້ອຍກໍຈະໄດ້ຮັບເງິນຂອງຂ້ອຍພ້ອມດອກເບ້ຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເອົາເງິນຕາລັງຈາກລາວ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບຕາລັງ ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ມີຈະຖືກໃຫ້ແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ, ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ແລະຈົ່ງນຳທາດທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດອອກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍນອກ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໂທ້ແລະການຂີດແຂ້ວ.

ເມື່ອບຸດມະນຸດມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ ແລະ ທູດສະຫວັນບໍລິສຸດທັງໝົດມາກັບພຣະອົງ, ຫຼັງນັ້ນພຣະອົງຈະປະທັບເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ, ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຈະຖືກເກັບກຳຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຈະແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ ຄືກັບຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ແຍກແກະອອກຈາກແບ້. ແລະ ລາວຈະຕັ້ງແກະໄວ້ທາງຂວາຂອງລາວ, ແຕ່ແພະໄວ້ທາງຊ້າຍ. ແລ້ວກະສັດຈະເວົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່ຢູ່ຂ້າງ

ຂວາຂອງລາວວ່າ, ນາເຖິດ ພວກທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ຈຶ່ງຮັບເອົາອານາຈັກ ທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າດັ່ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານໂລກ. ເພາະວ່າຂ້ອຍຫົວ, ແລະທ່ານໃຫ້ ອາຫານແກ່ຂ້ອຍກິນ; ຂ້ອຍຫົວນ້ຳ, ແລະທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມ; ຂ້ອຍເປັນຄົນແປກໜ້າ, ແລະທ່ານຮັບຂ້ອຍໄວ້, ຂ້ານ້ອຍເປືອຍກາຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໃສ່ເສື້ອຜ້າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍເຈັບປ່ວຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຢ້ຽມຢາມຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນຄຸກ ແລະທ່ານ ທັງຫຼາຍມາຫາຂ້ານ້ອຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກຄົນຊອບທຳຈະຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງຫົວແລ້ວໃຫ້ອາຫານ, ຫຼືຫົວນ້ຳແລ້ວໃຫ້ນ້ຳດື່ມ? ແຕ່ ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າເປັນຄົນແປກໜ້າແລ້ວຕ້ອນຮັບ, ຫຼືເປືອຍກາຍແລ້ວນຸ່ງຫົ່ມ ໃຫ້? ແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼືຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະພວກເຮົາມາຫາເຈົ້າ? ແລະກະສັດຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຟັງວ່າ, ເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແກ່ໜຶ່ງໃນພັນອງຂອງຂ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດເຫຼົ່ານີ້, ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ. ແລ້ວພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ພວກຢູ່ທາງຊ້າຍວ່າ, ຈຶ່ງໄປຈາກເຮົາເສຍ, ພວກເຈົ້າຜູ້ຖືກ ສາບແຊ່ງ, ເຂົ້າໄປໃນໂຟນິລັນດອນທີ່ຖືກກຽມໄວ້ໃຫ້ມານແລະພວກທູດສະຫວັນຂອງ ມັນ. ຂ້ອຍຫົວ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອາຫານຂ້ອຍກິນ, ຂ້ອຍຫົວນ້ຳ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ນ້ຳຂ້ອຍດື່ມ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍ ເປືອຍກາຍ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍອ່ອນແອແລະຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະ ທ່ານບໍ່ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມຂ້ານ້ອຍ. ແລ້ວພວກເຂົາເຈົ້າກໍຈະຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ເມື່ອໃດທີ່ ພວກເຮົາເຫັນທ່ານຫົວ ຫຼື ຫົວນ້ຳ ຫຼື ເປັນຄົນແປກໜ້າ ຫຼື ເປືອຍກາຍ ຫຼື ອ່ອນແອ ຫຼື ຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ? ແລ້ວພຣະອົງຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ ແທ້ຈິງ ແລ້ວເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດ ເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເຊັ່ນກັນ ແລະເຫຼົ່ານີ້ຈະໄປສູ່ການລົງໂທດນິລັນດອນ, ແຕ່ພວກຜູ້ຊອບທຳຈະໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

໒໖

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ ທ່ານຮູ້ວ່າ ຫຼັງຈາກສອງມື້ເທດສະການ ປັດສະຄາຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະບຸດຂອງມະນຸດຈະຖືກທໍລະຍົດເພື່ອໃຫ້ຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກນັກຂຽນ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງ ປະຊາຊົນ ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນສານຂອງປະໂລຫິດໃຫຍ່ທີ່ຊື່ວ່າ ໂກອາຟາ. ແລະພວກເຂົາ ໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ ເພື່ອວ່າຈະຈັບພຣະເຢຊູດ້ວຍການຫລອກລວງ ແລະຂ້າພຣະອົງ

ເສຍ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນໃນງານບຸນ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄວາມວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນໃນ
ບັນດາປະຊາຊົນ.

ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ເບທານີ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂລກເຮືອນ, ຜູ້ຍິງຄົນ
ໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວ ຖືແຫຼມແກ້ວນ້ຳມັນຫອມທີ່ມີຄ່າຫຼາຍ, ແລະນາງໄດ້ເທລົງເທິງຫົວ
ຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນອນ. ແຕ່ເມື່ອພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຫັນ,
ພວກເຂົາກໍ່ໂກດຮ້າຍເວົ້າວ່າ, ການທຳລາຍນີ້ເພື່ອຫຍັງ? ເພາະວ່ານ້ຳມັນຫອມນີ້
ສາມາດຖືກຂາຍໄດ້ລາຄາແພງ ແລະ ເອົາເງິນໄປໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຮູ້
ແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຄົນນີ້ລຳບາກ?
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ດີໃສ່ຂ້າງນ້ອຍ. ເພາະວ່າພວກທຸກຍາກ ທ່ານມີຢູ່ກັບ
ທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້າງນ້ອຍ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ. ເພາະວ່ານາງໄດ້ເທນ້ຳມັນຫອມນີ້ເທິງ
ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອການຝັງຂ້ອຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂ້າວດີນີ້ຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກ, ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍ່ຈະຖືກ
ເລົ່າເຊັນກັນເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ ອິສກາລິໂອດ ໄດ້ໄປຫາ
ພວກຫົວໜ້າປະໂລຫິດ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະ
ສົ່ງມອບລາວໃຫ້ເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເງິນສາມສິບເຫຼັ້ມແກ່ລາວ. ແລະດັ່ງແຕ່ນັ້ນ
ມາ ລາວໄດ້ຊອກຫາໂອກາດ ເພື່ອທີ່ຈະທໍລະຍົດລາວ.

ແຕ່ວ່າໃນມື້ທຳອິດຂອງເຂົາຈິ່ງບໍ່ມີເຊື້ອ, ພວກສາວິກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ
ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຢາກໃຫ້ພວກເຮົາກຽມໃຫ້ທ່ານກິນເທດສະການປັດສະຄາ
ຢູ່ໃສ? ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປເຂົ້າເມືອງຫາຄົນນັ້ນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ອາຈານ
ເວົ້າວ່າ, ເວລາຂອງຂ້າງນ້ອຍໄກ້ແລ້ວ, ຂ້າງນ້ອຍຈະເຮັດເທດສະການປັດສະຄາຢູ່ບ່ອນເຈົ້າ
ກັບພວກສາວິກຂອງຂ້າງນ້ອຍ. ແລະພວກສາວິກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກຽມເທດສະການປັດສະຄາ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ ລາວໄດ້ນອນຮ່ວມ
ໂຕະກັບພວກສິບສອງ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກິນເຂົ້າຢູ່, ພຣະອົງໄດ້ດັດສິນວ່າ,
ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າ
ເສຍໃຈຫຼາຍ, ແຕ່ລະຄົນເລີ່ມເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຂ້າງນ້ອຍແມ່ນບໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ? ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຜູ້ທີ່ຈຸ່ມມືກັບເຮົາໃນຈານ, ຜູ້ນັ້ນຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແທ້ຈິງ
ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດໄປ ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແຕ່ວິບັດແກ່ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່
ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໂດຍຜ່ານລາວ, ມັນຈະດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າຊາຍຄົນ

ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາ. ແຕ່ຢູ່ດາສຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະທໍລະຍາດພຣະອົງໄດ້ຕອບວ່າ ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນບໍ່ອາຈານ? ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງ ກິນເຂົ້າຢູ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ໄດ້ຂອບພຣະຄູນແລ້ວ ກໍໄດ້ແຕກມັນ ແລະ ໄດ້ ມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວິກ ແລະ ໄດ້ກ່າວວ່າ ຈົ່ງເອົາ ຈົ່ງກິນ ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາຈອກແລ້ວ ແລະໄດ້ຂອບໃຈແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຂົາ ໂດຍ ກ່າວວ່າ ຈົ່ງດື່ມຈາກມັນທຸກຄົນ ນີ້ແມ່ນເລືອດຂອງຂ້ອຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ທີ່ຖືກເທ ອອກເພື່ອຄົນຫຼາຍ ສຳລັບການໃຫ້ອະໄພບາບ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ ດື່ມຈາກຜົນຂອງເຄືອອະງຸ່ນນີ້ຕັ້ງແຕ່ຕອນນີ້ ຈົນກວ່າມັນນີ້ເມື່ອຂ້ອຍດື່ມມັນໃໝ່ກັບພວກ ເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.

ແລະເມື່ອຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປຍັງພູໜາກກອກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃນຂ້ານ້ອຍ ໃນຄືນນີ້, ເພາະວ່າມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະດຶງຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະແກະຂອງຝູງຈະ ຖືກກະຈັດກະຈາຍ,

ແຕ່ຫຼັງຈາກຂ້ານ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະນຳໜ້າພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນ ແຂວງກາລິລີ. ແຕ່ເປີດຕອບວ່າ, ຖ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃນພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດ ເລີຍ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າວ່າໃນຄືນນີ້, ກ່ອນໄກ່ຈະ ຂຶ້ນ, ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມຄັ້ງ. ເປີດຕອບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ແມ້ວ່າມັນຈະເປັນສິ່ງ ຈຳເປັນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍກັບພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງ. ແລະສາວິກທັງໝົດ ກໍ່ເວົ້າຄືກັນ.

ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ມາກັບພວກເຂົາເຈົ້າໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າເກັດເຊມານີ, ແລະພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບບັນດາສາວິກວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄປອະທິຖານຢູ່ທີ່ ນັ້ນ. ແລະເມື່ອພາເປີດກັບລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຊເບດາຍໄປແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມ ເສຍໃຈແລະທຸກໃຈ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເສົ້າ ໂສກຫຼາຍຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະເຝົ້າລະວັງກັບຂ້ອຍ. ແລະມີການກ້າວໄປ ຂ້າງໜ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ, ລາວລົ້ມລົງເທິງໜ້າຂອງລາວອະທິຖານແລະເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້າ ນ້ອຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ຜ່ານໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍ ຕ້ອງການ, ແຕ່ດັ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ແລະ ພຣະອົງມາຫາບັນດາສາວິກ ແລະ ພົບ ເຂົາເຈົ້ານອນຫຼັບຢູ່, ແລະ ຕຣັສກັບເປີດຕອບວ່າ: ດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ທ່ານບໍ່ສາມາດດື່ມເຝົ້າກັບ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວໂມງດຽວບໍ່? ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ອະທິຖານ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າ

ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານແມ່ນກະຕືລືລົ້ນ, ແຕ່ເນື້ອໜັງແມ່ນ
ອ່ອນແອ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ເມື່ອໄປເປັນຄັ້ງທີສອງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ, ຖ້າຈອກນີ້ບໍ່ສາມາດຜ່ານພັນຈາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ດົມມັນ, ຂໍໃຫ້ຄວາມ
ປະສົງຂອງພໍ່ສໍາເລັດເທັນ. ແລະ ເມື່ອມາເຖິງ ກໍພົບພວກເຂົາກໍາລັງນອນຫລັບອີກ,
ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາໜັກ. ແລະໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາ ໄປອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ
ອະທິຖານເທື່ອທີສາມ ເວົ້າຄໍາອັນດຽວກັນ ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ມາຫາພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ກໍ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານອນຢູ່ບໍ່ໃນເວລາທີ່ເຫຼືອນີ້ ແລະ ພັກຜ່ອນ
ບໍ່? ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ແລະ ບຸດມະນຸດກໍາລັງຖືກທໍລະຍົດໄປສູ່ມືຂອງ
ພວກຄົນບາບ. ລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເຖິດ! ຈິ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ທີ່ກໍາລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກໍາລັງເວົ້າຢູ່ ຈິ່ງເບິ່ງ ສູດສ ຜູ້ເປັນຫນຶ່ງໃນສິບສອງ ໄດ້
ມາເຖິງ ແລະ ມີຝູງຊີນຈໍານວນຫຼາຍມາກັບລາວ ຖືດາບ ແລະ ໄມ້ ຈາກພວກມະຫາ
ສະໝັກ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ກໍາລັງມອບລາວໃຫ້ ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານກັບ
ເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຈຸບ, ລາວເອງແມ່ນຜູ້ນັ້ນ, ຈິ່ງຈັບລາວໄວ້. ແລະ
ທັນທີນັ້ນ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ, ອາຈານ ແລະໄດ້ຈຸບ
ພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເພື່ອນເອີຍ, ເຈົ້າມາເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າມາເຮັດ
ເທາະ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້, ວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ພຣະເຢຊູ ແລະ
ຈັບພຣະອົງໄວ້. ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູໄດ້ຍື່ນມືອອກ, ດຶງດາບ
ຂອງລາວອອກມາ, ແລະ ຕີຂ້າທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ຕັດຫຼູຂອງລາວອອກ. ແລ້ວ
ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ຈິ່ງເອົາດາບຂອງເຈົ້າກັບຄືນໄປໃສ່ບ່ອນຂອງມັນເສຍ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືດາບຈະຕາຍດ້ວຍດາບ ຫຼືເຈົ້າຄິດວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເອົັນພໍ່ຂອງຂ້ອຍ
ໃນຕອນນີ້, ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ກອງທັບທູດສະຫວັນຫຼາຍກວ່າສິບສອງກອງທັບແກ່
ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່? ແລ້ວບັນດາພຣະຄໍາພິຈາລະນາແນວໃດ ທີ່ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນແບບນີ້? ໃນ
ຊົ່ວໂມງນັ້ນ ເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບຝູງຊີນວ່າ: ພວກເຈົ້າອອກມາພ້ອມດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບ
ຂ້ອຍຄືກັບເຈົ້າບໍ່? ທຸກໆມື້ຂ້ອຍນັ່ງສອນຢູ່ໃນໃບດກັບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັບ
ຂ້ອຍ. ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ຂຽນຂອງບັນດາຜູ້ເຜີຍພະຄໍາສໍາເລັດ. ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນບັນດາສາວິກທັງໝົດໄດ້ປະພຣະອົງແລ້ວຫຼົບໜີໄປ.

ພວກທີ່ຈັບພຣະເຢຊູໄດ້ແລ້ວ ໄດ້ນໍາພຣະອົງໄປຫາໂກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ,
ບ່ອນທີ່ພວກນັກຮຽນພຣະທໍາແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່. ແຕ່ເປດກໍາລັງ
ຕິດຕາມລາວຈາກໂກຈິນເຖິງສະໜາມຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນນັ່ງ
ກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍເພື່ອເບິ່ງການສົນສຸດ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່

ແລະ ສະພາທັງໝົດ ກໍາລັງຊອກຫາການເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ພຣະເຢຊູ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະທານຊີວິດພຣະອົງ. ແລະພວກເຂົາບໍ່ພົບ, ເຖິງແມ່ນວ່າມີພະຍານເທັດຫຼາຍຄົນມາຂ້າງໜ້າ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ພົບ. ແຕ່ຕໍ່ມາມີພະຍານເທັດສອງຄົນມາຂ້າງໜ້າ ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍສາມາດທຳລາຍວັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພາຍໃນສາມມື້ກໍສ້າງມັນຂຶ້ນມາໃໝ່. ແລະປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ່? ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແນວໃດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າ. ແລະມະຫາປະໂລຫິດຕອບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຂ້ອຍສາບານເຈົ້າຕາມພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຊີວິດ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ເຈົ້າແມ່ນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືບໍ່. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ ແຕ່ວ່າເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າຈະເຫັນບຸດມະນຸດນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງພະລັງ ແລະກໍາລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນ ແລ້ວປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍທຳລາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ ເວົ້າວ່າ ລາວໄດ້ປະໝາດ, ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານຫຍັງອີກ? ເບິ່ງ, ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຍົນການປະໝາດຂອງລາວແລ້ວ, ເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ແລະພວກເຂົາຕອບວ່າ, ລາວມີຄວາມຜິດຕ້ອງໂທດປະທານຊີວິດ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ໜ້າຂອງພຣະອົງ ແລະຕີພຣະອົງ, ສ່ວນພວກອື່ນກໍຕົບພຣະອົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ຈົ່ງທຳນາຍພະຍາກອນໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ, ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ຕິເຈົ້າ?

ແຕ່ເປີດນັ່ງຢູ່ຂ້າງນອກໃນສານ, ແລະມີຜູ້ຍິງໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວເວົ້າວ່າ, ແລະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວກາລິລີ. ແຕ່ເຂົາປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາທັງໝົດ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າຫຍັງ. ເມື່ອລາວອອກໄປຢູ່ປະຕູ, ຜູ້ຍິງອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຫັນລາວ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ, ຄົນນີ້ກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ. ແລະລາວໄດ້ປະຕິເສດອີກເທື່ອໜຶ່ງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນັ້ນ. ຫຼັງຈາກໄລຍະສັ້ນໆ, ພວກຄົນທີ່ຍືນຢູ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະເວົ້າກັບເປີດວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າກໍເປັນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າການເວົ້າຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊັດເຈນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວເລີ່ມສາບແຊ່ງແລະສາບານວ່າ ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນນັ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນ ໄກ່ກໍຮ້ອງຂຶ້ນ. ແລະເປີດກໍຈື່ໄດ້ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ກ່ອນໄກ່ຂຶ້ນສາມຄັ້ງ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍ, ແລະລາວກໍໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂຶ້ນຂຶ້ນ.

໒໗

ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ທັງໝົດ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນຕໍ່ກັບພຣະເຢຊູ ເພື່ອທີ່ຈະປະທານຊີວິດພຣະອົງ. ແລະພວກ

ເຂົາໄດ້ມັດມີລາວແລ້ວພາໄປ ແລະມອບລາວໃຫ້ແກ່ປົງຕິອຸດ ປິລາດ ຜູ້ປົກຄອງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອຢູ່ດາສຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດລາວເຫັນວ່າພຣະອົງຖືກຕັດສິນແລ້ວ, ລາວກໍເສຍໃຈ ແລະໄດ້ນໍາເງິນສາມສິບເຫຼັກຄົນໃຫ້ແກ່ພວກນະຫາປະໂລຫິດ ແລະພວກ ຜູ້ເຖົ້າ. ກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ບາບແລ້ວທີ່ມອບເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ນັ້ນກ່ຽວຫຍັງກັບພວກເຮົາ? ເຈົ້າຈະເຫັນເອງ. ແລະລາວໄດ້ໂຍນເງິນໄວ້ໃນວັດ, ຈາກນັ້ນ ລາວກໍຖອຍອອກໄປ, ແລະໄດ້ໄປຜູກຄໍຕາຍ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ເອົາເງິນແລ້ວເວົ້າ ວ່າ, ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຄັງ, ເພາະວ່າມັນເປັນລາຄາຂອງເລືອດ. ແຕ່ຫຼັງຈາກປົກສາຫາລືກັນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເງິນນັ້ນຊື້ທຸ່ງນາຂອງຊ່າງປັ້ນເພື່ອເປັນ ສະຖານທີ່ຝັງສົບສໍາລັບຄົນຕ່າງດ້າວ ດັ່ງນັ້ນ ທຸ່ງນານັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ທຸ່ງນາເລືອດ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ແລ້ວພຣະທໍາທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາເຢເຣມີກໍໄດ້ ສໍາເລັດ ທີ່ວ່າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເງິນສາມສິບເຫຼັກ, ຄືລາຄາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກກໍານົດ ລາຄາ, ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກໍານົດລາຄາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາໃຫ້ມັນ ເຂົ້າໄປໃນທຸ່ງນາຂອງຊ່າງປັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບຂ້ອຍ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ນໍາ, ແລະຜູ້ນໍາໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະສັດ ຂອງຊາວຢິວບໍ່? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ. ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວ ຖືກກ່າວຫາໂດຍພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ, ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ແລ້ວປິ ລາຕກໍເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ? ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບລາວແມ່ນແຕ່ຄໍາດຽວ, ຈົນຜູ້ນໍາປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ຕາມປະເພນີ ແລ້ວ ໃນງານບຸນ ຜູ້ນໍາໄດ້ເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ແກ່ຝູງຊິນ ຄືຜູ້ທີ່ພວກເຂົາ ຕ້ອງການ. ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີນັກໂທດທີ່ໂດດເດັ່ນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າບາຣາບາສ ເມື່ອ ພວກເຂົາໄດ້ຮວມຕົວກັນແລ້ວ, ປິລາດຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາວ່າ, ພວກທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ ຂ້ອຍປ່ອຍໃຜໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ? ບາຣັບບາສ ຫຼື ເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ? ລາວຮູ້ດີ ວ່າພວກເຂົາມອບຕົວລາວຍ້ອນຄວາມອິດສາ ໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງຢູ່ເທິງເວທີ, ພັນລະຍາ ຂອງລາວໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາລາວເວົ້າວ່າ, ຢ່າມີຫຍັງກັບເຈົ້າແລະຄົນຊອບທໍານັ້ນເລີຍ, ເພາະວ່ານີ້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ທຶນທຸກຫຼາຍໃນຄວາມຝັນເພາະລາວ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊັກຊວນພວກຝູງຊິນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຂໍບາຣັບບາສ ແລະໃຫ້ທໍາລາຍ ພຣະເຢຊູ ແຕ່ຜູ້ນໍາໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍຄົນໃດໃນສອງຄົນນີ້ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ? ແລະເຂົາເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າ, ບາຣັບບາສ. ປິລາຕກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດກັບເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດ? ພວກເຂົາທັງໝົດກ່າວກັບລາວວ່າ, ໃຫ້ ລາວຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ. ແຕ່ຜູ້ນໍາໄດ້ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຍັງ? ແຕ່

ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາດັງຂຶ້ນເລື້ອຍໆວ່າ, ໃຫ້ລາວຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ! ແຕ່ປີລາຕເຫັນວ່າບໍ່ມີຫຍັງເປັນປະໂຫຍດ ແຕ່ກັບມີຄວາມອຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ ຈຶ່ງເອົານ້ຳລ້າງມືຕໍ່ໜ້າຝູງຊືນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ລິສຸດຈາກເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທຳນີ້ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເຫັນເອງ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບວ່າ, ເລືອດຂອງລາວຈຶ່ງຕົກເທິງພວກເຮົາ ແລະເທິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ. ແລ້ວທ່ານໄດ້ປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ພວກເຂົາ ແຕ່ພຣະເຢຊູນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຂັ້ມແລ້ວມອບໃຫ້ເພື່ອວ່າຈະຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກທະຫານຂອງຜູ້ນຳໄດ້ພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທະຫານທັງໝົດມາຮວມຕົວຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຖອດເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໃສ່ເສື້ອຄຸນສີແດງສີດຳໃຫ້ພຣະອົງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກນຶງກຸດຈາກໜາມວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງ ແລະວາງໄມ້ອ້ອໄວ້ເທິງມືຂວາຂອງພຣະອົງ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເຂົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະອົງລ້ເລຍພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ, ຊົມເຊີຍກະສັດຂອງຊາວຢົວ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ, ເອົາໄມ້ອ້ອມາຕີຫົວຂອງລາວ. ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຍາະເຍີ້ຍລາວແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ຖອດເສື້ອຄຸນອອກຈາກລາວ ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃຫ້ລາວ, ແລະພວກເຂົານຳລາວໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນ.

ເມື່ອອອກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ພົບຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວໂຊຣິນຊີຊີເນນ, ພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບລາວໃຫ້ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ, ຊຶ່ງແປວ່າສະຖານທີ່ກະໂຫຼກ, ພວກເຂົາໃຫ້ນ້ຳສົ້ມປະສົມກັບນ້ຳດຳແກ່ລາວເພື່ອດື່ມ, ແລະເມື່ອລາວໄດ້ລືດຊາດແລ້ວ ລາວບໍ່ຕ້ອງການດື່ມ. ເມື່ອໄດ້ຄຶງລາວໄວ້ກາງໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໂດຍການໂຍນສະຫຼາກ. ແລະພວກເຂົານຶ່ງເຝົ້າລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງຂັ້ນທາທີ່ຂຽນໄວ້ຂອງລາວໄວ້ເທິງຫົວຂອງລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຢຊູ, ກະສັດຂອງຊາວຢົວ. ແລ້ວມີຈົນສອງຄົນຖືກຕິດກາງແຂນກັບເຂົາ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍ. ແຕ່ພວກທີ່ຜ່ານໄປມາກຳລັງດູກູກລາວ ໂດຍສັ່ນຫົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ກຳລັງເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າທີ່ທຳລາຍວັດ ແລະກໍ່ສ້າງມັນຂຶ້ນໃນສາມມື້, ຈຶ່ງຊ່ວຍຕົວເຈົ້າເອງເຖິດ! ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍກັບພວກຄົນພີ, ພວກຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຕົວລາວເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ຖ້າລາວເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ, ໃຫ້ລາວລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນດຽວນີ້, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຊື່ອໃນລາວ. ລາວໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ລາວດຽວນີ້ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ

ລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກໂຈນທີ່ຖືກຄົງ
ກາງເຂັນກັບພຣະອົງກໍ່ຕ່າວ່າພຣະອົງເຊັ່ນກັນ.

ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ.
ປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງວ່າ, ເອລີ ເອລີ
ລາມາ ສາບັກທານີ? ນີ້ແມ່ນ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເປັນ
ຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖົມຂ້ານ້ອຍ? ແຕ່ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ ຄົນນີ້
ກຳລັງເອີ້ນເອລີຢາ. ແລະທັນທີນັ້ນ ມີຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາກໍ່ວົງໄປ ເອົາພອງນ້ຳມາ
ເຕັມມັນດ້ວຍນ້ຳສົ້ມ ແລ້ວວາງມັນອ້ອມໄມ້ອ້ອ ໃຫ້ພຣະອົງດື່ມ ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອກ່າວວ່າ,
ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາຈະມາຊ່ວຍລາວບໍ່. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກ
ດ້ວຍສຽງໃຫຍ່ອີກຄັ້ງ ແລະປ່ອຍວິນຍານອອກໄປ ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜ້າກັນຂອງວິຫານຖືກ
ຂາດເປັນສອງຈາກເທິງຈົນເຖິງລຸ່ມ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ສັ່ນສະເທືອນ ແລະກ້ອນຫີນກໍ່
ແຕກ. ແລະອານຸສາວະລີຖືກເປີດ, ແລະຮ່າງກາຍຫຼາຍໆຂອງພວກບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ນອນຫຼັບ
ໄປແລ້ວໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາ. ແລະຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາໄດ້ອອກຈາກອຸບນຸງ, ເຂົ້າໄປໃນເມືອງບໍລິສຸດ ແລະປາກົດຕົວຕໍ່ຫຼາຍຄົນ. ແຕ່ນາຍ
ຮ້ອຍ ແລະ ຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ ຜູ້ເຝົ້າພຣະເຢຊູ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ສິ່ງທີ່
ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍ່ມີແມ່ຍິງຫຼາຍຄົນຍືນເບິ່ງຢູ່ໂກງ, ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມ
ພຣະເຢຊູມາຈາກແຂວງກາລິລີເພື່ອປະກອບພຣະອົງ. ໃນບັນດາພວກນັ້ນມີ ມາເລຍ
ຊາວມັກດາລາ, ແລະ ມາເລຍ ແມ່ຂອງຢາໂກໄບ ແລະ ໂຢເຊ, ແລະ ແມ່ຂອງລູກຊາຍ
ທັງຫຼາຍຂອງເຊເບດາຍ.

ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ ມີຜູ້ຊາຍຮັ່ງມີຄົນໜຶ່ງຈາກອາຣິມາເທຍມາ ຊື່ຢີເຊັບ ຜູ້ທີ່
ເຂົາເອງກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ຄົນນີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາປິລາດແລະຂໍຮ່າງກາຍ
ຂອງພຣະເຢຊູ. ຫຼັງຈາກນັ້ນປິລາດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມອບຮ່າງກາຍໃຫ້. ແລະຢີເຊັບໄດ້ເອົາ
ຮ່າງກາຍນັ້ນມາຫໍ່ດ້ວຍຜ້າປານສະອາດ ແລະລາວໄດ້ວາງມັນໄວ້ໃນອຸໂມງໃໝ່ຂອງລາວ
ເຊິ່ງລາວໄດ້ເຈາະຈາກຫີນ, ແລະໄດ້ກັ້ມຫີນໃຫຍ່ມາປິດປະຕູອຸໂມງແລ້ວກໍ່ໄປ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີ
ມາເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະ ມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງ ນຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບອຸບນຸງ

ແຕ່ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ເຊິ່ງແມ່ນຫຼັງຈາກວັນກຽມ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກ
ຟາຣີຊາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ບ່ອນປິລາດ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ: ເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳ
ໄດ້ວ່າ ຜູ້ລວງໂລກນັ້ນໄດ້ເວົ້າໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ, ຫຼັງຈາກສາມມື້ຂ້ານ້ອຍຈະຖືກ

ພື້ນຊັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງສົ່ງໃຫ້ເຮັດຄວາມປອດໄພອຸບມຸງຈົນກວ່າມີທິສາມ ຢ່າໃຫ້ພວກ
ສາວິກຂອງລາວມາລັກລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ ລາວຖືກພື້ນຊັ້ນ
ຈາກຄວາມຕາຍ ແລະຄວາມຫຼອກລວງສຸດທ້າຍຈະຮ້າຍແຮງກວ່າຄວາມຫຼອກລວງ
ທຳອິດ ທ່ານປິລາຕກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າມີຍາມ, ຈິ່ງໄປເຮັດໃຫ້ປອດໄພຕາມ
ທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້. ພວກເຂົາໄດ້ໄປແລ້ວ ແລະໄດ້ປົກປ້ອງອຸໂມງໂດຍການປະທັບຕາກ້ອນຫີນ
ພ້ອມກັບຍາມ.

໒໘

ໃນຕອນຊ້າຂອງວັນສະບາໂຕ, ໃນເວລາຮຸ່ງອາລຸນທີ່ເຂົ້າສູ່ວັນທຳອິດຂອງອາທິດ,
ມາເລຍຊາວມັກດາລາແລະມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາເພື່ອເບິ່ງອຸໂມງ. ແລະຈິ່ງເບິ່ງ,
ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກ
ສະຫວັນ, ເຂົ້າມາໃກ້ແລະກ້ອນກ້ອນຫີນອອກຈາກປະຕູ, ແລະນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ. ແຕ່ຮູບ
ລັກສະນະຂອງລາວເປັນດັ່ງຟ້າແລບ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຂາວຄືກັບຫິມະ. ແຕ່ຈາກ
ຄວາມຢ້ານກົວຂອງລາວ ພວກຜູ້ເຝົ້າຖືກສັ່ນສະເທືອນ ແລະກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ.
ທູດສະຫວັນຕອບແມ່ຍິງວ່າ, ເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງຊອກ
ຫາພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ. ບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວດັ່ງທີ່
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້. ມາເບິ່ງສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນອນຢູ່. ແລະ ຈິ່ງໄປ
ຢ່າງໄວວາ ບອກແກ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມ
ຕາຍແລ້ວ, ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງກຳລັງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ທີ່ນັ້ນ
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ. ແລະພວກ
ນາງໄດ້ອອກຈາກອຸໂມງຢ່າງໄວວາດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສຸກຍິ່ງໃຫຍ່ ແລ້ວ
ແລ່ນໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງໄປລາຍງານໃຫ້
ແກ່ບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ, ແລະນີ້ແນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ, ຈິ່ງ
ຊິ້ນຊົມເຖິດ. ພວກເຂົາຈິ່ງເຂົ້າມາໃກ້, ຈັບຕີນຂອງພຣະອົງ ແລະນະມັດສະການ
ພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກນາງວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ຈິ່ງໄປບອກ
ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນ
ເຮົາ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປນັ້ນ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນຂອງພວກຍາມໄດ້ມາເຂົ້າໄປ
ໃນເມືອງ ແລະ ລາຍງານທຸກລິ້ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກນະຫາປະໂລຫິດ. ແລະໄດ້ຊຸມນຸມ
ກັນກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະໄດ້ປົກສາຫາລືກັນແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເງິນຈຳນວນຫຼາຍແກ່

ພວກທະຫານ ໂດຍເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ມາໃນຕອນກາງຄືນ ແລະລັກລາວໄປ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົານອນຫລັບຢູ່. ແລະຖ້າເລື່ອງນີ້ຖືກໄດ້ຍິນໂດຍຜູ້ ນຳ, ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກັງວົນ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ ເອົາເງິນແລ້ວກໍ່ເຮັດຕາມທີ່ຖືກສອນ ແລະ ຄຳເວົ້ານີ້ກໍ່ຖືກເຜີຍແຜ່ທ່າມກາງຊາວຢົວຈີນ ເຖິງທຸກອັນນີ້

ແຕ່ສາວົກທັງສິບເອັດໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ໄປຍັງພູທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ ພວກເຂົາ. ແລະເມື່ອເຫັນພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ນະນັດສະການພຣະອົງ, ແຕ່ບາງຄົນກໍ່ ສົງໄສ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ສິດອຳນາດທັງໝົດໃນ ສະຫວັນແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ. ຈຶ່ງໄປເຮັດໃຫ້ ປະຊາຊາດທັງໝົດເປັນສາວົກ, ໂດຍຈຸ່ມເຂົາເຈົ້າໃນພະນາມຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ສອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງ ທ່ານທັງຫຼາຍໄວ້, ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍທຸກມື້ຈົນກວ່າຈະສິ້ນຍຸກ. ອາແມນ.

ພຣະວິນຍະດິຕາມມາຕິກ

໑

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ໃນຜູ້ເຜີຍພະຄຳວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາສິ່ງທຸດຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະກຽມທາງຂອງເຈົ້າໄວ້ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ສຽງຂອງຄົນຮ້ອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍວ່າ: ຈົ່ງກຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດທາງຢ່າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ກົງ

ໂຢຮັນໄດ້ມາຈຸ່ມນ້ຳຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ແລະປະກາດການຈຸ່ມນ້ຳແຫ່ງການກັບໃຈເພື່ອການອະໄພບາບ. ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈາກແຜ່ນດິນຢູເດຍ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ອອກໄປຫາລາວ ແລະທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນໂດຍລາວ ໂດຍການສາລະພາບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ໂຢຮັນນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນອູດ ແລະ ມີແຖບໜັງຮັດແອວ ແລະ ກິນຕັກແຕນກັບນ້ຳເຜິ້ງປ່າ ແລະ ເຂົາໄດ້ປະກາດວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ວາຂ້ອຍກໍາລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເຄັ່ງລົງແກ້ສາຍເກີບແຕະຂອງລາວ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ຈຸ່ມເຈົ້າໃນນ້ຳ, ແຕ່ພຣະອົງຈະຈຸ່ມເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ມາຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລິລີ ແລະລາວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍຢອຫານໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະ ທັນທີທີ່ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ພຣະອົງກໍ່ເຫັນທ້ອງຟ້າຖືກແຍກເປີດ ແລະ ພຣະວິນຍານລົງມາເທິງພຣະອົງເປັນດັ່ງນົກພິຣາບ ແລະມີສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ເຮົາພໍໃຈໃນຕົວເຈົ້າ.

ແລະພຣະວິນຍານກໍ່ໄດ້ຂັບລ່າລາວອອກໄປໃນທະເລຊາຍທັນທີ ແລະລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານສີ່ສິບມື້, ຖືກຊາຕານທົດລອງ, ແລະລາວຢູ່ກັບສັດປ່າ, ແລະພວກທຸດສະຫວັນໄດ້ປະກອບການແກ່ລາວ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໂຢຮັນຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຂວງກາລິລີ ປະກາດຂ່າວດີກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະເວົ້າວ່າ ເວລາໄດ້ເດີມແລ້ວ ແລະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ, ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອໃນຂ່າວດີ.

ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຢ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລິລິ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊີວິມນ ແລະ ອັນດຣູ ອ້າຍນ້ອງຂອງຊີວິມນ ກຳລັງດຶບແຫຼ່ງໃນທະເລ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ ແລະພຣະເຢຊູຕົວຈິງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງມາຕາມຂ້ອຍເທິນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ ພວກເຈົ້າກາຍເປັນຊາວປະມົງມະນຸດ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຖົມແຫຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ ແລ້ວດິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະໄດ້ໄປຂ້າງໜ້າຈາກທີ່ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ໄດ້ເຫັນຢາດົບລູກ ຂອງຊີເບດາຍ ແລະໂຢຮັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຮືອກຳລັງແປງແຫ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ເອີ້ນພວກເຂົາ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະຖົມພໍຂອງພວກເຂົາຄື ເຊເບດາຍໄວ້ໃນເຮືອກັບພວກລູກຈ້າງ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ໄປຕາມພຣະອົງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄາເປີນາອຸມ, ແລະທັນທີໃນວັນສະບາດ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າ ໄປໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸນແລ້ວສອນ. ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈຕໍ່ການສອນຂອງ ພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງກຳລັງສອນພວກເຂົາຄືກັບຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບ ພວກຄົມພີ. ແລະມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນການຊຸມນຸນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີວິນຍານບໍ່ສະອາດ, ແລະລາວໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ກ່າວວ່າ, ເອີ້ຍ! ພວກເຮົາມີຫຍັງກັບເຈົ້າ, ເຢຊູຊາວ ນາຊາເຮັດ? ເຈົ້າມາທຳລາຍພວກເຮົາບໍ່? ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນໃຜ, ເຈົ້າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຕິເດຍນມັນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງນຶ່ງເງຽບ ແລະອອກໄປຈາກ ເຂົາ ແລະວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ກະຕຸກກະຕິກລາວ ແລະຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງໃຫຍ່ ແລ້ວອອກໄປຈາກລາວ. ແລະທຸກຄົນຕ່າງປະຫລາດໃຈ ຈົນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖຽງກັນເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ຄຳສອນໃໝ່ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ເພາະວ່າເຂົາສັງວິນຍານບໍ່ສະອາດດ້ວຍສິດ ອຳນາດ ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຊື່ອຟັງເຂົາ ແລະຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ແຜ່ໄປທັນທີທົ່ວພາກ ພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແຄວ້ນກາລິລິ

ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກຈາກສະຖານທີ່ຊຸມນຸນທັນທີ ແລ້ວມາຮອດເຮືອນຂອງຊີວິມນ ແລະອັນດຣູ ພ້ອມກັບຢາດົບແລະໂຢຮັນ. ແຕ່ແມ່ຍິງຂອງຊີວິມນກຳລັງນອນຢູ່ເປັນໄຂ້. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ບອກເຂົາກ່ຽວກັບນາງທັນທີ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ຊົງຍິກນາງ ຂຶ້ນໂດຍຈັບມືຂອງນາງ, ແລະໄຂ້ກໍ່ປ່ອຍນາງທັນທີ, ແລະນາງກໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ. ເມື່ອ ຕອນແລງມາເຖິງ, ເວລາທີ່ດວງອາທິດຕົກ, ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນເຈັບທຸກຄົນ ແລະ ຄົນທີ່ ຖືກຜີເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ແລະເມືອງທັງໝົດໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້າກັນຢູ່ທີ່ປະຕູ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຕ່າງໆຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຫຼາຍ ອອກໄປ, ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຜີເວົ້າ, ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນ ພຣະຄຣິດ.

ແລະໃນຕອນເຊົ້າມືດ ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ແລະໄດ້ໄປຍັງສະຖານທີ່ຖິ່ນ
ທຸລະກັນດານ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ອະທິຖານ ແລະຊົມນັກບພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວໄດ້
ຕິດຕາມລາວໄປ ແລະເມື່ອພົບລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ທຸກຄົນກໍາລັງຊອກ
ຫາເຈົ້າ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຢູ່
ໃກ້ຄຽງ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ປະກາດຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາເພື່ອ
ຈຸດປະສົງນີ້. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າທົ່ວທັງ
ແຂວງກາລິລີ ແລະ ໄລ່ປີສາດອອກ.

ແລະມີຄົນເປັນໂລກຮ້າຍຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ, ຂໍຮ້ອງແລະຄຸກເຂົ້າລົງຕໍ່
ພຣະອົງ, ທູນວ່າ ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ, ພຣະອົງສາມາດຊໍາລະຂ້ານ້ອຍໃຫ້ສະອາດໄດ້.
ແຕ່ພຣະເຢຊູມີຄວາມເມດຕາ, ຈຶ່ງຍື່ນມືສໍາຜັດລາວ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຮົາ
ຕ້ອງການ, ຈຶ່ງສະອາດເທັ້ນ. ແລະເມື່ອລາວເວົ້າແລ້ວ ໂລກເຮື້ອນກໍ່ອອກຈາກລາວທັນທີ
ແລະລາວກໍ່ຖືກຊໍາລະໃຫ້ສະອາດ ແລະພຣະອົງໄດ້ເຕືອນລາວຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລ້ວກໍ່
ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປທັນທີ ແລະກ່າວແກ່ລາວວ່າ ເບິ່ງ, ຢ່າເວົ້າຫຍັງກັບຜີເລີຍ, ແຕ່ໄປ
ສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ປະໂລຫິດ ແລະ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາກ່ຽວກັບການຊໍາລະຂອງເຈົ້າ
ຕາມທີ່ໂຕເຊສັງໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຂົາໄປອອກແລ້ວເລີ່ມປະກາດ
ຫຼາຍແລະເຜີຍແຜ່ຄໍານັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງເປີດເຜີຍໄດ້ອີກ
ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຢູ່ນອກໃນສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະພວກເຂົາມາຫາລາວຈາກທຸກທິດ
ທຸກທາງ.

໒

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄາເປີນາອຸມອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກຜ່ານໄປຫຼາຍມື້, ແລະ
ປະຊາຊົນໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຢູ່ໃນເຮືອນ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາ
ຊຸມນຸມກັນ, ຈົນບໍ່ມີພື້ນທີ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ບໍລິເວນປະຕູ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະທໍາ
ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າມາຫາລາວ ນຳເອົາຄົນເປັນອາການຢຸດຊາທີ່ຖືກຍົກໂດຍຄົນ
ລໍຄົນ. ແລະເມື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃກ້ລາວໄດ້ຍ້ອນຝູງຊີນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດຫຼັງຄາ
ບ່ອນທີ່ລາວຢູ່, ແລະເມື່ອຂຸດອອກແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ປ່ອຍເສື້ອລົງມາ ທີ່ຄົນອຳພາດນອນຢູ່.
ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດ
ວ່າ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ. ແຕ່ມີພວກອາຈານສອນພຣະທໍາບາງ
ຄົນນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະກໍາລັງໂຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າໝົນປ
ມາດແບບນີ້? ໃຜສາມາດໃຫ້ອະໄພບາບໄດ້ ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ? ແລະ ພຣະເຢຊູ

ກໍຮູ້ທັນທີໃນວິນຍານຂອງພຣະອົງວ່າ ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໃຄ່ຄວນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈິ່ງໃຄ່ຄວນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫົວໃຈ ຂອງພວກເຈົ້າ? ຫຍັງງ່າຍກວ່າ, ເວົ້າກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພ ແລ້ວ ຫຼື ເວົ້າວ່າ ລູກຂຶ້ນ ແລະ ຍົກເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍ່າງ? ແຕ່ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດອຳນາດໃຫ້ອະໄພບາບເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະອົງຈິ່ງ ກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍົກເສື້ອນອນຂອງ ເຈົ້າ ແລ້ວກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າເອງ. ແລະລາວກໍລຸກຂຶ້ນທັນທີ, ແລະຍົກເອົາເສື້ອອອກ ໄປຕໍ່ໜ້າຄົນທັງໝົດ, ຈົນຄົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈແລະສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ເສດັອກໄປອີກຄັ້ງຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ມາຫາ ພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ສອນພວກເຂົາ. ແລະໃນຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນ ເລວີລູກຊາຍຂອງອັລເຟຣຸດກຳລັງນັ່ງຢູ່ບ່ອນເກັບພາສີ, ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວ ວ່າ, ຈິ່ງຕິດຕາມເຮົາ. ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ວ່າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ, ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ ຫຼາຍຄົນກໍ່ນອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະສາວິກຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ແລະພວກນັກຂຽນແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນລາວກິນ ກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ, ກຳລັງເວົ້າກັບພວກສາວິກຂອງລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງ ລາວຈິ່ງກິນແລະດື່ມກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ? ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນ ແລ້ວ ພຣະອົງຈິ່ງຕົວຕົນກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງບໍ່ຕ້ອງການຫມໍ້, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍ ຕ້ອງການ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອົາຄົນຊອບທຳ, ແຕ່ມາເອົາຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ.

ແລະພວກສາວິກຂອງໂຢຮັນກັບພວກສາວິກຂອງພວກຟາຣີຊາຍກຳລັງຖືອິດ ອາຫານຢູ່. ແລະພວກເຂົາມາຖາມລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກສາວິກຂອງໂຢຮັນແລະ ພວກສາວິກຂອງພວກຟາຣີຊາຍຖືອິດອາຫານ, ແຕ່ພວກສາວິກຂອງທ່ານບໍ່ຖືອິດ ອາຫານ? ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ລູກຊາຍຂອງຫ້ອງແຕ່ງງານຈະ ສາມາດອິດອາຫານໄດ້ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າບ່າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ? ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາມີເຈົ້າ ບ່າວຢູ່ກັບຕົນເອງ, ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອິດອາຫານໄດ້. ແຕ່ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຈົ້າ ບ່າວຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະອິດອາຫານໃນວັນເວລາເຫຼົ່າ ນັ້ນ. ບໍ່ມີໃຜຫຍິບຜ້າປະທົບທີ່ເປັນຜ້າບໍ່ຫລົງເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະເອົາ ຄວາມເຕັມຂອງມັນໄປ, ຄືຜ້າໃໝ່ຈາກຜ້າເກົ່າ, ແລະຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍ່ ເກີດຂຶ້ນ. ແລະບໍ່ມີໃຜຖິ້ມເຫຼົ້າອະຈຸນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ເຫຼົ້າ

ອະນຸໂຫຍະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງແຕກ, ແລະເຫຼົ່າອະນຸໂຫຍະກໍ່ໄຫຼອອກ ແລະຖົງໜັງກໍ່ເສຍຫາຍ, ແຕ່ເຫຼົ່າອະນຸໂຫຍະໃໝ່ຕ້ອງຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງໃໝ່.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ລາວຜ່ານໄປໃນວັນສັບບາດຜ່ານທົ່ງນາ, ແລະພວກສາວິກຂອງລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງໂດຍການຖົບຫົວຂ້າວ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເບິ່ງເບາ, ເຂົາເຈົ້າເຮັດຫຍັງໃນວັນສະບາດທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດ. ແລະ ເຂົາເອງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານເລີຍບໍ່ວ່າ ດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງ ເມື່ອເຂົາມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເຂົາເອງກັບພວກທີ່ຢູ່ກັບເຂົາທົ່ວໂຫຍ? ແນວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝອາປິອາທາເປັນມະຫາສະໝັກ ແລະກິນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງການຖວາຍເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກິນນອກຈາກພວກມະຫາສະໝັກເທົ່ານັ້ນ ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ? ແລະ ພຣະອົງ ກໍ່ ຕຣັສ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ, ວັນ ສັບບາດ ເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອມະນຸດ, ບໍ່ ແມ່ນ ມະນຸດ ເກີດ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ວັນ ສັບບາດ ດັ່ງນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈຶ່ງເປັນເຈົ້ານາຍ ແມ້ກະທັ້ງວັນສະບາດ

໓

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປອີກຄັ້ງເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ, ແລະ ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີເຫຍື່ອແຫ້ງ. ແລະພວກເຂົາກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງລາວວ່າ ລາວຈະປົນປົວລາວໃນວັນສັບບາດບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກ່າວຫາລາວ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບຄົນທີ່ມີເຫຍື່ອແຫ້ງວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢືນຢູ່ກາງ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງຄໍາຖາມກັບພວກເຂົາວ່າ, ມັນເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃນວັນສະບາດທີ່ຈະເຮັດດີ ຫຼື ເຮັດຊົ່ວບໍ່? ຈະຊ່ວຍຈິດວິນຍານໃຫ້ລອດ ຫຼື ຂ້າມັນບໍ່? ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ນຶ່ງງຽບ. ແລະເມື່ອພຣະອົງມອງອ້ອມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕົກຕະຫຼົກ, ເສົ້າໂສກກ່ຽວກັບການແຂ່ງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກ. ແລະລາວກໍ່ຍື່ນອອກ, ແລະມືຂອງລາວກໍ່ຟື້ນຟູສຸຂະພາບດີເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປທັນທີ ແລະເຮັດຄວາມປົກສາກັບພວກເຮົາໂຮດຮຸນຕໍ່ກັບລາວ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະທໍາລາຍລາວ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຖອນຕົວໄປກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໄປຫາທະເລ, ແລະຝູງຊິນຈໍານວນຫຼາຍຈາກແຂວງກາລິໄລໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະຈາກແຂວງຢູເດຍ ແລະຈາກເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກແຂວງອິດຼູເມຍ ແລະເຂດຟາກຂ້າງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ແລະຈາກເຂດແຄວ້ນເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນ, ຝູງຊິນຈໍານວນຫຼາຍ, ເມື່ອໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່

ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ, ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເຮືອນອຍລໍຖ້າພຣະອົງ ເພາະຝູງຊົນ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຊຸກຮູ້ດພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປົນປົວຄົນຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນພະຍາດຈິ່ງພາກັນແຕ່ຍ່າງ ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອຈະໄດ້ສຳຜັດພຣະອົງ. ແລະ ວິນຍານທີ່ບໍ່ສະອາດ ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາ ເຫັນພຣະອົງ ກໍລົ້ມລົງຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຮ້ອງອອກມາວ່າ ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕິດຮຽນພວກເຂົາຫຼາຍຄັ້ງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ ພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊັດເຈນ.

ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ, ແລະລາວໄດ້ເອົ້ມຜູ້ທີ່ລາວຕ້ອງການ, ແລະພວກເຂົາກໍ ໄປຫາລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສົບສອງຄົນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປປະກາດ ແລະມີສິດອຳນາດທີ່ຈະຮັກສາພະຍາດຕ່າງ ໆ ແລະ ຂັບໄລ່ພວກປົກຄອງອອກໄປ ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ຊົນນຳວ່າເປຕິດ ແລະ ຢາຕົກບ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ແລະ ໂຢຮັນພີ່ນ້ອງຂອງຢາຕົກບ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຊື່ໃຫ້ ພວກເຂົາວ່າ ໂບອານເນີເກສ, ຊຶ່ງແປວ່າ ລູກຊາຍແຫ່ງຟ້າຮ້ອງ, ແລະ ອັນເດອາ ແລະ ຟິລິບ ແລະ ບາຕິທໂລມາຍ ແລະ ນັດທາຍ ແລະ ໂທມາ ແລະ ຢາຕົກບລູກຊາຍຂອງອານ ຟາຍ ແລະ ທັດດາຍ ແລະ ຊົນນຳຜູ້ມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະ ຢູດາ ອິສກາຣິໂອດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບ ລາວ

ແລະພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຝູງຊົນກໍ່ມາຮ່ວມກັນອີກຄັ້ງ, ດັ່ງນັ້ນພວກ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຈີ່ໄດ້ເລີຍ. ແລະເມື່ອພວກຄົນຂອງລາວໄດ້ຢືນແລ້ວ, ພວກເຂົາ ກໍ່ອອກໄປເພື່ອຈັບລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າລາວປະທຸລາດໃຈ. ແລະພວກ ນັກຮຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມທີ່ໄດ້ລົງມາກຳລັງເວົ້າວ່າ ລາວມີເບເອນເຊບູນ, ແລະວ່າລາວ ໄລ່ພວກປົກຄອງອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປົກຄອງ. ແລະມີເອົ້ມພວກເຂົາມາ, ພຣະອົງ ກຳລັງກ່າວກັບພວກເຂົາໃນຄຳປຽບທຽບວ່າ: ແນວໃດຊາຕານຈຶ່ງສາມາດໄລ່ຊາຕານ ອອກໄດ້? ແລະຖ້າອານາຈັກໃດຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງ, ອານາຈັກນັ້ນກໍ່ບໍ່ສາມາດ ຍືນໝັ້ນໄດ້, ແລະຖ້າເຮືອນໃດຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງ, ເຮືອນນັ້ນກໍ່ບໍ່ສາມາດ ຍືນໝັ້ນໄດ້. ແລະຖ້າຊາຕານລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕົນເອງແລະຖືກແບ່ງແຍກ, ມັນບໍ່ສາມາດຍືນໝັ້ນ ໄດ້, ແຕ່ມີຈຸດຈົບ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ເຂັ້ມແຂງແລ້ວປິ່ນເຄື່ອງໃຊ້ ຂອງລາວໄດ້, ຖ້າລາວບໍ່ໄດ້ມັດຜູ້ເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະປິ່ນ ເຮືອນຂອງລາວໄດ້. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ບາບທັງໝົດແລະການໝົ່ນປະໝາດ ຫຼາຍເທົ່າໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໝົ່ນປະໝາດ ຈະຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກຫຼານມະນຸດ ຜູ້ໃດທີ່ ກ່າວໝົ່ນປະໝາດຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຕະຫຼອດໄປ, ແຕ່ຈະ

ຕ້ອງຮັບຜິດຕໍ່ການພິພາກສານິລັນດອນ. ເພາະວ່າພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າ ລາວມີ
ວິນຍານບໍ່ສະອາດ.

ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຂອງລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ມາ, ແລະ ຍິນຢູ່ຂ້າງນອກ ສົ່ງຄົນໄປ
ຫາລາວ ເພື່ອເອົິນລາວ. ແລະມີຝູງຊົນນຶ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວ
ວ່າ, ເບິ່ງ, ແມ່ຂອງທ່ານແລະພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຢູ່ຂ້າງນອກກຳລັງຊອກຫາທ່ານ. ແລະ
ພຣະອົງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ໃດແມ່ນແມ່ຂອງເຮົາ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ? ແລະໄດ້ເບິ່ງ
ອ້ອມຮອບຜູ້ທີ່ນຶ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ, ລາວເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ນີ້ແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແມ່ນ
ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ

໔

ແລະ ອີກຄັ້ງ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະ ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາ
ຊຸມນຸມກັນຫາພຣະອົງ, ຈົນພຣະອົງຕ້ອງເຂົ້າໄປນຶ່ງຢູ່ໃນເຮືອທີ່ຢູ່ໃນທະເລ, ແລະ ຝູງຊົນ
ທັງໝົດຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະລາວໄດ້ສອນພວກເຂົາດ້ວຍຄຳປຽບທຳ
ຫຼາຍຢ່າງ, ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາໃນການສອນຂອງລາວວ່າ, ຈິ່ງຟັງ. ຈິ່ງເບິ່ງ,
ຊາວນາຜູ້ຫວ່ານໄດ້ອອກໄປເພື່ອຫວ່ານເມັດພືດ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນເວລາຫວ່ານ
ແມ່ນ ເມັດໜຶ່ງຕົກເທິງທາງ, ແລະນົກມາກິນມັນຈົນໝົດ. ແລະເມັດອື່ນຕົກລົງເທິງພື້ນທີ່
ຫີນ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນຫຼາຍ ແລະມັນງອກຂຶ້ນທັນທີ ເພາະວ່າດິນບໍ່ມີຄວາມເລິກ ແຕ່ເມື່ອ
ດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ ມັນກໍ່ຖືກເຜົາ, ແລະຍ້ອນບໍ່ມີຮາກ ມັນຈຶ່ງແຫ້ງໄປ ແລະອັນອື່ນ
ຕົກລົງໃສ່ພູມຫນາມ, ແລະຫນາມເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຂຶ້ນມາແລ້ວບົບຄັ້ງມັນ, ແລະມັນບໍ່ໃຫ້ຫ
ມາກໄມ້. ແລະເມັດອື່ນໄດ້ຕົກລົງໃສ່ດິນດີ ແລະໄດ້ອອກຫມາກໄມ້ທີ່ຂຶ້ນມາແລະເຕີບໃຫຍ່,
ແລະໄດ້ເກີດຜົນສາມສິບເທົ່າ, ຫົກສິບເທົ່າ ແລະຮ້ອຍເທົ່າ. ແລະເຂົາກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າ
ວ່າ, ຜູ້ໃດມີຫູທີ່ຈະຟັງ ຈິ່ງຟັງເອົາເຖິດ. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວ, ພວກຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມ
ຂ້າງພຣະອົງພ້ອມກັບພວກສິບສອງໄດ້ຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມານັ້ນ. ແລະລາວ
ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ, ທຸກສິ່ງກາຍເປັນໃນຄຳອຸປະມາ. ເພື່ອວ່າ
ເມື່ອເບິ່ງ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຫັນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນຈິງ, ແລະເມື່ອຟັງ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່
ເຂົ້າໃຈ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າກັບໃຈ ແລະບາບຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ອະໄພ.

ແລະ ພຣະອົງກໍຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຄຳປຽບທຽບນີ້ບໍ່ ແລ້ວພວກເຈົ້າ
ຈະຮູ້ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໄດ້ແນວໃດ? ຜູ້ຫວ່ານ ຫວ່ານຄຳ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ຂ້າງທາງ
ບ່ອນທີ່ພຣະທຳຖືກຫວ່ານ, ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ຊາດານກໍ່ມາທັນທີ ແລະເອົາ
ພຣະທຳທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ. ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກັນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກ
ຫວ່ານເທິງສະຖານທີ່ຫິນ, ຜູ້ທີ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມ
ຍິນດີທັນທີ ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີຮາກໃນຕົວເອງ, ແຕ່ເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອ
ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼືການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳ, ພວກເຂົາກໍ່ສະດູດລົ້ມທັນທີ. ແລະ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານໃສ່ພື້ນດິນທີ່ມີຫນາມ, ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳ ແລະຄວາມ
ກັງວົນຂອງຍຸກນີ້ ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຄວາມປາຖະໜາ
ກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໆທີ່ເຫຼືອ ເຂົາມາບິບຄືນພຣະທຳ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນບໍ່ມີຜົນ. ແລະເຫຼົ່າ
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນທີ່ດີ, ຜູ້ທີ່ຟັງຄຳແລະຮັບເອົາ, ແລະເກີດຜົນສາມສິບ
ເທົ່າ, ຫົກສິບເທົ່າ ແລະຮ້ອຍເທົ່າ.

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂຄໂນເຟນາເພື່ອວາງໄວ້ໄດ້ກະດ່າ ຫຼື ໄດ້
ຕຽນອນບໍ່ແມ່ນບໍ່? ມັນບໍ່ແມ່ນນາເພື່ອວາງໄວ້ເທິງຄ້ານໂຄໂນເຟນາ? ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່
ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ລັບໄວ້ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະມາສູ່ຄວາມຊັດເຈນ. ຖ້າຜູ້ໃດມີຫູທີ່
ຈະຟັງ, ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງເທົ່ານັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງສິ່ງທີ່ທ່ານຟັງ.
ດ້ວຍມາດຕະການທີ່ທ່ານອັດແທກ, ມັນຈະຖືກອັດແທກໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ແລະຈະຖືກເພີ່ມ
ໃຫ້ແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ຟັງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີ ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີ ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີກໍ່
ຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນວ່າ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນດັ່ງນີ້,
ຄືກັບຄົນໜຶ່ງທີ່ໂຍນເມັດພືດລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາມອນ ແລະຕົ້ນຂຶ້ນທັງກາງຄືນ
ແລະກາງເວັນ, ແລະເມັດພືດກ່ຽວກ ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍທີ່ເຂົາເອງບໍ່ຮູ້. ເພາະວ່າ
ແຜ່ນດິນເກີດຫມາກໄມ້ອັດຕະໂນມັດ, ທຳອິດເປັນຫຍ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນຫູຂ້າວ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນເມັດພືດທີ່ເຕັມໃນກ້ານ. ເມື່ອຫມາກໄມ້ສຸກແລ້ວ, ລາວກໍ່ສິ່ງເຄັ່ງຄັດທັນທີ,
ເພາະວ່າການເກັບກ່ຽວໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ຫຼື
ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຄຳປຽບທຽບໃດປຽບທຽບມັນ? ດັ່ງເມັດຜັກກາດຂາວ, ເຊິ່ງເມື່ອຖືກ
ຫວ່ານລົງເທິງແຜ່ນດິນແລ້ວ, ມັນແມ່ນເມັດນ້ອຍທີ່ສູດໃນບັນດາເມັດພືດທັງໝົດທີ່ຢູ່
ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເມື່ອມັນຖືກຫວ່ານແລ້ວ, ມັນກໍ່ຂຶ້ນມາ ແລະກາຍເປັນໃຫຍ່ກວ່າພືດ
ຜັກທັງໝົດ, ແລະເຮັດໃຫ້ມີກົງງ່າໃຫຍ່, ເພື່ອໃຫ້ມີກຂອງສະຫວັນສາມາດທຳຮັງຢູ່ໄດ້
ເງົາຂອງມັນໄດ້.

ແລະ ດ້ວຍຄຳອຸປະນາຫຼາຍເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຄຳສັ່ງສອນແກ່ພວກເຂົາ, ຕາມທີ່ພວກເຂົາສາມາດຟັງໄດ້. ແຕ່ດິດຍັງບໍ່ມີຄຳອຸປະນາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳສອນແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ສຳລັບສາວົກຂອງພຣະອົງເອງ ພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍທຸກສິ່ງ.

ແລະໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມໄປຟາກໄຟ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລະເມື່ອປະຝູງຊົນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ພາລາວໄປຕາມທີ່ລາວຢູ່ໃນເຮືອ, ແລະມີເຮືອອື່ນໆຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ. ແລະເກີດມີພະຍຸລົມໃຫຍ່, ແຕ່ຄື້ນຟອງກຳລັງຕີເຂົ້າໃສ່ເຮືອ, ຈົນເຮືອກຳລັງຈະຈົມແລ້ວ. ແລະລາວເອງກໍ່ນອນຢູ່ເທິງໝອນທີ່ທ້າຍເຮືອ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ປຸກລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ອາຈານ, ທ່ານບໍ່ເປັນຫ່ວງບໍ່ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ບໍ່? ແລະຫຼັງຈາກຖືກປຸກ, ພຣະອົງໄດ້ຕິເດຽນລົມ ແລະ ກ່າວກັບທະເລວ່າ, ຈົ່ງຮຽບ, ຈົ່ງສະຫງົບ. ແລະລົມກໍ່ຢຸດລົງ, ແລະເກີດຄວາມສະຫງົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂີ້ຂ້ຽວດັ່ງນັ້ນ? ແນວໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ? ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະເວົ້າກັນວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ, ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍ່ຍັງເຊື່ອຟັງລາວ?

໔

ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດຟາກຂອງທະເລ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເກີເກເຊນ. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລົງຈາກເຮືອ ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ອອກມາຈາກອຸບນຸງພົບພຣະອົງທັນທີ ຜູ້ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ໃນອຸດົງ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມັດລາວດ້ວຍໄສ້ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາຖືກມັດດ້ວຍຕະຂາວແລະໄສ້ຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະໄສ້ກໍ່ຖືກເຂົາຂາດອອກ ແລະຕະຂາວກໍ່ຖືກທຳລາຍ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດໃຫ້ເຂົາເຊື່ອງໄດ້ ແລະຕະຫຼອດທັງກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັນ ລາວຢູ່ໃນອຸບນຸງ ແລະ ຢູ່ໃນພູເຂົາ ຮ້ອງໂຮ ແລະ ຕັດຕີນເອງດ້ວຍຫີນ. ແຕ່ເມື່ອເຫັນພຣະເຢຊູຈາກໄກ, ລາວກໍ່ວົງມາແລະກາບໄຫວ້ພຣະອົງ. ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກດ້ວຍສຽງດັງເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍກັບເຈົ້າມີຫຍັງກັນ, ເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສູດ? ຂ້ອຍຂໍສາບານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຢ່າທໍລະມານຂ້ອຍເລີຍ. ເຂົາກໍ່ລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ວິນຍານບໍ່ສະອາດເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນນີ້. ແລະລາວໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແລະລາວໄດ້ຕອບວ່າ, ຊື່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນກອງທັບ, ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຫຼາຍ. ແລະລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງພຣະອົງຫຼາຍຄັ້ງເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປນອກແຜ່ນດິນນັ້ນ. ມີຝູງຫມູ່ໃຫຍ່ກິນຫຍ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໃກ້ກັບພູເຂົາ ແລະ ພວກມານັ້ງໝົດໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງສົ່ງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຝູງໝູ່,

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພວກມັນ. ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກມັນ
ທັນທີ. ແລະວິນຍານບໍ່ສະອາດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ອອກໄປເຂົ້າໄປໃນໝູ, ແລະຝູງໝູກໍ່ແລ່ນລົງຫ
ນ້ຳຜາໄປໃນທະເລ, ມີປະມານສອງພັນໂຕ, ແລະພວກມັນກໍ່ຈົມນ້ຳຕາຍຢູ່ໃນທະເລ. ແລະ
ພວກຄົນລ້ຽງໝູໄດ້ໜີໄປ ແລະ ລາຍງານເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ໃນທົ່ງນາ, ແລະ ພວກ
ເຂົາອອກມາເພື່ອເບິ່ງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ແລະພວກເຂົາມາຫາພຣະເຢຊູ, ແລະພວກເຂົາ
ເບິ່ງເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກຜີເຂົ້ານັ້ງຢູ່ ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າ ແລະມີສະຕິສຳປະຊັນ, ຜູ້ທີ່ເຄີຍມີກອງທັບ
ຜີ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນກໍ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງວ່າ ເຫດການທີ່
ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິ່ງນັ້ນເປັນແນວໃດ ແລະກ່ຽວກັບຝູງໝູນັ້ນດ້ວຍ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຮ້ອງຂໍໃຫ້ລາວອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວ
ກຳລັງຂຶ້ນເຮືອ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິ່ງໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເພື່ອຢູ່ກັບລາວ. ແລະລາວບໍ່
ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວ, ແຕ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າຫາຄົນຂອງເຈົ້າ ແລະ
ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຝດຕາເຈົ້າ.
ແລະລາວໄປແລ້ວ ແລະເລີ່ມປະກາດໃນເດກາໂປລິສ ກ່ຽວກັບສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້
ເຮັດກັບລາວ, ແລະທຸກຄົນຕ່າງປະຫລາດໃຈ.

ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູຂ້າມໄປໃນເຮືອອີກຄັ້ງໄປຍັງຝັ່ງ, ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້
ຊຸມນຸມກັນມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຢູ່ຂ້າງທະເລ. ແລະມີຜູ້ປົກຄອງສະຖານທີ່
ຊຸມນຸມຄົນໜຶ່ງຊື່ໄຟຣີສນາ, ແລະເມື່ອເຫັນລາວກໍ່ລົ້ມລົງຕໍ່ຕົນຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້
ຂໍຮ້ອງລາວຫຼາຍຄັ້ງ, ເວົ້າວ່າ ລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ທ່ານ
ມາວາງມືຂອງທ່ານເທິງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະຈະມີຊີວິດ
ຢູ່. ແລະລາວໄດ້ໄປກັບເຂົາ, ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ, ແລະພວກເຂົາ
ກຳລັງຊຸກຮູ້ລາວ. ແລະມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍາດເລືອດໂຫຼມາເປັນເວລາສິບສອງປີ
ແລະໄດ້ທຶນທຸກຫຼາຍໂດຍແພດຫຼາຍຄົນ ແລະໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ມີຂອງຕົນເອງ ແລະບໍ່
ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງເລີຍ ແຕ່ກັບກາຍເປັນວ່າຮ້າຍແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເມື່ອໄດ້ຍິນ
ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ນາງໄດ້ມາໃນຝູງຊົນແລ້ວສຳຜັດເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງຈາກຂ້າງຫຼັງ
ລາວເວົ້າໃນໃຈຕົນເອງວ່າ ຖ້າຂ້ອຍແຕະເຖິງແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະ
ຫາຍດີ. ແລະທັນທີແຫຼ່ງເລືອດຂອງນາງກໍ່ແຫ້ງໄປ, ແລະນາງຮູ້ໃນຮ່າງກາຍວ່າໄດ້ຮັບ
ການປິ່ນປົວຈາກໂຣກແລ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຮູ້ທັນທີພາຍໃນຕົນເອງວ່າພະລັງອອກ
ຈາກພຣະອົງໄປແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງທັນກັບໃນຝູງຊົນແລ້ວກ່າວວ່າ, ໃຜແຕະຕ້ອງ
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຮົາ? ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງ
ເຫັນຝູງຊົນກຳລັງຢຽບຢັດພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງກັບຖາມວ່າໃຜແຕະຂ້າພະເຈົ້າ? ແລະ
ລາວກຳລັງເບິ່ງອ້ອມຮອບ ເພື່ອເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້. ແຕ່ແມ່ຍິງຢ້ານກົວແລະສັ່ນ

ສະເທີອນ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບນາງ, ຈຶ່ງນາກັນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລະກ່າວຄວາມຈິງ
ທັງໝົດກັບພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບນາງວ່າ, ລູກສາວ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້
ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດ, ຈຶ່ງໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ, ແລະຈຶ່ງມີສຸຂະພາບດີ ປາສຈາກພະຍາດທີ່
ທໍລະມານເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກໍາລັງເວົ້າຢູ່, ມີຄົນມາຈາກບ້ານຂອງຜູ້ປົກຄອງ
ຊຸມນຸມ ແລະເວົ້າວ່າ ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຍັງຈະລົບກວນຄູສອນ
ອີກ? ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ກໍາລັງຖືກເວົ້າທັນທີ, ຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ປົກຄອງຊຸມນຸມວ່າ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ພຽງແຕ່ຈຶ່ງເຊື່ອ. ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜຕິດຕາມໄປກັບ
ພຣະອົງເລີຍ ນອກຈາກເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ເຊິ່ງເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງ
ຢາໂກໂບ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງຊຸມນຸມ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຄວາມ
ວຸ່ນວາຍ, ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂຮຮ້ອງຫຼາຍ. ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວ, ລາວເວົ້າກັບ
ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງວຸ່ນວາຍແລະຮ້ອງໄຫ້? ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່
ກໍາລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫົວເລາະເຍາະເຍັ້ຍລາວ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ໄລ່ທຸກຄົນ
ອອກໄປ, ແລ້ວພາພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານເຂົ້າໄປ ບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍ
ນອນຢູ່. ແລະໄດ້ຈັບມືຂອງເດັກນ້ອຍ, ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າວ່າ ຕາລິທາ ກູມີ ເຊິ່ງແປວ່າ
ເດັກຍິງນ້ອຍ, ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນ ເດັກຍິງກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງ
ໄດ້, ເພາະວ່ານາງມີອາຍຸສິບສອງປີ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາຢ່າງເຄັ່ງຄັດເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້, ແລະໄດ້ເວົ້າໃຫ້ເອົາ
ອາຫານໃຫ້ນາງກິນ.

໒

ແລະພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະມາຮອດບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງພຣະອົງ
ເອງ, ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ເມື່ອເຖິງວັນສະບາໂຕ,
ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສອນໃນບ່ອນຊຸມນຸມ, ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນກໍ່ປະຫຼາດໃຈ ໂດຍເວົ້າ
ວ່າ, ຄົນນີ້ໄດ້ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ມາຈາກໃສ? ແລະ ປັນຍາທີ່ຖືກໃຫ້ແກ່ລາວແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ເປັນຫຍັງອຳນາດດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານມືຂອງລາວ? ບໍ່ແມ່ນຊ່າງນີ້ບໍ, ລູກຊາຍ
ຂອງນາເລຍ, ພີ່ນ້ອງຂອງຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຢູດາ ແລະ ຊີເດິນ? ແລະບໍ່ແມ່ນພີ່ນ້ອງຍິງ
ຂອງລາວຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາບໍ? ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການເປັນເຫດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງໃນລາວ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາບໍ່ຖືກດູດູກ ເວັ້ນແຕ່ໃນບ້ານເກີດ
ຂອງລາວ ແລະໃນບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະໃນເຮືອນຂອງລາວເອງ ແລະ ພຣະອົງບໍ່
ສາມາດເຮັດການອັດສະຈັນໃດໆຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນວ່າພຣະອົງວາງພຣະຫັດຂອງ

ພຣະອົງເທິງຄົນເຈັບໜ້ອຍຄົນແລະປົນປົວເຂົາເຈົ້າ. ແລະລາວກໍ່ປະຫລາດໃຈຍ້ອນ
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ໄປທົ່ວບ້ານຕ່າງໆອ້ອມຮອບສອນຄຳສັ່ງສອນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນສົບສອງຄົນມາ ແລະ ເລີ່ມສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປທົ່ວສອງ
ຄົນ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພວກເຂົາເໝືອນຍານບໍ່ສະອາດ ແລະ ເຂົາໄດ້ສົ່ງໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າວ່າ ຢ່າເອົາຫຍິບໄປໃນທາງເລີຍ ນອກຈາກໄມ້ເທົ່າອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຢ່າເອົາຖົງ,
ຢ່າເອົາເຂົ້າຈີ່, ຢ່າເອົາເງິນທອງແດງໃສ່ແຖບ ແຕ່ໃຫ້ສວມຮອງເທົ່າແຕະ, ແລະບໍ່ໃຫ້ໃສ່
ເສື້ອຊັ້ນໃນສອງຕົວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນ
ເຮືອນ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ. ແລະ ຄົນໃດກໍ່ຕາມທີ່ບໍ່ຮັບເຈົ້າ
ແລະບໍ່ຟັງເຈົ້າ, ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ຈົ່ງສະເທືອນຝຸ່ນທີ່ຢູ່ລຸ່ມຕີນຂອງເຈົ້າອອກເພື່ອເປັນ
ພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ມັນຈະທົນໄດ້ງ່າຍກວ່າສຳລັບສະໄໝຫຼື
ໂກມຣາໃນວັນພິພາກສາກວ່າເມືອງນັ້ນ. ແລະເມື່ອອອກໄປແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກາດ
ເພື່ອໃຫ້ຄົນກັບໃຈ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ປີສາດຫຼາຍອອກ, ແລະໄດ້ທຳນ້ຳມັນໃຫ້ຄົນເຈັບ
ປ່ວຍຫຼາຍຄົນ ແລະປົນປົວເຂົາເຈົ້າ.

ແລະກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຍິນ, ເພາະວ່າຊື່ຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງຊັດເຈນ,
ແລະລາວກຳລັງເວົ້າວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະນາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍ, ແລະຍ້ອນ
ເຫດນີ້ພະລັງຕ່າງໆຈຶ່ງກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນລາວ. ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ ທ່ານເປັນເອລີຢາ,
ແຕ່ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ ຄືກັບຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງ. ແຕ່ເມື່ອ
ເຮໂຣດໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂຢຮັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕັດຫົວນັ້ນ, ລາວເອງໄດ້ຖືກຟື້ນຂຶ້ນ
ຈາກຄວາມຕາຍ. ເພາະວ່າຕົວເຮໂຣດເອງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບໂຢຮັນ ແລະ ມັດເຂົາໄວ້ໃນຄຸກ
ເພາະເຫດເຮໂຣດອາດາ ພັນລະຍາຂອງພິລິບ ອ້າຍຊາຍຂອງເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ແຕ່ງ
ງານກັບນາງ. ຢອຫານເວົ້າກັບເຮໂຣດວ່າ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງ
ເຈົ້າ ແຕ່ເຮໂຣດອັດກຳລັງຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ ແລະຕ້ອງການຂ້າລາວ, ແລະບໍ່
ສາມາດ. ເພາະວ່າເຮໂຣດຢ້ານກົວໂຢຮັນ, ຮູ້ວ່າລາວເປັນຊາຍຊອບທຳແລະບໍລິສຸດ,
ແລະປົກປ້ອງລາວໄວ້, ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນລາວແລ້ວກໍ່ເຮັດຫຼາຍສິ່ງ, ແລະຟັງລາວດ້ວຍ
ຄວາມຍິນດີ. ແລະເມື່ອມືວັນທີ່ເໝາະສົມເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ຈັດງານຄຳໃນວັນເກີດ
ຂອງລາວໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ ແລະບັນດາຜູ້ບັນຊາການ ແລະບັນດາຄົນ
ສຳຄັນຂອງແຂວງກາລິລາຍາ, ແລະ ເມື່ອລູກສາວຂອງນາງເຮໂຣດອາດເຂົ້າມາ ແລະ
ເດັ່ນລຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດ ແລະ ຄົນທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂດຍພໍໃຈ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບເດັກຍິງ
ວ່າ, ຂໍຈາກຂ້ອຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແລະ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ສາບານກັບ
ນາງວ່າ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍຈາກຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນເຄິ່ງໜຶ່ງ

ຂອງອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະນາງໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບແມ່ຂອງນາງວ່າ, ຂ້ອຍຈະຂໍ
ຫຍັງ? ແລະແມ່ເວົ້າວ່າ, ຫົວຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະນາງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາກະສັດ
ທັນທີດ້ວຍຄວາມອົບດ່ວນ ແລ້ວຂໍເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ພະອົງປະທານຫົວຂອງ
ຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃສ່ຖາດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍທັນທີ ແລະກະສັດໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ,
ເພາະຄໍາສາບານແລະແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການປະຕິເສດ
ມັນ. ແລະທັນທີກະສັດໄດ້ສົ່ງພະນັກງານປະທານຊີວິດ ແລະສົ່ງໃຫ້ນໍາຫົວຂອງລາວມາ.
ແຕ່ເຂົາໄປແລ້ວຕັດຫົວລາວໃນຄຸກ, ແລະເອົາຫົວຂອງລາວມາໃສ່ຖາດ ແລະໃຫ້ມັນແກ່
ເດັກຍິງ, ແລະເດັກຍິງກໍໃຫ້ມັນແກ່ແມ່ຂອງນາງ. ແລະເມື່ອພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້
ຍິນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ມາ ແລະຍົກສືບຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ, ແລະວາງໄວ້ໃນອຸໂມງ.

ແລະພວກອັກຄະສາວິກໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ, ແລະພວກເຂົາໄດ້
ລາຍງານຕໍ່ພຣະອົງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທັງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແລະສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້
ສອນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງມາເຖິດ ພວກເຈົ້າເອງ ໄປຕາມລໍາພັງ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຖິ້ມທຸລະກັນດານ, ແລະ ຈົ່ງພັກຜ່ອນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ມາ
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄປ ມີຫຼາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເວລາແມ່ນແຕ່ຈະກິນເຂົ້າ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປ
ຫາສະຖານທີ່ຖິ້ມທຸລະກັນດານໂດຍເຮືອຕາມລໍາພັງ. ແລະຂ້ອຍເຫັນພວກເຂົາກໍາລັງ
ໄປ, ແລະຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບຮູ້ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ແລ່ນດ້ວຍຕີນຈາກທຸກເມືອງມາ
ຊຸມນຸມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄປຮອດກ່ອນພວກເຂົາ ແລະໄດ້ມາຮ່ວມກັນຫາລາວ. ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ ແລ້ວໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຈໍານວນຫຼາຍ ແລະພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍ
ເມດຕາສົງສານເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນເຫມືອນແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະອົງ
ກໍເລີ່ມສອນເຂົາເຈົ້າຫຼາຍສິ່ງ. ແລະເມື່ອເວລາໄດ້ຜ່ານໄປຫຼາຍແລ້ວ ພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ ບ່ອນນີ້ແມ່ນບ່ອນໂດດດ່ຽວ ແລະເວລາກໍໄດ້
ສາຍແລ້ວ ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ, ເພື່ອວ່າເມື່ອໄປແລ້ວເຂົາໃນທີ່ນັ້ນຈະບ້ານອ້ອມຮອບ,
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊື້ເຂົ້າຈີ່ສໍາລັບຕົນເອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ. ແຕ່ພຣະອົງ
ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນເທົ່ານັ້ນ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຖາມພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາຄວນໄປຊື້ເຂົ້າຈີ່ສອງຮ້ອຍເດນາຣີແລ້ວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນບໍ່? ແຕ່ທ່ານເວົ້າກັບ
ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ? ໄປເບິ່ງເບິ່ງ. ແລະເມື່ອຮູ້ແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຫ້າ
ກ້ອນ, ແລະປາສອງໂຕ. ແລະ ເຂົາສົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານອນທັງໝົດເປັນກຸ່ມໆ ເທິງຫຍ້າ
ສີຂຽວ. ແລະພວກເຂົານັ່ງລົງເປັນກຸ່ມໆ, ແຕ່ລະກຸ່ມມີຮ້ອຍຄົນ ແລະ ຫ້າສິບຄົນ. ແລະ
ເມື່ອໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ, ໄດ້ເງິນຫນ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອວຍພອນ, ແລ້ວ
ໄດ້ແຕກເຂົ້າຈີ່ອອກ ແລະມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວິກເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າ
ປະຊາຊົນ, ແລະໄດ້ແບ່ງປາສອງໂຕໃຫ້ທຸກຄົນ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ກິນ ແລະ ອື່ນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບເສດສ່ວນໄດ້ສິບສອງກະຕ່າຕື້ນ, ແລະປາດ້ວຍ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນຂົນ
ປັງນັ້ນແມ່ນຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນ

ແລະລາວໄດ້ບັງຄັບພວກສາວິກຂອງລາວໃຫ້ຂຶ້ນເຮືອທັນທີ ແລະໃຫ້ໄປຂ້າງໜ້າໄປ
ຍັງຟາກໄພໄປຫາເມືອງເປັດຊາອີດາ ຈົນກວ່າລາວເອງຈະສິ່ງຝູງຊົນໄປ ແລະ ເມື່ອ
ລາວກ່າວລາພວກເຂົາແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ໄປຂຶ້ນເທິງພູເພື່ອອະທິຖານ ແລະເມື່ອຕອນແລງ
ມາເຖິງ, ເຮືອຢູ່ກາງທະເລ, ແລະພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະເມື່ອເຫັນພວກ
ເຂົາຖືກທໍລະມານໃນການພາຍເຮືອ, ເພາະວ່າລົມພັດຕ້ານພວກເຂົາ, ແລະປະມານຍາມ
ສີ່ຂອງກາງຄືນ ພຣະອົງໄດ້ເສດມາຫາພວກເຂົາໂດຍຢ່າງເທິງທະເລ, ແລະພຣະອົງ
ຕ້ອງການຜ່ານໄປຂ້າງພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນລາວກໍາລັງຢ່າງຢູ່ເທິງທະເລ,
ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜີ, ແລະພວກເຂົາກໍຮ້ອງອອກມາ. ເພາະວ່າທຸກຄົນເຫັນລາວແລະຕົກໃຈ.
ແລະທັນທີລາວກໍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເລີຍ, ເປັນຂ້ານ້ອຍເອງ, ຢ່າ
ຢ້ານກົວເລີຍ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປເຮືອຫາພວກເຂົາ, ແລະ ລົມກໍຢຸດລົງ, ແລະ ພວກ
ເຂົາປະຫຼາດໃຈຢ່າງຍິ່ງເກີນຂອບເຂດໃນຕົວເຂົາເອງ ແລະ ອັດສະຈັນໃຈ. ເພາະວ່າ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂົນມປັງ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແຂງກະດ້າງ.

ແລະ ເມື່ອຂ້າມໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄປຮອດແຜ່ນດິນເກັນເນຊາເຣັດ ແລະ ຈອດ
ເຮືອ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກເຮືອແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຮັບຮູ້ລາວທັນທີ ພວກເຂົາວົງ
ອ້ອມທົ່ວເຂດອ້ອມຂ້າງນັ້ນ ແລະ ເລີ່ມແບກຫາມຄົນເຈັບໃສ່ແຜ່ນນອນໄປບ່ອນທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ເມືອງ
ຫຼື ທົ່ງນາ, ເຂົາເຈົ້າກໍວາງຄົນເຈັບໄວ້ໃນຕະຫຼາດ ແລະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ສໍາພັດແມ່ແຕ່ຂອບເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ສໍາພັດພຣະອົງກໍໄດ້ຮັບ
ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

໗

ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກນັກຂຽນບາງຄົນທີ່ມາຈາກເມືອງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ມາ
ເຕົ້າໂຮມກັນຫາພຣະອົງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນບາງຄົນຂອງພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ
ກິນເຂົ້າຈີ່ດ້ວຍມືທົ່ວໄປ, ນັ້ນແມ່ນ, ມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຕິດຮຽນ ເພາະວ່າພວກ
ຟາຣີຊາຍແລະພວກຢົວທັງໝົດ, ຖ້າບໍ່ລ້າງມືດ້ວຍກໍາປັ້ນແລ້ວ, ກໍບໍ່ກິນອາຫານ, ເພາະ
ຖືປະເພນີຂອງບັນພະບູລຸດ. ແລະເມື່ອມາຈາກຕະຫຼາດ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ລ້າງ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່
ກິນ, ແລະຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາເພື່ອປະຕິບັດ, ຄືການລ້າງຈອກ ແລະ

ເຫຼົ່າ ແລະເຄື່ອງທອງແດງ ແລະຕຽງນອນ. ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກຮຽນ
ພຣະຄຳພີກໍ່ຖາມລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກສາວິກຂອງເຈົ້າບໍ່ດຳເນີນຕາມປະເພນີຂອງ
ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່, ແຕ່ກິນເຂົ້າໂດຍມີບໍ່ລ້າງ? ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບເຂົ້າເຈົ້າວ່າ: ອີຊາຢາໄດ້
ພະຍາກອນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນນັກສະແດງໄດ້ດີແທ້, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ,
ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຮົມຝືປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່
ຫ່າງໄກຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບນັບຖືຂ້ານ້ອຍໂດຍເປົ່າປະຕິທິດ, ໂດຍການ
ສອນຄຳສັ່ງສອນທີ່ເປັນບັນຍັດຂອງມະນຸດ.

ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຖືປະເພນີຂອງມະນຸດ, ການ
ລ້າງເຫຼົ້າແລະຈອກ, ແລະສິ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງກ່າວອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັດພ້ອມເຂົ້າເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຍົກເລີກຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງດີເພື່ອທີ່ຈະ
ຮັກສາປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ. ໂມເຊສໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດ
ທີ່ດຳພໍ່ຫຼືແມ່ຈົ່ງໃຫ້ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ, ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ, ຖ້າຄົນໃດເວົ້າ
ກັບພໍ່ຫຼືແມ່ວ່າ, ໂກຣບານ, ຊຶ່ງແປວ່າຂອງຖວາຍ, ສິ່ງທີ່ທ່ານອາດໄດ້ຮັບຜົນປະຕິທິດ
ຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແລະທ່ານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຫຍັງເພື່ອພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ
ພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະໂດຍປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າທີ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ສືບທອດກັນມາ, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ອີກຫຼາຍຢ່າງ. ແລະໄດ້
ເອີ້ນຝູງຊົນທັງໝົດມາ, ທ່ານກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍທຸກຄົນ ແລະ
ເຂົ້າໃຈເຖິດ. ບໍ່ມີຫຍັງ ແມ່ນ ຈາກພາຍນອກ ຂອງ ມະນຸດ ເຂົ້າມາ ເຂົ້າໄປໃນ ລາວ ທີ່
ສາມາດ ລາວ ເຮັດໃຫ້ເປັນ, ແຕ່ ສິ່ງທ ແລະເນື້ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຈາກຝູງຊົນ,
ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກຳລັງຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະນານັ້ນ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່
ຕົວລັດພວກເຂົາວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນບໍ່? ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນ
ເຂົ້າໃຈເທື່ອວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ຈາກພາຍນອກເຂົ້າມາໃນຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລາວເປັນ
ໄດ້? ເພາະວ່າມັນບໍ່ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງ, ແລະອອກໄປໃນ
ສັວມ, ຊຳລະອາຫານທັງໝົດ. ລາວເວົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກມະນຸດ, ນັ້ນແຫລະເຮັດ
ໃຫ້ມະນຸດເປັນ. ເພາະວ່າຈາກພາຍໃນຫົວໃຈຂອງມະນຸດ, ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີອອກມາ:
ການລັກລອບຮ່ວມປະເພນີ, ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການຂ້າຄົນ ການລັກ, ຄວາມ
ໄລບ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ການຫລອກລວງ, ຄວາມສໍ້າເສີຍ, ຕາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ການໂຈມຕີ,
ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກພາຍໃນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນ

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວເສດໄປຍັງເຂດແດນເມືອງໄທແລະເມືອງ ໄຊເດອນ. ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ໃຜຮູ້ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ສາມາດເຊື່ອງ ຕົວໄດ້. ເພາະວ່າມີຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ລູກສາວນ້ອຍຂອງນາງມີວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ຍິນກ່ຽວ ກັບພຣະອົງ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ມາລົ້ມລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຜູ້ຍິງນັ້ນແມ່ນຊາວ ກເຮັກ, ຊາວຊີໂຣເຟນີເຊຍຕາມເຊື້ອຊາດ, ແລະນາງໄດ້ຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ຂັບໄລ່ຜົອກ ຈາກລູກສາວຂອງນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ອື່ນທຳອິດ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງເດັກນ້ອຍໄປໂດຍນິເຫດໜ້ອຍ. ແຕ່ນາງຕອບແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າ, ແລະໝາຍນ້ອຍທີ່ຢູ່ລຸ່ມໂຕະກໍກິນເສດອາຫານ ຂອງເດັກນ້ອຍ. ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບນາງວ່າ ເພາະຄ ແລະເມື່ອນາງກັບໄປເຮືອນຂອງ ນາງ, ນາງໄດ້ພົບເຫັນເດັກນ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງ ແລະຜີໄດ້ອອກໄປແລ້ວ.

ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ໄດ້ອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເມືອງໄທ ແລະ ເມືອງໄຊເດອນ, ມາຮອດທະເລແຂວງກາລິລີ, ຜ່ານກາງເຂດແດນຂອງເດກາໂປລິສ. ແລະເຂົາເຈົ້ານຳ ຄົນຫູໜວກເວົ້າບໍ່ຊັດເຈນໃຫ້ພຣະອົງ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ໃສ່ລາວ ແລະພາລາວອອກຈາກຝູງຊົນໄປຕາມລຳພັງ, ໄດ້ເອົານົ້ວມີຂອງພຣະອົງໃສ່ເຂົ້າ ໄປໃນຫູຂອງລາວ, ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍແລ້ວໄດ້ແຕະລົ້ນຂອງລາວ, ແລະທ່ານໄດ້ແນມເບິ່ງ ຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ, ຖອນຫາຍໃຈ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ເອັບຟາທາ ຊຶ່ງແປວ່າ ຈິ່ງເປີດ ອອກ. ແລະທັນທີຫູຂອງລາວກໍ່ຖືກເປີດ ແລະຄວາມຜູກມັດຂອງລົ້ນຂອງລາວກໍ່ຖືກແກ້ ອອກ ແລະລາວກໍ່ເວົ້າໄດ້ຖືກຕ້ອງ ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຢາບອກໃຜ, ແຕ່ຍິ່ງ ພຣະອົງສັ່ງເຂົາເຈົ້າເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຍິ່ງປະກາດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລະພວກເຂົາ ປະຫລາດໃຈເກີນຂອບເຂດ ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຫຼກລົງດີ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນຫູໜວກໄດ້ ຍິນ ແລະຄົນໃຜເວົ້າໄດ້.

໘

ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍມາຊຸມນຸມກັນອີກ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ ກິນ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເອີ້ນສາວິກຂອງພຣະອົງມາ ແລ້ວຕັ້ງກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍມີຄວາມ ເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ກັບຂ້ອຍມາແລ້ວສາມວັນ ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ ກິນ ແລະຖ້າຂ້ອຍປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ກັບບ້ານໂດຍທີ່ຫົວ, ພວກເຂົາຈະອ່ອນເພຍໃນທາງ, ເພາະວ່າບາງຄົນໃນພວກເຂົາມາຈາກໄກ. ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຕອບພຣະອົງ ວ່າ: ຈາກໃສຜູ້ໃດຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ອື່ນດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ? ແລະເຂົາຖາມພວກເຂົາວ່າ: ທ່ານມີຂົນມື່ງຈັກກ້ອນ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ເຈັດກ້ອນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງທົ່ງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນ, ຂອບພະຄູນແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ແຕກອອກ ແລະ ນອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຈກຢາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າມີປານ້ອຍໆ, ແລະເມື່ອເດືອນພອນມັນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າໃຫ້ວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ເຂົາເຈົ້າກິນແລ້ວກໍ່ອີ່ມ ແລະເອົາເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອເກັບໄດ້ເຈັດກະດຳ ມີປະມານສີ່ພັນຄົນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອທັນທີພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວມາຮອດແຂວງດານມານູທາ

ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ອອກມາ ແລະເລີ່ມໄດ້ຖຽງກັບພຣະອົງ, ຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນຈາກພຣະອົງ, ເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ. ແລະລາວຖອນຫາຍໃຈເລິກເຊິ່ງໃນວິນຍານຂອງລາວ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງຄົນຮຸ່ນນີ້ຈຶ່ງຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ? ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຄົນຮຸ່ນນີ້ຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ. ແລະ ທ່ານໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາແລ້ວ ກໍ່ຂຶ້ນເຮືອອອກໄປອີກຄັ້ງ

ແລະພວກເຂົາລົມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ກັບຕົວເລີຍ ນອກຈາກໜຶ່ງກ້ອນໃນເຮືອ. ແລະ ພຣະອົງກໍາລັງສັ່ງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະວັງຈາກເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະເຊື້ອຂອງເຮືອດ. ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຄິດຄວນກັນເອງວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່. ແລະພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງພິຈາລະນາວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່? ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈຫຼືເຂົ້າໃຈບໍ່? ພວກເຈົ້າຍັງມີຫົວໃຈແຂງກະດ້າງຢູ່ບໍ່? ທ່ານມີຕາແຕ່ບໍ່ເຫັນ, ແລະມືຫູແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍືນຍົງ? ແລະທ່ານບໍ່ຈື່ຈໍາບໍ່?

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ແຕກຂົນມືປັງຫ້າກ້ອນໃຫ້ຄົນຫ້າພັນ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເກັບເສດທີ່ເຫຼືອເຕັມກະດຳໄດ້ເທົ່າໃດ? ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ, ລົບສອງກະດຳ. ເມື່ອແຕ່ເຈັດເຂົ້າໄປໃນສີ່ພັນ, ທ່ານເອົາກະດຳທີ່ເຕັມດ້ວຍຊີ້ນສ່ວນຂຶ້ນມາຈັກກະດຳ? ແລະເຂົາເຈົ້າກໍາວ່າວ່າ, ເຈັດ. ແລະລາວກໍາວ່າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່?

ແລະພຣະອົງໄດ້ເສດດມາຮອດເມືອງເບັດຊາອີດາ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳຄົນຕາບອດຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ແລະຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ແຕະດ້ອງເຂົາ ແລະພຣະອົງໄດ້ຈັບມືຂອງຄົນຕາບອດ, ພາລາວອອກໄປນອກບ້ານ, ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ຕາຂອງລາວ, ວາງມືໃສ່ລາວ, ແລ້ວຖາມລາວວ່າເຫັນຫຍັງບໍ່. ແລະເມື່ອມອງຂຶ້ນແລ້ວ ລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ກຳລັງຢ່າງ. ແລ້ວລາວກໍ່ວາງມືທົ່ງຕາຂອງລາວອີກ

ເທື່ອໜຶ່ງ ແລະເຮັດໃຫ້ລາວເບິ່ງຂຶ້ນ, ແລະລາວກໍຖືກພື້ນຟູ, ແລະລາວເບິ່ງທຸກສິ່ງຢ່າງ
ຊັດເຈນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວກັບໄປບ້ານຂອງລາວ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຢ່າເຂົ້າໄປໃນ
ບ້ານ ແລະ ຢ່າບອກໃຜໃນບ້ານເລີຍ.

ແລະພຣະເຢຊູກັບສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ອອກໄປຍັງໝູ່ບ້ານຕ່າງໆຂອງຊີຊາເຣຍ
ຟີລິບ, ແລະໃນລະຫວ່າງທາງພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, ປະຊາຊົນເວົ້າ
ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນໃຜ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ແລະບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ
ເອລີຢາ, ແລະບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະ ລາວເອງ
ກໍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນໃຜ? ແລະ ເປີດຕອບວ່າ, ທ່ານ
ແມ່ນພຣະຄຣິດ. ແລະ ເຂົາໄດ້ຕິດຮຽນພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບ
ພຣະອົງກັບໃຜເລີຍ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນພວກເຂົາວ່າ ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ບຸກຄົນນຸດຕ້ອງທົນ
ທຸກຫຼາຍ, ແລະ ຖືກປະຕິເສດໂດຍພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະ ພວກພໍ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກນັກຮຽນພຣະທຳ, ແລະ ຖືກຂ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກສາມມື້ຈະລຸກຂຶ້ນມາ. ແລະ
ພຣະອົງກໍາລັງກ່າວຄຳນັ້ນຢ່າງເປີດເຜີຍ. ແລະ ເປີດໄດ້ພາພຣະອົງໄປຂ້າງໜຶ່ງ ແລ້ວ
ເລີ່ມຕິດຮຽນພຣະອົງ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເຫັນພວກສາວິກຂອງທ່ານ ຈຶ່ງຕິດຮຽນ
ເປີດວ່າ ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍເສຍ ຊາຕານເອີຍ ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ຄິດສິ່ງຂອງມະນຸດ

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຝູງຊົນມາພ້ອມກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວກ່າວກັບ
ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ໃຫ້ລາວປະຕິເສດຕົນເອງ ແລະຍົກໄມ້
ກາງແຂນຂອງລາວຂຶ້ນ, ແລະໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າຜູ້ໃດຕ້ອງການຊ່ວຍ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ, ຜູ້ນັ້ນຈະສູນເສຍມັນ, ແຕ່ຜູ້ໃດສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງ
ຕົນເອງເພື່ອຂ້ອຍແລະເພື່ອຂ່າວດີ, ຜູ້ນັ້ນຈະຊ່ວຍມັນໃຫ້ລອດ. ຫຍິ່ງເປັນປະໂຫຍດແກ່
ຄົນ ຖ້າລາວໄດ້ຮັບໂລກທັງໝົດ, ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ຫຼື ຄົນຈະເອົາຫຍິ່ງ
ມາແລກປ່ຽນກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ຜູ້ໃດທີ່ອາຍຸຂ້ານ້ອຍແລະຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ໃນຄົນຮຸ່ນນີ້ທີ່ລັກລອບແລະເປັນຄົນບາບ, ບຸດຂອງມະນຸດກໍຈະອາຍລາວເມື່ອລາວມາໃນ
ສະຫງ່າລາສີຂອງພໍ່ຂອງລາວພ້ອມກັບບັນດາທູດສະຫວັນອັນບໍລິສຸດ.

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ມີບາງຄົນທີ່ ຢືນຢູ່ທີ່ນີ້, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລົ້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃນພະລັງ.

ແລະ ຫຼັງຈາກຫົກມື້, ພຣະເຢຊູໄດ້ພາເປຕິຕຣ, ຢາໂກໄບ ແລະ ໂຢຮັນໄປ, ແລະ ໄດ້ ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາສູງແຫ່ງໜຶ່ງໂດຍລຳພັງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງພຣະ ສະຫວັນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງກໍ່ກາຍເປັນສ່ອງແສງ, ຂາວຫຼາຍ ດັ່ງຫິມະ, ເຊັ່ນດຽວກັບຊ່າງຊັກຜ້າເທິງແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂາວໄດ້ດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ເອລີຢາກໍ່ປາກົດແກ່ພວກເຂົາພ້ອມກັບໂດມເຊ, ແລະພວກເຂົາກໍາລັງສົນທະນາກັບ ພຣະເຢຊູ. ແລະເປຕິຕຣຕອບວ່າກັບພຣະເຢຊູ, ລັບບີ, ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະໃຫ້ ພວກເຮົາສ້າງເຕັ້ນສາມໜ່ວຍ, ໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບທ່ານ, ໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບໂດມເຊ, ແລະ ໜຶ່ງໜ່ວຍສຳລັບເອລີຢາ. ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາ ຢ້ານກົວຫຼາຍ. ແລະມີເມກປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະມີສຽງມາຈາກເມກນັ້ນເວົ້າວ່າ, ນີ້ ແມ່ນບຸດຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ຈິ່ງຟັງລາວເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ທັນທີທັນໃດ ເມື່ອເບິ່ງ ອ້ອມຮອບ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນໃຜອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເຫັນພຽງແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງລົງມາຈາກພູ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າຢ່າບອກໃຜສິ່ງທີ່ ພວກເຂົາເຫັນ, ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ. ແລະພວກເຂົາຈັບຄຳນັ້ນ ໄວ້, ດີ້ວາທີ່ກັນເອງວ່າການລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍແມ່ນຫຍັງ. ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຖາມ ລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຕ້ອງມາກ່ອນ? ແຕ່ ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນເພື່ອຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ, ແລະແນວ ໃດທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດວ່າຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍແລະຖືກປະຕິເສດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ເອລີຢາກໍ່ໄດ້ມາແລ້ວ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາວຫຼາຍເທົ່າທີ່ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ, ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບລາວ.

ແລະເມື່ອມາຮອດພວກສາວິກແລ້ວ ກໍ່ເຫັນຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳກໍາລັງໄດ້ຖຽງກັບພວກເຂົາ ແລະທັນທີທັນໃດ, ເມື່ອ ຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈ ແລະແລ່ນເຂົ້າມາທັກຫາຍ ພຣະອົງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຖາມພວກນັກຮຽນວ່າ: ພວກເຈົ້າກໍາລັງໄດ້ວາທີ່ກັນເອງ ກ່ຽວກັບຫຍັງ? ແລະ ຄົນໜຶ່ງຈາກຝູງຊົນຕອບວ່າ, ຄູ່ສອນ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງ ຂ້ານ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ລາວມີວິນຍານປ່ຽງ. ແລະບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ມັນຈັບໄດ້ລາວ, ມັນກໍ່ ໂຍນລາວລົງ, ແລະລາວກໍ່ເປັນຟອງປາກ ແລະຂັດແຂ້ວຟື້ນ, ແລະຮ່າງກາຍກໍ່ແຫ້ງໄປ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາສາວິກຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄລ່ມັນອອກ, ແຕ່ພວກເຂົາ

ບໍ່ສາມາດ. ແຕ່ເຂົາຕອບກັບເຂົາວ່າ, ໃຮ້ຊົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ
ນານສ່ຳໃດອີກ? ຂ້ອຍຈະທົນກັບພວກເຈົ້ານານສ່ຳໃດອີກ? ຈົ່ງນຳເຂົາມາຫາຂ້ອຍ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ນຳເຂົາມາຫາພຣະອົງ. ແລະເມື່ອເຫັນລາວ, ວິນຍານກໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວກະທົບ
ກະເທີອນທັນທີ, ແລະລາວກໍ່ຕົກລົງເທິງພື້ນດິນ, ກິ້ມໄປມາແລະເປັນຟອງ. ແລະລາວໄດ້
ຖາມພໍ່ຂອງລາວວ່າ ເວລາເທົ່າໃດແລ້ວທີ່ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ ແລະພໍ່ກໍ່ເວົ້າວ່າ
ຕັ້ງແຕ່ເດັກນ້ອຍ ແລະມັນໄດ້ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນໄຟແລະເຂົ້າໄປໃນນ້ຳເລື້ອຍໆ ເພື່ອ
ທຳລາຍລາວ, ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້, ກະລຸນາຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບລາວວ່າ ຖ້າເຈົ້າສາມາດເຊື່ອໄດ້, ທຸກສິ່ງກໍ່
ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ແລະທັນທີນັ້ນ ພໍ່ຂອງເດັກນ້ອຍກໍ່ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍນ້ຳຕາ
ວ່າ: ຂ້ອຍເຊື່ອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ. ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນ
ວ່າຜູ້ຊົນກຳລັງວົງມາຮ່ວມກັນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕິດຽນວິນຍານບໍ່ສະອາດນັ້ນ ໂດຍກ່າວກັບ
ມັນວ່າ, ວິນຍານປ່ຽງແລະຫຼຸພວກ, ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກລາວ ແລະຢ່າເຂົ້າໄປ
ໃນລາວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະມັນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ແລະເຮັດໃຫ້ລາວກະຕຸກຢ່າງແຮງ ຈົ່ງອອກ
ໄປ, ແລະລາວກໍ່ກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ, ຈົນຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າລາວຕາຍແລ້ວ. ແຕ່
ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບມືຂອງເຂົາແລ້ວຍົກເຂົາຂຶ້ນ, ແລະເຂົາກໍ່ລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປ
ໃນເຮືອນ, ພວກສາວິກຂອງລາວກໍ່ຖາມລາວເປັນການສ່ວນຕົວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາ
ບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ຊະນິດນີ້ບໍ່ສາມາດ
ອອກໄປໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ການອິດອາຫານ.

ແລະຫຼັງຈາກອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ຜ່ານໄປທາງແຄວ້ນກາລິລີ, ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ ລາວກຳລັງສອນພວກສາວິກຂອງລາວ ແລະ ກຳລັງເວົ້າ
ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ບຸດຂອງມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໃສ່ມືຂອງມະນຸດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າລາວ,
ແລະ ຫຼັງຈາກຖືກຂ້າແລ້ວ ໃນວັນທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນ. ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະຖາມລາວ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃນເມືອງຄາເປີນາອຸມ, ແລະເມື່ອຢູ່ໃນເຮືອນ, ພຣະອົງໄດ້
ຖາມພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ປົກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບຫຍັງຢູ່ຕາມທາງ? ແຕ່ພວກເຂົາ
ຢູ່ງຽບ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສືບທອນມາກັນຕາມທາງວ່າໃຜໃຫຍ່ກວ່າ. ແລະເມື່ອນັ້ນລົງ
ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນພວກສິບສອງ ແລະຕັ້ງກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການເປັນ
ຄົນທຳອິດ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຄົນສູດທ້າຍຂອງທຸກຄົນ ແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທຸກຄົນ.
ແລະໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາຕັ້ງໄວ້ທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກອດເດັກນ້ອຍນັ້ນ
ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຮັບເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງເຊັ່ນນັ້ນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ກໍ່ຮັບ

ຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັບຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນຮັບຂ້ອຍ, ແຕ່ແມ່ນຮັບຜູ້ທີ່ສິ່ງຂ້ອຍມາ. ໂຢຮັນຕອບລາວວ່າ, ອາຈານ, ພວກເຮົາເຫັນຄົນໜຶ່ງໄລ່ປີສາດອອກໃນນາມຂອງທ່ານ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາກໍ່ຫ້າມລາວ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະວ່າ, ຢ່າຫ້າມລາວເລີຍ, ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນນາມຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະສາມາດເວົ້າຮ້າຍເຮົາໄດ້ໂອໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າທັງຫຼາຍ ກໍ່ແມ່ນຢູ່ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍດົມນ້ຳສັກຈອກໜຶ່ງໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ລາວຈະບໍ່ເສຍລາງວັນຂອງລາວເລີຍ.

ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ສະດຸດລົ້ມ, ມັນດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າມີກ້ອນຫີນໃນແປ້ງຖືກຄ້ອງຢູ່ຄໍຂອງລາວແລະຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ. ແລະຖ້າມີຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈິ່ງຕັດມັນອອກ, ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການ, ຫຼືວ່າມີສອງມືແລ້ວໄປໃນເກເຮນນາ, ເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ດີບໍ່ໄດ້ ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ. ແລະຖ້າຕີນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈິ່ງຕັດມັນອອກເສຍ, ດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການ, ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕີນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາ, ເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ດີບໍ່ໄດ້. ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ. ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈິ່ງຖອນມັນອອກ, ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕາດຽວ, ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕາແລ້ວໄປສູ່ເກເຮນນາແຫ່ງໄຟ. ບ່ອນທີ່ຕົວຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍ ແລະ ໄຟບໍ່ດັບ. ເພາະວ່າທຸກຄົນຈະຖືກເຄັມດ້ວຍໄຟ, ແລະທຸກເຄື່ອງບູຊາຈະຖືກເຄັມດ້ວຍເກືອ. ເກືອເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ຖ້າເກືອສູນເສຍລົດເຄັມໄປແລ້ວ, ເຈົ້າຈະເອົາຫຍິ່ງມາປຸງລົດມັນ? ຈິ່ງມີເກືອຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ຈິ່ງຢູ່ໃນສັນຕິພາບກັບກັນແລະກັນ.

໑໐

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາສູ່ເຂດແດນແຂວງຢູເດຍ ຜ່ານຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຝູງຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຫາພຣະອົງອີກຄັ້ງ, ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍເຮັດ, ພຣະອົງກໍ່ສອນເຂົາເຈົ້າອີກຄັ້ງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກຳລັງຖາມລາວວ່າ ມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຊາຍປ່ອຍເມຍບໍ່, ກຳລັງທົດສອບລາວ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂມເຊສັ່ງຫຍັງແກ່ພວກເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ໂມເຊອະນຸຍາດໃຫ້ຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງແລະປ່ອຍໄປ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະຄວາມ

ແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງເຈົ້າ, ທ່ານຈຶ່ງຂຽນບັນຍັດນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍແລະຍິງ. ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍຈະປະພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ, ແລະທັງສອງຈະເປັນເນື້ອໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ໄວ້ນັ້ນ ມະນຸດຢ່າແຍກເລີຍ ແລະ ເມື່ອຢູ່ໃນເຮືອນອີກຄັ້ງ, ພວກສາວິກກໍ່ຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ປ່ອຍເມຍຂອງຕົນ ແລະ ແຕ່ງງານກັບຜູ້ອື່ນ, ກໍ່ກະທຳຜິດປະເວນີຕ່ຳນາ ແລະຖ້າຜູ້ຍິງຢ່າຜູ້ຊາຍແລ້ວ ແຕ່ງງານກັບຄົນອື່ນ, ນາງກໍ່ກະທຳຜິດປະເວນີ.

ແລະພວກເຂົາກຳລັງນຳເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສຳພັດພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກສາວິກກຳລັງຕິດຮຽນພວກທີ່ນຳມາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນ ພຣະອົງກໍ່ໂກດ ແລະ ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ ຢ່າຫ້າມພວກມັນ ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງຄົນດັ່ງນັ້ນ ແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເຫມືອນເດັກນ້ອຍ, ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນມັນເລີຍ. ແລະເມື່ອໄດ້ກອດເອົາພວກເຂົາແລ້ວ, ເຂົາໄດ້ອວຍພອນໂດຍການວາງມືເທິງພວກເຂົາ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງອອກໄປທາງ, ມີຄົນໜຶ່ງໄດ້ວົງເຂົ້າມາຫາ ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ລາວ ແລ້ວຖາມລາວວ່າ, ອາຈານຜູ້ດີ, ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊີວິດນິລັນຕອນ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍດີ? ບໍ່ມີໃຜດີເລີຍ ຍົກເວັ້ນພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຮູ້ບັນຍັດຕ່າງໆ: ຢ່າລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ຢ່າຂ້າຄົນ, ຢ່າລັກຂະໂມຍ, ຢ່າເປັນພະຍານເທັດ, ຢ່າຫລອກລວງ, ຈົ່ງໃຫ້ກຽດພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, ອາຈານ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຍັງໜຸ່ມມາແລ້ວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ມອງລາວແລ້ວຮັກລາວ ແລະ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຂາດສິ່ງໜຶ່ງ. ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ, ຈົ່ງໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊັບສິນບັດໃນສະຫວັນ, ແລະ ຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ, ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ເຂົາມີໃຈເສຍກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານັ້ນ ແລະໄດ້ຈາກໄປໂດຍໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າເຂົາມີຊັບສິນຫຼາຍ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບ ແລ້ວກໍ່ຕັ້ງກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ທີ່ມີເງິນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຍາກເຫຼືອໃດ ແຕ່ພວກສາວິກປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູອີກເທື່ອໜຶ່ງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລູກ

ນ້ອຍເອີຍ, ມັນຍາກແທ້ໆສຳລັບຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຊັບສິນທີ່ຈະເຂົ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ອຸດຈະຜ່ານຮູເຂັມເຂົ້າໄປ ກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາປະຫຼາດໃຈຫຼາຍເກີນໄປ ແລະເວົ້າກັນເອງວ່າ, ແລ້ວຜູ້ໃດຈະສາມາດລອດພົ້ນໄດ້? ພຣະເຢຊູມອງພວກເຂົາແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ສຳລັບມະນຸດແລ້ວເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແຕ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ. ເປັດຣເລັມເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມທຸກສິ່ງແລະຕິດຕາມທ່ານ. ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ປະເຣີນ, ຫຼືພີ່ນ້ອງຊາຍ, ຫຼືພີ່ນ້ອງຍິງ, ຫຼືພໍ່, ຫຼືແມ່, ຫຼືເມຍ, ຫຼືລູກ, ຫຼືທັງນາ ເພາະເຫດເຮົາ ແລະເພາະເຫດຂ່າວປະເສີດ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າໃນເວລານັ້ນ, ທັງເຮືອນ, ພີ່ນ້ອງຊາຍ, ພີ່ນ້ອງຍິງ, ພໍ່, ແມ່, ລູກ ແລະ ທັງນາ ພ້ອມກັບການຂົ່ມເຫັງ, ແລະໃນຍຸກທີ່ຈະມາເຖິງ ກໍ່ໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນຕອນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທຳອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ ແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທຳອິດ

ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນທາງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພຣະເຢຊູກຳລັງນຳໜ້າພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມກໍ່ຢ້ານກົວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພາສິບສອງຄົນອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເລີ່ມບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ. ວ່າຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະບຸດຂອງມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ, ແລະພວກເຂົາຈະປະຖິ້ມໂທດປະຫານຊີວິດລາວ ແລະພວກເຂົາຈະມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະພວກເຂົາຈະເຍາະເຍີ້ຍລາວ ແລະຫວດລາວ ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ ແລະຂ້າລາວ, ແລະໃນມື້ທີ່ສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນ.

ແລະຢາໂກໂບກັບໂຢຮັນ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວກ່າວວ່າ ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພ້ອມຢາກໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ພວກຂ້າພ້ອມຈະຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພ້ອມ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ພວກເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພຣະອົງໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຂໍຫຍັງ. ພວກເຈົ້າສາມາດຕື່ມຈອກທີ່ເຮົາຕື່ມ, ແລະຮັບບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ບໍ່? ພວກເຂົາຈິ່ງຕອບລາວວ່າ, ພວກເຮົາສາມາດໄດ້. ແຕ່ພຣະເຢຊູຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈອກທີ່ເຮົາຕື່ມນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຕື່ມ, ແລະການບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບນັ້ນ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຮັບ, ແຕ່

ການນຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້າງຊ້າຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະໃຫ້, ແຕ່ ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ແລ້ວ.

ແລະເມື່ອສິບຄົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມຕົກດຳແລ້ນກ່ຽວກັບຢາຕົກເບື້ອແລະຢາອື່ນ ແຕ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາ ແລ້ວກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທີ່ເບິ່ງຄື ວ່າປົກຄອງປະຊາຊາດນັ້ນເປັນນາຍເໝືອພວກເຂົາ, ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາກໍ່ ໃຊ້ອຳນາດເໝືອພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນໃນພວກທ່ານ, ແຕ່ຜູ້ໃດຕ້ອງການ ກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພວກທ່ານ, ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກທ່ານ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ ຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນທຳອິດໃນພວກເຈົ້າ, ຈະຕ້ອງເປັນຂ້າທາດຂອງທຸກຄົນ. ແລະ ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້, ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້, ແລະເພື່ອໃຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ.

ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງອອກຈາກ ເມືອງເຢຣີໂຄພ້ອມກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ບາທີໂມ ອຸດ ລູກຊາຍຂອງທີໂມອຸດ ຊຶ່ງເປັນຄົນຕາບອດ ກຳລັງນຶ່ງຂໍທານຢູ່ຂ້າງທາງ. ແລະເມື່ອ ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວກໍ່ເລີ່ມຮ້ອງອອກມາວ່າ, ພຣະເຢຊູລູກ ຊາຍຂອງດາວິດ, ຂໍທອງເມດຕາຂ້າໂນ້ຍດ້ວຍເທັ້ນ. ແລະຫຼາຍຄົນກຳລັງຕິດຮຽນລາວ ເພື່ອໃຫ້ລາວຢຸດເງຽບ, ແຕ່ລາວກັບຮ້ອງອອກມາດັ່ງຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າອີກຫຼາຍ, ລູກຊາຍ ດາວິດ, ຂໍເມດຕາຂ້າໂນ້ຍເທັ້ນ. ແລະພຣະເຢຊູຍືນຢູ່ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນລາວມາ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເອີ້ນຄົນຕາບອດນັ້ນດ້ວຍເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເລີຍ, ລູກຂຶ້ນມາ, ພຣະອົງເອີ້ນເຈົ້າ. ແຕ່ຄົນນັ້ນໄດ້ທັງເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ລູກຂຶ້ນແລ້ວມາຫາພຣະເຢຊູ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ? ແຕ່ຄົນ ຕາບອດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຮັບໂບນີ, ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໄດ້ອີກ. ແລະພຣະເຢຊູກ່າວ ກັບລາວວ່າ, ໄປເລີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດແລ້ວ. ແລະທັນທີນັ້ນ ລາວກໍ່ໄດ້ເບິ່ງເຫັນ, ແລະລາວກໍ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປຕາມທາງ.

໑໑

ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ເຢຣູຊາເລັມ, ມາຮອດເບັດສະຟາເກແລະເບທານເນຍທີ່ ພູເຂົາກອກເອລີບ, ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງສາວິກສອງຄົນຂອງພຣະອົງໄປ ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕົວ ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປຫາບ້ານທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ທັນທີທີ່ພວກເຈົ້າ ເຂົ້າໄປໃນບ້ານນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະພົບລູກມ້າຕົວໜຶ່ງຖືກມັດໄວ້, ເຊິ່ງບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍ

ນັ່ງເທິງມັນ, ຈິ່ງແກ້ມັນແລ້ວນຳມາ. ແລະຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍວ່າ, ເຈົ້າເຮັດຫຍັງແທ້? ຈິ່ງເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ, ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງມັນກັບຄືນມາທີ່ນັ້ນທັນທີ. ພວກເຂົາໄປແລ້ວ ແລະພົບລູກມ້າທີ່ຖືກມັດໄວ້ຢູ່ປະຕູຂ້າງນອກເທິງຖະໜົນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ແກ້ມັນອອກ. ແລະບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນກໍ່າລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ປ່ອຍລູກລາ? ພວກເຂົາຈິ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູສົ່ງ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາລູກມ້ານາຫາພຣະເຢຊູ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ມັນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ນັ່ງເທິງມັນ. ຫຼາຍຄົນໄດ້ປູເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າລົງເທິງທາງ, ແລະຄົນອື່ນໆກໍ່ຕັດກົງໄມ້ທີ່ມີໃບຈາກຕົ້ນໄມ້ມາປູລົງເທິງທາງ. ແລະພວກທີ່ກໍາລັງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະພວກທີ່ກໍາລັງຕິດຕາມ ໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ: ໂຮຊັນນາ! ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ກໍາລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ອວຍພອນແກ່ອານາຈັກທີ່ກໍາລັງມາເຖິງໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ອານາຈັກຂອງດາວິດບິດາຂອງພວກເຮົາ, ໂຮຊັນນາໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ, ແລະໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງ, ເມື່ອຊົ່ວໂມງແລງມາເຖິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປຍັງເມືອງເບທານີຍາກັບພວກສົບສອງ.

ແລະໃນມື້ຕໍ່ມາ ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກເບທານີ ພຣະອົງຫົວ ແລະເມື່ອເຫັນຕົ້ນໝາກເດື່ອຈາກໄກທີ່ມີໃບ, ພຣະອົງຈິ່ງເສດໄປເບິ່ງວ່າຈະພົບຫຍັງຢູ່ໃນຕົ້ນນັ້ນບໍ່, ແລະເມື່ອເສດໄປເຖິງຕົ້ນນັ້ນແລ້ວ ກໍ່ບໍ່ພົບຫຍັງເລີຍນອກຈາກໃບ, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເວລາຂອງໝາກເດື່ອ. ແລະພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບມັນວ່າ, ບໍ່ມີໃຜກິນຜົນໄມ້ຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປຈົນຕະຫຼອດໄປ. ແລະບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນ.

ແລະພວກເຂົາກໍ່ມາຍັງເມືອງເຢຣູຊາເລັມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ, ພຣະອົງກໍ່ເລີ່ມຂັບໄລ່ພວກທີ່ຂາຍແລະພວກທີ່ຊື້ຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ແລະທຳລາຍໂຕະຂອງພວກຜູ້ແລກເງິນ ແລະຕັ້ງນັ່ງຂອງພວກຂາຍນົກພິອາບ. ແລະລາວບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດຖືເອົາພາຊະນະຜ່ານວັດ ແລະພຣະອົງກໍາລັງສອນ ໂດຍກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ມີຂຽນໄວ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຮືອນຂອງເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນເຮືອນແຫ່ງການອະທິຖານສຳລັບປະຊາຊາດທັງປວງ? ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ.

ແລະພວກນັກຮຽນ, ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະທຳລາຍລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລາວ, ເພາະວ່າຝູງຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈໃນຄຳສອນຂອງລາວ. ແລະເມື່ອມີສາຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປນອກເມືອງ.

ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເມື່ອຜ່ານໄປ ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຕົ້ນໝາກເດື່ອແຫ້ງຕາຍຕັ້ງແຕ່ຮາກ ແລະເປດີຈີ່ຈຳໄດ້ຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານ, ເບິ່ງເບິ່ນ, ຕົ້ນໝາກເດື່ອທີ່ທ່ານສາບແຊ່ງໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່າ ຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ, ແລະບໍ່ສົ່ງໄສໃນໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເປັນຈິງແກ່ລາວ. ເພາະ ເຫດ ນີ້ຂ້ອຍ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຂໍ ໃນ ການ ອະທິຖານ, ຈຶ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຮັບ ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະເມື່ອທ່ານຍືນອະທິຖານ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຖ້າທ່ານມີຫຍັງຕໍ່ຜູ້ໃດ, ເພື່ອວ່າພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ທ່ານໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງທ່ານ. ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ພໍຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະເຂົາເຈົ້າມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມອີກ, ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງຢ່າງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ພວກມະຫາປະໂລຫິດ, ພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາຫາລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດຫຍັງ? ຫຼືຜູ້ໃດໃຫ້ສິດອຳນາດນີ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້າໜຶ່ງຄຳຖາມ, ແລະພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕອບຂ້ອຍ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ. ການບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນມາຈາກສະຫວັນ ຫຼືມາຈາກມະນຸດ? ຈຶ່ງຕອບຂ້ອຍເທັ້ນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍາລັງພິຈາລະນາຕໍ່ຕົນເອງເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກສະຫວັນ, ລາວຈະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ? ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ມາຈາກມະນຸດ? ພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວປະຊາຊົນ, ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ. ແລະເມື່ອຕອບແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍເວົ້າຕໍ່ພຣະເຢຊູວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້. ແລະພຣະເຢຊູກໍຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ບອກເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນຄຳອຸປະນາວ່າ, ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງປູກສວນ
ອະງຸ່ນ ແລະ ວາງຮົ່ວອ້ອມຮອບ ແລະ ຂຸດບ່ອນຫົບອະງຸ່ນ ແລະ ສ້າງຫໍຄອຍ, ແລະ ໃຫ້
ເຊົ້າມັນກັບຊາວສວນ ແລະ ໄປຕ່າງແດນ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງທາດໄປຫາພວກຊາວນາໃນ
ເວລານັ້ນ ເພື່ອວ່າທາດຈະໄດ້ຮັບຜົນໄມ້ຈາກສວນອະງຸ່ນຈາກພວກຊາວນາ. ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ຈັບລາວ, ຕີລາວ, ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍມືເປົ່າ. ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອີກຄົນ
ໜຶ່ງໄປຫາພວກເຂົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ຄົນນັ້ນ, ເຂົາເຈາະຫົວ
ລາວ, ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍຖືກດູໝິ່ນ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງອີກຄົນໜຶ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຂ້າຄົນນັ້ນ, ແລະຫຼາຍຄົນອື່ນໆອີກ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າຕີ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າ
ຂ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຍັງມີລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຄົນໜຶ່ງຢູ່, ລາວຈຶ່ງສົ່ງລູກຊາຍຄົນນີ້ໄປຫາ
ພວກເຂົາເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່
ພວກຊາວນານັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນລາວກຳລັງມາ ກໍ່ເວົ້າກັນເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນທາຍາດ ມາເຖິດ
ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ ແລະມໍລະດົກກໍ່ຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບ
ລາວແລ້ວຂ້າລາວ ແລະຂັບໄລ່ລາວອອກໄປນອກສວນອະງຸ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສວນ
ອະງຸ່ນຈະເຮັດຫຍັງ? ລາວຈະມາ ແລະ ທຳລາຍຊາວສວນເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຈະມອບສວນ
ອະງຸ່ນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ແລະການຂຽນນີ້ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່? ກ້ອນຫີນທີ່ພວກຂ້າງກໍ່ສ້າງ
ປະຕິເສດ, ກ້ອນຫີນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຫີນຫົວມຸນ. ສິ່ງນັ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະມັນ
ເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວ
ຝູງຊິນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄຳອຸປະນານັ້ນຕໍ່ພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະພວກ
ເຂົາເຈົ້າປະລາວໄວ້ແລ້ວໄປ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງບາງຄົນຈາກພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກເຮໂຣດຽນໄປຫາ
ພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບພຣະອົງດ້ວຍຄຳເວົ້າ. ພວກເຂົາມາເຖິງແລ້ວເວົ້າ
ກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງໃຈ ແລະ ທ່ານບໍ່ສົນໃຈໃຜເລີຍ,
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຄົນ, ແຕ່ທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ, ມັນຖືກຕ້ອງບໍ່ທີ່ຈະຖວາຍສ່ວຍແກ່ຊິຊາ ຫຼື ບໍ່? ພວກເຮົາຄວນ
ຖວາຍ ຫຼື ບໍ່ຄວນຖວາຍ? ແຕ່ທີ່ຮູ້ຄວາມຫຼອກລວງຂອງພວກເຂົາ, ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າທົດສອບຂ້ອຍ? ນຳເງິນເດນາຣີອື່ນມາໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນ. ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ນຳມາ. ແລະພຣະອົງຕຣັສຖານພວກເຂົາວ່າ, ຮູບພາບນີ້ແລະຄຳຂຽນນີ້ເປັນ
ຂອງໃຜ? ພວກເຂົາກໍ່ຕອບວ່າ, ຂອງຊິຊາ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງ

ຄົນຂອງຂອງຊີຊາໃຫ້ຊີຊາ ແລະຂອງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາກໍ
ປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ.

ແລະພວກສາດູຊາຍໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີບ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ອາຈານ, ໂມເຊສໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ ຖ້າອ້າຍນ້ອງ
ຂອງຜູ້ໃດຕາຍ ແລະປະໄວ້ເມຍ ແຕ່ບໍ່ມີລູກ, ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຕ້ອງເອົາເມຍຂອງລາວ
ແລະໃຫ້ເກີດລູກຫລານແທນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນມີພີ່ນ້ອງເຈັດຄົນ. ຄົນທຳອິດ
ໄດ້ເອົາເມຍ, ແລະເມື່ອຕາຍກໍບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເຊື້ອໄວ້. ແລະຄົນທີ່ສອງກໍໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ,
ແລະກໍຕາຍ, ແລະລາວກໍບໍ່ໄດ້ມີລູກເຊັ່ນກັນ. ແລະຄົນທີ່ສາມກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ແລະ ຄົນ
ທັງເຈັດໄດ້ເອົານາງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເມັດພືດໄວ້. ສູດທ້າຍຂອງທັງໝົດ ຜູ້ຍິງກໍຕາຍ. ໃນ
ການຟື້ນຄືນຊີບດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາລູກຂຶ້ນ, ນາງຈະເປັນພັນລະຍາຂອງໃຜໃນພວກ
ເຂົາ? ເພາະວ່າຄົນທັງເຈັດມີນາງເປັນພັນລະຍາ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງເພາະສະນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ ແລະບໍ່ຮູ້
ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ? ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາລູກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ພວກເຂົາ
ບໍ່ແຕ່ງງານ ແລະບໍ່ຖືກໃຫ້ແຕ່ງງານ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະເປັນເຫມືອນທູດສະຫວັນທີ່ຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ. ແຕ່ກ່ຽວກັບຄົນຕາຍທີ່ຖືກຟື້ນຂຶ້ນນັ້ນ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນຫນັງສືຂອງໂມເຊບໍ່,
ໃນເລື່ອງພູມໄມ້ນັ້ນ, ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວແນວໃດວ່າ: ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາດົກບ? ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ
ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຫຼອກ
ລວງຫຼາຍ

ແລະມີອາຈານສອນພຣະທຳຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້, ໄດ້ຍິນພວກເຂົາກຳລັງໄດ້ວາທີ
ກັນ, ເຫັນວ່າພຣະອົງຕອບພວກເຂົາໄດ້ດີ, ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, ບັນຍັດອັນໃດແມ່ນອັນ
ທຳອິດໃນບັນດາບັນຍັດທັງໝົດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ: ຄຳສັ່ງທຳອິດຂອງທັງໝົດ
ແມ່ນ, ຟັງເອົາ ອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າແມ່ນໜຶ່ງດຽວ. ແລະເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສູດຫົວໃຈ
ຂອງເຈົ້າ ແລະດ້ວຍສູດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະດ້ວຍສູດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະດ້ວຍ
ສູດກຳລັງຂອງເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນບັນຍາທຳອິດ. ແລະຄຳສັ່ງທີສອງກໍຄ້າຍຄືກັນ, ນັ້ນຄື, ເຈົ້າ
ຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ບໍ່ມີພະບັນຍັດອັນໃດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າສອງ
ຂໍ້ນີ້. ແລະຜູ້ນັກຂຽນໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ດີແລ້ວ, ອາຈານ, ທ່ານໄດ້ກ່າວຕາມຄວາມຈິງ
ວ່າ ພຣະອົງແມ່ນໜຶ່ງດຽວ ແລະບໍ່ມີອັນໃດນອກຈາກພຣະອົງ, ແລະການຮັກພຣະອົງ
ຈາກຫົວໃຈທັງໝົດ ແລະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ ແລະຈາກຈິດວິນຍານທັງໝົດ

ແລະຈາກກຳລັງທັງໝົດ, ແລະການຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນກັບຕົນເອງ, ແມ່ນສຳຄັນ ກວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງບູຊາທັງປວງ. ແລະພຣະເຢຊູເຫັນວ່າລາວ ຕອບດ້ວຍປັນຍາ, ຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄກຈາກອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີ ໃຜກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປ.

ແລະພຣະເຢຊູຕອບດິດຍການສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກອາຈານ ສອນພຣະຄຳພີຈຶ່ງເວົ້າວ່າພຣະຄຣິດເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດ? ເພາະວ່າຕົວດາວິດເອງ ໄດ້ເວົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈຶ່ງນັ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາຈົນກວ່າເຮົາຈະວາງສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນທີ່ ວາງຕີນຂອງທ່ານ. ດາວິດເອງຈຶ່ງເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວລາວຈະເປັນລູກ ຊາຍຂອງລາວໄດ້ແນວໃດ? ແລະຫມູ່ຊົນຈຳນວນຫຼາຍກໍ່ຟັງລາວດ້ວຍຄວາມຍິນດີ.

ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນການສອນຂອງລາວວ່າ, ຈຶ່ງລະວັງພວກນັກຂຽນ ທີ່ປາຖະໜາຈະຍ່າງໃນຊຸດເສື້ອຄຸນ ແລະ ຮັບການທັກທາຍໃນຕະຫຼາດ. ແລະບ່ອນນັ່ງ ຫົວໜ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມ ແລະບ່ອນນັ່ງຫົວໜ້າໃນງານລ້ຽງ. ພວກທີ່ກິນເຮືອນຂອງແມ່ຫ ນ້າຍ ແລະ ອ້າງຂໍ້ອ້າງອະທິຖານຍາວໆ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກກວ່າ.

ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ນັ່ງລົງກົງກັນຂ້າມກັບຫ້ອງເກັບເງິນ ພຣະອົງໄດ້ເບິ່ງວ່າຝູງຊົນ ໂຍນເງິນທອງແດງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບເງິນແນວໃດ ແລະ ຄົນຮຶ້ງມີຫຼາຍຄົນໄດ້ໃສ່ເງິນ ຫຼາຍ, ແລະ ແມ່ຫມ້າຍທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາໃສ່ເຫຼ້ມນ້ອຍສອງເຫຼ້ມ, ເຊິ່ງແມ່ນກວາດ ອານ. ແລະມີເອີ້ນພວກສາວິກຂອງລາວມາ ແລ້ວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າວ່າ ແມ່ຫມ້າຍທຸກຍາກຄົນນີ້ ໄດ້ໃສ່ເຂົ້າໄປຫຼາຍກວ່າທຸກຄົນ ທີ່ໃສ່ ເງິນເຂົ້າໃນຫີບບໍລິຈາກ, ເພາະວ່າທຸກຄົນໂຍນຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ນາງໂຍນຈາກຄວາມທຸກຍາກຂອງນາງທັງໝົດທີ່ນາງມີ, ຄືຊີວິດທັງໝົດຂອງນາງ.

໑໓

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງອອກຈາກພຣະວິຫານ, ສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງ ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ເບິ່ງຫົນເຫຼົ່ານີ້ແລະອາຄານເຫຼົ່ານີ້ມີ ຄວາມງົດງາມປານໃດ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຫັນອາຄານໃຫຍ່ໆ ເຫຼົ່ານີ້ບໍ່? ຈະບໍ່ມີກ້ອນຫີນກ້ອນໃດຖືກປະໄວ້ທັບກ້ອນຫີນອີກກ້ອນໜຶ່ງທີ່ນີ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກ ທຳລາຍລົງ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພູພາກກອກກົງກັນຂ້າມກັບ

ພຣະວິຫານ, ເປັດຣ, ຢາດົກໂບ, ໂຢຮັນ ແລະ ອັນເດຣອັດ ໄດ້ຖາມພຣະອົງເປັນການ
ສ່ວນຕົວ ບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ສັນຍານແມ່ນຫຍັງ
ເມື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດກຳລັງຈະສຳເລັດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບແລະເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ
ວ່າ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ
ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນ ແລະພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ. ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນ
ກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບສົງຄາມ, ຢ່າວຸ້ນວາຍໃຈ, ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ແມ່ນການລົ້ນສຸດ. ເພາະວ່າປະເທດຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້
ປະເທດຊາດ ແລະ ອານາຈັກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ, ແລະຈະມີແຜ່ນດິນໄຫວຕາມ
ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ແລະຈະມີການອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ
ຂອງຄວາມເຈັບປວດຄືກັບການເກີດລູກ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ. ເພາະວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະມອບທ່ານທັງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ສະພາ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກຕິໃນການຂຸມນຸມ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຍືນຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳ ແລະກະສັດເພາະເຫດຂ້າງນ້ອຍ
ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຂ່າວດີຕ້ອງຖືກປະກາດກ່ອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດ
ທັງໝົດ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປມອບໃຫ້, ຢ່າກັງວົນລ່ວງໜ້າ
ວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເວົ້າຫຍັງ, ແລະຢ່າຝຶກຊ້ອມ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ຈົ່ງເວົ້າສິ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ, ແຕ່ແມ່ນ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແຕ່ພັນື່ງຈະມອບພັນື່ງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແລະພໍ່ຈະມອບລູກ,
ແລະລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ ແລະຈະປະຫານພວກເຂົາ. ແລະທ່ານຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍ
ທຸກຄົນເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອຶດຫິວຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້
ລອດ.

ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜູ້ປະກາດ
ພຣະວາຈາດານີເອນ ຍືນຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ຄວນ (ຜູ້ທີ່ອ່ານຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ), ຫຼັງຈາກນັ້ນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ
ແຂວງຢູເດຍຂໍໃຫ້ຫຼົບໜີໄປຍັງພູເຂົາ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາ ຢ່າໃຫ້ລົງມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ແລະຢ່າໃຫ້ເຂົ້າໄປຍົກເອົາສິ່ງໃດອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ. ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຢ່າໃຫ້
ລາວກັບຄືນໄປຂ້າງຫຼັງເພື່ອເອົາເສື້ອຜ້າຂອງລາວ ແຕ່ວິບັດແທ້ສຳລັບພວກທີ່ມີທ້ອງ
ແລະ ພວກທີ່ໃຫ້ນົມລູກ ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອວ່າການຫນີຂອງເຈົ້າຈະບໍ່
ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ. ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄວາມທຸກທໍລະມານ ເຊັ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ
ມາກ່ອນຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈົນເຖິງຕອນນີ້ ແລະຈະບໍ່
ເກີດຂຶ້ນອີກ ແລະຖ້າບໍ່ແມ່ນທ່ານເຈົ້າໄດ້ຫຍັງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຖືກຊ່ວຍ
ໃຫ້ລອດ, ແຕ່ເພາະຄົນທີ່ຖືກເລືອກເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກ, ພຣະອົງໄດ້ຫຍັງມື້ເຫຼົ່າ
ນັ້ນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫຼື ຈົ່ງ

ເບິ່ງ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍຢ່າເຊື່ອ. ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຕົວປອມແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນຕົວປອມ ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະສະແດງສັນຍານແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນເພື່ອ ຫລອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຖືກເລືອກ. ແຕ່ທ່ານຈຶ່ງລະວັງ, ນີ້ແນ່ ຂ້ອຍໄດ້ ບອກທຸກສິ່ງແກ່ທ່ານລ່ວງໜ້າແລ້ວ. ແຕ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫຼັງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ນັ້ນ, ດວງອາທິດຈະມີດ, ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ, ແລະດວງດາວ ທັງຫຼາຍຈະຕົກລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະພະລັງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະຖືກສັ່ນ ສະເທີອນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດກໍາລັງມາໃນເມກ ດ້ວຍພະລັງ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສະຫງ່າລາສີ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງ ພຣະອົງ ແລະຈະເກັບກໍາພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນ ຈາກລົມທັງສີ່ ທິດ ຈາກສູດແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສູດສະຫວັນ.

ຈາກຕົ້ນມະເດື່ອ, ຈຶ່ງຮຽນຮູ້ຄຳອຸປະມາ. ເມື່ອກິ່ງຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວ ແລະ ອອກໃບ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເຊັນກັນ, ເມື່ອທ່ານເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍາລັງເກີດຂຶ້ນ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າມັນໃກ້ຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍ ເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ. ທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ.

ແຕ່ກ່ຽວກັບວັນນັ້ນຫຼືຊົ່ວໂມງນັ້ນ ບໍ່ມີໃຜຮູ້, ແມ່ນແຕ່ພວກທູດສະຫວັນໃນສະຫວັນ ກໍ່ບໍ່ຮູ້, ພຣະບຸດກໍ່ບໍ່ຮູ້, ມີແຕ່ພຣະບິດາເທົ່ານັ້ນ. ຈຶ່ງລະວັງ, ຈຶ່ງຕື່ນຕົວ ແລະ ອະທິຖານ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າເວລານັ້ນແມ່ນເມື່ອໃດ. ເປັນດັ່ງຄືກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ໄປເດີນທາງໄກ, ປ່ອຍເຮືອນຂອງລາວໄວ້, ແລະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ທາດຂອງລາວ, ແລະມອບວຽກໃຫ້ ແກ່ແຕ່ລະຄົນ, ແລະສັ່ງຄົນຮັກສາປະຕູໃຫ້ເຝົ້າລະວັງ. ຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງເຖິດ, ເພາະວ່າ ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະມາເມື່ອໃດ, ຕອນສາຍ ຫຼື ທ່ຽງຄືນ ຫຼື ເວລາໄກ່ຂັນ ຫຼື ຕອນເຊົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ເມື່ອມາຢ່າງກະທັນຫັນແລ້ວພົບພວກເຈົ້ານອນຢູ່. ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າແກ່ ເຈົ້າທັງຫຼາຍນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບທຸກຄົນ, ຈຶ່ງລະວັງໄວ້.

໑໔

ເທດສະການປັດສະຄາ ແລະ ເທດສະການເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື່ອ ຈະມາເຖິງພາຍໃນສອງ ມື້. ແລະ ພວກມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ພວກອາຈານສອນພຣະທໍາ ກໍາລັງຊອກຫາວິທີທີ່ ຈະຈັບລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ ແລ້ວຂ້າລາວເສຍ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເຮັດໃນ ງານບຸນ, ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸ້ນວາຍໃນບັນດາປະຊາຊົນ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນເບທານເນຍ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂລກເຮືອນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນ ມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາ ຖືແຈໂສ້ນ້ຳມັນຫມອນນາດບໍລິສຸດທີ່
ລາຄາແພງຫຼາຍ ແລະໄດ້ທຳລາຍແຈນັ້ນ ແລ້ວໄດ້ຖອກລົງເທິງຫົວຂອງພຣະອົງ ແຕ່ມີ
ບາງຄົນກົດແຄ້ນເວົ້າລະຫວ່າງຕົນເອງວ່າ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການເສຍນ້ຳມັນຫມອນນີ້?
ເພາະວ່າເຄື່ອງໝາກນີ້ສາມາດຂາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າສາມຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະໃຫ້ແກ່ຄົນ
ທຸກຍາກ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ດູໃສ່ນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະ, ປ່ອຍນາງເທິງ, ເປັນຫຍັງ
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນາງລຳບາກ? ນາງໄດ້ເຮັດວຽກງານທີ່ດີແກ່ຂ້ອຍ. ເພາະວ່າທ່ານມີ
ຄົນທຸກຍາກຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແລະເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ທ່ານສາມາດເຮັດດີ
ຕໍ່ພວກເຂົາໄດ້, ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຂ້າງນ້ອຍຢູ່ສະເໝີ. ສິ່ງທີ່ນາງມີ ນາງໄດ້ເຮັດແລ້ວ, ນາງໄດ້
ຄາດການລ່ວງໜ້າທາງນ້ຳມັນໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເພື່ອການຝັງລົບ. ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າ
ກັບເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂ້າວດີນີ້ຖືກປະກາດໃນໂລກທັງໝົດ, ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍ່
ຈະຖືກເລົ່າເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ.

ແລະ ຢູດາສ ອິສກາຣີໂອດ, ໜຶ່ງໃນສົບສອງ, ໄດ້ໄປຫາພວກມະຫາປະໂລຫິດ ເພື່ອ
ທີ່ເຂົາຈະທໍລະຍົດລາວໃຫ້ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ຕົວ, ແລະສັນຍາວ່າຈະໃຫ້
ເງິນກັບລາວ, ແລະລາວກໍ່ຊອກຫາວ່າຈະທໍລະຍົດລາວຕາມໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໄດ້ແນວ
ໃດ.

ແລະໃນອັນທຳອິດຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເສຍສະຫລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄປກຽມທີ່ໃດ
ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ? ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງສາວິກສອງຄົນຂອງລາວ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງໄປໃນເມືອງ ແລະ ຈະມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືໝໍ້ນ້ຳມາພົບເຈົ້າ ຈົ່ງ
ຕິດຕາມລາວໄປ ແລະບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງບອກເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າ ອາຈານ
ເວົ້າວ່າ, ທີ່ພັກຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃສທີ່ຂ້ອຍຈະກິນງານປັດສະຄາກັບບັນດາສາວິກຂອງຂ້ອຍ?
ແລະເຂົາເອງຈະສະແດງຫ້ອງຊັ້ນເທິງໃຫຍ່ທີ່ຕົກແຕ່ງແລ້ວ ແລະ ພ້ອມໃຫ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງກຽມໄວ້ທີ່ນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ. ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ່ອອກໄປ ແລະ
ມາຮອດນະຄອນ, ແລະພົບດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ກຽມ
ງານເທດສະການປັດສະຄາ. ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພຣະອົງໄດ້ເສດັດມາພ້ອມ
ກັບພວກສົບສອງ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງນອນແລະກິນຢູ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ
ວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດຂ້ອຍ ຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງ
ກິນກັບຂ້ອຍ ແຕ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເສົ້າໂສກ ແລະ ເວົ້າກັບລາວທໍລະຍົດວ່າ ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍ
ແມ່ນບໍ່? ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງກໍ່ເວົ້າວ່າ ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍແມ່ນບໍ່? ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,

ຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ, ຄືຜູ້ທີ່ຈຸ່ມອາຫານກັບຂ້ານ້ອຍໃນຖ້ວຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ບຸດມະນຸດ
ໄປ ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແຕ່ວິບັດແທ້ສຳລັບຄົນນັ້ນ ທີ່ຜ່ານລາວບຸດມະນຸດຖືກ
ທໍລະຍົດ, ມັນຈະດີກວ່າສຳລັບລາວ ຖ້າຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາເລີຍ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່
ເຂົາເຈົ້າກຳລັງກິນຢູ່, ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່, ອວຍພອນ, ແຕກມັນ, ແລະ ໃຫ້ແກ່
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເອົາ, ຈົ່ງກິນ, ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ. ແລະເມື່ອໄດ້ຖື
ຈອກແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຂອບພຣະຄູນ ແລ້ວປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນ
ໄດ້ດື່ມຈາກຈອກນັ້ນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາ
ຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ທີ່ຖືກຖອກອອກເພື່ອຫຼາຍຄົນ. ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍ
ຈະບໍ່ດື່ມຈາກຜົນຂອງເຄືອອະນຸກູນອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າມັນນັ້ນເມື່ອຂ້ອຍດື່ມມັນໃໝ່ໃນ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເມື່ອຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປຍັງພູເຂົາມະກອກ. ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຫຼົງທາງທັງໝົດໃນຄືນນີ້ເພາະຂ້າ
ນ້ອຍ, ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະຕິຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະ ແກະທັງຫຼາຍຈະຖືກ
ກະຈັດກະຈາຍ ແຕ່ຫຼັງຈາກຂ້ານ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະນຳໜ້າພວກເຈົ້າໄປ
ຍັງແຂວງກາລິລີ. ແຕ່ເປີດເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະສະດຸດລົ້ມ, ແຕ່
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບລາວວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍບອກເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໃນຄືນນີ້ ກ່ອນໄກ່ຂັນສອງເທື່ອ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມເທື່ອ ແຕ່ເປີດໄດ້
ເວົ້າຢ່າງແຮງກ້າວວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງຕາຍກັບເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດເຈົ້າເລີຍ.
ພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ເວົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

ແລະພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າເກັດເຊມານີ, ແລະພຣະອົງຕັດສິນ
ກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າເຮົາຈະອະທິຖານ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ພາເປໂຕຣ, ຢາໂຕໂບ ແລະ ໄຢຮັນໄປກັບພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງເລີ່ມຮູ້ສຶກ
ທຸກທໍລະມານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ວິຕົກກັງວົນ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ວ່າ, ຈົດວິນຍານຂອງເຮົາເສົ້າໂສກຫຼາຍຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະເຝົ້າລະວັງ.
ແລະ ເມື່ອໄດ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ, ລາວກໍ່ລົ້ມລົງກັ້ນໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ
ອະທິຖານວ່າ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຂໍໃຫ້ຊົ່ວໂມງນັ້ນຜ່ານພັນຈາກລາວໄປ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າ
ວ່າ ອັບບາ ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພະອົງ ຂໍຍົກຈອກນີ້ອອກຈາກຂ້າ
ນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການ ແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພະອົງຕ້ອງການ ແລະພຣະອົງ
ກໍ່ເສດດີດມາ ແລະພົບພວກເຂົາມອນຫລັບຢູ່, ແລະກໍ່ຕຣັສກັບເປີດວ່າ, ຊີໂມນ, ເຈົ້າ
ນອນຫລັບຢູ່ບໍ່? ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕື່ນລະວັງໄດ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງບໍ່? ຈົ່ງຕື່ນຕົວ

ແລະ ອະທິຖານ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ຈົດວິນຍານແມ່ນມີຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນແທ້, ແຕ່ເນື້ອໜັງແມ່ນອ່ອນແອ. ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເມື່ອໄດ້ໄປແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້
ອະທິຖານດ້ວຍຄໍາເວົ້າດຽວກັນ ແລະເມື່ອກັບຄືນມາ ພຣະອົງກໍ່ພົບເຫັນພວກເຂົາກໍາລັງ
ນອນຫລັບອີກຄັ້ງ, ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາໜັກໜ່ວງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະ
ຕອບພຣະອົງແນວໃດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເສດີດມາເທື່ອທີສາມ ແລະ ຕັດສິນໃຈກັບ
ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານອນຢູ່ບໍ່ ແລະ ພັກຜ່ອນຕໍ່ໄປບໍ່? ພຣະພໍ່ແລ້ວ, ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງ
ແລ້ວ. ເບິ່ງເລີຍ, ບຸນມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກຄົນບາບ. ລຸກຂຶ້ນເດີ, ໄປ
ກິນເທາະ, ຈິ່ງເບິ່ງ ຜູ້ທີ່ກໍາລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.

ແລະທັນທີ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກໍາລັງເວົ້າຢູ່ ຢູ່ດາ ອິສກາລິໂອດ ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບ
ສອງ ກໍ່ມາເຖິງ ແລະມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍມາກັບລາວ ຖືດາບແລະໄມ້ ທີ່ຖືກສົ່ງມາ
ຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ພວກອາຈານສອນພຣະທໍາ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ທີ່ກໍາລັງມອບ
ຕົວລາວໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ໂດຍກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈຸບນນີ້ແມ່ນລາວເອງ,
ຈິ່ງຈັບລາວໄວ້ແລະນຳໄປຢ່າງປອດໄພ ແລະເມື່ອມາເຖິງ ລາວກໍ່ເຂົ້າໃກ້ທັນທີ ເວົ້າວ່າ
ຊົມເຊີຍ ຄູ່ອາຈານ ແລະຈຸບລາວ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງລາວ ແລະ
ຈັບລາວໄວ້. ແຕ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ນັ້ນໄດ້ຊັກດາບອອກມາຕິທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ
ແລະຕັດຫຼຸຂອງລາວອອກ. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າອອກມາພ້ອມ
ດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບຂ້ານ້ອຍ ຄືກັບວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນໃຈນັບ? ທຸກໆວັນຂ້ອຍຢູ່ກັບ
ທ່ານທັງຫລາຍໃນພຣະວິຫານສອນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຈັບຂ້ອຍ ແຕ່ນີ້ເພື່ອໃຫ້
ພຣະຄໍາພິສຳເລັດ ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ປະໄວ້ລາວແລ້ວໝົດ ແລະມີຊາຍໜຸ່ມຄົນ
ໜຶ່ງຕິດຕາມລາວໄປ, ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປານເທິງຮ່າງກາຍທີ່ເປືອຍ, ແລະພວກຊາຍໜຸ່ມກໍ່ຈັບ
ລາວໄວ້. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ປະຜ້າປານໄວ້ແລ້ວຫນີໄປເປືອຍກາຍຈາກພວກເຂົາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະບັນດາປະໂລຫິດ
ໃຫຍ່ທັງໝົດ, ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່, ແລະບັນດານັກຮຽນພຣະທໍາໄດ້ມາຮ່ວມກັນກັບລາວ.
ແລະເປີດໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງຈາກໄກ ຈົນເຖິງພາຍໃນສານຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ
ລາວນຶ່ງຢູ່ກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍ ແລະໄອ່ໄຟຢູ່ກັບແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່
ແລະ ສະພາທັງໝົດ ກໍາລັງຊອກຫາພະຍານຕໍ່ພຣະເຢຊູ ເພື່ອປະທານຊີວິດພຣະອົງ,
ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ພົບ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນກໍາລັງໃຫ້ການເທັດຕໍ່ລາວ, ແລະການໃຫ້ການ
ເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ກົງກັນ. ແລະ ບາງຄົນລຸກຂຶ້ນເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ລາວ ໂດຍເວົ້າວ່າ ເພາະວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະທໍາລາຍວັດນີ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍມື ແລະພາຍໃນສານມື
ຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງວັດອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມື ແລະ ແມ້ຕັ້ງນັ້ນ ການພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່

ບໍ່ກົງກັນ. ແລະ ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປຍືນກາງ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ ເຈົ້າບໍ່ຕອບ
ຫຍັງເລີຍບໍ່? ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ລາວໄດ້ເວົ້າແລະບໍ່
ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ມະຫາປະໂລຫິດຖາມລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າ
ເປັນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນບໍ່? ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍ
ເປັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນບຸດແຫ່ງມະນຸດນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພະລັງ ແລະກຳລັງມາເທິງ
ເມກແຫ່ງສະຫວັນ. ແຕ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ທຳລາຍເສື້ອຄູນຂອງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ, ພວກ
ເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານອີກຫຍັງ? ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍືນການປ່ຽວປະມາດແນ່ນອນ
ແລ້ວ, ທ່ານຄິດແນວໃດ? ແລະພວກເຂົາທັງໝົດກໍ່ຕັດສິນວ່າລາວມີຄວາມຜິດຕ້ອງໂທດ
ປະຫານຊີວິດ. ແລະບາງຄົນກໍ່ເລີ່ມຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ ແລະປົກຄຸມໜ້າຂອງລາວ ແລະ
ຕີລາວ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເວົ້າພະຍາກອນໃຫ້ພວກເຮົາວ່າຜູ້ໃດເປັນຄົນທີ່ຕິເຈົ້າ.
ແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍກໍ່ຕີລາວດ້ວຍການຕີ.

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເປີດຕຣູຢູ່ລຸ່ມໃນສານ, ມີຍິງສາວຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝັກມາ
ແລະເມື່ອໄດ້ເຫັນເປີດກຳລັງອົບຄວາມອົບອຸ່ນ, ນາງໄດ້ເບິ່ງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ, ແລະເຈົ້າ
ກໍ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ. ແຕ່ລາວປະຕິເສດເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ
ເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຫຍັງ. ແລະລາວກໍ່ອອກໄປຂ້າງນອກສູ່ສະໜາມດ້ານໜ້າ, ແລະໄກ່ກໍ່ຮ້ອງ
ຂຶ້ນ. ແລະຍິງສາວໄດ້ເຫັນລາວອີກ, ນາງກໍ່ເລີ່ມເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢືນຢູ່ວ່າ: ຄົນນີ້ແມ່ນຫນຶ່ງ
ໃນພວກເຂົາ. ແຕ່ລາວກໍ່ປະຕິເສດອີກຄັ້ງ. ແລະບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຕອນນັ້ນກໍ່
ເວົ້າກັບເປີດວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຊາວກາລິລີ
ແລະ ສຳນຽງຂອງເຈົ້າກໍ່ຄ້າຍຄືກັນ. ແຕ່ເຂົາເລີ່ມສາບແຊ່ງແລະສາບານວ່າ ຂ້ອຍບໍ່
ຮູ້ຈັກຄົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າເຖິງ. ແລະໄກ່ກໍ່ຂຶ້ນຄັ້ງທີສອງ. ແລະເປີດກໍ່ຈື່ໄດ້ຄຳທີ່
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ກ່ອນໄກ່ຂຶ້ນສອງເທື່ອ ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມເທື່ອ ແລະ
ເຂົາກໍ່ຮ້ອງໄຫ້

໑໕

ແລະທັນທີທີ່ຮອດເຊົ້າ, ພວກບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະພວກ
ອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະສະພາທັງໝົດ ໄດ້ປົກສາກັນ, ແລ້ວໄດ້ມັດພຣະເຢຊູເອົາໄປ
ແລະມອບໃຫ້ແກ່ປິລາດ. ແລະທ່ານປິລາດໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວ
ຢິວບໍ່? ແຕ່ລາວຕອບວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ. ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກ່າວຫາລາວຫຼາຍ
ຢ່າງ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ແຕ່ປິລາດໄດ້ຖາມລາວອີກຄັ້ງວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕອບ
ຫຍັງເລີຍບໍ່? ເບິ່ງສີ, ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ. ແຕ່

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງອີກເລີຍ, ຈົນປີລາຕປະຫລາດໃຈ. ຕາມແຕ່ງານບຸນ, ລາວ
ກຳລັງປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍ. ແຕ່ມີຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າບາ
ຣັບບາສຖືກມັດໄວ້ກັບພວກກະບົດເພື່ອນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການຂ້າຕາຍໃນການກະບົດ.
ແລະຝູງຊົນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ ແລ້ວເລີ່ມຂໍຮ້ອງດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຂົາສະເໝີມາ.
ແຕ່ປີລາຕຕອບພວກເຂົາວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢົວໃຫ້ເຈົ້າບໍ່?
ລາວຮູ້ວ່າພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບຕົວພຣະອົງເພາະຄວາມອິດສາ ແຕ່ພວກ
ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຝູງຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍບາຣາບາສແທນ ແຕ່ປີລາຕຕອບອີກວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງກັບຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນກະສັດຂອງ
ຊາວຢົວ? ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ຕິດກາງແຂນລາວເສຍ. ແຕ່
ປີລາຕກໍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຍັງ? ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າກໍຮ້ອງ
ດັ່ງຂຶ້ນຫຼາຍຢ່າງວ່າ, ຕິດລາວໄປທີ່ໄມ້ກາງແຂນ! ແຕ່ປີລາຕປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ຝູງຊົນພໍໃຈ, ຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະມອບພຣະເຢຊູໄວ້ຫຼັງຈາກໄດ້ເຂັ້ມ
ແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນ.

ແຕ່ພວກທະຫານໄດ້ພາລາວໄປພາຍໃນສານ ອັນເປັນສານເຈົ້າເມືອງ ແລະພວກ
ເຂົາເອີ້ນກອງທະຫານທັງໝົດມາຮ່ວມກັນ ແລະພວກເຂົາແຕ່ງເຄື່ອງສົ່ງວ່າງໃຫ້ລາວ
ແລະວາງມົງກຸດໝາມທີ່ຖັກແລ້ວໃສ່ຫົວລາວ ແລະເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຕ້ອນຮັບລາວ. ຊົນເຊີຍ
ກະສັດຂອງຊາວຢົວ, ແລະພວກເຂົາກໍຕິຫົວຂອງພຣະອົງດ້ວຍໄມ້ອັອ ແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍ
ໃສ່ພຣະອົງ ແລະຄຸກເຂົ້າລົງກ່ອນພຣະອົງ. ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຍາະເຍີ້ຍເພີ່ນແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຖອດເສື້ອສົ່ງວ່າງອອກຈາກເພີ່ນ ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເພີ່ນເອງໃຫ້ເພີ່ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍນຳເພີ່ນອອກໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນເພີ່ນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບຊີວິດມາຊາວຄູເຣນາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຜ່ານໄປ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງ
ມາຈາກທົ່ງນາ, ພໍ່ຂອງອາເລັກຊານເດີແລະຮູຟັດ, ເພື່ອໃຫ້ລາວແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງ
ພຣະອົງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາພຣະອົງໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂກນເກີກທາ, ເຊິ່ງແປວ່າ
ສະຖານທີ່ກະຕຶກ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເຫຼົ້າອະງຸ່ນທີ່ປະສົມກັບກຳຍານແກ່ລາວເພື່ອ
ດື່ມ, ແຕ່ລາວບໍ່ຮັບ. ແລະ ເມື່ອຕິດກາງແຂນລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງ
ລາວ ໂດຍການໂຍນສະຫຼາກເທິງມັນ ເພື່ອເບິ່ງວ່າຜູ້ໃດຈະເອົາຫຍັງໄປ. ມັນເປັນຊົ່ວໂມງ
ທີ່ສານ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອກໝາກຕະປູລາວ ແລະມີຄຳຈາລຶກກ່ຽວກັບຂໍ້ກ່າວຫາຂອງ
ລາວຂຽນໄວ້ວ່າ ກະສັດຂອງຊາວຢົວ

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົງໂຈນສອງຄົນກັບພຣະອົງ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ ແລະຄົນໜຶ່ງ ຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ. ແລະພະຄຳພີທີ່ກ່າວວ່າໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ແລະທ່ານໄດ້ຖືກນັບ ເຂົ້າກັບພວກຄົນຜິດກົດໝາຍ. ແລະ ພວກທີ່ຜ່ານໄປມາກໍດູໝິ່ນລາວ, ສັ່ນຫົວຂອງພວກ ເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຮາ! ຜູ້ທີ່ທຳລາຍພະວິຫານ ແລະ ກໍ່ສ້າງມັນຄືນໃນສາມມື້ ຊ່ວຍຕົວ ເອງແລ້ວລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ ຄືກັນນັ້ນ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍເຊິ່ງ ກັນແລະກັນກັບພວກນັກຮຽນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຕົນເອງບໍ່ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ພຣະຄຣິດ ກະສັດຂອງອິສະຣາເອນ ໃຫ້ລົງມາດຽວນີ້ຈາກໄມ້ ກາງແຂນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນແລະເຊື່ອຕໍ່ພຣະອົງ. ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຕິດໄມ້ກາງແຂນ ກັບພຣະອົງກໍກຳລັງດຳວ່າພຣະອົງ.

ແຕ່ເມື່ອຮອດຊົ່ວໂມງທີຫົກ, ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີ ເກົ້າ ແລະໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງເວົ້າວ່າ, ເອໂລອີ ເອໂລອີ ລາມາ ສາບັກຫານີ, ທີ່ຖືກແປວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ?

ແລະບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ໆໄດ້ຍິນແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ລາວຮ້ອງຫາເອໂລຢາ. ແຕ່ ຄົນໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປ ແລະເຕັມຟອງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳສົ້ມສາຍຊູ ວາງມັນອ້ອມກ້ານອ້ອ ໄດ້ໃຫ້ ລາວດື່ມ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອໂລຢາຈະມາເອົາລາວລົງຫຼືບໍ່. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ອຍສຽງດັງແລ້ວຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ. ແລະຜ້າມ່ານຂອງວິຫານຖືກຂາດ ເປັນສອງຊັ້ນ ຈາກເທິງລົງມາຮອດລຸ່ມ. ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທີ່ຢືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະອົງ ໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຮ້ອງອອກມາແລະຫາຍໃຈຄັ້ງສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແທ້ ຈິງແລ້ວ, ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີແມ່ຍິງຢູ່ເບິ່ງຈາກໄກ, ໃນນັ້ນມີມາ ເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະ ມາເລຍແມ່ຂອງຢາໂກໂບນ້ອຍກັບໂຢເຊ, ແລະ ຊາໂລເມ, ພວກ ທີ່ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນແຄວ້ນກາລີລີ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງແລະປະກອບພຣະອົງ, ແລະພວກ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາກັບພຣະອົງເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງແລ້ວ ເພາະວ່າແມ່ນວັນກຽມ ຊຶ່ງກໍຄືວັນກ່ອນວັນ ສະບາໂຕ ໂຢເຊັບຜູ້ມາຈາກອາຣິມາເທຍ, ເປັນສະມາຊິກສະພາທີ່ມີຊື່ສຽງ, ຜູ້ທີ່ຕົນເອງ ກໍລໍຖ້າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ກ້າຫານເຂົ້າໄປຫາປີລາຕິດແລະຂໍຂ້າງກາຍຂອງ ພຣະເຢຊູ. ແຕ່ປີລາຕປະຫລາດໃຈວ່າລາວໄດ້ຕາຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ເອົິນນາຍຮ້ອຍມາຖາມ ລາວວ່າລາວຕາຍມາດົນແລ້ວບໍ່, ແລະເມື່ອຮູ້ຈາກນາຍຮ້ອຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ມອບ ຮ່າງກາຍໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ. ແລະລາວໄດ້ຊື້ຜ້າປານ, ນຳລາວລົງມາ, ຫໍ່ດ້ວຍຜ້າປານ, ແລະ

ວາງລາວໄວ້ໃນອຸໂມງທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກຫີນ, ແລະລາວໄດ້ມ້ວນຫີນມາປິດປະຕູອຸໂມງ. ແຕ່ມາເລຍຊາວແມັກດາລາ ແລະ ມາເລຍມານດາຂອງໂຢເຊ ໄດ້ເບິ່ງເຫັນບ່ອນທີ່ ພຣະອົງຖືກວາງໄວ້.

໑໖

ແລະເມື່ອວັນສະບາດຜ່ານໄປແລ້ວ, ມາເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະມາເລຍມານດາ ຂອງຢາໂກໂບ ແລະຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງເທດຫອມ ເພື່ອວ່າເມື່ອມາເຖິງ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ ທາລາວ. ແລະໃນເຊົ້າຕົ້ນໆຂອງວັນທຳອິດຂອງອາທິດ, ພວກເຂົາມາຮອດອຸໂມງໃນຕອນ ທົ່ວວາງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ. ແລະພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ, ຜູ້ໃດຈະກັບຫີນອອກ ຈາກປະຕູອຸໂມງໃຫ້ພວກເຮົາ? ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເວົ້າຂຶ້ນແລ້ວ ກໍເຫັນວ່າກ້ອນຫີນໄດ້ຖືກ ກັບອອກໄປແລ້ວ, ເພາະວ່າມັນໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງແລ້ວ ກໍໄດ້ ເຫັນຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ທາງຂວາມື ນຸ່ງເສື້ອຄຸມສີຂາວ ແລະເຂົາເຈົ້າກໍປະຫລາດໃຈ ຫຼາຍ. ແຕ່ພະອົງເວົ້າກັບພວກນາງວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ພວກເຈົ້າຊອກຫາພະເຢຊູຊາວ ນາຊາເຮັດທີ່ຖືກຄົງໄວ້ແລ້ວ, ພະອົງຖືກຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ, ພະອົງບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ຈຶ່ງເບິ່ງສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາວາງພະອົງໄວ້. ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄປບອກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປີດວ່າ ພຣະອົງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລິລີ, ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ແລ່ນໜີຈາກອຸໂມງ, ເພາະວ່າຄວາມສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຈໄດ້ຄອບງຳພວກ ເຂົາ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບໃຜເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວ.

ເມື່ອພຣະອົງທຽງລຸກຂຶ້ນໃນເຊົ້າວັນທຳອິດຂອງສັບປະດາ, ພຣະອົງໄດ້ທຽງ ປະກົດພຣະອົງທຳອິດແກ່ມາເລຍຊາວມັກດາລາ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຽງໄລ່ຜີເຈັດຕົ້ນອອກ ມາ. ນາງໄປລາຍງານຕໍ່ພວກທີ່ເຄີຍຢູ່ກັບລາວ, ເຊິ່ງກຳລັງໂສກເສົ້າແລະຮ້ອງໄຫ້. ແລະ ພວກນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່ ແລະຖືກນາງເຫັນ, ກໍບໍ່ເຊື່ອ. ຫຼັງຈາກສົ່ງເຫຼົ່າ ນີ້, ພຣະອົງໄດ້ປາກົດແກ່ສອງຄົນໃນພວກເຂົາທີ່ກຳລັງຍ່າງໄປໃນຮູບຮ່າງອື່ນ, ໃນຂະນະ ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປທົ່ງນາ. ແລະພວກນັ້ນໄດ້ໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ເຫຼືອ, ແຕ່ ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ເຊື່ອພວກນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ປາກົດພຣະອົງຕໍ່ພວກສົບ ເອັດຄົນທີ່ກຳລັງນອນຮັບປະທານອາຫານ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕິດຽນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນ ພຣະອົງຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, ຈຶ່ງໄປທົ່ວໂລກທັງໝົດ ແລະ ປະກາດຂ່າວດີໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງໝົດ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຖືກບັບຕິສະມາຈະຖືກຊ່ວຍ

ໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຖືກປະນາມ. ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຜູ້ທີ່ມີການເຊື່ອ
ແລ້ວ: ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ເຂົາເຈົ້າຈະໄລ່ປສາດອອກ, ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າພາສາໃໝ່, ພວກ
ເຂົາຈະຈັບຈຸ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຕົ້ມສິ່ງທີ່ເປັນພິດຕາຍ, ມັນກໍຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະວາງມືເທິງຄົນເຈັບ, ແລະພວກເຂົາຈະມີສຸຂະພາບດີ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ກໍຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່
ສະຫວັນ ແລະປະທັບນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປ
ປະກາດທີ່ທຸກແຫ່ງ, ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊ່ວຍເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະຍືນຍັນພຣະທຳ
ໂດຍຜ່ານເຄື່ອງໝາຍທີ່ຕິດຕາມມາ. ອາແມນ.

ພຣະວັນຄະດີຕາມໂຍຣັນ

໑

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີພຣະທໍາ, ແລະພຣະທໍາຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະທໍາເປັນພຣະເຈົ້າ. ນີ້ຢູ່ໃນການເລີ່ມຕົ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານພຣະອົງ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍປາສະຈາກພຣະອົງເລີຍ. ໃນເພິ່ນມີຊີວິດ, ແລະຊີວິດນັ້ນແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ. ແລະແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະຄວາມມືດບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້.

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊື່ຂອງລາວແມ່ນໂຍຣັນ. ລາວມາເພື່ອເປັນພະຍານ ເພື່ອວ່າລາວຈະເປັນພະຍານກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເຊື່ອໂດຍຜ່ານລາວ. ນັ້ນບໍ່ແມ່ນແສງສະຫວ່າງ, ແຕ່ເພື່ອເປັນພະຍານກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງ. ແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງມະນຸດທຸກຄົນທີ່ມາລູ່ໂລກ. ລາວຢູ່ໃນໂລກ, ແລະໂລກເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານລາວ, ແລະໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ. ລາວມາຫາຂອງຕົນເອງ, ແລະຄົນຂອງຕົນເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮັບລາວໄວ້. ແຕ່ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຮັບເອົາພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດອໍານາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄືແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ, ບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຊາຍ, ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະທໍາໄດ້ກາຍເປັນເນື້ອໜັງ ແລະໄດ້ຕັ້ງພໍ້ນັກຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະສີລິຂອງພຣະອົງ, ພຣະສີລິດັ່ງບຸດຕະດຽວຈາກພຣະບິດາ, ເດັມດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ. ຢອຫານເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ. ແລະພວກເຮົາທັງໝົດໄດ້ຮັບຈາກຄວາມເຕັມເປັນຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະຄຸນແທນພຣະຄຸນ. ເພາະວ່າກິດໝາຍຖືກປະທານໂດຍຜ່ານໂຮມເຊ, ແຕ່ພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງໄດ້ມາໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າເລີຍ, ພຣະບຸດອົງດຽວຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະທ້ອງຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້.

ແລະນີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງຢອຫານ, ເມື່ອພວກຊາວຢວສິ່ງພວກປະໂລຫິດແລະພວກເລວີຈາກເຢຣູຊາເລີ່ມມາເພື່ອຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ແລະ

ເຂົາເຈົ້າຖາມລາວວ່າ, ແລ້ວຫຍັງ? ເຈົ້າແມ່ນເອລີຢາບໍ່? ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່? ແລະລາວຕອບວ່າ, ບໍ່. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ທ່ານເປັນໃຜ? ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກທີ່ສົ່ງພວກເຮົາມາ, ທ່ານເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ? ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ, ຈຶ່ງເຮັດທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກົງ, ດັ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າໄວ້.

ແລະ ພວກທີ່ຖືກສົ່ງມານັ້ນ ແມ່ນມາຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ, ແລະບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ, ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ? ຢ່ອນຕອບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍຈຸ່ມໃນນ້ຳ ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ລາວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນກ່ອນຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບແຕະຂອງລາວ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ເບທານີ ເຂດຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ບ່ອນທີ່ຢອຫານກຳລັງຈຸ່ມນ້ຳ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງມາຫາລາວ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ແບກບາບຂອງໂລກ. ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, ຫຼັງຈາກຂ້ອຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ທຳອິດກ່ອນຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ອິດສະຣາເອນ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງມາໃຫ້ບັບຕິສະມາໃນນ້ຳ. ແລະໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາຄືກັບນົກເຂົາຈາກສະຫວັນ, ແລະຢູ່ເທິງພຣະອົງ. ແລະຂ້າງນ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຈຸ່ມໃນນ້ຳ, ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາແລະຢູ່ເທິງລາວ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຈຸ່ມໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ໂຢຮັນໄດ້ຢືນຢູ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະມີສາວິກສອງຄົນຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ ແລະ ເມື່ອເບິ່ງພຣະເຢຊູທີ່ກຳລັງຢ່າງຜ່ານມາ, ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ເບິ່ງ, ແກະນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສາວິກທັງສອງໄດ້ຍິນລາວກຳລັງເວົ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເມື່ອໄດ້ເຫັນພວກເຂົາກຳລັງຕິດຕາມມາ ຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ທ່ານຊອກຫາຫຍັງ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບບີ (ທີ່ຖືກແປວ່າ ອາຈານ), ທ່ານຢູ່ໃສ? ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ມາເບິ່ງເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ

ມາແລະເຫັນບ່ອນທີ່ລາວຢູ່, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບລາວໃນວັນນັ້ນ, ເວລານັ້ນປະມານ ຊົ່ວໂມງສິບ. ແອນດຣູ ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຊີວິມນ ເປຕິດ, ເປັນໜຶ່ງໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ຈາກໂຢຮັນແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ລາວຊອກຫາອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເອງຄົນທຳອິດຄື ຊີວິມນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບພະເມດຊີອາ ເຊິ່ງແປວ່າ ພະຄຣິດ. ແລະ ລາວໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາພຣະເຢຊູ. ເມື່ອພຣະເຢຊູມອງເບິ່ງລາວແລ້ວ ກໍ່ກ່າວວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນຊີວິມນ ບຸດຊາຍຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຄຟາສ, ທີ່ແປວ່າເປຕິດ.

ໃນມື້ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູຕ້ອງການອອກໄປຍັງແຂວງກາລິລີ ແລະໄດ້ພົບຟິລິບ ແລະກໍ່ ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທົ່ນ ແຕ່ຟິລິບແມ່ນມາຈາກເບັດຊາອິດາ, ເມືອງຂອງ ອັນດຣູແລະເປຕິດ. ຟິລິບພົບນາທານາເອນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ ໂມເຊຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍແລະຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍ່ຂຽນໄວ້, ຄືເຢຊູລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຈາກນາຊາເຮັດ. ແລະນາທານາເອນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈາກນາຊາເຮັດສາມາດມີຫຍັງດີ ໄດ້ບໍ່? ຟິລິບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມາເບິ່ງເອົາເອງ. ພຣະເຢຊູເຫັນນາທານາເອນກຳລັງ ມາຫາພຣະອົງ ແລະ ກໍ່ກ່າວກ່ຽວກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ, ນີ້ແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນແທ້ ໆ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການຫລອກລວງຢູ່ໃນຕົວ. ນາທານາເອນເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອົງຮູ້ຈັກ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ກ່ອນທີ່ຟິລິບຈະເອີ້ນເຈົ້າ, ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ລຸ່ມຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ເຮົາໄດ້ເຫັນເຈົ້າ. ນາທານາເອນຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄູ່ອາຈານ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເພາະວ່າເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າເຮົາເຫັນເຈົ້າຢູ່ ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່? ເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້. ແລະ ພຣະອົງ ເວົ້າກັບລາວວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສະຫວັນເປີດ ແລະ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງ ບຸນນະບູດ

໒

ແລະໃນວັນທີ່ສາມ, ງານແຕ່ງງານໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງກາລິລີ, ແລະ ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະເຢຊູແລະສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຖືກເຊີນໄປງານ ແຕ່ງງານ ແລະ ເມື່ອເຫຼົ້າໝົດ, ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີ ເຫຼົ້າແລ້ວ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍແລະເຈົ້າ, ແມ່ຍິງເອີຍ? ຊົ່ວໂມງ ຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ແມ່ຂອງລາວເວົ້າກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ, ສິ່ງໃດທີ່ລາວເວົ້າກັບ ພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດຕາມ. ມີໂອ້ງນ້ຳທົນຫົກໃບວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຕາມການຊຳລະຂອງຊາວ

ຢົວ, ບັນຈຸໄດ້ລະຫວ່າງສອງຫຼືສາມມາດຕະການ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເດັມ
ໂຢ່ງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳ. ແລະພວກເຂົາເດັມນັ້ນຈົນເດັມປາກ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາວ່າ: ຕັກນ້ຳດຽວນີ້ ແລະ ນຳໄປໃຫ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງ. ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ນຳ
ໄປໃຫ້ແລ້ວ. ເມື່ອຜູ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງລົ້ມລອງນ້ຳທີ່ໄດ້ກາຍເປັນເຫຼົ້າແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າ
ມາຈາກໃສ, ແຕ່ພວກຄົນໃຊ້ທີ່ໄດ້ຕັກນ້ຳນັ້ນຮູ້, ຜູ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວ.
ແລະ ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທຸກຄົນວາງເຫຼົ້າດີກ່ອນ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເນົາແລ້ວ, ຈຶ່ງ
ວາງເຫຼົ້າດ້ອຍກ່ວາ, ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເກັບຮັກສາເຫຼົ້າດີໄວ້ຈົນເຖິງຕອນນີ້. ນີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນ
ຂອງເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນເມືອງການາແຂວງກາລິລີ ແລະພຣະອົງໄດ້
ເປີດເຜີຍສະຖະໜອນຂອງພຣະອົງ ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ຫຼັງຈາກນີ້ ລາວເອງກໍ່ໄດ້ລົງໄປຄາເປີນາອຸມ ພ້ອມກັບແມ່ຂອງລາວ, ພັນອງຂອງ
ລາວ, ແລະສາວິກຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫຼາຍມື້.

ແລະເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢົວກໍ່ໄດ້ຈະມາເຖິງ, ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ໄດ້
ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ແລະພຣະອົງໄດ້ພົບພວກຄົນທີ່ຂາຍງົວ, ແກະ, ແລະ
ນົກເຂົາ, ພ້ອມທັງພວກຜູ້ແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນພະວິຫານ. ແລະລາວໄດ້ເຮັດແສ້ຈາກ
ເຊືອກ, ຂັບເລ່ທຸກຄົນອອກຈາກວັດ, ທັງແກະແລະງົວ, ແລະລາວໄດ້ເທເງິນຂອງພວກຜູ້
ແລກເງິນອອກ ແລະໝູນໂຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັດພໍ້ກັບພວກທີ່ຂາຍນົກ
ພິລາບວ່າ: ຈຶ່ງເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປຈາກທີ່ນີ້, ຢ່າເຮັດໃຫ້ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍກາຍເປັນ
ສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍ. ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຈື່ວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນຕໍພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງຈະເຜີຍຜານຂ້າງນ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນພວກຢົວຈຶ່ງຕອບ
ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຈະສະແດງສັນຍານຫຍິ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ເພາະວ່າ
ທ່ານເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈຶ່ງທຳລາຍວິຫານນີ້ເສຍ
ແລະພາຍໃນສາມມື້ເຮົາຈະສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່ ພວກຊາວຢົວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ວັດນີ້ຖືກສ້າງມາ
ສີ່ສິບຫົກປີ, ແລະເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມມື້ບໍ? ແຕ່ນັ້ນ ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບວັດແຫ່ງ
ຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຖືກຟື້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ພວກສາວິກ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຈື່ຈຳວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອພຣະຄຳພີ
ແລະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ.

ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນເທດສະການປັສກາ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນ
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ. ແຕ່
ພຣະເຢຊູເອງບໍ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈຕົນເອງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຮູ້ຈັກທຸກຄົນ ແລະທີ່

ວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມະນຸດ, ເພາະວ່າພຣະອົງ
ເອງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຢູ່ໃນມະນຸດ.

໓

ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ຊື່ນິກເດມັດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກຍົວ
ຄົນນີ້ໄດ້ມາຫາລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຮັບປິ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານ
ເປັນຄູສອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ທ່ານ
ເຮັດໄດ້, ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ກັບລາວ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເກີດຈາກເທິງ, ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້. ນິກເດມັດເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ແນວໃດຄົນທີ່ເປັນຄົນແກ່ແລ້ວຈະສາມາດເກີດ
ໄດ້? ລາວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງແມ່ຂອງລາວຄັ້ງທີສອງແລ້ວເກີດອີກໄດ້ບໍ່?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກນ້ຳແລະ
ພຣະວິນຍານ ກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກເນື້ອ
ຫນຶ່ງກໍເປັນເນື້ອຫນຶ່ງ, ແລະສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກວິນຍານກໍເປັນວິນຍານ. ຢ່າປະຫລາດໃຈ
ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເກີດໃໝ່ຈາກເທິງ. ວິນຍານພັດໄປບ່ອນທີ່
ມັນຕ້ອງການ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາຈາກໃສ ແລະໄປໃສ;
ຄົນທີ່ເກີດຈາກວິນຍານກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ. ນິກເດມັດຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນຄູສອນຂອງ
ອິສຣາເອນ ແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາຮູ້ ພວກເຮົາກໍເວົ້າ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ພວກເຮົາກໍເປັນພະຍານ, ແຕ່ພວກ
ເຈົ້າບໍ່ຮັບການເປັນພະຍານຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກກັບເຈົ້າແລ້ວເຈົ້າ
ຍັງບໍ່ເຊື່ອ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຊື່ອແນວໃດຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນກັບເຈົ້າ? ແລະບໍ່ມີ
ໃຜໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ອອກຈາກສະຫວັນລົງມາ, ຄົບຸດຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ
ສະຫວັນ. ແລະ ດັ່ງທີ່ໂມເຊຍຢືນຢັນໃນທະເລຊາຍ, ດັ່ງນັ້ນມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ບຸດຂອງ
ມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ຈະມີຊີວິດ
ນິລັນດອນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫຼາຍປານໃດ ຈຶ່ງໄດ້ປະທານບຸດອັນດຽວຂອງ
ພຣະອົງ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນໂລກເພື່ອຕັດສິນໂລກ, ແຕ່ເພື່ອ
ໃຫ້ໂລກໄດ້ຮັບຄວາມລອດໄດຍຜ່ານພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ່ຖືກພິພາກສາ, ແຕ່ຜູ້
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ, ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວ
ຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນການພິພາກສາ, ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ແລະ

ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັກຄວາມມິດຫຼາຍກວ່າແສງສະຫວ່າງ, ເພາະວ່າການງານຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນ ຊົ່ວຮ້າຍ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຳກຽດຊັງແສງສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາຫາແສງ ສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຄວາມຈິງ ມາສູ່ແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດ ໃນພຣະເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູກັບບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຢູ ເດຍ ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ຢອຫານກໍ່ໃຫ້ ບັບຕິສະມາຢູ່ທີ່ໂອນອນ ເກີ້ກັບສາລິນ ເພາະວ່າມີນ້ຳຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນມາຮັບ ບັບຕິສະມາ ເພາະວ່າຢອນຍັງບໍ່ທັນຖືກໂຍນເຂົ້າຄູກ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເກີດມີການໄດ້ຖຽງ ຂຶ້ນລະຫວ່າງສາວິກຂອງໂຢຮັນກັບຄົນຢິວຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຊຳລະບາບ. ແລະພວກ ເຂົາມາຫາໂຢຮັນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຮັບບີ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບທ່ານທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານໃຫ້, ເບິ່ງ, ຜູ້ນີ້ກຳລັງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະທຸກຄົນກຳລັງມາຫາ ລາວ. ໂຢຮັນຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຄົນບໍ່ສາມາດຮັບຫຍັງໄດ້ເລີຍ, ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ກັບ ລາວຈາກສະຫວັນ. ພວກເຈົ້າເອງເປັນພະຍານໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ ພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຂ້ອຍຖືກສົ່ງມາກ່ອນໜ້າທ່ານນັ້ນ. ຄົນທີ່ມີເຈົ້າສາວແມ່ນເຈົ້າບ່າວ, ແຕ່ ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວທີ່ຢືນຢູ່ແລະໄດ້ຢືນສຽງລາວ, ກໍ່ຍິນດີດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພາະສຽງ ຂອງເຈົ້າບ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຍິນດີຂອງຂ້ອຍນີ້ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ. ນັ້ນຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຫຼຸດລົງ. ຜູ້ທີ່ມາຈາກເທິງນັ້ນຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ. ຜູ້ທີ່ມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ ເປັນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເວົ້າກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ມາຈາກສະຫວັນນັ້ນຢູ່ ເໜືອທຸກສິ່ງ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ, ລາວກໍ່ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນ, ແຕ່ ບໍ່ມີໃຜຮັບການເປັນພະຍານຂອງລາວເລີຍ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະອົງແລ້ວ ໄດ້ ປະທັບຕາວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ. ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານັ້ນ ເວົ້າຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທັບທານພຣະວິນຍານດ້ວຍການອັດແທກ. ພໍຮັກລູກຊາຍ ແລະ ໄດ້ມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນມືຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດມີຊີວິດນິລັນຕອນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດຈະບໍ່ເຫັນຊີວິດ, ແຕ່ຄວາມພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ເທິງລາວ.

໔

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊາບວ່າ ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຢຊູເຮັດ ສາວິກແລະຈຸມນ້ຳໄດ້ຫຼາຍກວ່າຢອຫານ ເຖິງແມ່ນວ່າແທ້ຈິງພຣະເຢຊູຕົນເອງບໍ່ໄດ້ຊຳ ລະບັບຕິສະມາ, ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ທ່ານໄດ້ອອກຈາກແຂວງຢູເດຍ

ແລະ ໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ. ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ລາວຕ້ອງຜ່ານໄປທາງຊາມາເລຍ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມາເຖິງເມືອງໜຶ່ງຂອງສະມາເລຍທີ່ເອີ້ນວ່າຊິຄາ, ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ທີ່ຢາ ໂກບໄດ້ໃຫ້ແກ່ໄຢເຊັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະມີແຫຼ່ງນ້ຳຂອງຢາໂກບຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຢຊູເລື້ອຍຈາກການເດີນທາງ ຈຶ່ງນັ່ງລົງຢູ່ແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ, ເວລານັ້ນປະມານຫົກໂມງ. ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາຈາກສະມາເລຍເພື່ອຕັກນ້ຳ. ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ນ້ຳຂ້ອຍ ດື່ມເດີ. ເພາະວ່າສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ໄປເມືອງແລ້ວ ເພື່ອຊື້ອາຫານ. ແມ່ຍິງຊາວ ສະມາເລຍຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ແນວໃດທ່ານເປັນຊາວຢິວຈຶ່ງຂໍນ້ຳດື່ມຈາກຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ເປັນແມ່ຍິງຊາວສະມາເລຍ? ເພາະວ່າຊາວຢິວບໍ່ຄົບຄ້າກັບຊາວສະມາເລຍ. ພຣະເຢຊູ ຕອບແລະກ່າວກັບນາງວ່າ, ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກຂອງຂວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ກຳລັງ ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ນ້ຳຂ້ອຍດື່ມ ແມ່ນໃຜ, ເຈົ້າຄົງຈະຂໍຈາກລາວ, ແລະລາວຄົງຈະໃຫ້ນ້ຳ ທີ່ມີຊີວິດແກ່ເຈົ້າ. ແມ່ຍິງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານບໍ່ມີຖົງ ແລະບໍ່ເລິກ, ແລ້ວທ່ານມີນ້ຳທີ່ມີຊີວິດມາຈາກໃສ? ບໍ່ແມ່ນທ່ານໃຫຍ່ກວ່າພໍ່ຂອງພວກເຮົາຢາໂກບບໍ່, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ບໍ່ນ້ຳນີ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແລະຕົວລາວເອງກໍ່ດື່ມຈາກມັນ, ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງລາວ? ພຣະເຢຊູຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ທຸກຄົນທີ່ດື່ມນ້ຳນີ້ ຈະ ກະທາຍອີກ ຜູ້ໃດທີ່ດື່ມນ້ຳທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ລາວ, ຈະບໍ່ຫົວນ້ຳອີກເລີຍຕະຫຼອດໄປ, ແຕ່ນ້ຳທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ລາວນັ້ນ, ຈະກາຍເປັນບ່ອນ້ຳພູທີ່ໄຫຼຂຶ້ນໃນຕົວລາວ ເຂົ້າສູ່ ຊີວິດນິລັນຕອນ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ນ້ຳນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວນ້ຳ ແລະບໍ່ຕ້ອງມາຕັກນ້ຳທີ່ນີ້. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ໄປເອົນຜົວ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ກັບມາທີ່ນີ້. ແມ່ຍິງຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບ ນາງວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າດີແລ້ວທີ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ, ເພາະວ່າເຈົ້າເຄີຍມີຜົວຫ້າຄົນແລ້ວ, ແລະ ດຽວນີ້ຜູ້ທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງເຈົ້າ, ນີ້ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ບັນພະບຸລຸດຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ນະມັດສະການຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າສະຖານທີ່ທີ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງນະມັດສະການແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງ ເອີຍ, ຈຶ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເຖິດ, ເພາະວ່າຈະມາເຖິງຊົ່ວໂມງໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ນະມັດສະການພຣະບິດາທັງຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້ ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ພວກເຈົ້າ ນະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ພວກເຮົານະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້, ເພາະວ່າ ຄວາມລອດມາຈາກຊາວຢິວ. ແຕ່ຊົ່ວໂມງກຳລັງມາເຖິງ, ແລະດຽວນີ້ກໍ່ແມ່ນແລ້ວ, ເມື່ອ ພວກຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງຈະນະມັດສະການພຣະບິດາໃນວິນຍານແລະຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າພຣະບິດາຊອກຫາຜູ້ນະມັດສະການທີ່ເປັນແບບນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າທຣິງເປັນ ວິນຍານ, ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງຕ້ອງນະມັດສະການດ້ວຍວິນຍານແລະ ຄວາມຈິງ. ແມ່ຍິງເວົ້າໃຫ້ລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເມສີອາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດຈະມາ, ເມື່ອ

ທ່ານນັ້ນມາ, ທ່ານຈະປະກາດທຸກສິ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍ
ເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າປະຫລາດໃຈທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເວົ້າວ່າ,
ທ່ານຊອກຫາຫຍັງ ຫຼື ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງ? ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຍິງໄດ້ປະໄວ້ໄຫວ້
ຂອງນາງ ແລະ ໄປເຂົ້າໃນເມືອງ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ມາເບິ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ປອກຂ້ອຍ
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ, ບໍ່ແມ່ນຫວະວ່ານີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກ
ຈາກເມືອງ ແລະ ກຳລັງມາຫາລາວ.

ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ, ພວກສາວິກໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ, ກະລຸນາກິນເຖິດ. ແຕ່
ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີອາຫານທີ່ຈະກິນ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກສາວິກຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, ບໍ່ແມ່ນມີຜູ້ໃດນຳອາຫານມາໃຫ້ພຣະອົງກິນບໍ່? ພຣະເຢຊູ
ຕົວເອງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ອາຫານຂອງເຮົາແມ່ນການເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທີ່ຍື່ນຂອງ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ແລະ ການເຮັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເລັດ ບໍ່ແມ່ນ
ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຍິ່ງມີສິ່ງເດືອນແລ້ວການເກັບກ່ຽວຈຶ່ງຈະມາບໍ່? ຈຶ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍເວົ້າ
ແກ່ພວກເຈົ້າ, ຈຶ່ງຍົກຕາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນແລະເບິ່ງທົ່ງນາ, ເພາະວ່າມັນຂາວແລ້ວສຳ
ລັບການເກັບກ່ຽວ. ແລະຄົນເກັບກ່ຽວກໍຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະເກັບກຳຜົນເຂົ້າໄປສູ່ຊົງ
ນິລັນດອນ, ເພື່ອວ່າທັງຄົນໜ່ວຍແລະຄົນເກັບກ່ຽວຈະໄດ້ຊົມຊືມຍິນດີພ້ອມກັນ.
ເພາະວ່າໃນເລື່ອງນີ້ ຄຳເວົ້າແມ່ນແທ້ຈິງ ທີ່ວ່າຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ໜ່ວຍ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງ
ແມ່ນຜູ້ເກັບກ່ຽວ ຂ້ອຍສົ່ງເຈົ້າໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານ, ຄົນອື່ນໄດ້ອອກ
ແຮງງານ, ແລະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການອອກແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຈາກເມືອງນັ້ນ,
ຊາວສະມາເລຍຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງແມ່ຍິງທີ່ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ປອກຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກຊາວສະມາເລຍມາຫາ
ພຣະອົງ, ພວກເຂົາຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງມື້.
ແລະ ຄົນຫຼາຍກວ່າເກົ່າອີກໄດ້ເຊື່ອຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າ
ກັບຜູ້ຍິງວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອອີກຕໍ່ໄປຍ້ອນການເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເອງໄດ້
ຍິນແລ້ວ, ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກແທ້ໆ, ຄືພຣະຄຣິດ.

ຫຼັງຈາກສອງມື້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລິລີ
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູເອງໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາບໍ່ມີກຽດສັກສີໃນບ້ານ
ເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງມາເຖິງກາລິລີ, ຊາວກາລິລີກໍຮັບ
ພຣະອົງ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນເຢຣູຊາເລັມໃນງານບຸນ,
ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ມາໃນງານບຸນນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງມາເຖິງການາແຂວງກາລີລີອີກເທື່ອໜຶ່ງ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ ເຮັດນ້ຳໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼົ້າອະກຸນ ແລະມີເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຊະວົງຄົນໜຶ່ງ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງ ລາວເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນເມືອງກາເປີນາອຸມ ເມື່ອຄົນນີ້ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູມາເຖິງຈາກແຂວງ ຢູເດຍເຂົ້າໄປໃນແຂວງກາລີລີ, ລາວຈຶ່ງໄປຫາພຣະອົງແລະຂໍຮ້ອງພຣະອົງໃຫ້ລົງມາ ປິ່ນປົວລູກຊາຍຂອງລາວ, ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງລາວກຳລັງຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ ກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ທ່ານ ທັງຫຼາຍກໍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫລວງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະລຸນາ ລົງມາກ່ອນທີ່ລູກຂອງຂ້າໂອ້ຍຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ ໄປເລີຍ, ລູກຊາຍ ຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍເຊື່ອຄຳທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາ, ແລະລາວກໍໄປ. ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາ, ພວກທາດຂອງລາວໄດ້ພົບລາວ ແລະ ລາຍງານ ວ່າ ລູກຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ລາວຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາກ່ຽວກັບຊື່ໂມງທີ່ລູກຂອງລາວດີຂຶ້ນ. ແລະພວກເຂົາບອກລາວວ່າ ນີ້ວານນີ້ເວລາຊົ່ວໂມງທີເຈັດ ໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍລູກຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ພໍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ ທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດ, ແລະລາວເອງກັບຄອບຄົວທັງໝົດຂອງລາວກໍເຊື່ອແລ້ວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີສອງທີ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເມື່ອພຣະອົງມາຈາກແຂວງຢູເດຍເຂົ້າໄປຍັງແຂວງກາລີ ລີ.

ໄຮ

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ມີງານບຸນຂອງຊາວຢົວ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ແຕ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີສະລອຍນ້ຳແກະແຫ່ງ ໜຶ່ງ, ທີ່ເອີ້ນໃນພາສາຮີບຣູວ່າເບເທີສດາ, ມີຫ້າເສົາຮ່ວງ. ໃນເຮືອນເຫຼົ່ານີ້ມີຝູງຊົນ ຈຳນວນຫຼາຍຂອງຄົນເຈັບປ່ວຍນອນຢູ່, ຄົນຕາບອດ, ຄົນງ່ອຍ, ຄົນທີ່ແຫ້ງເໝືອດ, ກຳລັງລໍຖ້າການເຄື່ອນໄຫວຂອງນ້ຳ. ທູດສະຫວັນລົງມາທີ່ສະລອຍນ້ຳຕາມເວລາ, ແລະ ນ້ຳກໍຖືກກວນ, ດັ່ງນັ້ນຄົນທຳອິດທີ່ເຂົ້າໄປຫຼັງຈາກນ້ຳຖືກກວນກໍກາຍເປັນຄົນມີ ສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂຮກໃດກໍຕາມທີ່ຈັບເຂົາຢູ່. ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ເປັນ ພະຍາດນາສາມສິບແປດປີແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່, ແລະຮູ້ວ່າລາວມີເວລາ ຫຼາຍແລ້ວ, ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການກາຍເປັນຄົນສຸຂະພາບດີບໍ? ຄົນເຈັບ ຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້າບາດ, ຂ້ອຍບໍ່ມີຄົນເພື່ອວ່າເມື່ອນ້ຳຖືກກວນ, ລາວຈະໂຍນຂ້ອຍເຂົ້າໄປ ໃນສະລໍ່າ, ແຕ່ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍມາ, ຄົນອື່ນລົງໄປກ່ອນຂ້ອຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ລຸກຂຶ້ນ, ຍົກເສື້ອນອນຂອງເຈົ້າແລ້ວຢ່າງໄປ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍມີສຸຂະພາບດີທັນທີ, ແລະລາວໄດ້ຍົກເສື້ອຂອງລາວແລ້ວຢ່າງໄປ. ແຕ່ວ່າວັນນັ້ນແມ່ນວັນສັບບາຕິດ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກຊາວຢົວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົວແລ້ວວ່າ, ມື້ນີ້ແມ່ນວັນສະບາດ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກແຜ່ນນອນ. ທ່ານຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບດີນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງຍົກແຜ່ນນອນຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະຍ່າງໄປ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ບອກເຈົ້າໃຫ້ຍົກເອົາເສື້ອຂອງເຈົ້າແລະຍ່າງ? ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົວບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເປັນ, ຍ້ອນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຫຼົບໜີໄປເພາະມີຝູງຊົນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບລາວຢູ່ໃນວັດ ແລະ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເບິ່ງ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຄົນມີສຸຂະພາບດີແລ້ວ, ຢ່າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງກ່າວເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າ. ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແລະລາຍງານໃຫ້ພວກຢົວຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວມີສຸຂະພາບດີ

ແລະເພາະເຫດນີ້ ພວກຊາວຢົວຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ພຣະເຢຊູ ແລະພະຍາຍາມຊອກຫາທາງຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນວັນສະບາດ. ແຕ່ພະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍເຮັດວຽກຈົນເຖິງຕອນນີ້, ແລະຂ້ອຍກໍ່ເຮັດວຽກ. ເພາະເຫດນີ້, ພວກຢົວຈຶ່ງພະຍາຍາມຊອກຫາລາວເພື່ອຂ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ພຽງແຕ່ລະເມີດວັນສະບາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າພຣະບຸດບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາເຮັດ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງນັ້ນເຮັດ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນພຣະບຸດກໍ່ເຮັດຄືກັນ. ເພາະວ່າພໍ່ຮັກລູກຊາຍ ແລະສະແດງທຸກສິ່ງທີ່ລາວເອງເຮັດໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະ ຈະສະແດງວຽກງານທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໃຫ້ລາວເຫັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະປະຫລາດໃຈ. ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ຍົກຄົນຕາຍຂຶ້ນແລະໃຫ້ຊີວິດ, ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍກໍ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ເພາະວ່າພໍ່ບໍ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈເລີຍ, ແຕ່ໄດ້ມອບການຕັດສິນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເຄົາລົບພຣະບຸດເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄົາລົບພຣະບິດາ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບພຣະບຸດກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງພຣະອົງມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳຂອງຂ້ອຍ ແລະເຊື່ອໃນຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນ ມີຊີວິດນິລັນຕອນ ແລະບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຊົ່ວໂມງນັ້ນກຳລັງມາເຖິງ, ແລະດຽວນີ້ກໍ່ແມ່ນແລ້ວ, ເມື່ອຄົນຕາຍຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະມີຊີວິດ. ເພາະວ່າຄືກັນກັບພໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນພໍ່ໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົນເອງເຊັ່ນກັນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດອຳນາດແກ່ລາວ ແລະໃຫ້ເຮັດການພິພາກສາ, ເພາະວ່າລາວ

ເປັນບຸນມະນຸດ. ຢ່າປະຫລາດໃຈກັບເລື່ອງນີ້, ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງໜຶ່ງກໍາລັງຈະມາເຖິງທີ່
ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນອຸໂມງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງດີຈະອອກມາ
ເຂົ້າສູ່ການຟື້ນຄືນຊີບແຫ່ງຊີວິດ, ແຕ່ພວກທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຊ້າຈະເຂົ້າສູ່ການຟື້ນຄືນຊີບ
ແຫ່ງການພິພາກສາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນ, ຂ້ານ້ອຍກໍ
ຕັດສິນ, ແລະການຕັດສິນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມຸດຕິທຳ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາ
ຄວາມປະສົງຂອງຕົວເອງ, ແຕ່ຊອກຫາຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ຖ້າ
ຂ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ຈົງ. ມີອີກຄົນ
ໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າການເປັນພະຍານທີ່ລາວເປັນພະຍານ
ກ່ຽວກັບຂ້ອຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ. ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ສົ່ງຄືນໄປຫາຢອດຫານ, ແລະລາວໄດ້
ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາການພະຍານຈາກມະນຸດ, ແຕ່ຂ້ອຍ
ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ນັ້ນແມ່ນໂຄມໄຟທີ່ກຳລັງເຜົາໄໝ້
ແລະສ່ອງແສງ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍແຕ່ໄດ້ຢາກຊື່ນຊົມຍິນດີຊົ່ວຄາວໃນແສງສະຫວ່າງຂອງ
ລາວ. ແຕ່ຂ້ອຍມີການພະຍານທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຢອດຫານ, ເພາະວ່າວຽກງານທີ່ພໍ່ໄດ້
ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດມັນ, ວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດຢູ່, ເປັນ
ພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍວ່າພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ແລະພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນ, ພຣະອົງເອງໄດ້
ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້
ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງ, ແລະທ່ານບໍ່ມີຄຳຂອງພຣະອົງຄົງຢູ່ໃນທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານ
ບໍ່ເຊື່ອຜູ້ທີ່ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສົ່ງມາ. ພວກເຈົ້າຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຄິດ
ວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນທີ່ເປັນພະຍານ
ກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະທ່ານບໍ່ຕ້ອງການມາຫາຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີຊີວິດ. ຂ້ອຍບໍ່ຮັບ
ຄວາມສະຫງ່າງາມຈາກມະນຸດ ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ໃນຕົວເອງ. ຂ້ອຍໄດ້ມາໃນນາມຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຮັບຂ້ອຍ, ຖ້າ
ຄົນອື່ນມາໃນນາມຂອງຕົນເອງ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັບຄົນນັ້ນ. ແນວໃດທ່ານຈຶ່ງ
ສາມາດເຊື່ອໄດ້, ໃນເມື່ອທ່ານຮັບກຽດຈາກກັນແລະກັນ, ແລະບໍ່ຊອກຫາກຽດທີ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວ? ຢ່າຄິດວ່າຂ້ານ້ອຍຈະກ່າວຫາທ່ານດ້ວຍພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ກ່າວຫາທ່ານ
ແມ່ນໂຕເຊ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ວາງໃຈໄວ້. ຖ້າທ່ານເຊື່ອໂຕເຊແລ້ວ, ທ່ານກໍຈະເຊື່ອຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊື່ອຂໍຂຽນຂອງຜູ້ນັ້ນ, ທ່ານຈະເຊື່ອ
ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?

ຫຼັງຈາກສົງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຂ້າມທະເລກາລິລີ ຄືທະເລທິເບຣີອັດ ແລະ ຝູງຊົນຫຼາຍກຳລັງຕິດຕາມພະອົງ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ພະອົງ ເຮັດກັບຄົນເຈັບ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະພຣະອົງນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບບັນດາສາວົກ ຂອງພຣະອົງ ແຕ່ເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢວໄດ້ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຍົກຕາຂຶ້ນ ແລະ ເມື່ອທອດພຣະເນດເຫັນວ່າມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍກຳລັງ ນາຫາພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຟິລິບວ່າ, ພວກເຮົາຈະຊື້ເຂົ້າຈີ່ຈາກໃສເພື່ອໃຫ້ຄົນ ເຫຼົ່ານີ້ກິນ? ແຕ່ພຣະອົງກ່າວສົງໄສເພື່ອທົດສອບລາວ, ເພາະວ່າພຣະອົງເອງຮູ້ວ່າ ພຣະອົງກຳລັງຈະເຮັດຫຍັງ. ຟິລິບຕອບລາວວ່າ, ເຂົ້າຈີ່ສອງຮ້ອຍເດນາຣີກໍ່ບໍ່ພຽງພໍສຳ ລັບພວກເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບເລັກນ້ອຍ. ອັນດຣູ ອ້າຍນ້ອງຂອງຊີເມນ ເປຕິດ ເຊິ່ງເປັນຫນຶ່ງໃນບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ມີເດັກນ້ອຍຄົນ ໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ມີຂ້າວປັງເຈົ້າຫ້າກ້ອນ ແລະ ປາສອງໂຕ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຫຍັງ ສຳລັບຄົນຫຼາຍຂະໜາດນີ້? ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນນັ່ງລົງ. ມີຫຍ້າຫຼາຍຢູ່ໃນ ບ່ອນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງ, ມີຈຳນວນປະມານຫ້າພັນຄົນ. ພຣະເຢຊູ ເອົາເຂົ້າຈີ່ແລ້ວຂອບພຣະຄູນ, ແລະແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ, ແລະບັນດາສາວົກກໍ່ ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່, ແລະປາກໍ່ເຊັນກັນ, ໃຫ້ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າອື່ນແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳເສດ ອາຫານທີ່ເຫຼືອໄວ້, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງໃດສູນເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເກັບກຳແລ້ວເຕັມສິບ ສອງກະຕ່າດ້ວຍເສດເຫຼືອຈາກເຂົ້າຈີ່ເຂົ້າບາເລຫ້າກ້ອນທີ່ເຫຼືອຈາກຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນ ກໍ່ເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດ ພຣະທຳທີ່ກຳລັງມາສູ່ໂລກແທ້ໆ ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈະມາຈັບພຣະອົງເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນກະສັດ, ພຣະອົງຈຶ່ງຖອນຕົວໄປຫາພູຜູ້ດຽວອີກຄັ້ງ.

ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປຫາທະເລ. ແລະພວກ ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ແລ້ວກຳລັງຂ້າມທະເລໄປຄາເປີນາອູນ. ຄວາມມືດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ແລະ ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາຫາພວກເຂົາ. ທະເລຖືກກະຕຸ້ນຂຶ້ນໂດຍລົມແຮງທີ່ພັດມາ. ເມື່ອ ພາຍເຮືອໄປໄດ້ປະມານຊາວຫ້າຫຼືສາມສິບສະຕາດຽນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ ກຳລັງຢ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້ເຮືອ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຢ້ານກົວ. ແຕ່ ພຣະອົງກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນເຮົາເອງ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງການຮັບລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ແລະທັນທີນັ້ນເຮືອກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງໄປ.

ໃນວັນຕໍ່ມາ ຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງທະເລໄດ້ເຫັນວ່າບໍ່ມີເຮືອນ້ອຍລຳອື່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ນອກຈາກລຳນັ້ນທີ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ້ອຍພ້ອມກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ໄປຄົນດຽວ ແຕ່ມີເຮືອນ້ອຍໆມາຈາກທິເບຣຽດ ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າກິນເຂົ້າຈີ່ ຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂອບພຣະຄຸນ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຝູງຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຢູ່ດ້ວຍ, ພວກເຂົາເອງກໍຂຶ້ນເຮືອ ແລະມາຍັງເມືອງຄາເປີນາອູນເພື່ອຊອກຫາພຣະເຢຊູ. ແລະ ເມື່ອພົບລາວຢູ່ອີກຟາກໜຶ່ງຂອງທະເລ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ, ທ່ານມາຮອດທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ນເພາະພວກເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງໝາຍ ແຕ່ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລ້ວອີ່ມ. ຈຶ່ງເຮັດວຽກບໍ່ແມ່ນເພື່ອອາຫານທີ່ກຳລັງຖືກທຳລາຍ, ແຕ່ເພື່ອອາຫານທີ່ຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປສູ່ຊີວິດ ນິລັນດອນ, ເຊິ່ງບຸດຂອງມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ເພາະວ່າພຣະບິດາຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທັບຕາທ່ານນີ້ແລ້ວ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ແລ້ວພຣະອົງເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຍັງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລະເຊື່ອພຣະອົງ? ພຣະອົງກຳລັງເຮັດວຽກຫຍັງ? ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານມັນນາໃນຖິ່ນກັນດານ, ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາກິນ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນໂຕເຊໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ທີ່ແທ້ຈິງຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າເຂົ້າຈີ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໃຫ້ຊີວິດແກ່ໂລກ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານເຂົ້າຈີ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາສະເໝີໄປເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວອີກເລີຍ ແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫົວນ້ຳອີກເລີຍ

ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຂ້ອຍແລ້ວ ແຕ່ກໍບໍ່ເຊື່ອ. ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂັບໄລ່ອອກໄປຢ່າງແນ່ນອນ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ອຍ,

ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍສິ່ງໃດອອກຈາກມັນເລີຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະຟື້ນມັນຂຶ້ນມາໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ. ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຫັນບຸດແລະເຊື້ອ
ໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະຂ້ອຍຈະຟື້ນຄົນຊົບພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢົວຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງວ່າ, ເຮົາເປັນເຂົ້າຈີ່
ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນເຢຊູລຸກຊາຍຂອງໄຢເຊັບ
ບໍ່, ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ? ແລ້ວແນວໃດລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍໄດ້ລົງມາ
ຈາກສະຫວັນ? ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຢ່າບໍ່ນັບກັນແລະ
ກັນເລີຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ານ້ອຍໄດ້, ຖ້າພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍບໍ່ດົງລາວມາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ມີຂຽນໄວ້ໃນພວກຜູ້ປະກາດພະທຳ
ວ່າ, ແລະທຸກຄົນຈະຖືກສອນໂດຍພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາແລະໄດ້ຮຽນ
ຮູ້ແລ້ວກໍ່ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ພຽງແຕ່ຜູ້ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍມີຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ້ອຍແມ່ນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ບັນພະບຸລຸດ
ຂອງພວກເຈົ້າກິນອາຫານມັນນາໃນທະເລຊາຍແລ້ວກໍ່ຕາຍ. ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກ
ສະຫວັນ ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດກິນມັນຈະບໍ່ຕາຍ ຂ້ອຍເປັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີຊີວິດທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້, ຈະມີຊີວິດຕະຫຼອດໄປ. ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກໍ່ຄືເນື້ອຂອງຂ້ອຍ,
ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເພື່ອຊີວິດຂອງໂລກ. ພວກຢົວຈຶ່ງໄດ້ຖຽງກັນເວົ້າວ່າ, ແນວໃດຜູ້ນີ້ຈຶ່ງ
ສາມາດໃຫ້ເນື້ອຂອງລາວແກ່ພວກເຮົາກິນໄດ້? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ແທ້
ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກທ່ານ ຖ້າທ່ານບໍ່ກິນເນື້ອຂອງບຸດມະນຸດ ແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງ
ພຣະອົງ ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົວທ່ານເອງ ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຂອງຂ້ານ້ອຍແລະດື່ມເລືອດຂອງ
ຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນມື້ສຸດທ້າຍ. ເພາະວ່າ
ເນື້ອຂອງຂ້ອຍແມ່ນອາຫານແທ້ຈິງ ແລະ ເລືອດຂອງຂ້ອຍແມ່ນເຄື່ອງດື່ມແທ້ຈິງ ຜູ້ທີ່
ກິນເນື້ອຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງຂ້ອຍ ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍ່ຢູ່ໃນລາວ. ເປັນ
ແນວທີ່ພໍ່ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ແລະຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຍ້ອນພໍ່ສະບັບໃດ, ຜູ້ທີ່ກິນຂ້ອຍກໍ່
ຈະມີຊີວິດຢູ່ໂດຍຜ່ານຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ, ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່
ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າກິນມັນນາແລ້ວຕາຍ, ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້ຈະມີຊີວິດຢູ່ນິລັນດອນ. ສິ່ງ
ເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານໄດ້ເວົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງສອນຢູ່ໃນຄາເປີນາອຸມ.

ດັ່ງນັ້ນ ສາວິກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ຄຳສັ່ງສອນນີ້
ຫຍຸ້ງຍາກ, ໃຜຈະສາມາດຟັງມັນໄດ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູຮູ້ໃນພຣະທັຍວ່າພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງກຳລັງບໍ່ນ່າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດພຣະຄຳລັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເລື່ອງນີ້
ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າສະດຸດບໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເບິ່ງເຫັນບຸດມະນຸດຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ທ່ານ

ເຄີຍຢູ່ກ່ອນ? ວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ເນື້ອໜັງບໍ່ມີປະຕິທິດຫຍັງເລີຍ, ຄຳ
ເວົ້າທີ່ຂ້າຢືນອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນແມ່ນວິນຍານແລະແມ່ນຊີວິດ. ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນວ່າຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະຜູ້ໃດຈະ
ເປັນຄົນທີ່ລະຍຶດພຣະອົງ. ແລະ ເຂົາກ່າວວ່າ, ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພວກ
ເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ອຍໄດ້, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຈາກນີ້
ສາວິກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນໄປ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເດີນຕາມພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງກ່າວກັບສິບສອງສາວິກວ່າ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍ່ຕ້ອງການຈະໄປເຊັ່ນກັນບໍ່?
ຊີໂມນ ເປຕ໌ຣ໌ຈຶ່ງຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປທາໃຜ? ພຣະອົງມີ
ພຣະທຳແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອແລ້ວ ແລະໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນ
ພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຂ້າຢືນອຍ
ໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າທັງສິບສອງຄົນບໍ່? ແລະຈາກພວກເຈົ້າ, ຫນຶ່ງຄົນເປັນມານ. ລາວ
ກຳລັງເວົ້າຖົງຢູ່ດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາລິໂວດ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະ
ມອບລາວໃຫ້, ເຊິ່ງເປັນຫນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ.

໗

ແລະ ພຣະເຢຊູກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນກາລິລີຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າ
ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນຢູ່ເດຍ, ເພາະວ່າພວກຢິວກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງ
ເພື່ອຂ້າ. ການງານເທດສະການເດີນຂອງຊາວຢິວໄດ້ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພວກ
ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອນນີ້ແລະໄປຍັງແຂວງຢູ
ເດຍ, ເພື່ອວ່າພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ເຫັນພວກວຽກງານທີ່ພຣະອົງເຮັດ, ບໍ່ມີ
ໃຜເຮັດບາງສິ່ງໃນຄວາມລັບ ແລະຊອກຫາທີ່ຈະເປັນຢ່າງເປີດເຜີຍ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່າ
ນີ້, ຈົ່ງສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ໂລກ. ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ ເວລາຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ ແຕ່ເວລາ
ຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນພ້ອມຢູ່ສະເໝີ ໂລກບໍ່ສາມາດກຽດຊັງພວກເຈົ້າໄດ້, ແຕ່ມັນກຽດຊັງ
ຂ້າຢືນອຍ, ເພາະວ່າຂ້າຢືນອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມັນວ່າການງານຂອງມັນເປັນການ
ຊົ່ວຮ້າຍ. ພວກທ່ານຈຶ່ງໄປຂຶ້ນງານບຸນນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ຂ້າຢືນອຍຍັງບໍ່ທັນຂຶ້ນໄປງານບຸນນີ້,
ເພາະວ່າເວລາຂອງຂ້າຢືນອຍຍັງບໍ່ທັນມາຮອດ. ແຕ່ຫຼັງຈາກໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກ
ເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໃນແຄວ້ນກາລິລີ. ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປຂຶ້ນແລ້ວ, ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນລາວເອງກໍ່ໄປຂຶ້ນສູ່ງານບຸນ, ບໍ່ແມ່ນແບບເປີດເຜີຍ, ແຕ່ແບບລັບໆ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວ
ຢິວ ກຳລັງຊອກຫາລາວ ໃນງານບຸນ ແລະ ກຳລັງເວົ້າວ່າ ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ? ແລະມີການບ່າ
ຫຼາຍກ່ຽວກັບລາວຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນ. ບາງຄົນກໍ່ເວົ້າວ່າລາວດີ, ແຕ່ຄົນອື່ນກໍ່ເວົ້າວ່າບໍ່,

ແຕ່ລາວຫຼອກລວງຝູງຊົນ. ແນວໃດກໍຕາມ ບໍ່ມີໃຜເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບລາວ ຍ້ອນ
ຄວາມຢ້ານກົວຊາວຢົວ.

ແລ້ວ ເມື່ອເທດສະການຢູ່ກາງຄືນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ທຣົງ
ສອນ. ແລະພວກຢົວກໍປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ: ແນວໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງຮູ້ໜັງສື ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນ
ມາ? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຄໍາສອນຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ, ແຕ່ເປັນ
ຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ, ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຄໍາສອນນີ້ວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫຼືຂ້ານ້ອຍເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ.
ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາກຕົນເອງຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຜູ້ທີ່
ໄດ້ສົ່ງລາວມາ, ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ແທ້ຈິງ, ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາຢູ່ໃນລາວ. ໂມເຊສບໍ່ໄດ້ໃຫ້
ກົດໝາຍແກ່ພວກເຈົ້າບໍ? ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ. ເປັນຫຍັງ
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ? ຝູງຊົນຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າມີປະສາດ, ໃຜຊອກ
ຫາທີ່ຈະຂ້າເຈົ້າ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໜຶ່ງ, ແລະ
ທ່ານເຈົ້າທັງໝົດປະຫລາດໃຈເພາະວ່ານີ້. ໂມເຊສໄດ້ໃຫ້ການຂຸດຕັດແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນ
ເພາະວ່າມັນມາຈາກໂມເຊສ, ແຕ່ມາຈາກບັນພະບູລຸດ, ແລະເຈົ້າກໍຂຸດຕັດຄົນໃນວັນ
ສະບາດ. ຖ້າຜູ້ຊາຍຮັບການເຂົ້າສູ່ນັດໃນວັນສະບາດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ກົດໝາຍຂອງໂມເຊຖືກ
ທໍາລາຍ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງກົດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍ
ທັງໝົດມີສຸຂະພາບດີໃນວັນສະບາດ? ຢ່າຕັດສິນຕາມສາຍຕາ, ແຕ່ຈຶ່ງຕັດສິນດ້ວຍ
ການຕັດສິນທີ່ຍຸຕິທໍາ. ດັ່ງນັ້ນ ບາງຄົນຈາກຊາວເຢຣູຊາເລັມກໍາລັງເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້
ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າບໍ? ແລະ ເບິ່ງ, ລາວເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບລາວເລີຍ. ບໍ່ແມ່ນວ່າພວກຜູ້ປົກຄອງຮູ້ແທ້ໆ ວ່າຜູ້ນີ້ແມ່ນ
ພຣະຄຣິດແທ້ບໍ? ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນນີ້ມາຈາກໃສ, ແຕ່ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້
ວ່າພຣະອົງມາຈາກໃສ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາໃນພຣະວິຫານໃນຂະນະທີ່
ກໍາລັງສອນ ແລະ ກ່າວວ່າ, ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ແລະ ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສ,
ແລະ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາດ້ວຍຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ ຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມານັ້ນເປັນຜູ້ແທ້ຈິງ, ຜູ້
ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ. ຂ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ ເພາະວ່າຂ້ອຍມາຈາກລາວ ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ
ມາ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບລາວ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດວາງມືໃສ່ລາວ, ເພາະວ່າ
ຊົ່ວໂມງຂອງລາວຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນຈາກຝູງຊົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າວ່າ ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍກວ່າ
ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດບໍ? ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຝູງຊົນກໍາລັງບ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງ
ເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກນະຫາປະໂລຫິດໄດ້ສົ່ງພວກ
ຜູ້ຊ່ວຍໄປເພື່ອຈັບພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍ

ໜຶ່ງ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະໄປຫາຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່ຈະພົບ, ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່, ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ຍິດຈິ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ, ຄົນນີ້ກໍາລັງຈະໄປບ່ອນໃດ ທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບລາວ? ບໍ່ແມ່ນ ລາວກໍາລັງຈະໄປຫາພວກຍິດທີ່ກະຈາຍຢູ່ທ່າມກາງພວກກເຮັກ ແລະສອນພວກກເຮັກ ບໍ່? ຄຳເວົ້ານີ້ທີ່ລາວເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ອຍແຕ່ຈະບໍ່ພົບ, ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງງານບຸນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຍືນແລະຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຫົວນ້ຳ, ໃຫ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍແລະດົມ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວ ໄວ້, ແມ່ນ້ຳຂອງນ້ຳທີ່ມີຊີວິດຈະໄຫຼອອກຈາກພາຍໃນລາວ. ແຕ່ນີ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ພວກຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງກໍາລັງຈະໄດ້ຮັບ, ເພາະວ່າພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດຍັງບໍ່ທັນມາ, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນຖືກໃຫ້ສະຫງ່າລາສີ. ດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍຄົນ ຈາກຝູງຊິນທີ່ໄດ້ຍືນຄຳນັ້ນແລ້ວ ກໍາລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາແທ້ຈິງ, ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ ພຣະຄຣິດບໍ່ມາຈາກແຂວງກາ ລີລີແມ່ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະຄຣິດມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ແລະ ມາຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມ ບ່ອນທີ່ດາວິດເຄີຍຢູ່ບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ການແຕກແຍກຈຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນໃນຝູງຊິນເພາະພຣະອົງ. ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາຕ້ອງການຈັບລາວ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜ ວາງມືເທິງລາວເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຜູ້ຊ່ວຍຈຶ່ງມາຫາພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາລີ ຊາຍ, ແລະພວກນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພາລາວມາ? ພວກ ຜູ້ຊ່ວຍຕອບວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດເວົ້າແບບນີ້ເລີຍ, ເຫມືອນກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາລີຊາຍຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍກໍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຫລົງທາງ ເຊັ່ນກັນບໍ່? ມີຜູ້ໃດຈາກພວກຜູ້ປົກຄອງເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ່, ຫຼືຈາກພວກຟາລີຊາຍ? ແຕ່ ຝູງຊິນນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ກົດໝາຍແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງ ນິຕິເດມັດກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາ ພຣະອົງໃນຕອນກາງຄືນ, ເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ, ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄືນ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈາກລາວກ່ອນແລະຮູ້ວ່າລາວເຮັດຫຍັງບໍ່? ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວ ວ່າ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າກໍມາຈາກແຂວງກາລີລີບໍ່? ຈົ່ງສືບຄົ້ນແລະເບິ່ງເຖິງວ່າ ຜູ້ປະກາດ ພຣະທຳບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາຈາກແຂວງກາລີລີ. ແລະ ແຕ່ລະຄົນກໍໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງ ດົນເອງ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຍັງພູເຂົາໜາກກອກ ແຕ່ເຊົ້າອີກ ລາວໄດ້ມາທີ່ວັດ, ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ມາຫາລາວ, ແລະລາວນັ່ງລົງສອນພວກເຂົາ. ພວກນັກຮຽນ
ພຣະຄໍາພີແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ນໍາຜູ້ຍິງທີ່ຖືກຈັບໄດ້ໃນການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີນາ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງນາງໄວ້ໃນກາງ ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຖືກ
ຈັບໄດ້ຂະນະກໍາລັງລ່ວງລະເມີດຜິດປະເວນີ, ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ໂມເຊໄດ້
ສັ່ງໃຫ້ຂວ້າງຫົນພວກຜູ້ຍິງເຊັ່ນນັ້ນ. ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງແທ້? ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານີ້ເພື່ອທົດສອບ
ລາວ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີການກ່າວຫາຕໍ່ລາວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູເຄີຍລົງຂ້າງລຸ່ມ ແລະ
ຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະອົງລົງເທິງແຜ່ນດິນ. ເມື່ອພວກເຂົາຍັງຄົງຖາມລາວ, ລາວກໍ່
ຍືນຂຶ້ນແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີບາບໃນພວກເຈົ້າ, ໃຫ້ເປັນຄົນທໍາອິດຂວ້າງ
ກ້ອນຫີນໃສ່ນາງ. ແລະ ອີກຄັ້ງ ລາວເຄີຍລົງ ແລະ ຂຽນລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແຕ່ເມື່ອພວກ
ເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປທົລະຄົນ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່, ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ຖືກປະໄວ້ກັບແມ່ຍິງທີ່ຢູ່ກາງກາງນັ້ນ. ພຣະເຢຊູມີເບິ່ງຂຶ້ນແລ້ວກ່າວກັບນາງ
ວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃສ? ບໍ່ມີຜູ້ໃດລົງໂທດເຈົ້າບໍ່? ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ເລີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຕັດສິນວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ປະນາມເຈົ້າເຊັ່ນກັນ.
ຈົ່ງໄປເສຍ ແລະແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຢ່າໄດ້ເຮັດບາບອີກເລີຍ.

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງ
ໂລກ, ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຍ່າງໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຈະມີແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດ.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າເປັນພະຍານໃຫ້ຕົວເຈົ້າເອງ, ການເປັນ
ພະຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ
ກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປໃສ. ແຕ່
ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສຫຼືຂ້ານ້ອຍຈະໄປໃສ. ທ່ານທັງຫຼາຍພິພາກສາ
ຕາມເນື້ອໜັງ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ພິພາກສາໃຜເລີຍ. ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍພິພາກສາ, ການ
ພິພາກສາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍ
ຢູ່ກັບພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ
ຄໍາໃຫ້ການຂອງຜູ້ຊາຍສອງຄົນແມ່ນຈິງ. ຂ້ອຍເປັນຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍ
ເອງ, ແລະພໍ້ຜູ້ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກໍ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບ
ພຣະອົງວ່າ, ພໍ່ຂອງທ່ານຢູ່ໃສ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່
ຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ; ຖ້າພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບເງິນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງ

ສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈັບພຣະອົງໄດ້ເລີຍ ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງພຣະອົງ ຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາ ຂ້ານ້ອຍ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຕາຍໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ; ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ, ພວກ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢົວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແມ່ນບໍ່ວ່າລາວຈະຂ້າຕົວເອງ, ເພາະ ລາວເວົ້າວ່າ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສ ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າມາຈາກຂ້າງລຸ່ມ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກຂ້າງເທິງ ພວກເຈົ້າເປັນ ຂອງໂລກນີ້ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າ ທັງຫຼາຍຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອວ່າເປັນຂ້ອຍ, ເຈົ້າ ທັງຫຼາຍກໍຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຂ້ອຍມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າແລະຕັດສິນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນແມ່ນ ຜູ້ຈິງ, ແລະຂ້ອຍກໍ່ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງໄປໃນໂລກ. ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບພໍ່ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ ເມື່ອທ່ານ ທັງຫຼາຍຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງ ຈາກຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ເຮົາເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕາມທີ່ພໍ່ຂອງເຮົາສອນເຮົາ ແລະ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາແມ່ນຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍ ເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງສະເໝີ. ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຫຼາຍຄົນ ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກຳລັງກ່າວຕໍ່ຊາວຢົວທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າ, ຖ້າພວກເຈົ້າຢູ່ໃນ ຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍ່ເປັນສາວິກຂອງເຮົາແທ້ໆ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງຈະປ່ອຍທ່ານໃຫ້ເປັນອິສະລະ. ພວກເຂົາຕອບເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາເປັນ ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຕົກເປັນທາດຂອງໃຜເລີຍ, ແລ້ວເຈົ້າເວົ້າ ແນວໃດວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນເສລີ? ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບແມ່ນທາດຂອງບາບ. ແຕ່ທາດບໍ່ຢູ່ໃນເຮືອນ ຕະຫຼອດໄປ, ລູກຊາຍຢູ່ຕະຫຼອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າລູກຊາຍປົດປ່ອຍພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະ ເປັນຄົນເສລີແທ້ຈິງ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ແຕ່ເຈົ້າກຳລັງຊອກ ຫາທາງທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຄຳຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າ. ຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນ

ອັບຮາຮາມ. ພຣະເຢຊູຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າທ່ານເປັນລູກຂອງອັບຮາຮາມ, ທ່ານກໍຈະເຮັດວຽກງານຂອງອັບຮາຮາມ. ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ, ຄົນທີ່ໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງແກ່ພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ອັບຮາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ທ່ານທັງຫຼາຍເຮັດວຽກງານຂອງພໍ່ຂອງທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກການຜິດປະເພນີ, ພວກເຮົາມີພໍ່ພຽງຄົນດຽວ ຄືພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຈະຮັກຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ມາ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ທ່ານນັ້ນໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈການເວົ້າຂອງຂ້ອຍ? ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດຟັງຄໍາຂອງຂ້ອຍໄດ້. ພວກເຈົ້າມາຈາກພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຄືປີສາດ, ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງການເຮັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຂ້າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມຈິງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ເມື່ອເຂົາເວົ້າຄວາມຂີ້ຕົວະ, ເຂົາກໍ່ເວົ້າອອກມາຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ, ເພາະວ່າເຂົາເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ແລະເປັນພໍ່ຂອງມັນ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ, ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ. ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າສາມາດພິພາດວ່າຂ້ານ້ອຍມີປາບ? ຖ້າຂ້ານ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຂ້ານ້ອຍ? ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຟັງພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຟັງ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ຖືກບໍ່ວ່າ ເຈົ້າເປັນຊາວສະມາເລຍ ແລະເຈົ້າມີປີສາດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີປີສາດ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຄົາລົບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພວກເຈົ້າກໍດູກູກຂ້ານ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາສັກສີຂອງຂ້ອຍເອງ, ມີຜູ້ທີ່ຊອກຫາແລະພິພາກສາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມຄໍາຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍເປັນນິດນິລັນດອນ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານມີຜີ. ອັບຮາຮາມຕາຍແລ້ວ ແລະ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາກໍຕາຍແລ້ວ, ແຕ່ທ່ານກັບເວົ້າວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຮັກສາຄໍາຂອງເຮົາ, ເຂົາຈະບໍ່ລົດຊາດຄວາມຕາຍຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ? ເຈົ້າໃຫຍ່ກ່າວພໍ່ຂອງພວກເຮົາຄືອັບຮາຮາມບໍ່, ຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວບໍ່? ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທໍາກໍຕາຍແລ້ວ, ເຈົ້າເຮັດຕົວເຈົ້າເອງເປັນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍຍົກຍ້ອງຕົນເອງ, ສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ. ແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຍົກຍ້ອງຂ້ານ້ອຍ, ຄືພຣະອົງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ. ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເປັນຄົນຂີ້ຕົວະຄືກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກລາວ ແລະຂ້ານ້ອຍຮັກສາຄໍາຂອງລາວໄວ້. ອັບຮາຮາມພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ດີໃຈຍິນດີທີ່ຈະເຫັນວັນຂອງຂ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍດີໃຈ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ,

ທ່ານຍັງບໍ່ທັນມີຫ້າສິບປີ ແລະທ່ານໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມບໍ່? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ, ກ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມຈະເກີດມາ, ເຮົາເປັນຢູ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຍົກກ້ອນຫີນຂຶ້ນເພື່ອຂວ້າງໃສ່ພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຊື່ອງພຣະອົງ, ແລະອອກຈາກພຣະວິຫານໂດຍຜ່ານກາງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ຜ່ານໄປດັ່ງນັ້ນ.

ດ

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຕາບອດມາແຕ່ເກີດ. ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ຄູ່ອາຈານ, ຜູ້ໃດທ່າບາບ, ຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ລາວເກີດມາຕາບອດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ທ່າບາບ ແລະບໍ່ແມ່ນພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນງານຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນຕົວລາວ. ຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ຈົນກ່ວາຈະເປັນກາງເວັນ, ກາງຄືນກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດວຽກໄດ້. ເມື່ອໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນໂລກ, ຂ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຫຼັງຈາກເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ລາວຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ພື້ນດິນ ແລະ ເຮັດດິນໜຽວຈາກນ້ຳລາຍນັ້ນ, ແລະ ທາດິນໜຽວນັ້ນໃສ່ຕາຂອງຄົນຕາບອດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປລ້າງຢູ່ສະລອງນ້ຳຂອງສີໂລອາມ, ເຊິ່ງແປວ່າຖືກສົ່ງ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄປແລະລ້າງ, ແລະກັບມາໂດຍເຫັນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເພື່ອນບ້ານ ແລະ ພວກທີ່ເຄີຍເຫັນລາວກ່ອນໜ້ານີ້ ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນຕາບອດ, ພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນຄົນທີ່ນັ່ງຂໍທານບໍ່? ຄົນບາງຄົນເວົ້າວ່ານີ້ແມ່ນລາວ, ແຕ່ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າຄ້າຍຄືກັບລາວ. ຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍແມ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຕາຂອງເຈົ້າຖືກເປີດໄດ້ແນວໃດ? ລາວຕອບວ່າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດດິນໜຽວແລະທາຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ໄປທີ່ສະລອງນ້ຳສີໂລອາມແລະລ້າງ, ຂ້ອຍໄປແລະລ້າງແລ້ວກໍເບິ່ງເຫັນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ? ລາວຕອບວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້.

ພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາພວກຟາລີຊາຍ, ຄົນທີ່ເຄີຍຕາບອດ. ມັນເປັນວັນສະບາດໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດດິນໜຽວແລະເປີດຕາຂອງລາວ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາລີຊາຍຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ ລາວໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນແນວໃດ. ແຕ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ລາວວາງດິນໜຽວເທິງຕາຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍລ້າງ, ແລະຂ້ອຍເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນບາງຄົນຈາກພວກຟາລີສາຍກໍເວົ້າວ່າ, ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າ

ລາວບໍ່ຮັກສາວັນສັບບາໂຕ. ຄົນອື່ນໆກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຊາຍຄົນບາບຈະສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ? ແລະມີການແບ່ງແຍກກັນໃນພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບຄົນ ຕາບອດອີກວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບລາວ, ເພາະວ່າລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າ? ແລະລາວ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢົວບໍ່ເຊື່ອກ່ຽວກັບລາວວ່າ ລາວເປັນຄົນຕາບອດແລະໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນ, ຈົນກ່ວາພວກເຂົາເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ ຮັບສາຍຕາຄືນ ແລະພວກເຂົາຖາມພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າ ເວົ້າວ່າເກີດມາຕາບອດບໍ່? ແລ້ວດຽວນີ້ລາວເຫັນໄດ້ແນວໃດ? ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຕອບພວກ ເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລາວເກີດມາຕາບອດ ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ລາວເຫັນໄດ້ແນວໃດ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ຫຼືຜູ້ໃດເປີດຕາຂອງລາວ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ ຮູ້, ລາວເອງມີອາຍຸແລ້ວ, ຈິ່ງຖາມລາວເອງ, ລາວເອງຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວລາວເອງ. ພໍ່ແມ່ຂອງລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວພວກຢົວ ເພາະວ່າພວກຢົວໄດ້ ຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບລາວວ່າເປັນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກໄລ່ອອກຈາກ ສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ເພາະເຫດນີ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈິ່ງເວົ້າວ່າ ລາວມີອາຍຸແລ້ວ, ຈິ່ງ ຖາມລາວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈິ່ງເອີ້ນຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈິ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນ ບາບ ດັ່ງນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈິ່ງຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າລາວເປັນຄົນບາບບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ ຂ້ອຍຮູ້ຄື, ຂ້ອຍເປັນຄົນຕາບອດ ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍເຫັນ. ພວກເຂົາຈິ່ງຖາມລາວອີກເທື່ອ ວ່າ, ລາວເຮັດຫຍັງແກ່ເຈົ້າ? ລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ລາວຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງຕ້ອງການຟັງອີກ? ບໍ່ແມ່ນວ່າ ເຈົ້າກໍ່ຕ້ອງການຈະເປັນສາວິກຂອງລາວບໍ່? ພວກເຂົາດ່າທໍລະຍາລະຍາຍເຂົາແລ້ວ ແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າເປັນສາວິກຂອງຜູ້ນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສາວິກຂອງໂມເຊສ. ພວກ ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ແຕ່ຄົນນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມາຈາກໃສ. ຊາຍຄົນນັ້ນ ຕອບແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງນະຫັດສະຈັນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ລາວມາຈາກໃສ, ແຕ່ລາວໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຟັງຄົນບາບ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ເກງກຽດພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍ່ຟັງຜູ້ນັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານມາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າມີຜູ້ໃດເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ ເກີດມາຕາບອດ. ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ. ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ເຈົ້າເກີດມາໃນບາບທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າມາສອນ ພວກເຮົາບໍ່? ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄລ່ລາວອອກໄປ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ ລາວອອກໄປ, ແລະເມື່ອພົບລາວ, ພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່? ຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, ແລ້ວທ່ານແມ່ນໃຜ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ ເຊື່ອໃນພຣະອົງ? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວແລ້ວ ແລະ ຜູ້ທີ່ກໍາລັງ

ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແມ່ນລາວ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລາວກໍ
ກັນລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້
ເພື່ອການພິພາກສາ, ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫັນຈະກາຍເປັນຄົນ
ຕາບອດ. ແລະພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນບັນດາພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເວົ້າ
ກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນຕາບອດບໍ່ແມ່ນບໍ່? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ
ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນຕາບອດ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີບາບ ແຕ່ດຽວນີ້ເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນ ດັ່ງນັ້ນບາບ
ຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່

໑໐

ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ຂອງ
ແກະ, ແຕ່ຂຶ້ນໄປຈາກບ່ອນອື່ນ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນໂຈນແລະຜູ້ປັ້ນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາຜ່ານປະຕູ
ແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ. ຄົນຮັກສາປະຕູເປີດໃຫ້ຜູ້ນີ້, ແລະແກະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວ, ແລະ
ລາວເອີ້ນແກະຂອງລາວເອງຕາມຊື່ ແລະນຳພວກມັນອອກໄປ. ແລະເມື່ອເຂົານຳແກະ
ຂອງຕົນເອງອອກມາແລ້ວ, ເຂົາກໍ່ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າພວກມັນ, ແລະແກະກໍ່ຕາມເຂົາໄປ,
ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ຈັກສຽງຂອງເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມຄົນຕ່າງດ້າວ, ແຕ່
ຈະຫນີຈາກລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ. ພຣະເຢຊູເວົ້າຄຳ
ສຸພາສິດນີ້ກັບພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາແມ່ນ
ຫຍັງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ, ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍເປັນປະຕູຂອງແກະ. ທຸກຄົນທີ່ມາກ່ອນຂ້ອຍແມ່ນພວກໂຈນແລະພວກຈີ້ຜ້າ, ແຕ່
ແກະບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ. ຂ້ອຍເປັນປະຕູ, ຜ່ານຂ້ອຍຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າມາ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍ
ໃຫ້ລອດ, ແລະເຂົາຈະເຂົ້າອອກໄດ້ ແລະຈະພົບທັງຫຍ້າ. ຂະໂມຍບໍ່ມາເວັ້ນເສຍແຕ່ເພື່ອ
ລັກ, ເຂັ້ມຂ້າ ແລະ ທຳລາຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດ ແລະ ມີຢ່າງອຸດົມ
ສົມບູນ. ຂ້ອຍຢູ່ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ. ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີວາງຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອແກະ.
ຄົນຮັບຈ້າງທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນເອງ, ເມື່ອເຫັນໝາປ່າ
ກຳລັງມາ ກໍ່ປ່ອຍແກະແລ້ວໜີໄປ, ແລະໝາປ່າກໍ່ຈັບພວກມັນແລະກະຈາຍແກະ. ແຕ່
ຄົນຈ້າງໜີໄປ, ເພາະວ່າລາວເປັນພຽງຄົນຈ້າງ ແລະ ລາວບໍ່ເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບແກະ.
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຄີຍແກະທີ່ດີ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແກະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະແກະຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພໍ່, ແລະຂ້ອຍວາງວິນຍານ
ຂອງຂ້ອຍເພື່ອແກະທັງຫຼາຍ. ແລະຂ້ອຍຍັງມີແກະອື່ນໆອີກ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກຄອກນີ້,
ແລະເຫຼົ່ານັ້ນຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງນຳມາ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຈະກາຍເປັນໜຶ່ງຝູງດຽວ, ໜຶ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະດຽວ. ເພາະເຫດນີ້ ພໍ່ຮັກຂ້ອຍ, ເພາະວ່າ

ຂ້ອຍວາງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະເອົາມັນຄືນອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາມັນໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍວາງມັນໄວ້ດ້ວຍຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ຂ້ານ້ອຍມີສິດອຳນາດທີ່ຈະວາງມັນໄວ້, ແລະຂ້ານ້ອຍມີສິດອຳນາດທີ່ຈະເອົາມັນຄືນອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງນີ້ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ການແບ່ງແຍກຈິ່ງເກີດຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາຊາວຢວດເພາະຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ລາວມີປະສາດແລະບ້າ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈິ່ງຟັງລາວ? ຄົນອື່ນໆກ່າວວ່າ, ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງຄົນທີ່ຖືກຜິເຂົ້າ, ຜິສາມາດເປີດຕາຄົນຕາບອດໄດ້ບໍ່?

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວທີ່ມີການອຸທິດໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະມັນເປັນລະດູໜາວ. ແລະພຣະເຢຊູກຳລັງຢ່າງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ໃນເຂດເສົາຂອງໂຊໂລມອນ. ພວກຊາວຢວດຈິ່ງລ້ອມລາວໄວ້ ແລະ ກຳລັງເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົນກວ່າເມື່ອໃດເຈົ້າຈິ່ງຈະຍົກຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ ຈິ່ງເວົ້າກັບພວກເຮົາຢ່າງກົງໄປກົງມາ ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ. ວຽກງານທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂ້ານ້ອຍ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ. ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຈາກແກະຂອງຂ້ອຍ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ. ແກະຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພວກມັນ, ແລະພວກມັນຕິດຕາມຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ພິນາດເປັນນິດ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຊົງເອົາພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ. ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ ໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຊົງເອົາອອກຈາກມືຂອງພໍ່ຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍ ແລະ ພໍ່ ເປັນ ໜຶ່ງ ດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢວດຈິ່ງຖືກອັນຫົນອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເພື່ອຂວ້າງຫົນໃສ່ລາວ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງວຽກງານດີຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫັນຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຂວ້າງຫົນຂ້ອຍເພາະວຽກງານໃດໃນບັນດາວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ? ພວກຢວດອບເຂົາວ່າ, ກ່ຽວກັບວຽກງານດີພວກເຮົາບໍ່ຂວ້າງຫົນທ່ານ, ແຕ່ກ່ຽວກັບການໝົນປະໝາດ, ແລະເພາະວ່າທ່ານເປັນມະນຸດຢູ່ທ່ານເຮັດຕົວເອງເປັນພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າແມ່ນພະເຈົ້າ? ຖ້າເຂົາເຈົ້າເອີ້ນເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນວ່າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງ, ແລະພຣະຄຳພີບໍ່ສາມາດຖືກທຳລາຍໄດ້, ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແລະສິ່ງມາໃນໂລກ, ພວກເຈົ້າກັບເວົ້າວ່າຂ້ອຍດູຖູກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຮັດວຽກງານຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ຢ່າເຊື່ອຂ້ອຍ ຖ້າແຕ່ຂ້ອຍເຮັດ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ, ກໍ່ຈິ່ງເຊື່ອງານເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້

ແລະເຊື່ອວ່າພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມ ຈັບລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແຕ່ລາວໄດ້ອອກໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ.

ແລະລາວໄດ້ໄປອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນ ໃຫ້ບັບຕິສະນາຄັ້ງທຳອິດ ແລະລາວໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຫຼາຍຄົນມາຫາລາວ ແລະເວົ້າວ່າ ໂຢຮັນແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃດໆ, ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນນີ້ແມ່ນຈິງ. ແລະ ຫຼາຍຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

໑໑

ມີຄົນເຈັບຄົນໜຶ່ງຊື່ລາຊາລັດຈາກເບທານີ ເຊິ່ງເປັນບ້ານຂອງມາລີແລະມາທາ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງນາງ ມາເລຍແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ທານ້ຳມັນຫອມໃສ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຊັດ ຕົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົນຂອງນາງ, ຜູ້ທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງຄືລາຊາໂລກຳລັງເຈັບ ປ່ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບິ່ງເລີຍ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກກຳລັງເຈັບປ່ວຍ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພຣະອົງກ່າວ ວ່າ, ພະຍາດນີ້ບໍ່ແມ່ນໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ເພື່ອພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະສິລິໂດຍຜ່ານມັນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຮັກມາທາ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາງ ແລະລາຊາໂຮ. ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າເຈັບປ່ວຍແລ້ວ, ລາວກໍ່ຢູ່ຕໍ່ ໃນບ່ອນທີ່ລາວຢູ່ນັ້ນເປັນເວລາສອງມື້, ແລ້ວຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບ ບັນດາສາວິກວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງແຂວງຢູເດຍອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ພວກສາວິກເວົ້າກັບ ພຣະອົງວ່າ ອາຈານ, ດຽວນີ້ພວກຢືນກຳລັງຊອກຫາທ່ານເພື່ອຂ້າງຫົນໃສ່, ແລ້ວ ທ່ານຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ມື້ໜຶ່ງບໍ່ແມ່ນມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່? ຖ້າ ຜູ້ໃດຢ່າງໃນເວລາກາງເວັນ, ເຂົາກໍ່ບໍ່ສະດຸດ, ເພາະວ່າເຂົາເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ ນີ້. ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຢ່າງໃນກາງຄືນ, ເຂົາກໍ່ສະດຸດ, ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງບໍ່ມີຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ຕື່ສສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຕື່ສສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ລາຊາໂຮ ເພື່ອນຂອງພວກເຮົານອນຫຼັບແລ້ວ, ແຕ່ເຮົາຈະໄປປຸກລາວ. ສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງ ກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າລາວນອນຫຼັບແລ້ວ, ລາວກໍ່ຈະຫາຍດີ. ພຣະເຢຊູມີເວົ້າ ກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງລາວແລ້ວ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເບິ່ງຄືວ່າລາວເວົ້າກ່ຽວກັບການ ນອນຫຼັບ. ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍວ່າ, ລາຊາໂຮຕາຍ ແລ້ວ, ແລະຂ້ອຍຊົມຊືມຍິນດີເພາະພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອ, ເພາະວ່າຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ໂທມັດ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ດິດມັດ ຈຶ່ງ

ກ່າວແກ່ເພື່ອນສາວິກວ່າ, ໄປກັນເຖິດ ພວກເຮົາກໍ່ໄປດ້ວຍ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຕາຍ
ກັບພຣະອົງ.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດ ພຣະອົງກໍ່ພົບວ່າລາວຢູ່ໃນອຸໂມງໄດ້ສິ້ນໄລ້ວ ແຕ່
ເມືອງເບທາເນຍຢູ່ໃກ້ກັບເຢຣູຊາເລັມ, ປະມານຈາກສິບຫ້າສະຕາດີ. ແລະຊາວຍົວຫຼາຍ
ຄົນໄດ້ມາຫາມາທາແລະມາລີເພື່ອປອບເຍັນພວກນາງກ່ຽວກັບອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງພວກ
ນາງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງມາ, ນາງໄດ້ອອກໄປພົບພຣະອົງ, ແຕ່
ມາເລຍຍັງນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ. ດັ່ງນັ້ນ ມາທາ ຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າ
ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານຂໍ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ, ອ້າຍຂອງ
ເຈົ້າຈະລູກຂຶ້ນ. ມາທາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວຈະລູກຂຶ້ນໃນການຟື້ນຄືນຊົບໃນ
ວັນສຸດທ້າຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ ເຮົາເປັນການຟື້ນຄືນພຣະຊົນແລະຊີວິດ ຜູ້ທີ່
ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕາຍ, ກໍ່ຈະມີຊີວິດ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ແລະເຊື່ອໃນ
ຂ້ອຍ ຈະບໍ່ຕາຍເປັນນິດ. ເຈົ້າເຊື່ອສິ່ງນີ້ບໍ່? ນາງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກຳລັງມາສູ່
ໂລກ. ແລະເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ນາງກໍ່ໄປ ແລະໄດ້ເອົັນມາເລຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງ
ນາງຢ່າງລັບໆ ໂດຍເວົ້າວ່າ ອາຈານຢູ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ ແລະກຳລັງເອົັນເຈົ້າ ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນ,
ນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ແລະ ມາຫາລາວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໄປໃນບ້ານ, ແຕ່
ພຣະອົງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ມາທາໄດ້ພົບກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຍົວທີ່ຢູ່ກັບ
ນາງໃນເຮືອນ ແລະກຳລັງປອບເຍັນນາງ ເມື່ອໄດ້ເຫັນມາເລຍລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ແລະ
ອອກໄປ ກໍ່ໄດ້ຕິດຕາມນາງໄປ ໂດຍເວົ້າວ່າ ນາງກຳລັງໄປທີ່ອຸບມຸງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແມ່ນແລ້ວ ມາເລຍ ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຢູ່, ເມື່ອເຫັນພຣະອົງ ນາງກໍ່ລົ້ມລົງທີ່
ຕີນຂອງພຣະອົງ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ນ້ອງຊາຍ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນນາງກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຊາວຍົວທີ່
ມາຮ່ວມກັບນາງກໍ່ກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຄຽດແຄ້ນໃນຈິດໃຈ ແລະ ລົບກວນ
ພຣະອົງເອງ ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນຖາມວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ວາງລາວໄວ້ຢູ່ໃສ? ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວ
ກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊີນມາເບິ່ງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວ
ຍົວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ເບິ່ງເລີຍ ລາວຮັກລາວແນວໃດ ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ຜູ້ນີ້ທີ່
ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ, ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍໄດ້ບໍ່? ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນ, ຖືກ
ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຕົນເອງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໄດ້ມາຮອດອຸໂມງ, ມັນແມ່ນຖ້າ, ແລະ
ມີກ້ອນຫີນວາງປົດຢູ່ເທິງມັນ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, ຍົກກ້ອນຫີນອອກ. ມາທາ, ເອື້ອຍ
ຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕອນນີ້ເໝັນແລ້ວ, ເພາະວ່າ

ເປັນມື້ທີ່ສິ້ນແລ້ວ. ພຣະເຢຊູຕັດກັບນາງວ່າ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອ, ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະສິລິລັງສີຂອງພຣະເຈົ້າ? ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຍົກກ້ອນຫີນອອກ ຈາກບ່ອນທີ່ຄົນຕາຍນອນຢູ່. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າແລະກ່າວວ່າ, ພໍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພໍທີ່ພໍໄດ້ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າ ໄດ້ຍິນຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ເພາະວ່າຝູງຊົນທີ່ຍິນຢູ່ອ້ອມຮອບ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າເພື່ອວ່າພວກ ເຂົາຈະເຊື່ອວ່າເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ແລະເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຮ້ອງ ດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ວ່າ ລາຊາໂຮ ຈຶ່ງອອກມາຂ້າງນອກ ແລະຄົນຕາຍແລ້ວກໍ່ອອກມາ, ຖືກນັດຕົນແລະມືດ້ວຍຜ້າ, ແລະໜ້າຂອງລາວຖືກພັນດ້ວຍຜ້າ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າກັບ ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແກ້ລາວອອກ ແລະປ່ອຍໃຫ້ລາວໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢົວຫຼາຍຄົນທີ່ມາຫາມາຣີ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ ກໍ່ໄດ້ ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່ບາງຄົນຈາກພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍແລະບອກພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາກັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ, ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ເຮັດ ເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍ? ຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍລາວໄປແບບນີ້, ທຸກຄົນຈະເຊື່ອໃນລາວ, ແລະພວກ ໂຣມັນຈະມາເອົາທັງສະຖານທີ່ແລະປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໄປ. ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໃນພວກ ເຂົາຄື ໂກອາຟາສ, ຜູ້ເປັນມະຫາສະໝັກໃນປີນັ້ນ, ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ ຮູ້ຫຍັງເລີຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫນຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະຊາດທັງໝົດຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າ ຈາກຕົນເອງ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກລາວເປັນມະຫາປະໂລຫິດໃນປີນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າ ພະຍາກອນວ່າພຣະເຢຊູກໍາລັງຈະຕາຍເພື່ອຊາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະຊາຊາດພຽງແຕ່ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອວ່າເຂົາຈະລວບລວມລູກຫລານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍໃຫ້ ເປັນໜຶ່ງດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງແຕ່ມັນນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປົກສາຫາລືກັນ ເພື່ອທີ່ຈະຂ້າລາວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍ່າງໄປມາຢ່າງເປີດເຜີຍໃນບັນດາຊາວຢົວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພຣະອົງ ໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່າ ເອຟຣາອິມ, ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ. ເທດສະການ ປັດສະຄາຂອງຊາວຢົວໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ, ແລະຫຼາຍຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກ ຊົນນະບົດກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊໍາລະຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າກັນຢູ່ໃນວັດໃນຂະນະທີ່ຍິນຢູ່ວ່າ, ພວກເຈົ້າຄິດແນວ ໃດ? ພຣະອົງຈະບໍ່ມາງານບຸນບໍ່? ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງ ແລ້ວ ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າລາວຢູ່ບ່ອນໃດ, ໃຫ້ລາຍງານ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບ ລາວ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເສດດມາບ້ານເບທານີກ່ອນເທສກາລປັດສະຄາຫົກມື້, ບ່ອນທີ່ ລາຊະໂຮຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳໃຫ້ເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຢູ່. ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດຄຳໃຫ້ພຣະອົງທີ່ນັ້ນ, ແລະມາທາໄດ້ຮັບໃຊ້, ແຕ່ລາຊາໂຮແມ່ນຫນຶ່ງໃນ ບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ມາເລຍໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມນາດບໍລິສຸດທີ່ ລາຄາແພງໜຶ່ງປາວມາທາຕົນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະເຊັດຕົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົນຂອງ ນາງ, ແລະເຮືອນກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍກິ່ນຫອມຂອງນ້ຳມັນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຫນຶ່ງໃນບັນດາສາວິກ ຂອງພຣະອົງ ຄື ຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອີສກາລີໂອດ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງນ້ຳມັນຫອມນີ້ບໍ່ຖືກຂາຍໃນລາຄາສາມຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະ ແຈກໃຫ້ ຄົນທຸກຍາກ? ເຂົາເວົ້າແບບນີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄົນທຸກຍາກ, ແຕ່ ເພາະວ່າເຂົາເປັນຈົຈນ, ແລະເຂົາຖືກອ່ງເງິນ ແລະຂົນເອົາສິ່ງທີ່ຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປ. ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຈົ່ງປ່ອຍນາງໄວ້ເຖິດ ນາງໄດ້ເກັບຮັກສາມັນໄວ້ສໍາລັບວັນຝັງສິບຂອງເຮົາ ພວກທຸກຍາກນັ້ນ ທ່ານມີຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ. ດັ່ງນັ້ນ ຝູງຊົນຊາວຍົວຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມາບໍ່ແມ່ນເພາະ ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ເຫັນລາຊະໂຮຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຂຶ້ນຈາກ ຄວາມຕາຍ ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ວາງແຜນເພື່ອຂ້າລາຊາໂຮດ້ວຍ ເພາະວ່າຊາວ ຍົວຫຼາຍຄົນໄດ້ໄປຫາລາວ ແລະເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ

ໃນວັນຕໍ່ມາ ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມງານບຸນ, ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູ ກຳລັງມາເມືອງເຢຣູຊາເລັມ, ພວກເຂົາເອົາກິ່ງໄມ້ປານແລະອອກໄປພົບລາວ, ແລະພວກ ເຂົາຮ້ອງວ່າ, ໂຮຊັນນາ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ, ກະສັດຂອງອິສະຣາເອນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບລາໂຕ້ນ້ອຍ ແລະໄດ້ນັ່ງເທິງມັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ ຂຽນໄວ້ ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວເລີຍ, ລູກສາວຊີໂອນ, ເບິ່ງເລີຍ, ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມານັ່ງຢູ່ ເທິງລູກລາ.

ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຕອນທຳອິດ, ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູ ຖືກຍົກຍ້ອງແລ້ວ, ຫຼັງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບ ພຣະອົງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພຣະອົງ. ຝູງຊົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງເມື່ອ ພຣະອົງຮ້ອງເອີ້ນລາຊະໂຮອອກຈາກອຸໂມງແລະຍົກລາວຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍນັ້ນ ຈຶ່ງ ເປັນພະຍານ. ເພາະເຫດນີ້ ຝູງຊົນຈຶ່ງອອກໄປພົບລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າ

ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັນເອງວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຫັນບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິທິດຫຍັງເລີຍ? ເບິ່ງ, ໂລກໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປແລ້ວ.

ມີຊາວກຣີກບາງຄົນຈາກພວກທີ່ກຳລັງຂຶ້ນໄປເພື່ອນະມັດສະການໃນງານ ເທດສະການ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງມາຫາຟີລິບທີ່ມາຈາກເບັດຊາອີດາແຂວງກາ ລີລາຍາ, ແລະໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຢາກເຫັນພຣະເຢຊູ. ຟີລິບມາແລ້ວ ເວົ້າກັບອັນດຣູ, ແລະອັນດຣູກັບຟີລິບກໍ່ໄປເວົ້າກັບພຣະເຢຊູ, ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາ ວ່າ, ຊົ່ວໂມງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວເພື່ອບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະໄດ້ຮັບການຖືກເຊີດຊູ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໄປໃນແຜ່ນດິນແລ້ວຕາຍ, ມັນກໍ່ ຍັງຄົງຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຖ້າມັນຕາຍ, ມັນກໍ່ເກີດຜົນຫຼາຍ. ຜູ້ທີ່ຮັກດວງວິນຍານຂອງຕົນຈະ ສູນເສຍມັນ, ແລະຜູ້ທີ່ກຽດຊັງດວງວິນຍານຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ຈະປົກປັກຮັກສາມັນໄວ້ ສຳລັບຊີວິດນິລັນຕອນ. ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ອຍ, ແລະບ່ອນໃດທີ່ຂ້ອຍ ຢູ່, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ພຣະບິດາຈະໃຫ້ກຽດແກ່ ລາວ. ດຽວນີ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກລົບກວນ, ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ? ພໍເອີຍ, ຊ່ວຍ ຂ້ອຍຈາກເວລານີ້. ແຕ່ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງມາເຖິງເວລານີ້. ພໍເອີຍ, ຈົ່ງໃຫ້ພະນາມ ຂອງພະອົງຖືກຍົກຍ້ອງເທິດທູນເຖິດ. ແລ້ວມີສຽງດັງມາຈາກສະຫວັນວ່າ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ ຖືກຍົກຍ້ອງແລ້ວ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຖືກຍົກຍ້ອງອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ຝູງຊົນທີ່ຍືນຢູ່ ແລະ ໄດ້ຍິນ ກໍ່ ເວົ້າວ່າ ເປັນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆ ເວົ້າວ່າ ທູດສະຫວັນໄດ້ເວົ້າກັບລາວ. ພຣະເຢຊູ ຕອບແລະກ່າວວ່າ, ສຽງນີ້ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ແມ່ນ ການພິພາກສາຂອງໂລກນີ້, ດຽວນີ້ຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະຖ້າຂ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ອຍຈະດົງທຸກຄົນມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ. ແຕ່ ນີ້ພຣະອົງກ່າວເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງກຳລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ ຝູງຊົນ ຕອບລາວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກກົດໝາຍວ່າພຣະຄຣິດຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ແລ້ວ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າບຸດມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ? ບຸດມະນຸດນີ້ແມ່ນໃຜ? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ແສງສະຫວ່າງຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈົ່ງຍ່າງໄປໃນ ຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າຍັງມີແສງສະຫວ່າງ ເພື່ອວ່າຄວາມມືດຈະບໍ່ຈັບພວກເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ ຍ່າງໃນຄວາມມືດກໍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງໄປໃສ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານມີແສງສະຫວ່າງ, ຈົ່ງເຊື່ອ ໃນແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະກາຍເປັນລູກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ ຕຣັສສົ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເມື່ອໄດ້ເສັດແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງພຣະອົງຈາກພວກເຂົາ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ເຊື່ອ ໃນລາວ ເພື່ອທີ່ຄຳຂອງອີຊາຢາຜູ້ປະກາດພະທຳຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ໃດເຊື່ອການຟັງຂອງພວກເຮົາ? ແລະແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກ
ເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ໃດ? ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຊື່ອໄດ້, ເພາະວ່າອີຊາຢາໄດ້ກ່າວ
ອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາບອດ ແລະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກ
ເຂົາແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈ ແລະບໍ່ຫັນ
ກັບມາ, ແລະເຮົາຈະປົ່ນປົວພວກເຂົາ.

ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະສິລິຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເວົ້າ
ກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ແນວໃດກໍຕາມ ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່
ເພາະພວກພາລີຊາຍ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກ
ສາດສະໜາຈັກ ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກສະຫງ່າລາສີຂອງມະນຸດຫຼາຍກວ່າສະຫງ່າ
ລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ແຕ່ເຊື່ອ
ໃນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ແລະຜູ້ທີ່ເບິ່ງເຫັນຂ້ານ້ອຍ ກໍເຫັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ຂ້ອຍໄດ້
ມາເປັນແສງສະຫວ່າງສູ່ໂລກ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ແລະ
ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍແລະບໍ່ເຊື່ອ, ຂ້ອຍກໍບໍ່ຕັດສິນເຂົາ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາ
ເພື່ອຕັດສິນໂລກ, ແຕ່ມາເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ລອດ. ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່ຮັບເອົາ
ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ມີຜູ້ພິພາກສາລາວ, ຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້ານັ້ນ ຈະພິພາກສາ
ລາວໃນວັນສຸດທ້າຍ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ພໍ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງ
ຂ້ານ້ອຍມານັ້ນເອງ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ ແລະ ຈະກ່າວຫຍັງ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງເປັນຊີວິດນິລັນດອນ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານັ້ນ, ຂ້ອຍເວົ້າດັ່ງທີ່
ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍ.

໑໖

ກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ, ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງ
ແລ້ວ ເພື່ອທີ່ພຣະອົງຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໄປຫາພຣະບິດາ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກຄົນຂອງ
ພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ແລະເມື່ອຄໍາເຂົ້າມື້ນີ້
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ມານໄດ້ວາງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາລິໂອດ
ແລ້ວ ເພື່ອວ່າລາວຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນ
ມືຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ ພຣະອົງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະກໍາລັງກັບໄປຫາ
ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງລຸກຂຶ້ນຈາກໂຕະຄໍາ ແລະວາງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງໄວ້ ແລະເອົາ

ຜ້າເຊັດນາຄາດແອວຂອງພຣະອົງ ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງ, ແລະເລີ່ມລ້າງຕີນຂອງບັນດາສາວິກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າເຊັດຕົວທີ່ພຣະອົງຄາດໄວ້. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງນາຫາຊີວິນ ເປຕິຣ ແລະ ຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍບໍ່ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດນີ້, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ໃນຕອນນີ້, ແຕ່ເຈົ້າຈະຮູ້ຫຼັງຈາກນີ້. ເປຕິຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ. ພຣະເຢຊູຕອບພຣະອົງວ່າ, ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່ານ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີສ່ວນກັບເຮົາ. ຊີວິນ ເປຕິຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທັງມີແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະລ້າງຕີນ, ແຕ່ເປັນຄົນສະອາດທັງໝົດ, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ສະອາດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ. ລາວຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າໃຜເປັນຜູ້ທໍລະຍົດລາວ, ເພາະເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນສະອາດ.

ເມື່ອລາວລ້າງຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ແລະເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃສ່ແລ້ວ ລາວກໍ່ນອນລົງອີກຄັ້ງ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບພວກເຈົ້າ? ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນຂ້ານ້ອຍວ່າອາຈານແລະເຈົ້ານາຍ, ແລະທ່ານເວົ້າຖືກຕ້ອງເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນແທ້. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອາຈານໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຈົ້າກໍ່ຄວນລ້າງຕີນໃຫ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ຕົວຢ່າງເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເປັນແນວໃດຂ້ອຍໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍ່ຈຶ່ງເຮັດເຊັ່ນກັນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະອັກຄະສາວິກກໍ່ບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງລາວ. ຖ້າທ່ານຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານຈະເປັນຜູ້ມີພອນ ຖ້າທ່ານເຮັດມັນ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກທ່ານທັງໝົດ, ຂ້ອຍຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄໍາພິສຳເລັດ, ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ກັບຂ້ອຍໄດ້ຍົກສົ້ນຕີນຂອງລາວຕໍ່ຂ້ອຍ. ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອວ່າຂ້ອຍເປັນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ຮັບຄືນໃດທີ່ຂ້ອຍສົ່ງໄປ ກໍ່ຮັບຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ອຍ ກໍ່ຮັບຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ຖືກລົບກວນໃນວິນຍານ ແລະໄດ້ເປັນພະຍານ ແລະຕຣັສວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ ດັ່ງນັ້ນພວກສາວິກຈຶ່ງເບິ່ງຫາກັນແລະກັນ, ສັບສົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງກໍາລັງກ່າວ. ແມ່ນມີສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງນອນເອນຢູ່ໃນອີກຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ, ດັ່ງນັ້ນ ຊີວິນ ເປຕິຣ ຈຶ່ງເອນໄປຫາລາວ ເພື່ອຖາມວ່າ ຜູ້

ທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າເຖິງນັ້ນຈະເປັນໃຜ ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ຕົກລົງມາເທິງຫນ້າເອິກຂອງ
ພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ນັ້ນ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຈຸ່ມຊັ້ນເຂົ້າແລ້ວຈະໃຫ້. ແລະເມື່ອຈຸ່ມຊັ້ນເຂົ້າແລ້ວ, ພຣະອົງກໍໃຫ້ແກ່
ຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາຣິໂອດ. ແລະຫຼັງຈາກຊັ້ນເຂົ້າແລ້ວ, ຊາຕານກໍ່ເຂົ້າໄປ
ໃນຄົນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ
ເທາະ. ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຢູ່ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສສິ່ງໃດກັບລາວ ບາງຄົນຄິດ
ວ່າ, ເນື່ອງຈາກຢູດາເປັນຜູ້ຖືຖົງເງິນ, ພຣະເຢຊູກຳລັງບອກລາວໃຫ້ຊື້ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ
ຕ້ອງການສໍາລັບງານບຸນ, ຫຼືໃຫ້ບາງສິ່ງແກ່ຄົນທຸກຍາກ. ດັ່ງນັ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ເອົາຊັ້ນ
ອາຫານນ້ອຍນັ້ນແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປທັນທີ, ແລະມັນກໍ່ເປັນເວລາກາງຄືນ.

ເມື່ອໄປອອກແລ້ວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ດຽວນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີ
ແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີໃນພຣະອົງ ຖ້າພຣະເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມີ
ສະຫງ່າລາສີໃນເຂົາ, ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີໃນຕົນເອງ, ແລະຈະ
ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີທັນທີ. ລູກນ້ອຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຢັ້ງຢືນກັບເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ.
ເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຊາວຢິວວ່າ ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປ
ນັ້ນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້, ແລະດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ຂ້ອຍໃຫ້ຄໍາສັ່ງ
ໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ໃນນີ້ທຸກຄົນຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນ
ສາວິກຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນ. ຊີໂມນ ເປຕິຣ ເວົ້າກັບພຣະອົງ
ວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານກໍາລັງໄປບ່ອນໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບພຣະອົງວ່າ: ບ່ອນທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍໄປນັ້ນ, ທ່ານບໍ່ສາມາດຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃນຕອນນີ້, ແຕ່ພາຍຫຼັງທ່ານຈະຕິດຕາມ
ຂ້ານ້ອຍ. ເປຕິຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ຕິດຕາມພຣະອົງໄດ້ດຽວນີ້? ຂ້າພະເຈົ້າຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້າຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍບໍ່?
ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ໄກ່ຈະບໍ່ຂັ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ານ້ອຍ
ສາມຄັ້ງ.

໑໔

ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າວຸ້ນວາຍ, ຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະຈຶ່ງເຊື່ອໃນຂ້າ
ນ້ອຍ. ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍມີຫ້ອງຢູ່ຫຼາຍ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍກໍ່ຈະບອກພວກເຈົ້າ,
ຂ້ອຍໄປເພື່ອກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະຖ້າຂ້ອຍໄປ ແລະກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ເຈົ້າ,

ຂ້ອຍຈະກັບມາອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະຈະພາເຈົ້າມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ, ເພື່ອວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ເຈົ້າກໍຈະຢູ່ນຳ. ແລະທ່ານຮູ້ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປ, ແລະທ່ານຮູ້ທາງ. ໂທມັດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງໄປບ່ອນໃດ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະສາມາດຮູ້ທາງໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນທາງ ແລະຄວາມຈິງ ແລະ ຊີວິດ, ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະບິດາໄດ້ ຖ້າບໍ່ຜ່ານຂ້ານ້ອຍ. ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພໍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະຕັ້ງແຕ່ຕອນນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຫັນພຣະອົງແລ້ວ. ພິລິບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ, ແລະມັນກໍພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາແລ້ວ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າດົນນານເທົ່ານີ້ແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່, ພິລິບ? ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ, ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງມາເວົ້າວ່າ ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ ໄດ້ແນວໃດ? ເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍບໍ່? ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້ານັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ພໍ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງເອງເຮັດວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ຈຶ່ງເຊື່ອຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ເຊື່ອ, ກໍຈຶ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເພາະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ວຽກງານທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ອຍເຮັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເຮັດເຊັ່ນກັນ, ແລະຈະເຮັດສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ, ເພາະວ່າຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະໄດ້ຮັບການຖືກເຊີດຊູໃນພຣະບຸດ. ຖ້າທ່ານຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້.

ຖ້າທ່ານຮັກຂ້ອຍ, ຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ. ແລະຂ້ອຍຈະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພໍ່ ແລະພຣະອົງຈະປະທານຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກທ່ານຕະຫຼອດໄປ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ເຊິ່ງໂລກບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້, ເພຣາະວ່າໂລກບໍ່ເຫັນພຣະອົງແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ເພຣາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແລະຈະຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນກຳພ້າ, ຂ້ອຍຈະມາຫາພວກເຈົ້າ. ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ໂລກຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະມີຊີວິດຢູ່. ໃນວັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ມີຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດມັນ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍ. ແລະຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍຈະຖືກຮັກໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະຮັກລາວ ແລະ ຈະສະແດງຕົວຂ້ອຍເອງໃຫ້ແກ່ລາວ. ຢູດາສ, ບໍ່ແມ່ນອິສກາຣິໂອດ, ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຈະສະແດງຕົວທ່ານເອງໃຫ້

ພວກເຮົາເຫັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ໂລກເຫັນ? ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຖ້າຜູ້ໃດ ຮັກຂ້ານ້ອຍ, ລາວຈະຮັກສາຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັກລາວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະມາຫາລາວ ແລະຈະຢູ່ກັບລາວ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຂ້ອຍ ບໍ່ຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານຟັງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ເປັນຂອງພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ຄື ວິນຍານບໍລິສຸດທີ່ພໍ່ຈະສົ່ງມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະສອນເຈົ້າທຸກສິ່ງ ແລະຈະ ເຕືອນເຈົ້າໃຫ້ຖືກ ສັນຕິພາບຂ້ອຍປ່ອຍໄວ້ໃຫ້ທ່ານ, ສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ ທ່ານ, ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ໂລກໃຫ້, ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານວຸ້ນວາຍ ແລະຢ່າ ໃຫ້ຢ້ານກົວ. ທ່ານໄດ້ຍິນທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ຂ້ອຍໄປແລະຂ້ອຍມາຫາທ່ານ. ຖ້າທ່ານ ຮັກຂ້ອຍ, ທ່ານຈະດີໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍໄປຫາພໍ່, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຂ້ອຍ. ແລະ ຕອນນີ້ ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຈົ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ ແລ້ວ ເຈົ້າຈະເຊື່ອ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຫຼາຍກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກ ກຳລັງມາ, ແລະລາວບໍ່ມີຫຍັງໃນຕົວຂ້ອຍ. ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກພໍ່, ແລະດັ່ງທີ່ ພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເຖິດຈາກທີ່ນີ້.

໑໕

ຂ້ອຍແມ່ນເຖົ້າແທ້ຈິງ, ແລະພໍ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຊາວນາ. ທຸກກິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍບໍ່ແບກ ໝາກ, ພຣະອົງເອົາມັນອອກ, ແລະທຸກກິ່ງທີ່ແບກໝາກ, ພຣະອົງຊຳລະມັນ, ເພື່ອວ່າ ມັນຈະແບກໝາກຫຼາຍຂຶ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍສະອາດແລ້ວ ເພາະຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າແກ່ທ່ານ ທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຈະຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ. ດັ່ງທີ່ກົງໄມ້ບໍ່ສາມາດແບກ ໝາກໄດ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ຖ້າມັນບໍ່ຢູ່ໃນເຄືອອະງຸ່ນ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍກໍບໍ່ສາມາດ, ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເປັນເຄືອອະງຸ່ນ, ເຈົ້າເປັນກົງ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຢູ່ໃນລາວ, ຜູ້ນັ້ນເກີດໝາກໄມ້ຫຼາຍ, ເພາະວ່ານອກຈາກຂ້ອຍແລ້ວ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ເຂົາຈະຖືກໂຍນອອກໄປຄືກົງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳມັນ ແລະ ໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ, ແລະ ມັນຖືກເຜົາໄໝ້. ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນ ຂ້ອຍ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຈົ່ງຂໍເຖິດ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນແກ່ທ່ານ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍຖືກເຜີຍພຣະສິຣິ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຈົ້າຈະເກີດໝາກໄມ້ຫຼາຍ, ແລະພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນສາວົກຂອງຂ້ອຍ. ດັ່ງທີ່ ພໍ່ຮັກຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍເທີ້ນ. ຖ້າທ່ານ ທັງຫຼາຍປະດິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ,

ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ຂອງເຮົາແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຈະຄົງຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະຕື່ມເປັນ. ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກທ່ານ. ບໍ່ມີໃຜມີຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້, ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພື່ອໝູ່ເພື່ອນຂອງຕົນ. ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າທ່ານເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານ. ຂ້ອຍບໍ່ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າທາດອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າທາດບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ນາຍຂອງລາວເຮັດ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າໝູ່, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ບອກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ແລ້ວ. ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເລືອກຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍເລືອກພວກເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ວາງພວກເຈົ້າໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຄວນໄປແລະເກີດຜົນ, ແລະຜົນຂອງພວກເຈົ້າຄວນຄົງຢູ່, ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍຈາກພໍ່ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ຖ້າໂລກກຽດຊັງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງຂ້ອຍກ່ອນເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຂອງໂລກ, ໂລກກໍຈະຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ເພາະວ່າທ່ານເຈົ້າບໍ່ເປັນຂອງໂລກ, ແຕ່ຂ້າຼ້ນອຍໄດ້ເລືອກທ່ານເຈົ້າອອກຈາກໂລກ, ເພາະເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງທ່ານເຈົ້າ. ຈົ່ງຈຳຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າຼ້ນອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ, ທາດບໍລິຈາກບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າຂ້າຫລືຕາມຂ້າຼ້ນອຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຂ້າຫລືຕາມທ່ານ; ຖ້າເຂົາເຈົ້າຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງຂ້າຼ້ນອຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ. ແຕ່ພວກເຂົາຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍມາ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ອ້າງກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ ກໍກຽດຊັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດການງານໃນບັນດາພວກເຂົາ ທີ່ບໍ່ມີໃຜອື່ນໄດ້ເຮັດ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງຂ້ອຍແລະພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈິງ ທີ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າກຽດຊັງຂ້ອຍດ້ວຍບໍ່ມີເຫດຜົນ. ແຕ່ເມື່ອຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຂ້າຼ້ນອຍຈະສົ່ງມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກພໍ່ມາເຖິງ, ຄືວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ອອກມາຈາກພໍ່, ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້າຼ້ນອຍ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນພະຍານ ເພາະວ່າທ່ານຢູ່ກັບຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມ

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດເຄື່ອງ. ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່, ແຕ່ເວລາກຳລັງມາເຖິງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຂ້າພວກເຈົ້າຈະຄິດວ່າກຳລັງຖວາຍການບໍລິການແດ່ພອະເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະກໍບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຈຳພວກມັນວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າຖາມຂ້ອຍວ່າ ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ ແຕ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ, ຄວາມເສົ້າໂສກໄດ້ເດັ່ນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຈົ້າວ່າ, ມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍຈະໄປ. ເພາະວ່າຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄປ, ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈະບໍ່ມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍໄປ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງລາວມາຫາເຈົ້າ. ແລະເມື່ອທ່ານນັ້ນມາແລ້ວ, ທ່ານຈະຕິດຮຽນໂລກກ່ຽວກັບບາບ, ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳ, ແລະກ່ຽວກັບການພິພາກສາ. ກ່ຽວກັບບາບແທ້ຈິງ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິທຳແລ້ວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ກ່ຽວກັບການພິພາກສາ, ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ. ຂ້ອຍຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແບກໄດ້ໃນຕອນນີ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນມາເຖິງ, ພຣະອົງຈະນຳພາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງສິ້ນ, ເພາະວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ເວົ້າຕາມຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງເອງ, ແຕ່ພຣະອົງຈະເວົ້າສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນ, ແລະພຣະອົງຈະປະກາດສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວຈະຮັບຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີນັ້ນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບຈາກຂ້ອຍ ແລະຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ທ່ານຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ. ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ, ແລະອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ແລະ ເພາະວ່າເຮົາກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ? ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານເວົ້າວ່າ ໜ້ອຍໜຶ່ງ? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງເວົ້າຫຍັງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊາບວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຖາມພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຊອກຫາກັນແລະກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ, ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າ, ແຕ່ໂລກຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເສຍໃຈ, ແຕ່ຄວາມເສຍໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະກາຍເປັນຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີ. ແມ່ຍິງເມື່ອເກີດລູກ, ນາງມີ

ຄວາມເຈັບປວດ, ເພາະວ່າຊີວິດຂອງນາງມາເຖິງແລ້ວ, ແຕ່ເມື່ອນາງເກີດລູກແລ້ວ, ນາງບໍ່ຈື່ຈຳຄວາມທຸກທໍລະມານອີກຕໍ່ໄປ ເພາະຄວາມສຸກທີ່ມະນຸດຄົນໜຶ່ງເກີດມາສູ່ໂລກ. ແລະດັ່ງນັ້ນ ຕອນນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍມີຄວາມໂສກເສົ້າແທ້ຈິງ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນທ່ານທັງຫຼາຍອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະຫົວໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີ, ແລະບໍ່ມີໃຜເອົາຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄປຈາກທ່ານໄດ້. ແລະໃນວັນນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖາມຫຍັງຂ້ານ້ອຍເລີຍ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຂໍຕໍ່ພຣະບິດາໃນນາມຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົນເຖິງຕອນນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັງເລີຍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຂໍເຖິດ ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບ, ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຕັມເປັນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄຳປຽບທຽບ, ແຕ່ຊີວິດກຳລັງມາເມື່ອຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄຳປຽບທຽບອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະປະກາດກັບເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບພໍ່. ໃນວັນນັ້ນ ເຈົ້າຈະຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າແກ່ເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະຂໍພຣະບິດາກ່ຽວກັບເຈົ້າ ເພາະວ່າພໍ່ເອງຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັກຂ້ອຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍອອກມາຈາກພໍ່ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍຈະປະໂລກ ແລະ ກັບໄປຫາພໍ່. ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງເດີ, ດຽວນີ້ພຣະອົງກຳລັງກ່າວຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳປຽບທຽບໃດໆເລີຍ. ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ ແລະ ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດຖາມທ່ານ. ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ ເບິ່ງເລີຍ, ຊີວິດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແລະດຽວນີ້ກໍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະຖືກກະຈາຍໄປຄົນລະທິດ ແລະ ປະຖົມຂ້ານ້ອຍໄວ້ຄົນດຽວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າພຣະບິດາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີສັນຕິພາບໃນຂ້ອຍ. ໃນໂລກເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ຈົ່ງກ້າຫານເຖິດ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະໂລກແລ້ວ.

໑໗

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕົວ້ັນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຍົກຕາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະ ກ່າວວ່າ ພຣະບິດາ ຊີວິດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ພຣະອົງດັ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ລາວເໝືອນເນື້ອໜັງທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໃຫ້ຊີວິດນິລັນຕອນແກ່ທຸກຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລາວ. ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນຕອນ ເພື່ອວ່າພວກ

ເຂົາຈະຮູ້ຈັກທ່ານ ຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງດຽວ ແລະ ເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງມາ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖອາຍກຽດແຕ່ເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສຳເລັດວຽກງານທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດ. ແລະດຽວນີ້ ພຣະບິດາເອີຍ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຖະແຫຼງສະຫງ່າລາສີແກ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພຣະອົງເອງ ດ້ວຍສະຫງ່າລາສີທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ກັບພຣະອົງກ່ອນໂລກຈະເປັນມາ ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງນາມຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍຈາກໂລກ. ພວກເຂົາເປັນຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຄຳຂອງເຈົ້າໄວ້. ດຽວນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນມາຈາກທ່ານ. ເພາະວ່າຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ຮັບເອົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກທ່ານ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຂົາ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍອ້ອນວອນເພື່ອໂລກ, ແຕ່ເພື່ອຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງທ່ານ. ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຂ້ອຍທັງໝົດແມ່ນເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າກໍເປັນຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີໃນພວກເຂົາ. ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນໂລກອີກຕໍ່ໄປ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນໂລກ, ແລະຂ້ານ້ອຍກຳລັງມາຫາທ່ານ. ພໍ່ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຂໍຮັກສາພວກເຂົາໄວ້ໃນນາມຂອງທ່ານທີ່ທ່ານໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ. ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າໃນໂລກ, ຂ້ອຍໄດ້ເຝົ້າຮັກສາພວກເຂົາໃນນາມຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ປົກປັກຮັກສາໄວ້, ແລະບໍ່ມີໃຜຈາກພວກເຂົາພົນາດເລີຍ ຍົກເວັ້ນບຸດແຫ່ງຄວາມພົນາດ, ເພື່ອວ່າພຣະຄຳພີຈະສຳເລັດ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກຳລັງມາຫາເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນໂລກເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເດີມເປັນຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳຂອງທ່ານແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະໂລກໄດ້ກຽດຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ. ຂ້ອຍບໍ່ຂໍໃຫ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ຮັກສາພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້. ຊົມໃຊ້ພວກເຂົາໃນຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າ, ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງ. ດັ່ງທີ່ເຈົ້າສົ່ງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍກໍສົ່ງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນໂລກ. ແລະເພື່ອພວກເຂົາ, ຂ້ານ້ອຍຊຳລະຕົນເອງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາເອງກໍຈະຖືກຊຳລະໃນຄວາມຈິງ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖາມພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບເຫຼົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍໂດຍຜ່ານຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເປັນໜຶ່ງດຽວ, ດັ່ງທີ່ທ່ານ, ພຣະບິດາ, ຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາກໍຈະຢູ່ໃນພວກເຮົາເປັນໜຶ່ງດຽວ, ເພື່ອວ່າໂລກຈະເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫງ່າລາສີທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເປັນອັນໜຶ່ງ

ອັນດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ຂ້ອຍຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນ
ຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສົມບູນເປັນໜຶ່ງດຽວ, ແລະ ເພື່ອວ່າໂລກຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ
ຂ້ອຍມາ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຮັກພວກເຂົາດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັກຂ້ອຍ. ພໍ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ນ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮັກຂ້ານ້ອຍກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພໍຜູ້ຊອບທຳ, ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາ. ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຊື່ຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ຈັກຕໍ່ໄປ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຮັກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັກຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະຂ້ອຍກໍຢູ່ໃນພວກເຂົາ.

໑໘

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປກັບພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງຂ້າມລຳທານເຄດິດຣນ, ບ່ອນທີ່ມີສ່ວນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງພຣະອົງເອງແລະພວກສາວິກ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປ. ຢູດາສຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບລາວກໍຮູ້ສະຖານທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າ
ພຣະເຢຊູໄດ້ຊຸມນຸມຢູ່ທີ່ນັ້ນເລື້ອຍໆກັບສາວິກຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ຢູດາສໄດ້ນຳເອົາ
ກອງທະຫານ ແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາລີຊາຍ ມາທີ່ນັ້ນ
ພ້ອມດ້ວຍຄົບໄຟ ແລະໂຄມໄຟ ແລະອາວຸດ. ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະ
ມາເຖິງພຣະອົງ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານຊອກຫາໃຜ? ພວກເຂົາຕອບ
ເຂົາວ່າ, ເຢຊູຊາວນາຊາເຮັດ. ເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍເປັນ. ແລະຢູດາຜູ້ທີ່
ກຳລັງມອບເຂົາກໍຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ເມື່ອພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້າ
ນ້ອຍເປັນ ພວກເຂົາກໍຖອຍຫຼັງແລະລົ້ມລົງພື້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມ
ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຊອກຫາໃຜ? ແລະພວກເຂົາກໍຕອບວ່າ, ພຣະເຢຊູຊາວ
ນາຊາເຮັດ. ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກກັບເຈົ້າແລ້ວວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນ. ຖ້າ
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ, ຈຶ່ງປ່ອຍຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄປເທົ່ານັ້ນ. ເພື່ອວ່າຄຳເວົ້າທີ່ພຣະອົງກ່າວ
ໄວ້ຈະສຳເລັດ ວ່າ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເສຍຜູ້ໃດຈາກພວກ
ເຂົາເລີຍ. ສິໂມນເປຕິມົດາບ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງດົງມັນອອກມາ ແລະ ຕິທາດຂອງມະຫາ
ປະໂລຫິດ ແລະ ຕັດຫຼຸຂວາຂອງລາວອອກ, ແລະ ທາດນັ້ນມີຊື່ວ່າມານຄິດ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ
ກ່າວກັບເປຕິຣວ່າ ຈຶ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກເສຍ, ຈອກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານແກ່ເຮົາ, ເຮົາ
ຈະບໍ່ດື່ມມັນບໍ່ແມ່ນບໍ?

ດັ່ງນັ້ນ ກອງທະຫານ ແລະ ຜູ້ບັນຊາການ ແລະ ພວກຜູ້ຊ່ວຍຂອງຊາວຢົວ ຈຶ່ງໄດ້ ຈັບເຢຊູ ແລະ ມັດລາວໄວ້. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາອັນນາກ່ອນ, ເພາະວ່າ ທ່ານເປັນພໍ່ຕາຂອງໂກອາຟາ, ຜູ້ທີ່ເປັນມະຫາສະໝັກໃນປີນັ້ນ. ແຕ່ກາຢາຟາສແມ່ນຜູ້ທີ່ ໄດ້ແນະນຳແກ່ຊາວຢົວວ່າ ມັນເປັນປະຕິທິດທີ່ຄົນໜຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ. ຊີໂດນ ເປ ໂຕຣ ແລະ ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງກຳລັງຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ສາວິກຄົນນັ້ນເປັນຄົນຮູ້ຈັກກັບ ມະຫາສະໝັກ, ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພຣະເຢຊູເຂົ້າໃນສານຂອງມະຫາສະໝັກ. ແຕ່ ເປໂຕຢິນຢູ່ທີ່ປະຕູຂ້າງນອກ. ດັ່ງນັ້ນ ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຮູ້ຈັກຂອງມະຫາ ປະໂລຫິດຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນຮັກສາປະຕູ ແລະ ນຳເປໂຕເຂົ້າມາ. ດັ່ງນັ້ນ ຍິງ ນ້ອຍຜູ້ຮັກສາປະຕູຈຶ່ງເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສາວິກຂອງຄົນນີ້ແທ້ບໍ່? ຜູ້ນັ້ນເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ພວກທາດແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍໄດ້ຍືນຢູ່ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄຟຖ່ານ ເພາະວ່າມັນໜາວ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ, ແລະເປໂຕກໍຍືນຢູ່ກັບພວກ ເຂົາແລະກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບພວກ ສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ, ຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກັບໂລກ, ຂ້ານ້ອຍສອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປະຊຸມແລະໃນພຣະ ວິຫານສະເໝີ, ບ່ອນທີ່ພວກຍົວມາຊຸມນຸມກັນສະເໝີ, ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເປັນ ຄວາມລັບເລີຍ. ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຂ້ອຍ? ຈຶ່ງຖາມພວກທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ ຫຍັງກັບພວກເຂົາ, ເບິ່ງເລີຍ ເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ. ເມື່ອລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຜູ້ຊ່ວຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງໄດ້ຕິພຣະເຢຊູ ແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂລຫິດແບບ ນີ້ບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າບໍ່ດີ, ຈຶ່ງໃຫ້ການພະຍານກ່ຽວກັບຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າເວົ້າດີ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຕີຂ້ອຍ? ອັນນາສິ່ງລາວໄປຫາໂກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ ໂດຍຖືກມັດໄວ້. ຊີໂດນ ເປໂຕກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາສາວິກຂອງລາວແມ່ນບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈຶ່ງປະຕິເສດ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ທາດຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາ ປະໂລຫິດ, ເຊິ່ງເປັນຍາດຂອງຄົນທີ່ເປໂຕຕັດຫູ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າຢູ່ໃນສວນ ກັບລາວບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕຣກໍປະຕິເສດອີກ, ແລະທັນທີນັ້ນໄກກໍຮ້ອງຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູຈາກໂກອາຟາເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ມັນເປັນ ເວລາເຊົ້າ, ແລະພວກເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ ເບື້ອນ, ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດກິນອາຫານປັດສະຄາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ປິລາຕ໌ໄດ້ ອອກໄປຫາພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານຳການກ່າວຫາອັນໃດມາຕໍ່ຄົນນີ້? ພວກ ເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ກະທຳຊົ່ວ, ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບ ລາວໃຫ້ທ່ານ. ປິລາຕ໌ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາລາວໄປ ແລະ ຕັດສິນ

ລາວຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າເອງ. ຊາວຢົວຈຶ່ງກ່າວແກ່ລາວວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າໃຜເລີຍ. ເພື່ອວ່າພຣະທຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງຕັ້ງໄວ້ຈະສຳເລັດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ເປັນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ ດັ່ງນັ້ນ ປິລາດ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ ຮ້ອງເອີ້ນພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢົວບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າສິ່ງນີ້ຈາກຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືຄົນອື່ນເວົ້າກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍ? ປິລາດຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຊາວຢົວບໍ່? ຊາດຂອງເຈົ້າເອງແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບເຈົ້າມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ. ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກນີ້. ຖ້າອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍມາຈາກໂລກນີ້, ຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງຈະສູ້ຮົບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຢົວ. ແຕ່ຕອນນີ້ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກບ່ອນນີ້. ປິລາດຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າແມ່ນກະສັດບໍ່? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍແມ່ນກະສັດ. ຂ້ອຍເກີດມາເພື່ອສິ່ງນີ້ ແລະ ຂ້ອຍມາສູ່ໂລກເພື່ອສິ່ງນີ້, ເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງ. ທຸກຄົນທີ່ມາຈາກຄວາມຈິງກໍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ. ປິລາດເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ? ແລະເມື່ອເວົ້າແນວນີ້ແລ້ວ, ທ່ານກໍອອກໄປຫາຊາວຢົວອີກ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ພົບເຫດຜົນໃດໆໃນຕົວເຂົາ, ແຕ່ທ່ານມີປະເພນີທີ່ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄົນຫນຶ່ງໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນເທດສະການປັດສະຄາ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານປະສົງໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢົວໃຫ້ແກ່ທ່ານບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ ແຕ່ໃຫ້ບາຣັບບາສ ແລະບາຣັບບາສເປັນຕົ້ນ.

໑໙

ແລ້ວປິລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປແລະຫວດ. ແລະພວກທະຫານໄດ້ຖືກມົງກຸດຈາກຫນ້າມາວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງລາວ, ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າສີມ່ວງໃຫ້ລາວ ແລະພວກເຂົາກໍາລັງເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ ກະສັດຂອງຊາວຢົວ ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຕີລາວ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານປິລາດຈຶ່ງອອກໄປຂ້າງນອກອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍນຳລາວອອກມາໃຫ້ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄດ້ເສດຖີອອກມາຂ້າງນອກ ໂດຍສວມນົງກຸດຫນ້າ ແລະ ເສື້ອຄຸນສີມ່ວງ ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເບິ່ງຄົນນີ້. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍເຫັນລາວ, ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຄົງໄມ້ກາງແຂນລາວ, ຄົງໄມ້ກາງແຂນລາວ. ປິລາດເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າເອົາລາວໄປແລະຄົງໄມ້ກາງແຂນເອງ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ພົບສາເຫດໃນຕົວລາວ. ພວກຊາວຢົວຕອບລາວວ່າ, ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ, ແລະຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ລາວຄວນຕາຍ, ເພາະວ່າລາວເຮັດຕົນເອງເປັນລູກຊາຍຂອງ

ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອປີລາຕໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້ານີ້ ທ່ານຈຶ່ງຢ້ານກົວຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ
ພະລາຊະວັງອີກຄັ້ງ ແລະເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ, ທ່ານມາຈາກໃສ? ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຫ້
ຄໍາຕອບແກ່ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ປີລາຕຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ
ຂ້ອຍມີສິດອໍານາດທີ່ຈະຕິງໄມ້ກາງແຂນເຈົ້າ ແລະ ຂ້ອຍມີສິດອໍານາດທີ່ຈະປ່ອຍເຈົ້າບໍ່?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີສິດອໍານາດໃດໆຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກ
ເທິງ, ເພາະເຫດນີ້ ຜູ້ທີ່ມອບຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າມີບາບໃຫຍ່ກວ່າ. ຈາກນີ້ ທ່ານປີລາຕໄດ້
ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະປ່ອຍລາວ, ແຕ່ພວກຊາວຢົວໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້,
ທ່ານບໍ່ແມ່ນໝູ່ຂອງຊີຊາ. ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຕົນເອງເປັນກະສັດແມ່ນຕໍ່ຕ້ານຊີຊາ. ດັ່ງນັ້ນ ປີ
ລາຕໄດ້ຍິນຄໍານີ້ ຈຶ່ງນໍາພຣະເຢຊູອອກມາຂ້າງນອກ ແລະ ນັ່ງເທິງເວທີ ຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່
ຖືກເອີ້ນວ່າ ພື້ນຫີນ ແຕ່ໃນພາສາຮີບຣູເອີ້ນວ່າ ກັບບາທາ ມັນເປັນການກະກຽມຂອງ
ເທດສະການປັດສະຄາ, ປະມານຊົ່ວໂມງຫົກ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກຢົວວ່າ, ເບິ່ງ
ກະສັດຂອງພວກເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຍົກຂຶ້ນ, ຍົກຂຶ້ນ, ຄົງລາວໄວ້ທີ່ໄມ້
ກາງແຂນ! ປີລາຕເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຈະຄົງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ທີ່ໄມ້
ກາງແຂນບໍ່? ພວກປະເລທິດໃຫຍ່ຕອບວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດຄົນອື່ນນອກຈາກຊີຊາ.
ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄົງ

ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຕົວພຣະເຢຊູມາ ແລະນໍາພຣະອົງໄປ, ແລະພຣະອົງກໍ່ແບກໄມ້
ກາງແຂນຂອງພຣະອົງອອກໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກະດິຫຼກ, ເຊິ່ງເປັນພາສາຮີບ
ຣູເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ. ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຕິດກາງແຂນລາວ, ແລະກັບລາວມີຄົນອື່ນສອງ
ຄົນ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງມື້ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງມື້ນັ້ນ, ແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ກາງ. ປີລາຕໄດ້ຂຽນຫົວຂໍ້
ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ມັນຂຽນໄວ້ວ່າ ເຢຊູຊາວນາຊາເຮັດ ກະສັດຂອງ
ຊາວຢົວ. ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢົວຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານຊື່ນີ້ ເພາະວ່າສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຖືກ
ຄົງໄມ້ກາງແຂນນັ້ນຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງ, ແລະມັນຖືກຂຽນເປັນພາສາຮີບຣູ, ພາສາກຣີກ,
ແລະພາສາລາຕິນ. ພວກປະເລທິດໃຫຍ່ຂອງພວກຢົວຈຶ່ງກໍາລັງເວົ້າກັບປີລາຕວ່າ: ຢ່າ
ຂຽນວ່າ ກະສັດຂອງພວກຢົວ ແຕ່ໃຫ້ຂຽນວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນກະສັດຂອງ
ພວກຢົວ ປີລາຕຕອບວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ.

ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານ ເມື່ອພວກເຂົາຄົງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ, ກໍ່ເອົາ
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງມາແລະແບ່ງອອກເປັນສີ່ສ່ວນ, ແຕ່ລະທະຫານໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ,
ແລະເອົາເສື້ອໃນດ້ວຍ. ແຕ່ເສື້ອໃນນັ້ນບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຖືກມາຈາກເທິງລົງມາເປັນຕົ້ນ
ທັງໝົດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ, ຢ່າຂາດມັນເລີຍ, ແຕ່ໃຫ້ຈັບສະຫຼາກກັນວ່າ

ຈະເປັນຂອງໃຜ, ເພື່ອວ່າພຣະຄຳພີທີ່ເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັນ
ເອງ, ແລະໂຍນສະຫຼາກເອົາເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ມຂອງຂ້ອຍ ຈະໄດ້ສຳເລັດ.

ພວກທະຫານຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ແຕ່ຍິນຢູ່ຂ້າງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ
ແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງແມ່ພຣະອົງ, ນາເລຍພັນລະຍາຂອງໂຄລປາ
ແລະນາເລຍແມັກດາລິນ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ເມື່ອເຫັນແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາວິກທີ່
ພຣະອົງຮັກຍິນຢູ່ຂ້າງ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບແມ່ຂອງພຣະອົງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເບິ່ງລູກ
ຊາຍຂອງເຈົ້າ. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວຕໍ່ສາວິກວ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງແມ່ຂອງເຈົ້າ. ແລະຕັ້ງແຕ່
ຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ສາວິກໄດ້ຮັບບາງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງຕົນ. ຫຼັງຈາກນີ້, ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງ
ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີສຳເລັດ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຫົວນ້ຳ. ດັ່ງນັ້ນ
ພາຊະນະທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳສົ້ມຈຶ່ງວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພອງນ້ຳເຕັມ
ດ້ວຍນ້ຳສົ້ມ ແລະວາງມັນໄວ້ກັບຕົ້ນຫຍ້າຫອມ ຈຶ່ງນຳມາໃສ່ປາກຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບເອົານ້ຳສົ້ມແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຕົວະວ່າ ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ທຣິງກັມ
ພຣະເສຍສ ຈຶ່ງມອບວິນຍານໄວ້

ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວ ຈຶ່ງຂໍຮ້ອງຕໍ່ພິລາດ ເພື່ອໃຫ້ຫັກຂາຂອງພວກເຂົາ ແລະເອົາ
ອ່າງກາຍລົງໄປ ເພື່ອວ່າອ່າງກາຍຈະບໍ່ຄ້າງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນໃນວັນສະບາຕິດ ເພາະວ່າ
ເປັນວັນກຽມ ແລະວັນສະບາຕິດນັ້ນເປັນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານຈຶ່ງມາ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຫັກຂາຂອງຄົນທຳອິດ ແລະ ຂອງອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຄົງໄມ້ກາງແຂນກັບ
ພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອມາຮອດພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາເຫັນວ່າພຣະອົງສົ້ມພຣະຊົນແລ້ວ ຈຶ່ງບໍ່
ໄດ້ຫັກຂາຂອງພຣະອົງ ແຕ່ທະຫານຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຫອກແທງດ້ານຂ້າງຂອງພຣະອົງ
ແລະທັນທີນັ້ນເລືອດກັບນ້ຳກໍ່ໄຫຼອອກມາ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ເປັນພະຍານ, ແລະ
ພະຍານຂອງລາວແມ່ນແທ້ຈິງ, ແລະຜູ້ນັ້ນຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄວາມຈິງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າ
ຈະເຊື່ອ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີສຳເລັດ ວ່າ ກະດູກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກ
ຫັກ ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພຣະຄຳພີອື່ນ ກ່າວວ່າ ພວກເຂົາຈະເຫັນ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແທງ

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໂຢເຊັບຈາກອາຣົມາເທຍ, ຜູ້ເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ແຕ່
ເຊື່ອງຕົວຢູ່ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຊາວຢິວ, ໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ປິລາດເພື່ອເອົາພຣະສົບຂອງ
ພຣະເຢຊູໄປ, ແລະປິລາດກໍ່ອະນຸຍາດ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງມາແລະຍົກພຣະສົບຂອງ
ພຣະເຢຊູໄປ. ນິໂກເດມັດ ຜູ້ທີ່ເຄີຍມາຫາພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນຄັ້ງທຳອິດກໍ່ມາເຊັ່ນ
ກັນ, ຖືເອົາສ່ວນປະສົມຂອງມິດລົບແລະກະລຸນາປະມານຮ້ອຍປອນມາດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາອ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ມັດມັນດ້ວຍຜ້າປານພ້ອມກັບເຄື່ອງ

ເທດ, ຕາມປະເພນີຂອງຊາວຢົວໃນການຝັງສິບ. ແມ່ນມີສ່ວນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່
ພຣະອົງຖືກຄົງ, ແລະໃນສ່ວນນັ້ນມີອຸໂມງໃໝ່ທີ່ບໍ່ທັນມີໃຜຖືກວາງໄວ້ເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ ຢູ່ທີ່
ນັ້ນ ເພາະການກຽມຂອງຊາວຢົວ, ເພາະວ່າອຸໂມງຢູ່ໃກ້, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວາງພຣະເຢຊູ
ໄວ້.

໒໐

ໃນວັນໜຶ່ງຂອງວັນສະບາດ, ມາເຣຍແມັກດາລີນໄດ້ມາຫາອຸໂມງໃນຕອນເຊົ້າ ໃນ
ຂະນະທີ່ຍັງມີດຢູ່, ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກເອົາອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ. ນາງວົງໄປ
ຫາຊີໂມນເບຕິດ ແລະ ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເຂົາເຈົ້າເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າວາງ
ພຣະອົງໄວ້ທີ່ໃສ ດັ່ງນັ້ນ ເບຕິດ ແລະ ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງ ຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ພວກເຂົາ
ກຳລັງມາຫາອຸໂມງ. ພວກເຂົາທັງສອງຄົນແລ່ນຮ່ວມກັນ, ແລະສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງແລ່ນ
ໄວກວ່າເບຕິດ ແລະມາເຖິງອຸໂມງກ່ອນ ແລະເມື່ອໄດ້ຈັບລົງເບິ່ງ, ລາວເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່,
ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ຊີໂມນ ເບຕິດ ຕິດຕາມລາວມາ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ
ແລະ ເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່ ແລະຜ້າປິດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ວາງຢູ່ກັບຜ້າປູ
ແຕ່ຖືກມ້ວນໄວ້ແຍກຕ່າງຫາກຢູ່ບ່ອນໜຶ່ງ ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ມາເຖິງ
ທຳອິດກໍ່ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ, ແລະລາວເຫັນ ແລະເຊື່ອ. ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ
ພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຟື້ນຄືນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກສາວິກ
ຈຶ່ງກັບໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ແຕ່ແມຣີຍີນຮ້ອງເຫັນຢູ່ຂ້າງນອກອຸບຸງ.
ດັ່ງນັ້ນ ຂະນະທີ່ນາງຮ້ອງເຫັນຢູ່, ນາງໄດ້ກັມລົງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະ ເຫັນທູດ
ສະຫວັນສອງອົງນຸ່ງຊາວນັ່ງຢູ່, ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຫົວ ແລະ ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຕີນ, ບ່ອນທີ່
ພຣະສິບຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນອນຢູ່. ແລະເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າ
ຮ້ອງເຫັນຢູ່? ນາງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍົກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ໄປ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າວາງພຣະອົງໄວ້ຢູ່ໃສ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ນາງກໍ່ຫັນກັບໄປທາງຫຼັງ ແລະ ເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແລະ ນາງບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງເຫັນຢູ່? ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ? ນາງເບິ່ງ
ຄືວ່າພຣະອົງເປັນຄົນເຮັດສວນ, ຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າມາຍເອີຍ, ຖ້າທ່ານໄດ້ຍົກ
ພຣະອົງໄປ, ກະລຸນາບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານວາງພຣະອົງໄວ້ບ່ອນໃດ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປ
ຍົກພຣະອົງມາ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ ມາເລຍ ນາງຫັນກັບມາແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງ
ວ່າ ຮັບໃບນີ້ ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈານ ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: ຢ່າສຳພັດຂ້ອຍ, ເພາະວ່າ
ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍເທື່ອ. ແຕ່ຈຶ່ງໄປຫາພໍ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ບອກພວກເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍກຳລັງຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ມາເລຍ ແມັກດາເລນ ມາລາຍງານ ໃຫ້ພວກສາວິກ ວ່າ ນາງໄດ້ເຫັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບນາງ.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນຕອນແລງຂອງວັນນັ້ນ ຄືວັນທຳອິດຂອງອາທິດ ແລະປະຕູຖືກປິດຢູ່ບ່ອນທີ່ພວກສາວິກຊຸມນຸນກັນ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພວກຍົວ ພຣະເຢຊູໄດ້ເສດີດມາ ແລະຍືນຢູ່ກາງກຸ່ມ ແລະຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ສັນຕິພາບຈິ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ ເມື່ອໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງມື ແລະ ຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາສາວິກຈິ່ງດີໃຈເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູຈິ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ ສັນຕິພາບຈິ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດັ່ງທີ່ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ ຂ້ານ້ອຍກໍສົ່ງທ່ານທັງຫຼາຍໄປເຊັ່ນກັນ ແລະ ເມື່ອເວົ້າແນວນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍລົມຫາຍໃຈເຂົ້າໄປ ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈິ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຖ້າທ່ານໃຫ້ອະໄພບາບຂອງຜູ້ໃດ, ບາບຂອງພວກເຂົາກໍຖືກໃຫ້ອະໄພ; ຖ້າທ່ານຍຶດໄວ້ບາບຂອງຜູ້ໃດ, ບາບຂອງພວກເຂົາກໍຖືກຍຶດໄວ້.

ໂທມັດ ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຝາແຝດ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເສດີດມາ ພວກສາວິກອື່ນໆຈິ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແຕ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮອຍຕະປູໃນມືຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ໃສ່ນິ້ວມືຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຮອຍຕະປູ ແລະບໍ່ໄດ້ໃສ່ມືຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ ແລະ ຫຼັງຈາກແປດມື້, ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຢູ່ພາຍໃນອີກ ແລະ ໂທມັດຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູເສດີດມາໃນຂະນະທີ່ປະຕູຖືກປິດໄວ້, ແລະ ພຣະອົງຍືນຢູ່ກາງກຸ່ມ ແລະ ຕຣັສວ່າ, ສັນຕິພາບຈິ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍກ່າວກັບໂທມັດວ່າ, ເອົານິ້ວມືຂອງເຈົ້າມານີ້ ແລະ ເບິ່ງມືຂອງເຮົາ, ແລະ ເອົາມືຂອງເຈົ້າມາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງເຮົາ, ແລະ ຢ່າເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ແຕ່ຈິ່ງເປັນຜູ້ເຊື່ອ. ແລະໂທມັດກໍຕອບວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເພຣາະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້າຈິ່ງເຊື່ອ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນແຕ່ກໍເຊື່ອນັ້ນ ມີພອນແທ້.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໜ້າສາວິກຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້. ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອວ່າທ່ານຈະເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນ

ພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເພື່ອວ່າໂດຍການເຊື່ອ ທ່ານຈະມີຊີວິດໃນນາມຂອງ ພຣະອົງ.

໒໑

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຜີຍຕົນເອງອີກຄັ້ງແກ່ບັນດາສາວົກເທິງທະເລທິ ເບຣີອັດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເຜີຍດັ່ງນີ້. ຊີໂມນເປຕິດ, ໂທມັດທໍາຖຶກເອີ້ນວ່າດິດມັດ, ນາທານາ ເອນຈາກກາລິລີ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ, ແລະສາວົກອື່ນໆອີກສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ ພ້ອມກັນ. ຊີໂມນ ເປຕິດ ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ. ພວກເຂົາກ່າວກັບ ລາວວ່າ, ພວກເຮົາກໍຈະໄປກັບເຈົ້າ. ພວກເຂົາອອກໄປແລະຂຶ້ນເຮືອທັນທີ, ແລະໃນຄືນ ນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈັບຫຍັງເລີຍ. ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຍືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ, ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີປາບໍ່? ເຂົາເຈົ້າຕອບພຣະອົງວ່າ, ບໍ່ມີ. ແຕ່ທ່ານເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂຍນແຫ ເຂົ້າໄປທາງຂ້າງຂວາຂອງເຮືອ, ແລ້ວເຈົ້າຈະພົບ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໂຍນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດລາກມັນຂຶ້ນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປເພາະປາຈຳນວນຫຼາຍ. ສາວົກຄົນນັ້ນທີ່ ພຣະເຢຊູຮັກຈຶ່ງເວົ້າກັບເປຕິດວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນແລ້ວ. ເມື່ອຊີໂມນເປຕິດໄດ້ຍິນວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລາວຈຶ່ງຄາດເສື້ອນອອກ ເພາະວ່າລາວເປືອຍກາຍຢູ່, ແລະໂດດໂຕ ເອງລົງໄປໃນທະເລ. ແຕ່ພວກສາວົກອື່ນໆມາໂດຍເຮືອ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ໄກຈາກ ຝັ່ງ, ແຕ່ປະມານສອງຮ້ອຍສອກ, ລາກແຫທີ່ມີປາມາ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາລົງມາຮອດ ແຜ່ນດິນ, ພວກເຂົາກໍເຫັນໄຟຖ່ານທີ່ກຳລັງດິດຢູ່, ມີປາວາງຢູ່ເທິງ ແລະ ມີເຂົ້າຈີ່ດ້ວຍ. ເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເອົາປາທີ່ພວກເຈົ້າຈັບໄດ້ດຽວນີ້ມາ ຊີໂມນ ເປຕິດໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະ ລາກແຫຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຕັມໄປດ້ວຍປາໃຫຍ່ຮ້ອຍຫ້າສິບສາມຕິດ, ແລະ ເຖິງແມ່ນມີຫຼາຍປານັ້ນ ແຫກໍບໍ່ຂາດ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ມາກິນເຂົ້າເຂົ້າ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີສາວົກຄົນໃດກ້າທີ່ຈະຖາມພຣະອົງວ່າ ທ່ານແມ່ນໃຜ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງມາ ແລະ ເອົາເຂົ້າຈີ່ ມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ປາກໍເຊັ່ນກັນ. ນີ້ເປັນຄັ້ງທີສາມແລ້ວທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດພຣະອົງແກ່ສາວົກຂອງ ພຣະອົງ ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ເມື່ອພວກເຂົາກິນເຂົ້າເຂົ້າແລ້ວ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖາມຊີໂມນເປຕິດວ່າ, ຊີໂມນລູກ ຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫຼາຍກວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່? ລາວຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະອົງຊາບດີວ່າຂ້າພະເຮົາຮັກພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າ, ຈຶ່ງລ້ຽງແກະ ນ້ອຍຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງຕັດຖານລາວອີກເທື່ອທີສອງວ່າ, ຊີໂມນ ບຸດຂອງໂຢນາ,

ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ລາວຕອບວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຊາບຕົວວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.
ພຣະອົງເວົ້າກັບລາວເທື່ອທີສາມວ່າ, ຊີໂມນລູກໂຢນາ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ເປໂຕໂສກເສົ້າໃຈ
ເພາະວ່າພຣະອົງຖາມລາວເທື່ອທີສາມວ່າ ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່? ແລະລາວຈຶ່ງຕອບວ່າ, ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຊາບທຸກສິ່ງ, ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ
ຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລ້ຽງແກະຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເມື່ອ
ເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ, ເຈົ້າຄາດແອວຕົວເອງແລະຍ່າງໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າແກ່,
ເຈົ້າຈະຍື່ນມືອອກ, ແລະຄົນອື່ນຈະຄາດແອວເຈົ້າ, ແລະຈະນຳເຈົ້າໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າບໍ່
ຕ້ອງການ. ແຕ່ພຣະອົງກ່າວສິ່ງນີ້ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລາວຈະໃຊ້ຄວາມຕາຍແບບໃດໃຫ້
ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະເມື່ອກ່າວສິ່ງນີ້ແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງຕິດຕາມ
ເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວເຫັນສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຮັກກຳລັງຕິດຕາມມາ, ຜູ້
ທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ເທິງເອີກຂອງພຣະອົງໃນຄຳນັ້ນແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຜແມ່ນຜູ້
ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດພຣະອົງ? ເມື່ອເປໂຕເຫັນຄົນນີ້, ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວຄົນນີ້ແມ່ນແນວໃດ? ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ຖ້າຂ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາ
ຢູ່ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາ, ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຈົ້າ? ເຈົ້າຈຶ່ງຕິດຕາມຂ້ອຍເທາະ. ດັ່ງນັ້ນ ຄຳ
ເວົ້ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພື້ນຖານວ່າ ສາວິກນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າ
ກັບລາວວ່າ ລາວຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ວ່າ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນກວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າມາ, ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຈົ້າ?

ນີ້ແມ່ນສາວິກຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະ
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍານຂອງລາວແມ່ນຈິງ. ແລະຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ
ເຊິ່ງຖ້າຈະຂຽນລົງໄປທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຂ້ອຍຄິດວ່າແມ່ນແຕ່ໂລກນີ້ກໍບໍ່ສາມາດບັນຈຸປົ້ມ
ທັງຫຼາຍທີ່ຈະຖືກຂຽນໄດ້. ອາແມນ.

ປະຖົມມະການ

໑

ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ແຕ່ແຜ່ນດິນແມ່ນ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແລະບໍ່ມີຮູບຮ່າງ, ແລະຄວາມມືດຢູ່ເທິງຊຸມເລິກ, ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງນ້ຳ. ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ຈົ່ງມີແສງສະຫວ່າງ ແລະກໍ່ມີແສງ ສະຫວ່າງຂຶ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງວ່າດີ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກ ລະຫວ່າງແສງສະຫວ່າງກັບຄວາມມືດ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນແສງສະຫວ່າງວ່າກາງ ເວັນ, ແລະໄດ້ເອີ້ນຄວາມມືດວ່າກາງຄືນ. ແລະມີຕອນແລງ, ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ນັ້ນແມ່ນ ມື້ທີໜຶ່ງ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ມີຟ້າຢູ່ກາງນ້ຳ, ແລະຈົ່ງໃຫ້ມັນແບ່ງແຍກ ລະຫວ່າງນ້ຳກັບນ້ຳ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຟ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກລະຫວ່າງນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຟ້າ ແລະລະຫວ່າງນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງຟ້າ. ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນທ້ອງຟ້າວ່າສະຫວັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີງາມ, ແລະມີຕອນ ແລງ, ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ນັ້ນແມ່ນມື້ທີສອງ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນລວບລວມເຂົ້າເປັນບ່ອນດຽວ, ແລະຈົ່ງໃຫ້ດິນແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ, ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນໄດ້ ຖືກລວບລວມເຂົ້າໃນບ່ອນຂອງມັນ, ແລະດິນແຫ້ງກໍ່ປາກົດຂຶ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ແຜ່ນດິນແຫ້ງວ່າແຜ່ນດິນ, ແລະການລວມຕົວຂອງນ້ຳໄດ້ເອີ້ນວ່າທະເລ, ແລະພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ ພຣະເຈົ້າຕື່ສວ່າ ໃຫ້ແຜ່ນດິນງອກພືດຫຍ້າທີ່ຫວ່ານເມັດຕາມ ຊະນິດແລະຕາມຄວາມຄ້າຍຄື ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໝາກຜະລິດໝາກທີ່ມີເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນ ມັນຕາມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ນຳອອກພືດ ຫຍ້າທີ່ຫວ່ານເມັດຕາມຊະນິດແລະຕາມຄວາມຄ້າຍຄື, ແລະໄມ້ທີ່ມີໝາກຜະລິດໝາກທີ່ ເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນມັນຕາມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າດີ. ແລະມີ ຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີສາມ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວວ່າ, ໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງສະຫວັນເພື່ອສ່ອງ ແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອແຍກລະຫວ່າງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະໃຫ້ພວກມັນ

ເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ເປັນເວລາ, ເປັນມື້, ແລະເປັນປີ. ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນແສງສະຫວ່າງ ຢູ່ໃນຫ້ອງຟ້າຂອງສະຫວັນ ເພື່ອສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແສງສະຫວ່າງທັງສອງທີ່ໃຫຍ່, ຄືແສງສະຫວ່າງທີ່ໃຫຍ່ ເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນ, ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ນ້ອຍກວ່າເພື່ອປົກຄອງກາງຄືນ, ແລະ ດວງດາວທັງຫຼາຍ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກມັນໄວ້ໃນຟ້າທີ່ແຂງຂອງສະຫວັນ, ເພື່ອ ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະ ເພື່ອແຍກລະຫວ່າງແສງສະຫວ່າງກັບຄວາມມືດ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນ ວ່າດີ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີ່ສຳ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວເອງ: ຈົ່ງໃຫ້ນໍ້າສົ່ງມີຊີວິດທີ່ເລືອຄານອອກມາ, ແລະໃຫ້ນົກ ປີນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໃຕ້ຫ້ອງຟ້າ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສັດນໍ້າ ໃຫຍ່, ແລະຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງສັດເລືອຄານທີ່ນໍ້າໄດ້ນໍາອອກມາຕາມຊະນິດຂອງ ມັນ, ແລະນົກມີປີກທຸກຊະນິດ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າດີ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ ເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍພັນ, ແລະຈົ່ງເຕັມນໍ້າໃນທະເລ, ແລະ ໃຫ້ນົກຂະຫຍາຍພັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ ເປັນມື້ທີ່ທ້າ

ແລະພຣະເຈົ້າຕົວເອງ: ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນນໍາອອກມາຊຶ່ງຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດຕາມ ຊະນິດຂອງມັນ, ຄືສັດສີ່ດີນ, ສັດເລືອຄານ, ແລະສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງ ມັນ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມ ຊະນິດຂອງມັນ, ແລະສັດລ້ຽງຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດແຫ່ງ ແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ.

ແລະ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດມະນຸດຕາມຮູບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຕາມຄວາມຄ້າຍຄື, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງປາໃນທະເລ, ແລະ ນົກໃນຫ້ອງຟ້າ, ແລະ ສັດລ້ຽງ, ແລະ ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ, ຊາຍແລະຍິງພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພອກພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ ແລະເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະປົກຄອງມັນ ແລະປົກຄອງປາໃນ ທະເລ ແລະນົກໃນສະຫວັນ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດ ແລະສັດເລືອ ຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າດຣືສວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາໄດ້ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງໝົດແລ້ວ ຊຶ່ງຫຍ້າທີ່ໃຫ້ຜົນທີ່ຫວ່ານເມັດ ທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ມີໝາກໄມ້ທີ່ມີເມັດທີ່ໃຫ້ຜົນຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ; ມັນຈະເປັນອາຫານ

ແກ່ເຈົ້າ. ແລະແກ່ສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະແກ່ນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນ, ແລະແກ່ສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຢ່າງທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທີ່ມີຈິດວິນຍານແຫ່ງ ຊີວິດຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ, ແລະຫຍ້າຂຽວທັງໝົດເປັນອາຫານ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະດູເບິ່ງ ມັນດີຫຼາຍ ແລະມີຕອນ ແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ ເປັນມື້ທີ່ຫົກ

໒

ແລະທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສຳເລັດແລ້ວ, ແລະໂລກທັງໝົດຂອງພວກ ມັນ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນມື້ທີ່ຫົກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ ເຮັດ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນອັນທີ່ເຈັດ ແລະ ບໍລິສຸດມັນ, ເພາະວ່າໃນອັນນີ້ ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ.

ນີ້ແມ່ນປຶ້ມກ່ຽວກັບການເກີດຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ, ໃນອັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ແລະພຶດສະດູ ທຸກຊະນິດຂອງທຸກນາກ່ອນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຫຍ້າທັງໝົດຂອງ ທຸກນາກ່ອນທີ່ຈະງອກຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ບໍ່ມີມະນຸດທີ່ຈະເຮັດວຽກມັນ. ແຕ່ແຫຼ່ງນ້ຳໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ ແລະໄດ້ຫົດນ້ຳທົ່ວ ໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນຜູ້ຊາຍຈາກຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເປົ່າ ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໄປໃນໃບໜ້າຂອງລາວ, ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ ມີຊີວິດ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປູກສວນສວັນໃນເອເດັນທາງຕາເວັນອອກ, ແລະໄດ້ວາງຄົນທີ່ ພຣະອົງປັ້ນໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທຸກຊະນິດຕໍ່ການເບິ່ງເຫັນ ແລະດິດການກິນ ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຢູ່ກາງສວນສວັນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງການຮູ້ດີແລະຊົ່ວຮ້າຍ. ແມ່ນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງໄຫຼອອກຈາກເອເດັນເພື່ອຫົດນ້ຳໃຫ້ ສວນສະຫວັນ, ແລະຈາກທີ່ນັ້ນມັນແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ. ຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳໜຶ່ງແມ່ນ ພິ ຊອນ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼອ້ອມທັງໝົດແຜ່ນດິນຮາວີລາ, ບ່ອນທີ່ມັນມີທອງຄຳ. ທອງ ຄຳຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນງາມ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຖານຫີນ ແລະຫີນສີຂຽວ. ແລະຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳ

ທີສອງແມ່ນກິດຮຸນ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ຫຸ້ມຫັງໝົດແຜ່ນດິນເອທິໂອເປຍ. ແລະແມ່ນ້ຳທີສາມຄືທິກຣິສ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼໄປກົງກັນຂ້າມກັບຊາວອັດຊີເອຍ, ແລະແມ່ນ້ຳທີ່ສີ່ຄືເອຟອາເຕສ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນມານັ້ນ ແລະວາງລາວໄວ້ໃນສວນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກສຸກສຳຣານ ເພື່ອໃຫ້ລາວເຮັດວຽກແລະຮັກສາສວນນັ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ອາດາມວ່າ, ເຈົ້າຈະກິນໄດ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນສວນສະຫວັນ. ແຕ່ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະຊົ່ວນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ, ເພາະວ່າອັນໃດທີ່ເຈົ້າກິນຈາກມັນ, ເຈົ້າຈະຕາຍແນ່ນອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຄົນຢູ່ຄົນດຽວ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວຕາມລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ ແລະນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະໄດ້ນຳພວກມັນມາຫາອາດາມ ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຂົາຈະເອີ້ນພວກມັນວ່າຫຍັງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ອາດາມເອີ້ນວ່າຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, ນັ້ນແມ່ນຊື່ຂອງມັນ. ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນ, ແລະສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ, ແຕ່ສຳລັບອາດາມບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊ່ວຍທີ່ຄ້າຍຄືກັບລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຄວາມປະຫລາດໃຈເທິງອາດາມ ແລະລາວນອນຫລັບ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຊ່ອງຂ້າງໜຶ່ງຂອງລາວ ແລະເຕັມດ້ວຍເນື້ອແທນທີ່ມັນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊີ້ຄົງທີ່ພຣະອົງເອົາມາຈາກອາດາມໃຫ້ເປັນຜູ້ຍິງ ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳນາງມາຫາອາດາມ ແລະອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ: ດຽວນີ້ນີ້ແມ່ນກະດູກຈາກກະດູກຂອງຂ້ອຍ ແລະເນື້ອຈາກເນື້ອຂອງຂ້ອຍ, ນາງຈະຖືກເອີ້ນວ່າແມ່ຍິງ ເພາະວ່ານາງຖືກເອົາມາຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ. ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະປະຖົມພໍ້ແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະທັງສອງຄົນຈະເປັນເນື້ອໜຶ່ງດຽວກັນ ແລະທັງສອງກໍ່ເປືອຍກາຍ, ຄືອາດາມແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກອາຍ.

໓

ແຕ່ງູ່ນັ້ນເປັນສັດທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດໃນບັນດາສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ແລະງູ່ໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຢາກກິນຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນສະຫວັນ? ແລະຜູ້ຍິງໄດ້ເວົ້າກັບງູວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ໃນສວນສະຫວັນ, ແຕ່ກ່ຽວກັບໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢູ່ກາງສວນສະຫວັນ, ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງມັນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະງູ່ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ຕາຍແນ່ນອນ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ໃນມື້ທີ່ທ່ານກິນຈາກມັນ, ຕາຂອງທ່ານຈະຖືກເປີດ, ແລະ

ທ່ານຈະເປັນຄືກັບພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ດີແລະຊົ່ວ. ແລະແມ່ຍິງໄດ້ເຫັນວ່າຕົນໄມ້ນັ້ນດີສຳລັບ
ອາຫານ, ແລະວ່າມັນໜ້າພິຈາລະນາທີ່ຈະເຫັນ, ແລະມັນສວຍງາມສຳລັບການເຂົ້າໃຈ,
ແລະນາງໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ຈາກມັນ, ນາງກິນ, ແລະນາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງທີ່ຢູ່ກັບ
ນາງ, ແລະເຂົາເຈົ້າກິນ. ແລະຕາຂອງທັງສອງກໍ່ຖືກເປີດອອກ, ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ
ພວກເຂົາເປືອຍກາຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫຍິບໃບໝາກເດື່ອມ, ແລະເຮັດຜ້າປົກກາຍ
ສຳລັບຕົນເອງ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຍ່າງ
ຢູ່ໃນສວນສວັນໃນຕອນແລງ, ແລະອາດາມກັບພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເຊື່ອງຕົວຈາກ
ພຣະພິກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ໃນສວນສວັນ. ແລະພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອາດາມ, ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, ອາດາມ, ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະ
ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນສວນ, ແລະຂ້ອຍ
ຢ້ານກົວເພາະວ່າຂ້ອຍເປືອຍກາຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອງຕົວ. ແລະພຣະເຈົ້າຕອບກັບລາວ
ວ່າ, ໃຜລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປືອຍກາຍ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນຈາກຕົນໄມ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າ
ໃຫ້ບໍ່ກິນພຽງແຕ່ຕົ້ນນີ້, ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນແລ້ວບໍ່? ແລະ ອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ ແມ່ຍິງທີ່
ເຈົ້າໃຫ້ມາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ນາງໄດ້ໃຫ້ຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄດ້ກິນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ແມ່ຍິງວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້? ແລະແມ່ຍິງ
ກ່າວວ່າ, ງູໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ກິນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບງູວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ເຈົ້າ
ຈິ່ງຖືກສາບແຂ່ງຫຼາຍກວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຈົ້າຈະເລືອກດ້ວຍໜ້າເອິກ ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນດິນຕະຫຼອດທຸກມື້
ຂອງຊີວິດເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະວາງຄວາມເປັນສັດຕູລະຫວ່າງເຈົ້າກັບແມ່ຍິງ ແລະ
ລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງນາງ, ລາວຈະໂຈມຕີຫົວຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າຈະໂຈມຕີສັ້ນຕີນຂອງລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບກັບຜູ້ຍິງວ່າ, ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມ
ເຈັບປວດຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດລູກດ້ວຍຄວາມ
ເຈັບປວດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາຜົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລາວຈະປົກຄອງເຈົ້າ. ແຕ່ຕໍ່
ອາດາມ ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າພຽງແຕ່ນ້ຳຢາກິນ, ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນ, ແຜ່ນດິນຖືກ
ສາບແຂ່ງໃນວຽກງານຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້
ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ຫນາມແລະຫນາມຕົ້ນໄມ້ມີຫນາມຈະງອກຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ
ຈະກິນຫຍ້າຂອງທົ່ງນາ. ດ້ວຍເຫຼືອແຮງຂອງໜ້າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົນ
ກວ່າເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນທີ່ເຈົ້າຖືກເອົາມາ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນດິນ, ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່
ດິນ. ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງລາວວ່າຊີວິດ ເພາະວ່ານາງເປັນແມ່

ຂອງຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊີວິດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມຫນຶ່ງໃຫ້ອາດາມ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະໄດ້ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜຶ່ງໃນພວກເຮົາ, ຮູ້ດີ ແລະຊົ່ວ. ແລະຕອນນີ້, ບໍ່ໃຫ້ລາວຍື່ນມືຂອງລາວອອກ, ແລະເອົາຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ແລະກິນ, ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວອອກ ຈາກສວນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກແຜ່ນດິນທີ່ລາວຖືກເອົາມາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ອາດາມ, ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານລາວໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບສວນເອເດັນແຫ່ງ ຄວາມສຸກສໍາຮານ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ວາງເທວະດາເຄຣູບ, ແລະ ດາບເພິງໄຟທີ່ໝູນໄປ ມາ, ເພື່ອຮັກສາທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

໔

Adam ຮູ້ຈັກ Eve ເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງມີທ້ອງແລ້ວເກີດ Cain, ແລະນາງ ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໂດຍຜ່ານພຣະເຈົ້າ. ແລະ ນາງໄດ້ເກີດລູກອີກຄົນໜຶ່ງ ຄືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ອາແບລ, ແລະ ອາແບລໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ສ່ວນຄາອິນ ແມ່ນເຮັດວຽກໃນແຜ່ນດິນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຫຼາຍມື້, ກາອິນໄດ້ນໍາເອົາຜົນໄມ້ ຈາກແຜ່ນດິນມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອາແບນກໍໄດ້ນໍາເອົາລູກ ທໍາອິດຂອງແກະຂອງລາວ ແລະໄຂມັນຂອງພວກມັນມາຖວາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ ຊົມເຊີຍອາແບນ ແລະຂອງຖວາຍຂອງລາວ. ແຕ່ກ່ຽວກັບກາອິນ ແລະກ່ຽວກັບການ ບູຊາຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່, ແລະກາອິນໄດ້ເສົ້າໂສກຫຼາຍ, ແລະໜ້າຂອງລາວໄດ້ ຫຼຸດລົງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບກາອິນວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເສົ້າໂສກ ຫຼາຍ, ແລະເປັນຫຍັງໜ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຕົກລົງ? ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຖ້າເຈົ້າຖວາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແຕ່ບໍ່ແບ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ. ຈົ່ງຢູ່ງຽບ, ການຫັນກັບຄືນຂອງລາວ ແມ່ນມາຫາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງລາວ.

ແລະກາອິນໄດ້ເວົ້າກັບອາແບລອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປທົ່ງພຽງ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ກາອິນໄດ້ລຸກຂົນເຈັມຕີອາແບລ ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະໄດ້ຂ້າລາວ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ກາອິນວ່າ, ອາແບນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ຂ້ອຍເປັນຜູ້ປົກປັກ ຮັກສາອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ ແທ້? ສຽງເລືອດຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າກໍາລັງຮ້ອງຫາຂ້ານ້ອຍຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະ

ດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງຈາກແຜ່ນດິນ ທີ່ໄດ້ເປີດປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ ຈາກມືຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າເຮັດວຽກແຜ່ນດິນ, ມັນຈະບໍ່ເພີ່ມກຳລັງຂອງມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຄັດຄ້ານແລະສິ້ນສະເທີອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະກາອິນໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະເຈົ້າວ່າ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍໃຫຍ່ເກີນກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ຖ້າເຈົ້າ ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກໄປໃນມື້ນີ້ຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຈະ ຖືກເຊື່ອງ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຄົນຄັດຄ້ານແລະສິ້ນສະເທີອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ພົບຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວກັບລາວວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຄົນທີ່ຂ້າກາອິນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເຈັດເທົ່າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ກາອິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ພົບລາວຂ້າລາວ. ແຕ່ກາອິນ ໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນາອິດທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມ ກັບເອເດິນ.

ແລະກາອິນໄດ້ຮູ້ຈັກເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດເອີນກ. ແລະ ລາວໄດ້ກໍ່ສ້າງເມືອງ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວ, ເອີນກ. ເອີນກ ໄດ້ເກີດລູກຊື່ໂກດາດ, ແລະໂກດາດໄດ້ເກີດລູກຊື່ນາເລເລເອນ, ແລະນາເລເລເອນໄດ້ເກີດ ລູກຊື່ເມທູເຊລາ, ແລະເມທູເຊລາໄດ້ເກີດລູກຊື່ລາເມກ.

ແລະລາເມກໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງສອງຄົນໃຫ້ຕົນເອງ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ອາດາ, ແລະຄົນທີສອງຊື່ ເຊນລາ. ແລະອາດາເກີດໂຍເບລ, ລາວແມ່ນບິດາຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເດັນແລະລ້ຽງສັດ. ແລະຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນຢູບານ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ປະດິດພິນຊາເຕີລີ ແລະ ພິນຄີທາລາ. ເຊລລາກໍ່ເກີດທູບານ, ແລະລາວເປັນຊ່າງຕິທອງແດງແລະເຫຼັກ. ເອື້ອຍ ນ້ອງຍິງຂອງທູບານແມ່ນຕິນເອມາ. ແລະ ລາເມກໄດ້ເວົ້າກັບພັນລະຍາຂອງຕົນ, ອາດາ ແລະ ເຊລລາ ວ່າ, ພັນລະຍາຂອງລາເມກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຄໍາເວົ້າ ຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບາດເຈັບ, ແລະຂ້າຊາຍ ໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຊ້າ. ເພາະວ່າໄດ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ກາອິນເຈັດຄັ້ງ, ແຕ່ລາເມກແມ່ນ ເຈັດສິບຄັ້ງເຈັດ.

ອາດາມຮູ້ຈັກເອວາເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະລາວ ຕັ້ງຊື່ລູກວ່າເຊດ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກເຊື້ອສາຍອິນຂຶ້ນໃຫ້ຂ້ອຍແທນອາແບລ ຜູ້ທີ່ ກາອິນໄດ້ຂ້າ ແລະເຊດກໍ່ມີລູກຊາຍເກີດມາ, ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເອີນດ, ຄົນນີ້ໄດ້ ຫວັງທີ່ຈະເອີ້ນຂໍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນປຶ້ມຂອງການເກີດຂອງມະນຸດ, ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອາດາມ, ຕາມ
 ຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍແລະ
 ຍິງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຊື່ພວກເຂົາວ່າອາດາມ,
 ໃນວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. ອາດາມມີຊີວິດຢູ່ສາມສິບແລະສອງຮ້ອຍປີ, ແລະ
 ລາວເກີດລູກຕາມຮູບແບບຂອງລາວ, ແລະຕາມຮູບພາບຂອງລາວ, ແລະລາວຕັ້ງຊື່ລູກ
 ຂອງລາວວ່າເຊດ. ນີ້ຂອງອາດາມທີ່ລາວດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເຊດແມ່ນເຈັດຮ້ອຍປີ,
 ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະວັນທັງໝົດຂອງອາດາມທີ່ທ່ານມີຊີວິດຢູ່
 ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສາມສິບປີ ແລະທ່ານກໍ່ຕາຍ ເຊັດມີຊີວິດຢູ່ຫ້າຮ້ອຍສອງປີ ແລະໃຫ້
 ກຳເນີດເອດິນສ ແລະເຊດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເອດິນສເຈັດຮ້ອຍເຈັດປີ, ແລະໄດ້
 ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະນີ້ທັງໝົດຂອງເຊດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສິບສອງປີ ແລະ
 ລາວກໍ່ຕາຍ ແລະເອດິນສອາໄສຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ, ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນານ. ແລະເອ
 ດິນສໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດໂກນານ ເຈັດຮ້ອຍສິບຫ້າປີ, ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກ
 ຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະວັນທັງໝົດຂອງເອດິນສກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າປີ, ແລະລາວກໍ່
 ຕາຍ. ແລະໂກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຈັດສິບແລະຫນຶ່ງຮ້ອຍປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດມາເລ
 ເລເອນ. ແລະໂກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດມາເລເລເອນ, ເຈັດຮ້ອຍສິບປີ,
 ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະນີ້ທັງໝົດຂອງກາຍນານກາຍເປັນເກົ້າ
 ຮ້ອຍສິບປີ ແລະລາວຕາຍ

ແລະ ມາເລເລເອນ ອາໄສຢູ່ໄດ້ ຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດ ຍາເຣດ ແລະ
 ມາເລເລເອນອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຈາເຣດ, ເຈັດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະລາວເກີດລູກ
 ຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະວັນທັງໝົດຂອງມາຫາລາເລນກາຍເປັນຫ້າຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ,
 ແລະລາວກໍ່ຕາຍ. ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້
 ກຳເນີດເອດິນກ. ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດເອດິນກແປດຮ້ອຍປີ, ແລະ
 ລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະນີ້ທັງໝົດຂອງຢາເຣດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກ
 ສິບສອງປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ. ເອດິນກດຳລົງຊີວິດໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້
 ກຳເນີດເມທູເຊລາ ເອດິນກໄດ້ດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກລາວເກີດເມທູເຊລາ
 ສອງຮ້ອຍປີ, ແລະລາວໄດ້ມີລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະນີ້ທັງໝົດຂອງເອດິນກ
 ກາຍເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ. ແລະເອດິນກໄດ້ຖືກໃຈພຣະເຈົ້າ, ແລະລາວບໍ່ຖືກພົບ,
 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍລາວໄປ. ເມທູເຊລາດຳລົງຊີວິດໄດ້ຮ້ອຍຫົກສິບເຈັດປີ ແລະໄດ້
 ເກີດລາເມກ. ແລະເມທູເຊລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດລາເມກສອງຮ້ອຍ

ແປດສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເມທູເຊລາທີ່
ລາວມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບເກົ້າປີ ແລະລາວກໍ່ຕາຍ ແລະ ລາເມກ ດຳລົງ
ຊີວິດ ຮ້ອຍແປດສິບແປດ ປີ ແລະ ໄດ້ລູກຊາຍ ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງເຂົາວ່າໂນອາ, ໂດຍ
ເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ຈະໃຫ້ພວກເຮົາພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງພວກເຮົາ, ແລະຈາກຄວາມ
ເຈັບປວດຂອງມືຂອງພວກເຮົາ, ແລະຈາກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້
ສາບແຂ່ງ. ແລະລາເມກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດໂນອາໄດ້ຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ, ແລະ
ລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະມື້ທັງໝົດຂອງລາເມກກາຍເປັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບ
ສາມປີ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະໂນອາມີອາຍຸຫ້າຮ້ອຍປີ ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື
ເຊມ, ຮາມ, ແລະຢາເຟດ.

໒

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເລີ່ມມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ລູກສາວໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງມະນຸດວ່າ
ງາມ, ພວກເຂົາກໍ່ເອົາຜູ້ຍິງຈາກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເລືອກມາເປັນພັນລະຍາຂອງ
ຕົນເອງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ, ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຄົງຢູ່ໃນ
ມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຕະຫຼອດໄປ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພຽງແຕ່ເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າອັນຂອງ
ພວກເຂົາຈະເປັນຮ້ອຍຊາວປີ. ພວກຍັກແມ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອພວກລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກລູກສາວຂອງມະນຸດ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເກີດລູກໃຫ້ພວກເຂົາ ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພວກຍັກຈາກຍຸກບູຮານ ຄືພວກຄົນທີ່ມີ
ຊື່ສຽງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທຸກຄົນຄິດໃນຫົວໃຈຂອງລາວຢ່າງພິພິຖັນກ່ຽວກັບສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ
ຕະຫຼອດທຸກມື້ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍ ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະລຶບລ້າງມະນຸດ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ສິ່ງທີ່ເລືອຄານຈົນເຖິງນົກທ້ອງຟ້າ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເສຍໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກມັນ.

ແຕ່ໂນອາໄດ້ພົບພຣະຄຸນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດ
ຂອງໂນອາ. ໂນອາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເປັນຄົນສົມບູນໃນຊົນລຸ້ນຂອງລາວ, ໂນອາໄດ້ເຮັດ
ໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ. ໂນອາເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ. ແຜ່ນດິນ

ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ. ແລະພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນໄດ້ເສຍຫາຍ, ເພາະວ່າມະນຸດທັງໝົດ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຂົາເຈົ້າເສຍຫາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບບົນອາວຸ, ເວລາຂອງມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ມາເຖິງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແລ້ວ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດເຮືອສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງຈາກໄມ້ສີ່ຫຼ່ຽມ, ເຈົ້າຈະເຮັດຫ້ອງຕ່າງໆໃນ
ເຮືອນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະທາຍາງມະຕອຍໃສ່ມັນທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ. ແລະເຈົ້າຈະ
ເຮັດເຮືອດັ່ງນີ້: ຄວາມຍາວຂອງເຮືອສາມຮ້ອຍຄົວບິດ, ຄວາມກວ້າງຫ້າສິບຄົວບິດ,
ແລະຄວາມສູງຂອງມັນສາມສິບຄົວບິດ. ເຈົ້າຈະເຮັດຫົບໂດຍການລວບລວມເຂົ້າກັນ,
ແລະເຈົ້າຈະສຳເລັດມັນຈາກເທິງໃຫ້ໄດ້ໜຶ່ງສອກ, ແຕ່ປະຕູຂອງຫົບເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ດ້ານ
ຂ້າງ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນຊັ້ນລຸ່ມ, ຊັ້ນສອງ ແລະຊັ້ນສາມ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າ
ນ້ອຍກຳລັງນຳມານ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳເທິງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອທັງໝົດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈ
ແຫ່ງຊີວິດພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຈະຕາຍ.

ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນ
ເຮືອ, ເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາ
ທັງຫຼາຍຂອງບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ຈາກສັດ
ເລືອຄານທັງໝົດ, ຈາກສັດປ່າທັງໝົດ, ແລະຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະນຳເອົາ
ສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າໄປໃນເຮືອ ເພື່ອຮັກສາໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າ, ທັງຕົວຜູ້
ແລະຕົວເມຍ. ຈາກນີກທຸກຊະນິດທີ່ບິນໄດ້ຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງທຸກ
ຊະນິດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ, ແລະຈາກສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ, ຈະມີສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເພື່ອ
ໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູກັບເຈົ້າ, ທັງຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາອາຫານທັງໝົດ
ທີ່ເຈົ້າຈະກິນມາເກັບໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ແລະມັນຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າແລະ
ພວກນັ້ນ. ແລະໃນອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ, ລາວໄດ້
ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຮມວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປເຈົ້າແລະຄົວເຮືອນ
ທັງໝົດຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່, ເພາະວ່າເຈົ້ານັ້ນຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ
ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍໃນຊົນລຸ້ນນີ້. ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດ, ໃຫ້ນຳເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເຈັດຄູ່, ຕົວຜູ້
ແລະຕົວເມຍ, ແຕ່ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ສອງຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ. ແລະຈາກນົກ
ຂອງສະຫວັນທີ່ສະອາດ ເຈັດຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ ແລະຈາກນົກທັງໝົດທີ່ບໍ່ສະອາດ
ສອງຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ ເພື່ອລ້ຽງດູເຊື້ອພັນໃຫ້ຢູ່ລອດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ອີກເຈັດວັນ
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳຝົນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບວັນແລະສີ່ສິບຄືນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົບລ້າງ
ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ. ແລະໂຮມໄດ້ເຮັດ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ ໂຮມແມ່ນມີອາຍຸຫົກຮ້ອຍປີ, ແລະນ້າ
ຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໂຮມ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາ
ຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່ກັບລາວ ຍ້ອນ
ນ້າຖ້ວມ ແລະຈາກພວກນົກທີ່ສະອາດ, ແລະຈາກພວກນົກທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະຈາກ
ພວກສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດ, ແລະຈາກພວກສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະຈາກສິ່ງທັງໝົດທີ່
ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສັດທຸກຊະນິດເຂົ້າໄປຫາໂຮມທົ່ວຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວ
ເມຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຮມ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຈັດມື້, ແລະນ້າ
ຂອງນ້າຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍຂອງຊີວິດຂອງໂຮມ, ໃນວັນ
ທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນທີສອງ, ໃນວັນນັ້ນ ບ່ອນທັງໝົດຂອງເທວະໄດ້ແຕກອອກ, ແລະ
ປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນໄດ້ຖືກປິດ. ແລະຝົນໄດ້ຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສີ່
ສິບຄືນ ໃນມື້ນີ້ ໂຮມ, ຊຸມ, ຮາມ, ຢາເຟດ ເຊິ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂຮມ, ແລະ
ພັນລະຍາຂອງໂຮມ, ແລະພັນລະຍາສາມຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ
ນ້ຳພ້ອມກັບລາວ. ແລະສັດປ່າທັງໝົດຕາມຜູ້ພັນຂອງມັນ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຕາມ
ຜູ້ພັນຂອງມັນ, ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມ
ຜູ້ພັນຂອງມັນ, ແລະນົກທຸກຊະນິດຕາມຜູ້ພັນຂອງມັນ, ພວກມັນເຂົ້າໄປຫາໂຮມ
ໃນເຮືອໃຫຍ່ທົ່ວຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ, ຈາກສັດທຸກຊະນິດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດ.
ແລະສັດທີ່ເຂົ້າມານັ້ນ ຕົວຜູ້ ແລະ ຕົວເມຍ ຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ດັ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຮມ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ປິດເຮືອຈາກຂ້າງນອກ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ນ້ຳຖ້ວມສີ່ສິບມື້ ແລະ ສີ່ສິບຄືນ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະນ້ຳ
ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ຍົກເຮືອຂຶ້ນ, ແລະມັນຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະນ້ຳກໍ່ເດີນ
ຊະນະ ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເຮືອກໍ່ລອຍຢູ່ເທິງນ້ຳ. ແຕ່ນ້ຳໄດ້ຄອບງຳ
ຫຼາຍຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ. ນ້ຳໄດ້ຍົກ
ຂຶ້ນສູ່ຫ້າສອກເທິງຂຶ້ນໄປ ແລະ ປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດ ແລະເນື້ອທັງໝົດທີ່

ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນກໍຕາຍ, ຄືນົກ, ສັດລ້ຽງ, ສັດປ່າ, ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກ
ຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະມະນຸດທຸກຄົນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈ
ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ, ກໍຕາຍ. ແລະພຣະອົງໄດ້ລົບລ້າງທຸກ
ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ສັດເລືອຄານ ແລະ
ນົກໃນອາກາດ, ພວກມັນຖືກລົບລ້າງອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມີພຽງແຕ່ໃນອາຄົນ
ດຽວທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່, ພ້ອມກັບຄືນທີ່ຢູ່ກັບລາວໃນເຮືອໃຫຍ່. ແລະນ້ຳໄດ້ຢຶກສູງຂຶ້ນເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາຮ້ອຍຫ້າສິບວັນ.

໘

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງດິນອາ ແລະສັດປ່າທັງໝົດ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ
ແລະນົກທັງໝົດ ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນ
ເຮືອໃຫຍ່ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳລົມມາເທິງແຜ່ນດິນ ແລະນ້ຳກໍຢຸດລົງ ແລະແຫຼ່ງນ້ຳຂອງ
ຫ້ວງກໍຖືກປິດ, ປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນກໍຖືກປິດ, ແລະຝົນຈາກສະຫວັນກໍຖືກຢຸດ. ແລະ
ນ້ຳກໍຫຼຸດລົງໄປຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະນ້ຳກໍຫຼຸດນ້ອຍລົງຫຼັງຈາກຮ້ອຍຫ້າສິບມື້. ແລະທົບໄດ້
ນັ່ງຢູ່ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ, ວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ, ເທິງພູເຂົາອາຣາຣາດ. ແຕ່ນ້ຳໄດ້ຫຼຸດ
ລົງຈົນກ່ວາເຖິງເດືອນທີສິບ. ແລະໃນເດືອນທີສິບ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ຍອດພູເຂົາໄດ້
ປາກົດຂຶ້ນ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິບສິບມື້, ດິນອາໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຮືອໃຫຍ່ທີ່
ລາວໄດ້ເຮັດໄວ້. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງກາອອກໄປ, ແລະ ມັນໄດ້ອອກໄປແລ້ວ, ມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນ
ມາຈົນກວ່ານ້ຳຈະແຫ້ງໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປເພື່ອ
ເບິ່ງວ່ານ້ຳໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວຫຼືບໍ່ ແລະນົກເຂົາບໍ່ພົບປ່ອນພັກຜ່ອນສຳລັບຕົນ
ຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງກັບຄືນໄປຫາລາວທີ່ເຮືອໃຫຍ່, ເພາະວ່ານ້ຳຍັງຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນ
ທັງໝົດ, ແລະລາວຍື່ນມືອອກຈັບມັນ, ແລະນຳມັນເຂົ້າມາຫາຕົນເອງໃນເຮືອໃຫຍ່. ແລະ
ຫຼັງຈາກຢຸດຢູ່ອີກເຈັດວັນ, ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກຈາກເຮືອອີກຄັ້ງ. ແລະນົກພິລາບ
ໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວໃນຕອນແລງ, ແລະມັນມີເສດນ້ອຍຂອງໃບກອກເອລົບຢູ່ໃນປາກ
ຂອງມັນ, ແລະດິນອາຮູ້ວ່ານ້ຳໄດ້ລົດລົງຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ແລະໄດ້ຢຸດພັກອີກເຈັດ
ວັນ, ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປອີກຄັ້ງ, ແລະມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວອີກເລີຍ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງດິນອາ, ໃນເດືອນທຳອິດ, ວັນທີ
ໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ນ້ຳໄດ້ຢຸດເຊົາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະດິນອາໄດ້ເປີດຫຼັງຄາຂອງເຮືອ
ໃຫຍ່ທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ, ແລະລາວໄດ້ເຫັນວ່ານ້ຳໄດ້ຢຸດເຊົາຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນເດືອນ
ທີ່ສອງ, ແຜ່ນດິນໄດ້ແຫ້ງແລ້ວໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ດິນອາວ່າ ອອກມາຈາກເຮືອເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ນຳສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າອອກມາ, ທັງສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ ຕັ້ງແຕ່ນົກຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ, ໃຫ້ນຳມັນອອກມາພ້ອມກັບເຈົ້າ. ແລະຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍພັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະດິນອາກ່ອກໄປ ພ້ອມກັບພັນລະຍາຂອງລາວ, ລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະສັດປ່າທັງໝົດ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ນົກທຸກຊະນິດ, ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ, ໄດ້ອອກຈາກເຮືອ.

ແລະດິນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດທັງໝົດ ແລະນົກທີ່ສະອາດທັງໝົດ, ແລະໄດ້ຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ດຶມກິ່ນຫອມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດແລ້ວກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປເພາະວຽກງານຂອງມະນຸດ, ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງມະນຸດຕັ້ງໃຈຢູ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຈມີສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດອີກຕໍ່ໄປ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ການຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ, ຄວາມເຢັນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ, ລະດູຮ້ອນ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຈະບໍ່ຢຸດເຊົາ.

໙

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນດິນອາ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍ, ແລະຈົ່ງເຕັມແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງປົກຄອງມັນ. ແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າ ຈະຢູ່ເທິງສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ເທິງນົກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ, ແລະເທິງສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເທິງປ່າທັງໝົດຂອງທະເລ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານທີ່ມີຊີວິດຈະເປັນອາຫານແກ່ເຈົ້າ, ເປັນຕົ້ນຜັກຫຍ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ມີເລືອດຊຶ່ງເປັນຈິດວິນຍານຢູ່ໃນນັ້ນ. ແລະເພາະວ່າເລືອດຂອງເຈົ້າ ຂອງວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງມັນຈາກມືຂອງສັດປ່າທັງໝົດ, ແລະຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງວິນຍານຂອງມະນຸດຈາກມືຂອງມະນຸດອ້າຍນ້ອງ. ຜູ້ທີ່ຖອກເລືອດຂອງຄົນ, ເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະຖືກຖອກອອກແທນ, ເພາະວ່າຂ້າ

ນ້ອຍໄດ້ສ້າງຄົນໃນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ
ຂະຫຍາຍ ແລະ ເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະ ປົກຄອງມັນ.

ແລະພຣະເຈົ້າຕັດກັບດິນອາ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈາກນົກ, ຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະສັດປ່າ
ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າທີ່ອອກມາຈາກເຮືອ. ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງ
ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ແລະເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຕາຍອີກຈາກນ້ຳຂອງ
ນ້ຳຖ້ວມ, ແລະຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມອີກທີ່ຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ດິນອາ ວ່າ, ນີ້ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ພັນທະສັນຍາ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ
ໃຫ້ ໄວ້ ລະຫວ່າງ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າ, ແລະ ລະຫວ່າງ ສິ່ງມີຊີວິດ ທັງໝົດ ທີ່ ຢູ່ ກັບ
ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ ຊ່ວຍອາຍຸຄົນ ນິລັນດອນ. ຂ້ອຍວາງທະນູຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນເມກ, ແລະມັນຈະ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະມັນຈະເປັນ
ວ່າ ເມື່ອຂ້ອຍເກັບກຳເມກເທິງແຜ່ນດິນ ໃຄ້ງຈະຖືກເຫັນໃນເມກ. ແລະຂ້ອຍຈະຈຳຈຳເຖິງ
ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ ທີ່ເປັນລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະພວກເຈົ້າ ແລະລະຫວ່າງສິ່ງມີຊີວິດ
ທັງໝົດໃນເນື້ອໜັງທັງປວງ, ແລະນ້ຳຈະບໍ່ກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມອີກ ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອໜັງ
ທັງປວງ. ແລະໃຄ້ງຂອງຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນເມກ, ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນມັນເພື່ອຈຳຈຳພັນທະ
ສັນຍານິລັນດອນລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະລະຫວ່າງວິນຍານທີ່ມີຊີວິດທຸກ
ດວງໃນເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພຣະເຈົ້າຕົນກັບດິນອາວ່າ: ນີ້ແມ່ນ
ເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບສິ່ງມີຊີວິດ
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພວກລູກຊາຍຂອງດິນອາທີ່ອອກມາຈາກເຮືອແມ່ນ ເຊນ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ.
ຮາມແມ່ນພໍ່ຂອງຄານາອານ. ສາມຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງດິນອາ, ຈາກເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້
ໄດ້ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ແລະດິນອາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນຊາວນາຜູ້ເຮັດ
ກະສິກຳ ແລະໄດ້ປູກສວນອະນຸ່ນ ແລະລາວໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າຈີນເມົາ ແລະຖືກເປືອຍກາຍຢູ່ໃນ
ເຮືອນຂອງລາວ ແລະຮາມ ພໍ່ຂອງຄານາອານ ໄດ້ເຫັນຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງ
ລາວ, ແລະລາວໄດ້ອອກໄປບອກພໍ່ນ້ອງສອງຄົນຂອງລາວທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ. ແລະເຊນກັບ
ຢາເຟດໄດ້ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງວາງໄວ້ເທິງບ່າທັງສອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລ້ວເດີນຖອຍຫຼັງ, ແລະ
ປົກຄຸມຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຫັນໄປທາງຫຼັງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດິນອາຕົນຈາກເຫຼົ່າອະນຸ່ນ
ແລະ ຮູ້ສິ່ງທີ່ລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບລາວ ແລະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ຄາ

ນານຖືກສາບແຂ້ງ, ລາວຈະເປັນຄົນໃຊ້ແກ່ຟ້ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຊມໄດ້ຮັບພອນ, ແລະຂໍໃຫ້ຄານາອານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຢາເຟດ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວຢູ່ອາໄສໃນເຮືອນຂອງເຊມ, ແລະຂໍໃຫ້ຄານານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ.

ແລະດົນອາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສາມຮ້ອຍຫ້າສິບປີ. ແລະມີທັງໝົດຂອງດົນອາກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ຕາຍ.

໑໐

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງລູກຊາຍຂອງດົນອາ ຄື ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ, ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາເກີດຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

ລູກຊາຍຂອງຢາເຟດ ຄື: ໂກເມີ, ນາໂກກ, ມາໂດ, ຢາວານ, ເອລີຊາ, ທູບານ, ເມເຊັກ ແລະ ທີຣາສ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂກເມີ ຄື: ອາຊເຄນາສ, ຣີຟາທ ແລະ ໂຕກາມາ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢວານຄື: ເອລີຊາ, ທາເຊສ, ຄິດຕິນ, ແລະໂຣດານິມ. ຈາກເຫຼົ່ານີ້, ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກແຍກອອກໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນຕາມພາສາຂອງຕົນໃນຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລູກຊາຍຂອງຮາມແມ່ນ ຝຸ່ນ, ມີຊຣາອິນ, ພຸດ ແລະ ຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງຝຸ່ນແມ່ນ: ເຊບາ, ຮາວິລາ, ສາບາທາ, ເຣກມາ ແລະ ສາບາທາກາ. ລູກຊາຍຂອງເຣກມາແມ່ນ: ເຊບາ ແລະ ເດດານ. ຂຸດໄດ້ເກີດເນໂບຣດ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ເລີ່ມເປັນຍັກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ນີ້ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ, ເພາະສະນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ດັ່ງເນໂບຣດຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກຂອງລາວແມ່ນບາບີໂລນ, ໂອເຣັກ, ອາຄາດ, ແລະຄາລານເນ, ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ. ຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ, ອັດຊີເຣຍໄດ້ອອກໄປ ແລະ ສ້າງເມືອງນິນະເວ, ເມືອງໂຮໂອບິດ ແລະ ເມືອງຄາລາ. ແລະດາຊາຢູ່ລະຫວ່າງນິນະເວກັບຄາລາ, ນີ້ແມ່ນເມືອງໃຫຍ່. ແລະເມສຣາອິນໄດ້ເກີດພວກລູດິນ, ພວກເນັບທາລີ, ພວກເອເນເມທິນ, ແລະພວກລາບິນ, ແລະຊາວປາໂທຣໂຊນີເອນ, ແລະຊາວຄາສົມນີເອນ, ຊຶ່ງຊາວຟິລິສຕິເອນໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາ, ແລະຊາວກາຟິທຣິເອນ. ກາແນນໄດ້ເກີດຊິດອນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງລາວ ແລະອິດໄຕ ແລະຊາວເຢຍູໂຊທ໌, ແລະຊາວອາດິມໂຣທ໌,

ແລະຊາວເກີກາໄຊທ໌, ແລະຄົນຮີໂວທ໌, ແລະຄົນອາຣູໂກອອນ, ແລະຄົນອາເຊນນາ
ອອນ, ແລະຊາວອາຣາດຽນ, ແລະຊາວຊາມາຣີຕັນ, ແລະຊາວອາມາທິ. ແລະຫຼັງຈາກ
ນັ້ນ, ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງຊາວຄານາອານາກໍ່ຖືກກະຈາຍໄປ. ແລະເຂດແດນຂອງຊາວຄານາ
ອານແມ່ນຈາກເມືອງຊີໂດນຈິນເຖິງເມືອງເກຣາແລະເມືອງກາຊາ, ຈົນເຖິງເມືອງໄຊໂດນ
ແລະເມືອງໂກມໍຣາ, ເມືອງອັດມາແລະເມືອງເຊໂບອິນຈົນເຖິງເມືອງລາຊາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ລູກຊາຍຂອງຮາມ, ຕາມເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນແຂວງຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະເຊມກໍ່ເກີດລູກ, ລາວເປັນພໍ່ຂອງລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເອເບີ, ເປັນອ້າຍນ້ອງ
ຂອງຢາເຟດຜູ້ໃຫຍ່ກ່ວາ. ລູກຊາຍຂອງເຊມ: ເອລາມ, ອັດຊີເຣຍ, ອາຟິກຊາດ, ລູດ,
ອາຣາມ ແລະ ໂຄນານ. ແລະລູກຊາຍຂອງອາຣາມແມ່ນ ອຸສ, ອູນ, ກາເທຣ ແລະ ເມ
ເຊກ. ແລະອາຟາກຊາດໄດ້ເກີດໂກນານ, ແລະໂກນານໄດ້ເກີດຊາລາ, ຊາລາກໍ່ໄດ້ເກີດເອ
ເບີ. ແລະເອເບີມີລູກຊາຍສອງຄົນເກີດມາ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ຟາເລກ, ເພາະວ່າໃນສະໄໝຂອງ
ລາວແຜ່ນດິນໂລກຖືກແບ່ງອອກ, ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ເຢກຕານ. ເຢກຕານໄດ້ເກີດ
ເອນໂມດາດ, ຊາເລັດ, ຊາມອດ, ແລະເຢຣາກ, ແລະ ໂຮໂດຣາມ, ອາບິນາເອນ, ດິກລາ,
ແລະ ໂອບານ ແລະ ອາບິນາເອນ ແລະ ເຊບາ, ແລະ ໂອເຟີ, ເອວິລາ, ແລະ ໂຢບາບ,
ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຢກຕານ. ແລະການອາໄສຢູ່ຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກ
ມັດເຊຈົນເຖິງຊາເຟຣາ, ພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊມ, ຢູ່ໃນ
ເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຢູ່ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນ
ປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍດິນອາຕາມຄົນລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກເຫຼົ່ານີ້ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດຖືກກະຈາຍໄປ
ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຫຼັງຈາກນັ້ນຖ້ວມ.

໑໑

ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດມີຮົມຝປາກດຽວ, ແລະສຽງດຽວສຳລັບທຸກຄົນ. ແລະມັນ
ໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຕາເວັນອອກ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບທົ່ງ
ພຽງໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບ
ເພື່ອນບ້ານຂອງລາວວ່າ, ມາເຮັດອິດກັນເຖີດ ແລະ ເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ, ແລະມັນໄດ້
ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາວ່າອິດກາຍເປັນຫີນ, ແລະຢາງມະຕອຍກໍ່ເປັນດິນຈີ່ຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ມາເຖີດ ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເມືອງ ແລະຫໍຄອຍໃຫ້ດິນເອງ, ທີ່ຫົວ
ຂອງມັນຈະສູງເຖິງສະຫວັນ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ດິນເອງ, ກ່ອນທີ່ພວກ

ເຮົາຈະຖືກກະຈາຍໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເພື່ອ
ເບິ່ງເມືອງແລະຫໍຄອຍທີ່ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ:
ເບິ່ງເຖິດ, ມະນຸດຊາດທັງໝົດເປັນເຜົ່າພັນດຽວກັນ ແລະມີພາສາດຽວກັນ, ແລະນີ້ແມ່ນ
ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ. ດຽວນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດຈະລົ້ນເຫລວ
ຈາກພວກເຂົາໄດ້. ນາ, ແລະເມື່ອລົງມາແລ້ວ ໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນລັ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່
ນັ້ນ, ເພື່ອວ່າແຕ່ລະຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພື່ອນບ້ານ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ກະຈາຍພວກເຂົາຈາກທີ່ນັ້ນໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະພວກເຂົາກໍຢຸດການ
ກໍ່ສ້າງນະຄອນແລະຫໍຄອຍ. ເພາະເຫດນີ້ມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຄວາມສັບສົນ, ເພາະວ່າຢູ່
ທີ່ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສັບສົນ, ແລະຈາກທີ່
ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕ່ຳມາຂອງເຊນ, ແລະເຊນມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອລາວໄດ້ເກີດ
ອາຟັກຊາດ, ໃນປີທີສອງຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ. ແລະເຊນໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດ
ອາຟັກຊາດແລ້ວເປັນເວລາຫ້າຮ້ອຍປີ ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ ແລະ
ລາວກໍ່ຕາຍ ແລະອາຟັກຊາດດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນານ.
ແລະອາຟາກຊາດມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກທີ່ລາວເກີດໂກນານໄດ້ສີ່ຮ້ອຍປີ, ແລະລາວເກີດລູກ
ຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ. ແລະໂກນານມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະ
ລາວເກີດຊາລາ, ແລະໂກນານມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກທີ່ລາວເກີດຊາລາໄດ້ສາມຮ້ອຍສາມສິບ
ປີ, ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ. ແລະສາລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດ
ຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອເບີ. ແລະສາລາມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເອເບີ
ສາມຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະເອເບີ
ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບສິບ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຟາເລກ. ແລະເອເບີອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກ
ລາວເກີດຟາເລກໄດ້ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບປີ, ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະ
ລາວຕາຍ. ແລະ ຟາເລກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຣາເກົາ.
ແລະຟາເລກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຣາເກົາໄດ້ສອງຮ້ອຍເກົ້າປີ, ແລະລາວເກີດລູກ
ຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະ ຣາເກົາໄດ້ອາໄສຢູ່ຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ, ແລະ
ໄດ້ເກີດເຊຣຸກ. ແລະຣາເກົາອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເຊຣຸກສອງຮ້ອຍເຈັດປີ, ແລະລາວ
ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະເຊຣຸກມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດນາໂຮ. ແລະເຊຣຸກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດນາໂຮແລ້ວສອງ
ຮ້ອຍປີ, ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວໄດ້ຕາຍ. ແລະນາໂຮໄດ້
ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍເຈັດສິບເກົ້າປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເທຣາ. ແລະນາໂຮໄດ້ມີຊີວິດຢູ່
ຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ເກີດເທຣາ, ຮ້ອຍຊາວຫ້າປີ, ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ,

ແລະໄດ້ຕາຍ. ແລະເທຣາໄດ້ດຳລົງຊີວິດເຈັດສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດອັບຮາມ, ນາໂຮ, ແລະຮາຣານ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນຊັ້ນຂອງເທຣາ, ເທຣາໄດ້ເກີດອັບຮາມ, ນາໂຮ, ແລະຮາຣານ, ແລະຮາຣານໄດ້ເກີດໂລດ. ແລະ ອາຣານໄດ້ຕາຍກ່ອນເທຣາພໍ່ຂອງລາວ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວເກີດ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານເດຍ. ອັບຮາມ ແລະ ນາໂຮ ໄດ້ເອົາພັນລະຍາໃຫ້ຕົນເອງ, ຊື່ຂອງພັນລະຍາອັບຮາມແມ່ນ ຊາຣາ, ແລະ ຊື່ຂອງພັນລະຍານາໂຮແມ່ນ ເມນຄາ ລູກສາວຂອງຮາຣານ, ແລະ ພໍ່ຂອງເມນຄາ, ແລະ ພໍ່ຂອງອິສຄາ. ແລະ ຊາໂຮເປັນຫມັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເກີດລູກ. ແລະເທຣາໄດ້ພາອັບຮາມລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໂລດລູກຊາຍຂອງຮາຣານ ຊຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຊາໂຮລູກສະໄໝຂອງລາວ ຊຶ່ງເປັນພັນລະຍາຂອງອັບຮາມລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານເດຍ ເພື່ອໄປຍັງແຜ່ນດິນຄານານ, ແລະພວກເຂົາມາເຖິງຮາຣານ, ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະວັນທັງໝົດຂອງເທຣາໃນແຜ່ນດິນຮາຣານກໍ່ກາຍເປັນສອງຮ້ອຍຫ້າປີ, ແລະເທຣາກໍ່ຕາຍຢູ່ໃນຮາຣານ.

໑໒

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຮາມວ່າ, ຈົ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊາດໃຫຍ່, ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນແກ່ເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຍົກຍ້ອງຊື່ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ. ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ, ແລະຕະກູນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ. ແລະອັບຮາມໄດ້ໄປ ຄືກັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ ແລະໂລດໄດ້ໄປກັບເຂົາ, ອັບຮາມແມ່ນມີອາຍຸເຈັດສິບຫ້າປີ ເມື່ອເຂົາອອກຈາກຮາຣານ. ແລະອັບຮາມໄດ້ເອົາຊາໂຮເມຍຂອງລາວ, ແລະລິດລູກຊາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາຫຼາຍເທົ່າທີ່, ແລະວິນຍານທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກຮາຣານ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປເພື່ອໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານານ. ແລະອັບຮາມໄດ້ເດີນທາງຜ່ານແຜ່ນດິນນັ້ນຕາມຄວາມຍາວຂອງມັນຈົນເຖິງສະຖານທີ່ເຊເຄມ, ເຖິງຕົ້ນໂອກສູງ, ແຕ່ຊາວຄານານໃນເວລານັ້ນກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຮາມ ແລະຕົນໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ ແລະອັບຮາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວ ແລະລາວໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກ

ທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເບເທລ, ແລະໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຂອງລາວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີເບເທລຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະອາຍຸຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ຮັບຂໍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອາບຮາມກໍ່ອອກເດີນທາງ ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.

ແລະມີຄວາມອຶດຫິວເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະອັບຮາມລົງໄປອີຍໃບເພື່ອອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອັບຮາມເຂົ້າໃກ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອີຍໃບ, ອັບຮາມໄດ້ເວົ້າກັບຊາຮາຍ ພັນລະຍາຂອງລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນແມ່ຍິງທີ່ມີໜ້າງາມ. ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວອີຍໃບເຫັນເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນເມຍຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ, ແຕ່ເຈົ້າພວກເຂົາຈະປະຢັດໄວ້. ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ ເພື່ອວ່າມັນຈະດີຕໍ່ຂ້ອຍຍ້ອນເຈົ້າ ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອັບຮາມເຂົ້າໄປໃນອີຍໃບ, ພວກຊາວອີຍໃບໄດ້ເຫັນແມ່ຍິງຂອງລາວວ່າງາມງາມຫຼາຍ. ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣໄດ້ເຫັນນາງ ແລະໄດ້ຍ້ອງຍໍນາງຕໍ່ຟາໂຣ ແລະໄດ້ນຳນາງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ ແລະເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດດີຕໍ່ອາບຮາມເພາະນາງ, ແລະລາວໄດ້ຮັບແກະ, ລູກງົວ, ລາ, ຄົນໃຊ້, ຄົນໃຊ້ຍິງ, ລາລະອອງ ແລະອູດ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍລະຍາດຟາໂຣດ້ວຍພະຍາດໃຫຍ່ແລະຮ້າຍແຮງ, ແລະເຮືອນຂອງລາວ, ກ່ຽວກັບຊາຮາຍພັນລະຍາຂອງອັບຮາມ. ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນອັບຮາມມາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ກັບຂ້ອຍ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ບອກຂ້ອຍວ່າງາມແມ່ນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າງາມເປັນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ? ດຽວນີ້ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຈຶ່ງເອົານາງໄປເສຍ. ແລະ ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍກ່ຽວກັບອັບຮາມໃຫ້ສົ່ງລາວໄປ, ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ.

໑໖

ອັບຮາມໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຍໃບ, ລາວເອງ, ພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ, ແລະໄລດກັບລາວ, ໄປສູ່ທະເລຊາຍ. ອັບຮາມແມ່ນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍທີ່ສຸດມີສັດລ້ຽງ, ເງິນ ແລະ ຄຳ. ແລະ ເຂົາໄປຈາກບ່ອນທີ່ມາເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍຈົນເຖິງເບເທລ, ຈົນເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ເຕັ້ນຂອງລາວຢູ່ກ່ອນ, ລະຫວ່າງເບເທລແລະອາຍ ເຂົາໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງແທ່ນບູຊາ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ແລະອັບຮາມໄດ້ຮັບຂໍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະໄລດ ຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບອັບຮາມ ກໍ່ມີແກະ,

ວິວ ແລະ ເດັ່ນ. ແລະ ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້ ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາ ອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້ ແລະມັນໄດ້ເກີດການຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງ ອັບຣາມ ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງໂລດ, ແຕ່ຊາວຄານາອານແລະຊາວເພເຣຊກໍ່ອາໄສ ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໃນເວລານັ້ນ. ອັບຣາມເວົ້າກັບໂລດວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຂ້າ ນ້ອຍກັບເຈົ້າ, ແລະລະຫວ່າງຄົນລ້ຽງແກະຂອງຂ້ານ້ອຍກັບຄົນລ້ຽງແກະຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນ. ບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່? ຈິ່ງ ແຍກອອກຈາກຂ້ານ້ອຍເຖິດ, ຖ້າເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄປທາງຂວາ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ ໄປທາງຂວາ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄປທາງຊ້າຍ. ແລະໂລດໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ, ເບິ່ງເຫັນທົ່ວ ທັງພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ເພາະວ່າທັງໝົດແມ່ນມີນ້ຳຊຸ່ມຊື່ນດີ, ກ່ອນທີ່ ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ, ຄືກັບສວນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄືກັບ ແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈົນກ່ວາມາເຖິງໂຊກໍຣາ. ແລະໂລດໄດ້ເລືອກເອົາເຂດອ້ອມຂ້າງຈໍແດນ ທັງໝົດໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະໂລດໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທາງຕາເວັນອອກ, ແລະພວກເຂົາ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ແຍກອອກຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ອັບຣາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາ ອານ, ແຕ່ໂລດອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ, ແລະຕັ້ງເດີນທາງຂອງລາວຢູ່ໃນ ໂຊໂດມ. ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນໂຊດອມເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະເປັນຄົນບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາມຫຼັງຈາກທີ່ລອດໄດ້ແຍກອອກຈາກລາວວ່າ: ຈິ່ງເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລະເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າຢູ່ດຽວນີ້ໄປທາງທິດ ເໜືອ, ທິດໃຕ້, ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າ ເຫັນນີ້, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຕລອດໄປ. ແລະຂ້ອຍຈະ ເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງຊາຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຖ້າຜູ້ໃດສາມາດນັບຊາຍແຜ່ນດິນ ໂລກໄດ້, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກນັບໄດ້. ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງຜ່ານແຜ່ນດິນນີ້ໄປຕາມ ຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງມັນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍ ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ. ແລະອາບຣາມໄດ້ຍ້າຍເດີນທາງຂອງລາວ, ມາແລ້ວອາໄສຢູ່ຂ້າງໄມ້ ໂອກຂອງນາມເຣ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນເຄບຣອນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

໑໔

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນອານາຈັກຂອງອານາຟານ ກະສັດແຫ່ງເຊນນາອາ, ແລະອາຣິໂອກ ກະສັດແຫ່ງເອນລາຊາ, ໂຄໂດນໂລໂກມໍ ກະສັດແຫ່ງເອລາມ, ແລະທາການ ກະສັດ ແຫ່ງປະຊາຊາດ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສົງຄາມກັບບັນລາກະສັດແຫ່ງໂຊດອມ, ແລະກັບ

ບາຊາກະສັດແຫ່ງໂກມໍຣາ, ແລະກັບເຊນນາອາກະສັດແຫ່ງອາດາມາ, ແລະກັບຊູໂມບໍ
ກະສັດແຫ່ງເຊໂບອິມ, ແລະກະສັດບາລາກ, ນີ້ແມ່ນໂຊກໍ. ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ພວກເຂົາເຫັນດີ
ກ່ຽວກັບຫ້ວຍເກືອ, ນີ້ແມ່ນທະເລເກືອ. ສິບສອງປີ ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ເຄໂດລາໂອເນີ, ແຕ່ໃນ
ປີທີສິບສາມ ພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວ. ໃນປີທີ່ສິບສີ່, ເຄໂດລາໂອເນີແລະບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່
ກັບລາວໄດ້ມາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈົມຕີພວກຍັກທີ່ຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະກາໂນມ, ແລະ
ຊົນຊາດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຢູ່ພ້ອມກັບພວກເຂົາ, ແລະຊາວໂອມນາທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຊາເວ.
ແລະພວກໂຮໂຣດໍ ທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີຣ໌, ຈົນກ່ວາເຖິງຕົ້ນເດຣບິນທ໌ ຂອງປາຣານ, ທີ່
ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ. ແລະເມື່ອກັບຄືນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ມາເຖິງນ້ຳພູແຫ່ງການພິພາກ
ສາ, ນີ້ແມ່ນກາເດຊ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈົມຕີຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງອາມາເລກ, ແລະ
ຊາວອາໂດໂຣດໍ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮາຊາຊອນທາມາ. ກະສັດຂອງໂຊດອມ, ກະສັດຂອງໂກ
ມໍຣາ, ກະສັດຂອງອາດາມາ, ກະສັດຂອງເຊໂບອິມ, ແລະກະສັດບາລາກ ຊຶ່ງກໍຄືໂຊອາ
ໄດ້ອອກມາ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັດແຖວສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນຫຸບເຂົາເກືອ. ໄປຫາ
Chedorlaomer ກະສັດແຫ່ງ Elam, ແລະ Tidal ກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດ, ແລະ
Amraphel ກະສັດແຫ່ງ Shinar, ແລະ Arioch ກະສັດແຫ່ງ Ellasar, ກະສັດທັງ
ສີ່ຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດທັງຫ້າ. ຫຸບເຂົາເກືອມີບໍ່ນ້ຳມັນດິນ, ກະສັດຂອງໂຊດອມແລະກະສັດ
ຂອງໂກມໍຣາໄດ້ຫນີໄປແລະຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ພວກທີ່ຍັງເຫຼືອໄດ້ຫນີໄປຫາພູເຂົາ.
ພວກເຂົາເອົານ້ຳທັງໝົດຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ, ແລະອາຫານທັງໝົດຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລ້ວກໍໄປ. ພວກເຂົາເອົາໂລດ ລູກຊາຍຂອງອ້າຍນ້ອງອັບຣາມ ແລະຖົງຂອງຂອງ
ລາວ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງ, ເພາະວ່າລາວອາໄສຢູ່ໃນໂຊໂດມ.

ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ມາຮອດແລ້ວ, ລາວໄດ້ລາຍງານໃຫ້ອັບຣາມ
ຊາວຮີບຣິວຊາບ. ຝ່າຍອັບຣາມເອງກໍ່ອາໄສຢູ່ຂ້າງຕົ້ນໂອກຂອງນາມເຣຊາວອາໂດໂຣ,
ອ້າຍຂອງເອສໂຄນແລະອ້າຍຂອງໂອນານ, ຜູ້ທີ່ເປັນພັນທະມິດຂອງອັບຣາມ. ເມື່ອ
ອັບຣາມໄດ້ຍິນວ່າໂລດອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຖືກຈັບເປັນເຊື້ອ, ລາວໄດ້ນັບຄືນໃນເຮືອນເກີດ
ຂອງລາວເອງສາມຮ້ອຍສິບແປດຄົນ, ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນເຖິງດານ. ແລະ
ລາວກໍ່ຕົກທັບພວກເຂົາໃນຄືນນັ້ນ, ຕົນເອງແລະຄືນໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະຈົມຕີພວກເຂົາ,
ແລະໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈົນເຖິງໂຮບາ, ທີ່ຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງດານີສັກັດ. ແລະລາວໄດ້ນຳກັບ
ຄືນນ້ຳທັງໝົດຂອງໂຊດອມ, ແລະໂລດຫລານຊາຍຂອງລາວ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງ
ລາວ, ແລະແມ່ຍິງ, ແລະປະຊາຊົນ. ກະສັດແຫ່ງໂຊດອມໄດ້ອອກໄປພົບລາວ, ຫຼັງຈາກທີ່
ລາວກັບຄືນມາຈາກການຈົມຕີເຄໂດລາໂອເນີ ແລະ ບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ຢູ່ທີ່ຮ່ອມ
ພູຊາເວ, ນີ້ແມ່ນທີ່ພຽງຂອງບັນດາກະສັດ.

ແລະ ເມນຄີເຊເດັກ ກະສັດແຫ່ງຊາເລັມ ໄດ້ນຳເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຫຼົ້າອະວຸ່ນອອກມາ, ແລະ ທ່ານເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ. ແລະທ່ານໄດ້ອວຍພອນອັບຮາມ ແລະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ອັບຮາມໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຂໍໃຫ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງເຈົ້າ, ແລະອັບຮາມໄດ້ຖວາຍສ່ວນທີສິບຈາກທຸກສິ່ງແກ່ພຣະອົງ. ກະສັດແຫ່ງໂຊດອມໄດ້ເວົ້າກັບອັບຮາມວ່າ, ໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ຂ້ອຍ, ແຕ່ນ້ຳຈຶ່ງເອົາໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ. ອັບຮາມເວົ້າກັບກະສັດໂຊດອມວ່າ: ຂ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າກີບຣີໂອສ ພຣະເຈົ້າສູງສຸດ ຜູ້ທີ່ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຖ້າຂ້ອຍຈະເອົາຫຍັງຈາກເຊືອກຈິນເຖິງສາຍຮັດເກີບຂອງເຈົ້າທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ອັບຮາມຮຸ່ງມື. ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ພວກຊາຍໝູ່ມກິນແລ້ວ ແລະສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໄປກັບຂ້ອຍ ຄື ເອສໂຄນ, ໂອນານ, ມາມເຣ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງ.

໑໕

ຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອັບຮາມໃນນິມິດ, ກ່າວວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ອັບຮາມ, ເຮົາເປັນໄລ່ປົກປ້ອງເຈົ້າ, ລາງວັນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ອັບຮາມເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະປະທານຫຍັງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ? ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈາກໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ, ແລະລູກຊາຍມາເຊກຜູ້ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຄົນນີ້ຄືເອລີເອເຊຊາວດາມັສກັສ. ແລະ ອັບຮາມ ເວົ້າວ່າ ເນື່ອງຈາກ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເມັດແກ່ຂ້ອຍ ແຕ່ຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກຂ້ອຍ ແລະທັນທີນັ້ນ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ມາຫາລາວ ກ່າວວ່າ, ຄົນນີ້ຈະບໍ່ສືບທອດເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ, ຄົນນີ້ຈະສືບທອດເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ນຳລາວອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະ ຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ ແລະ ນັບດວງດາວເບິ່ງ, ຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບພວກມັນໄດ້. ແລ້ວພຣະອົງຕັດວ່າ, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລະອັບຮາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນໄດ້ຖືກນັບໃຫ້ລາວເປັນຄວາມຊອບທຳ. ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ, ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຄານເດຍ, ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກມັນ? ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເອົາແມ່ງົວອາຍຸສາມປີ, ແບ້ອາຍຸສາມປີ, ແກະຜູ້ອາຍຸສາມປີ, ນົກເຂົາ ແລະ ນົກຟີລາບມາໃຫ້ເຮົາ. ລາວເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດມາໃຫ້ລາວ ແລະແບ່ງພວກມັນອອກເປັນສອງສ່ວນ ແລະວາງພວກມັນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັນ ແຕ່ນົກນັ້ນລາວບໍ່ໄດ້ແບ່ງ ນົກໄດ້ລົງມາເທິງຊາກສັດ, ເທິງສ່ວນທີ່ຖືກຕັດເປັນສອງຂອງພວກມັນ, ແລະອັບຮາມໄດ້ນັ່ງລົງກັບພວກມັນ. ເມື່ອດວງອາທິດກຳລັງ

ຕົກ, ຄວາມປະຫລາດໃຈໄດ້ຕົກລົງມາເທິງອັບຮາມ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຢ້ານກົວອັນ
ມົດມົວແລະໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກລົງມາເທິງລາວ. ແລະມັນໄດ້ຖືກເວົ້າຕໍ່ອັບຮາມວ່າ, ຮູ້ແນ່
ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທາດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະທຳຮ້າຍພວກ
ເຂົາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖ່ອມຕົວ, ເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ. ແຕ່ຊາດທີ່
ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຈະພິພາກສາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະອອກ
ມາຈາກທີ່ນັ້ນພ້ອມກັບຊັບສິນຫຼາຍ. ແຕ່ທ່ານຈະກັບໄປຫາບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານດ້ວຍ
ສັນຕິພາບ, ໂດຍໄດ້ຖືກລ້ຽງດູມາຈົນເຖິງອາຍຸແກ່ທີ່ດີ. ແຕ່ໃນຊົນລຸ້ນທີ່ສິ່ງພວກເຂົາຈະກັບ
ມາທີ່ນີ້, ເພາະວ່າບາບຂອງຊາວອາໄມໂຣດ໌ ຍິ່ງບໍ່ທັນເຕັມຈົນເຖິງຕອນນີ້. ເມື່ອດວງ
ອາທິດຕົກດິນ, ແປໄຟໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ມີເຕົາອົບທີ່ມີຄວັນ ແລະຄະນອນໄຟ
ທີ່ຜ່ານໄປລະຫວ່າງກາງຊັ້ນທີ່ຖືກແບ່ງເຫຼົ້ານີ້. ໃນມື້ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະ
ສັນຍາກັບອັບຮາມ ໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ແມ່
ນ້ຳອີຢິບຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາເຕສ ພວກເຄໂນ, ແລະພວກເຄນິດຊາຍ, ແລະພວກ
ເຄດໂມໂນ. ແລະຊາວເຮັດໂຕ, ແລະຊາວເພເຣຊາຍ, ແລະຊາວຣາຟາອິນ, ແລະຊາວອາ
ໄມໂຣດ໌, ຊາວຄານາອານ, ຊາວຮີໂວດ໌, ຊາວເກີກາໂຊດ໌, ແລະຊາວເຢຍູດ.

໑໖

ສາໄລ ເປັນພັນລະຍາຂອງອັບຮາມ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກໃຫ້ລາວ, ແຕ່ນາງມີຄົນໃຊ້
ຍິງຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າຮາການ. ຊາໂຣເວົ້າກັບອັບຮາມວ່າ, ນີ້ແນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ປັດຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ເກີດລູກ, ດັ່ງນັ້ນເຂົ້າໄປຫາຫນຸ່ມຍິງຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ລູກ
ຈາກນາງ. ອັບຮາມກໍ່ຟັງສຽງຂອງຊາໂຣ. ແລະຊາຮາ ພັນລະຍາຂອງອັບຮາມ ໄດ້ເອົາ
ຮາການຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງນາງ ຫຼັງຈາກອັບຮາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານານໄດ້
ສິບປີແລ້ວ ມອບໃຫ້ແກ່ອັບຮາມສາມີຂອງນາງເປັນເມຍ ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຮາການ
ແລະນາງກໍ່ຖືພາ ແລະເມື່ອນາງເຫັນວ່າຕົນມີທ້ອງ ນາງເຈົ້າຂອງນາງກໍ່ຖືກດູກູກຕໍ່ໜ້າ
ນາງ. ຊາຮາຍກ່າວຕໍ່ອັບຮາມວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຖືກອະທຳຈາກເຈົ້າ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແມ່ຍິງ
ນ້ອຍຂອງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນອ້ອມອີກຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເມື່ອນາງເຫັນວ່າຕົນມີທ້ອງ, ຂ້າ
ນ້ອຍກໍ່ຖືກດູກູກຕໍ່ໜ້ານາງ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍແລະເຈົ້າ. ອັບຮາມ
ເວົ້າກັບຊາໂຣວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ຫຍິງສາວຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ຈິ່ງໃຊ້ນາງຕາມທີ່ເຈົ້າ
ພໍໃຈ. ແລະຊາຮາກໍ່ທຳຮ້າຍນາງ, ແລະນາງກໍ່ໝົດຈາກໜ້ານາງ.

ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບນາງຢູ່ເທິງບ່ອນ້ຳໃນຖິ່ນທູລະກັນດານ, ຢູ່ເທິງ
ບ່ອນ້ຳໃນທາງໄປຊູຣ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຮາກາ
ນ ຜູ້ຍິງໜຸ່ມຂອງຊາໄຣ, ເຈົ້າມາຈາກໃສ ແລະເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ? ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍກຳລັງຫຼົບໝີຈາກໜ້ານາງເຈົ້າຊາໄຣຂອງຂ້ອຍ. ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ກ່າວກັບນາງວ່າ ຈົ່ງກັບຄືນໄປທານາງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ ແລະຖ່ອມຕົວລົງຢູ່ພາຍໃຕ້ມື
ຂອງນາງ ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເຮົາຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍ
ຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະມັນຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ເພາະຄວາມຫຼາຍ. ແລະທູດສະຫວັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ ເຈົ້າມີຫ້ອງ, ແລະເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອິສມາແອນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມທຸກ
ທໍລະມານຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຈະເປັນຄືນປ່າ, ມີຂອງລາວຈະຕໍ່ສູ້ກັບທຸກຄົນ, ແລະມີຂອງທຸກ
ຄົນຈະຕໍ່ສູ້ກັບລາວ, ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພື້ນນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ. ແລະນາງໄດ້
ເອີ້ນຊື່ພຣະເຈົ້າຜູ້ກໍ່ກຳລັງເວົ້າກັບນາງວ່າ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເບິ່ງເຫັນຂ້ານ້ອຍ
ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ. ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາຈຶ່ງ
ເອີ້ນບໍ່ນ້ານັ້ນວ່າ ບໍ່ແຕ່ງຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ແລະເຫັນຂ້າພະເຈົ້າ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ມັນຢູ່ລະຫວ່າງກາ
ເດດ ແລະ ບາຣາດ. ແລະຮາກາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ອັບຣາມ, ແລະອັບຣາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກ
ຊາຍຂອງລາວທີ່ຮາກາເກີດໃຫ້ລາວວ່າ ອິສມາແອນ. ອັບຣາມມີອາຍຸແປດສິບຫົກປີ ເມື່ອ
ຮາການ ເກີດອິສມາແອນໃຫ້ອັບຣາມ

໑໗

ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອອັບຣາມມີອາຍຸເກົ່າສິບເກົ້າປີ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕໍ່
ອັບຣາມ ແລະຕັດສິນກັບລາວວ່າ, ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າເຮົາ
ແລະຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜີ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະວາງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງຂ້າ
ນ້ອຍກັບເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ອັບຣາມກໍ່ຫຼຸດລົງຊົງ
ໜ້າຂອງລາວ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ແລະຂ້ານ້ອຍ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພັນທະ
ສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນພໍ່ຂອງປະຊາຊາດຫຼາຍ. ແລະຊື່ຂອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າອັບຣາມອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອັບຣາຮາມ, ເພາະວ່າຂ້ອຍ
ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນບິດາຂອງຫຼາຍປະຊາຊາດ. ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທ່ານຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ, ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກ
ທ່ານ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງເຈົ້າ ແລະ
ລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ ຕະຫຼອດຊ່ວຍາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເປັນ
ພັນທະສັນຍາມີລັກດອນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ

ຫຼັງຈາກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ
ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່, ທັງໝົດແຜ່ນດິນຄານາອານ, ເປັນການຄອບຄອງນິລັນດອນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າຕິວັດກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ສ່ວນ
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ທັງເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກ
ເຈົ້າຕະຫຼອດຊ່ວຍອາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາ. ແລະນີ້ແມ່ນຂໍ້ສັນຍາທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາໄວ້
ລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າຕະຫຼອດຊ່ວຍ
ອາຍຸຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າສູ່ນັດ. ແລະທ່ານ
ທັງຫຼາຍຈະຖືກເຂົ້າສູ່ນັດທີ່ເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງທ່ານ, ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍ
ແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບທ່ານທັງຫຼາຍ. ແລະເດັກນ້ອຍແປດວັນຈະ
ຕ້ອງຖືກເຂົ້າສູ່ນັດສຳລັບເຈົ້າ, ທຸກຜູ້ຊາຍໃນທຸກຊ່ວຍອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ, ທັງຄົນທີ່ເກີດໃນ
ເຮືອນແລະຜູ້ທີ່ຖືກຊື້ດ້ວຍເງິນຈາກລູກຊາຍຄົນຕ່າງດ້ວຍທຸກຄົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນ ຈະຕ້ອງຖືກ
ເຂົ້າສູ່ນັດ, ແລະ ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຈະຢູ່ເທິງເນື້ອຫນັງຂອງພວກເຈົ້າເປັນພັນທະ
ສັນຍານິລັນດອນ. ແລະຊາຍທີ່ບໍ່ຂລົບ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຈະຂລົບເນື້ອຫນັງຫຸ້ມຂອງລາວໃນວັນທີ່
ແປດ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜູ້ຂອງມັນ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດພັນທະ
ສັນຍາຂອງເຮົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ຊາຮາຍ ພັນຍາຂອງເຈົ້າ, ຊື່
ຂອງນາງຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາຮາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງນາງຈະເປັນຊາຮາ. ຂ້ອຍຈະ
ອວຍພອນໃຫ້ນາງ ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລູກຈາກນາງແກ່ເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້
ລູກນັ້ນ ແລະລູກນັ້ນຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ ແລະກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆ
ຈະອອກມາຈາກລາວ ແລະອັບຣາຮາມກໍ່ຕົກລົງຢູ່ໜ້າຂອງລາວ ແລະຫົວເລາະ, ແລະ
ເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ຖ້າຜູ້ຊາຍອາຍຸຮ້ອຍປີຈະມີລູກຊາຍບໍ່? ແລະຖ້າຊາຮາອາຍຸເກົ່າ
ລົບປີຈະເກີດລູກບໍ່? ອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ອິສມາເອນນີມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່
ໜ້າພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຕັດພຣະທຳຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຊາຮາພັນຍາຂອງເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ລາວວ່າອິສອາກ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບລາວ, ເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ,
ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລາວແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ. ກ່ຽວກັບອິສມາເອນ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເຈົ້າແລ້ວ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນລາວແລ້ວ, ແລະຂ້ອຍຈະ
ເພີ່ມພູນລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະທວີຄູນລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ; ລາວຈະເກີດສິບສອງປະຊາຊາດ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່. ແຕ່ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະ
ສ້າງຕັ້ງກັບອີຊາກ, ຜູ້ທີ່ຊາຮາຈະເກີດໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລານີ້, ໃນປີໜ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງສຳເລັດ
ການເວົ້າກັບລາວແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ຂຶ້ນໄປຈາກອັບຣາຮາມ.

ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ພາອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເກີດໃນ ເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນ, ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງ ອັບຣາຮາມ, ແລະໄດ້ຂະລິດຫນຶ່ງຫຸ່ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງເຂົາເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ອັບຣາຮາມມີອາຍຸເກົ່າສິບເກົ້າປີ ເມື່ອເຂົາຖືກເຂົ້າສູ່ນັດຫນຶ່ງ ຫຸ່ມປາຍຂອງເຂົາ ອິສມາເອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ ມີອາຍຸສິບສາມປີ ເມື່ອລາວຖືກເຂົ້າສູ່ ນັດເນື້ອຫນຶ່ງຫຸ່ມປາຍຂອງລາວ. ໃນເວລານັ້ນຂອງວັນນັ້ນ, ອັບຣາຮາມຖືກຕັດຊີ້ນ ແລະ ອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງເຮືອນລາວ, ທັງສະມາຊິກຄົວ ເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຜູ້ທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນຈາກປະຊາຊາດຕ່າງປະເທດ.

໑໘

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ຕົ້ນໂອກມາມເຮ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ທີ່ ປະຕູເຕົ້ນຂອງລາວໃນເວລາທ່ຽວວັນ ເມື່ອລາວເບິ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕາຂອງລາວ, ລາວກໍເຫັນ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຜູ້ຊາຍສາມຄົນຢືນຢູ່ຂ້າງເທິງລາວ. ເມື່ອລາວເຫັນ, ລາວກໍແລ່ນອອກ ຈາກປະຕູເຕົ້ນທ້ອງຂອງລາວໄປພົບພວກເຂົາ, ແລະລາວກໍກັມລົງນະມັດສະການເທິງ ແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ ໜ້າທ່ານແລ້ວ, ຂໍຢ່າຜ່ານໄປຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເລີຍ. ຂໍໃຫ້ເອົານ້ຳມາ, ແລະໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າລ້າງຕີນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະພັກຜ່ອນໃຫ້ເຢັນສະບາຍຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້. ແລະ ຂ້ອຍຈະເອົາເຂົ້າຈີ່, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄປ ຕາມທາງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຫັນມາຫາລູກຂອງທ່ານ ທັງຫຼາຍ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຈິ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າ. ແລະ ອັບຣາຮາມ ກໍຮີບ ໄປຫາ ຊາຣາ ທີ່ເຕັນ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ ຈິ່ງຮີບ ນວດແປ້ງລະອຽດສາມມາດຕະການ ແລະ ເຮັດເຂົ້າໜົມອົບ ແລະ ອັບຣາຮາມກໍວົງເຂົ້າໄປຫາຝູງງົວ, ແລ້ວເອົາລູກງົວທີ່ອ່ອນ ແລະດີ, ແລະໃຫ້ແກ່ຄົນໃຊ້, ແລະຮີບເຮັດມັນ. ລາວໄດ້ເອົາເນີຍ, ນົມ, ແລະລູກງົວທີ່ລາວ ໄດ້ເຮັດໄວ້ມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍກິນ, ແຕ່ຕົວລາວເອງກໍຢືນຢູ່ຂ້າງ ພວກເຂົາໃກ້ກັບຕົນໄມ້.

ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊາຣາ ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ລາວຕອບວ່າ, ຢູ່ໃນເຕັນ. ລາວເວົ້າວ່າ, ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນມາ ຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າຕາມເວລານີ້ໃນປີໜ້າ, ແລະຊາຣາ ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ. ຊາຣາໄດ້ຍິນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕົ້ນຂ້າງຫຼັງລາວ. ອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາ ເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸສູງແລ້ວ, ແລະ ຊາຣາ ກໍໄດ້ຢຸດມີປະຈຳເດືອນແລ້ວ. ຊາຣາຫົວເລາະໃນໃຈຂອງນາງເວົ້າວ່າ, ມັນຍິ່ງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ອຍຈົນເຖິງດຽວນີ້,

ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍກໍແກ່ແລ້ວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ຊາຣາ ຈຶ່ງຫົວໃນໃຈຂອງນາງ, ເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະຄອດລູກບໍ່? ຂ້ານ້ອຍແກ່ແລ້ວ. ບໍ່ມີຄຳໃດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຈາກພຣະເຈົ້າ; ໃນເວລານີ້ຂ້ອຍຈະກັບຄືນມາຫາເຈົ້າໃນລະດູການ, ແລະຊາຣາຈະມີລູກຊາຍ. ແຕ່ຊາຣາປະຕິເສດ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົວ ເພາະວ່ານາງຢ້ານ. ແລະພຣະອົງຕົວຕົນກັບນາງວ່າ ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຫົວແທ້.

ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວເບິ່ງລົງໄປຫາເມືອງໂຊດອມແລະໂກມລາ. ອັບຣາຮາມກໍ່ເດີນທາງໄປກັບເຂົາເຈົ້າ, ສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, ເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອງຈາກອັບຣາຮາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາສິ່ງທີ່ເຮົາກຳລັງເຮັດ. Abraham ຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະຫຼາຍ, ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນລາວ. ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ ເພາະວ່າເຂົາຈະສົ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຂົາ ແລະແກ່ເຮືອນຂອງເຂົາພ້ອມກັບເຂົາ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດຄວາມຊອບທຳແລະການພິພາກສາ ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະນຳມາເທິງອັບຣາຮາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວຕົນ: ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງໂຊດອມແລະໂກມລາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະບາບຂອງພວກເຂົາໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ຂ້ອຍຈະລົງໄປເພື່ອເຫັນວ່າ, ຕາມການຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາທີ່ມາຫາຂ້ອຍນັ້ນ, ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດສຳເລັດຢ່າງສົມບູນແທ້ບໍ່, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮູ້. ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຫັນກັບຄືນຈາກທີ່ນັ້ນ, ມາເຂົ້າໄປໂຊດອມ, ແຕ່ອັບຣາຮາມຍັງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອັບຣາຮາມເຂົ້າໃກ້ມາ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຢ່າທຳລາຍຄົນຊອບທຳພ້ອມກັບຄົນອະທຳ, ແລະຄົນຊອບທຳຈະເປັນເໝືອນຄົນອະທຳ. ຖ້າມີຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນນະຄອນ, ທ່ານຈະທຳລາຍພວກເຂົາບໍ່? ທ່ານຈະບໍ່ປ່ອຍທັງໝົດສະຖານທີ່ນັ້ນເພາະຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຄົນບໍ່, ຖ້າພວກເຂົາຢູ່ໃນນັ້ນ? ບໍ່ແມ່ນອນເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງຄຳນີ້, ຂ້າຄົນຊອບທຳກັບຄົນອະທຳ, ແລະຄົນຊອບທຳຈະເປັນດັ່ງຄົນອະທຳ, ບໍ່ແມ່ນອນ! ຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດແຜ່ນດິນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດການພິພາກສາຢ່າງຍຸຕິທຳບໍ່? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣິສວ່າ, ຖ້າມີຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນເມືອງໂຊດອມ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍທັງເມືອງ ແລະ ທຸກສະຖານທີ່ຍ້ອນພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລີ່ມເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພຽງດິນແລະຂີ້ເຖົ້າ. ຖ້າແຕ່ຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຄົນຫຼຸດລົງເຫຼືອສິ່ງສິບຫ້າຄົນ, ເຈົ້າຈະທຳລາຍນະຄອນທັງໝົດເພາະຂາດຫ້າຄົນບໍ່? ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍພົບສິ່ງສິບຫ້າຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັບລາວອີກວ່າ, ຖ້າພົບສິ່ງສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະສິ່ງສິບຄົນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າໄດ້ບໍ່? ຖ້າພວກເຂົາຖືກພົບສາມສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແດ່? ແລະ ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະສາມສິບຄົນນັ້ນ. ແລະ ລາວ

ເວົ້າວ່າ, ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍມີເລື່ອງຈະເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຂົາຖືກພົບຊາວຄົນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນແນວໃດ? ແລະ ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍພົບຊາວຄົນຢູ່ ທີ່ນັ້ນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າອີກຄັ້ງໜຶ່ງໄດ້ບໍ່? ຖ້າພວກ ເຂົາຖືກພົບສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແດ່? ແລະ ພຣະອົງຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະເຫດ ສິບຄົນນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສດໄປ ເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບອັບຣາຮາມ, ແລະ ອັບຣາຮາມກໍກັບຄືນໄປບ່ອນຂອງລາວ.

໑໙

ທູດສະຫວັນທັງສອງມາຮອດໂຊດອມໃນຕອນແລງ. ໂລດກຳລັງນັ່ງຢູ່ຂ້າງປະຕູ ເມືອງໂຊດອມ, ເມື່ອໂລດເຫັນ, ລາວກໍລຸກຂຶ້ນໄປພົບພວກເຂົາ, ແລະກັມໜ້າລົງຖົງ ແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ, ຂໍໃຫ້ຫັນເຂົ້າມາທີ່ເຮືອນຂອງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ແລະ ພັກຜ່ອນ, ແລະ ລ້າງຕີນຂອງທ່ານ, ແລະ ເມື່ອຕົ້ນແຕ່ເຊົ້າ ທ່ານຈະອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ບໍ່, ພວກເຮົາຈະພັກຢູ່ໃນຖະໜົນ. ແລະລາວໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຫັນໄປຫາລາວ, ແລະເຂົາໄປໃນເຮືອນ ຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ເຮັດເຊື່ອງຕົ້ມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະອົບເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ກິນ. ກ່ອນທີ່ຈະນອນ, ຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງ, ຊາວໂຊດອມ, ໄດ້ລ້ອມເຮືອນ ໄວ້, ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໝູ່ມຈິນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ປະຊາຊົນທັງໝົດພ້ອມກັນ. ແລະພວກເຂົາເອົາໂລດ ອອກມາ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າໃນຄືນນີ້ຢູ່ໃສ? ນ່າພວກເຂົາ ອອກມາຫາພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາ. ແຕ່ໂລດໄດ້ ອອກໄປຫາພວກເຂົາທີ່ທາງປະຕູ, ແລະລາວໄດ້ປົດປະຕູໄວ້ຂ້າງຫຼັງລາວ. ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ຕັດພໍ້ກັບພວກເຂົາວ່າ: ພິນ້ອງເອີຍ, ຢ່າເຮັດຊົ່ວເລີຍ. ຂ້ອຍມີລູກສາວສອງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍ ຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍ, ຂ້ອຍຈະພາພວກນາງອອກມາຫາພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈິ່ງໃຊ້ພວກ ນາງຕາມທີ່ພິຈາລະນາ, ພຽງແຕ່ຢ່າເຮັດຄວາມບໍ່ຍຸດທິທຳຕໍ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການພັກອາໄສຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖອຍ ຫ່າງໄປທີ່ນັ້ນ! ເຈົ້າເຂົ້າມາພັກອາໄສ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອມາພິພາກສາດ້ວຍບໍ່? ດຽວນີ້ພວກ ເຮົາຈະປະຕິບັດກັບເຈົ້າໃຫ້ຮ້າຍແຮງກວ່າພວກນັ້ນອີກ. ແລະພວກເຂົາພະຍາຍາມ ບັງຄັບໂລດຢ່າງແຮງ, ແລະເຂົ້າໄກ້ເພື່ອທຳລາຍປະຕູ. ແຕ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍຶດມືອອກ ແລະ ຕົງໂລດເຂົ້າມາຫາພວກເຂົາໃນເຮືອນ ແລະ ປົດປະຕູເຮືອນ ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ທີ່ປະຕູ ເຮືອນ ພວກເຂົາຖືກຕີໃຫ້ບອດ ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖິງໃຫຍ່ ແລະພວກເຂົາສັບສົນຊອກຫາ ປະຕູ ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍເວົ້າຕໍ່ໂລດວ່າ, ເຈົ້າມີລູກເຂີຍ, ລູກຊາຍ, ຫຼືລູກສາວຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່? ຫຼືຖ້າ ເຈົ້າມີຄົນອື່ນໃດຢູ່ໃນເມືອງນີ້, ຈິ່ງພາອອກຈາກສະຖານທີ່ນີ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາກຳລັງ

ທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້, ເພາະວ່າສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາມາທຳລາຍມັນ. ໂລດອອກໄປ ແລະເວົ້າກັບ ລູກເຂີຍຂອງລາວທີ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ ລູກຂຶ້ນ ແລະອອກ ຈາກສະຖານທີ່ນີ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງທຳລາຍເມືອງນີ້ ແຕ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າລາວ ກຳລັງລໍຖ້າຕໍ່ໜ້າລູກເຂີຍຂອງລາວ ເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ, ບັນດາທູດສະຫວັນກໍ ກະຕິລົ້ນຊຸກຍູ້ໂລດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເອົາເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະລູກສາວສອງຄົນ ຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າມີ, ແລ້ວອອກໄປ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ພົນາດໄປພ້ອມກັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງ ເມືອງນີ້. ແລະພວກເຂົາຖືກລົບກວນ, ແລະພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຈັບມືຂອງລາວ, ແລະມື ຂອງຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະຢັດລາວ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາຂ້າງນອກ, ແລະພວກເຂົາ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ, ຢ່າເບິ່ງໄປຂ້າງຫຼັງ, ແລະຢ່າຍືນ ຢູ່ໃນເຂດອ້ອມຂ້າງທັງໝົດ, ຈົ່ງໄປທາງພູເຂົາເພື່ອຊ່ວຍຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ, ເພື່ອເຈົ້າຈະ ບໍ່ຖືກພັດໄປ. ໂລດກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມ ຊອບທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ທີ່ພຣະອົງເຮັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອໃຫ້ວິນຍານຂອງຂ້າ ນ້ອຍດຳລົງຊີວິດ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດລອດໄປເຖິງພູເຂົາໄດ້, ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຈັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ. ເບິ່ງ, ເມືອງນີ້ຢູ່ໃກ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປລີ້ໄພທີ່ນັ້ນ, ມັນ ເປັນເມືອງນ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລອດຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມັນບໍ່ແມ່ນເມືອງນ້ອຍບໍ່? ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຫດເຈົ້າ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຫລາດໃຈໃນໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານີ້, ທີ່ຈະບໍ່ທຳລາຍ ເມືອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ. ຮີບດ່ວນໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຄວາມລອດພັນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ ສາມາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໄປຮອດທີ່ນັ້ນ. ເພາະເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ເມືອງ ນັ້ນວ່າໂຊອາ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະໂລດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຊອາ. ແລະພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຝັນກ່າມະຖິນແລະໄຟຈາກສະຫວັນລົງມາເທິງໂຊດອນແລະໂກມຣາ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະທຸກພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງ, ແລະຊາວເມືອງທັງໝົດ, ແລະພົດພັນທັງອອກຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເບິ່ງກັບຄືນຫຼັງ, ແລະ ນາງກໍກາຍເປັນເສົາເກືອ. ອັບຮາຣາມລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ລາວເຄີຍຍືນຢູ່ຕໍ່ ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະເຂົາໄດ້ເບິ່ງໄປທີ່ໜ້າດິນຂອງໂຊດອນ ແລະ ໂກມຣາ, ແລະເບິ່ງໄປທີ່ ໜ້າດິນຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ, ແລະເຂົາເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ເປວໄຟກຳລັງຟຸ້ງຂຶ້ນມາຈາກ ແຜ່ນດິນ, ຄືກັບໄອນ້ຳຂອງເຕົາໄຟ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າທຳລາຍ

ເມືອງທັງໝົດຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈຳເຖິງອັບຣາຮາມ, ແລະໄດ້ສົ່ງໂລດ
ອອກຈາກກາງການທຳລາຍ, ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍເມືອງຕ່າງໆທີ່ໂລດ
ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

ໂລດໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກໂຊອາ ແລະ ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນ
ພູເຂົາ ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃນໂຊອາ ແລະ ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນ
ຂອງລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳ ຜູ້ແກ່ກວ່າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ນ້ອຍກວ່າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແກ່
ແລ້ວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເໝາະສົມກັບ
ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນ. ມາ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ເຫລົ່າອະນຸ່ນແກ່ພໍ່ຂອງພວກເຮົາດື່ມ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົານອນກັບລາວ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາສືບເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ. ພວກ
ເຂົາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາດື່ມເຫຼົ້າອະນຸ່ນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະລູກສາວຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປນອນ
ກັບພໍ່ຂອງນາງໃນຄືນນັ້ນ, ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ລາວນອນ ແລະຕອນທີ່ລາວລຸກຂຶ້ນ. ມັນ
ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ດື່ມນາ, ແລະ ລູກສາວຄົນໂຕກ່າວກັບລູກສາວຄົນນ້ອຍວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້
ນອນກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນຄືນວານນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ລາວດື່ມເຫຼົ້າອະນຸ່ນໃນຄືນນີ້
ດ້ວຍ, ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປນອນກັບລາວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງ
ພວກເຮົາ. ພວກເຂົາໃຫ້ເຫຼົ້າອະນຸ່ນພໍ່ຂອງພວກເຂົາດື່ມໃນຄືນນັ້ນ, ແລະລູກສາວນ້ອງ
ເຂົ້າໄປນອນກັບພໍ່ຂອງນາງ, ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ນາງມານອນແລະຕອນທີ່ນາງລຸກຂຶ້ນ.
ແລະລູກສາວທັງສອງຂອງໂລດໄດ້ຖືພາຈາກພໍ່ຂອງພວກນາງ. ແລະຜູ້ອາວຸໂສກວ່າໄດ້
ເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າໂມອັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ນີ້
ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວໂມອັບຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແລະຜູ້ນ້ອຍກວ່າກໍ່ເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນ
ຊື່ຂອງລາວວ່າອາມມານ, ເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຊື້ອຊາດຂ້ອຍ, ນີ້ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວ
ອາມມານຈົນເຖິງມື້ນີ້.

໒໐

ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ ອາໄສ
ຢູ່ລະຫວ່າງກາເດດແລະຊູຣ, ແລະ ອາໄສຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນເກຣຊາ. ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວ
ກ່ຽວກັບຊາຣາເມຍຂອງລາວວ່າ ນາງເປັນເອື້ອຍຂອງລາວ ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າ
ວ່າ ນາງເປັນເມຍຂອງລາວ ຢ່າໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂ້າລາວເພາະນາງ ແລະ
ອາບິເມເລັກກະສັດແຫ່ງເກຣຊາໄດ້ສົ່ງຄືນໄປ ແລະເອົານາງຊາຣາມາ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້
ເຂົ້າມາຫາອາບິເມເລັກໃນຄວາມຝັນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕົວອະວ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຈົ້າຈະ
ຕາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຈົ້າເອົາມານັ້ນ, ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ.

ແຕ່ອາບິເລກບໍ່ໄດ້ສຳຜັດນາງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະທຳລາຍຊາດ ທີ່ບໍ່ຮູ້ແລະຊອບທຳບໍ່? ບໍ່ແມ່ນຕົວເຂົາເອງໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ນາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຍິງ ຂອງຂ້ອຍບໍ່? ແລະນາງກໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ລາວແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ? ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ສະອາດ ແລະດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງມື. ພຣະເຈົ້າຕົວ ດກັບເຂົາໃນຄວາມຝັນວ່າ: ແລະຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍໃຈທີ່ສະອາດ, ແລະຂ້ອຍ ໄດ້ປະຢັດເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຜິດບາບຕໍ່ຂ້ອຍ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າສຳຜັດ ນາງ. ດຽວນີ້ ຈຶ່ງໃຫ້ແມ່ຍິງຄົນແກ່ຜູ້ຊາຍນັ້ນ, ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ, ແລະ ລາວຈະອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຄົນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຈົ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຈະຕາຍ. ແລະອາບິເລກກໍ່ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ, ແລະເອີ້ນພວກລູກທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃນຫູຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດກໍ່ຢ້ານກົວຫຼາຍ. ແລະ ອາບິເລກໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມມາ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບພວກເຮົາ? ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຈົ້າບໍ່, ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາບາບໃຫຍ່ມາສູ່ຂ້ອຍ ແລະ ອານາຈັກຂອງຂ້ອຍ? ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ໃຜຈະເຮັດກັບຂ້ອຍ. ອາບິເລກເລັກເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ເຈົ້າເຫັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດແນວນີ້? ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າເພາະວ່າ, ດັ່ງນັ້ນບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບພະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ນີ້, ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍເພາະພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ. ແລະແທ້ຈິງແລ້ວ, ນາງເປັນ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍຈາກພໍ່, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈາກແມ່, ແລະນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງ ຂ້ອຍ. ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຊອບທຳທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ: ໃນທຸກ ສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ, ຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ອາບິເລ ເລກໄດ້ເອົາເງິນສອງພັນດຣັກມາ, ແກະ, ລູກງົວ, ຄົນໃຊ້, ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງມາໃຫ້ ອັບຣາຮາມ, ແລະ ໄດ້ຄືນຊາຣາເມຍຂອງລາວໃຫ້ແກ່ລາວ. ແລະ ອາບິເລກ ເວົ້າກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ ຈຶ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ບ່ອນໃດທີ່ມັນພໍໃຈເຈົ້າ ຈຶ່ງອາໄສ ຢູ່ ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາວ່າ: ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເງິນພັນດິດຣາກມາກັບອ້າຍຂອງ ເຈົ້າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກຽດແກ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະແກ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະຈຶ່ງເວົ້າ ຄວາມຈິງທັງໝົດ. ອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປິ່ນປົວ ອາບິເລກ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງລາວ ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກີດລູກ ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດມືດລູກທຸກອັນໃນເຮືອນຂອງອາບິເລກຈາກພາຍ ນອກ ເພາະເຫດຊາຣາພັນລະຍາຂອງອັບຣາຮາມ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມນາງຊາຣາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບນາງຊາຣາ. ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ໃນຍາມທີ່ທ່ານແກ່ຊາ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕົວຮັບແກ່ທ່ານ. ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ເກີດມາແກ່ລາວ, ຜູ້ທີ່ຊາຣາຄອດໃຫ້ລາວ, ວ່າ ອິສອາກ. ອັບຣາຮາມໄດ້ຂຸນສູ່ນິຕິຊາກໃນມື້ທີ່ແປດ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບເຂົາ. ແລະອັບຣາຮາມມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວເກີດມາ ຊາຣາກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ຈະໄດ້ຍິນກໍຈະຊົມຊື່ມຮ່ວມກັບຂ້ອຍ. ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ ຜູ້ໃດຈະປະກາດຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ ຊາຣາໃຫ້ນົມເດັກນ້ອຍ? ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃນຄວາມແກ່ຊາຂອງຂ້ອຍ. ແລະເດັກນ້ອຍກໍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະຖືກຢູດນິມ, ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຈັດງານເລີຍໃນວັນທີ່ອິສອາກລູກຊາຍຂອງລາວຖືກຢູດນິມ. ແຕ່ຊາຣາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງຮາການຊາວເອຢິບ ຜູ້ທີ່ເກີດກັບອັບຣາຮາມ ກຳລັງຫຼິ້ນກັບອີຊາກລູກຊາຍຂອງນາງ ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ໄລ່ຍິງຄົນໃຊ້ຄົນນີ້ອອກໄປ ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງນາງ, ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງຍິງຄົນໃຊ້ຄົນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອິສອາກ. ແຕ່ຄຳເວົ້ານັ້ນປາກົດວ່າຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຕໍ່ໜ້າອັບຣາຮາມກ່ຽວກັບລູກຊາຍຂອງລາວ ພຣະເຈົ້າຕັດກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນເປັນເລື່ອງຍາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງໝູ່ນັ້ນ. ທຸກສິ່ງທີ່ຊາຣາເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງນາງ, ເພາະວ່າໃນອີຊາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຜູ້ຍິງໝູ່ຄົນນີ້, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່, ເພາະວ່າລາວແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ອັບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບຖົງໜັງນ້ຳ, ແລະໃຫ້ແກ່ຮາການ, ແລະວາງເດັກນ້ອຍໄວ້ເທິງບ່າຂອງນາງ, ແລະສົ່ງນາງໄປ. ເມື່ອນາງໄປແລ້ວ ນາງກໍຫລົງທາງຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ບໍລິເວນບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ. ນ້ຳໃນຖົງໜັງໝົດລົງແລ້ວ, ແລະນາງໄດ້ເຢັນເດັກນ້ອຍໄວ້ລຸ່ມຕົ້ນສິນຕົ້ນໜຶ່ງ ນາງໄປແລ້ວກໍນັ່ງຢູ່ກິງກັນຂ້າມລາວໄກໆ, ປະມານຄືກັບການຍິງທະນູ, ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງລູກຂ້ອຍ. ແລະນາງກໍນັ່ງຢູ່ກິງກັນຂ້າມລາວ, ແລະເດັກນ້ອຍກໍຮ້ອງອອກມາແລະຮ້ອງໄຫ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່, ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຮາການຈາກສະຫວັນ, ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເກີດຫຍັງຂຶ້ນແທ້ ຮາການ? ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່. ລຸກຂຶ້ນແລະເອົາເດັກນ້ອຍ, ແລະຈັບມັນໄວ້ດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເຫັນບໍ່ນ້ຳທີ່ມີນ້ຳມີຊີວິດ, ແລະນາງໄດ້ໄປ, ແລະເຕັມຖົງໜັງດ້ວຍນ້ຳ, ແລະໃຫ້ເດັກນ້ອຍດື່ມ. ແລະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍ, ແລະລາວເຕີບໃຫຍ່, ແລະອາໄສ

ຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກິດນານ, ແລະລາວກາຍເປັນນັກຍິງທະນູ. ແລະລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນ
ທຸລະກິດນານ, ແລະແມ່ຂອງລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຈາກພາຣານແຫ່ງອີຢິບມາເປັນພັນລະຍາ
ໃຫ້ລາວ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ອາບິເມເລັກ, ໂອໂຄຊາທທີ່ປົກສາຂອງລາວ, ແລະພິໂຄລ
ຜູ້ບັນຊາການກຳລັງຂອງລາວ, ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່
ເຈົ້າເຮັດ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍໃນນາມພຣະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ
ຂ້ອຍ, ຫຼືເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍ, ຫຼືຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕາມຄວາມຊອບທຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດກັບ
ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເຮັດກັບຂ້ອຍ ແລະກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນີ້. ແລະອັບຣາຮາມກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະສາບານ. ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຕິດຮູນອາບິເມເລັກກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງ
ອາບິເມເລັກເອົາໄປ ແລະ ອາບິເມເລັກ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງນີ້ກັບ
ເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ບອກຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຈົນກ່ວານີ້. ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເອົາ
ແກະ ແລະ ລູກງົວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ອາບິເມເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາ.
ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ຕັ້ງລູກແກະຕົວເມຍເຈັດໂຕໄວ້ຕ່າງຫາກ. ແລະ ອາບິເມເລັກ ເວົ້າກັບ
ອັບຣາຮາມ ວ່າ, ລູກແກະເຈັດໂຕເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ອັບຣາຮາມ ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບເອົາແກະແມ່ເຈັດໂຕນີ້ຈາກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າມັນ
ຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳນີ້. ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່
ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນທັງສອງຄົນໄດ້ສາບານກັນ. ແລະ
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງສັນຍາໃນບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ອາບິເມເລັກກໍລຸກຂຶ້ນ, ໂອໂຄຊາທທີ່
ປົກສາຂອງລາວ, ແລະພິໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກຳລັງຂອງລາວ, ແລະພວກ
ເຂົາເຈົ້າກໍກັບຄືນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ. ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ບໍ່
ແຫ່ງຄຳສັບຕີຍານ, ແລະ ໄດ້ເອົັນຊີພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້ານິລັນດອນ. ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນເປັນເວລາຫຼາຍນີ້.

໒໒

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບອັບຣາຮາມ,
ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ, ແລະລາວກ່າວວ່າ, ນີ້ແນ, ຂ້ານ້ອຍ
ຢູ່ນີ້. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເອົາລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຈົ້າ, ຄືອີຊາກຜູ້ທີ່
ເຈົ້າຮັກ, ແລ້ວໄປຍິງແຜ່ນດິນສູງ, ແລະຈົ່ງຖວາຍລາວເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເທິງພູເຂົາໜຶ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະບອກເຈົ້າ. ອັບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ປະກອບອານ
ລາຂອງລາວ, ພາສອງຄົນໃຊ້ກັບຕົວລາວເອງ, ແລະອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໄດ້

ຜ່າພົນເພື່ອເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ອອກເດີນທາງ, ແລະມາເຖິງ
ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວ, ໃນນີ້ທີ່ສາມ. ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ເງົາຫນ້າຂຶ້ນ ເຫັນ
ສະຖານທີ່ນັ້ນຢູ່ໄກ ແລະ ອັບຮາຮາມ ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ກັບລາ,
ຂ້ານ້ອຍແລະເດັກນ້ອຍຈະໄປຮອດທີ່ນັ້ນ, ແລະເມື່ອນະມັດສະການແລ້ວພວກເຮົາຈະກັບ
ຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ. ອັບຮາຮາມເອົາໄມ້ຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ແລະວາງໃສ່ອີຊາກ
ລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລ້ວລາວເອົາໄຟແລະດາບໄວ້ໃນມືຂອງລາວ, ແລະທັງສອງຄົນກໍ່ໄປ
ພ້ອມກັນ. ອີຊາກກ່າວກັບອັບຮາຮາມພໍ່ຂອງລາວວ່າ ພໍ່ ແລະພໍ່ກ່າວວ່າ ຫຍິ່ງແທ້ລູກ
ລາວກ່າວວ່າ ດູ່ເບິ່ງ ມີໄຟແລະໄມ້ ແຕ່ແກະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢູ່ໃສ ອັບຮາຮາມ
ກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າຈະຊອກຫາແກະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ໃຫ້ພຣະອົງເອງ, ລູກ
ເອີຍ. ແລ້ວທັງສອງກໍ່ໄດ້ເດີນທາງໄປພ້ອມກັນ, ພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ກ່າວກັບລາວ, ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະວາງໄມ້ໄວ້, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວແລ້ວ, ລາວໄດ້ວາງລາວໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາເທິງໄມ້.
ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ຍື່ນມືຂອງລາວອອກເພື່ອເອົາດາບມາຂ້າລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກສະຫວັນ ແລະເວົ້າວ່າ, ອັບຮາຮາມ,
ອັບຮາຮາມ, ແລະລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ນີ້ແນ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້. ແລະ ເວົ້າວ່າ: ຢ່າວາງມືຂອງເຈົ້າ
ເທິງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຢ່າເຮັດຫຍັງກັບລາວເລີຍ, ເພາະວ່າດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຈົ້າ
ຢ້ານພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍ. ແລະ
ອັບຮາຮາມໄດ້ເງິຍຕາຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະເຫັນແກະຜູ້ຕິດໝິ່ງຖືກຕິດຢູ່ໃນພູມໄມ້ຊາເບັກດິຍ
ເຂົາຂອງມັນ. ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ໄປເອົາແກະຜູ້ຕິດນັ້ນ ແລະຖວາຍມັນເປັນເຄື່ອງເຜົາ
ບູຊາແທນອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ.

ແລະອັບຮາຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອງເຫັນ ເພື່ອ
ວ່ານີ້ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ໃນພູເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອັບຮາຮາມເປັນຄັ້ງທີສອງຈາກສະຫວັນ ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ສາບານດິຍຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍຈະ
ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມຈຳນວນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍດັ່ງ
ດວງດາວໃນສະຫວັນ, ແລະດັ່ງຊາຍຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລ, ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະສືບ
ມໍລະດົກເອົາເມືອງຂອງບັນດາສັດຕູ. ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້
ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ. ອັບຮາຮາມກັບ
ຄືນໄປຫາພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາລູກຂຶ້ນແລ້ວໄປພ້ອມກັນຫາບໍ່ນ້ຳແຫ່ງ
ຄຳສາບານ. ແລະອັບຮາຮາມອາໄສຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແຕ່ຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ແລະມັນຖືກລາຍງານຕໍ່ອັບຮາຮາມ, ເວົ້າ
ວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ມີນາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ນາໂຮ ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຄົນອຸສລູກຫົວປີ,
ແລະຄົນບຸສອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະຄົນກາມູເອນພໍ່ຂອງຊາວຊີເຣຍ, ແລະຮາຊາດ,
ອາຊາອູ, ຟານເດສ, ເຢນດາຟ, ແລະເບທູເອນ. ເບທູເອນໄດ້ເກີດເຮເບກກາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ລູກຊາຍແປດຄົນທີ່ມີນາໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ນາໂຮ ອ້າຍນ້ອງຂອງອັບຮາຮາມ. ແລະນາງ
ຮອງຂອງລາວທີ່ຊື່ວ່າ ອິວມາ ກໍ່ເກີດບຸດຄີ ເຕເບກ, ກາຮາມ, ຕາຮາຊ ແລະ ນາອາກາ.

໒໖

ຊີວິດຂອງນາງຊາຮາແມ່ນຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ. ແລະຊາຮາໄດ້ຕາຍໃນເມືອງອາຣບິກ
ທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນແຜ່ນດິນຄານານ. ອັບຮາຮາມໄດ້ມາໄວ້ທຸກຊາຮາ
ແລະໂສກເສົ້າ. ແລະອັບຮາຮາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍຂອງລາວ, ແລະອັບຮາຮາມໄດ້
ເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຮັດວ່າ, ຂ້ອຍເປັນຄົນອາໄສແລະຄົນແປກຖິ່ນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນຂໍໃຫ້ຟັງສືບແກ່ຂ້ອຍໃນທ່ານກາງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຝັງຄົນຕາຍຂອງ
ຂ້ອຍໄປຈາກຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຮັດໄດ້ຕອບຕໍ່ອັບຮາຮາມວ່າ: ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ. ຂໍ
ຟັງພວກເຮົາເຫັນ, ທ່ານເປັນກະສັດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ທ່ານກາງພວກເຮົາ, ຈິ່ງຝັງຄົນ
ຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ໃນອຸບມຸງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຈະ
ຂັດຂວາງອຸບມຸງຂອງລາວຈາກທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແລ້ວ
ອັບຮາຮາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນກັບລົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນ, ຕໍ່ລູກຊາຍຂອງເຮັດ. ແລະ
ອັບຮາຮາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເຈົ້າມີໃຈທີ່ຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ໜ້າຂອງຂ້ອຍ, ຈິ່ງຟັງຂ້ອຍ ແລະເວົ້າກັບເອຟຣອນລູກຂອງໂຊຮາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະໃຫ້
ລາວໃຫ້ຖ້າຄູ່ແກ່ຂ້ອຍ, ທີ່ເປັນຂອງລາວ, ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທົ່ງນາຂອງລາວ, ໃຫ້ມັນ
ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນທີ່ມີຄ່າຄວນ ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອເປັນກຳມະສິດອຸໂມງຝັງສືບ.
ເອັບໂຣນແມ່ນນຶ່ງຢູ່ທ່ານກາງບັນດາລູກຊາຍຂອງເຮັດ, ແລະເອັບໂຣນຄົນຮິດໂຕໄດ້ຕອບ
ຕໍ່ອັບຮາຮາມວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງເຮັດ ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າມາໃນ
ເມືອງກຳລັງຟັງຢູ່, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຢູ່ກັບຂ້ອຍເຖິດ ເຈົ້ານາຍ ແລະ ຟັງຂ້ອຍ, ທົ່ງນາ ແລະ
ຖ້າທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຕໍ່ໜ້າພົນລະເມືອງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່
ເຈົ້າແລ້ວ, ຈິ່ງຝັງຄົນຕາຍຂອງເຈົ້າເຖິດ. ແລະອັບຮາຮາມກໍ່ກັບລົງນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າ
ປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເອຟຣອນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງ
ແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າ, ຖ້າທ່ານຍິນດີ, ກະລຸນາຟັງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເງິນຄ່າທົ່ງນານັ້ນ, ຈິ່ງ
ຮັບເອົາຈາກຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ເອຟຣອນຕອບ
ອັບຮາຮາມວ່າ ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ, ແຜ່ນດິນນັ້ນມີມູນຄ່າສຳຮ້ອຍດິດຮາກມາ

ເງິນ, ແຕ່ນີ້ຈະເປັນຫຍັງລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບທ່ານ? ທ່ານຈົ່ງໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານ ເທີ້ນ. ອັບຣາຮາມໄດ້ຍືນເອດີຟຣນ ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຄືນເງິນໃຫ້ເອດີຟຣນ ເຊິ່ງເປັນເງິນ ທີ່ເວົ້າຕໍ່ຫຼູຂອງລູກຊາຍເຮັດ ຄື ສີ່ຮ້ອຍດິດຣາກມາເງິນທີ່ຜ່ານການທົດສອບໃນບັນດາ ພໍ່ຄ້າ. ແລະທົ່ງນາຂອງເອັບຣອນໄດ້ຍືນຢູ່, ທົ່ງນານັ້ນຢູ່ໃນຖ້ຳສອງຊັ້ນ, ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມາມເຣ, ທັງທົ່ງນາແລະຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະດິນໄມ້ທຸກດິນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ ຢູ່ໃນເຂດແດນອ້ອມຮອບຂອງມັນ. ແກ່ອັບຣາຮາມ ເປັນກຳມະສິດ ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍ ທັງຫຼາຍຂອງເຮັດ ແລະຕໍ່ໜ້າທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງ. ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ອັບຣາຮາມໄດ້ຝັງຊາຣາເມຍຂອງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳຂອງທົ່ງນາຄູ່, ທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບ ມາມເຣ, ນີ້ແມ່ນເຮດີບອນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະທົ່ງນາກັບຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກ ຮັບຮອງໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນກຳມະສິດຂອງອຸບມຸງຈາກລູກຫຼານຂອງເຮັດ.

໒໔

ແລະ ອັບຣາຮາມເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ ອັບຣາຮາມໃນທຸກສິ່ງ.

ແລະ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ອາວຸໂສທີ່ສຸດໃນເຮືອນຂອງລາວ, ຜູ້ປົກຄອງ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ຂາວ່ອນຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ຂ້ານ້ອຍສາບານເຈົ້າໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄືອີສອັກຈາກ ບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ, ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ແຕ່ເຈົ້າ ຈະຕ້ອງໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍເກີດ, ແລະໄປຫາຕະກູນຂອງຂ້ອຍ, ແລ້ວເອົາ ເມຍມາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອີສອາກຈາກທີ່ນັ້ນ. ຄົນຮັບໃຊ້ຈົ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ ຖ້າ ຜູ້ຍິງບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະໄປກັບຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນນີ້, ຂ້ອຍຄວນຈະນຳລູກຊາຍຂອງ ເຈົ້າກັບຄືນໄປຫາແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນບໍ່? ອັບຣາຮາມກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ພາຂ້ອຍອອກຈາກ ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍເກີດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ສາບານກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ ພັນລະຍາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນ ແຜ່ນດິນນີ້, ເຈົ້າຈະບໍລິສຸດຈາກຄຳສາບານຂອງຂ້ອຍ, ພຣະແຕ່ຢ່າພາລູກຊາຍຂອງ

ຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ. ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ວາງມືຂອງລາວໄວ້ໃຕ້ຂາຂອງອັບຣາຮາມເຈົ້າ
ນາຍຂອງລາວ, ແລະສາບານຕໍ່ລາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ແລະຜູ້ຊາຍໜຸ່ມໄດ້ເອົາອູດສິບຕິດ
ຈາກອູດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະເອົາສິ່ງດີທັງໝົດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄປກັບ
ຕົນເອງ, ແລະລູກຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງເມືອງເມືອງ. ເຂົ້າໄປໃນເມືອງນາໂຮ. ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້
ອູດນອນຢູ່ນອກເມືອງ ຂ້າງບໍ່ນ້ຳ ໃນຕອນແລງ, ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງຕັກນ້ຳອອກມາ.

ແລະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມື້ນີ້, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງນ້ຳພູ, ແລະ
ລູກສາວຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກໍອອກມາຕັກນ້ຳ. ແລະຜູ້ຍິງບໍລິສຸດທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າ
ວ່າ, ເອງໂອ່ງນ້ຳຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ອຍດື່ມ, ແລະນາງຈະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າຈິ່ງດື່ມ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ອູດຂອງເຈົ້າດື່ມຈົນກວ່າພວກມັນຈະດື່ມຈົນໝົດ, ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້
ກຽມໄວ້ໃຫ້ອີຊາກຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ລາວຈະສຳເລັດການເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງລາວ, ແລະຈິ່ງ
ເບິ່ງ, ເຮເບັກກາ ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງມິນຄາ ພັນລະຍາຂອງນາ
ໂຮຣ, ອ້າຍນ້ອງຂອງອັບຣາຮາມ, ກຳລັງອອກມາ ໂດຍມີໂອ່ງນ້ຳຢູ່ເທິງບ່າຂອງນາງ.
ແຕ່ຍິງພົກແມ່ນງາມຫຼາຍໃນຮູບຮ່າງ, ເປັນຍິງພົກ, ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຮູ້ຈັກນາງ. ນາງໄດ້ລົງໄປ
ທີ່ນ້ຳພູ, ເຕັມໄຫວ້ນ້ຳຂອງນາງ, ແລະຂຶ້ນມາ. ແລ້ວຄົນໜຸ່ມວົ່ງເຂົ້າໄປພົບນາງ ແລະ ເວົ້າ
ວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໄຫວ້ຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ດື່ມເດີ ເຈົ້ານາຍ,
ແລະນາງຮີບລົງໂອ່ງນ້ຳໃສ່ແຂນຂອງນາງ, ແລະໃຫ້ລາວດື່ມ, ຈົນກວ່າລາວຢຸດດື່ມ.
ແລະ ນາງ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍ ຈະ ຕັກ ນ້ຳ ໃຫ້ ອູດ ຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຈົນກວ່າ ມັນ ທັງໝົດ ຈະ
ດື່ມ ໝົດ ແລະ ນາງໄດ້ຮັບຖອກໂອ່ງນ້ຳເຂົ້າໄປໃນຮາງ ແລະ ແລ່ນໄປຫາບໍ່ນ້ຳເພື່ອຕັກອີກ
ແລະ ໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ອູດທັງໝົດ. ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນກຳລັງສັງເກດນາງ ແລະຮັກສາຄວາມ
ງຽບເພື່ອຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງລາວຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຫຼືບໍ່. ມັນ
ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອູດທັງໝົດຢຸດດື່ມແລ້ວ, ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຕຸ້ມຫູທອງຄຳໝັກໜຶ່ງດຣັກ
ມາ, ແລະກຳໄລສອງອັນໃສ່ມືຂອງນາງ, ນ້ຳໝັກຂອງພວກມັນສິບດຣັກມາທອງຄຳ.
ແລະລາວໄດ້ຖາມນາງວ່າ: ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າ ມີບ່ອນຢູ່
ບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາພັກແຮມບໍ່? ແຕ່ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍເປັນ
ລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ຜູ້ທີ່ມິນຄາເກີດໃຫ້ນາໂຮ. ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກ
ເຮົາມີພາງ ແລະ ອາຫານສັດຫຼາຍ, ແລະ ກໍ່ມີສະຖານທີ່ພັກແຮມ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນມີ

ຄວາມພໍໃຈ, ຈຶ່ງກັນລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງນາຍອັບຮາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພອນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມ ຊອບທຳແລະຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງຈາກນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳທາງ ຂ້ານ້ອຍໄປສູ່ເຮືອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະເດັກຍິງໄດ້ແລ່ນໄປ ປະກາດໃນເຮືອນຂອງແມ່ນາງຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ເຮເບກກາມີອ້າຍຊື່ລາບານ, ແລະ ລາບານໄດ້ວົງອອກໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນຢູ່ນອກທີ່ນ້ຳພູ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວເຫັນ ຕຸ້ມໝູແລະກຳໄລຢູ່ໃນມືຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ, ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງ ເຮເບກກາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວທີ່ກ່າວວ່າ, ຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດັ່ງນີ້, ລາວກໍ ນາຫາຜູ້ຊາຍທີ່ຍິນຢູ່ກັບອູດຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ນາເຂົ້າມາເບິ່ງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍິນຢູ່ຂ້າງນອກ? ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຽມເຮືອນ ແລະສະຖານທີ່ສຳລັບອູດໄວ້ແລ້ວ. ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະ ຖອດຂອອກ ຈາກອູດ ແລະ ໃຫ້ຟາງແລະອາຫານສັດແກ່ອູດ ແລະ ໃຫ້ນ້ຳລ້າງຕີນຂອງລາວ ແລະ ຕີນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມາກັບລາວ ແລະເຂົາໄດ້ວາງເຂົ້າຈີ່ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອກິນ, ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຂົາເວົ້າວ່າ, ເວົ້າເລີຍ.

ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອັບຮາຮາມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະທ່ານໄດ້ຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານເຊິ່ງແກະ, ລູກງົວ, ເງິນ, ຄຳ, ຄົນໃຊ້ຊາຍ, ຄົນໃຊ້ຍິງ, ອູດ, ແລະລາ. ແລະຊາຮາ ຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ນາຍຂ້ອຍ ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານແກ່ຊາແລ້ວ, ແລະທ່ານໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີໃຫ້ແກ່ລາວ. ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກ ຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ, ທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໄປຫາເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເອົາເມຍຈາກທີ່ນັ້ນໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍວ່າ: ຖ້າແມ່ ຍິງບໍ່ຍອມໄປກັບຂ້ອຍແນວໃດ? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ, ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງທູດ ສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ພັນລະຍາໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຈາກ ເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄຳສາບແວ່ຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າມາເຖິງຕະກູນຂອງຂ້ອຍແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີ ຄວາມຜິດຈາກຄຳສາບານຂອງຂ້ອຍ. ແລະມາເຖິງນ້ຳພູໃນມື້ນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານາຍອັບຣາຮາມຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າທ່ານໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍ
ຈະເລີນ, ທາງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໄປໃນດຽວນີ້, ເບິ່ງເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງບໍ່ນ້ຳ, ແລະບັນດາ
ລູກສາວຂອງຜູ້ຊາຍໃນເມືອງອອກມາເພື່ອຕັກນ້ຳ, ແລະຈະເປັນຢືນບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍ
ຈະເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໂອ່ງນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,
ເຈົ້າດື່ມເທັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະຕັກນ້ຳໃຫ້ອູດຂອງເຈົ້າດ້ວຍ, ນີ້ແມ່ນແມ່ຍິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ກຽມໄວ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເອງຄືອີຊາກ, ແລະໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້
ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ນາຍຂອງຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຂ້ອຍ
ຈະເວົ້າຈົບໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ທັນທີນັ້ນເຮເບັກກາກໍ່ອອກມາ, ຖືໂອ່ງນ້ຳຢູ່ເທິງປ່າ,
ແລະລົງໄປທີ່ບໍ່ນ້ຳ, ແລະຕັກນ້ຳ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມເທັ້ນ. ແລະນາງ
ໄດ້ຮັບດ່ວນຫຼຸດໄຫລົງມາວາງເທິງແຂນຂອງນາງເອງ ແລະເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈຶ່ງດື່ມເທັ້ນ
ແລະອູດຂອງເຈົ້າຂ້ອຍຈະໃຫ້ດື່ມດ້ວຍ ແລະລາວໄດ້ດື່ມແລ້ວ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອູດດື່ມນ້ຳ
ແລ້ວ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງ ແລະຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ບອກຂ້ອຍ
ເທັ້ນ. ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງນາໂຮ, ທີ່ມີນ
ຄາເກີດໃຫ້ເຂົາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃສ່ຕຸ້ມຫູໃຫ້ນາງ ແລະສາຍແຂນອ້ອມມືຂອງນາງ. ແລະ
ເມື່ອມີຄວາມຍືນດີ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ກະລະບໄຫ້ວ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະອວຍພອນພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງນາຍຂ້ານ້ອຍອັບຣາຮາມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອເອົາລູກສາວຂອງອ້າຍຊາຍນາຍຂ້ານ້ອຍມາໃຫ້ລູກ
ຊາຍຂອງລາວ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຊອບທຳຕໍ່ເຈົ້າ
ນາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າບໍ່, ຈຶ່ງບອກກັບຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະກັບໄປທາງຂວາຫຼືທາງ
ຊ້າຍ.

ລາບານ ແລະ ເບທູເອນ ຕອບວ່າ: ເລື່ອງນີ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກ
ເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໄດ້ວ່າຊົ່ວຮ້າຍຫຼືດີ. ເບິ່ງ, ເຮເບັກກາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ພາລາວ
ໄປເດີ, ແລະໃຫ້ລາວເປັນພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອເດັກນ້ອຍຂອງອັບຣາຮາມໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພວກ
ເຂົາ, ລາວກໍ່ກັມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະເດັກຊາຍໄດ້ນຳ
ເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ ແລະ ຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງອອກມາ, ໃຫ້ແກ່ເຮເບັກກາ, ແລະໄດ້ໃຫ້ຂອງ
ຂວັນແກ່ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງ ແລະແມ່ຂອງນາງ. ແລະພວກເຂົາກິນ ແລະດື່ມ, ທັງຕົວ
ເຂົາເອງ ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ, ແລະພວກເຂົາມອນ. ແລະເມື່ອລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ເຂົາເວົ້າວ່າ: ສິ່ງຂ້ອຍໄປ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ. ພີ່ນ້ອງຂອງນາງ
ແລະແມ່ຂອງນາງເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຍິງສາວຢູ່ກັບພວກເຮົາປະມານສິບມື້, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ນາງຈະອອກເດີນທາງ. ແຕ່ເຂົາກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຍຶດຂ້ອຍໄວ້, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງຂ້ອຍໄປ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້
ກັບຄືນໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນເດັກຍິງນາ ແລະ
ຖາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງນາງ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຮເບກກາ ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ:
ເຈົ້າຈະໄປກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່? ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ
ເຮເບກກາ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຊັບສິນຂອງນາງ, ແລະລູກຂອງ
ອັບຣາຮາມ, ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າອວຍພອນເຮເບກກາ ແລະເວົ້າກັບນາງ
ວ່າ, ເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນຫລາຍພັນຫລາຍຫມື່ນ, ແລະຂໍໃຫ້
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າສືບມໍລະດົກເມືອງຕ່າງໆຂອງສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຮເບກກາແລະ
ພວກຄົນໃຊ້ຍິງຂອງນາງລຸກຂຶ້ນ, ພວກເຂົາຂຶ້ນອູດ, ແລະພວກເຂົາໄປກັບຊາຍຄົນນັ້ນ,
ແລະຄົນໃຊ້ໄດ້ພາເຮເບກກາໄປ.

ອີຊາກກໍາລັງເດີນທາງຜ່ານທະເລຊາຍໄປຫາບໍ່ແຫ່ງນິມິດ, ແລະລາວເອງອາໄສ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້. ແລະອີຊາກກໍ່ອອກໄປເພື່ອສືບທະນາໃນທົ່ງພຽງໃນຕອນ
ແລງ, ແລະເມື່ອລາວຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ, ລາວກໍ່ເຫັນອູດກໍາລັງມາ. ແລະເຮເບກກາໄດ້ເວົ້າຫ
ນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ເຫັນອີຊາກ ແລະນາງກໍ່ໂດດລົງຈາກອູດ ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບຄົນໃຊ້ວ່າ,
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ກໍາລັງຍ່າງມາໃນທົ່ງພຽງເພື່ອພົບພວກເຮົາແມ່ນໃຜ? ຄົນໃຊ້ຕອບວ່າ,
ນັ້ນແມ່ນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ນາງໄດ້ເອົາຜ້າຄູນມາປົກຕົວ. ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ເວົ້າ
ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດແກ່ອິສອາກ. ອີຊາກເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຂອງລາວ ແລະ
ເອົາເຮເບກກາມາເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະລາວຮັກນາງ ແລະອີຊາກໄດ້ຮັບການ
ປອບໂຍນກ່ຽວກັບຊາຮາແມ່ຂອງລາວ

໒໕

ແລະອາບຣາຮາມໄດ້ເອົາເມຍອີກຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າເຄທູຣາ ນາງໄດ້ເກີດບຸດຊາຍໃຫ້
ລາວຄື ຊອມບຣານ, ເອຊານ, ມາດານ, ມາດຽມ, ເອສບອກ ແລະ ໂຊເອ. ແລະ Iezan
ໄດ້ເກີດ Sheba ແລະ Dedan, ແຕ່ລູກຊາຍຂອງ Dedan ແມ່ນ Asshurim,
Letushim ແລະ Leummim. ລູກຊາຍຂອງມີດີອານແມ່ນ ເກເຟີ, ອາເຟີ, ເອໂນກ,
ອາບິດາ, ແລະ ເອນດາກາ, ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຄຕູຣາ. ແຕ່ອັບຣາຮາມໄດ້
ໃຫ້ຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວແກ່ອິສອາກ ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ໃຫ້ຂອງ
ຂວັນແກ່ລູກຊາຍຂອງນາງສະນິມຂອງລາວ ແລະສິ່ງພວກເຂົາອອກໄປຈາກອິສອາກລູກ
ຊາຍຂອງລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ ໄປຫາທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ
ຕາເວັນອອກ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີຂອງຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່, ຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າ

ປີ. ອັບຮາຮາມຕາຍໃນອາຍຸແກ່ທີ່ດີ ເປັນຄົນແກ່ທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ ແລະລາວໄດ້ໄປຢູ່ກັບ
ບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ ແລະອີຊາກກັບອິສມາແອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນ
ຖ້ຳຄູ່ ໃນທົ່ງນາຂອງເອໄຟຣນ ລູກຊາຍຂອງໂຊຮາ ຊາວອິດໄຕ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບ
ມາມເຣ ທີ່ດິນແລະຖ້ຳທີ່ອັບຮາຮາມໄດ້ມາຈາກລູກຊາຍຂອງເຮັດ, ຢູ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງ
ອັບຮາຮາມແລະຊາຮາຟັນລະຍາຂອງລາວ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກອັບຮາຮາມຕາຍ
ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ອິສອາກລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະອິສອາກໄດ້ອາໄສ
ຢູ່ຊ້າງບໍ່ນ້ຳແຫ່ງນີມິດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງອິສມາແອນ ລູກຊາຍຂອງ
ອັບຮາຮາມ, ຜູ້ທີ່ຮາການ ຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາຮາ ເກີດໃຫ້ແກ່ອັບຮາຮາມ. ແລະ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິສມາແອນ, ຕາມຊື່ຂອງລຸ້ນຂອງລາວ: ລູກຊາຍທຳອິດຂອງ
ອິສມາແອນແມ່ນເນບາໂຢທ, ແລະເຄດາ, ແລະນາບເດນ, ແລະມັດຊາມ, ແລະ ມາສ
ມາ, ແລະ ດູມາ, ແລະ ມາສເຊ, ແລະ ໂຄດດານ, ເທມານ, ເຢຕູຣ, ນາເຟສ, ແລະ ເຄດ
ມາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອິສມາແອນ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເດີນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະໃນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິບສອງຜູ້ປົກຄອງຕາມຊົນຊາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງອິສມາແອນ, ຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ, ແລະ
ລາວຫມົດກຳລັງແລ້ວຕາຍ, ແລະ ຖືກເພີ່ມໄປຫາເຜົ່າພັນຂອງລາວ. ອາໄສຢູ່ ແລະ ຈາກ
ຮາວິລາ ຈິນເຖິງ ຊູຣ໌ ທີ່ ເປັນ ຕາມ ໜ້າ ອີຢິບ ຈິນເຖິງ ມາ ໄປຫາ ຊາວອັດຊ

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງອັບຮາຮາມ, ອັບຮາຮາມໄດ້ເກີດ
ອີຊາກ. ອີຊາກມີອາຍຸສິບປີເມື່ອລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບເຮເບກກາ ລູກສາວຂອງເບທູເອນ
ຊາວຊີເຣຍຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ ເຊິ່ງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາບານຊາວຊີເຣຍ
ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ ອີຊາກໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຮເບກກາ
ພັນລະຍາຂອງລາວ, ເພາະວ່ານາງເປັນຫມັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງລາວ, ແລະເຮເບກ
ກາພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ຖືພາ. ເດັກນ້ອຍກະດິດຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ, ຖ້າມັນ
ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍແບບນີ້, ແລ້ວເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງມີສິ່ງນີ້? ແລະນາງໄປ
ສອບຖາມຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນາງວ່າ, ສອງປະຊາຊາດຢູ່ໃນ
ທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະສອງປະຊາຊົນຈະຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ປະຊາຊົນໜຶ່ງຈະເກີນກວ່າປະຊາຊົນອີກໜຶ່ງ, ແລະຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ນ້ອຍກວ່າ.
ແລະວັນທັງຫຼາຍຂອງການຄອດລູກຂອງນາງໄດ້ເຕັມແລ້ວ, ແລະນີ້ແມ່ນຝາແຝດຢູ່ໃນ
ທ້ອງຂອງນາງ. ລູກຫົວປີອອກມາມີສີແດງ, ທັງໝົດຄືກັບໜັງທີ່ມີຂົນ, ແລະເຂົາຕັ້ງຊື່
ຂອງລາວວ່າເອຊາວ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ, ແລະມີຂອງ
ລາວກໍ່ຈັບສິ້ນຕົນຂອງເອຊາວ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າຢາໂກບ. ອີຊາກມີອາຍຸ
ຫົກສິບປີ ເມື່ອເຮເບກກາເກີດພວກເຂົາ. ພວກຊາຍຫຸ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະເອຊາວແມ່ນຄົນ

ທີ່ຮູ້ການລ່າສັດ, ເປັນຊາວນາ, ແຕ່ຢາດິກບແມ່ນຄົນທຳມະດາທີ່ຢູ່ເຮືອນ. ອີຊາກຮັກ ເອຊາວ ເພາະວ່າການລ່າສັດຂອງລາວເປັນອາຫານແກ່ລາວ, ແຕ່ເຮເບກກາຮັກຢາດິກບ.

ຢາດິກບໄດ້ຕົ້ມແກງ, ແລະເອຊາວກໍ່ກັບມາຈາກທົ່ງນາດິດຍອດເພຍ. ແລະເອຊາວ ເວົ້າກັບຢາດິກບວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍກິນອາຫານຕົ້ມສີແດງນີ້ເທາະ, ເພາະວ່າຂ້ອຍອ່ອນເພຍ. ເພາະເຫດນີ້, ຊື່ຂອງລາວຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເອດິມ. ຢາດິກບກ່າວກັບເອຊາວວ່າ, ຂາຍ ສິດທິ ບຸດຊາຍຫົວປີຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້. ແລະເອຊາວເວົ້າວ່າ ນີ້ແນ່ ຂ້ອຍກໍາລັງຈະ ຕາຍ ແລ້ວສິດທິບຸດຊາຍຫົວປີເຫຼົ່ານີ້ຈະມີປະຕິທິດຫຍິບຢັ້ງແກ່ຂ້ອຍ ແລະ ຢາດິກບໄດ້ເວົ້າ ກັບລາວວ່າ ຈຶ່ງສາບານກັບຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ ແລະ ລາວກໍ່ສາບານກັບລາວ, ແລະ ເອຊາວກໍ່ ຂາຍສິດທິ ກໍາເນີດໃຫ້ແກ່ຢາດິກບ ຢາດິກບໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແລະແກງຖົ່ວແກ່ເອຊາວ, ແລະລາວ ກໍ່ກິນແລະດື່ມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ, ດັ່ງນັ້ນເອຊາວຈຶ່ງດູກສິດທິບຸດຊາຍ ທຳອິດ.

໒໒

ມີການອິດຫົວເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ນອກເໜືອຈາກການອິດຫົວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະອີສາກໄດ້ໄປຫາອາບີເນເລັກກະສັດຂອງ ຊາວຟິລິດສະຕິນທີ່ເມືອງເກຣາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດແກ່ລາວ ແລະ ຕັ້ງວ່າ, ຢ່າລົງໄປ ອີຢິບ, ແຕ່ຈຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ. ແລະຈຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນ ທັງໝົດນີ້ແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງຄຳສັບຖະຂອງເຮົາ, ທີ່ ເຮົາໄດ້ສາບານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ຫຼາຍດັ່ງດວງດາວໃນສະຫວັນ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງ ເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ເຊື້ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງ ເຮົາ, ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ກົດລະບຽບຂອງເຮົາ, ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ. ແຕ່ອີຊາກໄດ້ ອາໄສຢູ່ໃນເກຣາ. ຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບເຮເບກກາ ຜູ້ຍິງຂອງ ລາວ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ ນາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າ ວ່າ ນາງແມ່ນຜູ້ຍິງຂອງຂ້ອຍ, ຢ້ານວ່າຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນອາດຈະຂ້າລາວເພາະ ເຮເບກກາ, ເພາະວ່ານາງງາມຫຼາຍ. ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວທີ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາດົນ ນານ, ແລະອາບີເນເລັກກະສັດແຫ່ງເກຣາໄດ້ໃຄັງລົງເບິ່ງຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມ, ໄດ້ເຫັນອີຊາກ ກຳລັງຫຼິ້ນກັບເຮເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວ. ອາບີເນເລັກເອີ້ນອີຊາກມາ ແລະເວົ້າກັບ

ລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວບໍ່ວ່ານາໆແມ່ນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່ານາໆ
ແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ? ອີຊາກຕອບລາວວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າແບບນັ້ນເພາະວ່າຂ້ອຍຢ້ານ
ວ່າຂ້ອຍຈະຕາຍເພາະນາໆ. ອາບິເມເລັກເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຮັດຫຍັງກັບພວກເຮົາ?
ເກືອບຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈາກຜູ້ພັນຂອງຂ້ອຍນອນກັບແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ນຳ
ຄວາມບໍ່ຮູ້ມາສູ່ພວກເຮົາ. ອາບິເມເລັກໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເວົ້າວ່າ, ທຸກ
ຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ, ຈະຕ້ອງໂທດປະຫານຊີວິດ.
ອີຊາກໄດ້ຫວ່ານເພີດພີດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະໃນປີນັ້ນລາວໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດເຂົ້າບາເລ
ຫຼາຍເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກ
ຍົກຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ກ້າວໜ້າກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າ, ຈົນກວ່າລາວກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍ. ມັນ
ເກີດຂຶ້ນແທ້ວ່າລາວມີສັດລ້ຽງແກະ, ສັດລ້ຽງງົວ, ແລະການກະສິກຳຫຼາຍ. ແລະພວກພິ
ລິດສະຕິນກໍ່ອິດສາລາວ. ແລະບໍ່ນ້ຳທັງໝົດທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຊຸດໃນສະໄໝ
ຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ຊາວພິລິດສະຕິນໄດ້ອຸດມັນ ແລະ ເຕັມມັນດ້ວຍດິນ. ອາບິເມເລັກເວົ້າ
ກັບອີຊາກວ່າ, ຈົ່ງໄປຈາກພວກເຮົາເສຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກ
ເຮົາຫຼາຍແລ້ວ. ແລະອີຊາກກໍ່ໄດ້ໄປຫ່າງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະພັກແຮມຢູ່ໃນຫຸບເຂົາເກຣາ
ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ແລະອີຊາກໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຄືບໍ່ນ້ຳທີ່ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວ
ໄດ້ຊຸດໄວ້, ແລະຊາວພິລິດສະຕິນໄດ້ອຸດມັນຫຼັງຈາກອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວຕາຍແລ້ວ,
ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ມັນຕາມຊື່ທີ່ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຕັ້ງໄວ້. ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້
ຊຸດໃນຫຸບເຂົາເກຣາ ແລະພົບບໍ່ນ້ຳມີຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເກຣາໄດ້ສູ້
ລົບກັບພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງອີຊາກ, ໂດຍອ້າງວ່າບໍ່ນ້ຳນັ້ນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ບໍ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ລາວ. ແລ້ວ
ລາວກໍ່ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ຊຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍ່ທະລາະກັນ
ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳດ້ວຍ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ຄວາມເປັນສັດຕູ. ແຕ່ລາວໄດ້ເດີນທາງອອກ
ຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະຊຸດບໍ່ນ້ຳອື່ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳນັ້ນ, ແລະລາວໄດ້
ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ເອຣູໂຄເຣຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າດຽວນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກວ້າງ
ຂວາງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ເພີ່ມພູນພວກເຮົາເທິງແຜ່ນດິນ.

ແລະລາວໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ປາກົດຕໍ່ລາວໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕົວະວ່າ, ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະເພີ່ມ
ທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພື່ອອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່

ນັ້ນ, ແລະເອີ້ນຂານພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຕັ້ງເຕັ້ນຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຄົນ
ໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຮ່ອມພູເກຣາ. ແລະອາບິເມເລັກໄປຫາລາວຈາກເກຣາ,
ແລະໂອໂຄຊາທທີ່ປົກສາຂອງລາວ, ແລະຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງກຳລັງຂອງລາວ.
ແລະອິສອາກກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ? ພວກເຈົ້າ
ກຽດຊຶ້ງຂ້ອຍ ແລະໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້
ເຫັນຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ມີສັນຍາ
ລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າ, ຢ່າໄດ້ເຮັດຮ້າຍ
ພວກເຮົາເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດທ່ານຢ່າງໜ້າກຽດຊຶ້ງ, ແລະດ້ວຍວິທີທີ່
ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ທ່ານດ້ວຍດີ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງທ່ານອອກໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ,
ແລະບັດນີ້ທ່ານເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ກິນ ແລະດື່ມ. ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລູກຂຶ້ນ ແລະ
ແຕ່ລະຄົນໄດ້ສາບານຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລາວດ້ວຍສັນຕິພາບ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ, ແລະພວກ
ຄົນໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ມາຮອດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບບໍ່ທີ່ພວກເຂົາຊຸດ, ແລະ
ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ພົບນ້ຳ. ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຄຳສັບຖານ, ເພາະສະນັ້ນ ເອີ້ນ
ຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ບໍ່ນ້ຳຄຳສັບຖານ ຈົນເຖິງມື້ນີ້

ເອຊາວມີອາຍຸສີ່ສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບຢູດິດ ລູກສາວຂອງເບເອີຣ໌ ຊາວ
ອິດໄຕ, ແລະບາເຊມັດ ລູກສາວຂອງເອລອນຊາວອິດໄຕ. ແລະພວກນາງໄດ້ຂັດແຍ້ງ
ກັນກັບອີຊາກແລະເຣເບກກາ.

໒໗

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກອີຊາກແກ່ຊາແລ້ວ, ຕາຂອງລາວກໍ່ມີໄປຈົນເຫັນບໍ່ໄດ້,
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນເອຊາວລູກຊາຍຄົນໂຕຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລູກຊາຍຂອງພໍ່,
ແລະລາວຕອບວ່າ, ນີ້ແມ່ນລູກຢູ່ນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ແກ່ຊາແລ້ວ
ແລະ ບໍ່ຮູ້ວັນແຫ່ງການຕາຍຂອງຂ້ອຍ. ດຽວນີ້ ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງມືຂອງເຈົ້າ, ຕູ້ລູກສອນ
ແລະທະນູ, ແລ້ວອອກໄປທົ່ງພຽງແລະລ່າສັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະ ຈົ່ງເຮັດອາຫານໃຫ້ຂ້ອຍ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍຮັກ, ແລະ ນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະກິນ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຈະອວຍພອນເຈົ້າ ກ່ອນຂ້ອຍຈະຕາຍ. ເຣເບກກາໄດ້ຍິນອີຊາກກຳລັງເວົ້າກັບເອຊາວລູກ
ຊາຍຂອງລາວ, ແລະເອຊາວໄດ້ໄປທົ່ງພຽງເພື່ອລ່າສັດໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ. ແຕ່ເຣເບກກາໄດ້
ເວົ້າກັບຢາໂຄບລູກຊາຍນ້ອຍຂອງນາງວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພໍ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບ

ເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າວ່າ, ເອົາເນື້ອສັດທີ່ລ່າໄດ້ມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດອາຫານແສນ ອຮ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າເມື່ອຂ້ອຍກິນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າ ແລະໄປທີ່ຝູງແກະ, ເອົາແບ້ນ້ອຍສອງໂຕທີ່ອ່ອນແລະດີມາໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍ ຈະເຮັດພວກມັນເປັນອາຫານແຊບໃຫ້ພໍຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ທ່ານມັກ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າ ໄປໃຫ້ພໍຂອງເຈົ້າ, ແລະລາວຈະກິນ, ເພື່ອວ່າພໍຂອງເຈົ້າອາດຈະອວຍພອນເຈົ້າກ່ອນທີ່ ລາວຈະຕາຍ. ຢາໂກບກ່າວກັບເຮເບກກາແມ່ຂອງລາວວ່າ, ເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນ ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຂົນ, ແຕ່ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ເກຽນ. ຢາໃຫ້ພໍສາພັດຂ້ອຍເລີຍ ແລ້ວຂ້ອຍຈະ ເປັນຄົນດູດູກຕໍ່ໜ້າລາວ ແລະ ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຕົວຂ້ອຍເອງ ບໍ່ແມ່ນ ພອນ. ແມ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄຳສາບແຊ່ງຂອງເຈົ້າຈົ່ງຕົກເທິງຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ, ພຽງແຕ່ ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ລາວໄປເອົາມາ ແລະ ນຳມາໃຫ້ແມ່, ແລະ ແມ່ຂອງລາວກໍ່ເຮັດອາຫານຕາມທີ່ພໍຂອງລາວມັກ.

ແລະເຮເບກກາໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸນທີ່ງາມຂອງເອຊາວລູກຊາຍຜູ້ພໍຂອງນາງ, ທີ່ຢູ່ກັບ ນາງໃນເຮືອນ, ມາໃສ່ໃຫ້ຢາໂກບລູກຊາຍຜູ້ນ້ອງຂອງນາງ. ແລະນາງໄດ້ເອົາຫນັງແບ້ມາ ພັນແຂນ ແລະຄໍທີ່ເປືອຍຂອງລາວ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອາຫານແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ນາງເຮັດໄວ້ໃສ່ ມືຂອງຢາໂກບລູກຊາຍຂອງນາງ ແລະເຂົາໄດ້ນຳເຂົ້າມາໃຫ້ພໍຂອງເຂົາ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ພໍ, ແລະພໍກໍ່ຕອບວ່າ: ນີ້ແນ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້, ລູກເອີຍ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບພໍ ຂອງລາວວ່າ: ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວ ລູກຊາຍທຳອິດຂອງທ່ານ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ ທ່ານເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ. ຂໍໃຫ້ທ່ານລູກຂຶ້ນນັ່ງ ແລະກິນຈາກເນື້ອສັດທີ່ຂ້ານ້ອຍລ່າມາ ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ານ້ອຍ. ອີຊາກກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງ ລາວວ່າ: ໄອ້ ລູກເອີຍ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຈົ້າພົບໄດ້ໄວ້ດັ່ງນີ້? ລູກຊາຍກ່າວວ່າ: ແມ່ນສິ່ງທີ່ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ. ອີຊາກເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະສຳຜັດເຈົ້າ, ລູກເອີຍ, ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວແທ້ ບໍ່. ຢາໂກບເຂົ້າໃກ້ອີສອກພໍຂອງລາວ ແລະສຳຜັດລາວ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ສຽງແມ່ນສຽງ ຂອງຢາໂກບແທ້, ແຕ່ມີແມ່ນມືຂອງເອຊາວ. ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາວ, ເພາະວ່າມືຂອງ ລາວຄືກັບມືຂອງເອຊາວອ້າຍຊາຍຂອງລາວທີ່ມີຂົນ, ແລະລາວໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ເອຊາວບໍ່? ແລະ ລາວຕອບວ່າ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະກິນຈາກການລ່າສັດຂອງເຈົ້າ, ລູກເອີຍ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ນຳມາໃຫ້ທ່ານ, ແລະທ່ານກໍ່ກິນ, ແລະລາວໄດ້ນຳເຫຼົ່າອະວຸ່ນມາໃຫ້ທ່ານ, ແລະທ່ານກໍ່ດື່ມ. ແລະອີຊາກ ພໍຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ ແລະຈູບຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ. ແລະເມື່ອເຂົ້າ

ໃກ້ແລ້ວ ກໍລຸບລາວ, ແລະດິນກິນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະອວຍພອນລາວ, ແລະເວົ້າ
ວ່າ, ເບິ່ງເອີຍ, ກິນຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ ເປັນດັ່ງກິນຂອງທົ່ງນາທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ອວຍພອນ. ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ທ່ານຈາກນ້ຳຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ
ຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເມັດພືດແລະ
ເຫຼົ້າອະນຸນ ແລະຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດຕ່າງໆຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ປົກຄອງກຶມລົງ
ນະມັດສະການເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ບັນດາບຸດຊາຍຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າຈະນະມັດສະການເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຈະຖືກ
ສາບແຊ່ງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ອີຊາກຢູ່ດາວອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຢາໂກບລູກຊາຍ
ຂອງລາວ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອຢາໂກບອອກໄປຈາກໜ້າອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ, ແລະ
ເອຊາວອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ມາຈາກການລ່າສັດ. ແລະລາວກໍ່ເຮັດອາຫານ, ແລະ
ນຳມາຖວາຍພໍ່ຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍລູກຂຶ້ນ, ແລະກິນຈາກ
ການລ່າສັດຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນ
ຂ້ອຍ. ແລະ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຖາມລາວວ່າ ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະລາວໄດ້ຕອບວ່າ
ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ເອຊາວ ລູກຊາຍຄົນແຮກຂອງເຈົ້າ ອີຊາກປະຫລາດໃຈຢ່າງ
ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ແລ້ວໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ລ່າສັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ນຳເຂົ້າມາ
ໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ກິນທັງໝົດກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະມາ? ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນລາວ
ແລ້ວ ແລະ ລາວຈະເປັນຜູ້ຖືກອວຍພອນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າ
ຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອີຊາກ, ລາວຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງທີ່ໃຫຍ່ແລະຂຶ້ນສູງຫຼາຍ, ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍ, ພໍ. ລາວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າມາດ້ວຍການ
ຫລອກລວງ ແລະ ເອົາການອວຍພອນຂອງເຈົ້າໄປແລ້ວ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ຊື່ຂອງລາວ
ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂກບຢ່າງຍຸດຕິທຳແທ້ໆ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ແຍ່ງຊິງຂ້ອຍແລ້ວນີ້ເປັນຄັ້ງທີ
ສອງ. ລາວໄດ້ເອົາສິດທິບຸດຊາຍຫົວປີຂອງຂ້ອຍໄປ, ແລະດຽວນີ້ລາວໄດ້ເອົາພອນຂອງ
ຂ້ອຍໄປ. ແລະເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ພໍ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫຼືອພອນໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່?
ອີຊາກຕອບເອຊາວວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດລາວເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ
ພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍລາວດ້ວຍເຂົ້າແລະ
ເຫຼົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ, ລູກເອີຍ? ເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ພໍ, ພອນ
ມີພຽງແຕ່ໜຶ່ງດຽວສຳລັບພໍ່ແມ່ນບໍ່? ພໍເອີຍ, ຂ້ອຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍ. ເມື່ອອີຊາກ
ປະທັບໃຈເລິກເຊິ່ງ, ເອຊາວຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງແລະຮ້ອງໄຫ້. ແຕ່ອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ
ໄດ້ແຍກອອກແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເບິ່ງເຖິດ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າຈະມາຈາກຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈາກນ້ຳຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ມາຈາກເທິງ. ແລະ

ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພັນນັ້ນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຈະເປັນເມື່ອ
ເຈົ້າທຳລາຍແລະປົດແອກຂອງລາວອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ.

ແລະເອຊາວກໍຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ຢາໂກບກ່ຽວກັບພອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວອວຍພອນ
ໃຫ້ລາວ, ແຕ່ເອຊາວເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ອັນແຫ່ງການໂສກເສົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍ
ເຂົ້າມາໃກ້, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະຂ້າຢາໂກບອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ. ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານແກ່
ເຮເບກກາກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງເອຊາວ ລູກຊາຍຜູ້ເຖົ້າຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ
ເອີ້ນຢາໂກບ ລູກຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເອຊາວ ພໍ່ນັ້ນຂອງເຈົ້າກຳລັງຂົ່ມຂູ່ເຈົ້າທີ່ຈະຂ້າເຈົ້າ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງ
ສຽງຂອງແມ່, ແລະ ລູກຂຶ້ນຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ ໄປຫາລາບານ ອ້າຍຊາຍຂອງແມ່ ທີ່
ຮາຮານ. ແລະຢູ່ອາໄສກັບລາວສອງສາມມື້, ຈົນກວ່າຄວາມໂກດຈະຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມໂກດຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າຈາກເຈົ້າ, ແລະລາວລົມສົ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ລາວ, ແລະ
ເມື່ອໄດ້ສົ່ງແລ້ວຂ້ອຍຈະເອີ້ນເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກສູນເສຍລູກທັງສອງ
ຂອງຂ້ອຍໃນມື້ດຽວ. ເຮເບກກາເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເນື້ອກັບຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ
ເພາະລູກສາວຂອງລູກຊາຍເຮັດ. ຖ້າຢາໂກບຈະຮັບເມຍຈາກລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນນີ້,
ແລ້ວຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມໝາຍຫຍັງ?

໒໘

ໄດ້ເອີ້ນມາ ແຕ່ ອີຊາກ ທີ່ ຢາໂກບ ໄດ້ອວຍພອນ ລາວ ແລະ ໄດ້ສົ່ງ ກັບລາວ ເວົ້າ
ວ່າ ບໍ່ ເ ຈົ່ງລູກຂຶ້ນແລ້ວຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ, ໄປຫາເຮືອນຂອງເບທູເອນ ພໍ່ຂອງແມ່
ເຈົ້າ, ແລະເອົາຜູ້ຍິງຈາກທີ່ນັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຈາກບັນດາລູກສາວຂອງລາບານ
ອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເພິ່ນເຈົ້າ, ແລະທວີ
ຄູນເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນບັນດາຊຸມນຸນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ. ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງ
ປະທານພອນຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກ
ເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່
ອັບຣາຮາມ. ອີຊາກສົ່ງຢາໂກບໄປ, ແລະລາວໄປຍັງເມໂສໂປເຕເມຍຫາລາບານ ລູກຊາຍ
ຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ, ເຊິ່ງເປັນອ້າຍຂອງເຮເບກກາ ແມ່ຂອງຢາໂກບແລະເອຊາວ.

ເອຊາວເຫັນວ່າ ອີຊາກອວຍພອນໃຫ້ຢາໂກບ ແລະສົ່ງລາວໄປເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງ
ຊີເຣຍ ເພື່ອເອົາເມຍສຳລັບຕົນເອງຈາກທີ່ນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອວຍພອນລາວ, ແລະສົ່ງກັບ
ລາວວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາເມຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານານ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຍິນ

ຟັງພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ໄປຍັງເມືອງໂສດໂປເຕເມຍແຫ່ງຊື່ເຣຍ. ເມື່ອເອຊາວ
ເຫັນວ່າລູກສາວຂອງຄານາອານເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າອິສອາກພໍ່ຂອງລາວ ເອຊາວໄປ
ຫາອິສນາເອນ, ແລະເອີນາເອເລັດ ລູກສາວຂອງອິສນາເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງ
ອັບຣາຮາມ, ເລື້ອຍນ້ອງຂອງເນບາດິຢດ, ມາເປັນພັນລະຍາເພິ່ມຈາກພັນລະຍາທີ່ລາວມີ
ຢູ່ແລ້ວ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ ແລະໄປຮາຮານ. ແລະລາວໄດ້ພົບ
ສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າດວງອາທິດໄດ້ຕົກແລ້ວ, ແລະລາວ
ໄດ້ເອົາຫີນຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ວາງໄວ້ທີ່ຫົວຂອງລາວ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ຝັນ, ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ມີບັນໄດຕັ້ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ທີ່ຫົວຂອງມັນ
ໄປເຖິງສະຫວັນ, ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງມັນ. ແຕ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢືນຢູ່ເທິງມັນ, ແລະກ່າວວ່າ, ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິຊາກ. ຢ່າຢ້ານກົວ. ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້ານອນຢູ່ນີ້, ເຮົາຈະໃຫ້ມັນ
ແກ່ເຈົ້າ, ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ແລະເມັດພັນຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຊາຍຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນຈະກະຈາຍໄປທາງທະເລ, ທາງດິນ, ທາງເໜືອ, ແລະທາງ
ຕາເວັນອອກ, ແລະເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ, ແລະໃນເມັດ
ພັນຂອງເຈົ້າ. ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງເຈົ້າໃນທຸກທາງທີ່ເຈົ້າໄປ, ແລະ
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ, ຈົນກວ່າຂ້າ
ນ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ. ແລະຢາໂກບໄດ້ຕົ້ນຈາກການ
ນອນຂອງລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້. ແລະເຂົາ
ຢ້ານກົວ ແລະເວົ້າວ່າ: ສະຖານທີ່ນີ້ໜ້າຢ້ານກົວຫຼາຍ! ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຍັງອື່ນ ແຕ່ແມ່ນ
ເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນີ້ແມ່ນປະຕູສະຫວັນ. ແລະຢາໂກບກໍລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະເອົາກ້ອນຫີນທີ່ລາວໄດ້ວາງໄວ້ຢູ່ນັ້ນເປັນຫມອນຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງມັນເປັນເສົາ,
ແລະເຫນົ້າມັນລົງເທິງຍອດຂອງມັນ. ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເຮືອນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຊື່ເມືອງນັ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນລູສ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ອະທິຖານ
ປະຕິຍານວ່າ, ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະປົກປ້ອງຮັກສາຂ້ານ້ອຍໃນ
ທາງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄປ, ແລະປະທານເຂົ້າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
ນຸ່ງ, ແລະຖ້າພຣະອົງຈະທຽງນຳຂ້ານ້ອຍກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມລອດຟັນເຂົ້າສູ່ເຮືອນ
ຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່ອນຫີນນີ້ທີ່
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັ້ງເປັນເສົາ, ຈະເປັນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່
ທ່ານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍທິດສະໜາສ່ວນທີ່ສືບແກ່ທ່ານ.

ແລະຢາຕົກບໍ່ຍົກຕົນຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຕາເວັນອອກ, ໄປຫາລາບານລູກຊາຍຂອງ ເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ, ແລະເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຮເບກກາ, ແມ່ຂອງຢາຕົກແລະເອຊາວ. ແລະລາວເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີບໍ່ນ້ຳຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສານຝູງແກະກຳລັງ ພັກຜ່ອນຢູ່ຂ້າງໆມັນ, ເພາະວ່າຈາກບໍ່ນ້ຳນັ້ນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກ່ຝູງແກະ, ແລະມີຫີນ ກ້ອນໃຫຍ່ຢູ່ເທິງປາກບໍ່ນ້ຳ. ແລະຝູງສັດທັງໝົດຖືກຮວບຮວມຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ ຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ, ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກະ, ແລະເຂົາເຈົ້າວາງຫີນຄົນເທິງ ປາກບໍ່ນ້ຳໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງມັນ. ຢາຕົກບໍ່ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກ ເຈົ້າມາຈາກໃສ? ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາມາຈາກຮາຮານ. ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ, ພວກເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ລາບານ ລູກຊາຍ ຂອງ ນາໂຮ ບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາ ເວົ້າ, ພວກເຮົາ ຮູ້ຈັກ. ລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ, ລາວສະບາຍດີບໍ່? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ສະບາຍດີ, ແລະ ນີ້ແນ ອາເຊວ ລູກສາວຂອງລາວກຳລັງມາພ້ອມກັບແກະ. ແລະ ຢາ ຕົກ ກ່າວວ່າ, ຍິ່ງເປັນກາງເວລາ, ຍິ່ງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະລວບລວມສັດລ້ຽງ, ໃຫ້ນ້ຳ ແກະແລ້ວ, ໄປລ້ຽງມັນເທາະ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຈົນກວ່າ ພວກຜູ້ລ້ຽງແກະທັງໝົດຈະມາຊຸມນຸມກັນ, ແລະພວກເຂົາຈະກັນກ້ອນຫີນອອກຈາກ ປາກບໍ່ນ້ຳ, ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳແກະ. ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາ ຢູ່, ແລະ ນີ້ແມ່ນ ອາເຊວ ລູກສາວຂອງລາບານ ກຳລັງມາພ້ອມກັບແກະຂອງພໍ່ຂອງ ນາງ, ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ຂອງນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຢາຕົກເຫັນ ອາເຊນ ລູກສາວຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ ແລະແກະຂອງລາບານ ອ້າຍ ນ້ອງຂອງແມ່ລາວ ຢາຕົກບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກັນກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ ແລະໃຫ້ ນ້ຳແກະຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ ແລະ ຢາຕົກບໍ່ໄດ້ຈູບເຮເຊລ ແລະ ລາວໄດ້ ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງ ແລະລາວໄດ້ລາຍງານແກ່ອາເຊວວ່າລາວເປັນອ້າຍຂອງພໍ່ຂອງ ນາງ ແລະວ່າລາວເປັນລູກຊາຍຂອງເຮເບກກາ, ແລະນາງໄດ້ແລ່ນໄປລາຍງານແກ່ພໍ່ ຂອງນາງຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອລາບານໄດ້ຍິນຊື່ຂອງຢາຕົກ ລູກຊາຍ ຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ, ລາວກໍ່ແລ່ນໄປພົບລາວ, ແລະໄດ້ກອດລາວແລ້ວຈູບ, ແລະນຳລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຢາຕົກບໍ່ໄດ້ເລົ່າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ ລາບານຟັງ. ແລະ ລາບານກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະດູກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະ ລາວຢູ່ກັບລາບານເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ.

ລາບານກ່າວກັບຢາຕົກວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບ ໃຊ້ຂ້ອຍໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ບອກຂ້ອຍວ່າຄຳຈ້າງຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ລາບານມີ

ລູກສາວສອງຄົນ, ຄົນໃຫຍ່ຊື່ເລອາ, ແລະຄົນນ້ອຍຊື່ຣາເຊວ. ແຕ່ຕາຂອງເລອາອ່ອນແອ, ສ່ວນຣາເຊວແມ່ນງາມທາງຮູບຮ່າງ ແລະງາມຫຼາຍທາງຮູບລັກສະນະ. ຢາໂກບຮັກຣາເຊວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທ່ານເຈັດປີເພື່ອຣາເຊວລູກສາວນ້ອຍຂອງທ່ານ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ, ດີກວ່າທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ເຈົ້າ, ກ່ວາທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ຜູ້ຊາຍອື່ນ, ຈົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ແລະຢາໂກບໄດ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອຣາເຊວເຈັດປີ, ແລະມັນເປັນຕໍ່ໜ້າລາວເໝືອນວັນໜ້ອຍໆ, ຍ້ອນການຮັກຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ນາງ. ຢາໂກບກ່າວຕໍ່ລາບານວ່າ, ໃຫ້ພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າວັນທັງຫຼາຍໄດ້ເດັ່ນແລ້ວ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແຕ່ລາບານໄດ້ລວບລວມຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນ ແລະຈັດງານແຕ່ງງານ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ, ລາວໄດ້ເອົາເລອາລູກສາວຂອງລາວນຳເຂົ້າມາຫາຢາໂກບ, ແລະຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ. ລາບານໃຫ້ເຊນຟາ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແກ່ເລອາ ລູກສາວຂອງລາວ ເປັນຄົນໃຊ້ຍິງ. ແຕ່ເມື່ອຮອດເຂົ້າ, ຈິ່ງເບິ່ງ ນັ້ນແມ່ນເລອາ, ຢາໂກບຈິ່ງເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຂ້ອຍ? ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າເພື່ອຣາເຊນບໍ່? ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ? ລາບານຕອບວ່າ: ບໍ່ແມ່ນແບບນັ້ນໃນສະຖານທີ່ຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໃຫ້ລູກສາວນ້ອຍກ່ອນລູກສາວໃຫຍ່. ສຳເລັດອາທິດນີ້ກ່ອນ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງນີ້ແກ່ເຈົ້າເຊັ່ນກັນ, ແທນທີ່ຈະເປັນວຽກງານທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍອີກເຈັດປີອື່ນ. ຢາໂກບໄດ້ເຮັດຕັ້ງນັ້ນ, ແລະໄດ້ເດັ່ນອາທິດນີ້, ແລະລາບານໄດ້ໃຫ້ຣາເຊນລູກສາວຂອງລາວແກ່ລາວເປັນເມຍ. ລາບານໃຫ້ບິນລາ, ຜູ້ຍິງໜຸ່ມຂອງລາວ, ແກ່ລູກສາວຂອງລາວເປັນຜູ້ຍິງໜຸ່ມ. ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຣາເຊວ, ແຕ່ລາວຮັກຣາເຊວຫຼາຍກວ່າເລອາ, ແລະລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ລາວເຈັດປີອື່ນອີກ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າເລອາຖືກກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈິ່ງເປີດມິດລູກຂອງນາງ, ແຕ່ຣາເຊນແມ່ນເປັນຫມັນ. ແລະເລອາກໍຖືພາ, ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ຢາໂກບ, ນາງໄດ້ເອົັນຊື່ຂອງລາວວ່າເຣອູເບນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນຜົວຂອງຂ້ອຍຈະຮັກຂ້ອຍ. ແລະນາງກໍຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ຢາໂກບ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍຖືກກຽດຊັງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານລູກຄົນນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ, ແລະນາງເອົັນຊື່ລາວວ່າຊິເມໂອນ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍ ແລະນາງເວົ້າວ່າ ໃນເວລານີ້ ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນໃຫ້ລາວແລ້ວ ເພາະເຫດນັ້ນນາງຈິ່ງເອົັນຊື່ຂອງລາວວ່າເລວີ ແລະນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ, ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ, ເພາະສະນັ້ນນາງຈິ່ງເອົັນຊື່ລາວວ່າ ຢູດາ, ແລະນາງກໍຢຸດການເກີດລູກ.

ເມື່ອຮາເຊວເຫັນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ຢາຕົກບ, ນາງກໍອິດສາກັບນ້ອງສາວຂອງ
ນາງ, ແລະນາງເວົ້າກັບຢາຕົກບວ່າ, ໃຫ້ລູກແກ່ຂ້ອຍເທັ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະຕາຍ.
ຢາຕົກບຕົກດເຄັ່ນຕໍ່ຮາເຊນແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຢູ່ແທນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່
ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ແຫ່ງທ້ອງຈາກເຈົ້າໄປບໍ່? ຮາເຊວເວົ້າກັບຢາຕົກບວ່າ, ເບິ່ງ, ບິນລາຄິນໃຊ້
ຍິງຂອງຂ້ອຍ, ເຂົ້າໄປຫານາງ, ແລະນາງຈະເກີດລູກເທິງຫົວເຂົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
ເອງກໍຈະໄດ້ລູກຈາກນາງ. ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ບິນລາຄິນຮັບໃຊ້ຍິງຂອງນາງແກ່ລາວເປັນ
ເມຍ, ແລະຢາຕົກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະບິນຮາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຮາເຊນ ກໍຖືພາ
ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ. ແລະ ຮາເຊວ ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະເຫດນີ້ ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່
ລາວວ່າ ດານ. ແລະບິນຮາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຮາເຊນ ກໍຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍຄືນ
ທີ່ສອງໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ ແລະຮາເຊວກໍເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນ
ກັບນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊະນະ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເນັບທາ
ລີ. ເລອາເຫັນວ່ານາງຢຸດເກີດລູກແລ້ວ, ແລະນາງໄດ້ເອົາເຊນຟາຄິນໃຊ້ຍິງຂອງນາງມາ
ໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບເປັນພັນລະຍາ, ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເລອາ ກໍຖືພາ ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ ແລະ ເລອາກ່າວວ່າ ໂຊກດີ ແລະ ນາງ
ໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າ ກາດ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງເລອາ ກໍຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກ
ຊາຍຄືນທີສອງໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ ແລະເລອາເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ ເພາະວ່າແມ່ຍິງ
ທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າມີຄວາມສຸກ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອາເຊີ. ຮູບເບນໄດ້
ໄປໃນມື້ການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ ແລະພົບໝາກແມນເດຣກຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ແລ້ວນຳພວກ
ມັນໄປໃຫ້ເລອາແມ່ຂອງລາວ. ຮາເຊວໄດ້ເວົ້າກັບເລອາເອື້ອຍຂອງນາງວ່າ, ໃຫ້ໝາກ
ແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍ. ເລອາເວົ້າວ່າ, ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ
ບໍ່ທີ່ເຈົ້າເອົາຜົວຂອງຂ້ອຍໄປ? ເຈົ້າຈະເອົາຫົວປີກຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍອີກບໍ່? ຮາເຊວ
ເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ໃຫ້ລາວນອນກັບເຈົ້າຄືນນີ້ແທນຫົວປີກຂອງລູກຊາຍຂອງ
ເຈົ້າ. ແຕ່ຢາຕົກບໄດ້ເຂົ້າມາຈາກທົ່ງນາໃນຕອນແລງ, ແລະເລອາອອກໄປພົບລາວ, ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍໃນມື້ນີ້, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈ້າງເຈົ້າແທນຕົ້ນ
ແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ນອນກັບນາງໃນຄືນນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຟັງເລອາ, ແລະນາງໄດ້ຖືພາ ແລ້ວເກີດລູກຊາຍຄືນທີ່ຫ້າໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ. ແລະເລອາ
ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄຳຈ້າງໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ມອບສາວໃຊ້ຂອງ
ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ຜົວຂອງຂ້ອຍ ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຂອງນາງວ່າອິດສາຄາ ຊື່ງແປວ່າ
ລາງວັນ ແລະເລອາກໍຖືພາອີກ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄືນທີ່ຫົກໃຫ້ແກ່ຢາຕົກບ. ແລະ

ເລອາເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງຂວັນອັນດີແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້, ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເລືອກຂ້ານ້ອຍອີກ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫຼີກຄົນໃຫ້ລາວ, ແລະ ນາງໄດ້ເອົັນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊບູລຸນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງໄດ້ເກີດລູກສາວ ແລະ ເອົັນຊື່ນາງວ່າ ເດນາ. ພຣະເຈົ້າຈື່ຈໍາຮາເຊວ, ແລະພຣະເຈົ້າຟັງນາງ, ແລະເປີດມືດລູກຂອງນາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ຮາເຊວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງຂ້ອຍອອກໄປແລ້ວ. ແລະນາງໄດ້ເອົັນຊື່ຂອງລາວວ່າ ໂຢເຊັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ.

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຮາເຊວເກີດໂຢເຊັບແລ້ວ, ຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ສິ່ງຂ້ອຍໄປເຫັນ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ. ຄົນພັນລະຍາແລະລູກຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ອອກໄປ, ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານແນວໃດ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ ຖ້າຂ້ອຍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງໝາຍ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອວຍພອນແກ່ຂ້ອຍເທິງການມາຂອງເຈົ້າ ລະບຸຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້. ຢາໂກບກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າແນວໃດ, ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍມີຈັກໃດ. ມັນນ້ອຍເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີກ່ອນຂ້ອຍມາ, ແລະມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈໍານວນຫຼາຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າຍ້ອນຕົນຂອງຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນເມື່ອໃດຂ້ອຍຈິ່ງຈະເຮັດເຮືອນສໍາລັບຕົວຂ້ອຍເອງ? ແລະ ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ເຈົ້າ? ແຕ່ຢາໂກບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ຫຍັງກັບຂ້ອຍເລີຍ, ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມຄໍານຳໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລ້ຽງແກະຂອງເຈົ້າອີກເທື່ອ, ແລະຂ້ອຍຈະຮັກສາມັນ. ໃຫ້ແກະທັງໝົດຂອງເຈົ້າຜ່ານໄປໃນມື້ນີ້, ແລະແຍກອອກຈາກທີ່ນັ້ນທຸກໆແກະທີ່ມີສີເທົາໃນບັນດາລູກແກະ, ແລະທຸກໆຕົວທີ່ມີລາຍຂາວແລະດ່າງໃນບັນດາແບ້, ນັ້ນຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງຂ້ອຍຈະຟັງກັບຂ້ອຍໃນມື້ຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າລາງວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນດ່າງແລະລາຍຂາວໃນແບ້, ແລະສີເທົາໃນລູກແກະ, ຈະຖືກຖືວ່າເປັນຂອງລັກຈາກຂ້ອຍ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈິ່ງເປັນໄປຕາມຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ແຍກອອກໃນວັນນັ້ນ, ແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ເປັນດ່າງແລະລາຍ, ແລະແບ້ຕົວແມ່ທັງໝົດທີ່ເປັນດ່າງແລະລາຍ, ແລະລູກແກະທຸກໆຕົວທີ່ເປັນສີເທົາ, ແລະທຸກໆຕົວທີ່ເປັນສີຂາວໃນພວກມັນ, ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ໂດຍຜ່ານມືຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ເອົາອອກໄປໄກສາມມື້ຫຼາຍ, ແລະຢູ່ລະຫວ່າງກາງພວກເຂົາກັບຢາໂກບ. ສ່ວນຢາໂກບກໍ່ລ້ຽງແກະຂອງລາບານທີ່ເຫຼືອຢູ່. ຢາໂກບໄດ້ເອົາໄມ້ເຫຼົ້າຂອງຕົ້ນສະຕໍລັກ, ຕົ້ນອັນມອນ ແລະ ຕົ້ນແປນທີ່ຍັງສົດໃຫ້ຕົນເອງ, ແລ້ວຢາໂກບກໍ່ປອກເປືອກມັນອອກເປັນແຖບສີຂາວ, ແລະໃນຂະນະທີ່ຂູດສີຂຽວອອກ, ສີຂາວທີ່ເຂົ້າປອກ

ເປືອກນັ້ນກໍ່ປາກົດເປັນລາຍຢູ່ເທິງໄມ້ເທົ່າ. ແລະລາວວາງໄມ້ທ່ອນທີ່ລາວປອກເປືອກໄວ້
ໃນຮ່ອງນ້ຳ ເພື່ອວ່າເມື່ອແກະນາດົມນ້ຳ ພວກມັນຈະຖືພາຕໍ່ໜ້າໄມ້ທ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນໃນ
ຂະນະທີ່ນາດົມນ້ຳ ແລະແກະກໍ່ຖືພາເຂົ້າໄປຫາໄມ້ເທົ່າ, ແລະແກະກໍ່ໃຫ້ກຳເນີດລູກທີ່ມີສີ
ຂາວບໍລິສຸດ ແລະ ລາຍ ແລະ ສີເທົ່າດ່າງ. ແຕ່ຢາຕົກບໍ່ໄດ້ແຍກລູກແກະເຫຼົ່ານັ້ນອອກ
ແລະໄດ້ວາງແກະຜູ້ທີ່ມີແຖບຂາວ ແລະທຸກຕົວທີ່ມີສີຫຼາກຫຼາຍໃນບັນດາລູກແກະໄວ້ຕໍ່
ໜ້າຝູງແກະ ແລະໄດ້ແຍກຝູງແກະໄວ້ສຳລັບຕົນເອງຕ່າງຫາກ ແລະບໍ່ໄດ້ປະສົມມັນເຂົ້າ
ກັບແກະຂອງລາບານ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ແກະກຳລັງຖືພາ, ຢາຕົກບໍ່ໄດ້ວາງ
ໄມ້ເທົ່າໄວ້ຕໍ່ໜ້າແກະໃນຮ່ອງນ້ຳ, ເພື່ອໃຫ້ພວກມັນຖືພາຕາມໄມ້ເທົ່າ. ເມື່ອແກະເກີດລູກ,
ລາວບໍ່ໄດ້ວາງໄມ້, ມັນຈຶ່ງເກີດວ່າແກະທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງລາບານ, ແຕ່ແກະທີ່ມີ
ເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງຢາຕົກ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະ
ລາວມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ, ງົວ, ຄົນໃຊ້, ແມ່ຍິງໃຊ້, ອູດ ແລະລາ.

໖໑

ຢາຕົກບໍ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງລູກຊາຍຂອງລາບານທີ່ກ່າວວ່າ ຢາຕົກບໍ່ໄດ້ເອົາທຸກ
ສິ່ງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະຈາກຊັບສິນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ລາວໄດ້ສ້າງສະຫງ່າ
ລາສີທັງໝົດນີ້ ແລະຢາຕົກບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງລາບານ, ແລະເບິ່ງ, ມັນບໍ່ແມ່ນຕໍ່ລາວຄືກັບ
ນີ້ວານແລະນີ້ກ່ອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບຢາຕົກບ່ວນ, ຈຶ່ງກັບຄືນໄປຫາ
ແຜ່ນດິນຂອງບິດາເຈົ້າ ແລະ ໄປຫາຄົນລ້ານຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຢາຕົກບໍ່ໄດ້
ສົ່ງຄືນໄປເອີ້ນເລອາແລະຣາເຊນມາຫາທັງພຣະທີ່ມີຝູງສັດຢູ່ ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນໜ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍເປັນແນວ
ດຽວກັບນີ້ວານນີ້ແລະນີ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍ. ແລະ
ທ່ານເອງກໍ່ຮູ້ດີວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ພໍ່ຂອງທ່ານດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພໍ່ຂອງ
ເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ ແລະປ່ຽນຄຳຈ້າງຂອງຂ້ອຍສືບເທື່ອ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ. ຖ້າລາວເວົ້າດັ່ງນັ້ນ, ແກະທີ່ມີລາຍຈະເປັນຄຳຈ້າງ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນລາຍ, ແຕ່ຖ້າລາວເວົ້າວ່າ, ແກະຂາວຈະເປັນ
ຄຳຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນສີຂາວ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງ
ທັງໝົດຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄປ ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອແກະຖືພາ
ໃນທ້ອງ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຂ້ອຍໃນຄວາມຝັນ, ແລະນີ້ແມ່ນ, ແບ່ຜູ້ແລະແກະ
ຜູ້ກຳລັງຂຶ້ນໄປເທິງແກະແລະແບ່, ຂາວ, ດ່າງ ແລະມີສີຂີ້ເຖົ້າປ່ຽນ. ແລະທູດສະຫວັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍໃນຄວາມຝັນວ່າ, ຢາຕົກ, ແລະຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ, ແມ່ນ
ຫຍັງ? ແລະ ເວົ້າວ່າ: ຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແບ່ຜູ້ ແລະ ແກະຜູ້ທີ່ກຳລັງ

ຂຶ້ນໄປຜະສົມກັບແກະ ແລະ ແບ້ທີ່ມີລາຍແຕກ ແລະ ມີລາຍແຕກຕ່າງ ແລະ ມີສີຂີ້ເຖົ່າ
ຕ່າງ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ລາບານເຮັດກັບເຈົ້າ. ຂ້ອຍເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່
ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້າເຈີມເສົາຫົນແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ, ຈິ່ງລູກຂຶ້ນແລະ
ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້, ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງກຳເນີດຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ. ແລະ ອາເຊວ ກັບ ເລອາ ຕອບ ເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາ ບໍ່ມີ ສ່ວນ ຫຼື ມໍລະດົກ ໃນເຮືອນ
ຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຮົາ ອີກຕໍ່ໄປ ບໍ່? ບໍ່ແມ່ນພວກເຮົາຖືກນັບວ່າເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຕໍ່ກັບ
ເຂົາບໍ່? ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຂາຍພວກເຮົາ, ແລະເຂົາໄດ້ກົນເງິນຂອງພວກເຮົາຈົນໝົດ.
ຊັບສິນບັດທັງໝົດ ແລະ ສະຫງ່າລາສີທີ່ພຣະເຈົ້າເອົາໄປຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ຈະເປັນ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ, ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ
ທ່ານ, ຈິ່ງເຮັດຕາມ. ຢາຕົກບລຸກຂຶ້ນແລ້ວເອົາພັນລະຍາຂອງລາວແລະລູກຂອງລາວຂຶ້ນ
ອູດ, ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາ ແລະຂອງຕິດຕົວທັງໝົດຂອງເຂົາທີ່
ເຂົາໄດ້ມາໃນເມໂສໂປເຕເມຍ ແລະທຸກສິ່ງຂອງເຂົາ ເພື່ອໄປຫາອິສະຣາແລນຂອງເຂົາໃນ
ແຜ່ນດິນຄານາອານ ລາບານໄປຕັດຂີນແກະຂອງລາວ, ແຕ່ອາເຊລໄດ້ລັກຮູບປັ້ນຂອງພໍ່
ຂອງນາງ. ແຕ່ຢາຕົກບໄດ້ເຊື່ອງຈາກລາບານຊາວຊີເຣຍ ໂດຍບໍ່ບອກລາວວ່າລາວກຳລັງ
ຈະຫນີໄປ ແລະລາວກໍ່ຫນີໄປພ້ອມກັບຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ ແລະຂ້າມແມ່ນ້ຳ ແລ້ວ
ອອກເດີນທາງໄປສູ່ພູເຂົາກີເລອາດ ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານແກ່ລາບານຊາວຊີເຣຍໃນມື້ທີ່
ສາມວ່າ ຢາຕົກບໄດ້ຫນີໄປ. ແລະລາວໄດ້ພາພັນອົງຂອງລາວໄປກັບຕົວ, ຕາມລາວໄປ
ເປັນເວລາເຈັດວັນ, ແລະໄດ້ຕິດຫັນລາວຢູ່ທີ່ພູເຂົາກີເລອາດ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາ
ລາບານຊາວຊີເຣຍໃນຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈິ່ງລະວັງ
ຕົວເອງ, ຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາຕົກບເລີຍ. ແລະລາບານໄດ້ຈັບຫັນຢາຕົກບ, ຢາຕົກບໄດ້
ຕັ້ງເຕັ້ນຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແລະລາບານໄດ້ຕັ້ງພັນອົງຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາ
ກີເລອາດ. ລາບານກ່າວກັບຢາຕົກບວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງຫນີໄປຢ່າງ
ລັບງ, ແລະລັກພາຂ້ອຍໄປ, ແລະພາລູກສາວຂອງຂ້ອຍໄປຄືກັບເຊລີທີ່ຖືກຈັບດ້ວຍດາບ?
ຖ້າເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້, ຂ້ອຍກໍ່ຈະສົ່ງເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ດ້ວຍດິນດີ, ກອງ
ແລະພົນ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກຖີ່ວ່າສິນຄວນທີ່ຈະຈຸບລູກ ແລະລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່
ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ກະທຳຢ່າງດັງຈ້າ. ແລະດຽວນີ້ມີຂອງຂ້ອຍມີກຳລັງທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍໃນຄືນວານນີ້ວ່າ, ຈິ່ງລະວັງຕົວເອງ, ຢ່າເວົ້າສິ່ງ
ຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາຕົກບເລີຍ. ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ໄປແລ້ວ, ເພາະວ່າເຈົ້າປາຖະໜາຢາກກັບໄປບ້ານ
ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງລັກພະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ? ຢາຕົກບຕອບລາບານວ່າ:
ຂ້ອຍຢ້ານ ເພາະຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າອາດຈະເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ຂອງຂ້ອຍໄປຈາກຂ້ອຍ. ແລະ ຢາຕົກບໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ເຈົ້າພົບພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບ

ລາວ ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງຮູ້ຈັກສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບ ຂ້ອຍ ແລະເອົາໄປ ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງໃດຢູ່ກັບລາວເລີຍ ແຕ່ຢາດົກບໍ່ຮູ້ວ່າ ຣາເຊນ ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ລັກພວກມັນ ລາບານໄດ້ເຂົ້າໄປຄົ້ນຫາໃນເຮືອນຂອງເລອາ, ແຕ່ບໍ່ ພົບ, ແລະອອກຈາກເຮືອນຂອງເລອາ, ແລະຄົ້ນຫາເຮືອນຂອງຢາດົກ, ແລະໃນເຮືອນ ຂອງຄົນໃຊ້ຍິງສອງຄົນ, ແຕ່ກໍບໍ່ພົບ, ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຣາເຊລ. ແຕ່ຣາເຊນໄດ້ເອົາ ຮູບປັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະເດີນມັນເຂົ້າໄປໃນຖົງອານຂອງອູດ ແລະນັ່ງທັບມັນ ແລະນາງໄດ້ ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງນາງວ່າ, ຂໍຢ່າໃຈຮ້າຍເລີຍເຈົ້ານາຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນຍືນຕໍ່ໜ້າ ທ່ານໄດ້, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງມີປະຈຳເດືອນຕາມປະເພນີຂອງແມ່ຍິງ, ລາບານໄດ້ ຄົ້ນຫາທົ່ວທັງເຮືອນ, ແລະບໍ່ພົບຮູບປັ້ນເທບ. ຢາດົກບົກດແຄ້ນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບລາບານ, ຢາດົກຕອບວ່າ ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ບາບຂອງ ຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ, ເພາະວ່າທ່ານໄລ່ຕາມຂ້ອຍມາ, ແລະທີ່ເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຫາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດ ຂອງເຮືອນຂ້ອຍ, ເຈົ້າພົບຫຍັງແດ່ຈາກເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຮືອນເຈົ້າ? ຈຶ່ງວາງມັນໄວ້ ທີ່ນີ້ຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງ ພວກເຮົາທັງສອງ. ຊາວປີແລ້ວທີ່ຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແກະຂອງເຈົ້າແລະແບ້ຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍ ແຫ້ງລູກ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນແກະຜູ້ຂອງເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ຖືກສັດປ່າກິນ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ ທ່ານ, ຂ້ອຍຊິດໃຊ້ຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ ທັງການລັກກາງເວັນ ແລະ ການລັກກາງຄືນ. ຕອນກາງເວັນຂ້ອຍຖືກຄວາມຮ້ອນເຜົາຜານ ແລະຕອນກາງຄືນຂ້ອຍຖືກຄວາມເຢັນຈັດ ທໍລະມານ ແລະການນອນຫລັບກໍ່ຫາຍໄປຈາກຕາຂອງຂ້ອຍ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊາວປີທີ່ຂ້າ ນ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າສິບສິບເພື່ອລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຫົກປີເລີຍແກະຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຫຼອກລວງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍສິບເທື່ອດ້ວຍ ລູກແກະ. ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍຄືອີບຣາຮາມ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງອິສອາກ ຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ເຈົ້າກໍຈະສິ່ງຂ້ອຍໄປໂດຍມືເປົ່າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກ ທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງມືຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕິດຮຽນເຈົ້າ ໃນນີ້ວານນີ້.

ລາບານຕອບວ່າກັບຢາດົກ, ລູກສາວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ແລະລູກ ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະສັດລ້ຽງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ກ່ຽວກັບລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງ ກັບພວກນາງໃນມື້ນີ້, ຫຼືກັບລູກຂອງພວກນາງທີ່ພວກນາງເກີດມາ? ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາ ເຖິດ, ຂ້ອຍຈະຕັ້ງສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງ ຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຈຶ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ແຕ່ຢາດົກບໍ່ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນແລະຕັ້ງມັນ

ເປັນເສົາ. ຢາດົກບເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຈິ່ງເກັບກ້າຫີນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກັບກ້າ
ຫີນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດກອງຫີນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງກອງຫີນ. ລາບານເວົ້າ
ກັບລາວວ່າ, ກອງຫີນນີ້ເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າໃນມື້ນີ້. ແລະລາບານ
ເອີ້ນມັນວ່າກອງຫີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແຕ່ຢາດົກບເອີ້ນມັນວ່າກອງຫີນພະຍານ.
ລາບານເວົ້າກັບຢາດົກບວ່າ, ເບິ່ງກອງນີ້ແລະເສົາທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ,
ກອງນີ້ເປັນພະຍານ, ແລະເສົານີ້ເປັນພະຍານ, ເພາະສະນັ້ນຊື່ຂອງມັນຈິ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ
ກອງເປັນພະຍານ. ແລະນິມິດທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເບິ່ງລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະ
ເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຍກອອກຈາກກັນ. ຖ້າເຈົ້າຈະຫຼຸດຕໍ່າລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າເຈົ້າເອົາຜູ້ຍິງມາເພີ່ມນອກຈາກລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ເບິ່ງເຖິດ, ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ເປັນພະຍານ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຂ້າມຜ່ານ
ໄປຫາເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍ່ຢ່າຂ້າມຜ່ານພູເຂົານ້ອຍນີ້ແລະເສົາຫີນນີ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍເພື່ອເຮັດ
ຮ້າຍ. ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງນາໂຮຣ ຈິ່ງຕັດສິນລະຫວ່າງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ຢາດົກບໄດ້ສາບານຕາມຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອິສ
ອາກ. ແລະ ລາວໄດ້ເສຍສະຫລະຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແລະ ເອີ້ນພີ່ນ້ອງຂອງລາວມາ, ແລະ
ພວກເຂົາກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ ນອນຢູ່ເທິງພູເຂົາ.

໖໒

ລູກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າແລ້ວ, ລາບານໄດ້ຈູບບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງລາວ, ແລະ
ອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາບານກໍ່ຫັນກັບຄືນໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງລາວ.

ແລະຢາດົກບກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຕາມທາງຂອງລາວເອງ, ແລະເມື່ອລາວເບິ່ງ
ຂຶ້ນກໍ່ໄດ້ເຫັນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຢູ່, ແລະພວກທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ມາ
ພົບລາວ. ແຕ່ຢາດົກບໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄ່າຍທັງຫຼາຍ.

ຢາດົກບໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຂ້າງໜ້າລາວ ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ ເຂົ້າໄປໃນ
ແຜ່ນດິນເຊອິອ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເອດິມ ແລະເຂົາໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະ
ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືເອຊາວດັ່ງນີ້: ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄືຢາດົກບເວົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບລາບານ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ຊ້າຈົນເຖິງບັດນີ້. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີງົວ, ລາ,
ແກະ, ຄົນໃຊ້ຊາຍ ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງຄົນມາປະກາດແກ່ເຈົ້ານາຍ
ເອຊາວຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານຈະໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ.

ແລະທູດສະຫວັນກໍກັບຄືນມາຫາຢາໂກບ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ໄປຫາອ້າຍຂອງເຈົ້າຄື ເອຊາວ, ແລະນີ້ແມ່ນ, ລາວກໍາລັງມາພົບເຈົ້າ, ແລະນີ້ຜູ້ຊາຍສີ່ຮ້ອຍຄົນມາກັບລາວ. ຢາ ໂກບຢ້ານກົວຫຼາຍແລະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ, ຈຶ່ງແບ່ງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບຕົນ, ງົວ, ອູດ ແລະແກະອອກເປັນສອງຄ່າຍ. ແລະ ຢາໂກບເວົ້າວ່າ ຖ້າເອຊາວມາໃຈມຕີຄ່າຍໜຶ່ງ ແລະ ທໍາລາຍມັນ, ຄ່າຍທີສອງຈະລອດພັນ. ຢາໂກບກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍອີຊາກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງທີ່ກ່າວກັບ ຂ້ອຍວ່າ, ຈຶ່ງກັບໄປຫາແຜ່ນດິນແຫ່ງກໍາເນີດຂອງເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ, ໃຫ້ ມັນພຽງພໍກັບຂ້ານ້ອຍຈາກຄວາມຍຸຕິທໍາທັງໝົດ ແລະຈາກຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ ເຮັດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າດ້ວຍໄມ້ເທົ່າອັນນີ້ຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂ້າມແມ່ ນໍ້າຈໍແດນນີ້, ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນສອງຄ່າຍ. ຂໍໃຫ້ປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍຈາກມື ຂອງອ້າຍຂ້ານ້ອຍ, ຈາກມືຂອງເອຊາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວລາວ, ຢ່າໃຫ້ລາວມາ ໂຈມຕີຂ້ານ້ອຍ, ແລະແມ່ພ້ອມກັບລູກໆ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານດີ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານເປັນເຫມືອນຊາຍທະເລ, ທີ່ຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ ເພາະຄວາມຫຼາຍ. ແລະລາວນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະລາວເອົາຂອງຂວັນທີ່ລາວໄດ້ ນໍາມາ, ແລະສົ່ງໄປໃຫ້ເອຊາວອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແບ່ງສອງຮ້ອຍຕິດ, ແບ່ງຜູ້ຊາວສິບຕິດ, ແກະສອງຮ້ອຍຕິດ, ແກະຜູ້ຊາວສິບຕິດ, ອູດທີ່ກໍາລັງໃຫ້ນົມລູກ ແລະລູກຂອງມັນ ສາມ ສິບຕິດ, ງົວສີ່ສິບຕິດ, ງົວຜູ້ສິບຕິດ, ລາຊາວຕິດ, ແລະລູກລາສິບຕິດ. ແລະເຂົາໄດ້ມອບພວກ ມັນໃຫ້ແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງເຂົາເປັນຝູງສັດແຕ່ລະກຸ່ມ, ແລະເວົ້າກັບຄືນໃຊ້ຂອງເຂົາວ່າ, ຈຶ່ງໄປ ຂ້າງໜ້າຂ້ອຍ, ແລະຈຶ່ງເຮັດໄລຍະທ່າງລະຫວ່າງຝູງສັດແຕ່ລະຝູງ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງ ຄົນທໍາອິດວ່າ: ຖ້າເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍພົບເຈົ້າ ແລະ ຖາມເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນຂອງ ໃຜ, ເຈົ້າກໍາລັງໄປໃສ, ແລະ ສັດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າເປັນຂອງໃຜ? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ: ຂອງຂວັນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າຄືຢາໂກບໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂ້ອຍຄືເອຊາວ, ແລະຈຶ່ງເບິ່ງ ລາວເອງກໍາລັງຕິດຕາມພວກເຮົາມາ. ແລະ ທ່ານໄດ້ສົ່ງກັບຄືນທໍາອິດ, ແລະກັບຄືນທີ ສອງ, ແລະກັບຄືນທີສາມ, ແລະທຸກຄົນທີ່ກໍາລັງໄປຂ້າງໜ້າຫຼັງຝູງສັດເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ຈຶ່ງ ເວົ້າຕາມຄໍາເວົ້ານີ້ກັບເອຊາວໃນເວລາທີ່ລາວພົບພວກເຈົ້າ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະເວົ້າ ວ່າ: ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄືຢາໂກບກໍາລັງມາຕາມຫຼັງພວກເຮົາ. ເພາະວ່າລາວ ເວົ້າວ່າ: ຂ້ານ້ອຍຈະປະນີປະນອມໃຈລາວດ້ວຍຂອງຂວັນທີ່ສົ່ງໄປກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກ ນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະພົບໜ້າລາວ. ບາງທີລາວອາດຈະຍອມຮັບຂ້ານ້ອຍ. ແລະຂອງຂວັນໄດ້ ໄປກ່ອນໜ້າລາວ, ແຕ່ລາວເອງໄດ້ນອນຢູ່ໃນຄ່າຍໃນຄືນນັ້ນ. ລາວລຸກຂຶ້ນໃນຄືນນັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍພັນລະຍາສອງຄົນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງສອງຄົນ, ແລະລູກສິບເອັດຄົນຂອງລາວ, ແລ້ວຂ້າມທາງຂ້າມແມ່ນໍ້າຢັບບົກ. ແລະລາວໄດ້ພາພວກເຂົາໄປ ແລະຂ້າມແມ່ນໍ້າ ແລະ ນໍາຂ້າມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ.

ຢາຕົກປະໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະມີຄົນຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ກັບລາວຈົນເຖິງເວລາເຊົ້າ. ລາວເຫັນວ່າລາວບໍ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບລາວໄດ້, ແລະລາວໄດ້ສຳຜັດຕ້ອງຊ່ອງຂາອ່ອນຂອງລາວ, ແລະຊ່ອງຂາອ່ອນຂອງຢາຕົກກໍ່ຊາໄປໃນຂະນະທີ່ລາວຕໍ່ສູ້ກັບລາວ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ປ່ອຍຂ້ອຍໄປເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າອາລຸນໄດ້ຂຶ້ນແລ້ວ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍເຈົ້າໄປ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍ. ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ລາວຕອບວ່າ, ຢາຕົກ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາຕົກອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິດສະລາເອນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ມີກຳລັງກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະມີຄວາມສາມາດກັບມະນຸດ. ຢາຕົກບາດມາວ່າ ຈົ່ງບອກຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ລາວອວຍພອນໃຫ້ຢາຕົກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຢາຕົກໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຮູບຮ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນກັບລາວ ເມື່ອລາວຜ່ານຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາວເອງກໍ່ກຳລັງເຈັບຂາຂອງລາວ ເພາະເຫດນີ້ ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ຈຶ່ງບໍ່ກິນເສັ້ນເອີ້ນທີ່ຊາ ທີ່ຢູ່ເທິງຮ່ອງຂາອ່ອນ ຈົນເຖິງມື້ນີ້ ເພາະວ່າມັນໄດ້ແຕະຕ້ອງຮ່ອງຂາອ່ອນຂອງຢາຕົກ ຄືເສັ້ນເອີ້ນທີ່ຊາມື້ນ

໓໓

ຢາຕົກໄດ້ເງິນໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະ ເຫັນເອຊາວພີ່ນ້ອງຂອງລາວກຳລັງມາພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ຢາຕົກຈຶ່ງແບ່ງເດັກນ້ອຍໃຫ້ເລອາ, ຣາເຊລ ແລະ ຜູ້ຍິງໜຸ່ມສອງຄົນ. ແລະເຂົາວາງສອງຄົນໃຊ້ຍິງແລະລູກຊາຍຂອງພວກນາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ, ແລະເລອາກັບລູກຂອງນາງຢູ່ຂ້າງຫຼັງ, ແລະຣາເຊລກັບໂຢເຊັບຢູ່ສຸດທ້າຍ. ແຕ່ລາວເອງໄດ້ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ແລະກຶ້ມລົງນະມັດສະການເທິງແຜ່ນດິນເຈັດຄັ້ງ ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໃກ້ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລະເອຊາວກໍ່ວົງໄປພົບລາວ, ແລະໄກ້ກອດລາວ, ລົ້ມລົງເທິງຄໍຂອງລາວ, ແລະຈຸບລາວ, ແລະທັງສອງກໍ່ຮ້ອງໄຫ້. ແລະເມື່ອເອຊາວເບິ່ງຂຶ້ນ ເຂົາກໍ່ເຫັນພວກຜູ້ຍິງແລະພວກເດັກນ້ອຍ, ແລະເຂົາກໍ່ເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງແດ່ແກ່ເຈົ້າ? ແລະເຂົາກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພວກເດັກນ້ອຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຽງພຣະກຸນາປະທານແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ແລະຍິງສາວທັງຫຼາຍກັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກະລິບນະມັດສະການ. ແລະເລອາກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກຶ້ມລົງນະມັດສະການ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຣາເຊນກັບໂຢເຊັບກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກຶ້ມລົງນະມັດສະການ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງກັບເຈົ້າ, ຄ່າຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເພື່ອວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າຈະພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າ

ເຈົ້າ, ເຈົ້ານາຍ. ເອຊາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍມີຫຼາຍແລ້ວ, ນ້ອງເອີຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຂອງເຈົ້າເປັນຂອງ
ເຈົ້າເອງເທົ່ານັ້ນ. ຢາກຮູ້ເວົ້າວ່າ: ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮັບ
ເອົາຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ຈາກມືຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າຄືກັບຜູ້ດີ
ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກໍ່ພໍໃຈຂ້ອຍ. ຈົ່ງຮັບເອົາພອນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເມດຕາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ລາວ
ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຢ່າງແຮງ, ແລະລາວກໍ່ຮັບເອົາ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ເມື່ອພວກເຮົາອອກ
ເດີນທາງແລ້ວ ໃຫ້ພວກເຮົາໄປກົງໆ ລາວເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ດີ
ວ່າເດັກນ້ອຍຍິ່ງອ່ອນແອ, ແລະແກະກັບງົວກຳລັງໃຫ້ນົມລູກຢູ່ໃນຄວາມດູແລຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າຂ້ອຍຂັບໄລ່ພວກມັນໄປຕະຫຼອດມື້ໜຶ່ງ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດຈະຕາຍ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງ
ຂ້ອຍໄປກ່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເດີນທາງຕາມຄວາມສະດວກຂອງການ
ເດີນທາງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ແລະຕາມຈັງຫວະຂອງຄົນໝູ່ເຫຼົ່ານີ້, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະ
ມາຮອດເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍທີ່ເຊອີອ. ເອຊາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະປະໄວ້ຄົນບາງຄົນຈາກ
ພວກຂ້ອຍໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງຕ້ອງເຮັດແນວນັ້ນ? ພຽງພໍແລ້ວທີ່
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ, ເຈົ້ານາຍ. ແຕ່ເອຊາວໄດ້ກັບຄືນໃນມື້ນັ້ນໄປສູ່ທາງ
ຂອງລາວໄປຍັງເຊອີອ. ແລະຢາກົບໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຍັງເດັນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງ
ເຮືອນສຳລັບຕົນເອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ສ້າງເດັນສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງລາວ, ເພາະເຫດນີ້
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ເດັນ.

ແລະຢາກົບໄດ້ມາເຖິງເມືອງຊາເລັມຂອງເຊເຄັມ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ເມື່ອລາວກັບຄືນມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເມືອງ. ແລະ ລາວໄດ້ຊື້ສ່ວນຂອງທົ່ງນາທີ່ລາວຕັ້ງເດັນຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈາກເອັມມໍພໍ່
ຂອງເຊເຄັມ ໃນລາຄາຮ້ອຍເງິນ. ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

໖໔

ດີນາ ລູກສາວຂອງເລອາ ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາກົບ ໄດ້ອອກໄປເພື່ອພົບປະກັບ
ລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງຄົນພື້ນເມືອງ. ແລະເຊເຄັມ ລູກຊາຍຂອງເອມມໍ ຊາວຮີໄວ ຜູ້
ບິກຄອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ເຫັນນາງ, ແລະໄດ້ຈັບນາງ, ນອນກັບນາງ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕ່ຳ
ຕ້ອຍ. ແລະລາວໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງດີນາສ ລູກສາວຂອງຢາກົບ,
ແລະລາວຮັກພະຍິງນັ້ນ, ແລະລາວເວົ້າກັບນາງຕາມຈິດໃຈຂອງພະຍິງ. ເຊເຄັມເວົ້າກັບ
ເອມມໍພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ເອົາເດັກຍິງຄົນນີ້ມາເປັນເມຍໃຫ້ຂ້ອຍ. ຢາກົບໄດ້ຍິນວ່າລູກຊາຍ

ຂອງເອີ້ນມໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ ລູກສາວຂອງລາວເປັນ, ແຕ່ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວຢູ່
ກັບສັດລ້ຽງຂອງລາວໃນທົ່ງພຽງ, ແລະຢາຕົກໄດ້ນຶ່ງເຖົ້າຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມາເຖິງ.
ແຕ່ເອີ້ນມໍ ພໍ່ຂອງເຊເຄີມ ໄດ້ອອກໄປຫາຢາຕົກເພື່ອເວົ້າກັບລາວ. ລູກຊາຍຂອງຢາຕົກ
ມາຈາກທົ່ງພຽງ, ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນ, ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ສຶກເສົ້າໂສກ, ແລະມັນ
ເປັນຄວາມເຈັບປວດແກ່ພວກເຂົາຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງອັບອາຍໃນ
ອິດສະຣາເອນ, ໂດຍການນອນກັບລູກສາວຂອງຢາຕົກ, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນແບບນັ້ນ.
ແລະ ເອີ້ນມໍໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ເຊເຄີມລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເລືອກລູກສາວຂອງ
ພວກເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຂອງລາວ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມອບນາງໃຫ້ລາວເປັນພັນລະຍາ ແລະຈຶ່ງ
ແຕ່ງງານກັບພວກເຮົາ, ຈຶ່ງໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າແກ່ພວກເຮົາ, ແລະຈຶ່ງເອົາ
ລູກສາວຂອງພວກເຮົາໄປໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະທ່ານຈຶ່ງອາໄສຢູ່ທ່າມກາງ
ພວກເຮົາ, ແລະແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ກວ້າງຂວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ທ່ານຈຶ່ງອາໄສຢູ່, ຄ້າຂາຍໃນ
ແຜ່ນດິນນີ້, ແລະໄດ້ຮັບຊັບສິນໃນນັ້ນ. ເຊເຄີມກ່າວກັບພໍ່ແລະພີ່ນ້ອງຂອງນາງວ່າ: ຂ້ອຍ
ຂໍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍເວົ້າ, ພວກ
ເຮົາຈະໃຫ້. ຈຶ່ງເພີ່ມສິນສອດຫຼາຍໆ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ແລະ
ຈຶ່ງໃຫ້ເດັກຍິງຄົນນີ້ແກ່ຂ້ອຍເປັນພັນລະຍາ.

ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງຢາຕົກໄດ້ຕອບເຊເຄີມ ແລະ ເອນດິມພໍ່ຂອງລາວດ້ວຍການ
ຫຼອກລວງ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງ
ພວກເຂົາເປັນ. ແລະຊິເນໂອນກັບເລວີ ພີ່ນ້ອງຂອງດີນາສ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດຕາມຄໍານີ້ໄດ້, ທີ່ຈະໃຫ້ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຮົາແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່
ມີຫນັງຫຼ່ຽມປາຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນການຕິດຮູນສໍາລັບພວກເຮົາ. ພຽງແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້
ພວກເຮົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືກັນກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າກາຍ
ເປັນເຫມືອນພວກເຮົາ, ໃນການຖືກເຂົ້າສູ່ນັດຂອງເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ. ແລະພວກ
ເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາແກ່ທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງທ່ານ
ມາເປັນພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະຢູ່ອາໄສຮ່ວມກັບທ່ານ, ແລະພວກ
ເຮົາຈະເປັນດັ່ງເຊື້ອຊາດດຽວກັນ. ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຟັງພວກເຮົາທີ່ຈະຖືກເຂົ້າສູ່ນັດ, ພວກ
ເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາໄປ. ແລະຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອີ້ນມໍ ແລະ
ເຊເຄີມລູກຊາຍຂອງເອີ້ນມໍພໍໃຈ. ແລະຊາຍໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ລ່າຊ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມຄໍານີ້,
ເພາະວ່າລາວຖືກກົດດັນໂດຍລູກສາວຂອງຢາຕົກ, ແຕ່ລາວເປັນຜູ້ມີກຽດສັກສີທີ່ສຸດໃນ
ບັນດາທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ. ເອີ້ນມໍ ແລະ ເຊເຄີມ ລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້
ມາຫາປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບຊາວເມືອງຂອງພວກເຂົາວ່າ, ພວກ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ສັນຕິພາບ, ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາ

ຄ້າຂາຍໃນນັ້ນ. ແຜ່ນດິນນີ້ກວ້າງຂວາງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງ ພວກເຂົາເປັນພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາ ແກ່ພວກເຂົາ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຽງແຕ່ຢ່າງດຽວ ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄືກັບພວກເຮົາ ເພື່ອອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າຈະເປັນປະຊາຊົນດຽວກັນ, ໂດຍການຂາດສູນິດ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເອງກໍ່ໄດ້ຖືກຂາດສູນິດແລ້ວ. ແລະສັດລ້ຽງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສັດສີ່ຕີນ, ແລະຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະບໍ່ເປັນຂອງພວກເຮົາບໍ່? ພຽງ ແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຕົວຄືກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ. ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຜູ້ທີ່ຄ້າຂາຍຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຟັງເອີ້ນມໍ່ແລະເຊເຄັມ ລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຂົ້າສູນິດເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະ ຂອງພວກເຂົາ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ສາມ, ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດ, ລູກຊາຍສອງຄົນ ຂອງຢາໂກບ ຄືຊິເມໂອນແລະເລວີ, ພີ່ນ້ອງຂອງດີນາ, ແຕ່ລະຄົນຖືກປາບຂອງດີນ, ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງປອດໄພ, ແລະພວກເຂົາຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ. ເຂົາເຈົ້າຂ້າທັງ ເອີ້ນມໍ່ແລະເຊເຄັມລູກຊາຍຂອງລາວດ້ວຍດາບ, ແລະເອົາດີນາອອກຈາກເຮືອນຂອງ ຊິເຄັມ, ແລະອອກໄປ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນບາດເຈັບ ແລະປ້ອນ ເມືອງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາ ແກະ, ງົວ, ແລະລາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແລະທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຖົງຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາເປັນເຊື້ອ, ແລະປ້ອນສະດົມທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແລະທຸກສິ່ງ ທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ. ຢາໂກບກ່າວກັບຊິເມໂອນແລະເລວີວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນທີ່ ກຽດຊັງ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້, ທັງຊາວຄາ ນາອານແລະຊາວເປຣີຊາຍ. ຂ້ອຍມີຈຳນວນໜ້ອຍ, ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຊຸມນຸມກັນມາ ໂຈມຕີຂ້ອຍ, ຂ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ແຕ່ ພວກເຂົາຈະໃຊ້ນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາຄືກັບໂສເພນີບໍ່?

໖໕

ພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບຢາໂກບວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ເບເທລ ແລະຢູ່ອາໄສຢູ່ທີ່ ນັ້ນ, ແລະຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າ ຫຼົບໜີຈາກໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບໄດ້ກ່າວກັບຄືນໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ: ຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກ

ທ່ານກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຊໍາລະຕົວພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ຈົ່ງປ່ຽນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະໃຫ້ພວກເຮົາລູກຂຶ້ນໄປຍັງເບເທລ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນແດ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຟັງຂໍ້ນ້ອຍໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກໃຈ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂໍ້ນ້ອຍ ແລະໄດ້ຊ່ວຍກັນຊ້ານ້ອຍໃນທາງທີ່ຂໍ້ນ້ອຍໄດ້ໄປ ແລະພວກເຂົາໄດ້ມອບພະເຈົ້າດ້າງດ້າວທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ ແລະຕຸ້ມຫູທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຢາໂຮບ, ແລະຢາໂຮບໄດ້ຊ່ອນມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເລບິນທີ່ເຊເຄນ, ແລະທໍາລາຍມັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊເຄນ, ແລະຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ຢາໂຮບມາເຖິງລູຊາ ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ ຊຶ່ງກໍຄືເບເທລ ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເບເທລ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃນເວລາທີ່ລາວຫຼົບໜີຈາກໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ.

ເດີບຣາ ແມ່ນົມຂອງເຮເບກກາ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມເບເທລລຸ່ມຕົ້ນໂຮກ, ແລະ ຢາໂຮບໄດ້ເອີ້ນຊື່ມັນວ່າ ຕົ້ນໂຮກແຫ່ງການໂສກເສົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ຢາໂຮບຍັງຢູ່ໃນລູຊ, ເມື່ອລາວມາຈາກເມໂສໄປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າຕົວຕົວກັບລາວວ່າ, ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂຮບອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິສຣາເອນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອິສຣາເອນ. ພຣະເຈົ້າຕົວຕົວກັບລາວວ່າ, ຂໍ້ນ້ອຍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ, ປະຊາຊາດແລະຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊາດຈະມາຈາກເຈົ້າ, ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກແອວຂອງເຈົ້າ. ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ເສດິດຂຶ້ນໄປຈາກລາວ, ອອກຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັດກັບລາວ. ແລະຢາໂຮບໄດ້ຕັ້ງເສົາຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ເປັນເສົາຫີນ, ແລະລາວໄດ້ເທເຊື້ອງບູຊາເທິງມັນ, ແລະລາວໄດ້ເທນ້ຳມັນເທິງມັນ. ແລະຢາໂຮບໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າເບເທລ. ຢາໂຮບໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເບເທລ ແລະຕັ້ງເຕັ້ນທໍ່ຂອງລາວເກີນກວ່າຫ້ຄອຍກາເດີ. ເມື່ອລາວເຂົ້າໃກ້ຄາບຮາທາທີ່ຈະໄປເຖິງເອຟຣາທາ, ຮາເຊລໄດ້ຄອດລູກແລະນາງມີການເຈັບທ້ອງຢ່າງຫຍຸ້ງຍາກໃນການເກີດລູກ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ນາງເກີດລູກຢ່າງລຳບາກ, ໝໍຕໍ່ລູກໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເດີ, ເພາະວ່ານີ້ກໍແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງປ່ອຍດວງວິນຍານ, ເພາະວ່ານາງກຳລັງຈະຕາຍ, ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດຂອງ

ຂ້ອຍ, ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເບັນຢາມິນ. ອາເຊວດາຍແລ້ວ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່
ທາງໄປສະໜາມແຂ່ງມ້າເອຟຣາທາ ເຊິ່ງກໍຄືເປັດເລເຮັມ ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເສົາໄວ້
ເທິງອຸບນຸງຂອງນາງ, ນີ້ແມ່ນເສົາເທິງອຸບນຸງຂອງຣາເຊນຈິນເຖິງນີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອອິດສະຣາເອນອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຮູເບນໄດ້ໄປນອນກັບບິນລາ ນາງຮອງຂອງພໍ່
ຂອງລາວຄືຢາໂກບ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຍິນ, ແລະມັນປາກົດວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່
ທ້າລາວ. ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບມີສິບສອງຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງເລອາ ຄື: ຮູເບນ ລູກຫົວປີຂອງຢາໂກບ, ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ,
ອິດສາຄາ, ແລະ ເຊບູລອນ. ລູກຊາຍຂອງຣາເຊວແມ່ນ ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ. ລູກ
ຊາຍຂອງບິນຮາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຣາເຊນ ແມ່ນ ດານ ແລະ ນັບທາລີ. ລູກຊາຍຂອງ
ເຊນຟາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເລອາ ແມ່ນ ກາດ ແລະ ອາເຊີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາ
ໂກບ ຜູ້ທີ່ເກີດແກ່ລາວໃນເມໂຮໂຟເຕເມຍແຂວງຊີເຣຍ. ຢາໂກບໄດ້ມາຫາອີຊາກ ພໍ່ຂອງ
ລາວ ທີ່ເມືອງມາເຣ ເຊິ່ງເປັນເມືອງແຫ່ງທີ່ໜຶ່ງພຽງ ນັ້ນກໍຄືເຮໂບຣນ ໃນແຜ່ນດິນຄານາ
ອານ ບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກເຄີຍອາໄສຢູ່ ນີ້ທັງໝົດຂອງອີຊາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່
ກາຍເປັນຮ້ອຍແປດສິບປີ ແລະ ເມື່ອອີຊາກອ່ອນແອລົງ ລາວກໍຕາຍ, ແລະ ລາວໄດ້ໄປຢູ່
ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ ໃນຍາມທີ່ມີອາຍຸສູງແລະມີອາຍຸຍືນ, ແລະ ເອຊາວກັບຢາໂກບ
ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຝັງລາວ.

໖໖

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ, ລາວເອງແມ່ນເອໂດມ. ເອຊາວໄດ້ເອົາ
ພັນລະຍາຂອງລາວຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ, ຄື ອາດາ ລູກສາວຂອງ
ອາຍລອມ ຊາວຮິດໂຕ, ແລະ ໂອລິເບມາ ລູກສາວຂອງອານາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບ
ກອນ ຊາວຮີໂວ. ແລະບາເຊມາທ ລູກສາວຂອງອິສມາເອນ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງເນບາໂອທ.
ອາດາເກີດເອລິຟາສໃຫ້ລາວ, ແລະບາເຊມັດເກີດຣາກູເອນ. ແລະໂອລິເບມາເກີດເຢອຸສ,
ເຢກລິມ, ແລະໂກເຣ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ, ຜູ້ທີ່ເກີດມາໃຫ້ລາວໃນແຜ່ນດິນ
ຄານາອານ. ເອຊາວໄດ້ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ, ລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງ
ລາວ, ຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງລາວ, ຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ມາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບມາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະເອຊາວ
ໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານຫ່າງຈາກຢາໂກບອ້າຍຂອງລາວ. ເພາະວ່າຊັບສິນ
ຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍສຳລັບການອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນ ແລະແຜ່ນດິນແຫ່ງການອາໄສ
ຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແບກຮັບພວກເຂົາໄດ້ ເນື່ອງຈາກຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ

ມີຫຼາຍ ເອຊາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີ, ເອຊາວລາວເອງແມ່ນເອໂດມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ ລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ ພໍ່ຂອງເອໂດມ ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍ ເອຊາວ, ເອລີຟັສລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາເອຊາວ, ແລະຮາກູເອນລູກຊາຍຂອງບາ ເຊມັດພັນລະຍາເອຊາວ. ລູກຊາຍຂອງເອລີຟາສແມ່ນ ເທມານ, ໂອມາ, ໂຊຟາ, ໂກ ທອມ, ແລະ ເຄເນສ. ທໍານາແມ່ນນາງຂ້າງນ້ອຍຂອງເອລີຟາສລູກຊາຍຂອງເອຊາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາມາເລກໃຫ້ເອລີຟາສ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາ ຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາກູເອນ: ນາໂຮດ, ເຊເຣ, ໂຊເຝ, ແລະໂມເຊ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອ ລິເບມາສ ລູກສາວຂອງອານາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ເອຊາວ ຄີເຢອຸສ, ເຢກລອມ ແລະໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາ ທັງຫຼາຍຂອງລູກຊາຍເອຊາວ, ຄີລູກຊາຍຂອງເອລີຟັສຜູ້ເປັນລູກຊາຍທໍາອິດຂອງ ເອຊາວ: ຜູ້ນໍາເທມານ, ຜູ້ນໍາໂອມາ, ຜູ້ນໍາໂຊຟາ, ຜູ້ນໍາເຄນາສ, ຜູ້ນໍາໂກຣະ, ຜູ້ນໍາໂກ ທອມ, ຜູ້ນໍາອາມາເລກ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາທັງຫຼາຍຂອງເອລີຟາສໃນແຜ່ນດິນອີດູເມຍ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງອາດາສ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາກູເອນ ລູກ ຊາຍຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນໍານາໂຮດ, ຜູ້ນໍາຊາເຣ, ຜູ້ນໍາໂຊເຝ, ຜູ້ນໍາໂມເຊ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາ ຂອງຮາກູເອນໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດ ພັນລະຍາຂອງ ເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອລິເບມາສ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນໍາເຢອຸສ, ຜູ້ ນໍາເຢກລິມ, ຜູ້ນໍາໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາຂອງໂອລິເບມາສ ລູກສາວຂອງອານາ, ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອໂດມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊອີຊາວໄຮໂອ, ຜູ້ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ: ໂລຕານ, ໂຊບານ, ຊີເບໂອນ, ອານາ. ແລະ ດີຊອນ, ອາຊາ, ແລະ ຣີຊອນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາຂອງຊາວໄຮໂອຕ໌, ລູກຊາຍຂອງເຊອີ ໃນແຜ່ນດິນ ເອໂດມ. ລູກຊາຍຂອງໂລຕານແມ່ນ ໂຄຣີ ແລະ ເຮມານ, ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງໂລ ຕານແມ່ນ ທໍານາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂຊບານ: ໂກລາມ, ມານາຄາທ, ໂກເບນ, ໂຊຟາ ແລະ ໂອມາ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊີເບໂອນ: ອາຢາ ແລະ ອານາ. ຜູ້ນີ້ ແມ່ນອານາຜູ້ທີ່ພົບຢາມີນິນໃນທະເລຊາຍ ເມື່ອລາວລ້ຽງສັດພາຫະນະຂອງຊີເບໂອນພໍ່ ຂອງລາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອານາ: ດີຊອນ ແລະ ໂອໂຮລິບາມາ ລູກສາວຂອງ ອານາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເດຊອນ: ອາມາດາ, ອາສບານ, ອິທຣານ ແລະ ຮາຣານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາຊາ: ບາລາອໍາ, ຊູກໍາ, ແລະ ອີຈູກໍາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ ລູກຊາຍຂອງດີຊານ: ອາສ ແລະ ອາຣານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາຂອງໂຄຣີ: ຜູ້ນໍາໂລຕານ, ຜູ້ ນໍາໂຊບານ, ຜູ້ນໍາຊີເບໂອນ, ຜູ້ນໍາອານາ. ຜູ້ນໍາເດຊອນ, ຜູ້ນໍາອາຊາ, ຜູ້ນໍາຣີຊອນ, ເຫຼົ່າ ນີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາໂຄຣຣີໃນການນໍາພາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບັນດາກະສັດທີ່ປົກຄອງໃນເອີເດມ, ກ່ອນທີ່ກະສັດຈະປົກຄອງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະ ບາລາກ ລູກຊາຍຂອງເບໂອ ໄດ້ປົກຄອງໃນເອີເດມ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວຄືເດນນາບາ. ບາລາກຕາຍແລ້ວ, ແລະໂຢບາບລູກຊາຍຂອງເຊຣາຈາກບິບຊຸ່ອາໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ໂຢບາບຕາຍແລ້ວ, ແລະອາໂຊມຈາກແຜ່ນດິນໄທມານໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ອາໂຊມຕາຍແລ້ວ, ແລະອາດາດລູກຊາຍຂອງບາຣາດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໂຈມຕີມິດີອານໃນທົ່ງພຽງໂມອັບ, ໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນເກທາອິມ. ອາດາດຕາຍແລ້ວ, ແລະສາມາດາຈາກມາດເຊກກາດໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ສາມາດາເສຍຊີວິດແລ້ວ, ແລະຊາອຸນຈາກໂຮໂອບິດທີ່ຢູ່ຕິດແມ່ນ້ຳໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ຊາອຸນຕາຍແລ້ວ, ແລະບານເລນອນລູກຊາຍຂອງອາໂຄບໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ບັນເລນອນ ລູກຊາຍຂອງອາໂຄບເສຍຊີວິດ, ແລະອາຣາດ ລູກຊາຍຂອງບາຣາດໄດ້ປົກຄອງແທນທີ່ລາວ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນໂຟກໍ, ແລະຊື່ເມຍຂອງລາວແມ່ນເມເຕເບເອນ, ລູກສາວຂອງມາຕຣາອິດ, ລູກຊາຍຂອງມາຍໂຊອິບ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງເອຊາວ, ໃນເຜົ່າຂອງພວກເຂົາ, ຕາມສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ໃນແຂວງຂອງພວກເຂົາ, ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງພວກເຂົາ: ຜູ້ນຳທຳນາ, ຜູ້ນຳໂກລາ, ຜູ້ນຳເຢເທີ, ຜູ້ນຳໂອໂຮລິບາມາ, ຜູ້ນຳ ເຮລາສ, ຜູ້ນຳ ຟິນອນ, ຜູ້ນຳ ເຄເນັສ, ຜູ້ນຳ ໄທມານ, ຜູ້ນຳ ມາຊາ. ຜູ້ນຳມາເກດີເອນ, ຜູ້ນຳຊາໂຟອິນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເອດອມ, ຢູ່ໃນບັນດາເມືອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນເອຊາວ ພໍ່ຂອງເອດອມ.

ໝາ

ຢາໂກບອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພໍ່ຂອງລາວເຄີຍອາໄສຊົ່ວຄາວ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນລຸ້ນຂອງຢາໂກບ. ໂຈເຊັບອາຍຸສິບເຈັດປີ, ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ເປັນຄົນໜຸ່ມຢູ່ກັບລູກຊາຍຂອງບິນຮາ ແລະ ລູກຊາຍຂອງຊິນປາ ຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ໂຈເຊັບໄດ້ນຳການກ່າວຫາອັນຊົ່ວຮ້າຍມາບອກອິດສະຣາເອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ຢາໂກບຮັກໂຢເຊັບຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ ເພາະວ່າລາວເປັນລູກທີ່ເກີດໃນຍາມແກ່ຂອງລາວ ແລະລາວໄດ້ເຮັດເລື້ອຄຸນທີ່ມີສິສັນຫຼາກຫຼາຍໃຫ້ລາວ ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຫັນວ່າພໍ່ຮັກລາວຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພໍ່, ເຂົາເຈົ້າກໍກຽດຊັງລາວ ແລະບໍ່ສາມາດເວົ້າຫຍັງທີ່ສັນຕິກັບລາວໄດ້ເລີຍ. ແຕ່ໂຢເຊັບມີຝັນ, ລາວໄດ້ລາຍງານມັນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຟັງຄວາມຝັນນີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຝັນ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງມັດຟອນຂ້າວຢູ່ກາງທົ່ງພຽງ, ແລະຟອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍກໍລຸກຂຶ້ນແລະຕັ້ງຕົງ, ແລ້ວຟອນຂ້າວຂອງພວກເຈົ້າກໍຫັນມາອ້ອມແລະກະລາບໄຫວ້ຟອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍ. ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈຶ່ງ

ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຈະປົກຄອງພວກເຮົາບໍ່? ຫຼືເຈົ້າຈະເປັນນາຍພວກເຮົາບໍ່? ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຍິ່ງກຽດຊັງລາວຫຼາຍຂຶ້ນເພາະຄວາມຝັນຂອງລາວ ແລະເພາະຄຳເວົ້າຂອງລາວ ລາວເຫັນຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະ ເລົ່ານັ້ນໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ຟັງ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເຖິງ, ຂ້ອຍຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ຄືກັບວ່າດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະ ດາວສິບເອັດດວງກື່ມກາບຂ້ອຍ. ແລະ ພໍ່ຂອງເຂົາກໍ່ຕຽນເຂົາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ຄວາມຝັນນີ້ທີ່ເຈົ້າຝັນແມ່ນຫຍັງ? ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຮົາຈະນາ, ຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອກື່ມລົງນະມັດເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນບໍ່? ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວອີດສາລາວ, ແຕ່ພໍ່ຂອງລາວເກັບຮັກສາຄຳນັ້ນໄວ້. ພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ພວກເຂົາທີ່ເຊເຄນ. ແລະ ອິດສະລະເອນ ເວົ້າກັບ ໂຢເຊັບ ວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນກຳລັງລ້ຽງແກະຢູ່ເຊເຄນບໍ່? ມາ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ. ລາວຕອບວ່າ ນີ້ແນ່, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້. ອິດສະລະເອນກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເບິ່ງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະແກະສະບາຍດີຫຼືບໍ່, ແລ້ວມາບອກຂ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງລາວອອກຈາກຮ່ອມພູເຮໂບຣນ, ແລະລາວມາຮອດເຊເຄນ. ແລະຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບລາວກຳລັງຫຼົງທາງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາຫຍັງ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າເຂົາເຈົ້າລ້ຽງສັດຢູ່ໃສ. ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຢືນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປໂດກທາອິນ, ແລະໂຢເຊັບກໍ່ໄດ້ຕາມພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປ, ແລະພົບພວກເຂົາຢູ່ໂດກທາອິນ.

ພວກເຂົາເຫັນລາວລ່ວງໜ້າຈາກໂກກ່ອນທີ່ລາວຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາວາງແຜນຮ້າຍທີ່ຈະຂ້າລາວ. ແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ເບິ່ງ, ນັກຝັນນັ້ນກຳລັງມາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາເລີຍ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ ແລະ ໂຍນລາວລົງໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ ສັດຮ້າຍຊົ່ວໄດ້ກິນລາວ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄວາມຝັນຂອງລາວຈະເປັນແນວໃດ. ແຕ່ເມື່ອຮູເບນໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ຊ່ວຍລາວຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຢ່າຕີລາວເຖິງຈິດວິນຍານ. ຮູເບນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຫຼັ່ງເລືອດ, ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງໃນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ແຕ່ຢ່າວາງມືລົງໃສ່ລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຊ່ວຍລາວອອກຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄົນລາວໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂຢເຊັບມາຫາພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ພວກເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອຄຸມທີ່ມີສີສັນຫຼາຍຂອງໂຢເຊັບອອກ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໂຍນເຂົ້າໄປໃນຂຸມ, ແຕ່ຂຸມນັ້ນຫວ່າງເປົ່າ, ບໍ່ມີນ້ຳ. ພວກເຂົານັ່ງລົງກິນເຂົ້າຈີ່, ແລະເມື່ອຍົກຕາຂຶ້ນມາ ພວກເຂົາກໍ່ເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີນັກເດີນທາງ

ຊາວອິສມາແອນກໍາລັງມາຈາກກິນອາດ, ແລະອູດຂອງພວກເຂົາບັນທຸກເຄື່ອງຫອມ, ຢາງໄມ້ ແລະນ້ຳມັນຫອມ. ພວກເຂົາກໍາລັງເດີນທາງໄປເພື່ອນຳລົງສູ່ອີຢິບ.

ຢູດາສໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ມີປະຕິທິດຫຍັງຖ້າຫາກພວກເຮົາຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເຊື່ອງເລືອດຂອງລາວ? ມາ ໃຫ້ພວກເຮົາຂາຍລາວໃຫ້ພວກອິສມາແອນເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ມີຂອງພວກເຮົາຢ່າໄດ້ແຕະຕ້ອງລາວ, ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເປັນເນື້ອເປັນໜຶ່ງດຽວກັນກັບພວກເຮົາ. ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄດ້ຍິນ. ແລະຄົນພໍ່ຄ້າຊາວມາດີນາກໍາລັງຜ່ານໄປ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ດຶງແລະຍົກໂຢເຊັບຂຶ້ນຈາກບໍ່, ແລະຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ຊາວອິສມາແອນດ້ວຍຄ່າຊາວ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳໂຢເຊັບລົງໄປອີຢິບ. ຣູເບນກັບຄືນມາທີ່ຊຸມ, ແລະບໍ່ເຫັນໂຢເຊັບຢູ່ໃນຊຸມ, ແລະລາວຂີກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ. ແລະລາວກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ, ເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄປໃສ່ໄດ້ອີກ? ພວກເຂົາເອົາເສື້ອຄຸມຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ ຂ້າລູກແບ້ດົວໜຶ່ງ ແລະ ເປື້ອນເສື້ອຄຸມນັ້ນດ້ວຍເລືອດ. ແລະພວກເຂົາສົ່ງເສື້ອທີ່ມີສີສັນຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ນຳມາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາພົບສິ່ງນີ້, ຈົ່ງກວດເບິ່ງວ່າເປັນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານບໍ່. ແລະລາວກໍ່ຮັບຮູ້ມັນ ແລະເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ, ສັດປ່າຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ກິນລາວແລ້ວ, ສັດປ່າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບໄປແລ້ວ ຢາໂກບໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະວາງຜ້າກະສັກໃສ່ແອວຂອງລາວ, ແລະໄດ້ໂສກເສົ້າລູກຊາຍຂອງລາວເປັນເວລາຫຼາຍມື້. ລູກຊາຍແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອປອບເດີນລາວ, ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການຖືກປອບເດີນ, ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະລົງໄປຫາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າໃນນະລົກ, ແລະພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ລາວ. ແຕ່ພວກຊາວມົດຮຸນໄດ້ຂາຍໂຢເຊັບເຂົ້າໄປໃນອີຢິບໃຫ້ແກ່ໄປຕີເຟຣດາ, ຂ້າລັບຊີຂອງຟາໂຣ, ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ.

໑໘

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ຢູດາລົງໄປຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະມາຮອດຫາຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວອາດູນລາມ, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຮີຣາ. ແລະຢູດາສໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງຊາຍຄານາອານຄົນໜຶ່ງທີ່ນັ້ນ, ຊື່ຊິວ, ແລະລາວໄດ້ເອົານາງ, ແລະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເອີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍອີກ, ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າໂອນານ. ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍອີກ ແລະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ຊິໂລ, ນາງຢູ່ທີ່ຄາສບີໃນເວລາທີ່ນາງເກີດພວກເຂົາ ແລະຢູດາສໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ເອີ ລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ຊື່ວ່າທາມາ. ແຕ່ເອີຣ໌ ລູກຊາຍທຳອິດ

ຂອງຢູດາເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຂ້າລາວຕາຍ ຢູດາສໄດ້ກ່າວກັບໂຣນານວ່າ, ເຂົ້າໄປຫາພັນລະຍາຂອງອ້າຍເຈົ້າ, ແລະແຕ່ງງານກັບນາງ, ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍແກ່ອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ໂຣນານຮູ້ວ່າເມັດພິດນັ້ນຈະບໍ່ເປັນຂອງລາວ, ມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າເມື່ອໃດລາວເຂົ້າຫາເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ, ລາວກໍ່ຖອກອອກເທິງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເມັດພິດແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ມັນເປັນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດລາວນີ້ດ້ວຍ.

ຢູດາສກ່າວກັບທາມາ ເຈົ້າສາວຂອງລາວວ່າ: ຈິ່ງນັ່ງເປັນແມ່ຫມ້າຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າຊີໂລລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພາະວ່າລາວກ່າວວ່າ: ຢ່າໃຫ້ຄົນນີ້ຕາຍເຫມືອນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ທາມາຈຶ່ງໄປແລະນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງ. ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຜ່ານໄປຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະຊົ່ວອາ ພັນລະຍາຂອງຢູດາກໍ່ຕາຍ, ແລະເມື່ອຢູດາໄດ້ຮັບການປອບໂຍນແລ້ວ, ລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພວກຕັດຂີນແກະຂອງລາວ, ລາວເອງແລະໂຮຣາ ຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງລາວ ຊາວອາດູນລາມ ໄປທີ່ທຳນາ. ແລະເຂົາໄດ້ລາຍງານໃຫ້ທາມາເຈົ້າສາວຂອງລາວວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປທຳນາເພື່ອຕັດຂີນແກະຂອງລາວ. ແລະນາງໄດ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ຫມ້າຍອອກຈາກຕົວ, ນຸ່ງເຄື່ອງລະດູຮ້ອນ, ປະດັບຕົວ, ແລະນັ່ງຢູ່ປະຕູເມືອງເອນານ ທີ່ຢູ່ໃນທາງຜ່ານໄປທຳນາ, ເພາະວ່ານາງເຫັນວ່າຊີໂລໃຫຍ່ແລ້ວ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງເປັນພັນລະຍາແກ່ລາວ. ແລະເມື່ອຢູດາສເຫັນນາງ, ລາວກໍ່ຄິດວ່ານາງເປັນໂຮເພນີ, ເພາະວ່ານາງໄດ້ປົກຄຸມໜ້າຂອງນາງແລ້ວ ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງ. ລາວໄດ້ຫັນໄປຫາທາງຂອງນາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າມາຫາທາງ ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່ານາງແມ່ນເຈົ້າສາວຂອງລາວ. ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງລູກແບ້ຈາກແກະຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ຂອງຮັບປະກັນແກ່ຂ້ອຍ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສົ່ງມັນມາ. ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງເປັນການຮັບປະກັນແກ່ເຈົ້າ? ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ແຫວນຂອງເຈົ້າ, ແລະສາຍຄໍ, ແລະໄມ້ເຫຼົ້າທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເຂົາໃຫ້ແກ່ນາງ, ແລະເຂົາເຂົ້າໄປຫາທາງ, ແລະນາງຖືພາຈາກເຂົາ. ແລະນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນໄປ, ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຮ້ອນຂອງນາງອອກຈາກຕົວ, ແລະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ໜ້າຍຂອງນາງ. ຢູດາໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ໂດຍມີຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຊາວອາດູນລາມຂອງລາວ ເພື່ອຮັບເອົາຂອງຮັບປະກັນຄືນຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ ແຕ່ລາວບໍ່ພົບນາງ ລາວໄດ້ຖາມຜູ້ຊາຍທີ່ມາຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ, ຍິງຂາຍບໍລິການທີ່ຢູ່ເທິງຖະໜົນໃນເອນານຢູ່ໃສ? ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບວ່າ, ບໍ່ມີຍິງຂາຍບໍລິການຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາຢູດາ ແລະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ພົບ, ແລະຜູ້ຄົນຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນເວົ້າວ່າບໍ່ມີໝາກຄ້າຢູ່ທີ່ນີ້. ຢູດາສກ່າວວ່າ, ໃຫ້ນາງເກັບມັນໄວ້ເທາະ, ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຖືກຫົວເລາະເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້

ສິ່ງລູກແບ້ນີ້ໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກສາມເດືອນ ມີຄົນນາ
ລາຍງານແກ່ຢູດາວ່າ: ທາມາເຈົ້າສະໄຫມຂອງທ່ານໄດ້ຫຼົ້ນລາວ, ແລະນີ້ແນ່ນາງມີທ້ອງ
ຈາກການຫຼົ້ນລາວ. ຢູດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ພານາງອອກມາ ແລະໃຫ້ນາງຖືກເຜົາເສຍ. ແຕ່
ນາງຖືກນຳໄປນັ້ນ ໄດ້ສິ່ງຂ່າວໄປຫາພໍ່ຕາຂອງນາງ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍມີທ້ອງຈາກ
ຜູ້ຊາຍທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງລາວ ແລະນາງເວົ້າວ່າ ຈຶ່ງຮູ້ຈັກເບິ່ງວ່າແຫວນ, ສາຍຄໍ
ແລະໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງໃຜ ຢູດາຮັບຮູ້ແລ້ວ ແລະ ເວົ້າວ່າ ທາມາໄດ້ຮັບການຊອກໂຊຫຼາຍ
ກວ່າຂ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງແກ່ຊີໂລລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ
ນາງອີກເລີຍ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອນາງກຳລັງເກີດລູກ, ມີລູກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງ
ນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງເກີດລູກ, ເດັກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍື່ນມືອອກມາ,
ແລະໝໍດ່ຽວໄດ້ຈັບມືແລ້ວຜູກດ້າຍສີແດງໄວ້ທີ່ມີຂອງລາວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ຈະອອກ
ມາກ່ອນ. ແຕ່ເມື່ອລາວເກັບມືກັບຄືນ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ອອກມາທັນທີ, ແລະນາງ
ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ແຕກຮົ່ວອອກມາແນວໃດ? ແລະນາງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຟາເຣສ. ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ, ຜູ້ທີ່ມີສີແດງຢູ່ເທິງມືຂອງລາວ, ແລະລາວ
ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊອາ.

໓໐

ໂຢເຊັບຖືກນຳລົງໄປອີຢິບ, ແລະເປເຕເຟຣ ຄົນຂັ້ນທີຂອງຟາໂຣ, ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ,
ຊາຍຊາວອີຢິບ, ໄດ້ຊື້ລາວຈາກມືຂອງຊາວອີສມາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳລາວລົງມາຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະລາວເປັນຊາຍທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ແລະລາວຢູ່ໃນ
ເຮືອນຂອງນາຍຊາວອີຢິບຂອງລາວ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ
ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ລາວເຮັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນມືຂອງລາວ. ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້ານາຍ
ພໍໃຈ. ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່
ລາວມີ, ເຈົ້ານາຍໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ. ມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຮືອນຂອງ
ຊາວອີຢິບຍ້ອນໂຢເຊັບ, ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທຸກຊັບສິນຂອງລາວທັງໃນ
ເຮືອນ ແລະ ໃນທົ່ງນາຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ມອບໝາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງລາວເອງເລີຍ, ຍົກເວັ້ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລາວກິນ. ແລະ
ໂຢເຊັບມີຮູບຮ່າງງາມ ແລະມີໜ້າຕາງາມຫຼາຍ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການ
ເຫຼົ່ານີ້, ພັນລະຍາຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄດ້ແນມເບິ່ງໂຢເຊັບ ແລະເວົ້າວ່າ, ຈິ່ງນອນ
ກັບຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງຂອງນາຍຂອງລາວວ່າ, ຖ້າ

ນາຍຂອງຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍຜ່ານຂ້ອຍໃນເຮືອນຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ
ໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງໃນເຮືອນນີ້ທີ່ເກີນຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຖືກ
ເກັບໄວ້ຈາກຂ້ອຍ, ຍົກເວັ້ນເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະ
ເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍນີ້ໄດ້ແນວໃດ, ແລະຂ້ອຍຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ? ເມື່ອນາງເວົ້າກັບ
ໂຢເຊັບອັນແລ້ວອັນເລົ່າ, ແລະລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງນາງທີ່ຈະນອນກັບນາງ, ເພື່ອນອນຮ່ວມ
ກັບນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ໜຶ່ງດັ່ງນັ້ນ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເພື່ອເຮັດ
ວຽກງານຂອງລາວ, ແລະບໍ່ມີໃຜຢູ່ພາຍໃນເຮືອນເລີຍ. ແລະນາງໄດ້ຈັບເສື້ອຜ້າຂອງ
ລາວ, ເວົ້າວ່າ, ນອນກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງ
ແລ້ວໜີໄປ, ແລະອອກໄປຂ້າງນອກ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອນາງເຫັນວ່າລາວໄດ້ປະໄວ້
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງແລ້ວຫນີໄປຂ້າງນອກ ແລະນາງໄດ້ເອົາພວກຄົນທີ່
ຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ເບິ່ງເດີ, ລາວໄດ້ນຳເດັກຊາຍຮີບຮູ້ເຂົ້າມາໃຫ້ພວກ
ເຮົາເພື່ອລັບຫຼັກພວກເຮົາ. ລາວເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ ເວົ້າວ່າ ນອນກັບຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍກໍ່ຮ້ອງ
ດ້ວຍສຽງດັງ. ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ອຍຍົກສຽງຂຶ້ນແລະຮ້ອງ, ລາວກໍ່ໄດ້ປະໄວ້
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຢູ່ກັບຂ້ອຍແລ້ວໜີອອກໄປຂ້າງນອກ. ແລະນາງໄດ້ເກັບເຄື່ອງນຸ່ງທີ່
ໄວ້ຢູ່ກັບຕົນ, ຈົນກວ່າເຈົ້ານາຍຈະກັບມາເຮືອນຂອງລາວ. ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວ
ຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ວ່າ: ຄົນໃຊ້ຮີບຮູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ນຳເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້າ
ນ້ອຍເພື່ອເຍາະເຍີ້ຍຂ້ານ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະນອນກັບ
ເຈົ້າ. ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນແລະຮ້ອງ, ລາວໄດ້
ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວຫນີອອກໄປຂ້າງນອກ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອ
ເຈົ້ານາຍໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພັນລະຍາຂອງລາວທີ່ນາງເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າໄດ້
ເຮັດກັບຂ້ອຍດັ່ງນີ້ ລາວກໍ່ໃຈຮ້າຍດ້ວຍຄວາມຕືກດ.

ແລະທ່ານເຈົ້າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບນຳໃສ່ລາວເຂົ້າໄປໃນປ້ອມ, ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່
ນັກທິດຂອງກະສັດຖືກຈັບໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປ້ອມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະ
ໄດ້ເທຄວາມເມດຕາໃສ່ລາວ, ແລະໄດ້ໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ລາວຕໍ່ໜ້າຫົວໜ້າຄຸກ. ແລະ
ຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບຄຸກໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນັກທິດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະທຸກ
ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວເອງກໍ່ເປັນຜູ້ເຮັດ. ຫົວໜ້າຄຸກບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫຍັງເລີຍ
ຜ່ານລາວ, ເພາະວ່າທຸກຢ່າງແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບ
ລາວ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ລາວເຮັດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມືຂອງ
ລາວ.

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍຂອງກະສັດ ອີຍົບ ແລະ ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວໄດ້ທຳບາບຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄືກະສັດອີຍົບ. ແລະຟາໂຣ ໄດ້ໃຈຮ້າຍຕໍ່ຂ້າຝ່າຍສອງຄົນຂອງພະອົງ, ຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍ ແລະ ຕໍ່ຫົວໜ້າ ພໍ່ຄົວ, ແລະ ເຂົາໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກ, ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ໄຢເຊັບຖືກຂັງຢູ່. ແລະ ຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ໄຢເຊັບ, ແລະ ລາວໄດ້ຍືນຢູ່ຂ້າງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກຫຼາຍມື້. ແລະທັງສອງໄດ້ຝັນໃນຄືນດຽວກັນ, ແຕ່ນິມິດຂອງຄວາມຝັນ ຂອງຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍແລະຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງກະສັດອີຍົບ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ ຄຸກ, ແມ່ນນີ້. ໄຢເຊັບເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ເຫັນພວກເຂົາກຳລັງກັງວົນ ໃຈ. ແລະເຂົາໄດ້ຖາມພວກເຂົາລັບຜູ້ຊາຍຂອງຟາໂຣທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໃນຄຸກຢູ່ບ່ອນນາຍຂອງ ເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງໜ້າຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມືດມົວໃນນີ້? ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ: ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຝັນ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕີຄວາມມັນ. ໄຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ການຕີຄວາມຝັນບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່? ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບອກຂ້ອຍເຖິດ. ແລະຫົວໜ້າ ພະນັກງານຖ້ວຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ໄຢເຊັບຟັງ, ແລະເວົ້າວ່າ, ໃນຄວາມຝັນ ຂອງຂ້ອຍມີເຄືອອະງຸ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ໃນເຖົ້າອະງຸ່ນມີສາມກິ່ງ, ແລະມັນກຳລັງເຕີບໃຫຍ່, ອອກຍອດ, ທ່ວງອະງຸ່ນສຸກແລ້ວ. ແລະຈອກຂອງຟາໂຣຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ ເອົາອະງຸ່ນມາບີບໃສ່ຈອກ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖວາຍຈອກໃຫ້ແກ່ຟາໂຣ. ແລະໄຢເຊັບກ່າວກັບ ລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ສາມກິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສາມມື້. ອີກສາມວັນ, ຟາໂຣຈະຈີ່ຈຳຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະຟື້ນຟູເຈົ້າໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຜູ້ ຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍຈອກໃຫ້ຟາໂຣໃນມືຂອງພະອົງຕາມຕຳແໜ່ງ ເດີມຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຖວາຍເຫຼົ້າ. ແຕ່ຈຶ່ງຈີ່ຈຳຂ້ອຍເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ, ເມື່ອ ມັນດີແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຈີ່ຈຳຂ້ອຍຕໍ່ຟາໂຣ, ແລະເຈົ້າຈະນຳຂ້ອຍອອກຈາກຄຸກນີ້. ເພາະວ່າຂ້ອຍຖືກລັກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຮີບຣູ, ແລະທີ່ນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດເລີຍ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ໂຍນຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຂຸນນີ້. ແລະ ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວເຫັນວ່າລາວແປຄວາມໝາຍໄດ້ຖືກຕ້ອງ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບໄຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍ ກໍ່ເຫັນຄວາມຝັນ, ແລະຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຍົກກະຕ່າເຂົ້າຈີ່ປີ້ນສາມກະຕ່າໄວ້ເທິງຫົວຂອງ ຂ້ອຍ, ໃນກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນ ມີອາຫານທຸກຊະນິດທີ່ຟາໂຣກິນ ເປັນວຽກຂອງຊ່າງເຮັດ ເຂົ້າຈີ່ ແລະນົກຂອງສະຫວັນກໍ່ກິນພວກມັນຈາກກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງຂ້ອຍ ໄຢເຊັບ ຕອບລາວວ່າ ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ ກະຕ່າສາມໃບໝາຍເຖິງສາມມື້ ພາຍໃນສາມວັນ, ຟາໂຣຈະຕັດຫົວຂອງເຈົ້າອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະຈະແຂວນເຈົ້າໄວ້ເທິງ ດົ້ນໄມ້, ແລະນົກຂອງສະຫວັນຈະກິນເນື້ອຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນນີ້ທີສາມ, ນີ້ການ ເກີດຂອງຟາໂຣ, ແລະລາວໄດ້ເຮັດງານລ້ຽງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະລາວ ໄດ້ຈີ່ຈຳເຖິງຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ຖືຈອກແລະຕຳແໜ່ງຂອງຜູ້ເຮັດເຂົ້າຈີ່ທ່າມກາງຜູ້ຮັບໃຊ້

ຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ພົ້ນພາບທົ່ວໜ້າຜູ້ຖືຈອກໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງລາວ, ແລະໃຫ້
ຈອກໃສ່ມືຂອງຟາໂຣ. ແຕ່ຫົວໜ້າຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ແຂ່ງຂັນ, ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ຕີ
ຄວາມໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ່າບໍ່ໄດ້ຈຳໂຢເຊັບ, ແຕ່ລົມ
ລາວເສຍ.

໔໑

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຫຼັງຈາກສອງປີ, ຟາໂຣເຫັນຄວາມຝັນ, ລາວຄິດວ່າລາວຍິນຢູ່
ເທິງແມ່ນ້ຳ. ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ຄືກັບວ່າຈາກແມ່ນ້ຳກຳລັງຂຶ້ນມາເຈັດຕົວທີ່ມີຮູບຮ່າງງາມ
ແລະເນື້ອທີ່ເລືອກສັນ, ແລະພວກມັນກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າກົກ. ງົວອື່ນເຈັດຕົວ
ກຳລັງຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກນີ້ຈາກແມ່ນ້ຳ, ມີຮູບຮ່າງຂີ້ຮ້າຍ ແລະ ເນື້ອຜອມ, ແລະ
ກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ຂ້າງໆງົວເຫຼົ່ານັ້ນເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ແລະແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະ
ຜອມດ້ວຍເນື້ອກິນແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ງາມດ້ວຍຮູບຮ່າງແລະດິເລດດ້ວຍເນື້ອຈົນໝົດ,
ແລ້ວຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ. ແລະເຂົາຝັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ມີຫູຂ້າວເຈັດຫູກຳລັງຂຶ້ນ
ມາຢູ່ໃນກ້ານດຽວ, ເປັນຫູທີ່ຖືກເລືອກແລະງາມ. ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ຮວງເຈັດລຳທີ່ຜອມ
ແລະຖືກລົມທຳລາຍກຳລັງງອກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພວກມັນ. ແລະເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ບາງ
ແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ຖືກເລືອກແລະເຕັມໄປ, ແຕ່ຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ,
ແລະມັນເປັນຄວາມຝັນ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງລາວຖືກ
ລົບກວນ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຄືນໄປເອົັນນັກຕີຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງອີຢິບ ແລະຜູ້ມີ
ປັນຍາທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຟາໂຣໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ, ແຕ່ບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດສາມາດຕີຄວາມໝາຍໃຫ້ຟາໂຣໄດ້. ແລະ ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ່າໄດ້ເວົ້າຕໍ່
ຟາໂຣວ່າ, ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈື່ບາບຂອງຂ້ອຍ. ຟາໂຣໄດ້ໃຈຮ້າຍກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະ
ໄດ້ຈັບພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຸກ, ໃນເຮືອນຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ທັງຂ້ານ້ອຍແລະຫົວໜ້າຊ່າງ
ເຮັດເຂົ້າຈີ່. ແລະພວກເຮົາທັງສອງໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນໃນຄືນດຽວກັນ, ຂ້ອຍແລະລາວ,
ແຕ່ລະຄົນເຫັນຕາມຄວາມຝັນຂອງຕົນເອງ. ມີຊາຍໜຸ່ມຄົນໃຊ້ຊາວຮີບຮູ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບ
ພວກເຮົາ, ເປັນຄົນຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ, ແລະລາວກໍ່ໄດ້
ແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ. ມັນເກີດຂຶ້ນແທ້, ດັ່ງທີ່ລາວແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ,
ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ: ຂ້ານ້ອຍຖືກພົ້ນພາບໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຄົນນັ້ນ
ຖືກແຂ່ງຂັນ. ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງຄືນໄປເອົັນໂຢເຊັບ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາລາວອອກຈາກຄຸກ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກິນລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້
ມາຫາຟາໂຣ. ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປ
ຄວາມໝາຍມັນໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເຈົ້າວ່າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມຝັນ, ເຈົ້າ

ສາມາດແປຄວາມໝາຍພວກມັນໄດ້. ໂຢເຊັບຕອບຟາໂຣວ່າ, ໂດຍປາສະຈາກພຣະເຈົ້າ, ການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຟາໂຣຈະບໍ່ຖືກຕອບ. ຟາໂຣເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, ໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢືນຢູ່ຂ້າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ແລະເຊັ່ນດຽວກັນກັບວ່າ ອອກຈາກແມ່ນ້ຳ ມີງົວເຈັດໂຕກຳລັງຂຶ້ນມາ ທີ່ງາມໃນຮູບຮ່າງ ແລະເປັນງົວທີ່ເລືອກສັນໃນເນື້ອ, ແລະພວກມັນກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າອ້ອ ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ງົວເຈັດໂຕອື່ນກຳລັງຂຶ້ນມາຕາມຫຼັງພວກມັນຈາກແມ່ນ້ຳ, ຊົ່ວຮ້າຍແລະຂີ້ຮ້າຍໃນຮູບຮ່າງ, ແລະຜອມໃນເນື້ອ, ເຊິ່ງຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນສິ່ງທີ່ຂີ້ຮ້າຍກວ່ານັ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະຜອມກໍກິນງົວເຈັດໂຕທຳອິດທີ່ງາມແລະດີເລີດຈົນໝົດ. ແລະພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງພວກມັນ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ປາກົດວ່າພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງພວກມັນ, ແລະຮູບຮ່າງຂອງພວກມັນກໍຍັງຂີ້ຮ້າຍຄືກັບຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະເມື່ອຕົ້ນຂຶ້ນແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ນອນຕໍ່. ແລະຂ້ອຍເຫັນອີກໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄືກັບວ່າມີຫູຂ້າວເຈັດຫູກຳລັງຂຶ້ນມາໃນລຳຕົ້ນດຽວ, ເຕັມແລະງາມ. ແຕ່ຫູຂ້າວອີກເຈັດຫູທີ່ບາງແລະຖືກລົມທຳລາຍກຳລັງງອກຂຶ້ນຢູ່ຖິດຈາກພວກມັນ. ແລະຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ງາມແລະເຕັມໄປ, ຂ້ອຍຈິ່ງເວົ້າກັບພວກນັກຄູຄວາມ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຄວາມໝາຍໃຫ້ຂ້ອຍ.

ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນໜຶ່ງດຽວ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະເຮັດນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນແລ້ວ. ແມ່ຄວາຍເຈັດໂຕທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລູກຂ້າວເຈັດລູກທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ, ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນໜຶ່ງດຽວ. ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຜອມ ທີ່ຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກມັນ ແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລຳຕົ້ນເຂົ້າເຈັດລຳທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍ ແມ່ນເຈັດປີ, ຈະເປັນເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຫິວ. ແຕ່ຄຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຟາໂຣນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຈະມີເຈັດປີຂອງຄວາມອຶດຫິວມາຫຼັງຈາກເຫຼົ່ານີ້, ແລະພວກເຂົາຈະລົມຄວາມອຶດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວອີຢິບ, ແລະຄວາມອຶດຫິວຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນ. ແລະຄວາມຮັ່ງມີຈະບໍ່ຖືກຮູ້ຈັກເທິງແຜ່ນດິນຈາກການອຶດຫິວທີ່ກຳລັງຈະມາຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າມັນຈະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ກ່ຽວກັບການທີ່ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣເກີດຂຶ້ນສອງຄັ້ງນັ້ນ, ເພາະວ່າພຣະດຳລັດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຈະເປັນຄວາມຈິງ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະເລັ່ງປະຕິບັດມັນ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງພິຈາລະນາຊອກຫາຄືນທີ່ສະຫລາດແລະມີສະຕິປັນຍາ, ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໃຫ້ຟາໂຣເຮັດ ແລະໃຫ້ລາວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ. ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເກັບກຳອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່

ກຳລັງຈະມາເຖິງທີ່ຕົວເຫຼົ່ານີ້, ແລະໃຫ້ເກັບເຂົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຟາໂຣ, ໃຫ້ເກັບຮັກສາອາຫານໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ແລະ ຈະເປັນ ອາຫານ ທີ່ໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ແຜ່ນດິນ ເຂົ້າໄປໃນ ເຈັດ ປີ ຂອງ ຄວາມອຶດຫິວ ທີ່ ຈະເປັນ ໃນ ແຜ່ນດ ແຕ່ຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກໃຈຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ.

ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວວ່າ, ພວກເຮົາຈະພົບຊາຍຄົນໃດແບບນີ້ບໍ່, ຜູ້ທີ່ມີວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວລາວ? ຟາໂຣກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ ຈຶ່ງບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ສະຫຼາດແລະມີສະຕິປັນຍາກວ່າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງຂ້ອຍ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ບັນລັງເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ. ຟາໂຣກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມັນຂ້ອຍແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ປົກຄອງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະຫຼັງຈາກຟາໂຣຖອດແຫວນອອກຈາກມືຂອງລາວ, ລາວກ່າວໆມັນໄວ້ເທິງມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນຸ່ງເສື້ອຄຸ້ມຜ້າປ່ານໃຫ້ລາວ, ແລະວາງປົກຄຳອ້ອມຄໍຂອງລາວ. ແລະ ເອົາຂີ້ນ ລາວ ເທິງ ລົດ ທີ່ ສອງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ປະກາດ ຂ້າ ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຄືຟາໂຣ, ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າ ບໍ່ມີໃຜຈະຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ແລະ ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງໂຢເຊັບວ່າ ຊອນທອມຟານັກ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ອາເຊເນັດ ລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາ ປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສ ແກ່ລາວເປັນພັນລະຍາ ໂຢເຊັບແມ່ນມີອາຍຸສາມສິບປີ ເມື່ອລາວຍືນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣກະສັດຂອງອີຢິບ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຟອນຂ້າວໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ແລະເຂົາໄດ້ເກັບກຳອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະເຂົາໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ, ອາຫານຈາກທົ່ງພຽງອ້ອມຮອບເມືອງແຕ່ລະເມືອງ ເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນເມືອງນັ້ນໆ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເຂົ້າໄວ້ຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດຄືກັບທາຍຂອງທະເລ ຈົນກ່ວາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີຈຳນວນ

ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ລູກຊາຍສອງຄົນກ່ອນທີ່ເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຫິວຈະມາເຖິງ, ຜູ້ທີ່ອາເຊເນັດລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສໄດ້ເກີດໃຫ້ລາວ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຄົນທຳອິດຂອງລາວວ່າ ມະນັດເຊ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວລືມຄວາມລຳບາກທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງເຮືອນພໍ່ຂອງລາວ. ແຕ່ຊື່ຂອງລູກຄົນທີສອງເອີ້ນວ່າເອັບຣາອິມ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຂ້ອຍໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ. ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ແລະເລີ່ມເຈັດປີຂອງຄວາມອຶດຫິວມາ, ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບເວົ້າ,

ແລະເກີດຄວາມອຶດຫິວໃນທຸກແຜ່ນດິນ, ແຕ່ໃນທຸກແຜ່ນດິນອີ່ຫຍັງມີເຂົ້າຈີ່. ແລະແຜ່ນດິນອີ່ຫຍັງໝົດກໍ່ຫິວ, ປະຊາຊົນຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພາໂຮກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່, ແລະພາໂຮກ່ຽວເວົ້າກັບຊາວອີ່ຫຍັງໝົດວ່າ: ໄປຫາໂຢເຊັບ, ແລະສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ, ຈິ່ງເຮັດຕາມ. ແລະຄວາມອຶດຫິວແມ່ນຢູ່ທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເປີດຄັງເກັບເມັດພືດທັງໝົດ, ແລະຂາຍໃຫ້ຊາວອີ່ຫຍັງທັງໝົດ. ແລະ ທຸກແຜ່ນດິນທັງໝົດກໍ່ມາຍັງອີ່ຫຍັງເພື່ອຊື້ເຂົ້າຈາກໂຢເຊັບ, ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວທຸກແຜ່ນດິນ.

໔໒

ເມື່ອຢາໂຣບເຫັນວ່າມີການຂາຍຢູ່ໃນອີ່ຫຍັງ, ລາວຈິ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈິ່ງເບິ່ງຂີ້ຄ້ານ? ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າມີເມັດພືດຢູ່ໃນອີ່ຫຍັງ. ລົງໄປທີ່ນັ້ນແລະຊື້ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍ.

ພີ່ນ້ອງສິບຄົນຂອງໂຢເຊັບໄດ້ໄປລົງເພື່ອຊື້ເມັດພືດຈາກອີ່ຫຍັງ ແຕ່ເປັນຢາມົນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງໂຢເຊັບ, ລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງໄປກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ, ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບເປັນໄພກັບລາວເລີຍ. ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ມາຊື້ເຂົ້າກັບຄົນອື່ນໆທີ່ກຳລັງມາ, ເພາະວ່າມີການຫົວກະຫາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ໂຢເຊັບແມ່ນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ, ລາວຂາຍໃຫ້ທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນ, ແລະພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາກະລົບໄຫວ້ລາວໂດຍການຫັນໜ້າລົງສູ່ພື້ນດິນ. ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວຮູ້ຈັກພວກເຂົາ, ແລະລາວເຮັດຕົນເປັນຄົນແປກໜ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າມາຈາກໃສ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ, ມາຊື້ອາຫານ. ໂຢເຊັບຮັບຮູ້ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາວ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຈີ່ຈຳຝັນຂອງລາວເຊິ່ງລາວເຫັນ ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ສອດແນມ ພວກເຈົ້າມາເພື່ອສືບສວນຮ່ອງຮອຍຂອງແຜ່ນດິນ ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ເຈົ້ານາຍ, ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານມາເພື່ອຊື້ອາຫານ. ພວກເຮົາທັງໝົດເປັນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຊາຍຄົນດຽວກັນ, ພວກເຮົາມີສັນຕິ, ພວກລູກຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນຜູ້ສອດແນມ. ແຕ່ພຣະອົງຕົວດກັບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ພວກເຈົ້າມາເພື່ອເບິ່ງຮອຍຕີນຂອງແຜ່ນດິນ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປັນລູກຊາຍຂອງທ່ານສິບສອງຄົນ, ເປັນພີ່ນ້ອງກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ຄົນນ້ອຍກວ່າຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນນີ້, ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມ. ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານຈະຖືກພິສູດ, ຂ້າພະເຈົ້າ

ສາບານໂດຍສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣ, ທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກທີ່ນີ້ເລີຍ, ຖ້ານ້ອງຊາຍທີ່ອ່ອນ
ກວ່າຂອງທ່ານບໍ່ມາທີ່ນີ້. ສິ່ງຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າໄປ ແລະ ເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກ
ເຈົ້າມາ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຖືກຄຸມຂັງໄວ້ຈົນກວ່າຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຊັດເຈນວ່າ
ພວກເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງຫຼືບໍ່, ຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າສາບານຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣວ່າ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມແທ້ໆ. ແລະ ທ່ານໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກສາມອັນ
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃນນັ້ນທີ່ສາມວ່າ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະມີ
ຊີວິດ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິພາບ, ໃຫ້ອ້າຍ
ນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງທ່ານເຈົ້າຖືກກັກໄວ້ໃນຄຸກ, ແຕ່ພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ແລະ ນຳເອົາເຂົາທີ່
ທ່ານເຈົ້າຊື້ໄວ້ກັບຄືນມາ. ແລະນຳນ້ອງຊາຍທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຄຳ
ເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະຖືກເຊື່ອ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຕາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຮົາຢູ່ໃນບາບກ່ຽວກັບ
ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພວກເຮົາມອງຂ້າມຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວ ເມື່ອລາວຂໍຮ້ອງຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງລາວ, ແລະ
ເພາະເຫດນີ້ ຄວາມທຸກທໍລະມານນີ້ຈຶ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ຕອບແລ້ວ ຮູເບນ ເວົ້າກັບ
ພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າບໍ່, ເວົ້າວ່າ, ຢ່າເບິ່ງເດັກນ້ອຍ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່
ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ? ແລະແນ່ນອນ ເລືອດຂອງລາວຖືກຮຽກຮ້ອງ. ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າໂຢເຊັບ
ຟັງຢູ່, ເພາະວ່ານາຍພາສາຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາ. ໂຢເຊັບໄດ້ຫັນກັບຄືນຈາກພວກເຂົາ
ແລ້ວຮ້ອງໄຫ້, ແລະອີກຄັ້ງໄດ້ເຂົ້າມາເກັບພວກເຂົາ, ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ແລະເອົາ
ຊິເມໂອນຈາກພວກເຂົາ, ແລະມັດລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

ໂຢເຊັບໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເດັມພາຊະນະຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍເມັດພິດ, ແລະໃຫ້ເອົາເງິນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃສ່ຄົນໃນຖິງຂອງແຕ່ລະຄົນ, ແລະໃຫ້ເສບຮຽດແກ່ເຂົາເຈົ້າສຳລັບການເດີນທາງ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງເມັດພິດໄວ້ເທິງລາຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລ້ວກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ. ເມື່ອແກ້ໄຂຖືກກະສອບຂອງລາວເພື່ອໃຫ້
ອາຫານສັດແກ່ລາຂອງລາວ ທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາພັກ, ລາວໄດ້ເຫັນມັດເງິນຂອງລາວຢູ່
ເທິງປາກຖິງກະສອບ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ ເງິນໄດ້ຖືກຄົນໃຫ້ຂ້ອຍ
ແລ້ວ, ແລະນີ້ແມ່ນມັນຢູ່ໃນຖິງຂອງຂ້ອຍ. ແລະຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ປະຫລາດໃຈ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ວິຕົກກັງວົນຕໍ່ກັນແລະກັນ, ເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ກັບພວກເຮົາ
ເປັນຫຍັງ? ເຂົາເຈົ້າມາຫາຢາໂຮບ ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ, ແລະ
ລາຍງານຕໍ່ລາວກ່ຽວກັບເຫດການທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນ
ເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ, ແລະໄດ້ຈັບພວກເຮົາໃສ່ຄຸກ, ຄື
ກັບວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ສອດແນມແຜ່ນດິນ. ພວກເຮົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນ

ສັນຕິພາບ, ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສອດແນມ. ພວກເຮົາເປັນອ້າຍນ້ອງສົບສອງຄົນ, ເປັນລູກ
ຊາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ຄົນນ້ອຍຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົານີ້ໃນ
ແຜ່ນດິນຄານາອານ. ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ໃນ
ເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ, ຈິ່ງປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງໄວ້ທີ່ນີ້ກັບຂ້ອຍ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈິ່ງເອົາເຂົ້າທີ່ຊື້ໄວ້ສໍາລັບເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວໄປເທົ່ນ. ແລະຈິ່ງນໍາ
ອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພວກສອດ
ແນມ, ແຕ່ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ, ແລະຂ້ອຍຈະຄືນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຄ້າຂາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງເທຖົງຂອງ
ພວກເຂົາ, ມັດເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນກໍຢູ່ໃນຖົງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາເອງກັບພໍ່
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນມັດເງິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວ. ຢາດໂກບ ພໍ່ຂອງ
ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍລູກ, ໂຢເຊັບ
ຢູ່ແລ້ວ, ຊິເມໂອນບໍ່ຢູ່ແລ້ວ, ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາເບັນຢາມົນໄປ; ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດໄດ້
ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ. ຮູບເບນໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈິ່ງຂ້າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງ
ຂ້ອຍເສຍ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ. ຈິ່ງມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍ
ຈະນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກ
ເຈົ້າ, ເພາະວ່າອ້າຍຂອງລາວຕາຍແລ້ວ, ແລະລາວຄົນດຽວຖືກປະໄວ້, ແລະຖ້າມີເຫດ
ການໃດໆເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງທີ່ພວກເຈົ້າໄປ, ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍດ້ວຍ
ຄວາມໂສກເສົ້າໃນຍາມແກ່ຊາ.

໔໖

ແຕ່ຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ກິນເຂົ້າທີ່ນໍາມາຈາກອີຢິບໝົດແລ້ວ, ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຈິ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈິ່ງໄປຊື້
ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ແຕ່ຢູດາສໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ຊາຍເຈົ້າ
ນາຍແຕ່ທັງແຜ່ນດິນໄດ້ເປັນພະຍານຢ່າງແຮງກ້າກັບພວກເຮົາວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນ
ໜ້າຂອງຂ້ອຍ ຖ້ານ້ອງຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າສົ່ງ
ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປ ແລະ ຈະຊື້ອາຫານໃຫ້
ເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ສົ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປ,
ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າ
ອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍຂອງພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ. ອິດສະລາເອນກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງ
ພວກເຈົ້າເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ, ໂດຍການບອກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າພວກເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງ? ພວກ
ເຂົາຈິ່ງເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມພວກເຮົາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບພວກເຮົາແລະ

ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ແລະພວກເຮົາມີອ້າຍນ້ອງບໍ່? ພວກເຮົາຈິ່ງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລາວຮູ້ຕາມຄໍາຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າລາວຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ຈິ່ງນໍາອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາມາ? ຢູ່ດາສໄດ້ກ່າວກັບອິດສະລາເອນ ພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ຈິ່ງສົ່ງເດັກນ້ອຍໄປກັບຂ້ອຍ, ແລະພວກເຮົາຈະລູກຂຶ້ນໄປ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະບໍ່ຕາຍ, ທັງພວກເຮົາ, ເຈົ້າ, ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ. ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າລາວ, ຈິ່ງຊອກຫາລາວຈາກມືຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນໍາລາວມາຫາເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນມີບາບຕໍ່ເຈົ້າຕະຫຼອດມື້. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະກັບຄືນມາແລ້ວສອງເທື່ອ. ອິດສະລາເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງເຮັດສິ່ງນີ້: ເອົາຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນໃສ່ພາຊະນະຂອງເຈົ້າ, ແລະນໍາຂອງຂວັນລົງໄປໃຫ້ຜູ້ຊາຍນັ້ນ, ຄືຍາງໄມ້, ນ້ຳເຜິ້ງ, ເຄື່ອງຫອມ, ນ້ຳມັນຫອມ, ເທເລບິນ, ແລະຖົ່ວ. ແລະເອົາເງິນສອງເທົ່າໄປໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນໃນຖົງຂອງເຈົ້ານັ້ນ ຈິ່ງນໍາກັບຄືນໄປດ້ວຍ, ບາງທີມັນອາດຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ. ແລະເອົາອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄປ, ແລ້ວລູກຂຶ້ນລົງໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນ. ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍປະທານພຣະຄຸນແກ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະໃຫ້ສິ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະເບັນຢາມືນກັບມາ, ສ່ວນຂ້ານ້ອຍ ຖ້າຂ້ານ້ອຍຕ້ອງສູນເສຍລູກ ກໍ່ຂໍໃຫ້ສູນເສຍເທົ່ານັ້ນ.

ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ເອົາຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເງິນສອງເທົ່າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເບັນຢາມືນ, ແລ້ວລູກຂຶ້ນລົງໄປອີຍ, ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໄຢເຊັບ. ໄຢເຊັບເຫັນພວກເຂົາ ແລະເບັນຢາມືນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ມີແມ່ດຽວກັນ, ແລ້ວລາວເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ຈິ່ງນໍາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຂ້າສັດ ແລະກຽມອາຫານ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະກິນເຂົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໃນເວລາທ່ຽງ. ຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໄຢເຊັບເວົ້າ, ແລະນໍາພວກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໄຢເຊັບ. ເມື່ອພວກຜູ້ຊາຍເຫັນວ່າພວກເຂົາຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໄຢເຊັບ, ພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນໃນຖົງຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ພວກເຮົາຈິ່ງຖືກນໍາເຂົ້າມາ, ເພື່ອກ່າວຫາພວກເຮົາຢ່າງເທັດເຖງ ແລະ ໂຈມຕີພວກເຮົາ, ເພື່ອເອົາພວກເຮົາໄປເປັນຂ້າທາດ, ແລະ ເອົາລາຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຄົນຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງໄຢເຊັບ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວຢູ່ທີ່ປະຕູເຮືອນ, ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ເຈົ້ານາຍ, ມາລົງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອຊື້ອາຫານ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາມາຮອດບ່ອນພັກ ແລະພວກເຮົາເປີດຖົງຂອງພວກເຮົາ ແລະນີ້ແມ່ນເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຖົງຂອງລາວ, ເງິນຂອງພວກເຮົາຕາມນ້ຳໜັກ, ພວກເຮົາໄດ້ນໍາມັນກັບມາດຽວນີ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ນໍາເງິນອື່ນມາກັບຕົວເພື່ອຊື້ອາຫານ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າ

ຜູ້ໃດໄດ້ໃສ່ເງິນເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງພວກເຮົາ. ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ກະລຸນາພວກເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ຊັບສິນບັດແກ່ພວກເຈົ້າໄວ້ໃນຖົງຂອງພວກເຈົ້າ. ເງິນ
ຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແລ້ວ. ແລ້ວລາວກໍ່ພາຊິເດືອນອອກ
ມາຫາພວກເຂົາ. ແລະລາວໄດ້ນຳນ້ຳມາລ້າງຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ອາຫານສັດແກ່
ລາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ກຽມຂອງຂວັນໄວ້ຈົນກວ່າໂຢເຊັບຈະມາເຖິງໃນເວລາ
ທ່ຽງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າລາວຈະກິນເຂົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ
ເຮືອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍໃຫ້
ລາວໃນເຮືອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັມໜ້ານະມັດສະການລາວລົງເຖິງແຜ່ນດິນ. ລາວຖາມ
ພວກເຂົາວ່າ, ທ່ານສະບາຍດີບໍ່; ແລະ ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພໍຂອງທ່ານທີ່ເປັນຄົນ
ເຖົ້າ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນ, ລາວຍັງມີສຸຂະພາບດີຢູ່ບໍ່; ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່; ພວກເຂົາ
ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ພໍຂອງພວກເຮົາ, ລູກຊາຍຂອງທ່ານ, ຍັງມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ຍັງມີຊີວິດຢູ່.
ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ເຖິງຕົວລົງ
ກາບໄຫວ້ລາວ. ໂຢເຊັບເບິ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕາຂອງລາວ, ແລ້ວເຫັນເປັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງ
ລາວທີ່ມີແມ່ດຽວກັນ, ແລະເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນອ້າຍນ້ອງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າ, ທີ່
ພວກເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ຂ້ອຍວ່າຈະນຳມາບໍ່? ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາເຈົ້າ, ລູກ
ເອີຍ. ແຕ່ໂຢເຊັບຖືກລົບກວນ ເພາະວ່າພາກພາຍໃນຂອງລາວຖືກກະຕຸ້ນເທິງອ້າຍນ້ອງ
ຂອງລາວ, ແລະລາວຊອກຫາທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້. ແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ, ລາວຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່
ນັ້ນ.

ແລະ ເມື່ອລ້າງໜ້າແລ້ວ, ລາວອອກມາ ຄວບຄຸມຕີນເອງໄດ້, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຈັດ
ເຂົ້າຈີ່ມາ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃຫ້ລາວຄົນດຽວ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຍກ
ຕ່າງຫາກ, ແລະໃຫ້ຊາວອີຢິບທີ່ກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວແຍກຕ່າງຫາກ, ເພາະວ່າຊາວ
ອີຢິບບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວຮີບຣິໂວໄດ້, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດ
ສຳລັບຊາວອີຢິບ. ພວກເຂົານຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ, ລູກຫົວປີຕາມຄວາມສົດພິເສດຂອງລາວ,
ແລະລູກນ້ອຍກວ່າຕາມຄວາມໝູ່ນຂອງລາວ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແຕ່ລະຄົນກໍ່ປະຫລາດ
ໃຈຕໍ່ພັນນ້ອງຂອງຕົນ. ພວກເຂົາເອົາສ່ວນແບ່ງຈາກລາວໄປຫາຕີນເອງ, ແຕ່ສ່ວນແບ່ງ
ຂອງເປັນຢາມິນໃຫຍ່ກວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາທັງໝົດຫ້າເທົ່າ, ແລະພວກເຂົາຕື່ມ
ແລະມ່ວນກັບລາວ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງລາວວ່າ ໃຫ້ເດັ່ນຖົງຂອງຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍອາຫານໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາສາມາດຍົກໄດ້ ແລະໃຫ້ໃສ່ເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນໄວ້ ທີ່ປາກຖົງ ແລະໃຫ້ໃສ່ຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງນ້ອງ ພ້ອມກັບເງິນຄ່າ ເມັດພືດຂອງລາວ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄໍາສັ່ງຂອງໂຢເຊັບ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້.

ຕອນເຊົ້າຮຸ່ງອາລຸນ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກສົ່ງໄປ, ພວກເຂົາເອງແລະລາຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກເມືອງແລ້ວ ຍັງບໍ່ທັນໄປເກ, ໂຢເຊັບກໍ່ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມ ເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ລູກຂຶ້ນໄລ່ຕາມພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະເມື່ອເຈົ້າຕິດຕາມທັນ ພວກເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕອບແທນ ຄວາມຊົ່ວແທນຄວາມດີ? ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລັກເອົາຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍ? ນີ້ບໍ່ແມ່ນ ຈອກທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຕົ້ນນ້ຳຢູ່ບໍ? ແລະລາວເອງກໍ່ໃຊ້ມັນໃນການທຳນາຍ. ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດນີ້. ແລະເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຂົາແລ້ວ, ທ່ານ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າ ນາຍຈຶ່ງເວົ້າຕາມຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້? ຂໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຮັດຕາມຄໍາເວົ້ານີ້. ຖ້າເງິນ ທີ່ພວກເຮົາພົບໃນຖົງຂອງພວກເຮົານັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ນຳກັບຄືນມາຫາທ່ານຈາກ ແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະລັກເງິນຫຼືຄ່າຈາກເຮືອນຂອງເຈົ້ານາຍ ຂອງທ່ານໄດ້ແນວໃດ? ຜູ້ທີ່ເຈົ້າພົບຈອກຂອງເດັກນ້ອຍເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ໃຫ້ລາວຕາຍ, ແລະພວກເຮົາກໍ່ຈະເປັນຂ້າທາດແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ເຈົ້າກ່າວວ່າ: ດຽວນີ້, ດັ່ງທີ່ທ່ານເວົ້າ, ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຈອກຖືກພົບຢູ່ກັບ, ຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ ພວກທ່ານຈະບໍ່ລິສຸດ. ແລະພວກເຂົາອົບດ່ວນ, ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ປ່ອຍຖົງຂອງລາວລົງ ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ເປີດຖົງຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຄື້ນຫາໂດຍເລີ່ມຈາກຜູ້ເຖົ້າ ຈົນກ່ວາມາເຖິງຜູ້ນ້ອຍກວ່າ ແລະພົບຈອກຢູ່ໃນຖົງຂອງເປັນຢາມິນ ແລະພວກເຂົາກໍ່ສຶກ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ວາງຖົງຂອງຕົນເທິງລາຂອງຕົນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.

ຢູດາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ເຂົ້າມາຫາໂຢເຊັບ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ລັ້ມລົງຕໍ່ໜ້າລາວເທິງແຜ່ນດິນ. ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າເຮັດ ເລື່ອງນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າຄົນເຊັ່ນຂ້ອຍສາມາດທາຍໄດ້? ຢູດາສກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາຈະຕອບຫຍັງແກ່ເຈົ້ານາຍ, ຫຼືພວກເຮົາຈະເວົ້າຫຍັງ, ຫຼືພວກເຮົາຈະຖືກຊອກ ໃຫ້ຊອບທຳໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກລູກຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລ້ວ, ນີ້ແມ່ນພວກເຮົາເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງພວກເຮົາ, ແລະຜູ້ ທີ່ຖືກພົບຈອກນຳ. ໂຢເຊັບກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້ເດັດຂາດ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກພົບຈອກ

ຢູ່ກັບລາວ, ລາວເອງຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ຂອງພວກ
ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ. ເມື່ອຢູ່ຕາເຂົ້າໃກ້ລາວແລ້ວ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້າ
ນາຍ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຄຳຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ແລະຂໍຢ່າໂກດຮ້າຍກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານແມ່ນຄືກັບພາໄຮ. ພຣະເຈົ້າ, ທ່ານໄດ້ຕາມບັນດາລູກຂອງທ່ານວ່າ,
ພວກເຈົ້າມີພໍ່ຫຼືອ້າຍນ້ອງບໍ່? ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ, ພວກເຮົາມີພໍ່ທີ່ເຖົ້າ
ແກ່, ແລະມີລູກນ້ອຍທີ່ເກີດໃນຍາມຊາວປີຂອງລາວ, ແລະອ້າຍຂອງລູກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ຕາຍ
ແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເຫຼືອຢູ່ຄົນດຽວຈາກແມ່ຂອງລາວ, ແລະພໍ່ຂອງລາວຮັກລາວ. ທ່ານໄດ້
ກ່າວກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, ໃຫ້ພາລາວມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະດູແລລາວ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ, ເດັກນ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດປະພຶກສາຂອງມັນໄດ້, ແຕ່ຖ້າ
ມັນປະພຶກສາ, ມັນຈະຕາຍ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບລູກຂອງທ່ານວ່າ ຖ້າອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍກວ່າ
ຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົງມາກັບພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍອີກ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາໄດ້
ລາຍງານຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາໃຫ້ລາວຟັງ. ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງໄປອີກແລະຊື້ອາຫານເລັກນ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່
ສາມາດລົງໄປໄດ້, ແຕ່ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາລົງໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາກໍ່ຈະລົງໄປ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້ ຖ້າ
ນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າເວົ້າວ່າ ພໍ່ຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ແມ່ຍິງໄດ້ເກີດລູກສອງຄົນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະຄົນໜຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກຂ້ອຍ ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າລາວຖືກສັດປ່າກິນ ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ເຫັນລາວຈົນເຖິງດຽວນີ້ ຖ້າດັ່ງນັ້ນທ່ານຮັບເອົານີ້ໄປຈາກໜ້າຂ້ອຍ ແລະຄວາມອ່ອນແອ
ເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງ ທ່ານກໍ່ຈະນຳຄວາມແກ່ຂອງຂ້ອຍລົງສູ່ນະລຶກດ້ວຍຄວາມ
ໂສກເສົ້າ ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄປເຂົ້າຫາເດັກຊາຍຂອງທ່ານ, ຄົນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວຜູກພັນຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ເດັກນ້ອຍນີ້, ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ເມື່ອລາວເຫັນວ່າເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ລາວຈະ
ຕາຍ, ແລະພວກລູກຂອງເຈົ້າຈະນຳຄວາມແກ່ຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນຂ້າຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ລົງສູ່ນະລຶກດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. ເພາະວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ຮັບ
ເດັກນ້ອຍຈາກພໍ່, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນຳລາວໄປຫາທ່ານ ແລະ ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າ
ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນມີບາບຕໍ່ພະຫຼອດທຸກມື້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບທ່ານ
ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແທນເດັກນ້ອຍ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ບ້ານຂອງເຈົ້ານາຍ, ແຕ່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຂຶ້ນໄປກັບ
ພໍ່ນ້ອງຂອງລາວ. ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ແນວໃດ ໃນເມື່ອເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຈະເກີດແກ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.

ແລະໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດທົນທັງໝົດຂອງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ກັບລາວໄດ້, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ສິ່ງທຸກຄົນອອກໄປຈາກຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜຢືນຢູ່ກັບໂຢເຊັບເມື່ອລາວເປີດເຜີຍຕົວເອງກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ປ່ອຍສຽງຮ້ອງໄຫ້, ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຍິນ, ແລະມັນໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນເຖິງພະລາຊະວັງຂອງຟາຣ໌ອ. ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ແລະພວກພີ່ນ້ອງບໍ່ສາມາດຕອບລາວໄດ້, ເພາະວ່າພວກເຂົາຕົກໃຈ. ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ເຂົາມາໃກ້ຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້. ລາວຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍໄປຍັງອີຢິບ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າເສົ້າໂສກເລີຍ ແລະຢ່າໃຫ້ມັນເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກແກ່ພວກທ່ານ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຂາຍຂ້ານ້ອຍມາທີ່ນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາກ່ອນໜ້າພວກທ່ານເພື່ອຊີວິດ ນີ້ແມ່ນປະທັບສອງຂອງຄວາມອິດຫົວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຍິ່ງເຫຼືອອີກຫ້າປີ ທີ່ຈະບໍ່ມີການໄຖ່ນາ ຫຼືການເກັບກ່ຽວ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ ເພື່ອປະໄວ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພື່ອລ້ຽງດູການປະໄວ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາທີ່ນີ້, ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເໝືອນພໍ່ຂອງຟາຣ໌ອ, ແລະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຮືອນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ຈຶ່ງຮີບໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ບອກລາວວ່າ ລູກຊາຍຂອງທ່ານຄືໂຢເຊັບເວົ້າດັ່ງນີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເຈົ້ານາຍທີ່ວ່າແຜ່ນດິນອີຢິບ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງລົງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ຢ່າຢູ່ຕໍ່. ແລະເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເກເຊັມແຫ່ງອາຣາເບຍ, ແລະເຈົ້າຈະຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ, ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ, ແກະຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ. ແລະຂ້ອຍຈະເລັ່ຍງດູເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າຍິ່ງມີການກະຫຼາດອີກຫ້າປີ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ. ຈຶ່ງເບິ່ງ, ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນແລະ ຕາຂອງເບັນຢາມິນ ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍເຫັນວ່າ ປາກຂອງຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ. ຈຶ່ງລາຍງານໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ເຖິງຄວາມສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃນອີຢິບ ແລະ ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນທັງໝົດ, ແລ້ວຈຶ່ງຮີບນຳພໍ່ຂອງຂ້ອຍລົງມາທີ່ນີ້. ແລະລາວໄດ້ໂອບຄໍເບັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລ້ວຮ້ອງໄຫ້ກັບລາວ, ແລະເບັນຢາມິນກໍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໂອບຄໍລາວ. ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຈູບພີ່ນ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງລາວແລ້ວ, ລາວກໍ່ຮ້ອງໄຫ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.

ແລະຂ່າວໄດ້ແຜ່ສຽງໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຮວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາ
ແລ້ວ, ແລະຟາໂຮວ່າກັບບັນດາຂ້າລາຊະການຂອງພຣະອົງກໍ່ດີໃຈ. ຟາໂຮວ່າໂອກາດໂຢເຊັບ
ວ່າ, ຈົ່ງກ່າວຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້, ຈົ່ງເຕັມຖົງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງ
ໄປຍັງແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະໄດ້ພາພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະຊັບສິນຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ສິ່ງດີທັງໝົດຂອງອີຢິບແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນໂຂກະດູກຂອງ
ແຜ່ນດິນ. ແຕ່ທ່ານຈົ່ງສັ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້: ໃຫ້ເອົາເກວຽນຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໃຫ້ພວກເຂົາ
ສຳລັບເດັກນ້ອຍຂອງພວກທ່ານ ແລະ ແມ່ຍິງຂອງພວກທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຮັບພໍ່ຂອງພວກ
ທ່ານຂຶ້ນມາແລ້ວຈົ່ງມາ. ແລະຢ່າໄດ້ຮັກແພງເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າສິ່ງດີ
ງາມທັງໝົດຂອງອີຢິບຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດ
ດັ່ງນັ້ນ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ລົດເທົ່າແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ຟາໂຮວ່າສັດໄດ້ເວົ້າໄວ້, ແລະ
ໄດ້ໃຫ້ເສບຽງແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າສຳລັບການເດີນທາງ ແລະ ທ່ານໃຫ້ເສື້ອຜ້າສອງຊຸດແກ່
ທຸກຄົນ, ແຕ່ໃຫ້ເບັນຢາມິນສາມຮ້ອຍເງິນຄໍາ ແລະ ເສື້ອຜ້າປຽນຫ້າຊຸດ. ແລະລາວໄດ້
ສົ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຕາມແບບດຽວກັນ, ຄື ລາສິບຕິດທີ່ແບກສິ່ງດີທັງໝົດຈາກອີຢິບ,
ແລະລາລໍສິບຕິດທີ່ແບກເຂົ້າຈີ່ສຳລັບພໍ່ຂອງລາວໃນການເດີນທາງ. ລາວສົ່ງພີ່ນ້ອງຂອງ
ລາວອອກໄປ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄປ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຕິດກັນໃນທາງ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກອີຢິບ ແລະມາເຖິງແຜ່ນດິນຄານາອານຫາຢາໂກບ ພໍ່ຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາລາຍງານກັບລາວເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄືໂຢເຊັບມີຊີວິດຢູ່,
ແລະລາວເອງປົກຄອງທັງໝົດແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະຢາໂກບປະຫລາດໃຈໃນຈິດໃຈ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍ
ໂຢເຊັບ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເມື່ອເຫັນເກວຽນທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາ
ເພື່ອຮັບເອົາລາວ, ຈິດໃຈຂອງຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ພົ້ນຄົນມາ. ອິດສະລາເອນ
ເວົ້າວ່າ, ມັນເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ສຳລັບຂ້ອຍ, ຖ້າໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ຂ້ອຍຈະໄປເຫັນລາວກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.

໔໖

ອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ, ມາຮອດບໍ່
ແຫ່ງຄຳສາບານ, ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະລາມພໍ່ຂອງລາວ.
ພຣະເຈົ້າຕົວະກັບອິສຣາເອນໃນນິມິດກາງຄືນ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາໂກບ, ຢາໂກບ, ແລະລາວ
ກ່າວວ່າ, ແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕົວະກັບລາວວ່າ, ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະລົງໄປອີຢິບ, ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນ
ປະຊາຊາດໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົງໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະ

ນ້ຳເຈົ້າຂຶ້ນມາໃນທີ່ສຸດ, ແລະໄຢເຊັບຈະວາງມືຂອງລາວເທິງຕາຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບ
ລູກຂຶ້ນຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ, ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກພໍ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຂອງໄຊ້, ແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນເທິງເກວຽນທີ່ໄຢເຊັບສົ່ງມາເພື່ອ
ບັນທຸກລາວ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຊັບສິນທັງໝົດທີ່ໄດ້
ຮັບມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ ເຂົ້າໄປສູ່ອີຢິບ, ຄີຢາໂກບ ແລະເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງ
ລາວພ້ອມກັບລາວ. ລູກຊາຍ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ,
ລູກສາວ ແລະ ລູກສາວຂອງລູກສາວຂອງລາວ, ແລະ ເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລາວ,
ລາວໄດ້ນຳມາສູ່ອີຢິບ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບພ້ອມ
ກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ຢາໂກບແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢາ
ໂກບ, ເຮອູເບນ. ລູກຊາຍຂອງຮູເບນແມ່ນ: ເອໂນກ, ພາລລູ, ເຮສຮອນ ແລະຄາມີ. ລູກ
ຊາຍຂອງຊີເມໂອນແມ່ນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ເອຣູດ, ຢາຄິນ, ໄຊຮາ, ແລະຊາອຸນ ລູກ
ຊາຍຂອງແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງເລວີແມ່ນ ເກີໂຊນ, ຄາທ, ແລະ
ເມຣາຣີ. ລູກຊາຍຂອງຢູດາແມ່ນ ເອີ, ໂອນານ, ຊີໂລ, ເພເຣສ ແລະ ເຊຣາ, ແຕ່ເອີ ແລະ
ໂອນານໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະລູກຊາຍຂອງເພເຣສແມ່ນ ເຮສໂອນ ແລະ
ເຢມູເອນ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອິດສາຄາແມ່ນ ໂທລາ, ພູອາ, ຮາຊູນ, ແລະ ຊິນໂຣນ. ລູກ
ຊາຍຂອງເຊບູລຸນແມ່ນເຊເຣດ, ອັນລອນ, ແລະອາໂຕເອນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງ
ເລອາ, ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາໂກບໃນເມໂສໂປເຕເມຍຂອງຊີເຣຍ, ແລະດີນາລູກສາວຂອງ
ລາວ. ທັງໝົດວິນຍານ, ລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ສາມສິບສາມ. ລູກຊາຍຂອງກາດແມ່ນ:
ຊາໂຟນ, ອັງກິສ, ຊັນນິສ, ທາໂຊບານ, ເອເດສ, ອາໂຣເອເດສ, ແລະ ອາເຣເອເລສ. ລູກ
ຊາຍຂອງອາເຊີແມ່ນ ເຢມນາ, ເຢດໂຊວາ, ເຢອູນ, ບາເຣຍ, ແລະຊາຣາເອ້ອຍນ້ອງຍິງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລູກຊາຍຂອງບາເຣຍແມ່ນ ໂຄບໍ ແລະເມນຄີອິນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍ
ຂອງຊິນປາ, ທີ່ລາບານໃຫ້ແກ່ເລອາລູກສາວຂອງລາວ, ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ສິບ
ຫົກຄົນ. ລູກຊາຍຂອງຣາເຊວ ພັນລະຍາຂອງຢາໂກບ ແມ່ນ ໄຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ
ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງໄຢເຊັບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ອາເສເນັດລູກສາວຂອງໂປຕິເຟຣາ
ປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື ນະນັດເຊ ແລະ ເອຟຣາອິມ. ກາຍເປັນລູກ
ຊາຍຂອງນະນັດເຊ, ຜູ້ທີ່ນາງຊ້າງຊາວຊີເຣຍເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື ນາຄີຣ. ນາຄີຣເກີດ
ກິເລອາດ. ລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມອ້າຍນ້ອງຂອງນະນັດເຊ ຄື ຊູເທລາ ແລະ ຕາຮານ.
ລູກຊາຍຂອງຊູເທລາ ຄື ເອໂດມ. ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນແມ່ນ ບາລາ, ເບໂຕ ແລະ
ອັສເບລ. ລູກຊາຍຂອງບາລາແມ່ນ ເກຣາ, ໂນເອມານ, ອາຫິຢາ, ໂຣຊ ແລະ ມັນຟິມ.
ເກຣາໄດ້ເກີດອາຣາດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຣາເຊນ ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ທັງໝົດສິບແປດຄົນ. ລູກຊາຍຂອງດານແມ່ນອາໂຊນ. ແລະລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຄີ:
ອາຊີເອນ, ກູນີ, ອິດຊາຣ ແລະ ໂຊນເລນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບິນຮາ, ເຊິ່ງລາບານ

ໃຫ້ແກ່ຮາເຊນລູກສາວຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຢາໂຮບ, ທັງໝົດ ເຈັດຄົນ. ວິນຍານທັງໝົດທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຍິບກັບຢາໂຮບ, ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກເອວຂອງລາວ, ນອກຈາກພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຢາໂຮບ, ວິນຍານທັງໝົດມີທຶກສິບຫົກ. ລູກຊາຍຂອງ ໂຢເຊັບທີ່ເກີດກັບລາວໃນແຜ່ນດິນອີຍິບມີເກົ້າຄົນ. ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຮືອນຢາ ໂຮບທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຍິບກັບຢາໂຮບມີເຈັດສິບຫ້າຄົນ.

ແຕ່ເຂົາສົ່ງຢູ່ດາໄປກ່ອນໜ້າເຂົາໄປຫາໂຢເຊັບ ເພື່ອພົບກັບເຂົາຕາມເມືອງວິລະຊິນ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຮາເມເຊ ໂຢເຊັບໄດ້ຈັບລົດມ້າຂອງລາວແລ້ວ, ຂຶ້ນໄປພົບພໍ່ຂອງລາວຄື ອິດສະຣາເອນ ທີ່ເມືອງວິລະຊິນ, ແລະເມື່ອປາກົດຕົວຕໍ່ລາວ, ລາວກໍໄດ້ໂອບຄໍຂອງລາວ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ອິດສະລາເອນ ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຈະຕາຍແຕ່ ບັດນີ້, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່. ໂຢເຊັບກ່າວຕໍ່ ພວກພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປປະກາດຕໍ່ຟາໂຣ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ໄດ້ ມາຫາຂ້ອຍແລ້ວ. ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ ລ້ຽງສັດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳສັດລ້ຽງ, ງົວ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາມາ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຟາໂຣເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ການງານຂອງເຈົ້າ ທັງຫລາຍແມ່ນຫຍັງ? ທ່ານຈະເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ລ້ຽງສັດ, ລູກຫລານ ຂອງທ່ານ, ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍຈົນເຖິງດຽວນີ້, ທັງພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ ເຮົາ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເກເຊັມແຫ່ງອາຣາເບຍ, ເພາະວ່າຜູ້ລ້ຽງ ແກະທຸກຄົນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ຊາວອີຍິບ.

໔໗

ເມື່ອໂຢເຊັບມາຮອດແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ລາຍງານຕໍ່ຟາໂຣເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສັດລ້ຽງ ແລະ ງົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊັບສິນທັງໝົດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ, ແລະ ນີ້ແມ່ນເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂຮ ເຊນ. ຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍຫ້າຄົນ, ແລະຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ໜ້າ ຟາໂຣ. ແລະຟາໂຣໄດ້ຖາມພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບວ່າ: ວຽກງານຂອງພວກເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບຟາໂຣວ່າ: ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ທັງພວກເຮົາເອງແລະ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ພວກເຮົາມາເພື່ອພັກອາໄສໃນ ແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີທີ່ງອກສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງລູກຫລານເຈົ້າ, ເພາະວ່າການ ກິນດານອາຫານໄດ້ເຂັ້ມແຂງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະອາໄສ

ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕົກເຊນ. ຟາໂຣເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕົກເຊນ, ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ປົກຄອງສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ. ຢາຕົກບແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ມາຫາໂຢເຊັບໃນອີຢິບ, ແລະຟາໂຣກະສັດອີຢິບໄດ້ຍິນ. ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວກັບ ໂຢເຊັບ ວ່າ: ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ໄດ້ມາຫາເຈົ້າແລ້ວ. ເບິ່ງເອີຍ, ແຜ່ນດິນອີຢິບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ. ໂຢເຊັບໄດ້ນຳພໍ່ຂອງລາວຄືຢາຕົກບເຂົ້າມາ ແລະໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະຢາຕົກບໄດ້ອວຍພອນແກ່ຟາໂຣ ຟາໂຣກ່າວແກ່ຢາຕົກບວ່າ, ເຈົ້າມີອາຍຸຊີວິດຈັກປີແລ້ວ? ແລະ ຢາຕົກບໄດ້ກ່າວຕໍ່ຟາໂຣວ່າ: ວັນເວລາແຫ່ງປີຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ນັ້ນແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບປີ. ວັນເວລາແຫ່ງປີຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນວັນທີ່ສິ້ນແລະຊົ່ວຮ້າຍ, ມັນບໍ່ໄດ້ມາເຖິງວັນເວລາແຫ່ງປີຊີວິດຂອງບັນພະບູລຸດຂອງຂ້ອຍທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ແລະ ຢາຕົກບໄດ້ອວຍພອນຟາໂຣແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປຈາກພຣະອົງ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄອບຄອງດິນແດນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ, ໃນແຜ່ນດິນຮາເມເຊ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ສັ່ງ. ແລະໂຢເຊັບກໍ່ອັດແທກເຂົ້າໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ, ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ເຂົ້າຕາມຈຳນວນຄົນ.

ເຂົາບໍ່ມີຢູ່ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ, ແລະແຜ່ນດິນອີຢິບກັບແຜ່ນດິນຄານາອານໄດ້ລົ້ມເຫຼວຍ້ອນຄວາມອຶດຫິວ. ໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເງິນທັງໝົດທີ່ພົບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ ຈາກການຊື້ເຂົ້າທີ່ພວກເຂົາຊື້, ແລະ ລາວໄດ້ອັດເຂົ້າອອກໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ນຳເງິນທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣ. ເງິນໝົດສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແລະແຜ່ນດິນຄານາອານ, ຊາວອີຢິບທັງໝົດຈຶ່ງມາຫາໂຢເຊັບ ເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຂົາຈີ່ແກ່ພວກເຮົາ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ? ເພາະວ່າເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ. ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງນຳສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າມາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ເຂົາຈີ່ແກ່ພວກເຈົ້າແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ, ຖ້າເງິນຂອງພວກເຈົ້າໝົດໄປແລ້ວ. ພວກເຂົານຳເອົາສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປຫາໂຢເຊັບ, ແລະໂຢເຊັບໃຫ້ເຂົາຈີ່ແກ່ພວກເຂົາແທນມ້າ, ແທນແກະ, ແທນງົວ, ແລະແທນລາ, ແລະລ້ຽງດູພວກເຂົາດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແທນສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໃນປີນັ້ນ. ປີນັ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ, ແລະເຂົາເຈົ້າມາຫາລາວໃນປີທີ່ສອງ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍຈາກເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່? ເພາະວ່າເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ, ແລະຊັບສິນແລະສັດລ້ຽງກໍ່ໄດ້ໄປ

ຫາທ່ານເຈົ້ານາຍແລ້ວ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ, ນອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເອງແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະ ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເຈັບຫາ, ຂໍໃຫ້ຊື້ພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາແທນເຂົ້າຈີ່, ແລ້ວພວກເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຂ້າທາດແກ່ຟາໄຮ. ຂໍໃຫ້ເມັດພືດແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍ, ແລະ ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເຈັບຫາ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບໃຫ້ຟາໄຮ, ເພາະວ່າຊາວອີຢິບຂາຍແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຟາໄຮ, ເພາະວ່າການອຶດຫິວໄດ້ເອົາຊະນະເຂົາເຈົ້າ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ກາຍເປັນຂອງຟາໄຮ. ແລະ ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນທາດໃຫ້ແກ່ລາວເປັນຄົນຮັບໃຊ້, ຈາກເຂດແດນສູດຂອບຂອງອີຢິບຈົນເຖິງສູດຂອບ ແຍກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້ຮັບນີ້, ເພາະວ່າຟາໄຮໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ພວກປະໂລຫິດໃນການໃຫ້, ແລະພວກເຂົາກິນການໃຫ້ທີ່ຟາໄຮໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ເພາະເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂາຍແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອີຢິບທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ມັນຂ້ອຍໄດ້ຄອບຄອງພວກເຈົ້າແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຟາໄຮແລ້ວ. ຈົ່ງເອົາເມັດພືດສໍາລັບພວກເຈົ້າເອງ ແລະຈົ່ງຫວ່ານແຜ່ນດິນ. ແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນຈະເປັນ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ສ່ວນທີ່ຫຼາກແກ່ຟາໄຮ, ແຕ່ສ່ວນຈະເປັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເອງເພື່ອເປັນເມັດພືດສໍາລັບແຜ່ນດິນ, ແລະເພື່ອເປັນອາຫານສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ: ທ່ານໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຟາໄຮ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ວາງຄໍາສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເທິງແຜ່ນດິນເອີຍທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ຟາໄຮ, ນອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຟາໄຮ.

ອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອີຍ ເທິງແຜ່ນດິນເກຣນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບນໍລະດົກເທິງມັນ, ແລະພວກເຂົາເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍຫຼາຍຫຼາຍ. ຢາໂກບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບສິບເຈັດປີ, ແລະວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຢາໂກບໄດ້ກາຍເປັນຫນຶ່ງຮ້ອຍສິບເຈັດປີ. ນີ້ຂອງອິດສະລາເອນທີ່ຈະຕາຍໄດ້ເຂົ້າໃກ້ແລ້ວ, ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວຄືໂຢເຊັບ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ຂ້າອ່ອນຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມກະລຸນາແລະຄວາມຈິງ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຝັງຂ້ອຍໄວ້ໃນປະເທດເອີຍ. ແຕ່ຂ້ອຍຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະຝັງຂ້ອຍໄວ້ໃນອຸບນຸງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມຄໍາເວົ້າ

ຂອງເຈົ້າ. ລາວເວົ້າວ່າ ສາບານກັບຂ້ອຍເທີ້ ແລະລາວກໍສາບານກັບລາວ ແລະ
ອິດສະຣາເອນກໍກັມລົງນະມັດສະການເທິງປາຍໄມ້ຖືຂອງລາວ

໔໘

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ແລະມີຄົນລາຍງານໃຫ້ໂຢເຊັບວ່າພໍ່ຂອງ
ທ່ານເຈັບປ່ວຍ, ແລະລາວໄດ້ພາລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຄົນນັດເຊແລະເອັບຣາອິນ
ມາຫາຢາໂກບ. ມັນຖືກລາຍງານແລ້ວຕໍ່ຢາໂກບວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍຂອງທ່ານຄື
ໂຢເຊັບກຳລັງມາຫາທ່ານ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເສີມກຳລັງຕົນເອງແລ້ວນັ່ງຂຶ້ນເທິງ
ຕຽງ. ແລະ ຢາໂກບ ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍໃນເມືອງລູຊ
ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ແລະໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ ເຮົາຈະເພີ່ມທະວີເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້
ເຈົ້າກາຍເປັນບັນດາຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະ ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ເປັນກຳມະສິດນິລັນດອນ. ດຽວນີ້
ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຈົ້າ ທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະ
ມາຫາເຈົ້າໃນອີຢິບ ເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄືເອຟຣາອິນແລະນະນັດເຊ ຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ເໝືອນກັບເຣອູເບນແລະຊິເມໂອນ ແຕ່ລູກຫຼານທີ່ເຈົ້າເກີດຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະເປັນ
ຂອງພັນຮອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຊື່, ແລະຈະຖືກເອີ້ນຕາມນິລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍ
ເມື່ອຂ້ອຍກຳລັງເດີນທາງມາຈາກເມືອງໂຮໂຟເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ຮາເຊວແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້
ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານານ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຂົ້າໃກ້ສະໜາມແຂ່ງມ້າຄາບຣາທາ
ເພື່ອໄປເຖິງເອຟຣາທາ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຝັງນາງໄວ້ຢູ່ທາງສະໜາມແຂ່ງມ້ານັ້ນ, ນັ້ນກໍຄື
ເບັດເລເຮັມ.

ເມື່ອອິດສະລະເອນເຫັນພວກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ, ລາວຈິ່ງເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້
ແມ່ນໃຜກັບເຈົ້າ? ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່
ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະຢາໂກບເວົ້າວ່າ: ຈິ່ງນຳພວກເຂົາມາຫາຂ້ອຍ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ດວງຕາຂອງອິດສະລະເອນມີດິນວິ້ວຍ້ອນອາຍຸ
ແກ່, ແລະລາວບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້, ແລະລາວໄດ້ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຕົນ, ແລະ
ລາວໄດ້ຈູບພວກເຂົາ, ແລະລາວໄດ້ກອດພວກເຂົາ. ແລະ ອິດສະລະເອນ ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບ
ວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກລົດລອນໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້
ສະແດງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ພາພວກເຂົາອອກຈາກຫົວ
ເຂົ້າຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາກາບໄຫວ້ລາວໂດຍການກັມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ. ໂຢເຊັບ

ໄດ້ພາລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ, ຄືເອີຟຣາອິມຢູ່ທາງຂວາຂອງລາວເອງ ເຊິ່ງຢູ່ທາງ
ຊ້າຍຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະມະນັດເສຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງລາວເອງ ເຊິ່ງຢູ່ທາງຂວາ
ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລ້ວເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປອິດສະຣາເອນ. ແຕ່ອິດສະຣາເອນ
ໄດ້ຢຶດມືຂວາອອກ ວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອີຟຣາອິມ, ເຖິງແມ່ນວ່ານີ້ແມ່ນຄົນນ້ອຍກວ່າ,
ແລະວາງມືຊ້າຍໄວ້ເທິງຫົວຂອງມະນັດເສ, ໂດຍສະຫຼັບມືຂ້າມກັນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ ກ່າວວ່າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດ
ຂ້ອຍໄດ້ພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ຄືອີບຣາຮາມແລະອິສອາກ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ລ້ຽງດູ
ຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຈົນເຖິງວັນນີ້, ທູດສະຫວັນຜູ້ກຳລັງຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ານ້ອຍຈາກຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ, ຂໍໃຫ້ອວຍພອນເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້, ແລະຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນໃນ
ພວກເຂົາ, ແລະຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຄືອີບຣາຮາມແລະອິສອາກ, ແລະຂໍໃຫ້
ພວກເຂົາເພີ່ມຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ເມື່ອຢຸດເຊັບເຫັນວ່າພໍຂອງລາວວາງ
ມືຂວາຂອງລາວໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອີຟຣາອິມ, ມັນປາກົດວ່າໜັກແກ່ລາວ, ແລະຢຸດເຊັບ
ຈຶ່ງຈັບມືຂອງພໍ່ຂອງລາວ ເພື່ອເອົາມັນອອກຈາກຫົວຂອງເອີຟຣາອິມໄປໄວ້ເທິງຫົວຂອງ
ມະນັດເສ. ຢຸດເຊັບກ່າວກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ພໍ່, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນ
ລູກຫົວປີ, ຈຶ່ງວາງມືຂວາຂອງທ່ານເທິງຫົວຂອງລາວ. ແລະລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ເວົ້າ
ວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້, ແລະນີ້ຈະກາຍເປັນປະຊາຊົນ, ແລະນີ້ຈະຖືກຍົກ
ສູງ, ແຕ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງລາວຈະໃຫຍ່ກວ່າລາວ, ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະ
ກາຍເປັນປະຊາຊາດຫຼາຍ. ແລະທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ອິດສະຣາເອນຈະຖືກອວຍພອນໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດເຈົ້າ
ດັ່ງເອຟຣາອິມແລະດັ່ງມະນັດເສ ແລະທ່ານໄດ້ວາງເອຟຣາອິມໄວ້ຂ້າງໜ້າມະນັດເສ
ອິດສະຣາເອນກ່າວກັບຢຸດເຊັບວ່າ, ນີ້ແນ, ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່
ກັບພວກເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍໃຫ້ເມືອງເຊເຄມແກ່ເຈົ້າເປັນພິເສດເໜືອກວ່າພໍ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງ
ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມາຈາກມືຂອງຊາວອາດມໄຣດ້ວຍຕາບແລະທະນູຂອງຂ້ອຍ.

໔໐

ຢາໂຣບໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວມາ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈຶ່ງມາຊຸມນຸມກັນ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ. ຈຶ່ງ
ຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈຶ່ງຟັງຂ້ອຍ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂຣບ, ຈຶ່ງຟັງເຖິດ ອິດສະຣາເອນ, ຈຶ່ງ
ຟັງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. Reuben ລູກຄົນທຳອິດຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າແມ່ນກຳລັງຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລູກງຂ້ອຍ, ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຖືກແບກຫາມ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍ
ຄວາມດີດ້ານ. ເຈົ້າໄດ້ປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າເດືອດລົ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້
ຂຶ້ນໄປເທິງທ່ານອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນທ່ານອນທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນໄປ.
Simeon ແລະ Levi ເປັນພີ່ນ້ອງທີ່ສໍາເລັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາຕາມການເລືອກຂອງພວກ
ເຂົາ. ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຢ່າເຂົ້າໄປໃນຄວາມປົກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຕັບຂອງຂ້ອຍ
ຢ່າໄດ້ຖຽງກັບການປະກອບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນຄວາມໂກດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າຄົນ, ແລະ ໃນຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັດເສັ້ນເອັນງົວ
ຜູ້. ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະວ່າມັນດີດ້ານ, ແລະ ຄວາມໂກດ
ຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ. ຂ້ອຍຈະແບ່ງພວກເຂົາໃນຢາ
ໂກບ ແລະ ຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາໃນອິດສະລາເອນ. ຢູດາ, ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະ
ສັນລະເສີນເຈົ້າ, ມີຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງສັດຕູເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເຈົ້າຈະກັມລົງ
ນະມັດສະການເຈົ້າ. ລູກສິງໂຕຂອງຢູດາ, ຈາກການງອກ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້
ຂຶ້ນໄປ, ໄດ້ນອນລົງແລ້ວເຈົ້ານອນຄືສິງໂຕ ແລະ ຄືລູກສິງໂຕ, ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້
ປົກຄອງຈະບໍ່ລັ້ມເຫລວຈາກຢູດາ ແລະ ຜູ້ນໍາຈາກເຂົ້າຫນ້າຂອງລາວ ຈົນກວ່າສິ່ງທີ່
ສະສົມໄວ້ໃຫ້ລາວຈະມາເຖິງ ແລະ ຕົວລາວເອງເປັນຄວາມຄາດຫວັງຂອງປະຊາຊາດ
ທັງຫຼາຍ ລາວມັດລູກລາຂອງລາວໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນ, ແລະ ມັດລູກລາແມ່ຂອງລາວໄວ້
ກັບເຄືອອ່ນ, ລາວຈະຊັກເສື້ອຄຸນຂອງລາວໃນເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ແລະ ຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ
ໃນເລືອດອະງຸ່ນ. ຕາຂອງລາວເປັນປະກາຍຍິ່ງກວ່າເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະ ແຂ້ວຂອງລາວ
ຂາວກວ່ານົມ. ເຊບູລຸນຈະອາໄສຢູ່ຊາຍທະເລ ແລະ ດິນເອງຢູ່ຂ້າງທ່າເຮືອ, ແລະ ຈະ
ຂະຫຍາຍໄປຈົນເຖິງຊີໂດນ. ອິດສາຄາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ດີ, ພັກຜ່ອນຢູ່ລະຫວ່າງມໍລະດົກ
ຕ່າງໆ. ແລະ ເມື່ອເຫັນການພັກຜ່ອນວ່າດີ ແລະ ແຜ່ນດິນວ່າອຸດົມສົມບູນ ລາວຈຶ່ງກັມບ່າ
ຂອງລາວລົງເພື່ອອອກແຮງງານ ແລະ ລາວກໍ່ກາຍເປັນຊາວນາ ດານຈະພິພາກສາ
ປະຊາຊົນຂອງລາວ, ຄືກັບເປັນເຜົ່າໜຶ່ງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະ ໃຫ້ດານເປັນຈູຢູ່ເທິງ
ທາງ, ນັ່ງລໍຖ້າຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ, ກັດລັ້ນດິນນ້ຳ, ແລະ ຄົນຂີ່ມ້າຈະຕົກລົງໄປຂ້າງຫຼັງ
ລໍຖ້າການຊ່ວຍໃຫ້ລອດພັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກາດ, ກອງທະຫານຈະບຸກໂຈມຕີລາວ,
ແຕ່ລາວເອງຈະໂຈມຕີພວກມັນຕາມຫຼັງ. ອາເຊີ, ເຂົ້າຈີ່ຂອງລາວອຸດົມສົມບູນ, ແລະ
ລາວຈະໃຫ້ຄວາມຫຼູຫຼາແກ່ຜູ້ປົກຄອງ. ນັບທາລີເປັນລໍາດີນີ້ແຜ່ກວ້າງ, ໃຫ້ຄວາມງາມ
ແກ່ລູກຫລານ. ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ ໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວຂອງຂ້ອຍ
ທີ່ຮັກແພງ, ລູກຊາຍນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ, ຈຶ່ງກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍເທີນ. ຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ພິຈາລະນາແລ້ວດໍາທໍ, ແລະ ເຈົ້ານາຍແຫ່ງລູກສອນໄດ້ຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ. ແລະ
ທະນູຂອງພວກເຂົາຖືກທໍາລາຍດ້ວຍພະລັງ, ແລະ ເສັ້ນເອັນແຂນມີຂອງພວກເຂົາຫມົດ
ກໍາລັງ, ໂດຍຜ່ານມືຂອງຜູ້ປົກຄອງຢາໂກບ, ຈາກທີ່ນັ້ນຜູ້ມີອໍານາດຂອງອິດສະຣາເອນ

ມາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ, ແລະ
ອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍພອນຈາກສະຫວັນເທິງສູງ, ແລະພອນຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ມີ
ທຸກສິ່ງ, ເພາະເຫດພອນແຫ່ງເດົ້ານົມແລະມົດລູກ. ພອນຂອງພໍ່ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ມີ
ຊະນະເໝືອພອນຂອງພູເຂົາຖາວອນ ແລະເໝືອພອນຂອງເນີນນິລັນດອນ, ພອນເຫຼົ່ານີ້
ຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ ແລະເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພີ່ນ້ອງ. ເປັນຢາມິນເປັນ
ໝາປ່າທີ່ໂລບ, ຕອນເຊົ້າຈະກິນຍັງ, ແລະຕອນແລງກໍ່ໃຫ້ອາຫານ. ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແມ່ນ
ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບສິບສອງຄົນ ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາ ແລະ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແຕ່ລະຄົນຕາມການອວຍພອນຂອງລາວ ທ່ານ
ໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍກຳລັງຈະໄປຫາ
ປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ, ຈຶ່ງຝັງຂ້ອຍໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງ
ເອຟຣອນຄົນຮີດໄຕ, ໃນຖ້ຳຄູ່ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມາມເຣ, ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ, ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້
ຖ້ຳນັ້ນມາຈາກເອຟຣອນຊາວເຮັດໄທເພື່ອເປັນອຸບນຸງ. ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງອັບຣາຮາມ
ແລະ ຊາຮາເມຍຂອງລາວ, ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງອີຊາກ ແລະ ເຣເບກກາເມຍຂອງລາວ,
ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງເລອາ ໃນການຄອບຄອງທົ່ງນາ ແລະ ຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຈາກລູກຊາຍ
ຂອງເຮັດ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຢຸດການສັ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ເມື່ອຍົກຕົນຂຶ້ນວາງ
ເທິງຕຽງແລ້ວ, ລາວກໍ່ສິ້ນໃຈ, ແລະ ໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.

໔໐

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕົກລົງມາເທິງໜ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ຮ້ອງໃຫ້ໃສ່ລາວ, ແລະຈູບ
ລາວ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງລາວຜູ້ເປັນຊ່າງອາບສິບໃຫ້ອາບສິບພໍ່ຂອງ
ລາວ, ແລະຊ່າງອາບສິບກໍ່ໄດ້ອາບສິບອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສຳເລັດ
ສິ່ງສິບມື້ຂອງລາວ, ເພາະວ່າດັ່ງນັ້ນແມ່ນຖືກນັບມື້ຂອງການຝັງສິບ, ແລະອີຍໂບໄດ້
ໂສກເສົ້າລາວເຈັດສິບມື້. ນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ແຫ່ງການໂສກເສົ້າຜ່ານໄປແລ້ວ, ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າຕໍ່
ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງ
ເວົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍໃສ່ຫຼຸຂອງຟາໂຣວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃນ
ອຸບນຸງທີ່ຂ້ອຍຊຸດໄວ້ໃຫ້ຕົວຂ້ອຍເອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຝັງຂ້ອຍຢູ່ທີ່
ນັ້ນ. ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຂໍຂຶ້ນໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະກັບຄືນມາ. ແລະຟາໂຣ
ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຈຶ່ງໄປຝັງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າສາບານໄວ້. ແລະໂຢເຊັບ
ກໍ່ຂຶ້ນໄປເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງລາວ, ແລະບັນດາບໍລິວານຂອງຟາໂຣ, ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ໃນເຮືອນ
ຂອງລາວ, ແລະບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນອີຍໂບກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບລາວ.
ແລະຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງໂຢເຊັບ, ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ເຮືອນພໍ່ທັງໝົດຂອງລາວ,

ຍາດຕິພົນ້ອງຂອງລາວ, ແລະແກະ ແລະງົວ ພວກເຂົາປະໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຕົກເຊນ. ແລະ
ລົດນ້ຳກັບພົນ້າໄດ້ມາຂຶ້ນພ້ອມກັບລາວ, ແລະຄ່າຍທະຫານກໍ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ແລະ
ພວກເຂົາມາເຖິງລານນວດອາທາດ ທີ່ຢູ່ຟາກໄພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້
ທຸກລາວດ້ວຍການໄວ້ທຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະແຂງແຮງຫຼາຍ, ແລະລາວໄດ້ເຮັດການໄວ້ທຸກ
ໃຫຍ່ຂອງລາວເປັນເວລາເຈັດມື້. ແລະຊາວແຜ່ນດິນຄານາອານໄດ້ເຫັນການໂສກເສົ້າຢູ່
ລານນວດຂ້າວອາທາດ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນການໂສກເສົ້າທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງ
ຊາວອີຍີບ, ເພາະສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງມັນວ່າ ການໂສກເສົ້າຂອງອີຍີບ, ເຊິ່ງຢູ່ເຂດ
ຟາກໄພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບລາວດັ່ງນັ້ນ ແລະລູກຊາຍ
ຂອງລາວໄດ້ເອົາລາວຂຶ້ນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳ
ຄູ່, ທີ່ອັບຮາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ຳນັ້ນເປັນກຳມະສິດສຳລັບອຸບົມງຈາກເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕ,
ກິງກັນຂ້າມກັບມາເຮ. ແລະເຢເຊັບກໍ່ກັບຄືນໄປອີຍີບ, ທັງລາວເອງ ແລະພົນ້ອງຂອງ
ລາວ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຂຶ້ນດ້ວຍກັນເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງລາວ.

ເມື່ອພວກພົນ້ອງຂອງເຢເຊັບເຫັນວ່າພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຕາຍແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າ
ວ່າ, ບາງທີເຢເຊັບອາດຈະຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະຈະຕອບແທນພວກເຮົາ
ທັງໝົດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ລາວ. ແລະເມື່ອມາຮອດເຢເຊັບ, ເຂົາເຈົ້າ
ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສາບານກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ດັ່ງນີ້ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ
ວ່າ ເຢເຊັບ, ຈຶ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາເຈົ້າສຳລັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳແລະບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະບັດນີ້ຈຶ່ງຮັບເອົາຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ
ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຢເຊັບໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ກຳລັງເວົ້າກັບລາວ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດລາວແລ້ວ, ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້
ວ່າພວກເຮົາເປັນຂ້າລູກຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ. ແລະເຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າ
ຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານທັງຫຼາຍວາງແຜນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າວາງແຜນກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍເພື່ອຄວາມດີ, ເພື່ອວ່າມັນ
ຈະເກີດຂຶ້ນດັ່ງທີ່ເປັນນີ້, ແລະປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູ. ແລະ ທ່ານໄດ້
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ຂ້ານ້ອຍຈະລ້ຽງດູພວກເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງ
ພວກເຈົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ປອບເດີນພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເຢເຊັບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຍີບ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ພົນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ຄົວເຮືອນ
ທັງໝົດຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ເຢເຊັບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາຮ້ອຍສິບປີ. ແລະເຢເຊັບໄດ້ເຫັນ
ລູກຫຼານຂອງເອັບຮາອິນຈິນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມ, ແລະລູກຊາຍຂອງມາຄີ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ
ຂອງນະນັດເຊ ກໍ່ເກີດຢູ່ເທິງຕົກຂອງເຢເຊັບ. ແລະເຢເຊັບໄດ້ກ່າວຕໍ່ພົນ້ອງຂອງລາວວ່າ:
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າແນ່ນອນ, ແລະຈະນຳ

ພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບູລຸດ
ຂອງພວກເຮົາ ຄື ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກລູກ
ຊາຍຂອງອິດສະລາເອນສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຈະມາຢ້ຽມຢາມ
ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາບາກະດູກຂອງຂ້ອຍອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້
ວາງລາວໄວ້ໃນໂລງສິບໃນປະເທດອີຢິບ.

ອົບພະຍົບ

໑

ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເອຢິບພ້ອມກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນເຂົ້າມາກັບຄືວ່າເຮືອນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລູເບນ, ຊິເມອອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ເຊບູລຸນ, ເບັນຢາມິນ, Dan, ແລະ Naphtali, Gad, ແລະ Asher. ໂຢເຊັບແມ່ນຢູ່ໃນເອຢິບ, ແລະວິນຍານທັງໝົດຈາກຢາໂກບແມ່ນເຈັດສິບຫ້າ. ໂຢເຊັບຕາຍແລ້ວ, ແລະພໍ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະຄົນລຸ້ນນັ້ນທັງໝົດ. ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຖືກຄູນ ແລະກາຍເປັນຫຼາຍ ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຄູນພວກເຂົາ. ກະສັດອົງໃໝ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງອີຢິບ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບ. ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຊາດຂອງລາວວ່າ, ເບິ່ງ ເຊື້ອຊາດຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນເປັນຝູງຊົນໃຫຍ່, ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ. ນາເຖດ, ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຈັດການກັບພວກເຂົາຢ່າງສະຫລາດ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ, ແລະເມື່ອສົງຄາມເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກສັດຕູ, ແລະໄດ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ, ພວກເຂົາຈະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸມງານເໝືອພວກເຂົາເພື່ອທໍລະມານພວກເຂົາດ້ວຍວຽກງານ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຟາໂຣ, ທັງເມືອງເພທໂຣ, ເມືອງຣາເມເຊ, ແລະເມືອງໂອນ ເຊິ່ງແມ່ນເມືອງແຫ່ງດວງອາທິດ. ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກກົດຂີ່ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍກາຍເປັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຫຼາຍ, ແລະຊາວອີຢິບກໍກຽດຊັງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ. ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຂົ່ມເຫັງລູກຫລານອິດສະລາເອນດ້ວຍກຳລັງ ແລະທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນວຽກງານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍດິນໜຽວແລະການເຮັດອິດ, ແລະທຸກວຽກງານໃນທົ່ງນາ, ຕາມທຸກວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເປັນທາດພວກເຂົາດ້ວຍການບັງຄັບ.

ແລະກະສັດຂອງຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າກັບໝໍຕໍ່ລູກຂອງຊາວເຮັບເຣີ, ຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຊື່ຊິຟຣາ, ແລະຊື່ຂອງຄົນທີສອງຊື່ປູອາ, ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ເມື່ອພວກເຈົ້າຕໍ່ລູກໃຫ້ແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຣີ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຈະເກີດລູກ, ຖ້າເປັນເດັກຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງຂ້າມັນເສຍ, ແຕ່ຖ້າເປັນເດັກຜູ້ຍິງ, ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່. ແຕ່ພວກນາງຜູ້ດູງຄັນກັງວົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ກະສັດອີຢິບສັ່ງພວກນາງ ແລະພວກນາງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ກະສັດອີຢິບໄດ້ເອີ້ນໝໍຕໍ່ລູກ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເລື່ອງນີ້ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດ? ພວກນາງມີດລູກເວົ້າກັບ

ຟາໂຣວ່າ, ພວກແມ່ຍິງຮີບເຮືວບໍ່ຄືແມ່ຍິງອື່ນ, ເພາະວ່າພວກນາງເກີດລູກກ່ອນທີ່ພວກ
ນາງມີດລູກຈະເຂົ້າໄປຫາພວກນາງ, ແລະພວກນາງກໍເກີດລູກແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດີ
ຕໍ່ໝໍຕໍ່ລູກ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ. ເພາະວ່າພວກ
ໝໍຕໍາແຍຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ພວກນາງຈຶ່ງສ້າງເຮືອນໃຫ້ຕົນເອງ. ຟາໂຣສັ່ງປະຊາຊົນ
ທັງໝົດຂອງລາວວ່າ: ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຊາຍທີ່ເກີດມາຈາກຄົນຮີບຮູ້, ຈຶ່ງໂຍນລົງແມ່
ນ້ຳ, ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຍິງ, ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່.

໒

ມີຜູ້ໃດໜຶ່ງຈາກຜູ້າເລວີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງເລວີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ
ເກີດລູກຊາຍ, ເມື່ອເຫັນວ່າເດັກນ້ອຍງາມ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອງລາວໄວ້ສາມເດືອນ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເອົາກະຕ່າມາ, ແລ້ວ
ທານັນດ້ວຍຢາງມະຕອຍ, ແລ້ວໃສ່ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໄປໃນກະຕ່າ, ແລະວາງມັນໄວ້ໃນບຶງ
ຂ້າງແມ່ນ້ຳ. ແລະເອື້ອຍຂອງລາວກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງຈາກໄກ ເພື່ອຮູ້ວ່າຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບ
ລາວ.

ລູກສາວຂອງຟາໂຣລົງມາອາບນ້ຳຢູ່ແມ່ນ້ຳ, ແລະພວກຄົນໃຊ້ຂອງນາງກໍຍ່າງ
ຜ່ານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳ, ແລະເມື່ອນາງເຫັນກະຕ່າຢູ່ໃນບຶງ, ນາງກໍສົ່ງຄົນໃຊ້ໄປ, ແລ້ວຍົກມັນ
ຂຶ້ນມາ. ເມື່ອເປີດແລ້ວ, ນາງກໍເຫັນເດັກນ້ອຍກໍາລັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ໃນກະຕ່າ, ແລະລູກສາວ
ຂອງຟາໂຣກໍເມດຕາລາວ, ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເດັກນ້ອຍຂອງຊາວຮີບຮູ້. ແລະ
ເອື້ອຍຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຟາໂຣວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເອີ້ນແມ່ຍິງຄົນ
ໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ນົມຈາກຊາວຮີບຮູ້ມາໃຫ້ເຈົ້າບໍ, ແລະນາງຈະໃຫ້ນົມລ້ຽງເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ?
ແລະ ລູກສາວຂອງຟາໂຣກໍເວົ້າວ່າ ໄປເລີຍ, ແລະເມື່ອແມ່ຍິງສາວມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເອີ້ນແມ່
ຂອງເດັກນ້ອຍ. ລູກສາວຂອງຟາໂຣເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຮັກສາເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ
ໃຫ້ນົມມັນໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຈົ້າ. ແມ່ຍິງຈຶ່ງເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ແລະໃຫ້
ນົມມັນ. ເມື່ອເດັກນ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ, ນາງໄດ້ນຳລາວໄປຫາລູກສາວຂອງຟາໂຣ, ແລະ
ລາວໄດ້ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງນາງ, ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ລາວວ່າໂດມເຊ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້ຊອກລາວຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ເມື່ອໂດມເຊໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ, ລາວອອກໄປ
ຫາພື້ນືອງຂອງລາວຄືລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເມື່ອໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລາວເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງກໍາລັງຕິຊາວຮີບຮູ້ຄົນໜຶ່ງ,

ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວເອງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ. ເມື່ອເບິ່ງອ້ອມຂ້າງທີ່ນີ້ ແລະທີ່ນັ້ນບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ, ລາວຈຶ່ງຕີຄືນອີຢິບແລ້ວຊ່ອນລາວໄວ້ໃນດິນຊາຍ. ເມື່ອອອກໄປ ໃນວັນທີ່ສອງ, ເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວອີບຣູສອງຄົນກຳລັງຕົກັນ, ແລະເວົ້າກັບຄືນທີ່ເຮັດຜິດ ວ່າ, ເພາະຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕີເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ໃຜແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນຜູ້ ປົກຄອງແລະຜູ້ພິພາກສາເທິງພວກເຮົາ? ເຈົ້າຕ້ອງການຂ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່, ດ້ວຍວິທີທີ່ເຈົ້າ ຂ້າຄືນອີຢິບມື້ວານນີ້? ແຕ່ໂມເຊຢ້ານກົວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນ ທີ່ປະກົດແລ້ວ. ຟາໂຣໄດ້ຍື່ນຄໍາເວົ້ານີ້ ແລະ ຊອກຫາທາງທີ່ຈະຂ້າໂມເຊ. ໂມເຊຈຶ່ງຖອນ ຕົວອອກໄປຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະ ໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນມີດີອານ. ເມື່ອມາເຖິງແຜ່ນດິນ ມີດີອານແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບໍ່ນ້ຳ. ແຕ່ປະໂລຫິດມີດຽນມີເຈັດຄົນລູກສາວທີ່ລ້ຽງ ແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາເຖິງກໍ່ໄດ້ຕັກນ້ຳຈົນເຕັມບ່ອນ້ຳເພື່ອໃຫ້ ແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທກິນນ້ຳ. ເມື່ອພວກຜູ້ລ້ຽງແກະມາຮອດ, ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ ພວກນາງອອກໄປ, ແຕ່ໂມເຊສລຸກຂຶ້ນຊ່ວຍພວກນາງໄວ້, ແລະຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກນາງ, ແລະໃຫ້ແກະຂອງພວກນາງດື່ມນ້ຳ. ພວກເຂົາມາຫາຮາກເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາໄວ້ມື້ນີ້? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ຊາຍ ຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາຈາກພວກຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກ ເຮົາ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກະຂອງພວກເຮົາດື່ມນ້ຳ. ແຕ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ລູກສາວ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຢູ່ໃສ ແມ່ນ; ແລະ ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ ຊາຍ; ເອີ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ລາ ໂມເຊໄດ້ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ກັບຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ ລາວໄດ້ມອບລູກສາວຂອງລາວຊື່ຊິບໂບຣາໃຫ້ເປັນ ພັນລະຍາຂອງໂມເຊ ແມ່ຍິງມີທ້ອງແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະໂມເຊຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າ ເກີໂຊມ, ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ. ຫຼັງຈາກນີ້ ອັນຫຼາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, ກະສັດອີຢິບກໍ່ສັ້ນພຣະຊົນ, ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນກໍ່ຄັດຄ້ານ ດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານຍ້ອນວຽກງານ, ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາ, ແລະສຽງຮ້ອງ ຂອງພວກເຂົາກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າຍ້ອນວຽກງານ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຄວາມ ໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີ ຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະ ຢາໂກບ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງລູກຫລານ ອິດສະຣາເອນ ແລະພຣະອົງໄດ້ສຳແດງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

໓

ແລະໂມເຊກຳລັງລ້ຽງແກະຂອງເຢໂທ ພໍ່ຕາຂອງລາວ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດແຫ່ງມີດ ຽນ ແລະລາວໄດ້ນຳແກະໄປຍັງທະເລຊາຍ ແລະມາຮອດພູເຂົາໂຮເຣບ ທູດສະຫວັນຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວໃນເປວໄຟທີ່ອອກມາຈາກພຸ່ມໄມ້, ແລະລາວເຫັນວ່າພຸ່ມໄມ້

ນັ້ນກໍາລັງຖືກໄຟເຜົາຢູ່, ແຕ່ພູມໄມ້ກໍບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້. ດົມເຊກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປເບິ່ງ
ນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ເພາະວ່າພູມໄມ້ບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າເຂົາ
ເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຂົາຈາກພູມໄມ້ວ່າ: ດົມເຊ, ດົມເຊ, ແລະເຂົາ
ຕອບວ່າ: ແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ຢ່າເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້, ຈົ່ງຖອດຮອງເທົ່າອອກ
ຈາກດິນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນັ້ນແມ່ນແຜ່ນດິນບໍລິສຸດ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນວ່າ: ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ,
ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຢາດົກບ. ແຕ່ດົມເຊໄດ້ຫັນໜ້າຂອງລາວໄປ,
ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະເບິ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບດົມເຊວ່າ:
ເຮົາໄດ້ເຫັນການທໍລະມານຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບແລ້ວ, ແລະເຮົາໄດ້ຍິນ
ສຽງຮ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຜູ້ຄຸມງານ, ເພາະວ່າເຮົາຮູ້ຄວາມເຈັບປວດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ, ແລະເພື່ອນໍາ
ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແລະເພື່ອນໍາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີແລະ
ກວ້າງຂວາງ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຂອງຊາວ
ຄານາອານ, ຊາວເຮັດ, ຊາວອາດົມໂຮ, ຊາວເປຣິຊ, ຊາວເກີກາຊາ, ຊາວອີວາຍ ແລະ
ຊາວເຢຍູດ. ແລະດຽວນີ້ ເບິ່ງ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ມາເຖິງຂ້າ
ນ້ອຍແລ້ວ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນການກົດຂີ່ທີ່ຊາວອີຢິບກໍາລັງກົດຂີ່ພວກເຂົາ. ແລະ
ດຽວນີ້ມາເລີຍ, ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະນໍາປະຊາຊົນ
ຂອງເຮົາ ຄືລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະດົມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ໃດ, ທີ່ຈະໄປຫາຟາໂຣກະສັດ
ແຫ່ງອີຢິບ, ແລະທີ່ຈະນໍາພາບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ? ພຣະ
ເຈົ້າຕັດສິນກັບດົມເຊວ່າ: ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າວ່າຂ້ອຍ
ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ: ເມື່ອເຈົ້ານໍາປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບແລ້ວ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະ
ປະກອບພິທີແກ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້. ແລະ ດົມເຊ ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ນີ້ແນ ຂ້າ
ນ້ອຍຈະອອກໄປຫາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ
ຂອງບັນພະບຸລຸດພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະຖາມຂ້ານ້ອຍ
ວ່າ, ພຣະນາມຂອງພຣະອົງແມ່ນຫຍັງ? ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າແນວໃດ? ແລະ
ພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບດົມເຊວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຢູ່. ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າ
ວ່າ: ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດັ່ງນີ້: ຜູ້ທີ່ມີຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກ
ເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກຕໍ່ດົມເຊວ່າ ດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາດົກບ ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ

ນີ້ແມ່ນຊີ້ນີ້ລັກດອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕະຫຼອດຊີວິດລຸ້ນທຸກຍຸກ ເມື່ອມາ
ແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງເກັບກຳສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຈົ້າຈະ
ເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ປາກົດ
ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງອິບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສາກ ແລະ ພຣະເຈົ້າ
ຂອງຢາໂກບ, ກ່າວວ່າ: ດ້ວຍການຢ້ຽມຢາມ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າແລ້ວ ແລະ
ສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຈົ້າໃນອີຢິບ. ແລະເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະນຳພາເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍອອກຈາກການທຳລະມານຂອງຊາວອີຢິບ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາ
ອານ, ຊາວເຮັດໄທ, ຊາວອາໂດມໄຣ, ຊາວເປຣີຊາຍ, ຊາວເກີກາຊາຍ, ຊາວຮີວາຍ ແລະ
ຊາວເຢບູຊາຍ, ເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຈະເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງ
ອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອີບຣູໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມນີ້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາແດ່
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ
ຖ້າບໍ່ມີນິທິທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະຂ້ອຍຈະຍຶດນິອອກ ແລ້ວຕິຊາວອີຢິບດ້ວຍມະຫັດສະຈັນ
ທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະປ່ອຍພວກ
ເຈົ້າໄປ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບ, ແລະເມື່ອທ່ານ
ທັງຫລາຍອອກເດີນທາງ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ອອກໄປມີເປົ້າ. ແຕ່ແມ່ຍິງຈະຂໍເຄື່ອງໃຊ້
ເງິນ, ຄຳ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຈາກເພື່ອນບ້ານແລະຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຂອງນາງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງ
ມັນເທິງບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະປ້ອນຊາວອີຢິບ.

໒

ໂດມເຊຕອບວ່າ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງກັບເຂົາເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ
ກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ? ລາວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ໄມ້ເທົ້າ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈວ່າ: ໂຍນມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະລາວກໍ່ໂຍນມັນລົງເທິງ
ແຜ່ນດິນ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນໆ, ແລະໂດມເຊກໍ່ໝົກຈາກມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສ
ກັບໂດມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນນິອອກ ແລະຈັບຫາງມັນ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຍື່ນນິອອກ ແລະຈັບຫາງ
ມັນ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນໄມ້ເທົ້າຢູ່ໃນມືຂອງລາວ. ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຊື່ອທ່ານ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ, ຄືພຣະເຈົ້າຂອງ
ອິບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕິວດກັບລາວອີກວ່າ, ເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງເຈົ້າ, ແລະລາວກໍ່ເອົາມືຂອງ

ລາວເຂົ້າໄປໃນເອີກຂອງລາວ, ແລະເອົາມືຂອງລາວອອກຈາກເອີກຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລາວກໍກາຍເປັນຄືກັບຫີມະ. ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕົວລັດອີກວ່າ, ຈົ່ງເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອີກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລາວກໍ່ເອົາມືເຂົ້າໄປໃນເອີກຂອງລາວ, ແລະ ເອົາມັນອອກມາຈາກເອີກຂອງລາວ, ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງມັນກໍ່ກັບຄືນສູ່ສີຂອງເນື້ອຂອງມັນ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າ ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທຳອິດ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະເຊື່ອສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທີສອງ. ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍສອງຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເອົານ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະຖອກມັນລົງເທິງພື້ນແຫ້ງ ແລະນ້ຳທີ່ເຈົ້າເອົາມາຈາກແມ່ນ້ຳນັ້ນຈະກາຍເປັນເລືອດເທິງພື້ນແຫ້ງ ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດກ່ອນມື້ວານນີ້ ຫຼື ກ່ອນມື້ທີສາມ, ຫຼື ຕັ້ງແຕ່ທ່ານເລີ່ມເວົ້າກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສຽງອ່ອນແອ ແລະ ລົ້ນຊ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ຜູ້ໃດໃຫ້ປາກແກ່ຄົນ? ແລະຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຫູໝວກ ແລະປາກໃບ, ເບິ່ງເຫັນ ແລະຕາບອດ? ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າບໍ່? ດຽວນີ້ຈົ່ງໄປເລີຍ, ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະຈະສອນເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເວົ້າ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ພຣະເຈົ້າ, ຂໍແຕ່ງຕັ້ງຄົນອື່ນທີ່ສາມາດ, ຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມໂກດຕໍ່ໂມເຊ, ຈົ່ງກ່າວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າຄົນເລວີນັ້ນ; ເຮົາຮູ້ວ່າລາວຈະເວົ້າກັບເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວຈະອອກມາພົບເຈົ້າ, ແລະເມື່ອເຫັນເຈົ້າລາວຈະດີໃຈໃນໃຈຂອງລາວເອງ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະປາກຂອງລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະສອນພວກເຈົ້າສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດ. ແລະເຂົາຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະເຂົາຈະເປັນປາກຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ແລະທ່ານໄມ້ນີ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນໆ, ເຈົ້າຈະຖືໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຊ້ມັນເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ.

ໂມເຊໄດ້ໄປ ແລະ ຫັນກັບໄປຫາເຢຮີທ ລູກເຂີຍຂອງລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໄປ ແລະ ຫັນກັບໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບ ແລະ ຂ້ອຍຈະເຫັນວ່າພວກເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່. ແລະ ເຢຮີທເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງໄປດ້ວຍສະຫວັດດີພາບ. ຫຼັງຈາກອັນເວລາອັນຍາວນານເຫຼົ່ານັ້ນ, ກະສັດອີຢິບໄດ້ສັ່ນພະຊົນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊໃນມືຕີອານວ່າ: ໄປເລີຍ, ອອກໄປສູ່ອີຢິບ, ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ຊອກຫາວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ໂມເຊໄດ້ພາພັນລະຍາແລະລູກນ້ອຍຂອງລາວຂຶ້ນສັດຮັບພາລະ ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ, ແລະໂມເຊໄດ້ຖືໄມ້ທຳຈາກພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງລາວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າກຳລັງໄປແລະກັບຄືນສູ່ອີຢິບ, ຈົ່ງເບິ່ງການ

ອິດສະຈັນທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຈະບໍ່ປ່ອຍປະຊາຊົນອອກໄປ. ແຕ່ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ພຣະເຈົ້າກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ອິດສະຣາເອນເປັນລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຮົາ. ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍຈະຂ້າລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນທາງ ທີ່ສະຖານທີ່ພັກ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພົບລາວ ແລະຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າລາວ. ແລະຊິບໄປອາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນນ້ອຍ, ຂາດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລູກຊາຍຂອງນາງ, ແລະໄດ້ລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າຕີນຂອງລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ເລືອດຂອງການຂາດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລູກຂ້ອຍຍືນຢູ່. ແລະລາວໄດ້ໄປຈາກລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເລືອດຂອງການເຂົ້າສູ່ນັດຂອງລູກຂ້ອຍໄດ້ຢຸດແລ້ວ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈກັບອາໂຣນວ່າ: ໄປພົບໂຮມໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະລາວກໍໄປ ແລະພົບລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາກໍຈຸບກັນ. ແລະໂຮມເຊລາຍງານຕໍ່ອາໂຣນກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄໍາທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວມາ ແລະຖ້ອຍຄໍາທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວໂຮມແລະອາໂຣນໄປ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂຮມ, ແລະໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະປະຊາຊົນກໍເຊື່ອ ແລະດີໃຈ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊົນກໍໄດ້ຄົງລົງກັນລົງນະມັດສະການ.

໕

ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໂຮມແລະອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສະຫຼອງບູຊາແດ່ເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ແລະຟາໂຣກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຟັງສຽງຂອງລາວ ເພື່ອທີ່ຈະສົ່ງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກໄປ; ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ສົ່ງອິດສະຣາເອນອອກໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣົວໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມມື້ເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄວາມຕາຍຫຼີກການຂ້າມພົບພວກເຮົາ. ແລະກະສັດອີບໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງໂຮມແລະອາໂຣນພວກເຈົ້າຈຶ່ງລືບກວນປະຊາຊົນຈາກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ? ຈົ່ງໄປແຕ່ລະຄົນຂອງພວກເຈົ້າໄປຫາ

ວຽກງານຂອງຕົນເອງ. ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວວ່າ, ດູ່ເບິ່ງ ດຽວນີ້ ປະຊາຊົນມີຈຳນວນຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຢຸດຈາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ຟາໂຣສັ່ງແກ່ຜູ້ກວດງານຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ແກ່ພະນັກງານເວົ້າວ່າ ຈາກນີ້ໄປຕ້ອງໃຫ້ຟາງແກ່ປະຊາຊົນເພື່ອເຮັດອິດອົກຕໍ່ໄປ ຄືກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາເອງໄປເກັບກຳຟາງສຳລັບຕົນເອງ. ແລະການຈັດການເຮັດອິດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ໃນແຕ່ລະມື້, ເຈົ້າຈະວາງໃສ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາອອກຫຍັງເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າວ່າງ, ຍ້ອນເຫດນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນແລະບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ໃຫ້ຜົນງານຂອງມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຖືກບັນທຸກໜັກ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຫວ່າງເປົ່າ.

ພວກຜູ້ຄຸມງານແລະພວກນັກຂຽນກຳລັງຮີບຮ້ອນພວກເຂົາ ແລະກຳລັງເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຟາໂຣກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຟາງແກ່ພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ພວກທ່ານເອງຕ້ອງໄປເກັບຟາງໃຫ້ຕົນເອງຈາກບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານພົບ, ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ທ່ານເລີຍ ແລະປະຊາຊົນກໍ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີ່ຫລີຍເພື່ອເກັບກຳຟອນຟາງມາເປັນຟາງ. ພວກຜູ້ຄຸມງານໄດ້ຮີບຮ້ອນເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງສຳເລັດວຽກງານທີ່ກຳນົດໃຫ້ໃນແຕ່ລະມື້, ຄືກັນກັບເວລາທີ່ຟາງຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ແລະພວກຄະນາຈານຂອງເຊື້ອຊາດລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທິງພວກເຂົາໂດຍຜູ້ຄຸມງານຂອງຟາໂຣ, ຖືກຕີ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສຳເລັດການປະກອບສ່ວນການເຮັດອິດຂອງພວກເຈົ້າຄືກັນກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນ, ແລະມື້ນີ້? ແຕ່ພວກເສນາບໍດີຂອງຊາວອິດສະລາເອນໄດ້ເຂົ້າໄປຮ້ອງຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້ຕໍ່ພວກຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານ? ຟາງບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ຂ້າທາດຂອງທ່ານ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດອິດ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້າທາດຂອງທ່ານຖືກ□□ດແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະເຮັດຜິດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງທ່ານ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຢູ່ວ່າງ, ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ. ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ໄປເຮັດວຽກເທາະ, ເພາະວ່າຟາງຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງສົ່ງຈຳນວນອິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຄືນ. ພວກນັກຂຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຫັນຕົນເອງຢູ່ໃນຄວາມຊຸກຍາກ, ເວົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານການເຮັດອິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະມື້. ພວກເຂົາໄດ້ພົບໂມເຊແລະອາໂຣນທີ່ກຳລັງມາພົບພວກເຂົາ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກມາຈາກຟາໂຣ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຫັນເຈົ້າແລະຕັດສິນເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກິນຂອງພວກເຮົາໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າ

ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ດາບເຂົ້າໄປໃນມືຂອງລາວເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ. ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນ
ໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງທ່ານ
ຈຶ່ງໄດ້ທຳຮ້າຍປະຊາຊົນນີ້? ແລະ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ? ແລະຕັ້ງແຕ່
ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫາຟາໂຣເພື່ອເວົ້າໃນນາມຂອງພຣະອົງ, ລາວໄດ້ທໍລະມານປະຊາຊົນນີ້,
ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

໖

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດ
ກັບຟາໂຣ, ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງລາວຈະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ, ແລະດ້ວຍແຂນທີ່
ຍົກສູງລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບໂມເຊ
ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາກົດຕໍ່
ອັບຣາຮາມ, ອິສອັກ ແລະ ຢາໂກບ ໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຊື່ຂອງຂ້າ
ນ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງພັນທະ
ສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບພວກເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານແກ່ພວກເຂົາ, ຄື
ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ອາໄສ, ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍົນ
ສຽງຄັດຄ້ານຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນທີ່ຊາວອີຢິບເປັນທາດພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍ
ໄດ້ລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າ. ໄປ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນ
ວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກອຳນາດຂອງ
ຊາວອີຢິບ, ແລະຂ້ອຍຈະປົດປ່ອຍເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກຄວາມເປັນທາດ, ແລະຂ້ອຍຈະໄຖ່
ເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍແຂນອັນສູງສົ່ງແລະການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຮັບ
ເອົາເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກການກົດຂີ່ຂອງຊາວອີຢິບ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະ
ນຳເອົາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍື່ນມືອອກເພື່ອໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ,
ອິສອາກ ແລະ ຢາໂກບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ, ຂ້າ
ນ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂມເຊໄດ້ເວົ້າດັ່ງນັ້ນກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່
ໄດ້ຟັງໂມເຊ ເພາະຄວາມທັບຖ້ວນ ແລະ ເພາະວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ ເຂົາໄປເວົ້າກັບຟາໂຣກະສັດອີຢິບ, ເພື່ອວ່າລາວຈະສົ່ງພວກລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ. ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ນີ້
ແນ, ລູກຫລານອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ, ແລ້ວຟາໂຣຈະຟັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຫດຜົນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ, ແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້

ເຂົາເຈົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍຊາວອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຮູບນລູກຫົວປີຂອງອິດສະຣາເອນ: ເອໂຟກ, ແລະຟັນລູ, ເຮສຣອນ, ແລະຄາມີ, ນີ້ແມ່ນເຄືອຍາດຂອງຮູບນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ: ເຢນູເອນ, ຢາມິນ, ເອຮຸດ, ຢາຄິນ, ໄຊຮາ, ແລະຊາອຸນທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄອບຄົວຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເລວີຕາມເຜົ່າພັນຂອງພວກເຂົາ: ເກດສອນ, ຄາອາທ, ແລະເມຣາຣີ, ແລະປີຂອງຊີວິດເລວີແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບເຈັດ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເກດສອນ ຄີ ລີບນີ ແລະ ຊີເມອີ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງໂຄຣາດຄີ: ອຳຣາມ, ອິດຊາຮ, ເຮໂບຣນ ແລະ ອຸດຊີເອນ. ອາຍຸຂອງໂຄຣາດແມ່ນ ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບສາມປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ ຄີ ນາຫລີ ແລະ ນູຊີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄອບຄົວບັນພະບູລຸດຂອງເລວີຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ອຳຣາມໄດ້ເອົາໂຢເຄເບດ ລູກສາວຂອງອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ ເປັນເມຍຂອງຕົນເອງ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ໂມເຊ ແລະນາຣຽນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລາວ. ຊີວິດຂອງອຳຣາມແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຣາຄີ: ໂກຣະ, ນາເຟກ ແລະ ເຊກຣີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນແມ່ນ ມີຊາເອນ, ເອລີຊາຟານ ແລະ ເຊເກຣ. ອາໂຣນໄດ້ເອົາເອລີຊາເບັດ ລູກສາວຂອງອາມິນາດາບ, ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາຊອນ, ເປັນເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ລາວຄືນາດາບ, ອາບີອຸດ, ເອເລອາຊາ, ແລະອີທານາ. ລູກຊາຍຂອງໂກຣາແມ່ນ ອາເຊຍ, ເອນການາ, ແລະ ອາບີອາຊາ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງໂກຣາ. ແລະເອເລອາຊາລູກຂອງອາໂຣນໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງຟູທິເອນເປັນເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດຟິເນຣາສໃຫ້ລາວ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າຄອບຄົວຂອງຊາວເລວີຕາມລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນອາໂຣນແລະໂມເຊ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃຫ້ນຳພາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ສືບທະນາກັບຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຄືອາໂຣນແລະໂມເຊ. ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈຶ່ງໄປເວົ້າກັບຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ດູເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ຄ່ອຍຊັດ, ແລ້ວຟາໂຣຈະຟັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າເປັນ
ພຣະເຈົ້າຕໍ່ຟາໂຣ, ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງກັບເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະ
ເວົ້າຕໍ່ຟາໂຣ, ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ. ແຕ່ຂ້າ
ນ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ ແລະຈະເພີ່ມເຄື່ອງໝາຍ ແລະການ
ອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະຟາໂຣຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະຂ້າ
ນ້ອຍຈະວາງມືຂອງຂ້ານ້ອຍເທິງອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄື
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍ
ການແກ້ແຄ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍື່ນມືຂອງຂ້ານ້ອຍອອກເທິງອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳບຸດຊາຍ
ອິດສະຣາເອນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ. ດົມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງພວກເຂົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ດົມເຊສແມ່ນມີອາຍຸແປດສິບປີ,
ແລະອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວມີອາຍຸແປດສິບສາມປີ, ເມື່ອລາວເວົ້າກັບຟາໂຣ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ດົມເຊແລະອາໂຣນວ່າ ແລະຖ້າຟາໂຣເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງ
ໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດແກ່ພວກເຮົາ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງ
ເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ເທົ້າແລ້ວໂຍນລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງລາວ, ແລະມັນຈະກາຍເປັນນູໃຫຍ່. ດົມເຊແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະ
ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນໄດ້ໂຍນທ່ອນໄມ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນນັ່ງກອນ. ຟາໂຣໄດ້ເອົັນປະຊຸມພວກນັກປັນຍາຂອງອີຢິບ ແລະ ພວກ
ໂຫມໝໍ, ແລະ ພວກໝໍຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດຖານີຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ໂຍນໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນ, ແລະມັນກາຍເປັນນູໃຫຍ່, ແລະໄມ້ເທົ້າ
ຂອງອາໂຣນໄດ້ກິນໄມ້ເທົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບດົມເຊວ່າ, ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣໄດ້ແຂງກະດ້າງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້
ສິ່ງປະຊາຊົນອອກໄປ. ໄປຫາຟາໂຣໃນຕອນເຊົ້າ, ນີ້ແມ່ນລາວອອກໄປຫາແມ່ນ້ຳ, ແລະເຈົ້າ
ຈະໄປພົບລາວຢູ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ແລະເຈົ້າຈະຖືໄມ້ເທົ້າທີ່ກາຍເປັນນູໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເອີໄດ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາ
ເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້າ
ນ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈົນກ່ວາເຖິງປັດນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕັດສິນວ່າ ໃນເລື່ອງນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍ

ຈະຕີໄມ້ເທົ່າທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ານ້ອຍລົງເທິງນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ ແລະມັນຈະປ່ຽນເປັນເລືອດ ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈະຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ຳຈະເໝັນ, ແລະຊາວອີຢິບຈະບໍ່ສາມາດດື່ມ ນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບດົມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍ ນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຖືໄມ້ເທົ່າຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະຍິ່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປ ເທິງນ້ຳຂອງອີຢິບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງບຶງຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເທິງນ້ຳທີ່ຮວບຮວມໄວ້ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະມັນຈະກາຍເປັນ ເລືອດ. ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນເລືອດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ທັງໃນໄມ້ແລະໃນຫີນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ດົມເຊແລະອາໂຣນ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະລາວໄດ້ຍົກໄມ້ເທົ່າຂອງລາວຂຶ້ນ ແລ້ວຕີນ້ຳທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ປະກອບຂອງລາວ, ແລະໄດ້ປ່ຽນນ້ຳທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳໄປເປັນເລືອດ. ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳກໍຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ຳກໍເໝັນ, ແລະຊາວອີຢິບບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກ ແມ່ນ້ຳໄດ້, ແລະມີເລືອດຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ. ພວກໝໍຜີຊາວອີຢິບກໍໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດ ຖາມິນຄຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວ ບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ, ຄືກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ຟາໂຣຫັນກັບແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຂອງລາວ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຫຼືແມ່ນຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້ເລີຍ. ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຂຸດ ອ້ອມແມ່ນ້ຳເພື່ອດື່ມນ້ຳ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້. ແລະເຈັດມື້ໄດ້ ສຳເລັດລົງ ຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີແມ່ນ້ຳ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ດົມເຊວ່າ, ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນດັ່ງນີ້: ປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ ປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະສົ່ງອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະດີ ເຂດແດນທັງໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍກົບ. ແລະແມ່ນ້ຳຈະຕົ້ມອອກກົບ, ແລະພວກມັນຈະຂຶ້ນ ໄປເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບຂອງຫ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງ ຕຽງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນຮ່ອງນວດແປງຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນເຕົາອົບຂອງເຈົ້າ. ແລະກົບຈະຂຶ້ນມາເທິງ ເຈົ້າ, ເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ.

໘

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບດົມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຍິ່ນ ມືຂອງເຈົ້າຖືໄມ້ເທົ່າອອກໄປເທິງແມ່ນ້ຳ, ແລະເທິງຄອງ, ແລະເທິງບຶງ, ແລະນ່າກົບຂຶ້ນ ມາ. ແລະອາໂຣນໄດ້ຍິ່ນມືອອກເທິງນ້ຳຂອງອີຢິບ ແລະນ່າກົບຂຶ້ນມາ ແລະກົບໄດ້ຂຶ້ນມາ

ແລະປົກຄຸມແຜ່ນດິນອີຢິບ ພວກຫມໍ່ຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມິນຂອງ
ພວກເຂົາ ແລະ ນໍາກົບຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊແລະອາໂຣນ
ແລະກ່າວວ່າ ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາເຂົ້າ
ອອກຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໄປ
ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຖອາຍເຄື່ອງບູຊາແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂມເຊເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ: ຈົ່ງ
ກໍານົດເວລາໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະອະທິຖານເມື່ອໃດກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອທໍາລາຍພວກກົບຈາກເຈົ້າ, ຈາກປະຊາຊົນ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ໃນແມ່ນໍ້າ. ແຕ່
ເຂົາກ່າວວ່າ, ນີ້ອື່ນ. ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີ
ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ແລະກົບທັງຫຼາຍຈະຖືກເອົາອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະຈາກ
ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສຊານນອກ, ແລະຈາກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ໃນແມ່ນໍ້າ. ໂມເຊ ແລະ
ອາໂຣນ ໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ, ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການກໍານົດ
ເລື່ອງກົບ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ກໍານົດໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊເວົ້າໄວ້ ແລະ
ພວກກົບກໍ່ຕາຍອອກຈາກເຮືອນ ອອກຈາກສະຖານທີ່ນອກເມືອງ ແລະ ອອກຈາກ
ທົ່ງນາ ແລະເຂົາເຈົ້າເກັບກໍາພວກມັນເປັນກອງໆ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ເໝັນ. ເມື່ອຟາໂຣ
ເຫັນວ່າໄດ້ມີການບັນເທົາ, ຫົວໃຈຂອງລາວກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຕີຝຸ່ນແຜ່ນດິນ, ແລະມັນຈະ
ກາຍເປັນແມງຫົວໃນຄົນ, ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ດັ່ງນັ້ນ
ອາໂຣນຈຶ່ງຍືດມືຂອງລາວອອກພ້ອມກັບໄມ້ເທົ້າ ແລະຕີຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະແມງກໍ່
ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ, ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຝຸ່ນທັງໝົດຂອງ
ແຜ່ນດິນ. ພວກໝໍ່ຜີໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມິນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອນໍາແມງອອກມາ ແຕ່
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ ດັ່ງນັ້ນ ພວກ
ຫມໍ່ຜີຈຶ່ງເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ນີ້ແມ່ນນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງ
ກະດ້າງ, ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຟາໂຣ, ແລະ ນີ້ແນລາວຈະອອກໄປຫານໍ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ ເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແກ້ຂ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາສິ່ງ
ປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍຈະສິ່ງແມງວັນມາເທິງເຈົ້າ, ເທິງຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເຮືອນຂອງ

ຊາວອີຢິບຈະເຕັມໄປດ້ວຍແມງວັນ, ແລະແມ່ນແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຢູ່ກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍມັນ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນວັນນັ້ນຢູ່ແຜ່ນດິນໂກເຊນ, ທີ່ປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ເທິງມັນ, ທີ່ບໍ່ຈະມີແມງວັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນທັງໝົດ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໃນມື້ອື່ນນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະແມງວັນສູນຸກຝູງໃຫຍ່ໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະເຂົ້າໄປໃນຫ້ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກທຳລາຍຈາກແມງວັນສູນຸກ.

ຟາຣາໂອໄດ້ເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນມາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາເຮັດບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ: ບໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຂວ້າງຫີນ. ພວກເຮົາຈະເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ ແລະຈະເຮັດພິທີບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ຟາໂຣ ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊັນສັດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແຕ່ຢ່າໄປເກເກີນໄປ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂມເຊກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະອອກໄປຈາກເຈົ້າ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ແມງວັນຈະອອກໄປຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ. ຟາໂຣຢ່າຫລອກລວງອີກ ໂດຍບໍ່ສົ່ງປະຊາຊົນໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າ, ແລະໄດ້ເອົາແມງວັນອອກຈາກຟາໂຣ, ແລະຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງລາວ, ແລະບໍ່ມີເຫຼືອຢູ່ເລີຍ. ແລະຟາໂຣໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ແລະໃນເວລານີ້ລາວບໍ່ຕ້ອງການປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ.

໙

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິບຣູດຣັສດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ຖ້າແທ້ຈິງເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ແຕ່ຍິ່ງຄວບຄຸມລາວໄວ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຈະເປັນໄພຕໍ່ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງທຸ່ງ, ທັງມ້າ, ແລະສັດພາຫະນະ, ແລະອູດ, ແລະງົວ, ແລະແກະ, ຄວາມຕາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການ ອັດສະຈັນໃນເວລານັ້ນລະຫວ່າງສັດລ້ຽງຂອງຊາວອີບແລະສັດລ້ຽງຂອງລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ກ່າວໄວ້ຈະຕາຍຈາກທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດເວລາໄວ້ວ່າ, ໃນມື້ອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເທິງແຜ່ນດິນ ໂລກ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້ໃນວັນຕໍ່ມາ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງ ຊາວອີບກໍຕາຍ, ແຕ່ສັດລ້ຽງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນບໍ່ມີຕົວໃດຕາຍເລີຍ. ເມື່ອຟາໂຣ ຫໍ ເຫັນວ່າບໍ່ມີສັດລ້ຽງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕາຍເລີຍແນ່ນແຕ່ໃດດຽວ, ຫົວໃຈຂອງ ຟາໂຣຫໍ ກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບ ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ, ຈົ່ງເອົາຂີ້ເຖົ້າຈາກເຕົາໄຟໃຫ້ເຕັມມືຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ໂມເຊ ໄປຍມັນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ແລະໃຫ້ມີຂີ້ ຝຸ່ນເທິງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີບ, ແລະມັນຈະເປັນແຜພູພອງລູກຂຶ້ນເທິງຄົນແລະສັດສີ່ຕີນ, ທັງໃນຄົນແລະໃນສັດສີ່ຕີນທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຂົ້າຂອງເຕົາຕໍ່ໜ້າ ຟາໂຣ, ແລະໂຮຍມັນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະເກີດມີແຜແລະຕຸ່ມທີ່ລະເບີດອອກມາໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ. ແລະພວກໝໍຜີບໍ່ສາມາດຍືນຕໍ່ໜ້າໂມເຊໄດ້ເພາະແຜ, ເພາະວ່າແຜ ເກີດຂຶ້ນໃນຕົວພວກໝໍຜີ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີບທັງໝົດ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສັ່ງໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະຍືນຕໍ່ໜ້າ ຟາໂຣ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບລູຕັດສິນ ດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ໃນເວລານີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງພະຍາດທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ອື່ນເປັນ ເໝືອນຂ້ານ້ອຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ດຽວນີ້ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະຕິ ເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະປະຫານ ແລະເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປຈາກ ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຖືກປະກາດໃນ ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ເຈົ້າຍິ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ຢູ່ບໍ່? ຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ອື່ນໃນເວລານີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຝົນລູກເຫັບຕົກຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງລູກເຫັບເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດອີບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປະເທດນັ້ນຖືກສ້າງຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮີບດ່ວນລວບລວມສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດ ແລະ ສັດລ້ຽງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດ ແລະ ສັດລ້ຽງທັງໝົດທີ່ຖືກພົບຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແຕ່ລູກເຫັບ

ຕົກລົງມາເທິງພວກມັນ, ຈະຕາຍ. ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣ, ໄດ້ລວບລວມສັດລ້ຽງຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ. ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍ່ປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງເຂົາໄວ້ໃນທົ່ງນາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂດມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະລູກ ເທັບຈະຕົກລົງມາທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເທິງຄິນ, ເທິງສັດລ້ຽງ, ແລະເທິງພືດພັນ ທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ໂດມເຊໄດ້ຍື່ນມືອອກໄປສູ່ສະຫວັນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສົ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງແລະລູກເທັບ, ແລະໄຟໄດ້ວົງຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ຝົນລູກເທັບລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ມີລູກເທັບ ແລະ ໄຟເຜົາໄຫມ້ຢູ່ໃນ ລູກເທັບ, ລູກເທັບນັ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງແບບນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນອີຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ ປະຊາຊາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ລູກເທັບໄດ້ຕິດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ຕັ້ງແຕ່ນະບຸດຈິນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະລູກເທັບໄດ້ຕິດພືດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະລູກ ເທັບໄດ້ທໍາລາຍໄມ້ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ. ຍົກເວັ້ນໃນແຜ່ນດິນຮົກເຊນ, ບ່ອນທີ່ພວກລູກ ຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່. ລູກເທັບບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກສົ່ງຄືນໄປແລ້ວ, ຟາໂຣໄດ້ເອົນໂດມ ເຊສແລະອາໂຣນມາ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບໃນຕອນນີ້, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຊອບທໍາ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງ ອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລູກເທັບ, ແລະໄຟຢຸດເຊົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ. ໂດມເຊເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເມື່ອຂ້ອຍອອກໄປຈາກເມືອງແລ້ວ, ຂ້ອຍຈະແຜ່ມືຂອງຂ້ອຍອອກ ໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະສຽງຈະຢຸດ, ລູກເທັບແລະຝົນກໍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າ ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ແລະພວກຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທື່ອ. ແຕ່ປານແລະເຂົ້າບາເລຖືກຕີ, ເພາະວ່າເຂົ້າບາເລກໍາລັງຍືນຕົ້ນ, ແລະປານກໍາລັງອອກເມັດ. ແຕ່ເຂົ້າສາລີແລະເຂົ້າ ເປືອກບໍ່ຖືກທໍາລາຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນພືດທີ່ອອກຊ້າ. ໂດມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣໄປຢູ່ພາຍ ນອກເມືອງ, ແລະໄດ້ຍື່ນມືອອກໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະສຽງຕ່າງໆກໍຢຸດລົງ, ແລະ ລູກເທັບກັບຝົນກໍບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ເມື່ອຟາໂຣເຫັນວ່າຝົນ ແລະ ລູກເທັບ ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ຢຸດແລ້ວ, ລາວກໍ່ເພີ່ມການທໍາບາບ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈ ຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ. ແລະຫົວໃຈຂອງ ຟາໂຣກໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກ ໄປ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂດມເຊ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂຮມເຊວ່າ: ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້
ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ເພື່ອວ່າ
ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເຖິງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ. ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ
ຟັງ, ແລະລູກຫຼານຂອງລູກຫຼານເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍຊາວອີຢິບ,
ແລະເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂຮມເຊແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົນກວ່າເມື່ອໃດທ່ານຈິ່ງຈະບໍ່
ປະຕິເສດທີ່ຈະອັບອາຍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຈິ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍໄປ,
ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຕັກແຕນຈຳນວນຫຼາຍມາເທິງທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າໃນເວລາ
ນີ້ນີ້ອີ້ນ. ແລະມັນຈະປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນແຜ່ນດິນ
ໄດ້, ແລະມັນຈະກິນທຸກສິ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະມັນຈະ
ກິນດິນໄມ້ທຸກດິນທີ່ກຳລັງເຕີບຕົດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ. ແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະເຕັມ,
ແລະເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຮືອນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວອີຢິບ,
ເຊິ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ, ບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດເຖົ້າແຖຂອງພວກເຂົາ, ຕັ້ງແຕ່
ອັນທີ່ພວກເຂົາເກີດມາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ຈົນເຖິງອັນນີ້. ແລະໂຮມເຊໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກ
ຟາໂຣ. ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ຈົນກວ່າເມື່ອໃດນີ້ຈິ່ງຈະເປັນສິ່ງ
ກົດຂວາງແກ່ພວກເຮົາ? ຈິ່ງສິ່ງພວກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ປະກອບ
ພິທີແກ່ພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼືທ່ານປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ວ່າອີຢິບໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວບໍ່?
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳໂຮມເຊແລະອາໂຣນກັບຄືນໄປຫາຟາໂຣ, ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ
ພວກເຂົາວ່າ, ຈິ່ງໄປແລະປະກອບພິທີແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່
ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຈະໄປ? ແລະໂຮມເຊເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຈະໄປກັບຊາຍໝູ່ແລະຜູ້ເຖົ້າ, ກັບລູກ
ຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະແກະແລະງົວຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເປັນງານບຸນຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແນວ
ນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ, ບໍ່ແມ່ນແລະສຳພະພາຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍບໍ່? ຈິ່ງເບິ່ງ
ເຖິດວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໄປ
ແລະ ໃຫ້ປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫາ. ແລ້ວພວກ
ເຂົາກໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂຮມເຊວ່າ, ຈິ່ງຍິ່ນ
ມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະໃຫ້ຕັກແຕນຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ມັນຈະກິນ
ພືດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງດິນໄມ້ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້. ແລະ
ໂຮມເຊໄດ້ຍົກໄມ້ເທົ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳລົມໄຕ້ມາເທິງແຜ່ນດິນ,
ຕະຫຼອດມື້ນັ້ນທັງໝົດ, ແລະຕະຫຼອດຄືນທັງໝົດ, ເຖິງເວລາເຊົ້າມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ

ລົມໃຕ້ໄດ້ນຳເອົາຕັກແຕນມາ. ແລະມັນໄດ້ນຳຕັກແຕນຂຶ້ນມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີ່ຫຼັງໝົດ, ແລະມັນໄດ້ຢຸດພັກຢູ່ທີ່ເຂດແດນອີ່ຫຼັງໝົດເປັນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ກ່ອນໜ້ານີ້ບໍ່ເຄີຍມີຕັກແຕນເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນີ້ກໍຈະບໍ່ມີແບບນັ້ນອີກ. ແລະມັນໄດ້ປົກຄຸມທັດສະນະຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກທຳລາຍ, ແລະມັນໄດ້ກົນພົດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຫມາກໄມ້ທັງໝົດຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກລູກເຫຼັບ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປັນສີຂຽວຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້, ແລະໃນພືດທັງໝົດຂອງທົ່ງພຽງ, ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງອີ່ຫຼັງ.

ຟາຣາໂອໄດ້ຮັບເອີ້ນໂຮມແລະອາໄຮນ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະຕໍ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮັບເອົາບາບຂອງຂ້ອຍໃນເວລານີ້, ແລະຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມຕາຍນີ້ອອກຈາກຂ້ອຍ. ແຕ່ໂຮມແລະອາໄຮນຟາຣາໂອ ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນລົມແຮງຈາກທະເລ, ແລະໄດ້ຍົກຕັກແຕນຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ຕົບມັນເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ, ແລະບໍ່ມີຕັກແຕນເຫຼືອແມ່ນແຕ່ຕົດຽວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີ່ຫຼັງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍລູກຫລານອີສຣາເອນໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສສັກບົດເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມມືດເທິງແຜ່ນດິນອີ່ຫຼັງ, ຄວາມມືດທີ່ສຳຜັດໄດ້. ດົມເຊຍິດມີອອກໄປໃນທ້ອງຟ້າ ແລະມີຄວາມມືດມົວ ແລະພະຍຸເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີ່ຫຼັງໝົດເປັນເວລາສາມມື້ ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວເປັນເວລາສາມມື້, ແລະບໍ່ມີໃຜລູກຂຶ້ນຈາກຕຽນອນຂອງລາວເປັນເວລາສາມມື້, ແຕ່ສຳລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ, ແສງສະຫວ່າງມີຢູ່ໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ແລະເອີ້ນ ຟາຣາໂອ ໂຮມ ແລະ ອາໄຮນ ເວົ້າວ່າ ຍ່າງ ແລະໂຮມເຊກ່າວວ່າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແລະເຄື່ອງບູຊາແກ່ພວກເຮົາ, ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາຈະໄປກັບພວກເຮົາ ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກີບເຫຼືອໄວ້ເລີຍ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເອົາຈາກພວກມັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຫຍັງ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາຣາໂອແຂງກະດ້າງ ແລະລາວບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາໄປ. ແລະ ຟາຣາໂອ ກ່າວວ່າ, ໄປເສຍຈາກຂ້ອຍ, ລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ ຢ່າມາເຫັນໜ້າຂ້ອຍອີກ, ວັນໃດທີ່ເຈົ້າປາກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຕາຍ. ແຕ່ໂຮມເຊກ່າວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາໄພພິບັດອີກໜຶ່ງຄັ້ງມາເທິງ ຟາໂຣແລະອີຢິບ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະສົ່ງພວກເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນີ້. ເມື່ອລາວສົ່ງ ພວກເຈົ້າອອກທັງໝົດແລ້ວ, ລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຈົ່ງເວົ້າລັບໆ ເຂົ້າໃນຫູຂອງປະຊາຊົນ, ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມກະລຸນາແກ່ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືນແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໂມເຊໄດ້ກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ, ແລະຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລະຕໍ່ໜ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ປະມານ ເຄິ່ງຄົນຂ້ານ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງອີຢິບ, ແລະລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຈະ ຕາຍ, ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງຟາໂຣຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ, ຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ ຢູ່ກັບແຜ່ນດິນແປ້ງ, ແລະຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທຸກຕົວ. ແລະຈະມີສຽງຮ້ອງ ໃຫຍ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເຊິ່ງດັງນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ, ແລະດັງນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ອີກ. ແລະໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ໝາຈະບໍ່ຮ້ອງດ້ວຍລິ້ນຂອງມັນ, ຕັ້ງແຕ່ນະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ ແຕກຕ່າງຫຼາຍປານໃດລະຫວ່າງຊາວອີຢິບແລະອິດສະລາເອນ. ແລະພວກຂ້າຮັບໃຊ້ ທັງໝົດຂອງເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະລົງມາຫາຂ້ອຍ ແລະຈະກັມລົງນະມັດສະການຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າ ວ່າ ຈົ່ງອອກໄປເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳ ແລະຫຼັງຈາກສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຂ້ອຍຈະອອກໄປ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣດ້ວຍຄວາມໂກດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ ໂມເຊວ່າ, ຟາໂຣຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະທວີຄູນເຄື່ອງໝາຍແລະການ ອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ. ໂມເຊສ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການອັດສະຈັນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະ ລາວບໍ່ຍອມຟັງທີ່ຈະສົ່ງລູກຫຼານ ອິດສະລາເອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບວ່າ ເດືອນນີ້ແທ້ ຈິງແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເດືອນສຳລັບເຈົ້າ, ມັນແມ່ນເດືອນທຳອິດແກ່ເຈົ້າໃນບັນດາ ເດືອນຂອງປີ. ຈົ່ງເວົ້າຕໍ່ກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ໃນວັນທີສິບ ຂອງເດືອນນີ້, ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນ. ຖ້າແຕ່ວ່າມີຄົນໜ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນ ຈົນບໍ່ພຽງພໍ ສໍາລັບແກະໂຕໜຶ່ງ, ລາວຈະຈັບເອົາເພື່ອນບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງຂອງລາວມາກັບຕົນເອງ, ຕາມຈຳນວນຈິດວິນຍານ, ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກນັບຕາມສ່ວນທີ່ພຽງພໍສໍາລັບລາວເຂົ້າໃນ ແກະ. ແກະທີ່ສົມບູນ, ເປັນຕົວຜູ້, ອາຍຸໜຶ່ງປີ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເອົາຈາກລູກ ແກະແລະລູກແບ້. ແລະມັນຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃຫ້ທ່ານຈົນກວ່າຮອດວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງ ເດືອນນີ້, ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຂອງການຂຸມນຸນລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະຂ້າມັນໃນ ຕອນແລງ. ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເລືອດມາ, ແລະພວກເຂົາຈະທາໃສ່ກອບປະຕູ ທັງສອງຂ້າງ ແລະໃສ່ຂອບປະຕູເທິງ, ໃນເຮືອນທີ່ພວກເຂົາຈະກິນມັນຢູ່ໃນນັ້ນ. ແລະ ພວກເຂົາຈະກິນເນື້ອທີ່ປັ້ງດ້ວຍໄຟໃນຄືນນີ້, ແລະພວກເຂົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບຜັກ ຂົມ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນມັນດິບ ຫຼືດື່ມໃນນ້ຳ ແຕ່ໃຫ້ປັ້ງດ້ວຍໄຟ ທັງຫົວ ດິນ ແລະເສັ້ ໃນ ບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ຫຍັງຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ, ແລະບໍ່ໃຫ້ທໍາລາຍກະດູກຂອງມັນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ ເຫຼືອໄວ້ຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ ໃຫ້ເຜົາໃນໄຟ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະກິນມັນແບບນີ້: ເອວຂອງເຈົ້າ ຕ້ອງຄາດໄວ້, ເກີບແຕະຕ້ອງສວມຢູ່ຕີນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ໄມ້ຖືຕ້ອງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນ, ນີ້ແມ່ນປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຂ້າ ນ້ອຍຈະຜ່ານໄປໃນແຜ່ນດິນອີຍໃນຄືນນີ້, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນ ແຜ່ນດິນອີຍປັດຈຸບັນແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ ພະເຈົ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເລືອດຈະເປັນ ເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງເຮືອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນເລືອດ, ແລະຂ້ອຍຈະ ປົກປ້ອງເຈົ້າ, ແລະພະຍາດທໍາລາຍຈະບໍ່ເກີດແກ່ເຈົ້າເມື່ອຂ້ອຍຕິແຜ່ນດິນອີຍ.

ແລະມື້ນີ້ຈະເປັນອານຸສອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ແລະທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນເປັນ ງານບຸນຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົນລ້ານຂອງທ່ານ, ເປັນກິດໝາຍນິລັນດອນ ທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ. ເຈັດວັນທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ວັນ ທໍາອິດ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາເຊື້ອອອກຈາກເຮືອນຂອງທ່ານ, ທຸກຄົນທີ່ກິນເຊື້ອ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທໍາອິດຈົນເຖິງວັນທີເຈັດ. ແລະວັນທໍາອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າວັນສັກສິດ, ແລະວັນທີ່ເຈັດຈະເປັນວັນສັກສິດແກ່ພວກ ເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນການຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ ຈະຕ້ອງເຮັດສໍາລັບທຸກຄົນ, ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະ ຕ້ອງຮັກສາຄໍາສັ່ງນີ້, ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ຂ້ອຍຈະນໍາກໍາລັງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍອອກຈາກ ແຜ່ນດິນອີຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືວັນນີ້ເປັນກິດລະບຽບນິລັນດອນຕະຫຼອດ ຊົນລ້ານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນທໍາອິດ, ຈາກຕອນແລງ ທ່ານຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ຈົນກວ່າເຖິງວັນທີ່ຊາວເອັດຂອງເດືອນ, ຈົນກວ່າຕອນແລງ.

ເຈັດມີ ຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກ ຕັດອອກຈາກຊຸມນຸມຂອງອິດສະຣາເອນ, ທັງຄົນຕ່າງດ້າວແລະຄົນພື້ນເມືອງຂອງ ແຜ່ນດິນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ໃນທຸກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ.

ໂມເຊໄດ້ເອົັນສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ເວົ້າກັບ ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປເອົາແກະສຳລັບທ່ານເອງຕາມຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ເຊັ່ນ ປັດສະຄາ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາມັດຫຍ້າທົດໄຊບ, ແລະເມື່ອໄດ້ຈຸ່ມໃສ່ເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງ ປະຕູແລ້ວ, ທ່ານຈະທາໃສ່ຂົວປະຕູ ແລະເທິງເສົາປະຕູທັງສອງຂ້າງດ້ວຍເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງ ປະຕູນັ້ນ. ສ່ວນພວກທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກປະຕູເຮືອນຂອງຕົນຈົນກວ່າຈະຮອດເຂົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານໄປເພື່ອຕິຊາວອີຢິບ, ແລະຈະເຫັນເລືອດຢູ່ເທິງກໍບານປະຕູ ທັງສອງຂ້າງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານປະຕູນັ້ນໄປ, ແລະຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ ທຳລາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຕິ. ແລະຈົ່ງຮັກສາຄຳນີ້ເປັນກົດໝາຍສຳລັບ ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຈົນຕະຫຼອດໄປ. ແລະຖ້າທ່ານເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້, ທ່ານຈົ່ງຮັກສາການປະຕິບັດນີ້. ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ ຖ້າລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າວ່າ ການ ນະມັດສະການນີ້ແມ່ນຫຍັງ ແລະທ່ານຈະເວົ້າໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ ນີ້ແມ່ນການເສຍ ສະຫລະປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຮືອນຂອງລູກຫລານ ອິດສະຣາເອນໃນອີຢິບ ເມື່ອພຣະອົງໄຈມຕິຊາວອີຢິບ ແຕ່ເຮືອນຂອງພວກເຮົາພຣະອົງ ໄດ້ຊ່ວຍກັນໄວ້ ແລະປະຊາຊົນກໍໄດ້ຮັງຕົວລົງກາບໄຫວ້ ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ ໄປແລ້ວ ແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນ ແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງຟາໂຣທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ, ຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງຍິງ ເຊລີທີ່ຢູ່ໃນຊຸມ, ແລະຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ. ແລະຟາໂຣໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນ ກາງຄືນ, ພ້ອມກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດ, ແລະມີສຽງຮ້ອງໄຫ້ ດັງໃຫຍ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພາະວ່າບໍ່ມີເຮືອນໃດທີ່ບໍ່ມີຄົນຕາຍຢູ່ໃນນັ້ນ. ແລະຟາໂຣໄດ້ ເອົັນໂມເຊແລະອາໂຣນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ອອກໄປຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ, ທັງພວກເຈົ້າແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ຈົ່ງໄປ ແລະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ. ແລະເອົາ ແກະ ແລະງົວຂອງພວກເຈົ້າໄປນຳ, ຈົ່ງໄປເລີຍ, ແລະຂ້ອຍພອນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍ. ແລະຊາວອີຢິບກຳລັງບິບບັງຄັບປະຊາຊົນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນເພື່ອໄລ່ພວກເຂົາອອກ

ຈາກແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາທັງໝົດກຳລັງຕາຍ. ປະຊາຊົນໄດ້
ຍົກແປງຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຟຸ, ແປ້ງນວດຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມັດໄວ້ໃນ
ເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງປ່າ. ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂດມເຊສັງ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ ເຄື່ອງໃຊ້ຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຈາກຊາວ
ອີຢິບ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະຄູນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າ
ຊາວອີຢິບ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືນແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ້ອນຊາວອີຢິບ.

ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊໄປສູ່ໂຊກໂຄດ, ເປັນ
ຈຳນວນຫົກຮ້ອຍພັນຄົນທະຫານດິນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ບໍ່ລວມສິ່ງຂອງ. ແລະປະຊາຊົນ
ປະສົມຫຼາຍໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງແກະ, ງົວ, ແລະສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍ
ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະເຂົາເຈົ້າອີບແປ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳອອກຈາກອີຢິບເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເຊື້ອ, ເພາະວ່າຊາວອີຢິບໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່
ສາມາດຢູ່ຕໍ່ໄດ້, ຫຼືເຮັດເສບຮຽງສຳລັບຕົນເອງເພື່ອການເດີນທາງ. ການອາໄສຢູ່ຂອງລູກ
ຫຼານອິດສະລາເອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບແລະໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ
ແມ່ນສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ, ກຳລັງທັງໝົດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໃນຕອນກາງຄືນ. ການປ້ອງກັນນີ້ເປັນ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທີ່ຈະນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຄົນນັ້ນ, ຄົນນີ້
ເປັນການປ້ອງກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທີ່ລູກຫຼານທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນຈະ
ຕ້ອງຖືປະຕິບັດໄປຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເວົ້າຕໍ່ໂດມເຊ
ແລະອາໄຮນວ່າ, ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງປັດສະຄາ: ຄົນຕ່າງດ້າວທຸກຄົນບໍ່ໃຫ້ກິນຈາກ
ມັນ. ແລະທຸກຄົນໃຊ້ທີ່ຊື່ດ້ວຍເງິນ, ເຈົ້າຈະເຂັດສູນັດລາວ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະກິນ
ໄດ້ຈາກມັນ. ຄົນອາໄສຫຼືຄົນຮັບຈ້າງຈະບໍ່ກິນຈາກຂອງລາວ. ມັນຈະຖືກກິນໃນເຮືອນ
ດຽວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເນື້ອອອກຈາກເຮືອນໄປຂ້າງນອກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍ
ກະດູກຂອງມັນ. ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈະເຮັດມັນ. ຖ້າຫາກວ່າ
ມີຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອເຮັດການປັດສະຄາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັດຂາດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງລາວ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະເຂົ້າມາເຮັດ
ມັນໄດ້, ແລະລາວຈະເປັນຄືກັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັດຂາດ
ຈະບໍ່ໄດ້ກິນຈາກມັນ. ກົດໝາຍດຽວກັນຈະມີແກ່ຄົນພື້ນເມືອງ ແລະ ແກ່ຄົນແປກໜ້າທີ່
ມາຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ສັ່ງແກ່ໂດມເຊແລະອາໄຮນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້
ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລູກຊາຍອິດສະລາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງຖວາຍໃຫ້ຂ້ອຍເຖິງລູກຫົວປີທຸກຄົນທີ່ ເປີດມືດລູກໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ຕັ້ງແຕ່ນະນຸດຈິນເຖິງສັດລ້ຽງ, ເປັນຂອງ ຂ້ອຍ. ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຈຳຈຳວັນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ອີຢິບ, ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ເພາະວ່າດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແລະຫ້າມກິນເຂົ້າໝົມທີ່ມີເຊື້ອ. ເພາະວ່າມີ ນີ້ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນເດືອນຂອງພຶດໃໝ່. ແລະຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ, ຊາວເຮັດ, ຊາວອາດິມໄຮ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູສ, ຊາວເກີກຊາ, ແລະຊາວເປຣິຊ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄືແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ແລະເຈົ້າຈະ ປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້ໃນເດືອນນີ້. ຫົກວັນ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ວ່າໃນ ວັນທີ່ເຈັດແມ່ນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈໍ່ບໍ່ມີເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດມື້, ຈະບໍ່ມີເຂົ້າຈໍ່ທີ່ມີເຊື້ອໃຫ້ເຫັນແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນວ່າ, ເພາະເຫດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກອີຢິບ. ແລະມັນຈະເປັນ ເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າ ກົດໝາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມ ແຂງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ທຽງນຳເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ. ແລະຈົ່ງປົກປັກຮັກສາ ກົດໝາຍນີ້ຕາມເວລາລະດູການ, ຈາກນີ້ໄປສູ່ມື້.

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນ ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກອອກທຸກຕົວທີ່ເປີດມືດລູກ, ຄືຕົວຜູ້ ທັງໝົດ, ໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທຸກຕົວທີ່ເປີດມືດລູກຈາກຝູງໂຄຫຼີສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າ, ຕົວຜູ້ທັງໝົດເຈົ້າຈະຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກສິ່ງທີ່ ເປີດມືດລູກຂອງລາ, ທ່ານຈະແລກປ່ຽນດ້ວຍແກະ, ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ແລກປ່ຽນ, ທ່ານຈະ ໄຖ່ມັນ. ທຸກລູກຫົວປີຂອງມະນຸດໃນບັນດາລູກຊາຍຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄຖ່. ຖ້າລູກຊາຍ ຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າຫຼັງຈາກເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ດ້ວຍ ມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພາພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນແຫ່ງ ຄວາມເປັນທາດ. ເມື່ອຟາໂຣແຂງກະດ້າງທີ່ຈະສົ່ງພວກເຮົາໄປ, ພຣະອົງໄດ້ຂ້າລູກຫົວປີ ທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງມະນຸດຈິນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງ.

ເພາະເຫດນີ້, ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊັນທຸກສິ່ງທີ່ເປີດທ້ອງ, ຄືພວກຕົວຜູ້, ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄຖ່ລູກຫົວປີທຸກຄົນຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ. ແລະມັນຈະເປັນ ເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະບໍ່ສິ້ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມ ແຂງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.

ເມື່ອຟາຣ໌ອສິ່ງປະຊາຊົນອອກໄປແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໄປຕາມທາງ ແຜ່ນດິນຟີລິດສະຕິນ, ເພາະວ່າມັນໃກ້, ເພາະພຣະເຈົ້າຕັ້ງຄຳວ່າ, ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນ ສຳນຶກຜິດເມື່ອເຫັນສິ່ງຄາມ, ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນໄປ ຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ທະເລຊາຍ, ເຂົ້າສູ່ທະເລແດງ, ແຕ່ໃນຊົນລຸ້ນທີ່ຫ້າ ລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະດິນເຊໄດ້ເອົາກະດູກຂອງໂຢເຊັບໄປກັບ ດິນ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະລາເອນສາບານ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຢ້ຽມຢາມເຈົ້າແນ່ນອນ, ແລະເຈົ້າຈະນຳກະດູກຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນໄປຈາກບ່ອນນີ້ກັບເຈົ້າ.

ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂຊດໂອດ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ ເອທານຂ້າງທະເລຊາຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າທຣິງນຳພາພວກເຂົາ, ກາງເວັນດ້ວຍເສົາເມກ ເພື່ອສະແດງທາງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະກາງຄືນດ້ວຍເສົາໄຟ. ເສົາເມກກາງເວັນ ແລະ ເສົາໄຟກາງຄືນ ບໍ່ເຄີຍຢຸດເຊົາຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ.

໑໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິນເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະໃຫ້ ພວກເຂົາຫັນກັບຄືນໄປຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມກັບບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ລະຫວ່າງມັກດິດລ ແລະທະເລ, ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊໂຟນ, ເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຢູ່ເທິງ ທະເລ. ແລະຟາຣ໌ອຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງລາວວ່າ, ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນພວກນີ້ຫຼົງ ທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າປ່າລ້າງໄດ້ປິດລ້ອມພວກເຂົາ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ ຫົວໃຈຂອງຟາຣ໌ອແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຈະໄລ່ຕາມເຂົາເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບ ສັກສິດໃນຟາຣ໌ອແລະກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດ ຂອງຊາວອີຢິບວ່າປະຊາຊົນໄດ້ຫນີໄປ, ແລະຫົວໃຈຂອງຟາຣ໌ອແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ ປ່ຽນໄປຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້ນີ້, ທີ່ໄດ້ປ່ອຍບຸດ ຊາຍອິດສະຣາເອນໄປ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ? ດັ່ງນັ້ນ ຟາຣ໌ອໄດ້ຈັບເທົ່າລົດ ລົບຂອງລາວ ແລະ ນຳປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວໄປກັບດິນເອງ ແລະໄດ້ເອົາລົດ

ທະຫານທີ່ຄັດເລືອກຫົກຮ້ອຍຄົນ ແລະມ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບ ແລະນາຍທະຫານຢູ່
ເທິງລົດທັງໝົດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກະສັດອີຢິບແຂງ
ກະດ້າງ ແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະລາວໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຊາຍອິສຣາເອນ
ແຕ່ລູກຊາຍອິສຣາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງ ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາ
ແລະພົບພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະມ້າທັງໝົດ ແລະລົດຮີບຂອງຟາໂຣ, ແລະ
ພວກທະຫານມ້າ, ແລະກອງທັບຂອງລາວຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ,
ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊຟຟອນ. ແລະຟາໂຣກໍາລັງເຂົ້າມາໃກ້, ແລະພວກລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພວກຊາວອີຢິບໄດ້ຕັ້ງຄ່າ
ຍຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ເດີມເຊວ່າ: ເປັນຍ້ອນບໍ່ມີອຸບນຸງໃນ
ແຜ່ນດິນອີຢິບບໍ່, ທ່ານຈຶ່ງນໍາພວກເຮົາອອກມາເພື່ອໃຫ້ຕາຍໃນທະເລຊາຍບໍ່? ທ່ານເຮັດ
ສິ່ງນີ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ, ໄດ້ນໍາພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ? ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄໍາທີ່ພວກເຮົາ
ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າໃນອີຢິບບໍ່, ທີ່ເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາວອີຢິບ?
ເພາະວ່າມັນດີກວ່າສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຊາວອີຢິບ, ກວ່າທີ່ຈະຕາຍໃນຖິ່ນ
ທຸລະກັນດານນີ້.

ເດີມເຊກ່າວກັບປະຊາຊົນວ່າ ຈົ່ງກ້າຫານ, ຈົ່ງຢືນໝັ້ນ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງການຊ່ວຍໃຫ້
ລອດທຳມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້, ເພາະວ່າວິທີທີ່ທ່ານ
ທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຊາວອີຢິບໃນມື້ນີ້, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນພວກເຂົາອີກຕະຫຼອດໄປ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສູ້ຮົບເພື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະນຶ່ງງຽບ. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕັດສິນກັບເດີມເຊວ່າ, ເຈົ້າຮ້ອງຫາຂ້ານ້ອຍເຮັດຫຍັງ? ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫລານ
ອິສຣາເອນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາອອກເດີນທາງ. ແລະເຈົ້າຈຶ່ງຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງທະເລ, ແລະແຍກມັນອອກ, ແລະໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມບ່ອນແຫ້ງ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງ
ຟາໂຣແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດແຂງກະດ້າງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັກສິດໃນຟາໂຣ, ແລະໃນກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະໃນລົດ
ລົບ, ແລະໃນມ້າຂອງລາວ. ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖືກເຊີດຊູສະຫງ່າລາສີໃນຟາໂຣ, ແລະໃນລົດທະຫານ, ແລະມ້າຂອງລາວ.
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ກໍາລັງໄປຂ້າງໜ້າຄ່າຍຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້
ຂັບໄລ່ອອກ ແລະ ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງ, ແລະ ເສົາເມກກໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ອອກຈາກໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ຢືນຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບ
ແລະ ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະມັນໄດ້ຍືນຢູ່, ແລະມີຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດນົວ

ເກີດຂຶ້ນ, ແລະຄືນນັ້ນໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະສົມກັນຕະຫຼອດທັງຄືນ. ົມເຊ ຍື່ນມືອອກເທິງທະເລ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບທະເລກັບຄືນດ້ວຍລົມໃຕ້ທີ່ແຮງ ຕະຫຼອດທັງຄືນ ແລະເຮັດໃຫ້ທະເລກາຍເປັນແຫ້ງ ແລະນ້ຳຖືກແຍກອອກ ແລະລູກ ຊາຍອິດສະລາເອນເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມພື້ນແຫ້ງ, ແລະນ້ຳຂອງມັນເປັນກຳແພງຢູ່ ທາງຂວາ, ແລະກຳແພງຢູ່ທາງຊ້າຍ.

ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມ ແລະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ ແລະນ້ຳທັງໝົດຂອງ ຟາໂຣ ແລະລິດລິບ ແລະພວກນັກຂີ່ ເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຍາມເຊົ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງລົງມາເທິງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບໃນເສົາໄຟແລະເມກ, ແລະໄດ້ໂຍນ ຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັບສົນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ມັດເພົາລິດນ້ຳຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະນຳພາເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງ, ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາຫນີ ຈາກໜ້າອິດສະລາເອນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງສູ້ຮົບເພື່ອເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບຊາວ ອີຢິບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເວົ້າກັບໂດມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງທະເລ, ແລະໃຫ້ນ້ຳກັບຄືນມາ, ແລະໃຫ້ມັນປົກຄຸມຊາວອີຢິບ, ທັງລິດຮິບແລະຜູ້ຂີ່ຂອງພວກເຂົາ. ົມເຊໄດ້ຍື່ນມືອອກເທິງທະເລ ແລະນ້ຳກໍ່ກັບຄືນມາໃນເວລາກາງເວັນເທິງແຜ່ນດິນ, ແຕ່ ຊາວອີຢິບໄດ້ໝີພາຍໃຕ້ນ້ຳ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ນສະເທືອນຊາວອີຢິບໃນກາງ ທະເລ. ແລະນ້ຳໄດ້ກັບຄືນມາປົກຄຸມລິດທະຫານ ແລະຜູ້ຂີ່, ແລະກຳລັງທັງໝົດຂອງ ຟາໂຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທະເລ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ຈາກ ພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ. ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຢ່າງຜ່ານທາງແຫ້ງໃນ ກາງທະເລ, ແລະນ້ຳໄດ້ເປັນກຳແພງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າທາງຂວາ, ແລະກຳແພງທາງຊ້າຍ. ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ອິດສະຣາເອນໃນມື້ນັ້ນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ, ແລະ ອິດສະຣາເອນໄດ້ເຫັນຊາວອີຢິບຕາຍແລ້ວຢູ່ຝັ່ງທະເລ. ອິດສະລາເອນເຫັນມືອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຊາວອີຢິບ, ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

໑໕

ແລ້ວໂມເຊກັບພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນກໍ່ຮ້ອງເພງນີ້ຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກ ເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະອົງໄດ້ໂຍນນ້ຳແລະຄືນຂີ່ລົງໃນທະເລ. ຜູ້ຊ່ວຍ ເຫຼືອແລະຜູ້ປົກປ້ອງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລອດພັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າ ນ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງປົດາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍ

ຈະຍົກສູງພຣະອົງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍສົງຄາມຕ່າງໆ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງ. ລົດມ້າຂອງຟາໂຣ ແລະກຳລັງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ໂຍນເຂົ້າໄປໃນ
ທະເລ, ຜູ້ຂີ່ທີ່ຖືກເລືອກສັນແລະນາຍທະຫານຊັ້ນສາມ, ຖືກກົນໄປໃນທະເລແດງ. ທະເລ
ໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຄືກ່ອນຫີນ. ມີຂວາຂອງພຣະອົງ, ຂ້າ
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບການຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມດ້ວຍກຳລັງ; ມີຂວາຂອງ
ພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ທຳລາຍສັດຕູທັງຫຼາຍ. ແລະດ້ວຍຄວາມຫຼາຍຂອງ
ສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກສັດຕູ, ທ່ານໄດ້ສົ່ງຄວາມໂກດຂອງທ່ານ
ທີ່ກົນພວກເຂົາເຫມືອນຟ້ອນຟາງ. ແລະຍ້ອນວິນຍານແຫ່ງຄວາມໂກດຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳໄດ້
ແຍກອອກ, ນ້ຳໄດ້ແຂງຕົວຄືກຳແພງ, ຄົນໄດ້ແຂງຕົວຢູ່ກາງທະເລ. ສັດຕູໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ຂ້ອຍຈະໄລ່ຕາມແລະຈັບໄດ້, ຂ້ອຍຈະແບ່ງຂອງລັບ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍເຕັມ, ຂ້ອຍຈະຂ້າດ້ວຍດາບຂອງຂ້ອຍ, ມີຂອງຂ້ອຍຈະປົກຄອງ. ທ່ານສົ່ງລົມ
ຫາຍໃຈຂອງທ່ານ, ທະເລປົກຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈົມລົງຄືກັບຕະກົວໃນນ້ຳທີ່ແຮງ
ກ້າ. ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືທ່ານໃນບັນດາພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືທ່ານ? ທ່ານໄດ້ຮັບ
ການຖືກສັກສິດໃນບັນດາສິ່ງບໍລິສຸດ, ມະຫັດສະຈັນໃນສະຫງ່າລາສີ, ເຮັດການ
ອັດສະຈັນທັງຫຼາຍ. ທ່ານໄດ້ຢຶດມີຂວາຂອງທ່ານອອກ, ແຜ່ນດິນໄດ້ກົນພວກເຂົາ. ທ່ານ
ໄດ້ນຳທາງປະຊາຊົນຂອງທ່ານນີ້ທີ່ທ່ານໄຖ່ໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້
ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງຂອງທ່ານໄປສູ່ທີ່ພັກອາໄສອັນບໍລິສຸດຂອງທ່ານ. ບັນດາ
ປະຊາຊາດໄດ້ຍິນແລ້ວ ແລະ ພວກເຂົາໂກດແຄ້ນ, ຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຈັບເອົາຊາວຟິລິດ
ສະຕິນ. ຫຼັງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ນຳຂອງເອເດມກໍຮີບດ່ວນ ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວ
ໂມອາບ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນໄດ້ຈັບເອົາເຂົາເຈົ້າ ຄົນທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄານາອານກໍ
ລະລາຍໄປ ຂໍໃຫ້ຕົກລົງມາເທິງພວກເຂົາຄວາມສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຢ້ານກົວ, ໃນ
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຂນຂອງທ່ານຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຖືກປ່ຽນເປັນຫີນ, ຈົນກະທັ້ງເມື່ອນຳເຂົ້າມາ
ແລ້ວ, ຈົ່ງປູກພວກເຂົາໄວ້ໃນພູເຂົາແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ, ໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່
ພ້ອມແລ້ວຂອງພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສັກສິດ
ສະຖານ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າປົກຄອງຕະຫຼອດຍຸກ ແລະເທິງຍຸກ ແລະຍິ່ງ. ເພາະວ່ານ້ຳຂອງຟາໂຣພ້ອມດ້ວຍລົດ
ທະຫານແລະຄົນຂີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳນ້ຳຂອງທະເລມາ
ເທິງພວກເຂົາ, ແຕ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ຢ່າງໄປຜ່ານທາງແຫ້ງໃນກາງທະເລ.

ມາຮູ້: ຜູ້ຜະຍາກອນຍິງ, ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງອາໂຣນ, ໄດ້ຖືກອົງໄວ້ໃນມືຂອງ
ນາງ, ແລະພວກຍິງທັງໝົດກໍ່ອອກໄປຕາມຫຼັງນາງພ້ອມດ້ວຍກອງແລະການຮ້ອງເພງ
ເປັນກຸ່ມ. ນາງມີຮຽນໄດ້ເລີ່ມນຳພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງເພງຖອາຍແດ່

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບການເຊີດຊູຢ່າງສະຫງ່າງາມ, ພຣະອົງໄດ້ໂຍນນ້ຳແລະຄົນຂີ່ລົງໃນທະເລ. ເອົາອອກ ແຕ່ ດົມເຊ ພວກ ລູກຊາຍ ອິດສະລາເອນ ຈາກທະເລ ແດງ ແລະ ນຳພາ ພວກເຂົາ ເຂົ້າໄປ ທະເລຊາຍ ຊູ ແລະ ພວກເຂົາໄປ ສາມ ມື້ ໃນ ທະເລຊາຍ ແລະ ບໍ່ ພວກເຂົາພົບ ນ້ຳ ເພື່ອທີ່ຈະ ພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກເມືອງໄດ້, ເພາະວ່າມັນຂົນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄວາມຂົນ. ແລະປະຊາຊົນບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ດົມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ? ດົມເຊຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໄມ້ໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະລາວໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນນ້ຳ, ແລະນ້ຳກໍກາຍເປັນຫວານ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ວາງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາໄວ້ໃຫ້ລາວ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ທົດສອບລາວ. ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ ຖ້າເຈົ້າຕັ້ງໃຈຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍ້ພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ແລະໃສ່ໃຈຟັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະຮັກສາບັນດາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລ້ວທຸກພະຍາດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳມາສູ່ຊາວອີຢິບນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ນຳມາສູ່ເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຜູ້ປ່ວຍເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເອລິມ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສິບສອງບ່ອນ້ຳພູ ແລະເຈັດສິບຕົ້ນປາມ, ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ.

໑໖

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ, ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ມາເຖິງຖິ່ນທຸລະກັນດານຊິນ, ເຊິ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເອລິມແລະຊິນາຍ. ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ສອງ, ຫຼັງຈາກພວກເຂົາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແລ້ວ, ຊຸມນຸມຊົນລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດບ່ວນພົມພໍ່າຕໍ່ດົມເຊແລະອາໂຣນ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ: ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຖືກຕິດດ້ວຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອຢິບເມື່ອພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຂ້າງໜ້າຊັນ ແລະກິນຂົນມື້ປັດຈຸບັນນີ້, ເພາະວ່າພວກເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາສູ່ທະເລຊາຍນີ້ເພື່ອຂ້າຊຸມນຸມທັງໝົດນີ້ດ້ວຍຄວາມອິດຫົວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ດົມເຊ ວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ ຈະໃຫ້ຝົນຂົນປັດຈຸບັນ ຈາກສະຫວັນ ຕົກລົງມາ ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະ ປະຊາຊົນ ຈະອອກໄປ ເກັບກຳ ສ່ວນຂອງແຕ່ລະວັນ ໃນແຕ່ລະວັນ, ເພື່ອວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ຈະທົດສອບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ຈະປະພຶດຕາມກົດໝາຍ ຂອງຂ້ານ້ອຍ ຫຼື ບໍ່. ແລະມັນຈະເປັນໃນວັນທີຫົກ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກຽມສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳເຂົ້າມາ, ແລະມັນຈະເປັນສອງເທົ່າຂອງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳໃນແຕ່ລະວັນ. ແລະດົມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນວ່າ, ໃນຕອນແລງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຽມນຳພາເຈົ້າ

ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະໃນເວລາເຊົ້າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຫັນພຣະສີຣີລັງສີ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຟັງການບ່ນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງບ່ນຕໍ່ພວກເຮົາ? ແລະ ໂມເຊ ກ່າວວ່າ, ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະທານ ຊັ້ນ ແກ່ພວກເຈົ້າໃນຕອນແລງ ເພື່ອກິນ, ແລະ ເຂົ້າຈີ່ ໃນຕອນເຊົ້າ ຈິນອົມ, ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຊົງຟັງ ການຮ້ອງທຸກ ຂອງພວກເຈົ້າ, ທີ່ພວກເຈົ້າ ບ່ນ ຕໍ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າ ການຮ້ອງທຸກ ຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນ ຕໍ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ຈົ່ງບອກຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງສັດທາຟັງການບ່ນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ. ເມື່ອອາໂຣນກໍາລັງເວົ້າກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະພວກເຂົາຫັນກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປາກົດໃນເມກ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໃນຕອນແລງເຈົ້າຈະກິນເນື້ອ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າເຈົ້າຈະອີ່ມດ້ວຍເຂົ້າຈີ່, ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ, ແລະນົກຄວາຍໄດ້ບິນຂຶ້ນມາ ແລະປົກຄຸມຄ່າຍ. ໃນຕອນເຊົ້າ, ເມື່ອນ້ຳຄ້າງຢຸດລົງ, ມັນເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບຄ່າຍ. ແລະຈິ່ງເບິ່ງ, ເທິງໜ້າທະເລຊາຍມີສິ່ງບາງໆຄືກັບເມັດຜັກຊີສີຂາວ, ຄືກັບນ້ຳກ້ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ເມື່ອພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຫັນມັນ, ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ. ແຕ່ໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອກິນ. ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ: ຈົ່ງເກັບກຳມັນແຕ່ລະຄົນຕາມສ່ວນທີ່ເໝາະສົມ ໜຶ່ງໂກເມ, ຕາມຈຳນວນຫົວຄົນຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງເກັບກຳສຳລັບຄົນໃນເຕັ້ນຂອງຕົນ. ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳ, ຜູ້ໜຶ່ງເກັບຫຼາຍ ແລະຜູ້ໜຶ່ງເກັບໜ້ອຍ. ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າອັດແທກດ້ວຍຕີກມໍ, ຜູ້ທີ່ເກັບຫຼາຍກໍບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະຜູ້ທີ່ເກັບໜ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເກັບກຳຕາມທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຕົນເອງ. ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າໃຫ້ໃຜປະໂຫຍດໃດຈາກຂອງລາວໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ.

ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງໂມເຊ, ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ປະໂຫຍດມັນໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ, ແລະມັນໄດ້ເກີດໜອນ, ແລະມັນໄດ້ເໝັນ, ແລະໂມເຊໄດ້ຕິກແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາເກັບກຳມັນໃນຕອນເຊົ້າ, ແຕ່ລະຄົນເກັບຕາມຈຳນວນທີ່ກຳນົດໃຫ້ລາວ, ແຕ່ເມື່ອດວງອາທິດຮ້ອນຂຶ້ນ, ມັນກໍລະລາຍ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ຫົກ, ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ

ສອງເທົ່າ, ສອງໂຮເມີຕໍ່ຄົນໜຶ່ງ, ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມຊົນເຊົ້າມາ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ໂຮເມີ. ໂຮເມີກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າບໍ່? ວັນສະບາດແມ່ນການພັກຜ່ອນອັນບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ. ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ ເຈົ້າຈະອົບ, ຈິ່ງອົບ, ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຕື່ມ, ຈິ່ງຕື່ມ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເກີນ, ຈິ່ງ ປະໄວ້ມັນເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຈົນເຖິງເຊົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ມັນຈົນເຖິງ ເຊົ້າ ດັ່ງທີ່ໂຮເມີໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະມັນບໍ່ເໝັນ ຫຼືມີໜ້ອຍເກີດຂຶ້ນໃນນັ້ນ. ໂຮເມີກ່າວ ວ່າ, ຈິ່ງກິນມື້ນີ້ເຖິດ, ເພາະວ່າມື້ນີ້ເປັນວັນສະບາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ພົບ ມັນໃນທົ່ງພຽງ. ຫົກວັນທ່ານຈະເກັບກຳ, ແຕ່ວັນທີ່ເຈັດເປັນວັນສະບາດ, ເພາະວ່າຈະ ບໍ່ມີໃນວັນນັ້ນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນມື້ທີ່ເຈັດ, ບາງຄົນຈາກປະຊາຊົນໄດ້ອອກໄປເກັບກຳ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບຫຍັງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂຮເມີວ່າ, ຈົນກວ່າເມື່ອໃດພວກເຈົ້າ ຈິ່ງຈະຍອມຟັງບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ? ເບິ່ງເຖິດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານວັນສັບບາດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້, ເພາະເຫດນີ້ພຣະອົງຈິ່ງໄດ້ ປະທານເຂົ້າຈີ່ສອງມື້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ທີ່ຫົກ, ຈິ່ງພັກຢູ່ແຕ່ລະຄົນໃນເຮືອນຂອງ ຕົນ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດອອກຈາກສະຖານທີ່ຂອງຕົນໃນມື້ທີ່ເຈັດ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ພັກຜ່ອນໃນ ວັນທີ່ເຈັດ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າມັນນາ, ມັນເປັນສີຂາວຄືກັບ ເມັດຜັກຊີລາວ, ແລະລົດຊາດຂອງມັນຄືຂະໜົມທີ່ມີນ້ຳເຜິ້ງ. ໂຮເມີໄດ້ກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນ ຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງ, ໃຫ້ເຕັມໂຮເມີຂອງມັນນາເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຈົ້າກິນໃນຖິ່ນກັນດານ, ເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳເຈົ້າອອກ ຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໂຮເມີກ່າວຕໍ່ອາໂຮນວ່າ: ຈິ່ງເອົາໂຖທອງຄຳໜຶ່ງໃບ, ແລ້ວໃສ່ ມັນນາເຕັມໜຶ່ງໂຮເມີເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອການ ຮັກສາໄວ້ສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ. ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຕໍ່ໂຮເມີ, ແລະ ອາໂຮນໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຄຳພີເພື່ອການຮັກສາໄວ້. ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ກິນເຂົ້າມັນນາສີ່ສິບປີ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາມາເຖິງໂລກທີ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສ. ພວກເຂົາກິນເຂົ້າ ມັນນາຈົນກວ່າພວກເຂົາມາເຖິງດິນແດນຂອງເຟນິເຊຍ. ແຕ່ວ່າໂຕກມໍແມ່ນໜຶ່ງສ່ວນສົບ ຂອງສາມມາດຕະການ.

໑໗

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຖິ່ນ ກັນດານຊົນຕາມຄ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງ ຄ່າຍຢູ່ເຮືອດິນ ແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳໃຫ້ປະຊາຊົນດິນ ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຖຽງກັບໂຮເມີ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຈິ່ງໃຫ້ນ້ຳແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ ແລະໂຮເມີກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເປັນ

ຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖຽງກັບຂ້ອຍ ແລະເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະຊາຊົນຫົວນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະປະຊາຊົນກໍ່ບຸ່ນຕໍ່ໂຮມເຊຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງທ່ານ
ຈຶ່ງພາພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບມາ ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ ແລະລູກຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຫົວນ້ຳ? ໂຮມເຊຣັອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ
ວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງແກ່ປະຊາຊົນນີ້? ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂວ້າງຫີນຂ້ອຍ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວກັບ ໂຮມເຊວ່າ, ຈຶ່ງໄປນຳໜ້າປະຊາຊົນນີ້, ແລະ ຈຶ່ງເອົາພວກ
ຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ ໄມ້ເທົາທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕິແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ຈຶ່ງຖືໄວ້ໃນມື
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈຶ່ງໄປ. ນີ້ແມ່ນຂ້ອຍຢືນຢູ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າເທິງຫີນໃນໂຮເຣບ, ແລະເຈົ້າຈະ
ຕິຫີນ, ແລະນ້ຳຈະອອກມາຈາກມັນ, ແລະປະຊາຊົນຈະດື່ມ. ແລະໂຮມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່
ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ການທົດສອບ ແລະ
ການຕິດຽນ, ເພາະວ່າການຕິດຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເພາະວ່າການ
ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາຫຼືບໍ່?

ແຕ່ອາມາເລກມາແລ້ວ ແລະ ສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນຢູ່ທີ່ຣາຟິດິນ ໂຮມເຊກ່າວກັບ
ໂຢຊີວວ່າ, ຈຶ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ແລະອອກໄປຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອາ
ມາເລກໃນມື້ອື່ນ, ແລະນີ້ແນ, ຂ້ອຍຈະຢືນຢູ່ເທິງຍອດເນີນ, ແລະໄມ້ເທົາຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ໂຢຊີວໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ໂຮມເຊເວົ້າກັບເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຈັດ
ແຖວສູ້ຮົບກັບອາມາເລກ, ແລະ ໂຮມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ຮູຣ໌ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດເນີນ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂຮມເຊຍົກມືຂຶ້ນ, ອິດສະລາເອນກໍ່ຊະນະ, ແຕ່ເມື່ອລາວປ່ອຍມື
ລົງ, ອາມາເລກກໍ່ຊະນະ. ແຕ່ມີຂອງໂຮມເຊສໝັກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນວາງໄວ້
ພາຍໃຕ້ລາວ, ແລະລາວກໍ່ນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ, ແລະອາໂຣນກໍ່ບູຮູກໍ່ຊ່ວຍຍ້າມີຂອງລາວ, ຄົນ
ໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນີ້ ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນັ້ນ, ແລະມີຂອງໂຮມເຊສກໍ່ໝັ້ນຄົງຈົນກ່ວາດວງອາທິດ
ຕົກ. ແລະໂຢຊີວໄດ້ຕືຣາບອາມາເລກ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວດ້ວຍການຂ້າ
ດ້ວຍດາບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂຮມເຊວ່າ, ຈຶ່ງຂຽນນີ້ລົງໃນປຶ້ມເປັນອານຸສອນ, ແລະ
ໃຫ້ໂຢຊີວຟັງ, ເພາະວ່າເຮົາຈະລືບລ້າງອານຸສອນຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າ
ສະຫວັນຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ. ແລະໂຮມເຊໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້
ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງຂ້ອຍ. ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າທຳສິ່ງຄາມຕໍ່
ອາມາເລກດ້ວຍມືລັບຈາກຊົນລຸ້ນສູ່ຊົນລຸ້ນ.

ເຢຍຣີ ປະໂລຫິດແຫ່ງມິດອານ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ ໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ເຮັດເພື່ອອິສຣາເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳ
ອິສຣາເອນອອກຈາກອີຢິບ. ເຢຍຣີ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ເອົາຊິບໂປຣາ ພັນລະຍາຂອງໂມເຊ
ຫຼັງຈາກການປ່ອຍຕົວນາງ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງ, ຊື່ຂອງຄົນໜຶ່ງໃນພວກ
ເຂົາແມ່ນເກີຊິມ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ ແລະຊື່ຂອງ
ຄົນທີສອງແມ່ນເອລິເອເຊີ, ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ
ຂ້ອຍ, ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຂ້ອຍຈາກມືຂອງຟາຣ໌ອ. ແລະ ເຢຍຣີ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ ກັບລູກຊາຍ
ທັງຫຼາຍ ແລະ ພັນລະຍາໄດ້ອອກໄປຫາໂມເຊ ໃນທະເລຊາຍ ບ່ອນທີ່ລາວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງ
ພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີການລາຍງານຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຕາຂອງທ່ານ ເຢຍຣີ
ກຳລັງມາຫາທ່ານ, ແລະພັນລະຍາ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງທ່ານ ມາກັບລາວ. ໂມເຊ
ໄດ້ອອກໄປພົບພໍ່ຕາຂອງລາວ, ແລ້ວກໍມີລົງນະມັດລາວ, ແລະຈູບລາວ, ແລະພວກເຂົາ
ທັກທາຍເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະລາວໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນ. ແລະໂມເຊໄດ້ເລົ່າ
ໃຫ້ພໍ່ຕາຂອງລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ຟາຣ໌ອແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດ
ເພາະເຫດອິສຣາເອນ, ແລະຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນທາງ,
ແລະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຟາຣ໌ອແລະຈາກມືຂອງຊາວ
ອີຢິບ. ເຢຍຣີປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງດີທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບແລະຈາກມືຂອງຟາຣ໌ອ.
ແລະເຢຍຣີໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກ
ເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ ແລະຈາກມືຂອງຟາຣ໌ອ ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຢູ່ໃຫຍ່ກວ່າພະເຈົ້າທັງໝົດ, ເພາະວ່ານີ້ທີ່ພວກເຂົາໃຈມຕິພວກເຂົາ. ແລະເຢຍຣີ ພໍ່
ຕາຂອງໂມເຊ ໄດ້ເອົາເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະອາໄຣນ
ກັບບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ມາກິນເຂົ້າກັບພໍ່ຕາຂອງໂມເຊຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຈົ້າ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກນີ້ຕໍ່ໄປ, ໂມເຊໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອພິພາກສາປະຊາຊົນ, ແຕ່
ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຍືນຢູ່ຂ້າງໂມເຊຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງຄ່ຳ. ແລະເມື່ອເຢຍຣີເຫັນທຸກ
ສິ່ງທີ່ລາວເຮັດແກ່ປະຊາຊົນ, ລາວເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຈົ້າເຮັດແກ່ປະຊາຊົນ? ເປັນ
ຫຍັງເຈົ້ານັ່ງຄົນດຽວ, ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດຍືນຢູ່ກັບເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງແລງ?
ແລະໂມເຊເວົ້າກັບພໍ່ຕາວ່າ: ປະຊາຊົນມາຫາຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາການພິພາກສາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າມີການໄດ້ຖຽງກັນ ແລະ ມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍ
ຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍ
ຂອງພຣະອົງ. ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ດ້ວຍການທຳລາຍທີ່ບໍ່ອິດທິນ, ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ, ທັງເຈົ້າແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້ານີ້. ວຽກນີ້ໝັກເກີນໄປສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດມັນຄົນດຽວໄດ້. ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຟັງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະແນະນຳເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະນຳຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຖອາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກົດໝາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະສະແດງທາງທີ່ພວກເຂົາຈະດຳເນີນໃນນັ້ນ, ແລະວຽກງານທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດ. ແລະເຈົ້າຈິ່ງພິຈາລະນາເລືອກຈາກປະຊາຊົນທັງໝົດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ເກງກົວພຣະເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ຊ່ວຍທຳ, ກຽດຊັງຄວາມຈອງຫອງ, ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ ແລະຜູ້ບັນຊາການສິບ. ແລະພວກເຂົາຈະຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ, ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ໜັກໜ່ວງພວກເຂົາຈະນຳຂຶ້ນມາຫາເຈົ້າ, ສ່ວນການຕັດສິນທີ່ນ້ອຍໆພວກເຂົາຈະຕັດສິນເອງ, ແລະພວກເຂົາຈະເບົາບາງພາລະຈາກເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຮັດຄຳນີ້, ພະເຈົ້າຈະເສີມກຳລັງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້ຈະກັບຄືນສູ່ສະຖານທີ່ຂອງຕົນດ້ວຍສັນຕິພາບ. ໂມເຊໄດ້ຍິນສຽງຂອງພໍ່ຕາ ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ຕາເວົ້າກັບລາວ ແລະໂມເຊໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ມີອຳນາດຈາກທົ່ວອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ ແລະ ຜູ້ບັນຊາການສິບ. ແລະພວກເຂົາຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ, ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ໜັກໜ່ວງທັງໝົດພວກເຂົານຳຂຶ້ນໄປຫາໂມເຊ, ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ເບົາທັງໝົດພວກເຂົາຕັດສິນເອງ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງລູກເຂີຍຂອງລາວອອກໄປ, ແລະລາວກໍ່ໄດ້ໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງລາວ.

໑໙

ໃນເດືອນທີສາມຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈາກແຜ່ນດິນເອີລົບ, ໃນວັນນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດທະເລຊາຍຊີນາຍ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາຟິເດນ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊີນາຍ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພູເຂົາ. ແລະໂມເຊສໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກພູເຂົານັ້ນ, ກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຮືອນຢາໂກບ, ແລະເຈົ້າຈະປະກາດໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ. ພວກເຈົ້າເອງໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊາວອີຢິບ, ແລະໄດ້ຍົກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຄືກັບວ່າຢູ່ເທິງປີກຂອງນົກອິນຊີ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳພວກເຈົ້າມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ. ແລະດຽວນີ້ ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງ

ຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນ
ພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເປັນປະໂລຫິດລາຊະອານາຈັກ ແລະ ປະຊາຊາດບໍລິສຸດແກ່ຂ້າ
ນ້ອຍ, ທ່ານຈະເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ດິມເຊມາແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ
ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ, ແລະ ໄດ້ວາງພຣະທຳທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄວ້
ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຕອບດ້ວຍຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕັດສິນ ພວກເຮົາຈະເຮັດ ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ.
ແລະດິມເຊສໄດ້ຖວາຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກ່າວກັບດິມເຊວ່າ, ນີ້
ແນ, ເຮົາກຳລັງມາຫາເຈົ້າໃນເສົາເມກ, ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຊື່ອເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ. ແລ້ວດິມເຊລາຍງານຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນຕໍ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບດິມເຊວ່າ, ຈົ່ງລົງໄປເຕືອນປະຊາຊົນ,
ແລະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດໃນນີ້ນີ້ແລະມື້ອື່ນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາພ້ອມສຳລັບວັນທີສາມ, ເພາະວ່າໃນວັນທີສາມ ພຣະເຈົ້າ
ຈະລົງມາເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກປະຊາຊົນອອກ
ອ້ອມຮອບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລະບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງ
ສ່ວນໃດໆຂອງມັນ, ທຸກຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງພູເຂົານັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ບໍ່ມີມີຈະສຳພັດລາວ,
ເພາະວ່າລາວຈະຖືກຂວ້າງຫົນດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫຼືຈະຖືກຍິງດ້ວຍລູກສອນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ສັດລ້ຽງຫຼືຄົນ, ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດ. ເມື່ອສຽງແລະແກແລະເມກອອກໄປຈາກພູເຂົາ, ພວກ
ນັ້ນຈຶ່ງຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ.

ດິມເຊສລົງມາຈາກພູເຂົາໄປຫາປະຊາຊົນ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ແລະ
ພວກເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເວົ້າ ຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຈົ່ງພ້ອມໄວ້ສາມມື້, ຢ່າ
ເຂົ້າໃກ້ແມ່ຍົງ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ສາມເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ, ແລະມີສຽງຕ່າງໆ ແລະຟ້າ
ແລບຕ່າງໆ ແລະເມກມີດມື້ຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ສຽງແກດັງກ້ອງໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍກໍຢ້ານກົວ. ແລະດິມເຊໄດ້ນຳປະຊາຊົນອອກຈາກຄ້າຍເພື່ອ
ໄປພົບພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນຢູ່ທີ່ເຊີງພູເຂົາ. ພູເຂົາຊີນາຍກຳລັງມີຄວັນ
ທັງໝົດ, ຍ້ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງມັນໃນໄຟ, ແລະຄວັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຄືກັບຄວັນ
ເຕົາໄຟ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ສຽງແກແຄກດັງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ
ແຂງແຮງຂຶ້ນຫຼາຍ. ດິມເຊເວົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າກໍຕອບລາວດ້ວຍສຽງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ລົງມາເທິງພູຊີໂນ ເທິງຍອດພູ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນດິມເຊໃຫ້ຂຶ້ນມາເທິງຍອດ
ພູ, ແລະດິມເຊກໍຂຶ້ນໄປ. ແລະ ພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບດິມເຊວ່າ: ຈົ່ງລົງໄປເຕືອນ
ປະຊາຊົນ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າເພື່ອເບິ່ງ, ເພາະຈະມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍໃນ

ພວກເຂົາລົ້ມຕາຍ. ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈົ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຢ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ປະຊາຊົນຈະບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາພູເຂົາຊົນາຍໄດ້, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ພວກເຮົາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງແຍກພູເຂົານັ້ນອອກແລະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເລີຍ, ລົງໄປ, ແລ້ວຂຶ້ນມາເຈົ້າກັບອາໄສຮ່ວມກັບເຈົ້າ, ແຕ່ພວກປະໂລຫິດແລະປະຊາຊົນຢ່າໃຫ້ບັງຄັບຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍພວກເຂົາ. ໂມເຊລົງມາຫາປະຊາຊົນແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ.

໒໐

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ນຳທ່ານອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ຈາກບ້ານແຫ່ງຄວາມເປັນທາສ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ານ້ອຍ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເບື້ອງເທິງ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ ເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພວກເຂົາ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະກອບພິທີແກ່ພວກເຂົາ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ ຜູ້ໃຫ້ຄົນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດເທິງລູກຫລານ ຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນນັບພັນໆ ທີ່ຮັກຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ. ເຈົ້າຢ່າເອົາຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ດ້ຍສູນເປົ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຊຳລະຜູ້ທີ່ເອົາຊື່ຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ດ້ຍສູນເປົ່າໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳມື້ວັນສະບາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຫຼືກໍ່ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກ, ແລະເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ. ແຕ່ວ່າໃນວັນທີ່ເຈັດ, ວັນສະບາດແມ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆໃນວັນນັ້ນ, ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຢືງຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ, ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ. ເພາະວ່າໃນຫົກມື້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ແລະ ທະເລ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນພວກມັນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດ ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງອວຍພອນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ຊົງບໍລິສຸດມັນຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນອັນດີງາມ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະ

ບໍ່ກະທຳການລັກລອບ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຢ່າປາຖະໜາພັນລະຍາຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ຢ່າປາຖະໜາ ເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າ ສາວໃຊ້ຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າງົວຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດພາຫະນະຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດລ້ຽງ ທັງໝົດຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດເຫັນສຽງ, ແລະໄຟ, ແລະສຽງແກ, ແລະພູເຂົາທີ່ມີຄວັນ, ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດມີຄວາມຢ້ານກົວຈົ່ງຢືນຢູ່ຫ່າງໄກ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຂໍ ໃຫ້ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແລະຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕົງເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ເພາະພວກ ເຮົາຈະຕາຍ. ແລະໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກ້າຫານເຖິດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ ມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍເພື່ອທົດສອບເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະອົງຈະຢູ່ໃນ ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ທຳບາບ ປະຊາຊົນຢືນຢູ່ແຕ່ໄກ, ແຕ່ໂມເຊເຂົ້າໄປ ໃນຄວາມມືດບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຢູ່. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຕໍ່ເຮືອນຢາດົກ, ແລະເຈົ້າຈະປະກາດຕໍ່ບຸດຊາຍອີສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຈາກສະຫວັນຕໍ່ພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າເງິນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າຄຳໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກດິນໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບູຊາເທິງມັນດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາ ສັນຕິພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະ, ແລະລູກງົວຂອງເຈົ້າ ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດ ໃຫ້ນາມຂອງຂ້ອຍຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນ ເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງມັນດ້ວຍຫີນທີ່ຖືກຕັດແຕ່ງ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ແກ່ງດາບຂອງເຈົ້າເທິງມັນ, ແລະມັນຖືກເປື້ອນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຮົາດ້ວຍຂັ້ນປັນໄດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປີດເຜີຍຄວາມເປືອຍກາຍ ຂອງເຈົ້າເທິງມັນ.

໒໑

ແລະນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບເດັກຮີບຮູ, ຫົກປີລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດລາວຈະອອກໄປດິນເສລີແບບບໍ່ເສຍຄ່າ. ຖ້າ ລາວເຂົ້າຄົນດຽວ, ລາວກໍຈະອອກຄົນດຽວ, ແຕ່ຖ້າແມ່ຍິງເຂົ້າກັບລາວ, ແມ່ຍິງຂອງ ລາວກໍຈະອອກດ້ວຍ. ແລະຖ້າເຈົ້ານາຍໃຫ້ເມຍແກ່ລາວ ແລະນາງເກີດລູກຊາຍຫຼື ລູກສາວໃຫ້ລາວ, ເມຍແລະລູກນ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແຕ່ລາວຈະອອກ ໄປຄົນດຽວ. ຖ້າແຕ່ຄົນຮັບໃຊ້ຕອບວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັກນາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະເມຍ, ແລະລູກ

ງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປເປັນອິດສະຫຼະ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະນຳເອົາລາວໄປຫາເກນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈະນຳເອົາລາວໄປທີ່ປະຕູໄປທີ່ຂອບປະຕູ, ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະເຈາະຫູດ້ວຍເຂັມ, ແລະລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້ານາຍຕະຫຼອດໄປ.

ຖ້າຜູ້ໃດຂາຍລູກສາວຂອງຕົນເອງເປັນຄົນໃຊ້, ນາງຈະບໍ່ອອກໄປ, ຄືກັບທີ່ຄົນໃຊ້ຍິງຫນີອອກໄປ. ຖ້ານາງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງນາງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັບລາວ, ລາວຈະໄຖ່ນາງ, ແຕ່ລາວບໍ່ມີສິດຂາຍນາງໃຫ້ຊາດຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດຕໍ່ນາງ. ຖ້າແຕ່ເຂົາຫມັ້ນນາງໃຫ້ກັບລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ນາງຕາມກົດລະບຽບຂອງລູກສາວ. ຖ້າແຕ່ລາວເອົາຜູ້ອື່ນໃຫ້ຕົນເອງ, ລາວຈະບໍ່ເອົາສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ການຮ່ວມຮ້ອງຂອງນາງໄປ. ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຮັດສິ່ງສາມຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ນາງ, ນາງຈະອອກໄປໂດຍເສລີໂດຍບໍ່ມີເງິນ. ຖ້າຜູ້ໃດຕິດຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວເຂົາຕາຍ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາໄປໃນມືຂອງລາວ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ສະຖານທີ່ແກ່ເຈົ້າບ່ອນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໜີໄປທີ່ນັ້ນ. ຖ້າຜູ້ໃດໃຈມຕິເພື່ອນບ້ານເພື່ອຂ້າລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ ແລະ ລີໄພ, ເຈົ້າຈະເອົາລາວອອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງຂ້ອຍເພື່ອປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ໃດທີ່ຕິພີ່ໝູ່ແມ່ຂອງຕົນ, ໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ພີ່ໝູ່ແມ່ຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ໃດທີ່ລັກພາຄົນໃດໜຶ່ງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະກົດຂີ່ລາວແລ້ວຂາຍລາວ ແລະຖືກພົບເຫັນກັບລາວ, ໃຫ້ລາວຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າຜູ້ຊາຍສອງຄົນດ່າຫອກັນ ແລະຕິເພື່ອນບ້ານດ້ວຍຫີນຫຼືກຳປັ້ນ ແລະລາວບໍ່ຕາຍ ແຕ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ ຖ້າຄົນທີ່ຖືກຕິລູກຂຶ້ນແລ້ວຢ່າງອອກໄປຂ້າງນອກໂດຍໃຊ້ໄມ້ຖື, ຜູ້ທີ່ຕິຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ, ແຕ່ລາວຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເວລາທີ່ພັກງານແລະຄ່າປົນປົວ. ຖ້າຜູ້ໃດຕິລູກຊາຍຫຼືລູກສາວຂອງລາວດ້ວຍໄມ້ເທົ້າ ແລະເດັກນັ້ນຕາຍໂດຍມືຂອງລາວ, ລາວຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດຕາມຄວາມຍຸຕິທຳ. ຖ້າແຕ່ເຂົາຢູ່ລອດໄດ້ໜຶ່ງມື້ຫຼືສອງມື້, ຢ່າໃຫ້ເຂົາຖືກລົງໂທດ, ເພາະວ່າເງິນນັ້ນເປັນຂອງເຂົາ. ຖ້າຜູ້ຊາຍສອງຄົນຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະໄປຕິແມ່ຍິງທີ່ມີທ້ອງ ແລະເດັກນ້ອຍຂອງນາງອອກມາໂດຍບໍ່ທັນເປັນຮູບຮ່າງ, ຜູ້ກະທຳຜິດຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ຜິດຂອງແມ່ຍິງນັ້ນຈະກຳນົດ, ແລະຈະຕ້ອງຈ່າຍຕາມມູນຄ່າທີ່ປະເມີນ. ຖ້າແຕ່ຖືກສ້າງຮູບພາບແລ້ວ, ຈະໃຫ້ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ. ຕາແທນຕາ, ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມີແທນມື, ຕີນແທນຕີນ. ການເຜົາໄຫມ້ແທນການເຜົາໄຫມ້, ບາດແຜແທນບາດແຜ, ຮອຍຊ້ຳແທນຮອຍຊ້ຳ. ຖ້າຜູ້ໃດຕິຕາຂອງຄົນໃຊ້ຂອງລາວ ຫຼື ຕາຂອງຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ຕາບອດ, ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ ເພື່ອເປັນການທົດແທນຕາຂອງພວກເຂົາ. ຖ້າແຕ່ລາວເຄາະແຂ້ວຂອງຄົນໃຊ້ ຫຼື ແຂ້ວຂອງຄົນຮັບໃຊ້ຍິງຂອງລາວອອກ, ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະແທນແຂ້ວຂອງພວກເຂົາ. ຖ້າງົວຂຸດຜູ້ຊາຍຫຼື

ຜູ້ຍິງແລ້ວຕາຍ, ງົວນັ້ນຈະຖືກຂວ້າງຫີນ, ແລະເນື້ອຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງ ງົວຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ຖ້າງົວໂຕໃດເປັນງົວຊ້າງມາກ່ອນແລ້ວ ດັ່ງແຕ່ມື້ວານ ແລະ ມື້ກ່ອນ ໜ້ານັ້ນອີກ, ແລະມີຄົນເປັນພະຍານເຕືອນເຈົ້າຂອງມັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງ ມັນໄວ້, ແລ້ວງົວນັ້ນໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຕາຍ, ງົວນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂວ້າງຫີນ, ແລະເຈົ້າ ຂອງມັນກໍຈະຕ້ອງຖືກປະທານຊີວິດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າແຕ່ມີການກຳນົດຄ່າໄຖ່ແກ່ລາວ, ລາວ ຈະໃຫ້ຄ່າໄຖ່ຊີວິດຂອງລາວເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳນົດແກ່ລາວ. ຖ້າແຕ່ມັນຂຸດລູກຊາຍຫຼື ລູກສາວ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍນີ້ກັບມັນ. ຖ້າວິວຂຸດເດັກຫຼືຜູ້ຍິງໜຸ່ມ, ຈະ ຕ້ອງໃຫ້ເງິນສາມສິບດິດຮັກມາແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະວິວນັ້ນຈະຖືກຂວ້າງ ຫີນ. ຖ້າຜູ້ໃດເປີດຊຸມ ຫຼື ຂຸດຊຸມ ແລະບໍ່ປິດມັນ, ແລ້ວລູກງົວ ຫຼື ລາຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າ ຂອງຊຸມຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທິດແທນ, ຈະໃຫ້ເງິນແກ່ເຈົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ ຕາຍແລ້ວນັ້ນຈະເປັນຂອງລາວ. ຖ້າງົວຂອງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຊົນງົວຂອງເພື່ອນບ້ານແລ້ວ ງົວນັ້ນຕາຍ, ພວກເຂົາຕ້ອງຂາຍງົວທີ່ມີຊີວິດຢູ່ແລ້ວແບ່ງເງິນກັນ, ແລະພວກເຂົາຕ້ອງ ແບ່ງງົວທີ່ຕາຍແລ້ວກັນ. ຖ້າແຕ່ວ່າມີການເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າງົວຕົວນັ້ນແມ່ນຕົວຕໍ່ກ່ອນມື້ວານ ແລະກ່ອນມື້ທີສາມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງມັນ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ ລົບລ້າງມັນ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍງົວແທນງົວ, ແຕ່ຕົວທີ່ຕາຍແລ້ວຈະເປັນຂອງລາວ.

ຖ້າຜູ້ໃດລັກລູກງົວຫຼືແກະ, ແລະຂ້າຫຼືຂາຍມັນ, ຕ້ອງຊົດໃຊ້ທ້າຕົວລູກງົວແທນ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວ, ແລະສີ່ຕົວແກະແທນແກະໜຶ່ງຕົວ.

໒໒

ຖ້າຂະໂມຍຖືກພົບໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເຈາະຮູ ແລະຖືກຕີຈົນຕາຍ, ນັ້ນບໍ່ຖືວ່າເປັນ ການຂ້າຄົນ. ຖ້າແຕ່ວ່າດວງອາທິດຂຶ້ນເທິງເຂົາ, ເຂົາມີຄວາມຜິດ, ເຂົາຈະຕ້ອງຖືກ ປະທານຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ, ໃຫ້ຂາຍເຂົາແທນການລັກຂອງເຂົາ. ຖ້າແຕ່ສິ່ງ ທີ່ຖືກລັກຖືກປະໄວ້ ແລະຖືກພົບຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ຈາກລາຈິນເຖິງແກະທີ່ມີຊີວິດ, ລາວ ຈະຕ້ອງຈ່າຍສອງເທົ່າ. ຖ້າຜູ້ໃດປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງລາວໃຫ້ກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຫຼືສວນ ອະງຸ່ນ ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດລ້ຽງຂອງລາວໄປກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຂອງຄົນອື່ນ ລາວຈະຕ້ອງ ຊົດໃຊ້ຈາກທົ່ງນາຂອງລາວຕາມຜົນຜະລິດຂອງລາວ ແຕ່ຖ້າສັດກິນຫຍ້າທົ່ງນາທັງໝົດ ລາວຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ດ້ວຍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທົ່ງນາຂອງລາວ ແລະສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກສວນ ອະງຸ່ນຂອງລາວ. ຖ້າໄຟອອກໄປພົບຫນານ ແລະເຜົາລານນວດ ຫຼືຮວງ ຫຼືທົ່ງພຽງ, ຜູ້ທີ່ ລຸດໄຟຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທິດແທນ.

ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ເງິນຫຼືເຄື່ອງໃຊ້ແກ່ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເກັບຮັກສາ, ແລະຖືກລັກໄປຈາກ ເຮືອນຂອງຄົນນັ້ນ, ຖ້າພົບຜູ້ລັກ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍຄົນສອງເທົ່າ. ຖ້າແຕ່ບໍ່ພົບຜູ້ລັກ, ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະສາບານວ່າແທ້ຈິງລາວບໍ່ໄດ້ປະພຶດ ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຂອງຝາກທັງໝົດຂອງເພື່ອນບ້ານ. ຕາມທຸກຄຳເວົ້າທີ່ລະບຸໄວ້ກ່ຽວກັບການ ກະທຳຜິດ, ກ່ຽວກັບລູກງົວ, ສັດພາຫະນະ, ແກະ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ແລະການສູນເສຍທັງໝົດ ທີ່ຖືກອ້າງສິດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສິ່ງໃດກໍຕາມ, ການພິພາກສາຂອງທັງສອງຝ່າຍຈະມາເຖິງ ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າມີຄວາມຜິດໂດຍພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຶດ ແທນສອງເທົ່າໃຫ້ແກ່ເພື່ອນບ້ານ. ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ສັດພາຫະນະ ຫຼື ລູກງົວ ຫຼື ແກະ ຫຼື ສັດ ລ້ຽງໃດໆແກ່ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເບິ່ງແຍງ, ແລະມັນຖືກທຳລາຍ ຫຼື ຕາຍ ຫຼື ຖືກຈັບເປັນເຊ ລີ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້, ການສາບານຈະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າລະຫວ່າງທັງສອງ, ວ່າແທ້ຈິງ ລາວບໍ່ໄດ້ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຂອງຝາກຂອງເພື່ອນບ້ານເລີຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້ານາຍຂອງ ລາວຈະຍອມຮັບ, ແລະລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຊົດໃຊ້. ຖ້າຫາກຖືກລັກໄປຈາກລາວ, ລາວຈະ ຕ້ອງຊົດໃຊ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍ. ຖ້າຖືກສັດປ່າກິນແລ້ວ, ລາວຈະນຳມັນໄປຫາການລ່າສັດ, ແລະລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຊົດໃຊ້. ຖ້າ ແຕ່ ຂໍ ຜູ້ໃດ ຈາກ ຂອງ ເພື່ອນບ້ານ ຖ້າເຈົ້າຂອງຢູ່ກັບ ລາວ, ລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຶດແທນ. ແຕ່ຖ້າເປັນຄົນຮັບຈ້າງ, ມັນຈະຖືກນັບເປັນຄ່າ ຈ້າງຂອງລາວແລ້ວ.

ຖ້າຜູ້ໃດຫຼອກລວງຍິງພຶດທີ່ບໍ່ໄດ້ຫມັ້ນ ແລະນອນກັບນາງ, ລາວຕ້ອງໃຫ້ສິນສອດ ເອົານາງເປັນເມຍ. ຖ້າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດຢ່າງແຮງ ແລະບໍ່ປະສົງຈະໃຫ້ນາງແກ່ລາວ ເປັນພັນລະຍາ, ລາວຕ້ອງຈ່າຍເງິນແກ່ພໍ່ຂອງນາງຕາມຈຳນວນສິນສອດຂອງຍິງພິກ ຜ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພວກໂຕ່ຍມຶດມີຊີວິດຢູ່. ທຸກຄົນທີ່ນອນກັບສັດ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຫານ ພວກເຂົາເສຍ. ຜູ້ທີ່ເຮັດພິທີບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຫຼາຍອົງຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍ, ຢຶກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນ ຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີ່ຫລີ ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍແມ່ຫມ້າຍແລະເດັກກຳພ້າທັງໝົດ ຖ້າແຕ່ ເຈົ້າທັງຫຼາຍກົດຂີ່ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາຮ້ອງຕໍ່ ຫາຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງສຽງຂອງພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ. ແລະຂ້ອຍຈະໂກດຮ້າຍ ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະຂ້າເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຈະ ກາຍເປັນແມ່ໝ້າຍ, ແລະລູກເຈົ້າຈະກາຍເປັນກຳພ້າ. ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ເງິນກູ້ຢືນແກ່ອ້າຍນ້ອງ ທີ່ທຸກຍາກຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ກົດດັນລາວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງດອກເບ້ຍແກ່ລາວ. ຖ້າ ເຈົ້າເອົາເສື້ອຜ້າຂອງເພື່ອນບ້ານໄວ້ເປັນຂອງຄ້າປະກັນ, ເຈົ້າຕ້ອງຄືນໃຫ້ລາວກ່ອນ

ຕາເວັນຕົກ. ແມ່ນແລ້ວ ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການປົກຄຸມຂອງລາວ, ມີພຽງແຕ່ນີ້ເທົ່ານັ້ນ ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຄວາມເປືອຍກາຍຂອງລາວ, ລາວຈະນອນໃນຫຍັງ? ຖ້າດັ່ງນັ້ນລາວ ຮ້ອງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງລາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເມດຕາ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າ ຮ້າຍພະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຮ້າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າ ຈະບໍ່ຊຶ້ງຊ້າໃນການຖວາຍຫົວທຳອິດຈາກລານນວດຂ້າວແລະເຄື່ອງປັບເຫລື້ອອະນຸ່ນ ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເຮັດກັບ ລູກງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ, ເຈັດມື້ມັນຈະຢູ່ກັບ ແມ່ຂອງມັນ, ແຕ່ໃນວັນທີແປດ ເຈົ້າຈະສົ່ງມັນຄືນໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະທ່ານຈະເປັນຜູ້ຊາຍ ບໍລິສຸດແກ່ຂ້ອຍ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ຖືກສັດປ່າຂ້າ, ໃຫ້ໂຍນທັງມັນແກ່ສູນັກ.

໒໖

ເຈົ້າຢ່າຮັບຟັງຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າປະໂຫຍດ, ເຈົ້າຢ່າຕົກລົງກັບຄືນບໍ່ຍຸດທຳເພື່ອ ກາຍເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸດທຳ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບຄືນສ່ວນຫຼາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ ຖືກເພີ່ມເຂົ້າກັບຝູງຊົນເພື່ອຫັນໄປກັບຄືນສ່ວນຫຼາຍ, ເພື່ອທີ່ຈະບິດເບືອນການ ພິພາກສາ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄືນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາ. ຖ້າເຈົ້າພົບ ງົວຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຫຼືສັດຫາບຫາມຂອງລາວກຳລັງຫຼົງທາງ, ເຈົ້າຕ້ອງນຳມັນກັບ ຄືນໃຫ້ລາວ. ຖ້າເຈົ້າເຫັນສັດພາຫະນະຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າລົ້ມລົງພາຍໃຕ້ຂອງບັນທຸກ ຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານມັນໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຊ່ວຍຍົກມັນຂຶ້ນກັບເຂົາ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄືນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາຂອງລາວ. ຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດທຳ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫ່າງໄກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ບໍລິສຸດແລະຜູ້ຊອບທຳ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າເພາະຂອງຂວັນ. ແລະເຈົ້າຈະ ບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ, ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄືນທີ່ເຫັນກາຍເປັນຕາບອດ, ແລະ ທຳລາຍຄຳເວົ້າທີ່ຍຸດທຳ. ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ຄືນຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຮູ້ ຈິດໃຈຂອງຄືນຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເອງເຄີຍເປັນຄືນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນ ອີຢິບ. ຫົກປີ ເຈົ້າຈະຫວ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດຂອງມັນ. ໃນປີ ທີ່ເຈັດ ເຈົ້າຈະເຮັດການປ່ອຍ ແລະເຈົ້າຈະປ່ອຍມັນໄວ້ ແລະຄືນທຸກຍາກຂອງປະຊາຊາດ ເຈົ້າຈະກິນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອສັດປ່າຈະກິນ, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວນີ້ກັບສວນອະນຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະສວນມະກອກຂອງເຈົ້າ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນມື້ ພັກຜ່ອນ, ເພື່ອວ່າງົວຂອງເຈົ້າແລະສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະເພື່ອ ວ່າລູກຊາຍຂອງຄືນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າແລະຄືນຕ່າງດ້າວຈະໄດ້ສິດຊື່ນ. ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້

ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາໄວ້, ແລະຊື່ຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າລະນຶກເຖິງ, ຫຼືບໍ່ໃຫ້ຖືກໄດ້
ຍືນອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ.

ຈົ່ງສະຫລອງໃຫ້ຂ້ອຍສາມຄັ້ງຕໍ່ປີ. ຈົ່ງຮັກສາການເຕັ້ນຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້
ປະຕິບັດ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄວ້ຕາມເວລາຂອງເດືອນ
ໃໝ່, ເພາະວ່າໃນເດືອນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກອິຍບ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມື
ເປົ່າ. ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນການເກັບກ່ຽວຜົນໝາກທຳອິດຂອງວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ເຈົ້າຫວ່ານໄວ້ໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ, ແລະງານບຸນການສຳເລັດເມື່ອສິ້ນບິໄນການຂຸມນຸມ
ວຽກງານຂອງເຈົ້າທີ່ມາຈາກທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະ
ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອຂ້ອຍຂັບລ່ວປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ
ອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ບູຊາເລືອດຂອງເຄື່ອງ
ຫອມຂອງຂ້ອຍເທິງເຊື້ອ, ແລະໄຂມັນຂອງງານບຸນຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ນອນຄ້າງຄືນຈົນເຖິງ
ເຊົ້າ. ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດທຳອິດຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າມາໃສ່
ເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມລູກແກະໃນນິມແມ່ຂອງມັນ.
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະ
ຮັກສາເຈົ້າໃນທາງ ແລະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ ເອົາໃຈ
ໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ຟັງລາວ, ແລະ ຢ່າບໍ່ເຊື່ອຟັງລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະບໍ່ຍິ່ຍຍັງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຊື່ຂອງຂ້ອຍຢູ່ເທິງລາວ. ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະເຮັດທຸກ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນ
ພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່
ເຈົ້າຈະເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະໂລຫິດ ແລະປະຊາຊາດບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍ. ເຈົ້າຈະເວົ້າຄຳ
ເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະເຮັດທຸກ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເປັນສັດຕູຕໍ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່
ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ. ທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍຈະໄປນຳໜ້າເຈົ້າ ແລະຈະພາເຈົ້າໄປຫາຊາວອາ
ໄມໂຣ, ຊາວອິດໄຕ, ຊາວເບຣິຊາຍ, ຊາວຄານານ, ຊາວເກີກາໄຊ, ຊາວອີໄວ ແລະຊາວ
ເຢຍູດ, ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ. ເຈົ້າຢ່າກັມນະມັດສະການຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢ່າປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຢ່າເຮັດຕາມວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງທຳລາຍລົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕິຫຼັກແຕກເສົາຫົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ
ຈະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນເຂົາຈີ່ຂອງ
ເຈົ້າ ແລະເຫຼົ່າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະນ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຫັນພະຍາດໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກພວກເຈົ້າ. ຈະບໍ່ມີແມ່ໝັນ ຫຼື ແມ່ບໍ່ມີລູກເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ຈຳນວນວັນຂອງ
ເຈົ້າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຕັມ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງຄວາມຢ້ານກົວນຳໜ້າເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍ

ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາຕົກໃຈ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້
ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າຫລົບໜີ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງຝູງຜັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ
ຈະຂັບໄລ່ຊາວອາດິມໄຣ, ຊາວອີໄວ, ຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເຮັດໄທອອກຈາກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄລ່ພວກເຂົາອອກພາຍໃນປົດຽວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ,
ແລະສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນຈະບໍ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ
ຈາກເຈົ້າທັງລະນ້ອຍ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກ.
ແລະຂ້ອຍຈະວາງເຂດແດນຂອງເຈົ້າຈາກທະເລແດງຈົນເຖິງທະເລຂອງຊາວຟິລິດສະ
ຕິນ, ແລະຈາກຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ເອຟຣາເຕສ, ແລະຂ້ອຍຈະມອບຊາວ
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກ
ຈາກເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາແລະພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາ
ຈະບໍ່ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຳບາບຕໍ່
ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າປະຕິບັດຕາມພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງ
ກົດຂວາງແກ່ເຈົ້າ.

໒໔

ແລະ ໂມເຊສໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າກັບອາໂຣນ, ນາດາບ,
ອາບິອູດ, ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່ເຈັດສິບຄົນຂອງອິສຣາເອນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະ
ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກໄກ. ແລະໂມເຊຈະເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຈົ້າຄົນດຽວ, ແຕ່
ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້, ແລະປະຊາຊົນຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາ. ໂມເຊເຂົ້າໄປ
ແລະ ເລົ່າຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດລະບຽບ, ປະຊາຊົນ
ທັງໝົດຕອບດ້ວຍສຽງດຽວກັນວ່າ: ຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ, ພວກເຮົາ
ຈະເຮັດ ແລະ ພວກເຮົາຈະຟັງ. ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໂມເຊໄດ້ລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ທີ່ໄຕ້ພູເຂົາ, ແລະສ້າງກ້ອນຫີນ
ສິບສອງກ້ອນສຳລັບເຜົ່າສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຊາຍໜຸ່ມ
ຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນອອກໄປ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ່າໄໝ້ຂຶ້ນມາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ບູຊາເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບດ້ວຍລູກງົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ເອົາ
ເລືອດເຄິ່ງໜຶ່ງເທົ່າດ້ວຍຜະສົມ, ແລະເລືອດອີກເຄິ່ງໜຶ່ງກໍ່ເທົ່າແກ່ແທ່ນບູຊາ. ແລະທ່ານ
ໄດ້ເອົາບື້ມແຫ້ງພັນທະສັນຍາມາອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ, ທຸກສິ່ງ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດແລະຈະເຊື່ອຟັງ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາ
ເລືອດມາປົດປະໄປທົ່ວປະຊາຊົນ ແລະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້

ແລະໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີອູດ ແລະຜູ້ເຖົ້າເຈັດສິບຄົນຂອງ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນໄປ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນຢືນຢູ່,
ແລະພື້ນລຸ່ມດິນຂອງພຣະອົງ, ຄືກັບວຽກງານອິດແຊບໄຟ, ແລະຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງຫ້ອງ
ຟ້າແຫ່ງສະຫວັນໃນຄວາມບໍລິສຸດ. ແລະຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງອິດສະຣາເອນ,
ບໍ່ມີແມ້ແຕ່ຄົນດຽວລ້ຽມເຫລວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກິນແລະດື່ມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາຂ້າ
ນ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບແຜ່ນຫີນ, ກົດໝາຍແລະບັນຍັດທີ່
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຽນໄວ້ເພື່ອປະກາດໃຊ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະໂມເຊກັບໂຍຊົວຜູ້ຢືນ
ຢູ່ຂ້າງເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບ
ພວກຜູ້ເຖົ້າວ່າ: ຈົ່ງຢູ່ນຶ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ອາໂຣນແລະຮູອຢູກັບພວກເຈົ້າ. ຖ້າມີໃຜມີເລື່ອງການພິພາກສາເກີດຂຶ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊກັບໂຍຊົວກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລະເມກກໍໄດ້
ປົກຄຸມພູເຂົານັ້ນ ແລະພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງພູເຂົາຊົນາຍ, ແລະເມກໄດ້ປົກ
ຄຸມມັນເປັນເວລາຫົກມື້, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົນໂມເຊໃນມື້ທີ່ເຈັດຈາກກາງເມກ.
ແຕ່ຮູບຮ່າງຂອງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກັບໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ
ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກາງເມກ ແລະຂຶ້ນໄປເທິງພູ ແລະ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງພູສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄົນ

໒໕

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ວ່າ, ຈົ່ງເອົາຜົນທຳອິດຈາກທຸກຄົນທີ່ໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າປະສົງຈະໃຫ້, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ຜົນທຳອິດຂອງຂ້ອຍ. ແລະນີ້ແມ່ນຜົນໝາກທຳອິດທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກພວກເຂົາ: ທອງ
ຄຳ, ເງິນ ແລະ ທອງແດງ. ແລະດອກໄຮຢາຊິນ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມສອງ
ຊັ້ນ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ຖືກແລ້ວ, ແລະຂົນແບ້, ແລະຫນັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ,
ແລະຫນັງສີຟ້າ, ແລະໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົາເປື້ອນ, ແລະກ້ອນຫີນຊາດີອຸດ, ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບ
ການແກະສະຫຼັກສຳລັບຊັ້ນສ່ວນບ່າ, ແລະເສື້ອຄຸມຍາວ. ແລະເຈົ້າຈະສ້າງສະຖານບູຊາ
ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍ
ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ຄືແບບຢ່າງຂອງພະທຳນັກ ແລະແບບຢ່າງຂອງເຄື່ອງ
ໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫົບພະຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົາ
ເປື້ອນ, ສອກສອກເຄິ່ງຄວາມຍາວ, ສອກເຄິ່ງຄວາມກວ້າງ, ແລະສອກເຄິ່ງຄວາມສູງ.
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມມັນດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດ

ຂອບທອງຄຳທີ່ໝູນໄວ້ອ້ອມຮອບມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ວົງສຳລັບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ເທິງສີ່ດ້ານ, ສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານທີສອງ. ທ່ານຈະເຮັດຄ້ອນຫາບດ້ວຍໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປ້ອຍ ແລະທຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳ ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາໄມ້ຫາມເຂົ້າໄປໃນວົງແຫວນທີ່ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງຫົບ, ເພື່ອຍົກຫົບດ້ວຍພວກມັນ. ຄ້ອນຈະຢູ່ໃນວົງແຫວນຂອງຫົບໂດຍບໍ່ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ. ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພຍານທັງຫຼາຍທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນຫົບ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບ່ອນລົບນິວບາບເປັນຝາປິດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ມີຄວາມຍາວສອງສອກເຄິ່ງ, ແລະມີຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບສອງອັນດ້ວຍຄຳທີ່ດີ, ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ທັງສອງດ້ານຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ. ເຄຣູບໜຶ່ງຈະຖືກເຮັດຈາກດ້ານນີ້, ແລະເຄຣູບໜຶ່ງຈາກດ້ານທີສອງຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບມີທັງສອງໃສ່ທັງສອງດ້ານ. ພວກເຄຣູບຈະຢືນຢູ່ໂດຍຍຶດປົກອອກຂ້າງເທິງ, ປົກຄຸມທີ່ປົກໄພດ້ວຍປົກຂອງພວກເຂົາ, ແລະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະຫັນເຂົ້າຫາກັນແລະກັນ, ໜ້າຂອງພວກເຄຣູບຈະຫັນໄປຫາທີ່ປົກໄພ. ແລະເຈົ້າຈະວາງບ່ອນລົບລ້າງບາບໄວ້ເທິງຫົບຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພຍານຫຼັກຖານທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໄວ້ໃນຫົບ. ແລະຂ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າແກ່ເຈົ້າຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ ລະຫວ່າງກາງເຄຣູບທັງສອງທີ່ຢູ່ເທິງຫົບພະສັກສີພະຍານ, ແລະຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າຕໍ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຕະທອງຈາກທອງຄຳບໍລິສຸດ, ສອງສອກເປັນຄວາມຍາວ, ໜຶ່ງສອກເປັນຄວາມກວ້າງ, ແລະໜຶ່ງສອກເຄິ່ງເປັນຄວາມສູງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບທີ່ປິດເປັນຮູບຄືນທອງຄຳອ້ອມຮອບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບກວ້າງໜຶ່ງຄົບອ້ອມຮອບມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຕ່ງທີ່ປິດໄວ້ອ້ອມມົງກຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ອັນ, ແລະເຈົ້າຈະວາງວົງແຫວນທັງສີ່ອັນໄວ້ເທິງສ່ວນທັງສີ່ຂອງຕີນຂອງມັນ, ຢູ່ໃຕ້ຂອບ. ແລະວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຮູບສຳລັບເສົາຫາມ ເພື່ອໃຊ້ຍົກໂຕະດ້ວຍເສົາເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫາມຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະທຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ແລະໂຕະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖ້ວຍຂອງມັນ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມ, ຖ້ວຍສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າ, ແລະຈອກທີ່ເຈົ້າຈະຖວາຍໃນພວກມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະວາງຂົນມືປັ່ງແຫ່ງພະພັກຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງໂຕະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ທີ່ດີເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍ, ກ້ານຂອງມັນ, ແລະກິ່ງ, ແລະຖ້ວຍ, ແລະໝາກ, ແລະດອກກົກຈະເປັນຈາກມັນ. ມີຫົກກິ່ງ

ອອກມາຈາກຂ້າງ, ສາມກົງຂອງຄໍາປະທັບອອກຈາກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ, ແລະສາມກົງຂອງຄໍາປະທັບອອກຈາກອີກຂ້າງໜຶ່ງ. ແລະມີສາມຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບຫມາກອາມອນ, ໃນກົງໜຶ່ງມີກ້ອນແລະດອກກົກ, ດັ່ງນັ້ນກໍ່ເປັນສໍາລັບຫົກກົງທີ່ອອກມາຈາກຄໍາຕະເກັຽ. ແລະໃນຄັນຕັກຽນມີສໍ່ຈອກທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບອາມອນ, ໃນກົງໜຶ່ງມີກ້ອນ, ແລະດອກກົກຂອງມັນ. ກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສອງກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ, ແລະກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສີ່ກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ, ດັ່ງນັ້ນສໍາລັບກ້ານນ້ອຍທັງຫົກກ້ານທີ່ອອກມາຈາກຄໍາຍໂຄມ, ແລະໃນຄໍາຍໂຄມມີຖ້ວຍສີ່ຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບຫມາກກ່ຽງ. ດອກບົວແລະກົງວ່າອອກຈາກມັນ, ທັງໝົດເຮັດດ້ວຍການແກະສະຫຼັກອອກຈາກຄໍາບໍລິສຸດກ້ອນດຽວ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຄມໄຟຂອງມັນເຈັດດວງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຄມໄຟເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກມັນຈະສ່ອງແສງອອກມາຈາກດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດທີ່ຖູ່ທູບຂອງມັນ ແລະ ຖານຂອງມັນດ້ວຍຄໍາບໍລິສຸດ. ພາຊະນະທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຕາລັງຕ໌ ຂອງຄໍາບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າໃນພູເຂົາ.

໒໖

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຕັ້ນດ້ວຍຜ້າກັນສົບຜີຈາກຜ້າປານທີ່ດີທີ່ຖັກ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ, ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນດ້ວຍວຽກງານທີ່ເປັນຮູບເຄຣູບ. ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນໜຶ່ງແມ່ນຊາວແປດສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງສີ່ສອກ, ຜ້າກັນໜຶ່ງຈະເປັນ, ຂະໜາດດຽວກັນຈະເປັນສໍາລັບຜ້າກັນທັງໝົດ. ຜ້າກັນຫ້າອັນຈະຕິດກັນ, ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ, ແລະຜ້າກັນອີກຫ້າອັນຈະຕິດກັນ, ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງສີຟ້າໃສ່ພວກມັນເທິງຂອບຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງຈາກສ່ວນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນການເຊື່ອມ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດເທິງຂອບຂອງຜ້າກັນອັນນອກໄປຫາການເຊື່ອມອັນທີສອງ. ເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສົບອັນໃສ່ຜ້າກັນອັນໜຶ່ງ, ແລະເຮັດຫ່ວງຫ້າສົບອັນຈາກສ່ວນຂອງຜ້າກັນຕາມການຕໍ່ຂອງອັນທີສອງ, ໃຫ້ກົງກັນຂ້າມຕິກໃສ່ກັນແຕ່ລະອັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນຫ້າສົບອັນທີ່ເປັນທອງ, ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຕໍ່ຜ້າກັນອັນໜຶ່ງກັບອີກອັນໜຶ່ງດ້ວຍວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະເຕັ້ນຈະເປັນອັນດຽວ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າຄຸມດ້ວຍໜັງຂົນສັດເທິງເຕັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນສົບເອັດຜົນ. ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງແມ່ນສາມສົບສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັນອັນໜຶ່ງແມ່ນສີ່ສອກ, ຂະໜາດດຽວກັນນີ້ຈະເປັນສໍາລັບຜ້າກັນທັງສົບເອັດອັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜົວໜັງຫ້າຊັ້ນເຂົ້າກັນ, ແລະຜົວໜັງຫົກຊັ້ນເຂົ້າກັນ, ແລະເຈົ້າຈະພັບຜົວໜັງຊັ້ນທີ່ຫົກເປັນສອງຊັ້ນຢູ່ດ້ານໜ້າຂອງເຕັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສົບຫ່ວງຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າອັນໜຶ່ງ

ທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການຕໍ່, ແລະຫ້າສິບຫ່ວງເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າທີ່ຕໍ່ກັບອັນທີສອງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງແດງຫ້າສິບອັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມວົງແຫວນເຂົ້າກັບຫ່ວງ, ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜົວໜຶ່ງເຂົ້າກັນ, ແລະມັນຈະເປັນອັນດຽວກັນ. ແລະເຈົ້າຈະວາງສ່ວນທີ່ເກີນຂອງຜ້າກັນເຕັມໄວ້ພາຍໃຕ້, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜ້າກັນທີ່ເຫຼືອນັ້ນເຈົ້າຈະປົກຄຸມໄວ້ທາງດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ. ຄົວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນີ້ ແລະ ຄົວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນັ້ນ, ຈາກສ່ວນທີ່ຍື່ນເກີນຂອງຜ້າກັນ, ຈາກຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນຂອງພະທັບພະນັກ, ຈະເປັນການປົກຄຸມເທິງສອງຂ້າງຂອງພະທັບພະນັກ, ເພື່ອວ່າມັນຈະປົກຄຸມ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການປົກຄຸມສໍາລັບເຕັ້ນດ້ວຍໜຶ່ງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ, ແລະການປົກຄຸມດ້ວຍໜຶ່ງສີຟ້າຢູ່ເທິງສຸດ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຂອງເຕັ້ນຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາອັນໜຶ່ງສິບສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງຂອງເສົາອັນໜຶ່ງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ. ເສົາແຕ່ລະດັ້ນມີສອງຫົວດັ້ນທີ່ສອດຄ່ອງກັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດແບບນີ້ກັບເສົາທັງໝົດຂອງພະລັງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສໍາລັບເຕັ້ນ, ຊາວເສົາຈາກດ້ານທີ່ໄປທາງທິດເໜືອ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖານເງິນສີ່ສິບຖານສໍາລັບເສົາຊາວເສົາ, ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ, ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ. ແລະດ້ານທີ່ສອງທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ມີຊາວເສົາ. ແລະຖານເງິນສີ່ສິບຂອງພວກມັນ, ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ, ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ. ແລະຈາກດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ, ຕາມສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງທະເລ, ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫົກດັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສອງດັ້ນໄວ້ທີ່ນຸ່ມດ້ານຫຼັງຂອງເຕັ້ນ. ແລະມັນຈະເທົ່າກັນຈາກລຸ່ມ, ຕາມນັ້ນພວກມັນຈະເທົ່າກັນຈາກຫົວເຂົ້າໄປໃນການປະຊຸມດຽວ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທັງສອງມຸມ, ໃຫ້ພວກມັນເທົ່າກັນ. ແລະຈະມີແປດເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນເງິນສິບຫົກຖານ, ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສໍາລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ, ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂ້າມຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ, ຫ້າອັນສໍາລັບເສົາໜຶ່ງຈາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພະລັງກາ. ແລະຫ້າຄານສໍາລັບເສົາດ້ານໜຶ່ງຂອງເຕັ້ນທີສອງ, ແລະຫ້າຄານສໍາລັບເສົາດ້ານຫລັງຂອງເຕັ້ນທີ່ຢູ່ທາງທະເລ. ແລະທ່ວນໄມ້ກາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງເສົາຕ່າງໆ ໃຫ້ມັນຂະຫຍາຍຈາກດ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມເສົາດ້ວຍຄໍາ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສອດຄານເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມຄານດ້ວຍຄໍາ. ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງເຕັ້ນຂຶ້ນຕາມຮູບແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໃນພູເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າກັນຈາກສີຟ້າ, ສີນ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານ ລະອຽດທີ່ຖືກແລ້ວ; ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນວຽກງານຖືກດ້ວຍຮູບເຄຣູບ. ແລະເຈົ້າຈະວາງ ມັນເທິງເສົາສີ່ຕົ້ນທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ ຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ, ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງ ຄຳ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສີ່ຖານເປັນເງິນ. ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານເທິງເສົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະນຳຫີບພຍານເຂົ້າມາໄວ້ທີ່ນັ້ນພາຍໃນຜ້າມ່ານ, ແລະຜ້າມ່ານຈະແຍກໃຫ້ເຈົ້າ ລະຫວ່າງສະຖານບໍລິສຸດກັບສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫີບແຫ່ງການ ເປັນພະຍານດ້ວຍຜ້າມ່ານໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແຫ່ງສິ່ງບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະ ໄວ້ຢູ່ພາຍນອກຜ້າກັນ, ແລະວາງຄັນທຽນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບໂຕະເທິງສ່ວນຂອງເຕັ້ນທີ່ຢູ່ ທາງທິດໃຕ້, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະໄວ້ເທິງສ່ວນຂອງເຕັ້ນທີ່ຢູ່ທາງທິດເໜືອ. ແລະເຈົ້າ ຈະເຮັດຜ້າປົກປະຕູຂອງເຕັ້ນຈາກສີຟ້າ, ສີນ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖືກ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ຖືກ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖືກ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫ້າຕົ້ນສຳລັບຜ້າມ່ານ, ແລະຫຸ້ມມັນ ດ້ວຍຄຳ, ຫົວເສົາຂອງມັນເປັນຄຳ, ແລະເຈົ້າຈະຫຼັ່ງຖານທອງແດງຫ້າອັນໃຫ້ມັນ.

໒໗

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ, ຫ້າສອກຄວາມຍາວ ແລະ ຫ້າ ສອກຄວາມກວ້າງ, ແທ່ນບູຊາຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະສາມສອກຄວາມສູງຂອງມັນ. ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດເຂົາຢູ່ເທິງສີ່ມຸມ, ເຂົາຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງກັບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນ ດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມົງກຸດແກ່ແທ່ນບູຊາ, ແລະຝາປິດຂອງມັນ, ແລະ ຖ້ວຍຂອງມັນ, ແລະສ້ອມດັກເນື້ອຂອງມັນ, ແລະເດົາໄຟຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດ ຂອງມັນ ເຈົ້າຈະເຮັດດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາໜ່າງທອງສຳລິດແບບຕາ ໜ່າຍໃຫ້ມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງທອງສຳລິດສີ່ອັນໃຫ້ຕາໜ່າງຢູ່ພາຍໃຕ້ລີ່ດ້ານ. ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕາໜ່າງຂອງແທ່ນບູຊາຈາກດ້ານລຸ່ມ, ແລະ ຕາໜ່າງຈະຢູ່ຈົນເຖິງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແທ່ນບູຊາ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄ້ອນຫາບສຳລັບແທ່ນ ບູຊາດ້ວຍໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະນຳ ເອົາໄມ້ຄ້ອງເຂົ້າໄປໃນຫ່ວງ, ແລະໃຫ້ໄມ້ຄ້ອງຢູ່ຕາມຂ້າງຂອງແທ່ນບູຊາເພື່ອຍົກມັນ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ກົງເປົ່າບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຕາມແບບທີ່ຖືກສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເທິງພູເຂົາ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນແນວນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສະໜາມໃຫ້ແກ່ເຕັ້ນ, ສຳລັບດ້ານທີ່ຢູ່ ທາງທິດໃຕ້ ໃຫ້ມີຜ້າກັນຂອງສະໜາມເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານທີ່ຖືກແລ້ວ, ມີຄວາມຍາວຮ້ອຍ ສອກສຳລັບດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາຊາວເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາຊາວ ຖານເປັນທອງແດງ, ແລະຫ່ວງຂອງພວກເຂົາ ແລະຕົວຍົດເປັນເງິນ. ດັ່ງນັ້ນ ດ້ານຂ້າງ ທີ່ຢູ່ທາງລຶມຕາເວັນອອກມີຜ້າກັນຍາວຮ້ອຍສອກ, ເສົາຊາວຕົ້ນ, ຖານຊາວອັນເປັນ

ທອງແດງ, ຫ່ວງແລະຕະຂຶ້ນຂອງເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ. ແຕ່ຄວາມ
ກວ້າງຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ດ້ານທະເລມີຜ້າກັນຫ້າສິບສອກ, ເສົາຂອງມັນສິບຕົ້ນ, ແລະ
ຖານຂອງມັນສິບຖານ. ແລະກວ້າງຂອງສະໜາມທາງທິດໃຕ້ມີຜ້າກັນຫ້າສິບສອກ, ເສົາ
ຂອງມັນສິບຕົ້ນ, ແລະຖານຂອງມັນສິບຖານ. ແລະຄວາມສູງຂອງຜ້າກັນສິບຫ້າສອກ
ສຳລັບຂ້າງໜຶ່ງ, ມີເສົາສາມຕົ້ນ ແລະຖານສາມອັນ. ແລະຂ້າງທີ່ສອງສິບຫ້າສອກຂອງ
ຜ້າກັນມີຄວາມສູງ, ເສົາຂອງພວກມັນສາມ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສາມ. ແລະປະຕູ
ຂອງສະໜາມມີຜ້າກັນສູງຊາວສອກ, ເຮັດດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງສົດທີ່ປັ້ນແລ້ວ,
ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ປັ້ນແລ້ວດ້ວຍຝີມີຊ່າງຖືກ, ມີເສົາສີ່ຕົ້ນ ແລະຖານສີ່ອັນ. ເສົາ
ທັງໝົດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນເງິນ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແຕ່ຄວາມຍາວຂອງສະໜາມແມ່ນຮ້ອຍເທິງ
ຮ້ອຍ, ແລະຄວາມກວ້າງຫ້າສິບເທິງຫ້າສິບ, ແລະຄວາມສູງຫ້າສອກຈາກຜ້າປານທີ່ດີທີ່
ຖືກ, ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແລະການກໍ່ສ້າງທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງມື
ທັງໝົດ ແລະໝູ່ດຂອງສະໜາມແມ່ນທອງແດງ.

ແລະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ລູກຫລານອິດສະລາເອນນຳເອົານ້ຳມັນມະກອກບໍລິສຸດທີ່ຖືກຕີ
ຈາກໝາກກອກສົດມາໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອເຜົາໄຫມ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ໂຄມໄຟສ່ອງ
ສະຫວ່າງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ ນອກຜ້າກັນທີ່ຢູ່ເທິງພັນທະສັນຍາ
ອາໄຮນແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະເຜົາມັນຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າຈາກລູກຫຼານ
ອິດສະຣາເອນ

໒໘

ແລະເຈົ້າຈຶ່ງນຳອາໄຮນອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວມາໃກ້ຕົວເຈົ້າເອງ
ຈາກບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ ເພື່ອປະກອບພິທີເປັນປະໂຫຍດແກ່ຂ້ອຍ ຄືອາໄຮນ
ແລະນາດາບ ແລະອາບີຮຸດ ແລະເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ ບຸດຊາຍຂອງອາໄຮນ. ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸ້ມບໍລິສຸດໃຫ້ອາໄຮນ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອກຽດແລະສະຫງ່າລາສີ.
ແລະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທັງໝົດທີ່ສະຫລາດໃນຈິດໃຈ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຕັມດ້ວຍວິນຍານ
ແຫ່ງສະຕິປັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸ້ມອັນບໍລິສຸດຂອງ
ອາໄຮນເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດ, ເຊິ່ງລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂຫຍດແກ່ຂ້ອຍ. ແລະເຫຼົ່ານີ້
ແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ: ເຄື່ອງປົກເອິກ, ເຄື່ອງປົກປ່າ, ເສື້ອຄຸ້ມຍາວ, ເສື້ອໃນທີ່
ຖືກ, ຜ້າໄພກສຽງ ແລະແຖບຜ້າຮັດແອວ. ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດສຳລັບ

ອາໄຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂຫຍດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາທອງຄຳ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ດີ. ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດຊັ້ນບ່າຈາກຜ້າປ່ານທີ່ຖືກ, ເປັນວຽກງານທີ່ທ່ອງຊ່າງຖືກ. ສອງບ່າຊັ້ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນຈະຕິດກັບມັນ, ຊັ້ນໜຶ່ງກັບອີກຊັ້ນໜຶ່ງ, ຕິດຕັ້ງຢູ່ເທິງສອງສ່ວນ. ແລະຜ້າຂອງສ່ວນບ່າທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ຕາມການເຮັດຈາກມັນຈະເປັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນ, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ປິ່ນ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາກ້ອນຫີນສອງກ້ອນ, ກ້ອນຫີນມໍລະກົດ, ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຊີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ພວກມັນ. ຫົກຊີ້ຢູ່ເທິງຫີນກ້ອນໜຶ່ງ, ແລະຫົກຊີ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ເທິງຫີນກ້ອນທີສອງຕາມລຳດັບການເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ວຽກງານສິລະປະການເຮັດວຽກກັບຫີນ, ແກະສະຫຼັກປະທັບ, ເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຫີນສອງກ້ອນດ້ວຍຊີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ. ແລະເຈົ້າຈະວາງກ້ອນຫີນສອງກ້ອນເທິງບ່າຂອງເອໂຟດ, ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ້ອນຫີນແຫ່ງການລະນຶກສຳລັບບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະອາໄຣນຈະຮັບຊີຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເທິງບ່າທັງສອງຂອງລາວ, ເປັນການລະນຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຊັ້ນສ່ວນບ່າຈາກຄຳບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃສ່ມີຊາຍສອງອັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ຖືກຕິດກັນເປັນຮູບດອກໄມ້, ເປັນວຽກງານຖືກ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໃສ່ມີຊາຍທີ່ຖືກແລ້ວເທິງແຜ່ນເຫຼັກນ້ອຍ, ຕາມແຜ່ນເຫຼັກຂອງພວກມັນທີ່ດ້ານໜ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນປ້ອງອີກແຫ່ງການພິພາກສາ, ເປັນວຽກງານຖືກທໍ, ຕາມຮູບແບບຂອງເສື້ອເອໂຟດ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຈາກຄຳ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ປິ່ນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ມັນຈະເປັນສອງເທົ່າ, ຄວາມຍາວຂອງມັນໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື, ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື. ແລະເຈົ້າຈະຖືກຜ້າຕັ້ງດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວໃສ່ມັນ, ແຖວຫີນຈະເປັນສາດຽສ, ໂທປາຊ, ແລະມໍລະກົດ, ເປັນແຖວທີ່ໜຶ່ງ. ແລະແຖວທີ່ສອງ: ຖ່ານຫີນ, ແຊັບໄຟ, ແລະແຈສເປີ. ແລະແຖວທີ່ສາມ ມີພະລອຍລິກູຣຽມ, ພະລອຍອາເກດ, ແລະພະລອຍອາເນທິສ. ແລະແຖວທີ່ສີ່: ໂຄຣໂຊໂລທ໌, ເບຣິລ, ແລະໂອນິກ, ຖືກຫຸ້ມດ້ວຍທອງ ແລະຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍທອງ, ໃຫ້ພວກມັນຢູ່ຕາມແຖວຂອງພວກມັນ. ແລະໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນມາຈາກຊີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນສືບສອງຄົນຕາມຊີຂອງພວກເຂົາ, ເປັນການແກະສະຫຼັກຄືຕາປະທັບ, ແຕ່ລະອັນຕາມຊີຂອງມັນສຳລັບຜູ້ສືບສອງຜູ້. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສາຍຖືກເຂົ້າກັນຄ້າຍໃສ່ຈາກຄຳບໍລິສຸດໃສ່ເທິງອໍຣາກລ໌ ແລະອາໄຣນຈະຮັບຊີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ເທິງເຊິງເອີກແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າເອີກ, ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະວາງການສະແດງແລະ

ຄວາມຈິງໄວ້ເທິງແຜ່ນເອື້ອງແຫ່ງການພິພາກສາ, ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຫນ້າເອິກຂອງ ອາໂຣນ ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນຈະນຳ ການພິພາກສາຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ເທິງຫນ້າເອິກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເລື່ອຊັ້ນໃນຍາວເຖິງດິນທີ່ເປັນສີຟ້າທັງໝົດ. ແລະຮູ່ມຈະຢູ່ ກາງຂອງມັນ, ມີຂອບອ້ອມຮອບຮູ່ມ, ເປັນວຽກງານທໍ່, ການຕໍ່ທໍ່ຮ່ວມກັນຈາກມັນ, ເພື່ອ ວ່າມັນຈະບໍ່ຂາດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດທັບທິມນ້ອຍໆຢູ່ຂອບລຸ່ມຂອງເລື່ອຄູມ, ຄືກັບທັບທິມ ທີ່ກຳລັງບານ, ເຮັດດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖືກ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ເກັ່ງ, ຢູ່ອ້ອມຮອບຂອບເລື່ອຄູມ, ແລະເຮັດທັບທິມນ້ອຍໆທອງຄຳຮູບແບບດຽວກັນ, ແລະ ກະດິງໄວ້ລະຫວ່າງເຫຼົ່ານີ້ອ້ອມຮອບ. ທັບທິມທອງຄຳຈາກໂດດໂດນາ ແລະດອກໄມ້ຢູ່ເທິງ ຂອບເລື່ອຄູມອ້ອມຮອບ ແລະສຽງຂອງອາໂຣນຈະໄດ້ຍິນໃນເວລາທີ່ລາວປະຕິບັດໜ້າທີ່, ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເມື່ອລາວອອກມາ, ເພື່ອວ່າ ລາວຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນທອງຄຳບໍລິສຸດ, ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກການ ແກະສະຫຼັກຂອງຕາປະທັບໃສ່ມັນວ່າ, ສັກສິດສະຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ ຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຜ້າສີຟ້າທີ່ຖືກແລ້ວ, ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຜ້າໂພກ, ມັນຈະຢູ່ທາງໜ້າ ຂອງຜ້າໂພກ. ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນ, ແລະອາໂຣນຈະຍົກເອົາບາບ ຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຄືຂອງຖວາຍ ທັງໝົດທີ່ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນ ຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະຂອບປະດັບຂອງເລື່ອຄູມຈາກຜ້າປານ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າໂພກຫົວຜ້າ ປານ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຖບເອວເປັນວຽກງານຖືກ. ແລະສຳລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ, ເຈົ້າຈະເຮັດເລື່ອຄູມ, ແຖບຜ້າຮັດເອວ ແລະຜ້າໂພກສຽງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອກຽດສັກສີ ແລະສະຫງ່າລາສີ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ ພ້ອມກັບລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຈົມພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຕີມມີຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າ ຈະຊຳລະພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະ ເຮັດໂສ້ງຂາຜ້າປານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອປົກຄຸມຄວາມເປື້ອນເປົ່າຂອງຮ່າງກາຍພວກເຂົາ, ຈາກແອວຈົນເຖິງຂ້າອ່ອນ. ແລະອາໂຣນກັບລູກຊາຍຂອງລາວຈະມີພວກມັນ ເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ ຫຼືເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ແທ່ນບູຊາ ແຫ່ງສັກສິດ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ນຳບາບມາສູ່ຕີນເອງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ, ເປັນ ກົດໝາຍນິລັນດອນແກ່ລາວ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະຂໍາລະພວກເຂົາເພື່ອ
ວ່າພວກເຂົາຈະປະກອບພິທີເປັນປະໂລຫິດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງຕົວ
ຈາກງົວ, ແລະແກະຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜີສອງຕົວ. ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທັນວດໃນນ້ຳມັນ, ແລະ
ເຂົ້າຈີ່ແບບທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ຳມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນດ້ວຍແປ້ງລະອຽດຈາກເຂົ້າ
ສາລີ. ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໃສ່ກະຕ່າໜຶ່ງ, ແລະເຈົ້າຈະນຳພວກມັນມາໃສ່ກະຕ່າ,
ແລະລູກງົວ, ແລະແກະຜູ້ສອງຕົວ. ແລະເຈົ້າຈະນຳອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາມາທີ່
ປະຕູກະດຶງພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳ. ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງ
ແລ້ວ, ເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າທັງເສື້ອຍາວເຖິງຕີນ, ຊື້ນສ່ວນບ່າ, ແລະ
ແຜ່ນທ້ອງ, ແລະເຈົ້າຈະຕິດແຜ່ນທ້ອງກັບຊື້ນສ່ວນບ່າໃຫ້ລາວ. ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າ
ໂພກສຽງໃສ່ຫົວຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະວາງແຜ່ນໂລຫະສັກສິດໃສ່ຜ້າໂພກສຽງ. ແລະ
ເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນເຈີມ, ແລະຖອກມັນເທິງຫົວຂອງລາວ, ແລະເຈີມລາວ. ແລະເຈົ້າຈະ
ນຳລູກຊາຍຂອງລາວມາ, ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄູນໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະຄາດແຖບ
ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະວາງຜ້າໂພກໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຈະເປັນຂອງ
ພວກເຂົາແກ່ຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ, ແລະເຈົ້າຈະອຸທິດມີຂອງອາໂຣນ ແລະມີຂອງລູກຊາຍ
ທັງຫຼາຍຂອງລາວ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາລູກງົວມາທີ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະ
ອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມີຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະຂ້າລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຢູ່ປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພຣະພາກພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງລູກງົວມາ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຊ້ມື້ວມີຂອງເຈົ້າທາງໃສ່ເຂົາຂອງແທ່ນບູຊາ, ແຕ່ເລືອດທີ່ເຫຼືອທັງໝົດນັ້ນ
ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ຖານຂອງແທ່ນບູຊາ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງ,
ກ້ອນຕັບ, ໄກທັງສອງ, ແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງພວກມັນ, ແລ້ວເຈົ້າຈະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນ
ບູຊາ. ແຕ່ເນື້ອຂອງລູກງົວ, ຫນັງ ແລະ ຂີ້, ເຈົ້າຈະເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟຢູ່ນອກຄ່າຍ,
ເພາະວ່າມັນເປັນບາບ.

ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ດິດໜຶ່ງ, ແລະອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມີຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໄວ້ເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້. ແລະເຈົ້າຈະຂ້າມັນ, ແລະເມື່ອເອົາເລືອດແລ້ວ ເຈົ້າຈະ
ຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະຕັດແກະຜູ້ອອກເປັນສອງສ່ວນຕາມຊື້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງສ່ວນພາຍໃນແລະຕີນດ້ວຍນ້ຳ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນເທິງຊື້ນທີ່ຕັດເປັນ
ສອງສ່ວນພ້ອມກັບຫົວ. ແລະເຈົ້າຈະຖອກແກະຜູ້ທັງດິດເທິງແທ່ນບູຊາເປັນເຄື່ອງເຜົາ
ບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນກິນຫອມທີ່ພຣະທັຍ ເປັນເຄື່ອງທູບແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ດິດທີສອງ, ແລະອາໂຣນກັບພວກລູກຊາຍຂອງລາວຈະວາງມີ
ຂອງພວກເຂົາເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້. ແລະເຈົ້າຈະຂ້າເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງ

ເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະວາງເທິງໃບຫູຂວາຂອງອາໄຮນ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາ, ແລະເທິງ
ປາຍຕີນຂວາ, ແລະເທິງໃບຫູຂວາຂອງລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເທິງປາຍຕີນຂວາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຈາກແທ່ນບູຊາ
ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ແລ້ວປົດໃສ່ອາໄຮນ ແລະເສື້ອຄຸນຂອງລາວ, ແລະໃສ່ບຸດຊາຍຂອງ
ລາວ ແລະເສື້ອຄຸນຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແລະລາວເອງກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້
ບໍລິສຸດ ພ້ອມທັງເສື້ອຄຸນຂອງລາວ, ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ ແລະເສື້ອຄຸນຂອງບຸດຊາຍ
ຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແຕ່ເລືອດຂອງແກະຜູ້ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາ
ອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນຂອງແກະຜູ້, ໄຂມັນທີ່ປົກຄຸມທ້ອງ, ກ້ອນຕີບ, ໄຂ່ຫຼັງ
ທັງສອງ, ໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະແຂນຂວາ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການສະເຫຼີມ
ສົມບູນ. ແລະເຂົ້າຈີ່ໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳມັນ, ແລະເຂົ້າຈີ່ແບບໜຶ່ງອັນຈາກຕະກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີ
ເຊື້ອທີ່ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະວາງທັງໝົດເທິງມືຂອງອາໄຮນ ແລະ
ເທິງມືຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກມັນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍ
ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງຜົ້າບູຊາທັງໝົດເປັນກິ່ນຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນເປັນ
ເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຕົ້ານົມຈາກແກະຜູ້ຂອງການ
ສະຫຼອງບັງຄັບທີ່ແມ່ນຂອງອາໄຮນ, ແລະເຈົ້າຈະແຍກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສັກສິດ
ເຕົ້ານົມທີ່ເປັນການຖວາຍ, ແລະແຂນທີ່ເປັນການຖອດອອກ, ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກ ແລະຖືກ
ເອົາອອກໄປຈາກແກະຜູ້ແຫ່ງການສະເລັດ ຈາກອາໄຮນ ແລະຈາກລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະມັນຈະເປັນສຳລັບອາໄຮນແລະລູກຊາຍຂອງລາວເປັນກິດລະບຽບບິລິນດອນຈາກ
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການຖວາຍ, ແລະການຖວາຍນີ້ຈະມາຈາກລູກ
ຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກເຄື່ອງບູຊາສັນຕິຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເປັນການຖວາຍ
ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດຂອງອາໄຮນຈະເປັນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ,
ເພື່ອເຈີມພວກເຂົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງນັ້ນ, ແລະເພື່ອບູຊາມືຂອງພວກເຂົາ. ເຈັດວັນ ພໍລູບວດຜູ້
ທີ່ແທນລາວຈາກລູກຊາຍຂອງລາວຈະນຸ່ງມັນ, ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເດີນແຫ່ງພະຍານເພື່ອ
ປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ແຫ່ງການສຳເລັດ, ແລະຕົ້ມເນື້ອ
ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ. ແລະອາໄຮນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຈະກິນເນື້ອຂອງແກະຜູ້
ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຢູ່ໃນກະຕ່າ ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ ພວກເຂົາຈະກິນມັນໃນທີ່ທີ່
ພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ເພື່ອສຳເລັດມືຂອງພວກເຂົາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ບໍລິສຸດ, ແລະຄືນຕ່າງດ້ວຍຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ. ຖ້າແຕ່ວ່າ

ເນື້ອຂອງການເສຍສະຫຼະແຫ່ງການສຳເລັດ ແລະເຂົ້າຈີ່ຈະຖືກປະໄວ້ຈົນກ່ວາເຂົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຜົາສິ່ງທີ່ເຫຼືອດ້ວຍໄຟ, ມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງສັກສິດ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບອາໄຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວດັ່ງນີ້, ຕາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະບູຊາມີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດລູກງົວຂອງບາບໃນມື້ແຫ່ງການຊຳລະ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະແທນບູຊາໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ, ແລະເຈົ້າຈະເຈີມມັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະຊຳລະແທນບູຊາ ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະແທນບູຊານັ້ນຈະເປັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດແທນບູຊາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດເທິງແທນບູຊາ: ລູກແກະອາຍຸປົດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜືສອງຕິດຕໍ່ວັນເທິງແທນບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ເນື່ອງ.

ລູກແກະໂຕໜຶ່ງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະລູກແກະໂຕທີສອງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ. ແລະໃຫ້ຖວາຍແປ້ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບທີ່ຜະລິນກັບນ້ຳມັນທີ່ຕຳໜຶ່ງສ່ວນສີ່ອິນ, ແລະເຄື່ອງບູຊາທົດເຫຼົ້າອະກຸນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ອິນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ. ແລະລູກແກະໂຕທີສອງ ເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ, ຕາມການບູຊາຕອນເຊົ້າ ແລະຕາມການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິນຫອມ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕະຫຼອດຊົນລຸ້ນຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຢູ່ທີ່ປະຕູເດີນແຫ່ງພະຍານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເດັກແຫ່ງການເປັນພະຍານ ແລະແທນບູຊາເປັນສິ່ງສັກສິດ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ອາໄຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວເປັນສິ່ງສັກສິດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເອົ້ນຮ້ອງໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພື່ອຖືກເອົ້ນແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

໖໐

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທນບູຊາກຳຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ມີຄວາມຍາວໜຶ່ງສອກ ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກ, ມັນຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະຄວາມສູງສອງສອກ, ເຂົາຂອງມັນຈະອອກມາຈາກມັນເອງ. ແລະເຈົ້າຈະເຄືອບຕາໜ່າງຂອງ

ມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ແລະຝາຂອງມັນອ້ອມຮອບ, ແລະເຂົາຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດ
ຂອບຄຳທີ່ເປັນບ່ວງໃຫ້ມັນອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳບໍລິສຸດສອງ
ອັນພາຍໃຕ້ຂອບທີ່ຖັກຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃສ່ສອງດ້ານທັງສອງຂ້າງ, ແລະພວກມັນ
ຈະເປັນທີ່ຍິດສຳລັບຄ້ອນ ເພື່ອວ່າຈະຍົກມັນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໄມ້ຄ້ອນ
ຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົາເປື່ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ. ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້
ກົງກັນຂ້າມກັບຜ້າກັນທີ່ຢູ່ເທິງຫົບພະຍານ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກ
ທີ່ນັ້ນ. ແລະ ອາໂຣນຈະເຜົາທູບປະສົມທີ່ລະອຽດເທິງມັນໃນຕອນເຊົ້າທຸກໆເຊົ້າ, ເມື່ອ
ລາວດູແລໂຄມໄຟ, ລາວຈະເຜົາທູບເທິງມັນ. ແລະເມື່ອອາໂຣນຈູດໂຄມໄຟໃນຕອນສາຍ,
ລາວຈະເຜົາກຳຢານເທິງນັ້ນ. ນີ້ເປັນກຳຢານທີ່ຕ້ອງເຜົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳເຄື່ອງຫອມອື່ນ, ເຄື່ອງ
ຖວາຍ, ເຄື່ອງບູຊາຂຶ້ນໄປເທິງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເທເຄື່ອງສັກກາເທລົງເທິງມັນ. ແລະ
ອາໂຣນຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບເທິງເຂົາຢູ່ເທິງເຂົາຂອງມັນປະສົມດ້ວຍເລືອດແຫ່ງ
ການຊຳລະ, ເຂົາຈະຊຳລະມັນໄປຕະຫຼອດຊົ່ວໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ
ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເອົາການນັບຂອງລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນໃນການຢ້ຽມຢາມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຄຳໄຖ່
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີການລົ້ມໃນເຂົາເຈົ້າໃນການ
ຢ້ຽມຢາມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້, ຄືທຸກຄົນທີ່ຜ່ານການກວດ
ກາ: ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາ, ເຊິ່ງແມ່ນຕາມດິດຣາກມາບໍລິສຸດ, ຊາວໂອໂບລຕໍ່ດິດ
ຣາກມາ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາແມ່ນການຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່
ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນການກວດກາຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ພວກເຂົາຈະໃຫ້ການປະກອບສ່ວນ
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄົນທີ່ຮັ່ງມີບໍ່ຈະເພີ່ມ, ແລະຄົນທີ່ທຸກຍາກບໍ່ຈະຫຼຸດລົງຈາກເຄິ່ງສອງ
ດຣັກມາໃນການຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອໄຖ່ບາບສຳລັບວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເງິນຂອງການປະກອບສ່ວນຈາກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະ
ໃຫ້ມັນເຂົ້າໄປໃນການບໍລິການຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະມັນຈະເປັນອານຸສອນແກ່
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເຮັດອ່າງລ້າງທອງແດງ ແລະ ຖານ
ທອງແດງໃຫ້ມັນ ເພື່ອລ້າງ, ແລະ ເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ລະຫວ່າງກາງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ
ແລະ ແທ່ນບູຊາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖອກນ້ຳເຂົ້າໄປໃນມັນ. ແລະອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍ
ຂອງລາວຈະລ້າງມືແລະຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳຈາກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ
ແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງລ້າງດ້ວຍນ້ຳ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ,

ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີແລະຖວາຍເຄື່ອງສັດທາໄໝ້ແດ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະລ້າງມືແລະຕົນດ້ວຍນ້ຳ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເດີນແຫ່ງການ ເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະລ້າງດ້ວຍນ້ຳ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະມັນຈະເປັນ ກົດລະບຽບນິລັນດອນແກ່ພວກເຂົາ, ແກ່ລາວແລະຄົນລຸ້ນຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ຕົມເຊ ວ່າ, ແລະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເຄື່ອງເທດ, ດອກກຳຍານທີ່ ຄັດເລືອກຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ, ອບເຊີຍຫອມເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນັ້ນຄືສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ, ແລະອ້ອ ຫອມສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ, ແລະດອກກ້ວຍໄມ້ຫ້າຮ້ອຍເຊເກນຂອງສະຖານບໍລິສຸດ, ແລະ ນ້ຳມັນໝາກກອກໜຶ່ງອິນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ, ເປັນເຄື່ອງ ຫອມທີ່ປັງແສງດ້ວຍສິລະປະຂອງຊ່າງປັງແສງ, ມັນຈະເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ. ແລະ ເຈົ້າຈະເຈີມຈາກມັນເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະຫີບແຫ່ງເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເຄື່ອງ ໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະທີ່ວາງໂຄມໄຟ ແລະພາຊະນະທັງໝົດຂອງມັນ ແລະແທ່ນບູຊາ ກຳຍານ ແລະແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ໂຕະ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະອ່າງລ້າງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນ ສັກສິດ, ແລະພວກມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພວກມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ສັກສິດ. ແລະເຈົ້າຈະເຈີມອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ, ແລະຊຳລະພວກເຂົາ ໃຫ້ປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະທ່ານຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ, ນ້ຳມັນເຄື່ອງທາການເຈີມບໍລິສຸດນີ້ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊ່ວຍອາຍຸຄົນຂອງພວກ ເຈົ້າ. ມັນຈະບໍ່ຖືກເຈີມເທິງເນື້ອຂອງມະນຸດ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຕາມການປະກອບນີ້ໃຫ້ ແກ່ຕົວເຈົ້າເອງຄືກັນ, ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະມັນຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດສຳລັບເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຄືກັນ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ຈາກຂອງລາວແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ ຈະຖືກຕັດອອກຈາກ ປະຊາຊົນຂອງລາວ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂດມເຊວ່າ, ຈຶ່ງເອົາເຄື່ອງເທດສຳລັບເຈົ້າເອງ, ຄືນ້ຳ ມັນໝາກໄມ້, ເປືອກຫອຍ, ກາລບານຳທີ່ມີກິ່ນຫອມ ແລະກຳຍານປັງແສງ, ໃຫ້ມີ ປະລິມານເທົ່າກັນທຸກຢ່າງ. ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດເຄື່ອງຫອມໃສ່ມັນ, ເປັນວຽກງານ ຂອງຊ່າງປະສົມນ້ຳຫອມທີ່ປະສົມແລ້ວ, ບໍລິສຸດ, ເປັນວຽກງານອັນສັກສິດ. ແລະເຈົ້າ ຈະດຳມັນໃຫ້ລະອຽດຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພະຍານໃນເດີນ ແຫ່ງພະຍານ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກບ່ອນນັ້ນ, ເຄື່ອງຫອມນີ້ຈະ ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ຕາມການປະກອບນີ້, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ, ມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດແກ່ເຈົ້າສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຄືກັນເພື່ອດຶມກິ່ນມັນ, ຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງເຂົາ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເບິ່ງເຖິດ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊື່ຂອງ Bezalel ລູກຂອງ Uri ລູກຂອງ Hur ຈາກເຜົ່າຂອງ Judah. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຕັມລາວ ດ້ວຍວິນຍານອັນສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ ເພື່ອຄິດໃນ ທຸກວຽກງານ ແລະ ອອກແບບ, ເຮັດວຽກກັບທອງຄຳ, ເງິນ, ທອງແດງ, ສີຟ້າ, ສີນ້ຳ, ແລະ ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນໄວ້, ແລະການເຮັດວຽກຫິນ, ແລະເຂົ້າໄປໃນວຽກງານຊ່າງໄມ້, ເພື່ອເຮັດວຽກຕາມວຽກງານທັງໝົດ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ລາວ ແລະເອລີອັບ ລູກຊາຍຂອງ ອາຫີຊາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທຸກຄົນທີ່ມີຫົວໃຈເຂົ້າໃຈ ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຄິດແຕ່ງພະຍານ, ຫີບແຫ່ງ ພັນທະສັນຍາ, ບ່ອນກຳບັງບາບທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ແລະເຄື່ອງຕົບແຕ່ງຂອງເດັນ, ແລະແທ່ນ ບູຊາ, ແລະໂຕະ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຄັນຕັກບໍລິສຸດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະອ່າງກັບຖານຂອງມັນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບການປະຕິບັດຂອງ ອາໂຮນ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລູກຊາຍຂອງລາວເພື່ອປະຕິບັດເປັນປະຈຳທົດແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ແລະເຄື່ອງຫອມປະກອບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ, ຕາມທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ ສັ່ງເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ແລະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງແກ່ລູກຫຼານ ອິດສະລາເອນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ແລະຈົ່ງຮັກສາອັນສະບາດຕະຂອງເຮົາ, ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍ ລະຫວ່າງເຮົາແລະພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າບໍລິສຸດ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາ ອັນສັບບາດ, ເພາະວ່ານີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ. ຜູ້ທີ່ ລະເມີດມັນຈະຖືກປະທານຊີວິດ, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ, ວິນຍານຂອງຜູ້ນັ້ນ ຈະຖືກຕັດອອກຈາກທ່ານກາງປະຊາຊົນຂອງລາວ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ, ແຕ່ມື້ ທີ່ເຈັດເປັນວັນພັກ, ການພັກຜ່ອນທີ່ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດ ວຽກງານໃນມື້ທີ່ເຈັດຈະຖືກປະທານຊີວິດ. ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນຈະຮັກສາອັນ ສະບາດ, ປະຕິບັດມັນຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ພັນທະສັນຍາ ນິລັນດອນຢູ່ລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍນິລັນດອນ ສຳລັບຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໃນຫົກມື້, ແລະໃນມື້ທີ່ ເຈັດພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນແລະຢຸດເຊົາ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອ ພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບລາວ ຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີໄນ, ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພະຍານ, ແຜ່ນຫິນທີ່ ຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າໂຮມເຊຊັກຊ້າທີ່ຈະລົງມາຈາກພູເຂົາ, ປະຊາຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຕໍ່ອາໄຮນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ ລູກຂຶ້ນ, ແລະເຮັດພະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ, ເພາະວ່າໂຮມເຊຊັກຊ້າຄົນນີ້ທີ່ນຳພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະອາໄຮນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພັນລະຍາແລະລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າອອກ ແລະນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍ່ຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳອອກຈາກຫູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະນຳມາຫາອາໄຮນ. ແລະລາວໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະສ້າງພວກມັນດ້ວຍເຄື່ອງມືແກະສະຫຼັກ, ແລະເຮັດພວກມັນເປັນລູກງົວຮູບໜຶ່ງ, ແລະເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະເມື່ອອາໄຮນເຫັນແລ້ວ, ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະອາໄຮນໄດ້ປະກາດວ່າ, ມື້ອື່ນຈະເປັນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະໃນວັນຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລ້ວນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນມາ, ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງກິນແລະດື່ມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາຫຼິ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຮມເຊວ່າ: ຈົ່ງໄປຢ່າງໄວ, ລົງໄປຈາກທີ່ນີ້, ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ. ພວກເຂົາລະເມີດຢ່າງໄວວາອອກຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາເຮັດຮູບລູກງົວໃຫ້ຕືນເອງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການມັນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ມັນ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະດຣວນີ້ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຕໍ່ພວກເຂົາ, ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະໂຮມເຊໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແລະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ? ຢ່າໃຫ້ຊາວອີຢິບເວົ້າວ່າ ດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາເພື່ອຂ້າພວກເຂົາໃນພູເຂົາ ແລະ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ຂໍໃຫ້ຢຸດຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມໂມໂຫຂອງພຣະອົງ, ແລະຂໍໃຫ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ການລະນຶກເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາດີກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຄືກັບ

ດວງດາວໃນສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະຄອບຄອງມັນຕະຫຼອດໄປ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບການປອບໂຍນເພື່ອ ຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ແລະດິນເຊໄດ້ຫັນກັບຄືນ, ລົງມາຈາກພູເຂົາ, ແລະແຜ່ນສອງແຜ່ນຂອງຄໍາ ພະຍານຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແຜ່ນຫີນທີ່ຖືກຈາລຶກຈາກທັງສອງດ້ານຂອງພວກມັນ, ດ້ານ ນີ້ແລະດ້ານນັ້ນແມ່ນຖືກຂຽນໄວ້. ແລະແຜ່ນກະດານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນວຽກງານຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ແລະການຂຽນກໍແມ່ນການຂຽນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກໄວ້ໃນແຜ່ນ ກະດານເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະ ເມື່ອໃຢຊີໄດ້ຍິນສຽງຂອງປະຊາຊົນທີ່ກໍາລັງຮ້ອງອອກ, ລາວ ເວົ້າຕໍ່ດິນເຊວ່າ, ມີສຽງສົງຄາມຢູ່ໃນຄໍາຍ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ນີ້ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ນໍາທີ່ ມີກໍາລັງ, ຫຼືສຽງຂອງຜູ້ນໍາທີ່ພາຍແພ້, ແຕ່ເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ກໍາລັງຕົ້ມເຫຼົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ ຍິນ.

ແລະເມື່ອເຂົາເຂົ້າໃກ້ຄ່າຍ, ເຂົາເຫັນລູກງົວແລະການເຕັ້ນຮໍາ, ແລະດິນເຊສົກດ ຮ້າຍຢ່າງແຮງ, ເຂົາໄດ້ຍິນແຜ່ນສອງແຜ່ນຈາກມືຂອງເຂົາ, ແລະທໍາລາຍພວກມັນຢູ່ ລຸ່ມພູເຂົາ. ແລະທ່ານໄດ້ເອົາລູກງົວທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດນັ້ນ, ເຜົາມັນໃນໄຟ, ແລະບິດມັນໃຫ້ ລະອຽດ, ແລະໂຮຍມັນລົງໃນນໍ້າ, ແລະໃຫ້ລູກຫຼານອົດສະອາເອນຕົ້ມມັນ. ແລະດິນເຊ ກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ປະຊາຊົນນີ້ໄດ້ເຮັດຫຍັງຕໍ່ເຈົ້າ, ເຖິງເຈົ້າໄດ້ນໍາບາບໃຫຍ່ມາສູ່ພວກ ເຂົາ? ແລະ ອາໂຣນກ່າວຕໍ່ດິນເຊວ່າ, ຂ້າແຕ່ເຈົ້ານາຍ, ຢ່າໂກດເລີຍ, ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ຈັກ ຄວາມໂດຍທຳຂອງປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເຮັດພະເຈົ້າໃຫ້ພວກ ເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ, ເພາະວ່າດິນເຊຜູ້ຊາຍນີ້, ຜູ້ທີ່ນໍາພວກເຮົາອອກຈາກ ອີຢິບ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າ ໃຜມີເຄື່ອງປະດັບທອງ, ໃຫ້ຖອດອອກ, ແລະພວກເຂົາກໍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍໂຍນເຂົ້າ ໄປໃນໄຟ, ແລະລູກງົວນີ້ກໍອອກມາ. ແລະເມື່ອດິນເຊເຫັນປະຊາຊົນວ່າໄດ້ຖືກກະຈາຍ ແລ້ວ, ເພາະວ່າອາໂຣນໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນເຄື່ອງເຍາະເຍີ້ຍແກ່ຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງພວກ ເຂົາ ດິນເຊຍິນຢູ່ທີ່ປະຕູຄ່າຍ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດຢູ່ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ມາຫາຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເລວີຈຶ່ງມາຮ່ວມກັນຫາເຂົາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຕັ້ງສິ່ງດັ່ງນີ້: ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ຄາດດາບຂອງຕົນໄວ້ທີ່ສະເພາະ ແລ້ວຈຶ່ງຜ່ານໄປມາຈາກປະຕູໜຶ່ງໄປຫາອີກປະຕູໜຶ່ງທີ່ວ່າ ຄ່າຍທະຫານ ແລະ ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແຕ່ລະຄົນຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະ ແຕ່ລະຄົນຂ້າຄົນທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງຕົນ ແລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີໄດ້ເຮັດຕາມ ທີ່ດິນເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ລົ້ມລົງໃນວັນນັ້ນປະມານສາມພັນ

ຄົນ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ທ່ານໄດ້ເດີມມີຂອງທ່ານນີ້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນໃນລູກຊາຍຫຼືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ພອນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກນີ້ອີກ, ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໃຫຍ່, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຊົດໃຊ້ບາບຂອງເຈົ້າ. ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊົນຊາດນີ້ໄດ້ທຳບາບໃຫຍ່, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພະເຈົ້າທອງຄຳສຳລັບຕົນເອງ. ແລະດຽວນີ້, ຖ້າພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແທ້, ກໍ່ຂໍໃຫ້ອະໄພເຖິງ, ແຕ່ຖ້າບໍ່, ກໍ່ຂໍລົບຊີ້ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກບັນຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຂຽນໄວ້ເຖິງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ທຳບາບຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລົບພວກເຂົາອອກຈາກບັນຂອງຂ້ອຍ. ດຽວນີ້ ຈິ່ງໄປ, ລົງໄປ, ແລະນຳພາປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ທູດສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຈະໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ. ແຕ່ໃນວັນທີ່ຂ້ອຍຢ້ຽມຢາມ, ຂ້ອຍຈະນຳເອົາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າມາເທິງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການເຮັດລູກງົວທີ່ອາໂຣນໄດ້ເຮັດ.

໓໖

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕື່ມສຳກັບໂມເຊວ່າ: ຈິ່ງໄປກ່ອນ, ຈິ່ງຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນີ້, ເຈົ້າແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສາບານໄວ້ຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ: ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະລາວຈະຂັບໄລ່ຊາວອາດິມໄຣ, ຊາວຮິດໄຕ, ຊາວເປຣິຊາຍ, ຊາວເກີກາໄຊ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູໄຊ, ແລະຊາວຄານານອອກໄປ. ແລະຂ້ອຍຈະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າໃນທາງ. ແລະເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໂສກເສົ້າດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ, ຈິ່ງລະວັງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ນຳການຕີອື່ນມາເທິງພວກເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ, ຈິ່ງຖອດເຄື່ອງນຸ່ງອື່ນໆໆ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂອງພວກເຈົ້າອອກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ເຈົ້າ. ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາເຄື່ອງປະດັບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອອກຈາກພູເຂົາໂຮເຣບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຕັມຂອງລາວປັກໄວ້ນອກຄ່າຍ, ຫ່າງໄກຈາກຄ່າຍ, ແລະມັນຖືກເອີ້ນວ່າເຕັມແຫ່ງ

ພະຍານ, ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍອອກໄປຫາເດີນທີ່ຢູ່
ນອກຄ່າຍ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂຕເຊກຳລັງເຂົ້າໄປໃນເດີນທີ່ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ປະຊາຊົນທັງໝົດ
ຍືນເບິ່ງ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ຂ້າງປະຕູເດີນຂອງຕົນ, ແລະສັງເກດເບິ່ງໂຕເຊອອກໄປຈົນກວ່າ
ລາວເຂົ້າໄປໃນເດີນ. ເມື່ອໂຕເຊເຂົ້າໄປໃນເດີນ, ເສົາເມກກໍລົງມາ ແລະຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູເດີນ,
ແລະໄດ້ເວົ້າກັບໂຕເຊ. ແລະພຣະອົງກຳລັງກ່າວກັບໂຕເຊ. ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້
ເຫັນເສົາເມກຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູເດີນ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະນະມັດສະການ,
ແຕ່ລະຄົນຢູ່ທີ່ປະຕູເດີນຂອງຕົນເອງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂຕເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ,
ຄືກັບຄືນໜຶ່ງຈະເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນເອງ, ແລະລາວກໍກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແຕ່ຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຢູ່ຊ່ວຍລູກຊາຍຂອງນູນຜູ້ໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ອອກຈາກເດີນ.

ແລະໂຕເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ທ່ານກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງນຳ
ປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງໄປກັບຂ້ອຍ. ແຕ່
ທ່ານໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ຈັກທ່ານຈາກທຸກຄົນ, ແລະທ່ານມີຄວາມກະລຸນາຈາກ
ຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ສະແດງຕົວທ່ານເອງແກ່
ຂ້ານ້ອຍຢ່າງຊັດເຈນ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນທ່ານ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ພົບຄວາມ
ກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ແລະເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ວ່າປະຊາຊົນຂອງທ່ານແມ່ນປະເທດຊາດທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້. ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ: ເຮົາເອງຈະໄປນຳໜ້າເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າ
ພັກຜ່ອນ. ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຖ້າຕົວພຣະອົງເອງບໍ່ໄປກັບ, ກະລຸນາຢ່ານຳຂ້າ
ນ້ອຍອອກຈາກທີ່ນີ້. ແລະ ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແທ້ໆ ແນວໃດວ່າ ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນ
ຂອງທ່ານໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນໂດຍການທີ່ທ່ານເດີນທາງໄປກັບ
ພວກເຮົາ? ແລະຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບສັກສີຈາກປະຊາຊາດ
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຕເຊວ່າ, ແລະຄຳເວົ້ານີ້ທີ່
ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າທ່ານກາງທຸກຄົນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ສະແດງຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ.
ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົີນາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເມດຕາຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເມດຕາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົງສານຜູ້ທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າສົງສານ ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງເຮົາໄດ້,
ເພາະວ່າມະນຸດຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງເຮົາແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ
ຕົວະ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີສະຖານທີ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ເທິງຫີນ. ເມື່ອສະຫງ່າລາສີ
ຂອງຂ້ອຍຜ່ານໄປ, ຂ້ອຍຈະວາງເຈົ້າໄວ້ໃນຊ່ອງຫີນ, ແລະຂ້ອຍຈະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍມື

ຂອງຂ້ອຍ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປ. ແລະຂ້ອຍຈະເອົາມືອອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນຫຼັງ
ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ໜ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າ.

໖໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງແກະສະຫຼັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້
ເຈົ້າເອງ ດັ່ງທີ່ແຜ່ນທຳອິດ, ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຂຽນ
ເທິງແຜ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງຄຳເວົ້າທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍນັ້ນ. ແລະຈົ່ງ
ກຽມພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ແລະເຈົ້າຈະຢືນຕໍ່ຂ້ອຍທີ່
ນັ້ນເທິງຍອດພູເຂົາ. ແລະຢ່າໃຫ້ມືໃຜຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ, ຫຼືໃຫ້ຖືກເຫັນຢູ່ທົ່ວພູນັ້ນ, ແລະ
ແກະກັບງົວກໍ່ຢ່າໃຫ້ກົນຫຍ້າໃກ້ພູນັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ຕັດສະລັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ ຄື
ກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ, ແລະໂມເຊໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າ ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ, ແລະໂມເຊໄດ້ຖືແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາ
ໃນເມກ, ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງລາວທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ເອົັນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົັນວ່າ ຜູ້ທີ່
ເມດຕາແລະກະລຸນາ, ອິດທິນແລະອຸດົມດ້ວຍຄວາມກະລຸນາແລະແທ້ຈິງ. ແລະຮັກສາ
ຄວາມຊອບທຳ ແລະຄວາມເມດຕາເຖິງພັນໆຊົນລຸ້ນ, ເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍ ແລະ
ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ ແລະບາບອອກໄປ, ແຕ່ຈະບໍ່ຊຳລະຜູ້ມີຄວາມຜິດ, ນຳເອົາຄວາມຜິດ
ກົດໝາຍຂອງບັນພະບູລຸດມາສູ່ລູກຫລານ ແລະລູກຫລານຂອງລູກຫລານເຖິງຊົນລຸ້ນທີ
ສາມ ແລະທີສີ່. ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮີບຮ້ອນ ກື້ມລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ນະມັດສະການ ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຂ້ານ້ອຍໄປກັບພວກເຮົາ, ເພາະວ່າປະຊາຊົນນີ້ເປັນຄົນແຂງຄໍ, ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ລົບລ້າງ
ບາບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຜິດກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນ
ຂອງທ່ານ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາວາງພັນທະສັນຍາໄວ້ຕໍ່ເຈົ້າ
ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຮຸ່ງໂຮດ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ
ທັງໝົດ ແລະ ໃນທຸກປະເທດຊາດ, ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຢູ່ນຳພວກເຂົາຈະເຫັນ
ພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ.
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ ຂ້ານ້ອຍຈະໄລ່ອອກຕໍ່ໜ້າ
ພວກເຈົ້າ ຊາວອາດິມໂຣ, ຊາວຄານານ, ຊາວເປຣິຊ, ຊາວອິດ, ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເກີກາ
ໄຊ, ແລະຊາວເຢຍູດ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າໄດ້ເຮັດສັນຍາກັບຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງ

ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປນັ້ນ, ເກລົກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສິ່ງກົດຂວາງແກ່ພວກເຈົ້າ. ທ່ານຈະທຳລາຍແຜ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະທຳລາຍເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະຕັດປ່າໄມ້ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟ. ບໍ່ໃຫ້ທ່ານນະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າມີພຣະນາມອິດສາ, ພຣະອົງແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ອິດສາ. ຢ່າເຄີຍເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະລະເມີດຕາມພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຊີນເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າເອົາລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຈະຕິດຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລະເປັນໂສເພນີ, ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຕິດຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແລະເປັນໂສເພນີ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດພະທັງຫຼາຍທີ່ຫຼົ່ງດ້ວຍໂລຫະສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາງານເທດສະການຂອງເຂົາຈົ່ມມີເຊື້ອ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໃນເດືອນໃໝ່, ເພາະວ່າໃນເດືອນໃໝ່ເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກອຶບ. ທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມືດລູກ, ຕົວຜູ້ທັງໝົດເປັນຂອງຂ້ອຍ, ລູກທຳອິດທຸກໂຕຂອງງົວ, ແລະລູກທຳອິດຂອງແກະ. ແລະລູກຫົວປີຂອງສັດພາຫະນະເຈົ້າຈະໄຖ່ດ້ວຍແກະ, ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄຖ່ມັນ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳ. ເຈົ້າຈະໄຖ່ລູກຫົວປີທຸກຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມືເປົ່າ.

ຫີກມື້ເຮັດວຽກ, ແຕ່ອັນທີ່ເຈັດເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນ, ໃນການຫວ່ານແລະການເກັບກ່ຽວຈະມີການພັກຜ່ອນ. ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນອາທິດໃຫ້ຂ້ອຍ ໃນການເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ, ແລະງານບຸນການຊຸມນຸມໃນກາງປີ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ເພາະວ່າເມື່ອຂ້ອຍຂັບລ່ວນດາປະຊາຊາດອອກຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອເຈົ້າຂຶ້ນໄປເພື່ອປາກົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າເຄື່ອງບູຊາເລືອດຂອງຂ້ອຍເທິງເຂົ້າຈີ່, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງງານບຸນປັດສະຄາຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງເຂົ້າ. ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົ້ມລູກແກະໃນນົມຂອງແມ່ມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າໂດຍອີງໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າ ແລະກັບອິສຣາເອນ. ແລະໂມເຊຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄົນ, ບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງພັນທະສັນຍາ ຄືສິບປະການເທິງແຜ່ນຫີນ.

ເມື່ອໂມເຊລົງມາຈາກພູເຂົາ, ແລະແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ເທິງມືຂອງໂມເຊ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ, ໂມເຊບໍ່ຮູ້ວ່າຮູບລັກສະນະຂອງສີໜ້າຂອງລາວໄດ້ຖືກເຊີດຊູໃນເວລາທີ່ລາວເວົ້າກັບພຣະອົງ. ແລະອາໄຣນກັບບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ເຫັນໂມເຊ, ແລະການເບິ່ງເຫັນສີໜ້າຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມ. ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ລາວ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາ, ແລະອາໄຣນກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ຫັນກັບຄືນມາຫາລາວ, ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ມາຫາລາວ ແລະລາວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວໃນພູເຂົາຊິນາຍ ແລະເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ວາງຜ້າປົກໜ້າຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ, ລາວຈະເອົາຜ້າປົກອອກຈົນກວ່າຈະອອກມາ, ແລະເມື່ອອອກມາແລ້ວ ລາວກໍເວົ້າກັບບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ລາວ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງໂມເຊທີ່ໄດ້ຮັບການຖືກເຊີດຊູ, ແລະໂມເຊໄດ້ວາງຜ້າປົກເທິງໜ້າຂອງຕົນເອງ, ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໄປເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ.

໖໕

ແລະໂມເຊໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ປະຕິບັດ. ຫົກວັນເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ, ແຕ່ວັນທີເຈັດເປັນການພັກຜ່ອນ, ສັກສິດ, ວັນສະບາດ, ການພັກຜ່ອນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ລາວຕາຍ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຜົາໄພໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນວັນສະບາດ, ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງຖວາຍຈາກພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ຍິນດີໃຈ, ພວກເຂົາຈະນຳເອົາຜົນໃໝ່ມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄື: ຄຳ, ເງິນ, ທອງແດງ. ດອກໄຮອາຊິນ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມສອງຊັ້ນທີ່ຖືກເປັນເກືອກ, ແລະຜ້າປານລະອຽດທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະຂົນແບ້, ແລະຫນັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ, ແລະຫນັງສີຟ້າ, ແລະໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົາເປື່ອຍ, ແລະກ້ອນຫີນສາດີອູດ, ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບການແກະສະຫຼັກສຳລັບຊັ້ນສ່ວນບ່າແລະເສື້ອຄຸມຍາວ. ແລະທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດໃນຫົວໃຈທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ໃຫ້ມາເຮັດວຽກທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ ເດີນ, ຜ້າປົກ, ຜ້າກັນ, ໄມ້ຄ້າຂວາງ, ໄມ້ກາງ, ແລະເສົາ, ແລະຫີບ

ພຍານ, ແລະໄມ້ຄ້ອນຂອງມັນ, ແລະບ່ອນລົບລ້າງບາບຂອງມັນ, ແລະຜ້າກັນ, ແລະໂຕະ
ກັບເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະຕັ້ງໂຄມໄຟແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ ແລະເຄື່ອງໃຊ້
ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະແທ່ນບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດ
ຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດໃນນັ້ນ, ແລະເລື້ອຄຸມ
ສຳລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ, ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ແລະເຄື່ອງຫອມທີ່
ປະສົມ.

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກໄປຈາກໂຮມ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້ານຳມາແຕ່ລະຄົນ ຊຶ່ງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້ານຳມາ ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າ
ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາເຄື່ອງຖວາຍແດ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອວຽກງານທັງໝົດຂອງເດັກແຫ່ງພະຍານ ແລະເພື່ອການງານ
ທັງໝົດຂອງມັນ ແລະເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງທັງໝົດຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ນຳ
ເອົາມາຈາກພວກແມ່ຍິງ, ທຸກຄົນທີ່ຈິດໃຈເຫັນດີ, ເຂົາເຈົ້ານຳເອົາມາເຄື່ອງປະທັບຕາ,
ແລະຕຸ້ມຫູ, ແລະແຫວນ, ແລະສາຍໂສ້ຖຶກ, ແລະສາຍແຂນ, ທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ນຳເອົາການຖວາຍຄຳມາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີຜ້າປ່ານ
ລະອຽດ, ໜັງສືຟ້າ ແລະໜັງແກະຍ້ອມສີແດງ, ກໍໄດ້ນຳມາຖວາຍ. ແລະທຸກຄົນທີ່ເອົາ
ອອກເຄື່ອງຖວາຍ, ພວກເຂົາກໍ່ນຳເງິນແລະທອງແດງມາ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເບື້ອຍ, ພວກເຂົາກໍ່ນຳມາສຳລັບທຸກວຽກງານຂອງການ
ກຽມການ. ແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ມີປັນດ້າຍ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳ
ເອົາສິ່ງທີ່ປັ້ນແລ້ວມາ, ຄື ຜ້າສີຟ້າ, ແລະ ຜ້າສີນ້ຳຂາວ, ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ, ແລະ ຜ້າ
ປ່ານລະອຽດ. ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ມັນປາກົດໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃນປັນຍາ, ໄດ້ປັ້ນ
ຂຶ້ນແບ້. ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳກ້ອນຫີນມໍລະກົດ ແລະກ້ອນຫີນສຳລັບການເຕີມມາ
ໃສ່ຊັ້ນສ່ວນປ່າ ແລະແຜ່ນເຊິງເອີກ, ແລະອີງປະກອບຕ່າງໆ, ແລະສຳລັບນ້ຳມັນແຫ່ງ
ການເຈີມ, ແລະອີງປະກອບຂອງເຄື່ອງຫອມ. ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້ານຳມາພາໃຫ້ເຂົາມາເຮັດວຽກງານທັງໝົດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານ
ໂມເຊໃຫ້ເຮັດນັ້ນ, ລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ນຳເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນວ່າ, ເບິ່ງເຖິງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົັນຊີ້ເບຊາເລນ
ລູກຂອງອູຣີ ລູກຂອງຮູຣ, ຈາກເຜົ່າຢູດາ, ແລະໄດ້ເຕັມເຂົ້າດ້ວຍວິນຍານອັນສັກສິດ
ແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງປວງ ເປັນສະຖາປະນິກຕາມ
ວຽກງານທັງໝົດຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ເຮັດທອງຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ທອງແດງ
ແລະເຮັດວຽກຫີນ, ເຮັດວຽກໄມ້, ແລະເຮັດທຸກວຽກດ້ວຍປັນຍາ. ແລະແທ້ຈິງ ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານຄວາມສາມາດໃນການສອນໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະແກ່ເອລີອັບ ບຸດຊາຍຂອງອາຫິ

ຊານັກ ຈາກເຜົ່າດານ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເຕັມພວກເຂົາດ້ວຍປັນຍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃຈແລະເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງສິ່ງສັກສິດ, ແລະສິ່ງທີ່ຖືກແລະສິ່ງທີ່ປັກ, ເພື່ອທີ່ດ້ວຍສິດແດງເຂັ້ມແລະຜູ້ປ່ານລະອຽດ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານທຸກຢ່າງຂອງສະຖາປັດຕະຍະກຳແລະການປັກ.

ໝົດ

ແລະ ເບເຊເລລ ແລະ ເອລີອັບ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາໃນຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ ໄດ້ເຮັດວຽກງານທັງໝົດ ເພື່ອເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານທັງໝົດ ຕາມໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແລະ ໂມເຊໄດ້ເອີ້ນເບເຊເລລ ແລະ ເອລີອັບ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃນຫົວໃຈ, ແລະທຸກຄົນທີ່ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈປາຖະໜາຈະມາເຮັດວຽກງານ, ເພື່ອທີ່ຈະສຳເລັດມັນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາຈາກໂມເຊທຸກເຄື່ອງຖວາຍທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາສຳລັບວຽກງານທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອເຮັດມັນ, ແລະພວກເຂົາເອງກໍຍັງຮັບເຄື່ອງຖວາຍທີ່ຖືກນຳມາໂດຍຜູ້ນຳມາໃນຕອນເຊົ້າ. ແລະຜູ້ມີປັນຍາທັງໝົດທີ່ເຮັດວຽກງານສັກສິດກໍ່ມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານທີ່ລາວເຮັດຢູ່. ແລະ ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ປະຊາຊົນໄດ້ນຳເອົາມາຫຼາຍຕາມວຽກງານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ. ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງ ແລະປະກາດໃນຄຳຍວ່າ: ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຜົນທຳອິດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດ, ແລະປະຊາຊົນຖືກຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຖວາຍອີກຕໍ່ໄປ. ແລະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພຽງພໍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດການກໍ່ສ້າງ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໂວ້ເຫຼືອ. ແລະ ຊ່າງຝີມີທຸກຄົນໄດ້ເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງສັກສິດ, ທີ່ແມ່ນຂອງອາໄຮນປະໂລຫິດ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດຊິ້ນເອໂຟດຈາກຄຳ, ດ້າຍສີຟ້າ, ດ້າຍສີມ່ວງ, ດ້າຍສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ປ່ານທີ່ດີທີ່ຖືກແລ້ວ. ແລະ ແຜ່ນຄຳຖືກຕັດເປັນເສັ້ນຜົມ ເພື່ອທີ່ຮ່ວມກັບສີຟ້າ ແລະ ສີມ່ວງ ແລະ ກັບສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ ແລະ ຜູ້ປ່ານລະອຽດທີ່ຖືກແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນເປັນວຽກງານທີ່. ບ່າຊິນສ່ວນທີ່ຖືກຈັບຮ່ວມກັນຈາກທັງສອງສ່ວນ, ເປັນວຽກງານທີ່ຖືກເຂົ້າໄປໃນກັນແລະກັນ, ຖືກເຂົ້າກັນຕາມຕົວມັນເອງ. ຈາກຄຳຂອງລາວ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນຕາມແບບຂອງລາວ, ດ້ວຍຄຳ, ແລະດ້າຍສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະຜູ້ປ່ານລະອຽດທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫົນມໍລະກົດທັງສອງກ້ອນ, ຕິດຢູ່ດ້ວຍກັນແລະຫໍ່ຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ, ແກະສະຫຼັກແລະຕັດອອກດ້ວຍການແກະສະຫຼັກຄົດປະທັບຈາກຊີ້ຂອງລູກຊາຍ

ອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາວາງພວກມັນໄວ້ເທິງຫົວປ່າຂອງເອໂຟດ, ເປັນກ້ອນຫີນແຫ່ງ
ການລະນຶກເຖິງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂຕເຊໄວ້.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນປ້ອງອີກ, ເປັນວຽກງານທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ຕາມ
ວຽກງານຂອງເອໂຟດ, ຈາກຄໍາ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນ, ແລະ
ຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ກ້ຽວ. ເຂົາເຈົ້າເຮັດແຜ່ນທ້ອງເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມສອງຊັ້ນ, ມີຄວາມຍາວ
ໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື, ແລະມີຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມືເປັນສອງຊັ້ນ.
ແລະຜ້າທີ່ຝັງດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວໄດ້ຖືກທໍ່ຮ່ວມກັບມັນ, ແຖວຂອງຫີນ: ສາດຽດ, ໂທປາສ
ແລະ ນໍລະກິດ, ເປັນແຖວທໍາອິດ. ແລະແຖວທີ່ສອງ: ຖ່ານຫີນ, ແຊບຼໄຟ ແລະ ແຈສເປີ.
ແລະແຖວທີສາມ: ພະລອຍສີສົ້ນ, ຫີນອາເກດ ແລະ ຫີນກໍາມ່ວງ ແລະແຖວທີ່ສີ່ມີໄພ
ລິນ, ແກ້ວ, ແລະໂກເນນ ທີ່ຖືກທໍ່ຮ່ວມດ້ວຍທອງ ແລະຖືກມັດດ້ວຍທອງ. ແລະຫີນເຫຼົ່າ
ນັ້ນແມ່ນມາຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນ, ແກະສະຫຼັກຈາກຊື່ຂອງ
ພວກເຂົາເຂົ້າໃນຕາປະທັບ, ແຕ່ລະອັນມາຈາກຊື່ຂອງດິນເອງສໍາລັບສິບສອງເຜົ່າ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາໜ່າງທີ່ຖືກຮ່ວມກັນໄວ້ເທິງແຜ່ນທ້ອງ, ເປັນວຽກງານຖືກດ້ວຍຄໍາ
ບໍລິສຸດ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຊັ້ນສ່ວນບໍາຄໍາສອງອັນ ແລະວົງແຫວນຄໍາສອງອັນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງວົງແຫວນຄໍາທັງສອງອັນໄວ້ເທິງຂອບທັງສອງດ້ານຂອງແຜ່ນເອື້ອງ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງສາຍໃສ່ຄໍາທີ່ຖືກໄວ້ໃສ່ວົງແຫວນທັງສອງຂ້າງຂອງແຜ່ນເຄື່ອງ
ປະດັບຢູ່ເອິກ, ແລະເຂົ້າໄປໃນສອງການປະກອບທີ່ມີສອງສາຍຖືກ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງ
ໃສ່ສອງແຜ່ນບໍາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງໃສ່ປ່າຂອງເອໂຟດທີ່ກົງກັນຂ້າມຕາມໜ້າ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາສອງວົງ, ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງຄືບສອງຂ້າງທີ່ປາຍ
ຂອງແຜ່ນເອື້ອງອີກ, ແລະເທິງປາຍຂອງສ່ວນຫຼັງຂອງເອໂຟດທີ່ດ້ານໃນ. ແລະເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາສອງວົງ ແລະວາງມັນໄວ້ທີ່ປ່າທັງສອງຂອງເອໂຟດຈາກດ້ານ
ລຸ່ມ ຢູ່ດ້ານໜ້າຕາມຈຸດຕໍ່ຂ້າງເທິງຂອງຜ້າທໍ່ຂອງເອໂຟດ ແລະລາວໄດ້ຜູກແໜ້ນແຜ່ນ
ປ້ອງອີກຈາກວົງແຫວນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຂົ້າກັບວົງແຫວນຂອງເອໂຟດ, ຖືກຕິດດ້ວຍດ້າຍ
ສີຟ້າທີ່ຖືກເຂົ້າກັນເຂົ້າໃນຜ້າຂອງເອໂຟດ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນປ້ອງອີກຈະບໍ່ຫຼຸດລົງຈາກ
ເອໂຟດ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຕເຊ. ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດເສື້ອຊັ້ນໃນໃຕ້ເສື້ອຄາດ
ບໍາ, ເປັນວຽກງານທີ່ຖືກ, ທັງໝົດເປັນສີຟ້າ, ແຕ່ຊ່ອງເປີດຂອງເສື້ອຄຸມຢູ່ກາງຖືກທໍ່ຜ່ານ
ແລະຖືກເຂົ້າກັນ, ມີຂອບອ້ອມຮອບຊ່ອງເປີດທີ່ບໍ່ແຕກ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໝາກທັບ
ທີມນ້ອຍໆເທິງຂອບເສື້ອຄຸມດ້ານລຸ່ມ ຄືກັບໝາກທັບທີມທີ່ກໍາລັງບານ ຈາກສີຟ້າ ແລະສີ
ມ່ວງ ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້
ເຮັດກະດິງທອງຄໍາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງກະດິງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ເທິງຂອບເສື້ອຄຸມອ້ອມຮອບ
ລະຫວ່າງໝາກທັບທີມ, ກະດິງຄໍາແລະໝາກທັບທີມຢູ່ຕາມຂອບເສື້ອອ້ອມຮອບ, ເພື່ອ

ການປະຕິບັດພັນທະ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂຮມເຊ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ເລື່ອຄຸນຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖືກໄວ້ສຳລັບອາໄຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະຜ້າໂພກ ສຽງຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດ, ແລະຜ້າໂພກສຽງຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຂາຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖືກ. ແລະເຂັມຂັດຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານລະອຽດ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖືກ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖືກ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂຮມເຊ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນທອງຄຳ, ເປັນການຖວາຍຂອງສິ່ງ ສັກສິດ, ດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ, ແລະໄດ້ຂຽນຕົວອັກສອນແກະສະຫຼັກເທິງມັນ, ຄືດວງ ຕາ, ວ່າ ສັກສິດສະຖານສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງແຖບສີຟ້າໄວ້ເທິງ ຜ້າໂພກສຽງ ເພື່ອໃຫ້ມັນຢູ່ເທິງສຸດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂຮມເຊ.

໖໗

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າກັນສິບຜົນໃຫ້ກັບເດັນ. ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັນແຕ່ລະຜົນ ແມ່ນຊາວແປດຄົວບິດ, ທັງໝົດກໍ່ເທົ່າກັນ, ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັນແຕ່ລະຜົນ ແມ່ນສີ່ຄົວບິດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າກັນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ, ເປັນວຽກງານຖືກຮູບເຄຣູບ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງ ມັນໄວ້ເທິງເສົາສີດື່ມທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອຍ ຊຶ່ງຖືກຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ, ແລະຫົວເສົາຂອງມັນເປັນທອງ ຄຳ, ແລະຖານຂອງມັນທັງສີ່ເປັນເງິນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້າມ່ານປະຕູຂອງເດັນ ພະຍານຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປິ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ເກືອບແລ້ວ, ເປັນວຽກງານຖືກຮູບເຄຣູບ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາທ້າດື່ມ, ແລະວົງແຫວນ, ແລະຫົວ ເສົາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຂໍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄຳ, ແລະຖານຂອງ ພວກເຂົາທ້າຖານເປັນທອງແດງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດລານທາງທິດໃຕ້, ຜ້າກັນຂອງລານເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານທີ່ຖືກ ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາມີຊາວເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາມີຊາວ ຖານ. ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງເໜືອ ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ, ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງໃຕ້ ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ, ແລະເສົາຂອງພວກມັນຊາວເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນຊາວຖານ, ແລະຂ້າງທີ່ໄປສູ່ ທະເລມີຜ້າກັນທ້າສິບສອກ, ເສົາຂອງພວກມັນສິບ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສິບ. ແລະ ຂ້າງທີ່ໄປທາງຕາເວັນອອກທ້າສິບສອກມີຜ້າກັນ, ສິບທ້າສອກຢູ່ດ້ານຫຼັງ, ແລະເສົາ ຂອງພວກເຂົາສາມເສົາ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາສາມຖານ. ແລະຢູ່ເທິງຫຼັງດ້ານທີ ສອງ ທັງສອງຂ້າງຂອງປະຕູສະໝາມ ມີຜ້າກັນສິບທ້າສອກ, ເສົາຂອງມັນສາມດື່ມ, ແລະຖານຂອງມັນສາມຖານ. ຜ້າກັນທັງໝົດຂອງເດັນເຮັດຈາກຝ້າປ່ານທີ່ຖືກ. ແລະຖານ

ຂອງເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງສຳລິດ, ແລະຂໍຂອງພວກມັນເປັນເງິນ, ແລະຫົວຂອງພວກມັນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະເສົາທັງໝົດຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ເສົາທັງໝົດຂອງສະໜາມ. ແລະຜ້າມ່ານປະຕູຂອງລານເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖືກ ເຮັດຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ້ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖືກແລ້ວ, ມີຄວາມຍາວຊາວສອກ, ແລະຄວາມສູງແລະຄວາມກວ້າງຫ້າສອກ ສອດຄ່ອງກັບຜ້າມ່ານຂອງລານ. ແລະເສົາຂອງເຂົາເຈົ້າສີ່ດັນ, ແລະຖານຂອງເຂົາເຈົ້າສີ່ຖານເປັນທອງແດງ, ແລະຂໍຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເງິນ, ແລະຫົວເສົາຂອງເຂົາເຈົ້າຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ. ແລະ ຫມູດທັງໝົດຂອງສະໜາມ ອ້ອມຮອບເປັນທອງແດງ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ ແລະນີ້ແມ່ນການຈັດການຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ໃຫ້ການປະຕິບັດເປັນຂອງຊາວເລວິດໂດຍຜ່ານອິທານາລຸກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ.

ແລະ ເບຊາເລລ ລູກຂອງອູຣີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງດໍໂມເຊ ແລະເອລີອັບ ລູກຂອງອາຫີຊາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ, ຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າຊ່າງຝີມີຂອງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະສິ່ງທີ່ປັກ ແລະວຽກງານສິລະປະ, ເພື່ອຖືກດ້ວຍສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດ.

໖໘

ແລະ ເບຊາເລລໄດ້ເຮັດຫີບ, ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ ແລະເຂົາໄດ້ຫລໍ່ວົງແຫວນທອງສີ່ວົງໃຫ້ມັນ, ສອງວົງຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງວົງຢູ່ດ້ານທີສອງ, ກວ້າງສຳລັບຄັນໂຍກ, ເພື່ອວ່າຈະຍົກມັນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຮັດບ່ອນກຳບາບໄວ້ເທິງຫີບຈາກຄຳບໍລິສຸດ ແລະເຄຣູບທອງຄຳສອງຕົວ ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບັນລັງໜຶ່ງ, ແລະ ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບັນລັງທີ່ສອງ, ກຳລັງປົກຄຸມດ້ວຍປົກຂອງພວກເຂົາເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ. ແລະ ເຮັດໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າຈາກຄຳບໍລິສຸດ ແລະເຂົາໄດ້ຫລໍ່ວົງແຫວນສີ່ອັນໃຫ້ມັນ, ສອງອັນຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງອັນຢູ່ດ້ານທີສອງ, ກວ້າງພໍທີ່ຈະຍົກດ້ວຍຄັນໂຍກທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ແລະເຂົາໄດ້ເຮັດຂີງຂອງຫີບ ແລະຂອງໂຕະ, ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ. ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ຂອງໂຕະ, ຄີຖ້ວຍ, ເຄື່ອງສູບ, ຈອກ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍທີ່ຈະຖວາຍໃນພວກມັນ, ເປັນທອງຄຳ. ແລະ ເຮັດຕັ້ງໂຄມໄຟທີ່ສອງສະຫວ່າງດ້ວຍທອງຄຳ ລຳດັ້ນແຂງ ແລະ ທໍ່ນ້ອຍຢູ່ທັງສອງຂ້າງຂອງມັນ ຍອດທີ່ຍື່ນອອກຈາກກ້ານຂອງມັນ, ສາມຍອດຈາກດ້ານນີ້ ແລະ ສາມຍອດຈາກດ້ານນີ້, ມີຂະໜາດເທົ່າກັນ. ແລະຕະກຽງຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ເທິງປາຍມີຮູບຮ່າງຄືໝາກໄມ້ອອກມາຈາກພວກມັນ, ແລະຮູສຳລັບຕະກຽງອອກມາຈາກພວກມັນ,

ເພື່ອວ່າຕະກຽງຈະຢູ່ເທິງພວກມັນ, ແລະຮູ້ທີ່ເຈັດທີ່ຢູ່ເທິງປາຍຂອງຄັນຕະກຽງ, ຢູ່ເທິງ
ຍອດສູງສຸດ, ແຂງທັງໝົດເປັນຄໍາ. ແລະໂຄມໄຟເຈັດດວງທີ່ເປັນທອງຄໍາຢູ່ເທິງມັນ,
ແລະຕາກັບທອງຄໍາຂອງມັນ, ແລະເຫຼົ້າສໍາລັບການຖອກທອງຄໍາຂອງພວກມັນ. ນີ້ທຸ່ມ
ເສົາດ້ວຍເງິນ, ແລະຫຼໍ່ວົງແຫວນທອງໃສ່ເສົາ, ແລະທຸ່ມຄານດ້ວຍທອງ, ແລະທຸ່ມເສົາ
ຂອງຜ້າກັນດ້ວຍທອງ, ແລະເຮັດຫ່ວງທອງ. ນີ້ໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາຂອງເດັກ, ວົງ
ແຫວນຂອງສານ, ແລະວົງແຫວນທອງແດງສໍາລັບຂົງຜ້າປົກຈາກເທິງ ນີ້ໄດ້ຫລໍ່ຫົວ
ເສົາເງິນຂອງເດັກ, ແລະຫົວເສົາທອງແດງຂອງປະຕູເດັກ, ແລະປະຕູຂອງລານ, ແລະ
ເຮັດຂໍເງິນສໍາລັບເສົາ, ເທິງເສົາເຫຼົ່ານີ້ລາວໄດ້ທຸ່ມພວກມັນດ້ວຍເງິນ. ນີ້ເຮັດຫມູດ
ທອງແດງຂອງພະລັບພະໂຮງ ແລະ ຫມູດທອງແດງຂອງລານ ລາວໄດ້ເຮັດແທ່ນບູຊາ
ທອງແດງຈາກໄມ້ຖືໄຟທອງແດງ, ເຊິ່ງເປັນຂອງພວກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ກະບົດກັບຊຸມນຸມຂອງ
ໂກຣະ. ນີ້ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະເຕົາໄຟຂອງມັນ, ແລະຖານ,
ແລະຖ້ວຍ, ແລະສ້ອມຈັບເນື້ອທີ່ເປັນທອງແດງ ນີ້ໄດ້ເຮັດຝາປິດສໍາລັບແທ່ນບູຊາ, ເປັນ
ວຽກງານຕາໜ່າຍຢູ່ຊ້າງລຸ່ມຂອງເຕົາໄຟ, ຢູ່ໃຕ້ມັນຈົນເຖິງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມັນ, ແລະໄດ້
ວາງວົງແຫວນທອງແດງສີອັນໃຫ້ມັນຢູ່ສູ່ນຸມຂອງຕາໜ່າຍແທ່ນບູຊາ, ກວ້າງພໍສໍາລັບ
ຄານ, ເພື່ອວ່າຈະຍົກແທ່ນບູຊາດ້ວຍພວກມັນ. ນີ້ເຮັດນ້ຳມັນເຈີນບໍລິສຸດ, ແລະການ
ປະສົມເຄື່ອງຫອມທີ່ບໍລິສຸດ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງປະສົມນ້ຳຫອມ. ນີ້ໄດ້ເຮັດອ່າງ
ທອງແດງ ແລະຖານທອງແດງຂອງມັນ ຈາກກະຈົກຂອງພວກຜູ້ຍິງທີ່ອິດອາຫານ, ຜູ້ທີ່
ອິດອາຫານຢູ່ປະຕູຂອງເດັກແຫ່ງພະຍານ, ໃນວັນທີ່ຕັ້ງມັນຂຶ້ນ.

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດອ່າງລ້າງ ເພື່ອວ່າໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງ
ເຂົາຈະລ້າງມືແລະຕີນຂອງພວກເຂົາຈາກນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເດີນແຫ່ງ
ພະຍານ, ຫຼື ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີ, ພວກເຂົາລ້າງ
ຈາກນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

໖໐

ທອງຄໍາທັງໝົດທີ່ຖືກກະກຽມເຂົ້າໃນວຽກງານຕາມການເຮັດວຽກທັງໝົດຂອງ
ສິ່ງສັກສິດ, ມັນເປັນທອງຄໍາຂອງຜົນໝາກທໍາອິດ, ຊາວເກົ່າຕາລັນ, ແລະເຈັດຮ້ອຍ
ຊາວເຊເກນຕາມເຊເກນສັກສິດ. ແລະເງິນທີ່ຖອາຍຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບການກວດກາ
ຂອງຊຸມນຸມແມ່ນຮ້ອຍຕາລັນ, ແລະພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າເຊເກນ, ດຣັກມາໜຶ່ງຕໍ່ຫົວ
ຄືເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານການກວດກາຈາກອາຍຸຊາວ
ປີຂຶ້ນໄປ, ເຂົ້າໄປໃນທຶກສິບໝື່ນ, ແລະສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບ. ເງິນຮ້ອຍຕາລັງໄດ້ຖືກ

ນຳໃຊ້ເພື່ອຫຼີກລ່າງຮ້ອຍອັນຂອງພະລັງ ແລະ ຫົວເສົາຂອງຜ້າກັນ. ຮ້ອຍຫົວສຳລັບ ຮ້ອຍຕາລັງ, ໜຶ່ງຕາລັງຕໍ່ໜຶ່ງຫົວ. ແລະພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າເຊເກນ, ລາວໄດ້ເຮັດ ເປັນຫ່ວງສຳລັບເສົາ, ແລະລາວໄດ້ຫຸ້ມຫົວຂອງພວກມັນດ້ວຍຄຳ, ແລະລາວໄດ້ປະດັບ ພວກມັນ.

ແລະທອງແດງຂອງເຄື່ອງຖວາຍແມ່ນເຈັດສິບຕາລັງ ແລະພັນຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຖານຂອງປະຕູເຕັ້ນພະຍານຈາກມັນ, ແລະຖານຂອງສະໜາມ ອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງປະຕູສະໜາມ, ແລະຫມູດຂອງເຕັ້ນ, ແລະຫມູດຂອງ ສະໜາມອ້ອມຮອບ, ແລະຕາໜ່າງທອງແດງຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະພາຊະນະທັງໝົດ ຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງເຕັ້ນພະຍານ, ແລະພວກລູກຊາຍ ອິດສະລາເອນກໍ່ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສິ່ງແກ່ໂຮມເຊ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແຕ່ຄຳທີ່ ເຫຼືອຈາກເຄື່ອງຖວາຍນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເປັນພາຊະນະເພື່ອໃຊ້ໃນການປະຕິບັດຕໍ່ທ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດເສື້ອຄຸມສຳລັບການປະຕິບັດໃຫ້ອາໄຮນດ້ວຍສີຟ້າ, ສີ ມ່ວງ, ແລະສີແດງທີ່ຖືກປະໄວ້ຢູ່, ເພື່ອວ່າຈະປະຕິບັດໃນພວກມັນໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງນຸ່ງມາຫາໂຮມເຊ, ແລະເຕັ້ນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງມັນ, ຖານແລະກ້ານຂອງມັນ, ແລະເສົາ, ແລະແທ່ນບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ.

ແລະນ້ຳມັນເຈີມ, ເຄື່ອງຫອມທີ່ປະສົມ, ແລະຄ້າຕັ້ງໂຄມອັນບໍລິສຸດ, ແລະໂຄມໄຟ ຂອງມັນ, ໂຄມໄຟສຳລັບການເຜົາໄຫມ້, ແລະນ້ຳມັນສຳລັບແສງສະຫວ່າງ ແລະໂຕະ ຂອງການນຳສະເໜີ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຂ້າວໝົມປັ້ງທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດທີ່ເປັນຂອງອາໄຮນ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ສຳລັບຕຳ ແໜ່ງປະໂລຫິດ. ແລະຜ້າກັນຂອງສະໜາມ, ເສົາທັງຫຼາຍ, ຜ້າກັນປະຕູຂອງພະລັງກາ, ແລະປະຕູຮ້ວຂອງສະໜາມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຕັ້ນ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງ ມັນ, ແລະໜັງແກະທີ່ຍ້ອນສີແດງ, ແລະຜ້າຄຸມສີຟ້າ, ແລະຜ້າຄຸມທີ່ເຫຼືອ, ແລະຫມູດ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດສຳລັບວຽກງານຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າສິ່ງຕໍ່ໂຮມເຊ, ລູກຫຼານອິດສະລາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມດັ່ງນັ້ນທຸກຢ່າງ. ແລະໂຮມເຊໄດ້ ເຫັນວຽກງານທັງໝົດ ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມັນຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສິ່ງແກ່ ໂຮມເຊ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມັນດັ່ງນັ້ນ ແລະໂຮມເຊໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ ໃນວັນທີ່ໜຶ່ງຂອງເດືອນທໍາອິດ, ວັນເດືອນໃໝ່, ເຈົ້າຈະຕັ້ງເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະວາງຫີບພະຍານໄວ້, ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫີບນັ້ນດ້ວຍຜ້າມ່ານ. ແລະເຈົ້າຈະນໍາໂຕະເຂົ້າມາ ແລະຈັດວາງສິ່ງທີ່ຕັ້ງໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະນໍາຄໍ້ານຕະກຸຍເຂົ້າມາ ແລະຈຸດໂຄມໄຟຂອງມັນ. ແລະເຈົ້າຈະວາງແທ່ນບູຊາທອງຄໍາເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫີບ, ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານປົກໄວ້ເທິງປະຕູພະລັງພະຍານ. ແລະ ທ່ານຈະວາງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງບູຊາໄວ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພະລັງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະວາງອ້ອມເຕັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງຂອງມັນສັກສິດອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະເອົານໍ້າມັນເຈີມ, ແລະເຈີມເຕັ້ນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຊໍາລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດ. ແລະເຈົ້າຈະເຈີມແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງບູຊາ ແລະພາຊະນະທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຊໍາລະແທ່ນບູຊານັ້ນ, ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະເປັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະນໍາອາໄຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວມາທີ່ປະຕູພະລັງພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນໍ້າ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດໃຫ້ອາໄຣນ, ແລະເຈົ້າຈະເຈີມລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຊໍາລະລາວ, ແລະລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະນໍາລູກຊາຍຂອງລາວມາ, ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄຸນໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະເຈີມພວກເຂົາດ້ວຍວິທີດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າເຈີມພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ເພື່ອວ່າການເຈີມນີ້ຈະເປັນຕໍາແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ, ຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຂົາ. ແລະດົມເຊໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທໍາອິດຂອງປີທີ່ສອງ, ຂອງການອອກໄປຂອງພວກເຂົາຈາກອີບ, ເດີນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນເດືອນໃໝ່. ແລະດົມເຊໄດ້ຕັ້ງເດີນຂຶ້ນ, ແລະວາງຫົວເສົາ, ແລະສອດຄານ, ແລະຕັ້ງເສົາຂຶ້ນ. ແລະເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຜ້າກັນເທິງເຕັ້ນ, ແລະເຂົາໄດ້ວາງຜ້າປົກຂອງເຕັ້ນເທິງມັນຈາກເທິງ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງດົມເຊ. ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາພະຍານມາແລ້ວ, ກໍໄດ້ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຫີບ, ແລະໄດ້ວາງຄ້ອນຫາມໄວ້ພາຍໃຕ້ຫີບ. ແລະ ເຂົາໄດ້ນໍາຫີບເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ, ແລະ ວາງຜ້າປົກຂອງຜ້າກັນ, ແລະ ປົກຫີບແຫ່ງພະຍານໄວ້, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບດົມເຊ. ແລະ ວາງໂຕະໄວ້ໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ຢູ່ທາງເໜືອນອກຜ້າກັນຂອງເຕັ້ນ. ແລະ ເພິ່ນຂຶ້ນປັງແຫ່ງການນໍາສະເໜີເທິງມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ດົມເຊ ແລະເຂົາໄດ້ວາງທີ່ຕັ້ງໂຄມໄຟໄວ້ໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງເຕັ້ນທີ່ຫັນໄປທາງທິດໃຕ້. ແລະ ທ່ານໄດ້ວາງຕະກຽງຂອງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງດົມເຊ. ແລະເຂົາໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາທອງຄໍາໄວ້ໃນເຕັ້ນພະຍານ ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບຜ້າກັນ

ແລະລາວໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອນທີ່ປະກອບຂຶ້ນຢູ່ໃນນັ້ນ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່
ໂມເຊ. ແລະທ່ານໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາສຳລັບເຄື່ອງຖວາຍໄວ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຂງ

ປະຊຸມນຸມ

໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຕົນເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ, ໃນເດີນແຫ່ງພຣະພາກພະຍານ, ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທີສອງ, ປີທີສອງຫຼັງຈາກພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຍ, ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເອົາການນັບຄືນທັງໝົດຂອງຊຸມຊົນອິດສະຣາເອນຕາມຄວາມເປັນຍາດ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນັບທຸກຄົນ. ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງຂອງອິດສະຣາເອນ, ຈົ່ງນັບພວກເຂົາຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເຈົ້າແລະອາໂຣນຈົ່ງນັບພວກເຂົາ. ແລະກັບພວກເຈົ້າຈະມີຜູ້ປົກຄອງແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະຢືນຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຂອງຮູເບນ, ເອລິຊູຣລຸກຊາຍຂອງເຊດີເອີຣ, ຂອງຊິເລໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊັດໄດ. ຂອງເຜົ່າຢູດາ, ນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມິນາດາບ. ຂອງອິດຊາດາ, ນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ, ຂອງເຊບູລຸນ, ເອລິອັບລູກຊາຍເຮໂລນ; ຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງໄຢເຊັບ, ຄີເອຟຣາອິນ, ເອລິຊາມາລູກຊາຍອັມມິຮູດ, ຂອງເຜົ່າມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງເພດາຊູຣ. ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ອາບິດານ ລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ. ຂອງຊິນເຜົ່າດານ, ອາຣີເອເຊີ ລູກຊາຍຂອງອາມິຊາດາຍ. ຈາກເຜົ່າອາເຊີ, ຟາໂກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ຂອງຊາວກາດ, ເອລິຊາຟ ລູກຊາຍຂອງອາກູເອນ. ຂອງນັບທາລີ, ອາຄີເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຂອງການຊຸມນຸມ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະຣາເອນ.

ແລະຕົນເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເອົາພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມທັງໝົດໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທີສອງຂອງປີທີສອງ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກລົງທະບຽນຕາມຊື່ນັ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງແກ່ໄມເຊ, ແລະພວກເຂົາຖືກນັບໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຮູເບນ ລູກຫົວປີຂອງອິດສະຣາເອນ ກາຍເປັນຕາມຄວາມເປັນ
ຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸ
ຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ. ການນັບຈຳນວນຂອງພວກເຂົາຈາກຕະກູນຮູ
ເບນ, ສີ່ສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍ. ແກ່ລູກຊາຍຊິເມໂອນ ຕາມເຜົ່າພັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມ
ຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງໝົດຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກ
ໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຈຳນວນຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າຊິເມໂອນ, ເກົ້າສິບເກົ້າພັນສາມ
ຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງຢູດາ ຕາມຄວາມເປັນພັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງໝົດຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າຢູດາ, ເຈັດສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍອິດຊາຄາ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບ
ຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ ມີສີ່ສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ແກ່ລູກຊາຍເຊບູລູນ
ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດ
ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກ
ເຜົ່າເຊບູລູນ, ເຈັດສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມ, ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມ
ຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ, ສີ່ສິບ
ພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ. ແກ່ລູກຊາຍມະນັດເຊ, ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມ
ຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດ, ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່
ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ, ສາມສິບສອງພັນ

ສອງຮ້ອຍ. ແກ່ລູກຊາຍເປັນຢາມິນ ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເປັນຢາມິນ, ສາມສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍ. ແກ່ລູກຊາຍກາດຕາມຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ. ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຕະກູນກາດແມ່ນສີ່ສິບຫ້າພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.

ແກ່ລູກຊາຍດານ ຕາມຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວຍີ່ສິບປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າດານ, ຫົກສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍ. ແກ່ລູກຊາຍອາເຊີຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຂອງພວກເຂົາຈາກເຜົ່າອາເຊີ, ສີ່ສິບໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແກ່ລູກຊາຍນັບທາລີ ຕາມຄວາມເປັນຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸຊາວຍີ່ສິບປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່ານັບທາລີ: ຫ້າສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍ.

ນີ້ແມ່ນການນັບຈຳນວນທີ່ໂດມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນໄດ້ກວດກາ, ຄົນໜຶ່ງຕໍ່ເຜົ່າໜຶ່ງ, ຕາມເຜົ່າແຫ່ງເຮືອນຂອງບັນພະບູລຸດ. ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ການນັບທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປເພື່ອຕໍ່ສູ້ໃນອິດສະລາເອນ ຫົກ ແສນ ສາມ ພັນ ຫ້າ ຮ້ອຍ ຫ້າ ສິບ

ແຕ່ຊາວເລວີຈາກເຜົ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂດມເຊວ່າ ເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ນັບປະຊາກອນເຜົ່າເລວີ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຈຳນວນຂອງພວກເຂົາໃນທຳມາງວລູກຊາຍ

ອິດສະຣາເອນ. ແລະເຈົ້າຈຶ່ງຕັ້ງພວກເລວີໄວ້ເທິງເດັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເທິງພາຊະນະ ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເດັນ ແລະພາຊະນະ ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍ ອ້ອມຮອບເດັນ. ແລະໃນເວລາຍົກເດັນຂຶ້ນ, ພວກເລວີຈະລົງມັນ, ແລະໃນເວລາຕັ້ງເດັນ ຂຶ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈຶ່ງຕາຍ. ແລະລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນລຳດັບຂອງຕົນເອງ, ແລະແຕ່ລະຄົນຕາມການ ນຳຂອງຕົນເອງ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກຊາວເລວີໃຫ້ຕັ້ງຄ່າຍ ອ້ອມຮອບເດັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະຈະບໍ່ມີບາບໃນໝູ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະ ພວກຊາວເລວີເອງຈະຮັກສາການເຝົ້າຍາມເດັນແຫ່ງພະຍານ. ແລະລູກຊາຍ ອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ, ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

໒

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມ ລະບຽບຂອງລາວ, ຕາມທຸງ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃຫ້ລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມອ້ອມຮອບເດັນແຫ່ງພະຍານ, ລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍທຳອິດຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ, ຄືກອງ ທັບຄ່າຍຂອງຢູດາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍຂອງຢູດາ, ນາອັດຊອນລູກຊາຍຂອງອາມິນາດາບ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນ ເຈັດສິບສີ່ ພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າຜູ້ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າອິດສາຄາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກ ຊາຍອິດສາຄາ, ນາທານາເອນລູກຊາຍຂອງໂຊຊາ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນ ສີ່ສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າເຊບູລຸນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກ ຫລານເຊບູລຸນ, ຄືເອລີອັບລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນ ເຈັດສິບເຈັດພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການກວດກາທັງໝົດຈາກຄ່າຍຢູດາ, ໜຶ່ງແສນ ແປດຫມົ່ນຫົກພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະອອກເດີນທາງເປັນຄັ້ງ ທຳອິດ. ກອງທັບຄ່າຍຮູບເບນຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກ ຊາຍຮູບເບນແມ່ນເອລີຊູຣ໌ ລູກຊາຍເຊດີຊູຣ໌. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບ ຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວແມ່ນເຜົ່າຊິເນໂອນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງ ຂອງລູກຫລານຊິເນໂອນແມ່ນຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊາດາຍ. ກຳລັງຂອງລາວ ທີ່ຖືກກວດກາມີ ຫ້າສິບເກົ້າພັນສາມຮ້ອຍຄົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວ ແມ່ນເຜົ່າກາດ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍກາດແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຮາກູ

ເອນ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ. ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍຣູເບນ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບໜຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີ່ສອງ.

ແລະເດີນແຫ່ງພະຍານຈະຖືກເອົາໄປ ແລະຄ່າຍຂອງຊາວເລວີຢູ່ກາງຄ່າຍທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະອອກເດີນທາງດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມການນຳ. ຄຳສັ່ງຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມຢູ່ຂ້າງທະເລພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍເອຟຣາອິມຄືເອລີຊາມາລູກຊາຍຂອງເອມີອູດ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖືດຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສອງສິບສາມພັນສອງຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖືດຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເບັນຢາມິນຄືອາບິດານ ລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ. ກຳລັງທະຫານຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສາມສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ທຸກຄົນທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມ, ໜຶ່ງແສນແປດພັນຮ້ອຍຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີສາມ.

ຄຳສັ່ງຄ່າຍດານໄປສູ່ທິດເໜືອກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍດານ, ອາຮີເອເຊີລູກຊາຍອາມິຊາດາຍ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຈຳນວນຫົກສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບລາວແມ່ນເຜົ່າອາເຊີ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍອາເຊີແມ່ນຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບເອັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່ານັບທາລີ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍນັບທາລີຄືອາຄິເຣ ລູກຊາຍຂອງອາຍນານ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກກວດກາແລ້ວຂອງຄ່າຍດານ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບເຈັດພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ, ຈະອອກເດີນທາງເປັນຄົນສຸດທ້າຍຕາມລຳດັບຂອງພວກເຂົາ.

ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງໝົດການນັບຂອງຄ່າຍກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫົກຮ້ອຍພັນແລະສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບ. ແຕ່ພວກເລວີບໍ່ໄດ້ຖືກນັບຮ່ວມກັບພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າ

ຈົ່ງຕັ້ງຄ່າຍຕາມລຳດັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງອອກເດີນທາງ, ແຕ່ລະຄົນ
ດີ

໓

ແລະນີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອາໂຣນແລະໂມເຊ, ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ
ຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ, ລູກຫົວປີນາດາບ, ແລະ
ອາບິອຸດ, ເອເລອາຊາ, ແລະອີທານາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ, ປະໂລຫິດທີ່
ຖືກເຈີມ, ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບູຊາມີຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດ. ແລະນາດາບ
ກັບອາບິອຸດໄດ້ເສຍຊີວິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາຖອາຍໄຟຕ່າງດ້າວຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ, ແລະເອເລອາຊາກັບ
ອີທານາໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂຫິດຮ່ວມກັບອາໂຣນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເອົາເຜົ່າເລວີ ແລະ ເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເຂົາ
ໄວ້ຕໍ່ໜ້າອາໂຣນປະໂລຫິດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດແກ່ລາວ. ແລະພວກເຂົາຈະ
ຮັກສາການປ້ອງກັນຂອງລາວ ແລະການປ້ອງກັນຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຕໍ່ໜ້າ
ພະທຳມະສັກສີ ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງພະທຳມະສັກສີ. ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາ
ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະການຮັກສາຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ
ຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງເດີນ. ແລະເຈົ້າຈະມອບຊາວເລວີໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກ
ຊາຍຂອງລາວຜູ້ເປັນພວກປະໂຫິດ, ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຖືກມອບເປັນຂອງຂວັນແກ່ຂ້ອຍ
ຈາກລູກຫລານອິດສະຣາເອນ. ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາໃຫ້ຢູ່
ເທິງພະທູ້ແຫ່ງພະຍານ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບແທ່ນບູຊາ, ແລະພາຍໃນຜ້າກັ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕາຍ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເລວີ
ຈາກກາງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນແທນລູກຫົວປີທຸກຄົນທີ່ເປີດຄອກຈາກພວກລູກ
ຊາຍອິດສະລາເອນ, ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນການໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພວກເລວີຈະເປັນ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແກ່ຂ້ານ້ອຍທຸກລູກຫົວປີ, ເພາະວ່າໃນວັນທີ່ຂ້ານ້ອຍໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກ
ຄົນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຊຳລະລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນອິດສະລາເອນໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ນ້ອຍ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ພວກເຂົາຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເດີມເຊໃນຖິ່ນກັນດານຊົນາຍວ່າ ຈົ່ງພິຈາລະນາລູກ
ຊາຍຂອງເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນ
ຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ຈົ່ງນັບຈຳນວນພວກເຂົາ. ແລະ ໂມເຊ ແລະ
ອາໂຮນ ໄດ້ກວດກາພວກເຂົາ ຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາ: ເກດສອນ, ໂຄຣາທ, ແລະເມຣາຣີ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂລ
ເບນີແລະເຊເມອີ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣາທຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄື: ອຳຣາມ
ແລະ ອິດຊາຮາ, ເຮໂບຣນ ແລະ ອູດຊີເອນ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ຄື ໂມໂອລີ ແລະ ນູຊີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງຊາວເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສຳລັບເກດຊອນມີຄົນຂອງໂລເບນີ ແລະຄົນຂອງເຊເມອີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄົນ
ຂອງເກດຊອນ. ການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຈຳນວນຜູ້ຊາຍທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸ
ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ. ແລະພວກລູກ
ຊາຍຂອງເກດສອນຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງຫຼັງເດີນຂ້າງທະເລ. ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນ
ຄອບຄົວຂອງປະຊາຊົນເກດສອນແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງດາເອນ. ແລະ ການເຝົ້າ
ຍາມຂອງລູກຊາຍເກດຊອນໃນເດີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ຄື ເດັນ ແລະ ຜ້າປົກຫຸ້ມ,
ແລະ ຜ້າປົກຫຸ້ມປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະຜ້າໃບຂອງສະໜາມ, ແລະ
ຜ້າກັນປະຕູຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ເທິງພະລັງການ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອທັງໝົດຂອງວຽກງານ
ຂອງເຂົາ.

ແກ່ໂຄຣາດມີຊົນຊາວອຳຣາມໜຶ່ງ, ຊົນຊາວອິດຊາຮາໜຶ່ງ, ຊົນຊາວເຮໂບຣນ
ໜຶ່ງ, ແລະຊົນຊາວອູດຊີເອນໜຶ່ງ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນຊາວຂອງໂຄຣາດຕາມຈຳນວນ. ຊາຍ
ທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ແປດພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ, ປົກປັກຮັກສາການຍາມ
ຂອງສິ່ງສັກສິດ. ພວກຄົນຂອງລູກຊາຍໂຄຣາດຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງພະລັງ
ທາງທິດໃຕ້ ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນໂຄຣາທ ຄື ເອລີຊາຟານ
ລູກຊາຍຂອງອູດຊີເອນ.

ແລະການເຝົ້າຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າຄືທິບ, ໄດະ, ຄ້າຕະເກັຽງ, ແທ່ນບູຊາ, ເຄື່ອງໃຊ້
ບໍລິສຸດທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໃນພວກມັນ, ຜ້າປົກ, ແລະວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ປົກຄອງເທິງຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວເລວີ ຄື ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຮນ
ປະໂລທິດ ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັກສາການປົກປ້ອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແກ່ເມຣາຣີມີຕະກູນເດີມອີລີ

ແລະຕະກູນນູຊີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຕ່າງໆຂອງເມຣາຣີ. ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຕາມຈຳນວນ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ມີຫົກພັນຫ້າສິບຄົນ. ແລະຜູ້ ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນເມຣາຣີ, ຊູຣີເອນລູກຊາຍຂອງອາປິໂຮນ, ຈະ ຕັ້ງຄ່າຢູ່ຂ້າງພະລັງການໄປທາງທິດເໜືອ. ການນັບຂອງການຍາມຂອງລູກຊາຍ ເມຣາຣີ: ຫົວເສົາຂອງພະລັງກາງ, ແລະໄມ້ກາງຂອງມັນ, ແລະເສົາຂອງມັນ, ແລະ ຖານຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ແລະເສົາຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ, ຖານຂອງມັນ, ໜູດ, ແລະເຊືອກຂອງມັນ.

ພວກທີ່ຕັ້ງຄ່າຢູ່ທາງໜ້າເດີນພະຍານທາງທິດຕາເວັນອອກ ຄື ດິມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ, ຜູ້ປົກປັກຮັກສາຍາມຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອຍາມ ຂອງຊາວອິສຣາເອນ, ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕ້ອງຕາຍ. ການນັບທັງໝົດຂອງ ຊາວເລວີ ຜູ້ທີ່ດິມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ນັບໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມຕະກູນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ ມີສອງໝື່ນສອງພັນຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບດິມເຊວ່າ: ຈົ່ງກວດກາລູກຊາຍຄົນທຳອິດ ທຸກຄົນຂອງຊາວອິສຣາເອນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ ແລະຈົ່ງນັບຈຳນວນຕາມຊື່ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກເລວີໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄຶພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທນ ລູກຫົວປີທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນລູກຫົວປີ ທັງໝົດໃນບັນດາສັດລ້ຽງຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ. ແລະ ດິມເຊໄດ້ເຂົ້າຍ້ຽມຍາມ ລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນບັນດາລູກຊາຍອິສຣາເອນຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ເກີດກ່ອນທັງໝົດໄດ້ຖືກນັບຕາມຊື່ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ ຈາກການສຳ ມະດົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມີຈຳນວນສອງໝື່ນສອງພັນສອງຮ້ອຍເຈັດສິບສາມຄົນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊວ່າ ເອົາພວກເລວີແທນລູກຊາຍທຳອິດທັງໝົດຂອງ ອິດສະລາເອນ, ແລະເອົາສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເລວີຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຄຶພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເງິນໄຖ່ສຳລັບຄົນສາມ ຮ້ອຍເຈັດສິບສາມຄົນທີ່ເກີນຈາກຄົນເລວີ ຈາກລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາທ້າເຊເກນຕາມຫົວ, ຕາມດິດຮັກມາສັກສິດເຈົ້າຈະເອົາຊາວໂອບອນຕໍ່ ເຊເກນ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເງິນແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ເປັນຄ່າໄຖ່ຂອງຜູ້ທີ່ ເກີນຈຳນວນໃນພວກເຂົາ. ແລະດິມເຊໄດ້ເອົາເງິນການໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນເພື່ອ ການໄຖ່ຖອນຂອງຄົນເລວີ. ຈາກພວກລູກຊາຍທຳອິດເກີດຂອງອິດສະລາເອນ, ໄດ້ ເອົາເງິນພັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ. ແລະດິມເຊໄດ້ມອບເງິນ

ໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນໃຫ້ແກ່ອາໄຮນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ, ຕາມພຣະສຸລະສຽງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂມເຊ.

໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໄຮນວ່າ ຈົ່ງເອົາຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງລູກ
ຊາຍໂຄຣຮາທຈາກກາງລູກຊາຍເລວີ, ຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວທ້າຍຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາ
ປະຕິບັດ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານທັງໝົດໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງລູກຊາຍໂຄຣຮາທໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ, ສິ່ງບໍລິສຸດ
ທີ່ສຸດ. ແລະອາໄຮນກັບລູກຊາຍຂອງລາວຈະເຂົ້າໄປ ເມື່ອຍົກຄ່າຍອອກ, ແລະພວກເຂົາ
ຈະລົດຜ້າກັນທີ່ປົກຄຸມລົງມາ, ແລະຈະປົກຄຸມຫົບພະສັກສີພະຍານດ້ວຍມັນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າປົກໜັງສືຟ້າເທິງມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ເສື້ອຜ້າສີຟ້າທັງໝົດຈາກ
ເທິງລົງມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດຄ້ອນຜ່ານ.

ແລະເທິງໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດເທິງມັນ,
ແລະຖ້ວຍ, ແລະທີ່ເຜົາກຳຍານ, ແລະຈອກ, ແລະພາຊະສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າທີ່ເຂົາ
ຖວາຍເຫຼົ້າ, ແລະຂົນມັນປັງທີ່ຢູ່ເທິງມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີແດງ
ເຂັ້ມເທິງມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສືຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດ
ຄ້ອນຜ່ານມັນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາຜ້າສີຟ້າ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມທີ່ຕັ້ງ
ໂຄມທີ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ, ແລະໂຄມໄຟຂອງມັນ, ແລະຄົມຂອງມັນ, ແລະເຫຼົ້າສຳລັບ
ການຖອກຂອງມັນ, ແລະພາຊະນະທັງໝົດຂອງນ້ຳມັນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດພິທີໃນ
ພວກມັນ. ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນມັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ເຂົ້າໄປໃນຜ້າຫຸ້ມ
ໜັງສືຟ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເທິງແທ່ນບູຊາທອງຄຳ,
ເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສືຟ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດສຳລັບການປະຕິບັດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໃນ
ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ເຂົ້າໄປໃນເຄື່ອງນຸ່ງສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມ
ພວກມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສືຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເຂົາຈະ
ວາງຜ້າປົກເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກມັນດ້ວຍຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດ. ແລະພວກ

ເຂົາຈະວາງເທິງມັນທັງໝົດເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ພວກເຂົາປະຕິບັດດ້ວຍມັນ, ເຄື່ອງຖືໄຟ, ຂີ້ຕົ້ນ, ຖ້ວຍ, ຝາປິດ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະພວກເຂົາຈະປູຜ້າປົກຫຸ້ງສີຟ້າເທິງມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເສື້ອຜ້າສີນ້ຳວາງ, ແລະພວກເຂົາຈະປົກອ້າງລ້າງແລະຖານຂອງມັນ, ແລະພວກເຂົາຈະສີ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຜ້າປົກຫຸ້ງສີຟ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະວາງມັນເທິງໄມ້ຫາມ. ແລະອາໂຣນກັບພວກລູກຊາຍຂອງລາວຈະສຳເລັດການປົກຄຸມພວກສິ່ງບໍລິສຸດແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທັງໝົດໃນເວລາຍົກຄ່າຍ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກລູກຊາຍໂຄຣຮາທາຈະເຂົ້າມາຍົກ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ສຳພັດພວກສິ່ງບໍລິສຸດເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພວກລູກຊາຍໂຄຣຮາທາຈະຍົກຂຶ້ນໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ.

ຜູ້ເບິ່ງແຍງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ, ມີນ້ຳມັນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະເຄື່ອງຫອມແຫ່ງການປະສົມ, ແລະເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ, ແລະນ້ຳມັນແຫ່ງການເຈີມ, ການເບິ່ງແຍງທັງໝົດແຫ່ງພະລັງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃນບ່ອນບໍລິສຸດ, ໃນບັນດາວຽກງານທັງໝົດ.

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ຢ່າທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງເຜົ່າໂຄຣຮາດອອກຈາກກາງຊາວເລວີ. ຈົ່ງເຮັດນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະຈະບໍ່ຕາຍ, ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດ, ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈົ່ງເຂົ້າໃກ້, ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຕາມໜ້າທີ່ຂອງລາວ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປເພື່ອເຫັນສິ່ງສັກສິດຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິນເຊວ່າ ຈົ່ງນັບຈຳນວນລູກຫຼານຂອງເກດຊອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ຈົ່ງກວດກາພວກເຂົາ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງລາວໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ. ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນເກດຊອນ, ເພື່ອປະຕິບັດແລະຍົກ. ແລະລາວຈະຍົກໜັງຂອງເດີນ, ແລະເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະຜ້າຄຸມຂອງມັນ, ແລະຜ້າຄຸມສີຟ້າທີ່ຢູ່ເທິງມັນຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະຜ້າຄຸມປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ ແລະຜ້າກັນຂອງສະໜາມ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຢູ່ເທິງພະລັງການແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ໃຊ້ສຳລັບການປະຕິບັດ ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໃນພວກມັນ ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ. ຕາມຄຳສັ່ງຂອງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ຈະເປັນການປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນຕາມ

ການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຈົ້າ
ຈະກວດກາເຂົາເຈົ້າໂດຍຊື່ສຳລັບສິ່ງທັງໝົດທີ່ຈັດຕັ້ງໂດຍເຂົາເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນການ
ປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນໃນເດັ່ນແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະການຍາມຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງອິທານາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ.

ພວກລູກຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງ
ພວກເຂົາ, ຈິ່ງກວດກາພວກເຂົາ. ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ໃຫ້ກວດ
ສອບພວກເຂົາ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດວຽກງານຂອງພະລັງແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຫຼົ່າ
ນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບຂອງຜູ້ທີ່ຢຶກໂດຍພວກເຂົາຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໃນ
ເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ: ຫົວເສົາຂອງເດັ່ນ, ແລະຄານ, ແລະເສົາຂອງມັນ, ແລະຖານຂອງ
ມັນ, ແລະຜ້າປົກ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາ, ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜ້າປົກປະຕູ
ຂອງເດັ່ນ, ແລະເສົາຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງພວກມັນ, ແລະເສົາຂອງ
ຜ້າກັນຂອງປະຕູຂອງສະໜາມ, ແລະຖານຂອງພວກມັນ, ແລະຫມູດຂອງພວກມັນ,
ແລະເຊືອກຂອງພວກມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພວກມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ໃນການ
ປະຕິບັດທັງໝົດຂອງພວກມັນ, ຈິ່ງກວດກາພວກເຂົາຕາມຊື່, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງ
ການຮັກສາຂອງຜູ້ທີ່ຢຶກຂຶ້ນໂດຍພວກມັນ. ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນລູກ
ຊາຍເມຣາຣີໃນທຸກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຄຳພະຍານພາຍໃຕ້ການ
ຄຸ້ມຄອງຂອງອິທານາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ

ແລະດິມເຊ, ອາໂຣນ ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງອິດສະລາເອນໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກລູກ
ຊາຍໂຄຣາທຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ຈາກ
ອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປປະຕິບັດແລະເຮັດວຽກໃນເດັ່ນ
ແຫ່ງພະຍານ. ແລະການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສອງ
ພັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບ. ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນຂອງໂຄຣາດ, ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດ
ພາລະກິດໃນເດັ່ນທຳ ແຫ່ງພະຍານ, ດັ່ງທີ່ດິມເຊສແລະອາໂຣນໄດ້ນັບຕາມພຣະສຸລະສຽງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງດິມເຊ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເກດຊອນຖືກນັບຕາມຕະຫຼາດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນ
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່
ເຂົ້າມາປະຕິບັດແລະເຮັດວຽກງານໃນເດັ່ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້
ເກີດຂຶ້ນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສອງພັນ
ຫົກຮ້ອຍສາມສິບ. ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນລູກຊາຍເກດສອນ, ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໃນ

ເດີນແຫ່ງຄຳພະຍານ, ຜູ້ທີ່ໂຮມແລະອາໄສໄດ້ນັບໂດຍສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານມືຂອງໂຮມເຊ.

ພວກເຂົາຖືກນັບ ແລະຍັງປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີ ຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດວຽກງານຕໍ່ເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນສາມພັນສອງຮ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນການສຳມະດົນປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີ, ຜູ້ທີ່ໂຮມແລະອາໄສໄດ້ສຳມະດົນເພາະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂຮມເຊ. ທັງໝົດຜູ້ທີ່ຖືກກວດກາ, ຜູ້ທີ່ໂຮມ ແລະ ອາໄສ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຢຽນຢາມຊາວເລວີ, ຕາມຕະກູນ ແລະ ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານ ແລະວຽກງານທີ່ຖືກຍົກໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະຜູ້ທີ່ຖືກນັບນັ້ນມີຈຳນວນແປດພັນຫ້າຮ້ອຍແປດສິບຄົນ. ໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຢຽນຢາມພວກເຂົາໂດຍມືຂອງໂຮມເຊ, ຄົນຕໍ່ຄົນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍົກຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາຖືກນັບ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຮມເຊ.

ໄຮ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂຮມເຊ ວ່າ, ສິ່ງໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສົ່ງອອກຈາກຄ່າຍທຸກຄົນທີ່ເປັນໂລກເຮືອນ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີການໄຫຼ, ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດເພາະວິນຍານ. ຈາກຊາຍຈົນເຖິງຍິງ, ຈົ່ງສົ່ງອອກໄປນອກຄ່າຍ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງພວກເຂົາເປັນ, ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ແລະຊາວອິດສະລາເອນກໍໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປຂ້າງນອກຄ່າຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຮມເຊ, ຊາວອິດສະລາເອນກໍໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຮມເຊວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ຜູ້ຊາຍຫຼືແມ່ຍິງຄົນໃດທີ່ກະທຳບາບໃດໆຂອງມະນຸດ, ແລະໂດຍການເພີກເສີຍກໍເພີກເສີຍແລະກະທຳຜິດ, ຈິດວິນຍານຄົນນັ້ນ, ເຂົາຈະສາລະພາບບາບທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດ, ແລະເຂົາຈະຊົດໃຊ້ການລະເມີດນັ້ນ, ຄືດັ່ນທຶນ, ແລະເພີ່ມສ່ວນທີ່ຫ້າຂອງມັນໃສ່, ແລະເຂົາຈະຊົດໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ລະເມີດຕໍ່ລາວ. ຖ້າແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນນັ້ນເພື່ອວ່າຈະ

ໃຫ້ຄືນການລະເມີດຕໍ່ລາວ, ການລະເມີດທີ່ຖືກໃຫ້ຄືນນັ້ນຈະເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕໍ່
ປະໂລຫິດ, ຍົກເວັ້ນແກະຜູ້ແຫ່ງການໄຖ່ບາບທີ່ໂດຍຜ່ານມັນລາວຈະໄຖ່ບາບໃນເລື່ອງ
ຂອງລາວ.

ແລະໝາກຜົນທຳອິດທັງໝົດຕາມສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດໃນບັນດາລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງ
ປະໂລຫິດນັ້ນ. ແລະສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດຂອງແຕ່ລະຄົນຈະເປັນຂອງລາວ, ແລະ
ຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ, ມັນຈະເປັນຂອງລາວ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າແມ່ຍິງຂອງຜູ້ຊາຍຄົນໃດຄົນໜຶ່ງລ່ວງລະເມີດ ແລະດູກູກ
ລາວ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນອນກັບນາງ, ແລະເລື່ອງນີ້ຫລົບພັນຈາກສາຍຕາຂອງຜິວ
ຂອງນາງ, ແລະນາງເຊື່ອງເລື່ອງນີ້ໄວ້, ແລະນາງເປັນຄົນເປື້ອນ, ແລະບໍ່ມີພະຍານຢູ່ກັບ
ນາງ, ແລະນາງບໍ່ຖືກຈັບໄດ້, ແລະຖ້າວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮ້ອນໃຈມາເຖິງລາວ ແລະ
ລາວຮ້ອນໃຈຕໍ່ພັນລະຍາຂອງລາວ ແຕ່ນາງໄດ້ຖືກເປື້ອນແລ້ວ, ຫຼືວິນຍານແຫ່ງຄວາມ
ຮ້ອນໃຈມາເຖິງລາວ ແລະລາວຮ້ອນໃຈຕໍ່ພັນລະຍາຂອງລາວ ແຕ່ນາງບໍ່ໄດ້ຖືກເປື້ອນ,
ແລະຊາຍຈະນຳຜູ້ຍິງຂອງລາວໄປຫາປະໂລຫິດ, ແລະລາວຈະນຳເອົາຂອງຖວາຍ
ກ່ຽວກັບນາງມາ, ຄືສ່ວນທີສີຂອງເອຟາແປ້ງເຂົ້າບາເລ, ລາວຈະບໍ່ເທົ່ານັ້ນເທິງມັນ,
ແລະຈະບ່ວງກຳຍານເທິງມັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວັງແຫນ,
ເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງການລະນຶກ, ທີ່ນຳມາສູ່ການລະນຶກເຖິງບາບ.

ແລະພໍ່ຄູບາຈະນຳມັນມາ ແລະຈະຕັ້ງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພໍ່ສອນ
ຈະເອົານ້ຳສະອາດທີ່ມີຊີວິດໃສ່ພາຊະນະດິນເຜົາ, ແລະເອົາດິນທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນຂອງເດັນ
ພະຍານ, ແລະພໍ່ສອນໄດ້ເອົາມາຈະໃສ່ລົງໃນນ້ຳ. ແລະພໍ່ສອນຈະຕັ້ງຜູ້ຍິງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະເປີດເຜີຍຫົວຂອງຜູ້ຍິງ, ແລະຈະໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງການລະນຶກ,
ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວັງແຫນ, ໄວ້ເທິງມືຂອງນາງ, ແຕ່ໃນມືຂອງພໍ່ສອນຈະມີນ້ຳ
ແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຂ່ງນີ້. ແລະພໍ່ຄູບາຈະເຮັດໃຫ້ນາງສາບານ, ແລະຈະເວົ້າ
ກັບແມ່ຍິງວ່າ, ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດນອນກັບເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລະເມີດໃຫ້ຖືກເປື້ອນໂດຍຜູ້ຊາຍ
ຂອງເຈົ້າເອງ, ຈິ່ງຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍລິສຸດຈາກນ້ຳແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກສາບແຂ່ງນີ້. ຖ້າແຕ່
ເຈົ້າໄດ້ລະເມີດໃນຂະນະທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ, ຫຼືໄດ້ຖືກເປື້ອນ, ແລະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນອນກັບ
ເຈົ້າ, ນອກຈາກຜິວຂອງເຈົ້າ, ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງສາບານໃນຄຳສາບານ
ຂອງຄຳສາບແຂ່ງນີ້, ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເວົ້າແກ່ແມ່ຍິງວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພາບເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ

ຢູ່ໃນຄໍາສາບແຊ່ງແລະຄໍາສາບານທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອເຈົ້າພາບເຮັດໃຫ້
ຂາຂອງເຈົ້າຫຼຸດລົງ, ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າບວມ. ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ຈະເຂົ້າໄປໃນ
ທ້ອງຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ທ້ອງບວມ ແລະຂາອ່ອນຫຼຸດລົງ, ແລະແມ່ຍິງຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍ
ໃຫ້ເປັນ, ຂໍໃຫ້ເປັນ.

ແລະປະໂລຫິດຈະຂຽນຄໍາສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນໜັງສື, ແລະຈະລົບມັນອອກເຂົ້າ
ໄປໃນນ້ຳຂົນແຫ່ງການສາບແຊ່ງ. ແລະລາວຈະໃຫ້ແມ່ຍິງດື່ມນ້ຳແຫ່ງການກ່າວຕິດຽນ
ທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ່ງແຫ່ງການກ່າວຕິດຽນຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ.

ແລະພໍ່ຄູບວດຈະເອົາການບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວຽດແຫນ້ນຂອງແມ່ຍິງ, ແລະ
ຈະວາງການບູຊານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະນຳມັນໄປຫາແທ່ນບູຊາ. ແລະພໍ່
ປະໂລຫິດຈະເອົາສິ່ງລະນຶກຈາກການເສຍສະລະຂອງນາງ, ແລະເຂົາຈະຖວາຍມັນຂຶ້ນ
ເທິງແທ່ນບູຊາ, ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຂົາຈະໃຫ້ຜູ້ຍິງດື່ມນ້ຳ. ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້າ
ນາງຖືກເປື້ອນ ແລະມັນຫລົບພ້ຍມຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ, ແລະນ້ຳແຫ່ງການຕິດຽນທີ່ຖືກ
ສາບແຊ່ງຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ, ແລະທ້ອງຂອງນາງຈະບວມ, ແລະຕົ້ນຂາຂອງນາງຈະ
ລົ້ມລົງ, ແລະແມ່ຍິງນັ້ນຈະກາຍເປັນຄໍາສາບແຊ່ງແກ່ປະຊາຊົນຂອງນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງ
ບໍ່ຖືກເປື້ອນ ແລະຢູ່ສະອາດ, ແລະຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະຈະຖືພາເມັດ. ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍ
ຂອງຄວາມຫວຽດແຫນ້ນ ເມື່ອແມ່ຍິງທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວລະເມີດແລະຖືກເປື້ອນ. ຫຼືຜູ້ຊາຍຜູ້
ທີ່ຖ້າວິນຍານແຫ່ງຄວາມອິດສາມາເຖິງລາວ, ແລະລາວອິດສາແມ່ຍິງຂອງລາວ, ແລະ
ລາວຈະນຳແມ່ຍິງຂອງລາວມາຕັ້ງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດ
ກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ແກ່ນາງ ແລະຊາຍຈະບໍລິສຸດຈາກບາບ, ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນຈະຮັບບາບ
ຂອງນາງ.

໖

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຕເຊວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອີສຣາເອນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຄົນໃດທີ່ປະຕິຍານຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ເພື່ອຊຳລະຕົນ
ໃຫ້ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈາກເຫຼົ່າແລະເຫຼົ່າແຮງລາວຈະຕ້ອງຊຳລະຕົນ, ແລະ
ນ້ຳສົ້ມທີ່ມາຈາກເຫຼົ່າແລະນ້ຳສົ້ມທີ່ມາຈາກເຫຼົ່າແຮງລາວຈະບໍ່ດື່ມ, ແລະສິ່ງທີ່ຜະລິດ
ຈາກອະງຸ່ນລາວຈະບໍ່ດື່ມ, ແລະອະງຸ່ນສິດແລະອະງຸ່ນແຫ້ງລາວຈະບໍ່ກິນຕະຫຼອດທຸກມື້
ຂອງການສາບານຂອງລາວ. ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ກາຍເປັນອອກຈາກເຄືອອະງຸ່ນ, ຈາກເຫຼົ່າ
ອະງຸ່ນ ຈາກເປືອກອະງຸ່ນ ຈົນເຖິງເມັດອະງຸ່ນ, ລາວຈະບໍ່ກິນຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງການຊຳ

ລະ. ມິດຕິກນຈະບໍ່ມາເທິງຫົວຂອງລາວ, ຈົນກວ່າວັນທັງຫຼາຍທີ່ລາວໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສຳເລັດ, ລາວຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດ ລ້ຽງຜົນຍາວທັງໝົດຂອງຫົວຕະຫຼອດ ວັນທັງຫຼາຍແຫ່ງຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ລາວຈະບໍ່ເຂົ້າໄປຫາວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ ຕາຍແລ້ວທັງໝົດ, ຢູ່ເທິງພໍ່ແລະແມ່ ແລະເທິງອ້າຍແລະເທິງເອື້ອຍ, ລາວຈະບໍ່ຖືກເຮັດ ໃຫ້ເປື້ອນເພາະພວກເຂົາເມື່ອພວກເຂົາຕາຍ, ເພາະວ່າຄຳສາບານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງ ລາວຢູ່ເທິງຫົວຂອງລາວ.

ຕະຫຼອດທຸກມື້ແຫ່ງຄຳປະຕິຍານຂອງລາວ, ລາວຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ. ຖ້າມີຜູ້ໃດຕາຍຢູ່ກັບລາວຢ່າງກະທັນຫັນ, ຫົວຂອງລາວທີ່ໄດ້ຖືຄຳສັນຍາໄວ້ຈະ ເປື້ອນທັນທີ, ແລະລາວຈະເກີນຫົວຂອງລາວໃນວັນທີ່ລາວຖືກຂຳລະ, ຄືໃນວັນທີ່ເຈັດ ລາວຈະຖືກເກີນ. ແລະໃນວັນທີ່ແປດ ເຂົາຈະນຳເອົານົກເຂົາສອງຕົວ ຫຼື ລູກນົກພິຣາບ ສອງຕົວ ໄປຫາປະໂຫຍດທີ່ປະຕູເດີນແຫ່ງພະຍານ.

ແລະພໍ່ຄູບວດຈະເຮັດໜຶ່ງກ່ຽວກັບບາບ ແລະໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະ ພໍ່ຄູບວດຈະໄຖ່ບາບໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານ, ແລະ ຈະຂຳລະຫົວຂອງລາວໃນວັນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຂຳລະແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວັນທັງຫຼາຍຂອງ ຄຳປະຕິຍານ. ແລະເຂົາຈະນຳລູກແກະອາຍຸບິດຽວມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາລ່ວງ ລະເມີດ, ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນຈະບໍ່ນັບ, ເພາະວ່າຫົວທີ່ປະກອບຄຳສັນຍາຂອງເຂົາຖືກ ເຮັດໃຫ້ເປື້ອນ.

ແລະມື້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ, ໃນວັນທີ່ເຂົາເດີນວັນແຫ່ງຄຳ ອະທິຖານຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະນຳມາດ້ວຍຕົນເອງຢູ່ປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະ ເຂົາຈະນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືລູກແກະອາຍຸບິດຽວທີ່ ບໍ່ມີຕຳໜຶ່ງຕົວເພື່ອເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ, ແລະລູກແກະແມ່ອາຍຸບິດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜຶ່ງ ຕົວເພື່ອບາບ, ແລະແກະຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜຶ່ງຕົວເພື່ອຄວາມລອດພັນ, ແລະກະດ່າຂອງຂົນມ ປັງບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍແປ້ງລະອຽດປົນນ້ຳມັນ, ແລະແຜ່ນແບນບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ຳ ມັນ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕົ້ມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະປະໂລຫິດ ຈະນຳມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະເຮັດກ່ຽວກັບບາບຂອງລາວ, ແລະເຄື່ອງບູຊາ ທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງລາວ. ແລະລາວຈະເຮັດແກະຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ເທິງຕະກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຕົ້ມຂອງລາວ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະເກີນຫົວຂອງຄຳປະຕິຍານຂອງເຂົາ

ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເຂົາຈະວາງຜົນເທິງໄຟທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງບູຊາ ແຫ່ງຄວາມລອດພັນ.

ແລະພໍປະລິຫິດຈະເອົາແຂນທີ່ຕົ້ມແລ້ວຈາກແກະຜູ້, ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໜຶ່ງ ກ້ອນຈາກກະດຳ, ແລະເຂົ້າຈີ່ແບບບໍ່ມີເຊື້ອໜຶ່ງອັນ, ແລະຈະວາງໄວ້ເທິງມືຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ ປະຕິຍານ ຫຼັງຈາກລາວໂກນຄຳປະຕິຍານຂອງລາວແລ້ວ. ແລະເຂົາຈະນຳພວກມັນມາ, ພໍລູບາຈະຖວາຍເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແກ່ພໍ່ ລູບາເທິງເຕົ້ານົມຂອງເຄື່ອງຖວາຍແລະເທິງແຂນຂອງເຄື່ອງຖວາຍ, ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ. ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ, ຜູ້ທີ່ ຈະປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງຂອງຂວັນຂອງລາວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຄຳ ປະຕິຍານຂອງລາວ, ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ມີຂອງລາວຈະພົບ, ຕາມກຳລັງຂອງຄຳ ປະຕິຍານຂອງລາວ, ທີ່ລາວຈະປະຕິຍານຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບບົນເຊວ່າ ເວົ້າກັບອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ ວ່າ, ດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າຈະອວຍພອນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂໍ ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສ່ວງ ແສງພຣະພັກຜູ້ ຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ, ແລະ ປະທານພຣະເມດຕາແກ່ເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍົກໜ້າຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ ແລະ ປະທານສັນຕິພາບແກ່ເຈົ້າ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຊີ້ຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ເທິງພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຜູ້ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນພວກເຂົາ.

໗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ່ເມເຊສຳເລັດການຍົກເດີນຂຶ້ນ, ແລະລາວໄດ້ເຈີມມັນ ແລະຊຳລະມັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະແທ່ນບູຊາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດ ຂອງມັນ, ແລະລາວໄດ້ເຈີມພວກມັນ ແລະຊຳລະພວກມັນ. ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງ ອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາ, ຄືສົບສອງຜູ້ປົກຄອງແຫ່ງເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ເທິງການກວດກາ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືເກ ວຽນທີ່ມີຫຼັງຄາຫົກຄັນ ແລະງົວສົບສອງໂຕ, ເກວຽນໜຶ່ງຄັນຈາກຜູ້ນຳສອງຄົນ ແລະ ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກແຕ່ລະຄົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າພະທີ່ປະທັບ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບບົນເຊວ່າ ເອົາຈາກພວກເຂົາ, ແລະພວກມັນຈະຖືກໃຊ້ສຳລັບ

ວຽກງານປະຕິບັດຂອງເດີນພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີ, ແຕ່ລະຄົນຕາມການປະຕິບັດຂອງລາວ. ແລະເົມເຊໄດ້ເອົາເກວຽນແລະງົວ, ໃຫ້ພວກມັນ ແກ່ຄົນເລວີ. ແລະເກວຽນສອງຄັນ ແລະງົວສີ່ໂຕ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເກດສອນ ຕາມ ການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເກວຽນຫ້າສີ່ ແລະ ງົວທັງແປດ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ຂອງເມຣາຣີ ຕາມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານອິທານາ ລູກຊາຍຂອງ ອາໂຣນ ປະໂລຫິດ. ແລະຕໍ່ລູກຊາຍໂຄຣຮາທບໍ່ໄດ້ໃຫ້, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງການ ປະຕິບັດຂອງສັກສິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເທິງປ່າ.

ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ ໃນມື້ທີ່ ເຂົາໄດ້ເຈີມມັນ, ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າ ແທ່ນບູຊາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ເົມເຊວ່າ: ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຕໍ່ວັນ, ຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ ວັນ, ພວກເຂົາຈະນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງພວກເຂົາມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ.

ແລະຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີຂອງຂວັນໃນມື້ທຳອິດແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີ ນາດາບ, ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າຢູດາ. ແລະ ເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາມາ, ຖ້ວຍເງິນ ໜຶ່ງອັນ ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ. ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກ ຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະ ແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ທ້າໂຕ, ແບ້ທ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວທ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນຂອງຖວາຍຂອງ ນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.

ໃນວັນທີ່ສອງ, ນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າອິດສາຄາ ໄດ້ນຳ ເອົາມາ. ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາ, ຄືຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍ ສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນ ເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເພື່ອການບູຊາ. ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກ ສິບ, ເຕັມດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວອາຍຸໜຶ່ງປີ ສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະ ສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ທ້າໂຕ, ແບ້ທ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ ອາຍຸປົດຮວທ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ.

ໃນວັນທີ່ສາມ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເຊບູລຸນ ຄື ເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງ ເຮໂລນ. ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ: ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍ ເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊກນຕາມມາດຕະຖານເຊກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນ ເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປິ່ນກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກ ສິບ, ເຕັມດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງ ຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະ ສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສິນດີບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ແກະແມ່ອາຍຸປີ ດຽວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.

ໃນມື້ທີ່ສີ່, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານຮູເບນ ຄື ເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊດີອູຣ. ຂອງ ຂວັນຂອງລາວ ຄື: ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບ ເຊກນຕາມເຊກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນ ສຳລັບການບູຊາ, ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວ ຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ສຳລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສິນດີບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງ ຖວາຍຂອງເອລີຊູຣ ລູກຊາຍເຊດີອູຣ.

ໃນມື້ທີ່ຫ້າ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ ຄື ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊັດ ໄດ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊກນຕາມເຊກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳ ມັນສຳລັບການບູຊາ. ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງ ບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສຳລັບບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສິນດີ ບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນ ເຄື່ອງຖວາຍຂອງຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊັດດາຍ.

ໃນວັນທີ່ຫົກ ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານກາດ ຄື ເອລີອາຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກ ເອນ ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງປີທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍ ເງິນໜຶ່ງປີທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊກນຕາມມາດຕະຖານເຊກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງປີເຕັມ ໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ. ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນ ຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະ

ອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍສໍາລັບ
ບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກ
ແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວບທ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລິຊາຟ ລູກຊາຍຂອງອາກູເອນ.

ໃນວັນທີ່ເຈັດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິນຄີເອລິຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັນ
ມີຮຸດ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄືຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳ
ມັນສໍາລັບການບູຊາ. ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄໍາ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປ
ດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວ
ສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະເປັນ
ເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວ
ບທ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລິຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັນມີຮຸດ.

ໃນວັນທີ່ແປດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານມະນັດເຊ ຄື ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງ
ຟາດັດຊູ. ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງ
ອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສໍາລັບການບູຊາ. ເຄື່ອງປະທັບຄວັນ
ໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄໍາ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນຫອມ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະ
ຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກ
ແບ້ທັງຫຼາຍເພື່ອບາບ, ແລະສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ,
ແບ້ຫ້າຕົວ, ແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວບທ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງກາມາລີເອນ ລູກຊາຍ
ຂອງເຟດາຊູ.

ໃນວັນທີ່ເກົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບິດານລູກຊາຍຂອງ
ກິເດໂອນີ. ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ: ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍ
ເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນ
ເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສໍາລັບການບູຊາ ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່
ເປັນຄໍາສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸ
ໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບ
ບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກ
ແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວບທ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາບິດານ ລູກຊາຍກິເດໂອນີ.

ໃນວັນທີ່ສິບ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານດານ ຄື ອາຄີເອເຊີ ລູກຊາຍຂອງອາມິຊາດາຍ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ. ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວທີ່ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ສຳລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄີເອເຊີ ລູກຊາຍອາມິຊາດາຍ.

ໃນວັນທີ່ສິບເອັດ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານອາເຊີ ຄື ຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ. ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ. ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຟາເກເອນ ລູກຊາຍເອຄຣານ.

ໃນວັນທີ່ສິບສອງ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານນັບທາລີ ຄື ອາຄີເອ ລູກຊາຍຂອງເອນານ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ແມ່ນຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ, ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ. ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ສິບ (ຫົວໜ່ວຍ) ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບບາບ. ແລະເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງຕົວ, ແກະຜູ້ຫ້າຕົວ, ແບ້ຫ້າຕົວ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວຫ້າຕົວ. ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄີຣາ ລູກຊາຍເອນານ.

ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາໃນວັນທີ່ເຈີມມັນ, ຈາກຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ: ຖາດເງິນສິບສອງ, ຖ້ວຍເງິນສິບສອງ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມຄຳສິບສອງ. ຖ້ວຍໜຶ່ງນັ້ນໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບເຊເກນ, ແລະ ຖ້ວຍໜຶ່ງນັ້ນໜັກເຈັດສິບເຊເກນ, ເງິນທັງໝົດຂອງເຄື່ອງໃຊ້ເຫຼົ່ານັ້ນມີສອງພັນສີ່ຮ້ອຍເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ. ເຄື່ອງຈຸດທູບທອງຄຳສິບສອງໃບເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ, ທອງຄຳທັງໝົດຂອງເຄື່ອງຈຸດ

ທູບມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍຊາວເຊກເກນ. ງົວທັງໝົດທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມີ ລູກງົວສິບສອງຕິດ, ແກະຜູ້ສິບສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸປົດຮວສິບສອງຕິດ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກມັນ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຕົ້ນຂອງພວກມັນ, ແລະ ແບ້ຜູ້ສິບສອງຕິດສຳລັບເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບ. ງົວທັງໝົດສຳລັບການເສຍສະຫຼະສັນຕິພາບ: ງົວແມ່ຊາວສີ່ຕິດ, ແກະຜູ້ຫົກສິບຕິດ, ແບ້ຜູ້ອາຍຸປົດຮວຫົກສິບຕິດ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປົດຮວບໍ່ມີຕຳໜິຫົກສິບຕິດ. ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາ ຫຼັງຈາກເດີມມີຂອງລາວ ແລະຫຼັງຈາກເຈີມລາວແລ້ວ.

ໃນຕອນທີ່ໂຮມເຊເຂົ້າໄປໃນເດີມແຫ່ງການເປັນພະຍານເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ, ລາວໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບລາວຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ, ທີ່ຢູ່ເທິງຫົບແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ລະຫວ່າງເຄຣູບທັງສອງ, ແລະພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບລາວ.

໘

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຮມເຊວ່າ: ຈົ່ງກ່າວກັບອາໂຣນ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າຕັ້ງໂຄມໄຟຂຶ້ນ, ໂຄມໄຟທັງເຈັດຈະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງໄປທາງໜ້າຂອງຄ້ານໂຄມໄຟ. ແລະ ອາໂຣນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຈາກສ່ວນໜຶ່ງຕາມໜ້າຂອງຄ້າຕະກຽງ ລາວໄດ້ຕິດໂຄມໄຟຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຮມເຊ. ແລະນີ້ແມ່ນການກໍ່ສ້າງຂອງຄ້າຕະກຽງ: ທອງແຂງ, ກ້ານຂອງມັນ ແລະ ດອກກົກຂອງມັນ, ແຂງທັງໝົດ, ຕາມຮູບແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງໃຫ້ໂຮມເຊ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເຮັດຄ້າຕະກຽງ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂຮມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເອົາພວກເລວີອອກມາຈາກທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ແລະຂໍາລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການຂໍາລະຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້: ເຈົ້າຈະປົດນ້ຳຂໍາລະໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະມົດໂກນຈະຖືກໃຊ້ທົ່ວທຸກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະສະອາດ.

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນຄືແປ້ງລະອຽດທີ່ປິນກັບນ້ຳມັນ, ແລະລູກງົວອາຍຸປົດໜຶ່ງຈາກຝູງງົວ ເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບບາບ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາພວກເລວີນາຕໍ່ໜ້າເດີມແຫ່ງພະລັງພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະຊຸມນຸມຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາພວກເລວີນາຕໍ່ໜ້າ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພວກລູກຊາຍອິສະຣາເອນຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງພວກເລວີ, ແລະອາໂຣນຈະແຍກຄົນເລວີອອກເປັນຂອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກບັນດາລູກຊາຍອິສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເລວີຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາສຳລັບບາບ, ແລະອີກໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເລວີໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ, ແລະຕໍ່ໜ້າບຸດຊາຍຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະນອບພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກເລວີອອກຈາກກາງລູກຫລານອິສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຂອງເຮົາ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເລວີຈະເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານຂອງເດັກພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເພາະວ່າເຫຼົ່ານີ້ຖືກນອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍເປັນການຖວາຍຈາກກາງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ, ແທນທີ່ລູກຫຼັກທັງໝົດທີ່ເປີດຄອກທຸກຄອກຈາກລູກຫລານອິດສະຣາເອນ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່າລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປັນຂອງຂ້ອຍ, ຕັ້ງແຕ່ນະນຸດຈິນເຖິງສັດລ້ຽງ. ໃນມື້ທີ່ຂ້ອຍເຈັມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຂ້ອຍໄດ້ຊຳລະພວກເຂົາໄວ້ເປັນຂອງຂ້ອຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາພວກເລວີແທນລູກຫົວປີທັງໝົດໃນບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ນອບພວກເລວີເປັນຂອງຖວາຍທີ່ຖືກນອບໃຫ້ແກ່ອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວຈາກກາງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໃນເດັກແຫ່ງພະຍານ, ແລະເພື່ອເຖົ້າບາບໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະຈະບໍ່ມີໃນບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃກ້ສິ່ງສັກສິດ.

ແລະດິມເຊ ແລະອາໂຣນ ແລະຊຸນນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນເລວີດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງດິມເຊກ່ຽວກັບຄົນເລວີ, ລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດແກ່ເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ແລະພວກເລວີໄດ້ຊຳລະຕົນເອງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຊັກເສື້ອຜ້າ, ແລະອາໂຣນໄດ້ຖວາຍເຂົາເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນໄດ້ລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອຊຳລະເຂົາເຈົ້າ. ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເລວີໄດ້ເຂົ້າໄປປະຕິບັດພາລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພະເດັກແຫ່ງພະຍານຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ ແລະຕໍ່ໜ້າບຸດຊາຍຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ດິມເຊກ່ຽວກັບພວກເລວີ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ ນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຊາວເລວີ, ຈາກອາຍຸ
ຊາວຫ້າແລະຍີ່ສິບປີຂຶ້ນໄປ, ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາປະຕິບັດໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະ
ເມື່ອອາຍຸຫ້າສິບປີ ຈະອອກຈາກການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະບໍ່ເຮັດວຽກອີກຕໍ່ໄປ ແລະ
ພົ້ນອາຍຸຂອງລາວຈະຮັບໃຊ້ໃນເດີນແຫ່ງພະຍານເພື່ອຮັກສາຍາມ, ແຕ່ບໍ່ເຮັດວຽກງານ,
ເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບຄືນເລວີໃນການຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ດ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ດົມເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ ໃນປີທີ່ສອງ
ຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ໃນເດືອນທໍາອິດ ວ່າ ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ລູກ
ຫລານອິດສະຣາເອນຈັດພິທີປັດສະຄາຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້, ໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນ
ທີໜຶ່ງໃນຕອນແລງ, ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຕາມເວລາທີ່ກໍານົດ, ຕາມກົດໝາຍຂອງມັນ, ແລະ
ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງມັນ. ແລະດົມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃຫ້ເຮັດ
ເທດສະການປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າສັງເກດເຫັນ, ລູກຫລານອິດສະຣາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ.

ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ສະອາດເພາະສໍາຜັດກັບຄືນຕາຍໄດ້ມາເຖິງ, ແລະພວກ
ເຂົາບໍ່ສາມາດຖືເທດສະການປັດສະຄາໃນມື້ນັ້ນໄດ້, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າດົມເຊ
ແລະອາໄຮນໃນມື້ນັ້ນ. ແລະຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ສະອາດເພາະ
ວິນຍານຂອງຄົນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຄວນລົ້ມເຫລວທີ່ຈະຖວາຍຂອງຂວັນແດ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ທາມກາງລູກຫລານອິດສະຣາເອນບໍ່? ແລະດົມເຊໄດ້ເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຍືນຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສັ່ງກ່ຽວກັບ
ພວກເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ:
ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ຖ້າກາຍເປັນບໍ່ສະອາດເພາະວິນຍານຂອງຄົນ, ຫຼືຢູ່ໃນທາງໂກຈາກເຈົ້າ,
ຫຼືຢູ່ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະເຮັດເທດສະການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໃນເດືອນທີສອງໃນວັນທີສິບສີ່, ໃນຕອນແລງພວກເຂົາຈະເຮັດມັນ, ແລະພວກເຂົາ
ຈະກິນມັນກັບເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແລະຜັກຂົມ. ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະໄວ້ມັນຈາກຕອນເຊົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້ຽວກະດູກຂອງມັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດມັນຕາມກົດໝາຍຂອງປັດສະຄາ.
ແລະຄົນໃດທີ່ສະອາດ ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທາງໂກ ແຕ່ລົ້ມເຫລວທີ່ຈະເຮັດການປັດສະຄາ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ, ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ຖວາຍຂອງຂວັນ
ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້; ຄົນນັ້ນຈະຮັບບາບຂອງເຂົາ. ຖ້າຄົນ
ຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາທາງເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດເທດສະການ

ປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຕາມກົດໝາຍຂອງເທດສະການປັດສະຄາ ແລະ ຕາມ
ລະບຽບການຂອງມັນ, ກໍ່ໃຫ້ເຂົາເຮັດມັນ. ກົດໝາຍອັນດຽວຈະມີສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ.

ແລະໃນອັນທີ່ເດັ່ນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ເມກໄດ້ປົກຄຸມເດັ່ນ, ເຮືອນແຫ່ງພະຍານ, ແລະໃນ
ຕອນແລງມີສິ່ງທີ່ຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງໄຟຢູ່ເທິງເດັ່ນຈົນກ່ວາເຊົ້າ. ດັ່ງນັ້ນມັນເປັນຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ, ເມກປົກຄຸມມັນໃນກາງເວັນ, ແລະຮູບຮ່າງຂອງໄຟໃນກາງຄືນ. ແລະເມື່ອເມກ
ຂຶ້ນໄປຈາກເດັ່ນແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ອອກເດີນທາງ, ແລະ
ໃນສະຖານທີ່ໃດທີ່ເມກຢຸດຢູ່, ບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຍ້ອນ
ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກຫຼານອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ, ແລະຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງ. ທຸກມື້ທີ່ເມກປົກຄຸມເທິງເດັ່ນ, ລູກຫຼານ
ອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ. ແລະເມື່ອເມກຢູ່ເທິງເດັ່ນຫຼາຍມື້, ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະ
ຮັກສາການເຝົ້າຍາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ. ແລະມັນຈະ
ເປັນເມື່ອເມກປົກຄຸມເດັ່ນເປັນຈຳນວນວັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຕາມພຣະສຸລະສຽງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເມກຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ, ແລະເມກຂຶ້ນໄປໃນ
ຕອນເຊົ້າ, ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງ ບໍ່ວ່າກາງເວັນຫຼືກາງຄືນ. ເມື່ອເມກປົກຄຸມຢູ່ເທິງ
ນັ້ນເປັນເວລາຫຼາຍວັນຫຼືເປັນເດືອນ, ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ. ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ
ອອກເດີນທາງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັກສາການຍາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງດິມເຊ.

໑໐

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊວ່າ, ຈຶ່ງເຮັດແກເງິນສອງອັນສຳລັບເຈົ້າເອງ
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນທີ່ຖືກຕີ, ແລະພວກມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າເພື່ອເອົາຄືນການຊຸມນຸມ,
ແລະເພື່ອຢຶກຄ່າຍທັງຫຼາຍຂຶ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າພວກມັນ, ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຈະ
ຖືກເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເດັ່ນພະຍານ. ຖ້າແຕ່ພວກເຂົາເປົ່າແກໜຶ່ງອັນ, ບັນດາຜູ້
ປົກຄອງຜູ້ນຳທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນຈະມາຫາເຈົ້າ. ແລະທ່ານຈະເປົ່າແກເປັນ
ສັນຍານ, ແລະພວກທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຈະອອກເດີນທາງ, ແລະເຈົ້າຈະ
ເປົ່າແກສັນຍານທີສອງ, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງໃຕ້ຈະອອກເດີນທາງ, ແລະເຈົ້າ
ຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສາມ, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂ້າງທະເລຈະອອກເດີນທາງ,

ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສີ່, ແລະຄ່າຍທະຫານທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອຈະອອກ
ເດີນທາງ, ພວກເຂົາຈະເປົ່າແກດ້ວຍສັນຍານໃນການອອກເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອທ່ານເຈົ້າເຕົ້າໂຮມຊຸມນຸມ, ທ່ານເຈົ້າຈະເປົ່າແກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສັນຍານ
ພິເສດ. ແລະລູກຊາຍຂອງອາໄຮນຜູ້ເປັນປະເລທິດຈະເປົ່າແກ, ແລະມັນຈະເປັນກິດ
ລະບຽບນິລັນດອນສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ. ຖ້າແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ອອກໄປສູ່ສິ່ງຄາມໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ສູ້ກັບພວກສັດຕູທີ່ຕໍ່ຕ້ານທ່ານ
ທັງຫຼາຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍເປົ່າແກ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກລະນຶກເຖິງດ້ວຍໜ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດພັນຈາກພວກສັດຕູຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍ. ແລະໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍິນດີຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນງານບຸນຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນວັນ
ເດືອນໃໝ່ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເປົ່າແກເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້, ແລະເທິງເຄື່ອງບູຊາ
ສັນຕິບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນການລະນຶກແກ່ເຈົ້າດ້ວຍໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາ
ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສອງ ໃນເດືອນທີສອງ ວັນທີຊາວຂອງເດືອນ, ເມກໄດ້
ຂຶ້ນໄປຈາກເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກເດີນທາງພ້ອມ
ກັບເສບຽງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານຊີນາຍ, ແລະເມກໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຖິ່ນ
ທຸລະກິນດານປາລານ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍົກຄ່າຍຂອງລູກຊາຍຢູ່ດາຂຶ້ນເປັນທຳອິດພ້ອມກັບກຳລັງຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ນຳກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.
ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຫລານອິດສາຄາ, ມີນາທານາເອນລູກຊາຍໂຊກາ. ແລະ
ເທິງກອງທັບຂອງເຜົ່າລູກຫລານເຊບູລູນ ແມ່ນເອລີອັບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ. ແລະ
ພວກເຂົາຈະລີ້ອລົງເດັ່ນ, ແລະລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີຜູ້ທີ່
ຫາບເຕັ້ນຈະອອກເດີນທາງ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຄ່າຍຂອງຮູເບນຂຶ້ນຕາມລຳດັບພ້ອມກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຢູ່ເທິງກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊດີເອີຣ ແລະເທິງກຳລັງ
ຂອງເຜົ່າລູກຊາຍຊິເມໂອນ, ມີຊາລາມີເອນລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊາດາຍ. ແລະເທິງກຳລັງ
ຂອງເຜົ່າລູກຊາຍກາດ, ເອລີຊາຟລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣຮາທ
ຈະອອກເດີນທາງໂດຍຍົກຖິ່ນສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງເດັ່ນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະ

ມາຮອດ. ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງອອກຕາມລຳດັບຄ່າຍຂອງເອຟຣາອິນພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະເທິງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນເອລິຊານາລູກຊາຍຂອງອັນນີຮຸດ.

ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍມະນັດເຊ, ການາລີເອນລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ. ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບິດານລູກຂອງກິເດໂອນີ. ແລະພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງຕາມລຳດັບຄ່າຍຂອງລູກຊາຍດານ, ເປັນຄ່າຍສູດທ້າຍຂອງຄ່າຍທັງໝົດ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະເທິງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນອາທິເອເຊບຸດຂອງອາມີຊິດໄດ. ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊີ, ຟາເກເອນລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍນັບທາລີ, ອາຄິເຣລູກຊາຍຂອງເອນານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກອງທັບຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊກ່າວແກ່ໂຮບັບ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ ຊາວມິດຽນ ພີ່ນ້ອງທາງການແຕ່ງງານຂອງໂມເຊວ່າ: ພວກເຮົາກຳລັງອອກເດີນທາງໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ມາກັບພວກເຮົາເຫັນ, ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວສິ່ງດີກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນ. ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຫາຍາດດີພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຢ່າປະຖິ້ມພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກິດດານ, ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນແກ່ໃນປັນດາພວກເຮົາ. ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້າທ່ານໄປກັບພວກເຮົາ, ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດດີແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດດີແກ່ທ່ານ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້, ແລະຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປນຳໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້ ເພື່ອຊອກຫາບ່ອນພັກຜ່ອນໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຢຶກຫົບຂຶ້ນ, ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງພຣະອົງກະຈັດກະຈາຍໄປ, ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງຫນີໄປ. ແລະໃນເວລາຢຸດພັກ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ: ກັບຄືນມາເຖິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມາຫາຫມີ່ນພັນຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ. ແລະເມກໄດ້ເປັນເງົາຢູ່ເທິງພວກເຂົາໃນເວລາກາງເວັນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢຶກອອກຈາກຄ່າຍ.

ແລະປະຊາຊົນກໍ່ບ່ວນຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຕົກດ້ວຍຄວາມຕົກ, ແລະໄຟຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຈຸດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ເຜົາຜານສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າຍ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໂຮດໂຮມ, ແລະໂຮມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄຟກໍ່ຕັບລົງ. ແລະຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ໄຟໄໝ້ ເພາະວ່າໄຟໄດ້ຖືກຈຸດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຄົນປະສົມທີ່ຢູ່ໃນພວກເຂົາໄດ້ປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ, ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ນຶ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້, ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຜຈະໃຫ້ອາຫານເນື້ອສັດແກ່ພວກເຮົາ? ພວກເຮົາຈື່ຈຳປາທີ່ພວກເຮົາກິນຢູ່ໃນອິຍໂບດິຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ແລະແຕງກວາ, ແລະແຕງໂມ, ແລະຜັກກາດຂຽວ, ແລະຫົວຜັກບົວ, ແລະກະທຽມ. ດຽວນີ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແຫ້ງແລ້ງ, ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ນອກຈາກມັນນາທີ່ຕາຂອງພວກເຮົາເຫັນ. ແຕ່ມັນນາເປັນຄືກັບເມັດພິດຜັກຊີລາວ, ແລະຮູບລັກສະນະຂອງມັນເປັນຄືກັບແກ້ວປະກາຍ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ດົນທາງໄປນາ ແລະເກັບກຳມັນ, ແລ້ວບິດມັນໃນໂຮງສີ, ແລະຖູ່ມັນໃນຄວາມ, ແລະຕົ້ມມັນໃນໝໍ້, ແລະເຮັດມັນເປັນເຂົ້າໜົມ, ແລະລົດຊາດຂອງມັນແມ່ນຄືກັບເຂົ້າໜົມທີ່ເຮັດຈາກນ້ຳມັນ. ແລະເມື່ອຫົວຄຳລົງເທິງຄ່າຍໃນຕອນກາງຄືນ, ມັນນາກໍ່ລົງມາພ້ອມກັບມັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ປະຕູຂອງລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕົກດ້ວຍຄວາມຕົກຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະຕໍ່ໜ້າໂມເຊມັນແມ່ນຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງທໍລະມານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງວາງພາລະຂອງປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ? ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍທີ່ຖືພາໃນທ້ອງປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້, ຫຼືບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍທີ່ເກີດພວກເຂົາ; ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງອຸ້ມລາວໄວ້ໃນອີກຂອງເຈົ້າ, ຄືກັບແມ່ນົມທີ່ອຸ້ມເດັກທີ່ກິນນົມ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ? ຂ້ອຍຈະເອົາເນື້ອມາຈາກໂສເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້? ເພາະວ່າພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ຂ້ອຍ ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ເນື້ອແກ່ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກິນ. ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວບໍ່ສາມາດແບກປະຊາຊົນນີ້ໄດ້, ເພາະວ່າຄຳນີ້ໝັກເກີນໄປສຳລັບຂ້ານ້ອຍ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດແນວນີ້ແກ່ຂ້ອຍ, ຂໍຂ້າຂ້ອຍເສຍດ້ວຍການທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້

ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນແລະເປັນນັກຂຽນເຊັ່ນກັນ, ແລະເຈົ້າຈະນຳພວກເຂົາມາຫາຕົ້ນ
ແຫ່ງພະຍານ, ແລະພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຈົ້າ. ແລະຂ້າຍ້ອຍຈະລົງມາ ແລະຈະ
ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້າຍ້ອຍຈະເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງເຈົ້າອອກມາ ແລະວາງໄວ້
ເທິງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າແບກຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງແບກຄືນດຽວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຊຳລະຕົວເອງ
ໃຫ້ພ້ອມສຳລັບມື້ອື່ນ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ກິນຊີ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດຈະໃຫ້ອາຫານຊີ້ນແກ່ພວກເຮົາ; ເພາະວ່າມັນດີສຳລັບພວກເຮົາ
ໃນປະເທດອີບ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ຊີ້ນແກ່ເຈົ້າກິນ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນ. ບໍ່
ແມ່ນໜຶ່ງວັນທີ່ທ່ານຈະກິນ, ບໍ່ແມ່ນສອງວັນ, ບໍ່ແມ່ນຫ້າວັນ, ບໍ່ແມ່ນສິບວັນ, ບໍ່ແມ່ນ
ຊາວວັນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນຈົນກວ່າຈະຄືບເດືອນ, ຈົນກວ່າມັນຈະອອກມາຈາກຮູ
ດັງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະມັນຈະເປັນຄວາມຄຽດແຄ້ນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ,
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່ທາມກາງທ່ານທັງຫລາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງອອກ
ມາຈາກປະເທດເອີບ? ແລະເົມເຊກ່າວວ່າ, ປະຊາຊົນຫົກແສນຄົນທະຫານບິກ, ຜູ້ທີ່ຂ້າ
ຍ້ອຍຢູ່ທາມກາງພວກເຂົາ, ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, ຂ້າຍ້ອຍຈະໃຫ້ຊີ້ນແກ່ພວກເຂົາກິນ,
ແລະພວກເຂົາຈະກິນເປັນເວລາຫນຶ່ງເດືອນ, ບໍ່ແມ່ນແກະ ແລະ ງົວຈະຖືກຂ້າໃຫ້ພວກ
ເຂົາ, ແລະມັນຈະພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາບໍ່? ຫຼືປາທັງໝົດຂອງທະເລຈະຖືກເກັບກຳໃຫ້
ພວກເຂົາ, ແລະມັນຈະພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາບໍ່? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບເົມເຊ
ວ່າ, ມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ພຽງພໍບໍ່? ເຈົ້າຈະຮູ້ແລ້ວວ່າຄຳຂອງເຮົາຈະເກີດຂຶ້ນກັບ
ເຈົ້າຫຼືບໍ່.

ແລະເົມເຊອອກໄປ ແລະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນດ້ວຍພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ເກັບກຳຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າ
ໄວ້ອ້ອມຮອບພະລັງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບລາວ ແລະ
ໄດ້ເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງລາວອອກໄປ ແລະໄດ້ວາງໄວ້ເທິງຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນທີ່ເປັນຜູ້ເຖົ້າ,
ແລະເມື່ອວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າພະຍາກອນ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າອີກ
ຕໍ່ໄປ. ແລະມີຜູ້ຊາຍສອງຄົນຖືກປະໄວ້ໃນຄ່າຍ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ເອນດາດ ແລະຄົນທີສອງຊື່ເົມ
ດາດ, ແລະວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່
ລົງທະບຽນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຫາຕົ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນຢູ່ໃນຄ່າຍ.
ແລະຊາຍໜຸ່ມໄດ້ວົງເຂົ້າໄປລາຍງານເົມເຊ ແລະເວົ້າວ່າ, ເອນດາດ ແລະເົມດາດກຳລັງ
ເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະເົຍຊິວລູກຊາຍຂອງນູນ, ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງເົມເຊ, ຜູ້ທີ່
ຖືກເລືອກ, ໄດ້ຕອບວ່າ, ເຈົ້ານາຍເົມເຊ, ຈົ່ງຢຸດພວກເຂົາເສຍ. ແລະເົມເຊກ່າວກັບລາວ

ວ່າ, ເຈົ້າອິດສາຂ້ອຍບໍ່? ແລະຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ປະກາດ
ພຣະວາຈາ, ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເທິງພວກເຂົາ!
ແລະ ໂມເຊ ກໍ່ໄປເຂົ້າໃນຄ່າຍ ພ້ອມກັບພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະອາເອນ.

ແລະວິນຍານໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະນໍານົກກະທາຂ້າມມາຈາກ
ທະເລ, ແລະວາງມັນເທິງຄ່າຍ, ທາງໜຶ່ງມີຈາກທິດນີ້ ແລະທາງໜຶ່ງມີຈາກທິດນີ້, ອ້ອມ
ຮອບຄ່າຍ, ສູງປະມານສອງສອກຈາກພື້ນດິນ. ແລະປະຊາຊົນລູກຂຶ້ນເກັບກໍານົກກະທາ
ຕະຫຼອດນີ້ທັງໝົດ ແລະຕະຫຼອດກາງຄືນທັງໝົດ ແລະຕະຫຼອດມື້ຕໍ່ໄປທັງໝົດ, ຄົນທີ່
ເກັບໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດກໍ່ເກັບໄດ້ສິບຖົງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຕາກແຫ້ງໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງອ້ອມຮອບ
ຄ່າຍ. ເມື່ອຍັງຢູ່ໃນແຂ້ວຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະຫາຍໄປ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍ
ຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ປະຊາຊົນດ້ວຍການຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ແລະຊື່
ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາ. ປະຊາຊົນເດີນທາງອອກຈາກອານຸສາ
ວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໄປສູ່ອາເຊໂຣດ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ໃນອາເຊໂຣດ.

໑໒

ແລະ ມີຣີອາມ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ວ່າ ໂມເຊ ເພາະວ່າ ຜູ້ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍທີ່
ໂມເຊ ໄດ້ເອົາມາເປັນພັນລະຍາ, ເພາະວ່າ ລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍມາເປັນ
ພັນລະຍາ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊຄົນດຽວບໍ່? ພຣະອົງບໍ່
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາເຊັ່ນກັນບໍ່? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ. ແລະໂມເຊເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ
ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຕົວວ່າທັນທີ
ຕໍ່ໂມເຊ, ອາໂຣນ ແລະ ມາຣຽມວ່າ: ພວກເຈົ້າທັງສາມຄົນຈຶ່ງອອກມາໄປຫາເດັນແຫ່ງພະ
ຍານ. ແລະພວກເຂົາທັງສາມກໍ່ອອກໄປຫາເດັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່
ລົງມາໃນເສົາເມກ, ແລະຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູເດັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະອາໂຣນກັບມີຣຽມຖືກ
ເອີ້ນ, ແລະທັງສອງກໍ່ອອກມາ. ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຟັງຄໍາ
ເວົ້າຂອງເຮົາ, ຖ້າມີຜູ້ປະກາດພະຄໍາຂອງພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາຈະສະແດງ
ຕົວຕໍ່ລາວໃນນິມິດ, ແລະເຮົາຈະເວົ້າກັບລາວໃນຄວາມຝັນ. ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນກັບຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງເຮົາຄືໂມເຊ, ທ່ານຊື່ສັດໃນທົ່ວເຮືອນຂອງເຮົາ. ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວປາກຕໍ່ປາກໃນ
ຮູບຮ່າງ, ບໍ່ແມ່ນຜ່ານປິດຖະກໍາ, ແລະລາວໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຢ້ານກົວທີ່ຈະເວົ້າຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຄືໂມເຊ?
ແລະຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເສດ

ໄປ. ແລະເມື່ອກັບຫັນອອກໄປຈາກເດີນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ມີຮຽມເປັນໂລກຮ້າຍຄືກັບຫົນຜະ, ແລະອາໄຮນໄດ້ເບິ່ງມີຮຽມ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ນາງເປັນໂລກຮ້າຍ. ແລະອາໄຮນໄດ້ເວົ້າກັບ ໂມເຊວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້ານາຍ, ຂໍຢ່າວາງບາບໃສ່ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ ກະທຳດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ ຢ່າໃຫ້ກາຍເປັນຄືກັບຄວາມ ຕາຍ, ຄືກັບການແທ້ງລູກທີ່ອອກມາຈາກມົດລູກຂອງແມ່, ແລະກິນເນື້ອເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ນາງ. ແລະໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ທ່ານ, ຂໍປົນປົນນາງເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ຕັ້ງ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ, ຖ້າ ພໍ່ ຂອງນາງ ຖິ້ມນ້ຳລາຍ ໃສ່ໜ້າ ຂອງນາງ, ນາງ ຈະບໍ່ຖືກອັບອາຍ ເຈັດ ມື້ບໍ? ໃຫ້ນາງ ຖືກແຍກອອກ ເຈັດ ມື້ ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງຈົ່ງຈະເຂົ້າມາໄດ້.

ແລະມີຮຽມຖືກແຍກອອກໄປຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດວັນ, ແລະປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ ອອກເດີນທາງ, ຈົນກວ່າມີຮຽມຈະຖືກຂຸ້ນລະໃຫ້ສະອາດ.

ແລະ ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະຊາຊົນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣທ ແລະ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃນທະເລຊາຍພາຣານ.

໑໓

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ແລະໃຫ້ ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ອິດສະຣາເອນເປັນກຳມະສິດ, ເຈົ້າຈະສົ່ງພວກເຂົາໄປຄົນລະໜຶ່ງຕາມເຜົ່າ, ຕາມຕະກູນ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ທຸກຄົນເປັນຜູ້ນຳຈາກພວກເຂົາ.

ແລະ ໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກຈາກຖິ່ນທຸລະກັນດານພາຣານ ຕາມສຽງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂອງເຜົ່າຣູເບນ, ຊາມູເອນລູກຊາຍຂອງຊັກເຄີ. ຂອງເຜົ່າ ຊິເມໂອນ, ຊາຟັດລູກຊາຍຂອງຊູຣີ. ຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟ໌ເນເນ. ຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ, ອິກາລ ລູກຊາຍຂອງເຢເຊັບ. ຂອງເຜົ່າເອຟຣາອິນ, ອາສູເຊ ລູກ ຊາຍຂອງນາວີ. ຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ພານທິລູກຊາຍຂອງຣາຟູ. ຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ, ກູດີ ເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູດີ. ຈາກເຜົ່າເຢເຊັບ, ຈາກບຸດຊາຍຂອງມະນັດເຊ, ກັດດີບຸດຊາຍ ຂອງຊູຊີ. ຂອງເຜົ່າດານ, ອາມີເອນລູກຊາຍຂອງເກມາລີ. ຈາກເຜົ່າອາເຊີ, ຊາທູລູກ ຊາຍຂອງມີຄາເອນ. ຈາກເຜົ່ານັບທາລີ, ນາບີ ລູກຊາຍຂອງຊາບາຍ. ຂອງເຜົ່າກາດ,

ກູດີເອນລູກຊາຍຂອງນາຕີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂດມເຊສິງໄປເພື່ອສອດແນມ
ແຜ່ນດິນ, ແລະໂດມເຊໄດ້ຕັ້ງຊື່ອາວເຊລູກຊາຍຂອງນູນວ່າໂຢຊິວ.

ແລະໂດມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປສອດແນມແຜ່ນດິນຄານານ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບພວກ
ເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປທາງທະເລຊາຍນີ້, ແລະພວກເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ ແລະທ່ານຈະ
ເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າເປັນແນວໃດ, ແລະປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ, ວ່າເຂົາເຈົ້າເຂັ້ມ
ແຂງຫຼືອ່ອນແອ, ຫຼືວ່າເຂົາເຈົ້າມີໜ້ອຍຫຼືຫຼາຍ. ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນ
ແນວໃດ, ມັນດີຫຼືຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນແນວໃດ, ມັນມີ
ກຳແພງຫຼືບໍ່ມີກຳແພງ. ແລະແຜ່ນດິນເປັນແນວໃດ, ອຸດົມສົມບູນຫຼືອ່ອນແອ, ຖ້າມີຕົ້ນໄມ້
ຢູ່ໃນນັ້ນຫຼືບໍ່, ແລະເຈົ້າຈົ່ງອິດທິພົນແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນໄມ້ຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະອັນເຫຼົ່າ
ນັ້ນແມ່ນວັນລະດູໃບໄມ້ປ່ຽນ, ເປັນຕົ້ນຂອງອະນຸງ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປສອດແນມແຜ່ນດິນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງເຮໂຮບ,
ເຂົ້າໄປຮາມາດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທະເລຊາຍ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຈົນເຖິງເຮ
ໂບຣນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີອາຫານ, ເຊໂຊ ແລະທາລໄມ, ລູກຫຼານຂອງອານາກ, ແລະເຮ
ໂບຣນຖືກສ້າງເຈັດປີກ່ອນທານິສແຫ່ງອິຢິບ. ແລະພວກເຂົາມາຮອດຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມ
ອະນຸງ ແລະພວກເຂົາສອດແນມມັນ ແລະພວກເຂົາຕັດກິ່ງໜຶ່ງກັບກຸ່ມອະນຸງໜຶ່ງກຸ່ມທີ່ຢູ່
ເທິງມັນຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະພວກເຂົາຍົກມັນດ້ວຍຄ້ອນ ແລະເອົາໝາກທັບທິນ ແລະໝາກ
ເດື່ອ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຮ່ອມພູແຫ່ງອະນຸງ ເພາະອະນຸງທີ່ລູກ
ຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັດມາຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ກັບຄືນຈາກທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້
ສຳຫຼວດແຜ່ນດິນເປັນເວລາສິ່ງສິບມື້.

ແລະເມື່ອໄດ້ໄປແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ມາຫາໂດມເຊ ແລະອາໂຣນ ແລະຫາຊຸມນຸມທັງໝົດ
ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍປາລານທີ່ກາເດດ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່
ຕອບຄຳເຂົາເຈົ້າ ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດ, ແລະເຂົາເຈົ້າສະແດງໝາກໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ ແລະເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານສົ່ງ
ພວກເຮົາໄປ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະນີ້ແມ່ນໝາກໄມ້ຂອງມັນ. ແຕ່
ປະຊາຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນນັ້ນກ້າຫານ, ແລະເມືອງຕ່າງໆມີກຳແພງປ້ອມປ້ອງໃຫຍ່
ຫຼາຍ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຊົນລຸ້ນອານາກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະອາມາເລກອາໄສຢູ່ໃນ
ແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້, ແລະຊາວຮິໂຕ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູດ, ແລະຊາວອາໂຣ
ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ແລະຊາວຄານາອານາອາໄສຢູ່ຂ້າງທະເລ ແລະຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະຄາເລັບໄດ້ປົດປາກປະຊາຊົນຕໍ່ໂດມເຊ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະ

ຂຶ້ນໄປ ແລະພວກເຮົາຈະຮັບມໍລະດົກນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຮົາມີກຳລັງແລະສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້. ແລະຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບລາວເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາປະຊາຊາດນັ້ນໄດ້, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລາຍງານທີ່ໜ້າຕົກໃຈກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອດແນມມາບອກຕໍ່ລູກຫຼານອົດສະລາເອນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປເພື່ອສອດແນມນັ້ນ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ກິນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ໂຕຫຼາຍ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກຍິກ, ແລະພວກເຮົາເປັນຄືກັບຕົກແຕນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ເປັນຕັ້ງນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

໑໔

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຍົກສຽງຂຶ້ນ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕະຫຼອດຄືນນັ້ນ. ແລະລູກຊາຍອົດສະລາເອນທັງໝົດກໍ່ບ່າບໍ່ກັບໂຕແລະອາໄຮນ, ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າງໃດພວກເຮົາຕາຍແລ້ວໃນແຜ່ນດິນອີຍ, ຫຼືໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້ຖ້າພວກເຮົາຕາຍແລ້ວ, ແລະເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້ເພື່ອລື້ມໃນສົງຄາມ? ພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາແລະລູກນ້ອຍຂອງພວກເຮົາຈະຖືກປ່ອນສະດົມ, ດຽວນີ້ຕັ້ງນັ້ນມັນຕົກວ່າທີ່ຈະກັບຄືນໄປອີຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງຜູ້ນຳ ແລະກັບຄືນໄປອີຍເທີນ. ແລະໂຕແຊແລະອາໄຮນກໍ່ໄດ້ລື້ມລົງຊຶງໜ້າຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຂຶ້ນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອົດສະລາເອນ.

ໃຢຊີວລູກຊາຍຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ, ໄດ້ຂາດເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອົດສະລາເອນ ເວົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ສຳຫຼວດນັ້ນ ດີຫຼາຍຫຼາຍ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແຜ່ນດິນທີ່ໃຫຍ່ບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແຕ່ຢ່າກາຍເປັນຜູ້ກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນອາຫານແກ່ພວກເຈົ້າ, ເວລາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖອນຫ່າງໄປແລ້ວ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ.

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເວົ້າວ່າໃຫ້ຂວັງຫິນພວກເຂົາ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນເມກເທິງກະຕິກແຫ່ງຄຳພະຍານຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍ

ອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຕັ້ງ ຕໍ່ ດົມເຊ ວ່າ, ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ ປະຊາຊົນນີ້ ຈິ່ງຈະຢຸດຍິງຍູ້ຂ້ານ້ອຍ? ແລະ ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ ພວກເຂົາຈິ່ງຈະເຊື່ອຂ້ານ້ອຍ ໃນສັນຍານທັງໝົດ ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ? ຂ້ອຍຈະຕິພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າກາຍເປັນຊາດໃຫຍ່, ແລະຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ. ແລະດົມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ອີຍົບຈະໄດ້ຍິນ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ນຳປະຊາຊົນນີ້ອອກຈາກພວກເຂົາດ້ວຍກຳລັງຂອງທ່ານ. ແຕ່ທັງໝົດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນປະຊາຊົນນີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເຫັນດ້ວຍຕາຕໍ່ຕາ ພຣະເຈົ້າ, ແລະເມກຂອງທ່ານຍືນຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານໄປຂ້າງໜ້າເຂົາເຈົ້າໃນເສົາເມກໃນກາງເວັນ, ແລະໃນເສົາໄຟໃນກາງຄືນ. ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍປະຊາຊົນນີ້ຄືກັບຄືນໜຶ່ງ, ແລະບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານໄວ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງຈິ່ງທຳລາຍເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ແລະດຽວນີ້ ຂໍໃຫ້ກຳລັງຂອງພຣະອົງຖືກຍົກສູງຂຶ້ນເທັ້ນ ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຶນທານ ແລະ ອຸດົມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຊື່ສັດ, ເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍ, ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ບາບໄປ, ແຕ່ດ້ວຍການຊຳລະບໍ່ຈະຊຳລະຜູ້ມີຄວາມຜິດ, ໃຫ້ບາບຂອງບັນພະບູລຸດຕິກເທິງລູກຫຼານຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສາມ ແລະ ທີ່ສີ່. ຂໍໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕາມຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ອີຍົບຈົນເຖິງບັດນີ້

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບດົມເຊວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຊື່ຂອງຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍທັງໝົດທີ່ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ອຍ ແລະໝາຍສຳຄັນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນອີຍົບ ແລະໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ທົດສອບຂ້ອຍເຖິງລຶບຄັ້ງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍສາບານໃຫ້ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ດີຫຼືຊົ່ວ, ທຸກຄົນທີ່ອ່ອນກວ່າແລະບໍ່ມີປະສົບການ, ເຫຼົ່ານີ້ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນ, ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຂ້ານ້ອຍ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນມັນ. ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຄາເລັບ, ເພາະວ່າມີວິນຍານອື່ນຢູ່ໃນຕົວລາວ ແລະລາວໄດ້ຕິດຕາມຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະນຳລາວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະສືບມໍລະດົກມັນ. ແຕ່ຊາວອາມາເລກ ແລະ ຊາວຄານາອານ ອາໄສຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ມື້ອື່ນພວກເຈົ້າຈິ່ງກັບຄືນ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ທະເລຊາຍ, ທາງທະເລແດງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂຕເຊແລະອາໂຣນວ່າ, ຈົນກວ່າເມື່ອໃດການຂຸມນຸມ ຊົ່ວຮ້າຍນີ້? ການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຊິ່ງພວກເຂົາເອງບ່ນຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ ກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າມີ ຊີວິດຢູ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຕາມວິທີທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຂົ້າໄປໃນຫູ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມລົງ, ແລະການຢ້ຽມຢາມທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນທີ່ຖືກນັບ ຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ບ່ນຕໍ່ຂ້ອຍ, ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໄປໃນ ແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຢູ່ອາໄສເທິງມັນ, ແຕ່ມີ ພຽງຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຢິເຟນເນ ແລະ ໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານເວົ້າວ່າຈະຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການປຸ້ນຊິງ, ຂ້ອຍຈະນຳພວກ ເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ຫັນຫຼັງ ໃຫ້. ແລະຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມຢູ່ໃນທະເລຊາຍນີ້ ແຕ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຫລົງຫຼົ່ນ ຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານສີ່ສິບປີ, ແລະຈະແບກຮັບການຜິດຈັນຍາບານຂອງເຈົ້າ, ຈົນກວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ຕາມຈຳນວນວັນທີ່ທ່ານ ສິບສອນແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບວັນ, ໜຶ່ງວັນຕໍ່ໜຶ່ງປີ, ທ່ານຈະຮັບບາບຂອງທ່ານເປັນເວລາສີ່ ສິບປີ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມໂກດຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງຂ້ອຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຄຶພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ກັບຂຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ທີ່ໄດ້ຂຸມນຸມກັນ ຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນທະເລຊາຍນີ້ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະ ຕາຍ.

ແລະບັນດາຄົນທີ່ໂຕເຊສົ່ງໄປເພື່ອສອດແນມແຜ່ນດິນນັ້ນ, ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວກໍໄດ້ ບ່ນຕໍ່ຂຸມນຸມຂຶ້ນກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນນັ້ນ, ໂດຍເອົາຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍອອກມາກ່ຽວກັບ ແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າຊົ່ວຮ້າຍກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນນັ້ນກໍຕາຍດ້ວຍ ພະຍາດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊີວລູກຊາຍຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຊາຍ ຂອງເຢຢິເຟນເນ ໄດ້ລອດຊີວິດຈາກບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໄປສອດແນມແຜ່ນດິນ ແລະ ໂຕເຊໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ໂສກເສົ້າ ຫຼາຍ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າໃນເວລາເຊົ້າ ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງຍອດພູ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ໄວ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ. ແລະໂຕເຊກ່າວວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈິ່ງລະເມີດ ຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ມັນຈະບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແກ່ພວກເຈົ້າ. ຢ່າຂຶ້ນໄປ ເພາະວ່າ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າຊາວອານາເລກແລະຊາວຄານາອານຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນກັບດິຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບຕົນເອງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູ, ແຕ່ຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະໂມເຊບໍ່ໄດ້ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກຄ່າຍ. ແລະຊາວອານາເລກ ແລະຊາວຄານາອານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນ ໄດ້ລົງມາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ຕີພວກເຂົາຈົນເຖິງເມືອງໂຮມາ, ແລະໄດ້ຫັນກັບໄປຫາຄ່າຍ.

໑໕

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫຼານອີສຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່, ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງສັດທະບູຊາ, ເພື່ອສຳເລັດຄຳປະຕິຍານ, ຫຼື ເປັນການສະໝັກໃຈ, ຫຼື ໃນງານບຸນຂອງພວກເຈົ້າ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຈາກງົວ ຫຼື ຈາກແກະ. ແລະຜູ້ຖວາຍຈະນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາແບ່ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເອຟາທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງອິນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຫຼົ້າອະງຸ່ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍດິນສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງອິນເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ ຫຼືເທິງເຄື່ອງບູຊາສຳລັບລູກແກະຕິໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະເຮັດຫຼາຍປານນັ້ນເປັນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ມີກິນຫອມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະສຳລັບແກະຜູ້, ເມື່ອເຈົ້າເຮັດມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງບູຊາ, ເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍແບ່ງລະອຽດສອງສ່ວນສິບທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສ່ວນທີສາມຂອງອິນ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເຫຼົ້າອະງຸ່ນສ່ວນທີສາມຂອງອິນມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງຖວາຍດິນ ເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າເຮັດເຄື່ອງບູຊາຈາກງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອສະແດງຄຳປະຕິຍານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະລາວຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາແບ່ງລະອຽດສາມສ່ວນສິບທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເຄິ່ງອິນມາຖວາຍກັບລູກງົວ. ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນເຂົ້າໄປໃນການຖວາຍເຄື່ອງດິນທີ່ເຄິ່ງໜຶ່ງ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເຮັດກັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ຫຼືກັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ຫຼືກັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ ຈາກຝູງແກະ ຫຼືຈາກຝູງແບ້ ຕາມຈຳນວນທີ່ທ່ານເຮັດ, ທ່ານຈະຕ້ອງເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ ແຕ່ລະອັນ, ຕາມຈຳນວນຂອງພວກມັນ.

ທຸກຄົນທີ່ເກີດພື້ນເມືອງຈະເຮັດດັ່ງນີ້ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດັ່ງກ່າວເປັນກິນຫອມ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນພວກທ່ານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນພວກທ່ານໃນ ຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງທ່ານ, ແລະ ຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາ ຈະຕ້ອງເຮັດຕາມວິທີທີ່ພວກທ່ານເຮັດ, ຊຸມນຸມຊົນຈະຕ້ອງເຮັດດັ່ງນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

ກົດໝາຍດຽວຈະເປັນແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະ ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຕິດພັນຢູ່ໃນທ່ານ ທັງຫຼາຍ, ກົດໝາຍມີລັກດອນສຳລັບຊົນຊັ້ນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຄົນຕ່າງດ້າວກໍຈະເປັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ກົດໝາຍດຽວຈະມີ ແລະ ລະບຽບດຽວ ຈະມີສຳລັບພວກທ່ານ ແລະ ສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ທ່ານກາງພວກທ່ານ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້າມ້ອຍກຳລັງນຳເຈົ້າ ທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຈະເປັນວ່າ ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍກິນຂົນປັງຈາກແຜ່ນດິນ, ທ່ານຈະຕ້ອງແຍກເອົາເຄື່ອງຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືຜົນທຳອິດຈາກແປ້ງຂອງ ທ່ານທັງຫຼາຍ. ພວກເຈົ້າຈະແຍກເອົາເຂົ້າຈີ່ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຈາກ ລານນວດຂ້າວ, ພວກເຈົ້າຈະແຍກເອົາມັນອອກດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຖວາຍຜົນທຳອິດຂອງ ແປ້ງຂອງເຈົ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍລະເມີດ ແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍຜ່ານມື ຂອງໂມເຊ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຕໍ່ໄປເຖິງຊົ່ວອາຍຸ ຄົນຕ່າງມາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຈາກ ສາຍຕາຂອງຊຸມນຸມ, ຊຸມນຸມທັງໝົດຈະເຮັດລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິເປັນ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຕ່ຳຂອງມັນຕາມການຈັດການ, ແລະລູກແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ເພື່ອບາບ. ແລະ ພໍລະບົດຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ອະໄພ, ເພາະວ່າມັນເປັນການບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ແລະເຂົາເຈົ້າເອງໄດ້

ນຳເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຂົາເຈົ້າມາເປັນເຄື່ອງບູຊາແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະມັນຈະຖືກໃຫ້ອະໄພຕາມທັງໝົດຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ພັກອາໄສຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າທຸກປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ຖ້າຈິດວິນຍານໜຶ່ງທຳບາບໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ລາວຈະນຳແບ້ອາຍຸປີໜຶ່ງມາຖວາຍເພື່ອບາບ. ແລະພໍຄູບວດຈະໄດ້ເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ ແລະທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອເຮັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ລາວ. ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ກົດໝາຍອັນດຽວຈະໃຊ້ກັບພວກເຂົາ, ຄືຜູ້ທີ່ເຮັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ແລະວິນຍານທີ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ, ບໍ່ວ່າຈາກຄົນພື້ນເມືອງຫຼືຄົນເຂົ້າມາອາໄສ, ນີ້ຢືກຍ້ອງພຣະເຈົ້າ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ, ເພາະວ່າຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກດູຖຸກ, ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກທຳລາຍ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ບາບຂອງມັນຢູ່ໃນມັນ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ແລະພວກເຂົາພົບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງກຳລັງເກັບໄມ້ໃນມື້ອັນສະບາດ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ພົບເຫັນລາວກຳລັງເກັບໄມ້ໃນອັນສະບາດ, ໄດ້ນຳລາວມາຫາໂມເຊແລະອາໂຮນ, ແລະຫາຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໃສ່ຄຸກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບລາວ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖືກປະທານຊີວິດ, ໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດວ້າງຫົນໃສ່ລາວ. ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ນຳລາວອອກໄປນອກຄ່າຍ, ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຂວ້າງຫົນໃສ່ລາວນອກຄ່າຍ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດພູໄວ້ທີ່ຂອບເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ ຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຈົ້າຈະວາງດ້າຍສີຟ້າໄວ້ທີ່ພູຂອບນັ້ນ. ແລະມັນຈະເປັນຕໍ່ທ່ານໃນຂອບ, ແລະທ່ານຈະເຫັນພວກມັນ, ແລະທ່ານຈະຈື່ຈຳບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະເຮັດພວກມັນ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫັນໄປຕາມຄວາມຄິດຂອງທ່ານ ແລະຕາມຕາທີ່ທ່ານຫຼິ້ນລາວຕາມພວກມັນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະ

ຈີ່ຈຳ ແລະເຮັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແກ່
ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

໑໖

ແລະ ໂກຣ ລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາ, ລູກຊາຍຂອງໂກຣຮາດ, ລູກຊາຍຂອງເລວີ,
ກັບດາທານ ແລະ ອາບິຣິນ ລູກຊາຍຂອງເອລີອາບ, ແລະ ໂອນ ລູກຊາຍຂອງຟາເລດ,
ລູກຊາຍຂອງຮູບນ, ໄດ້ເວົ້າ ແລະພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າໂມເຊ, ແລະຜູ້ຊາຍຂອງລູກ
ຊາຍອິດສະລາເອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ, ເປັນຜູ້ນຳຂອງຊຸມນຸມ, ຜູ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຂົ້າ
ສະພາ, ແລະເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ. ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນ ແລະເວົ້າ
ວ່າ: ພໍແລ້ວສຳລັບພວກທ່ານ! ເພາະວ່າຊຸມນຸມທັງໝົດ ທຸກຄົນແມ່ນບໍລິສຸດ ແລະພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທ່ານກາງພວກເຂົາ. ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຍົກຕົນຂຶ້ນເໝືອນຊຸມນຸມ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ແລະເມື່ອໂມເຊໄດ້ຍິນ, ທ່ານກໍລັ່ມລົງຫົວຄຳນັບ. ແລະລາວໄດ້
ເວົ້າກັບໂກຣະ ແລະກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຽນຢາມ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້
ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ,
ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກສຳລັບຕົນເອງ, ພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ.
ຈຶ່ງເຮັດນີ້, ຈຶ່ງເອົາທີ່ຖືໄຟໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານເອງ, ໂກຣະ ແລະ ການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງ
ລາວ, ແລະຈຶ່ງວາງໄຟເທິງພວກມັນ, ແລະຈຶ່ງວາງເຄື່ອງຫອມເທິງພວກມັນຕໍ່ໜ້າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນນີ້ອັນ, ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ຈຶ່ງພຽງພໍ
ແກ່ພວກເຈົ້າເຖິດ, ລູກຫຼານເລວີ. ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ໂກຣະວ່າ, ຈຶ່ງຟັງຂ້ອຍເອີຍ, ພວກ
ລູກຊາຍຂອງເລວີ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຊິ, ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງ
ອິດສະຣາເອນໄດ້ແຍກເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກຊຸມນຸມຊົນອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ນຳເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງເອງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລະຍົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດແກ່ເຂົາເຈົ້າ? ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາ
ເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ ແລະພົ້ນວ່າທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຄືລູກຊາຍເລວີກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຍັງຊອກ
ຫາທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດອີກບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າແລະການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງ
ເຈົ້າທີ່ຊຸມນຸມກັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນເປັນຜູ້ໃດ ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ນຳລາວ?

ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຄືນໄປເອີ້ນດາທານແລະອາບິຣິນ ລູກຊາຍຂອງເອລີອັບ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ. ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍນີ້, ທີ່ເຈົ້ານຳພວກເຮົາຂຶ້ນ

ມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫລນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະເຈົ້າຍັງປົກຄອງພວກເຮົາອີກບໍ່? ເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງບໍ່? ແລະເຈົ້ານຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫລນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ແລະເຈົ້າໃຫ້ມໍລະດົກທີ່ງົບງາແລະສວນອະນຸ່ງແກ່ພວກເຮົາບໍ່? ເຈົ້າຈະຂຸດຕາຂອງຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກບໍ່? ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ. ແລະໂມເຊໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ ແລະໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂໍຢ່າເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສັກຢ່າງໜຶ່ງ ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຮ້າຍໃຜໃນພວກເຂົາເຈົ້າເລີຍ ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ໂກຣະວ່າ: ຈົ່ງຊຳລະການຊຸມນຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງພ້ອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າ, ອາໂຣນ ແລະພວກເຂົາ, ໃນນີ້ອີ້ນ. ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນ, ແລ້ວວາງທູບຫອມໃສ່ເທິງມັນ, ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນຳເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊິ່ງມີສອງຮ້ອຍຫ້າສິບເຄື່ອງສູບທູບ, ແລະເຈົ້າກັບອາໂຣນກໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນມາ.

ແລະແຕ່ລະຄົນເອົາເຄື່ອງສູບທູບຂອງຕົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າວາງໄຟລົງເທິງມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໃສ່ເຄື່ອງຫອມລົງເທິງມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນພະຍານພ້ອມກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ. ແລະ ໂກຣະໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາຢູ່ປະຕູເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ. And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ແຍກຕົວເຈົ້າອອກຈາກກາງຊຸມນຸມນີ້, ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາທັນທີ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດລົງກັ້ນໜ້າລົງ ແລະເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານທັງຫຼາຍ ແລະເນື້ອໜັງທັງປວງ ຖ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຮັດບາບ ຄວາມໂກດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເທິງຊຸມນຸມທັງໝົດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເວົ້າກັບຊຸມນຸມ ວ່າ, ຈົ່ງຖອນຕົວອອກຈາກອ້ອມຮອບຊຸມນຸມຂອງໂຄຣາ.

ແລະໂມເຊກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະໄປຫາຕາທານ ແລະອາບິຣິນ, ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນກໍໄປພ້ອມກັບລາວ. ແລະເວົ້າຕໍ່ການຊຸມນຸມວ່າ, ຈົ່ງແຍກຕົວເຈົ້າເອງອອກຈາກເຕັ້ນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ແລະຢ່າສຳຜັດສິ່ງໃດທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ພິນາດພ້ອມກັບເຂົາເຈົ້າໃນບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວອອກຈາກເຕັ້ນຂອງໂກຣະທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ, ແລະຕາທານກັບອາບິຣິນໄດ້ອອກມາ ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພ້ອມກັບພັນລະຍາຂອງພວກເຂົາ, ລູກເດົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້າ
ນ້ອຍມາເພື່ອເຮັດວຽກງານທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ.
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕາຍຕາມຄວາມຕາຍຂອງມະນຸດທັງປວງ, ຖ້າການຢ້ຽມຢາມຂອງ
ພວກເຂົາຈະເປັນໄປຕາມການກວດກາຂອງມະນຸດທັງປວງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້າ
ນ້ອຍມາ. ແຕ່ຫຼືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງໃນນິມິດ, ແລະແຜ່ນດິນຈະເປີດປາກຂອງມັນ
ກິນພວກເຂົາລົງໄປ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະເດີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງ
ທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະລົງໄປສູ່ນະລົກທັງເປັນ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເມື່ອທ່ານຢຸດເວົ້າຄໍາເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍ່ແຕກອອກພາຍໃຕ້ພວກ
ເຂົາ. ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກເປີດ ແລະກິນພວກເຂົາ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄົນ
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບໂກຣະ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ລົງໄປ ແລະທຸກສິ່ງ
ທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຊີວິດກໍ່ລົງໄປສູ່ນະລົກ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ພົນາດໄປຈາກທ່າມກາງຊຸມນຸມ. ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຈາກສຽງຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າເວົ້າວ່າ ຢ່າໃຫ້ແຜ່ນດິນ
ກິນພວກເຮົາເລີຍ ແລະໄຟໄດ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ກິນຜູ້ຊາຍຫ້າສິບ
ແລະສອງຮ້ອຍຄົນທີ່ຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.

໑໗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ, ແລະຕໍ່ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ
ປະໂລຫິດ, ຈຶ່ງເອົາຖາດໄຟທອງແດງຂຶ້ນມາຈາກກາງພວກທີ່ຖືກເຜົາ, ແລະໄຟຕ່າງດ້າວ
ນີ້ຈຶ່ງກະຈາຍໄປທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖາດໄຟຂອງຄົນບາບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ລົສຸດ
ດ້ວຍຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຮັດພວກມັນເປັນແຜ່ນບາງທີ່ຕິດເປັນການປົກຫຸ້ມແທ່ນ
ບູຊາ, ເພາະວ່າພວກມັນຖືກຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ລົສຸດ, ແລະ
ພວກມັນກາຍເປັນເຄື່ອງໝາຍສໍາລັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະເອເລອາຊາ ລູກຊາຍ
ຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ ໄດ້ເອົາຖາດໄຟທອງແດງທັງໝົດທີ່ພວກຄົນທີ່ຖືກເຜົານໍາມາ
ຖວາຍ, ແລະໄດ້ເພີ່ມພວກມັນເປັນແຜ່ນຫຸ້ມສໍາລັບແທ່ນບູຊາ. ອະນຸສາວະລີແກ່ລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ໃດເຂົ້າມາ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍ
ອາໂຣນ, ວາງເຄື່ອງຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ເປັນຄືກັບໂກຣະ ແລະກຸ່ມ
ຊຸມນຸມຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໂດຍຜ່ານມືໂມເຊແກ່ລາວ.

ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ບ່າຍຕໍ່ໂຮມແລະອາໄຮນໃນມື້ຕໍ່ມາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ການຊຸມນຸມ ຊຸມນຸມກັນເທິງໂຮມແລະອາໄຮນ, ແລະພວກເຂົາວົ່ງເຂົ້າໄປຫາຕົ້ນແຫ່ງການເປັນ ພະຍານ, ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມມັນ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ. ແລະໂຮມແລະອາໄຮນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົ້ນແຫ່ງພະຍານ And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ອອກໄປຈາກທ່າມກາງການຊຸມນຸມນີ້, ແລະຂ້ອຍຈະ ທຳລາຍພວກເຂົາທັນທີ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ລື້ນລົງຊຶ່ງໜ້າ. ແລະໂຮມແລະອາໄຮນໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໄຮນ ວ່າ: ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງກະທະ, ແລະວາງໄປຈາກແທ່ນບູຊາລົງເທິງມັນ, ແລະໂຮມເຄື່ອງ ຫອມລົງເທິງມັນ, ແລະຖືມັນໄວ້ເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະເຮັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ ພວກເຂົາ, ເພາະວ່າຄວາມໂກດໄດ້ອອກມາຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ ເລີ່ມທຳລາຍປະຊາຊົນແລ້ວ. ແລະອາໄຮນໄດ້ເອົາຄືກັນກັບທີ່ໂຮມແລະອາໄຮນກັບລາວ, ແລະ ລາວໄດ້ວົ່ງເຂົ້າໄປໃນການຊຸມນຸມ, ແລະພະຍາດລະບາດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວໃນປະຊາຊົນ, ແລະລາວໄດ້ໂຮມເຄື່ອງຫອມແລະໄດ້ລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ. ແລະ ລາວໄດ້ຢືນຢູ່ ລະຫວ່າງຄືນຕາຍແລະຄືນເປັນ, ແລະ ພະຍາດລະບາດກໍ່ໄດ້ຢຸດລົງ. ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍໃນ ການທຳລາຍນັ້ນມີສິບສີ່ພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະໂຄຣຣາ. ແລະອາໄຮນ ກໍ່ກັບຄືນໄປຫາໂຮມແລະອາໄຮນຢູ່ປະຕູຕົ້ນພະຍານ, ແລະໂຮມແລະອາໄຮນກໍ່ຢຸດລົງ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂຮມແລະອາໄຮນ ວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະເອົາໄມ້ເທົ້າຈາກພວກເຂົາ, ໄມ້ເທົ້າໜຶ່ງຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຈາກຜູ້ປົກຄອງ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ, ແລະ ຂຽນຊື່ຂອງແຕ່ລະຄົນເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງລາວ. ແລະຂຽນຊື່ອາໄຮນໄວ້ເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງ ເລວີ, ເພາະວ່າມີໄມ້ເທົ້າອັນໜຶ່ງຕາມຜູ້ຂອງເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້. ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ໃນຕົ້ນແຫ່ງພະຍານ, ກົງກັນຂ້າມກັບພະຍານ, ໃນບ່ອນທີ່ ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນຕໍ່ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຂ້ອຍຈະເລືອກລາວ, ໄມ້ເທົ້າຂອງ ລາວຈະງອກ, ແລະຂ້ອຍຈະເອົາການບ່ວນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກຂ້ອຍ, ທີ່ ພວກເຂົາເອງບ່ວນຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

ແລະໂຮມແລະອາໄຮນໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄມ້ເທົ້າຕໍ່ລາວ, ໜຶ່ງໄມ້ເທົ້າຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງໜຶ່ງຄົນ, ຕາມຜູ້ປົກຄອງ, ຕາມ ເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ, ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງອາໄຮນຢູ່ລະຫວ່າງ ໄມ້ເທົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະໂຮມແລະອາໄຮນໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຕົ້ນ ແຫ່ງການເປັນພະຍານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນຕໍ່ມາ, ໂຮມແລະອາໄຮນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ

ເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ແລະຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ, ໄມ້ເທົ້າຂອງອາໄຣນສຳລັບເຮືອນເລວີໄດ້ງອກ
ອອກ, ແລະໄດ້ເອົາໝໍ້ອອກມາ, ແລະໄດ້ອອກດອກ, ແລະໄດ້ງອກໝາກຖົ່ວ. ແລະໂມເຊ
ໄດ້ນຳໄມ້ເທົ້າທັງໝົດອອກມາຈາກຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຫາລູກຫລານ
ອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈິ່ງວາງໄມ້ເທົ້າຂອງອາໄຣນໄວ້ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະບັນຍັດເພື່ອເປັນການຮັກສາໄວ້, ເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ລູກຫຼານຂອງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ແລະຈິ່ງໃຫ້ການຮ້ອງທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ເຂົາຈາກເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.
ແລະໂມເຊກັບອາໄຣນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ດັ່ງນັ້ນ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກທຳ
ລາຍ, ພວກເຮົາໄດ້ຕາຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກຜ່າທຳລາຍ. ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພະນັກງານ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕາຍ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະຕາຍບໍ່?

໑໘

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ອາໄຣນ ວ່າ: ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເຮືອນຂອງບິດາເຈົ້າ ຈະຮັບເອົາບາບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ
ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະພົນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຜົ່າເລວີ
ປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈິ່ງນຳມາໃກ້ຕົນເອງ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຊື່ອມກັບເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະກອບພິທີແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັ້ນ
ແຫ່ງພະຍານ. ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາຜູ້ຮັກສາຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ຮັກສາຂອງເຕັ້ນ.
ຍົກເວັ້ນຕໍ່ເຄື່ອງໃຊ້ອັນບໍລິສຸດ, ແລະຕໍ່ແທ່ນບູຊາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້, ແລະພວກ
ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ ທັງເຫຼົ່ານີ້ແລະພວກເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາຈະຖືກເພີ່ມມາຫາເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງຍາມຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ຕາມການປະຕິບັດທັງໝົດ
ຂອງເຕັ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້ວຍຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາຜູ້ເຝົ້າ
ຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະຜູ້ເຝົ້າຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມໂກດໃນບັນດາບຸດຊາຍ
ອິດສະລາເອນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາພົນ້ອງຂອງເຈົ້າຊາວເລວີຈາກກາງລູກຫຼານ
ອິດສະລາເອນເປັນຂອງຂວັນທີ່ໃຫ້ແລ້ວແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງ
ພະລັງພຣະພາກສັນຍາ. ແລະເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ ຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງ
ປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ, ຕາມທຸກວິທີຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະພາຍໃນຜ້າກັນ, ແລະເຈົ້າ
ຈະປະຕິບັດການປະຕິບັດເປັນຂອງປະທານຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ເຂົ້າມາໃກ້ຈະຕາຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອາໂຣນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າການ
ຮັກສາຜົນທຳອິດຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພວກມັນແກ່ເຈົ້າເປັນລາງວັນ, ແລະແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ກັບເຈົ້າເປັນກິດໝາຍນິລັນດອນ. ແລະນີ້ໃຫ້ເປັນຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້
ບໍລິສຸດຂອງເຄື່ອງຖວາຍ, ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກເຄື່ອງບູຊາ
ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກ
ບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າມອບຄືນແກ່ຂ້ານ້ອຍຈາກສິ່ງບໍລິສຸດ
ທັງໝົດ, ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເຈົ້າ
ຈະກິນມັນ, ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຈະກິນມັນ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນສິ່ງ
ບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ.

ແລະນີ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາ ຈາກບັນດາ
ເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ເຮົາໄດ້ມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ ເປັນກິດໝາຍນິລັນດອນ. ທຸກຄົນທີ່
ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນພວກມັນໄດ້.

ຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງນ້ຳມັນ, ແລະຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງເຫຼົ້າອະຣຸ່ນ ແລະ
ເຂົ້າ, ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າທີ່ເຂົ້າເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່າ
ນັ້ນແກ່ເຈົ້າ. ຜົນທຳອິດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳມາ
ຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ. ທຸກຄົນທີ່ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນ
ມັນໄດ້.

ທຸກສິ່ງທີ່ອຸທິດໄວ້ໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ. ແລະທຸກ
ສິ່ງທີ່ເປີດມິດລູກຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳສະເໜີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຫົວປີຂອງມະນຸດຈະຕ້ອງ
ຖືກໄຖ່ດ້ວຍການໄຖ່, ແລະຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດເຈົ້າຈະຕ້ອງໄຖ່. ແລະການໄຖ່
ຂອງລາວ, ຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນ, ການປະເມີນຄ່າແມ່ນຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນສັກສິດ
ຊຶ່ງແມ່ນຊາວໂອບອນ. ແຕ່ລູກຫົວປີຂອງງົວ ແລະ ລູກຫົວປີຂອງແກະ ແລະ ລູກຫົວປີ
ຂອງແບ້ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່, ພວກມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖອກເລືອດຂອງພວກມັນ
ໃສ່ແທ່ນບູຊາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖວາຍໄຂມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

ແລະເນື້ອຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຕົ້ານົມຂອງການຖວາຍແກວ່ງ ແລະແຂນຂວາ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ. ທຸກເຄື່ອງຖວາຍຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແຍກຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍລູກສາວຂອງເຈົ້າ ພ້ອມກັບເຈົ້າ ເປັນກິດລະບຽບນິລັນດອນ. ນີ້ເປັນພັນທະສັນຍາເກືອບນິລັນດອນຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສຳລັບເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕໍ່ໄປ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໂຣນວ່າ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ ຮັບມໍລະດົກ, ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີແກ່ເຈົ້າໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເຮົາເປັນສ່ວນແບ່ງ ຂອງເຈົ້າ ແລະມໍລະດົກຂອງເຈົ້າທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເລວີ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທຸກສ່ວນທີ່ສືບໃນອິດສະລາເອນເປັນ ມໍລະດົກແທນການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດການປະຕິບັດໃນເດີນ ຂອງພະຍານ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເດີນພະຍານອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາບາບທີ່ນຳມາຕາຍ. ແລະຊາວເລວີຈະປະຕິບັດພາລະກິດຂອງເດີນແຫ່ງ ພະຍານດ້ວຍຕົນເອງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເອົາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເປັນກິດລະບຽບ ນິລັນດອນສຳລັບຊື່ຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ເຂົາເຈົ້າ ຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກ. ເພາະວ່າສິບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ ຫຼາຍເທົ່າທີ່ ເຂົາເຈົ້າແຍກຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນ ມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່າມກາງລູກຫລານ ອິດສະລາເອນ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເລວີ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າພວກເຈົ້າຮັບສ່ວນທີ່ສືບຈາກພວກລູກອິດສະຣາເອນ, ເຊິ່ງຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຈາກພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ, ແລະພວກເຈົ້າຈະແຍກອອກຈາກ ມັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືສ່ວນທີ່ສືບຈາກສ່ວນທີ່ສືບ. ແລະການຫັກ ອອກຂອງເຈົ້າຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນເຂົ້າຈາກລານນອດ, ແລະເປັນການຖວາຍຈາກ ບ່ອນຫົບອະງຸ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກ, ເຈົ້າເອງກໍ່ຈະແຍກຈາກເຄື່ອງ ຖວາຍທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈາກສ່ວນທີ່ດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຮັບ ມາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍຈາກສ່ວນນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແດ່ອາໂຣນປະໂລຫິດ. ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງແຍກ ເອົາການຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືຈາກຜົນໝາກທຳອິດທັງໝົດ, ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກ ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເມື່ອເຈົ້າເອົາຜົນໃໝ່ອອກ

ຈາກນັ້ນແລ້ວ ມັນຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນຜົນຜະລິດຈາກລາງນວດ ແລະເປັນຜົນຜະລິດຈາກບ່ອງົ້ວ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນມັນໃນທຸກສະຖານທີ່, ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄົວເຮືອນຂອງທ່ານ, ເພາະວ່ານີ້ເປັນລາງວັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແທນການປະຕິບັດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໃນພະລັງແຫ່ງພະສັກສີ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບາບຜ່ານມັນ, ເພາະວ່າເຈົ້າເອົາຜົນໄມ້ທຳອິດອອກຈາກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງສັກສິດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເບື້ອນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.

໑໙

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ນີ້ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງກິດໝາຍ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເອົາແມ່ງົວແດງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜົມາຫາເຈົ້າ, ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜົມໃນມັນ, ແລະທີ່ບໍ່ໄດ້ວາງແອກເທິງມັນ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນແກ່ເອເລອາຊາພໍ່ປະໂລຫິດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະນຳມັນອອກໄປນອກຄ່າຍໄປຍັງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າມັນຕໍ່ໜ້າລາວ. ແລະເອເລອາຊາຈະເອົາເລືອດຂອງມັນ, ແລະຈະປິດເລືອດຂອງມັນເຈັດຄັ້ງຕໍ່ໜ້າຕີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຜົາມັນຕໍ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະຜົວໜັງແລະເນື້ອຂອງມັນ ແລະເລືອດຂອງມັນພ້ອມກັບຂີ້ຂອງມັນຈະຖືກເຜົາ. ແລະພໍ່ຄູບວງສະຫວັນຈະເອົາໄມ້ສີດາ, ຕົ້ນຫຍ້າອີໄຊບ ແລະ ສີແດງເຂັ້ມ, ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນເຂົ້າໄປໃນກາງການເຜົາໄຫມ້ຂອງແມ່ງົວ.

ແລະປະໂລຫິດຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະຈະອາບຮ່າງກາຍຂອງລາວດ້ວຍນ້ຳ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະປະໂລຫິດຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຖົງຕອນແດງ. ແລະຜູ້ທີ່ເຜົາໄຫມ້ມັນຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະຈະອາບນ້ຳຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະລາວຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແດງ. ແລະຊາຍທີ່ສະອາດຈະລວບລວມຂີ້ເຖົ້າຂອງແມ່ງົວ ແລະຈະເກັບໄວ້ນອກຄ່າຍໃນສະຖານທີ່ສະອາດ, ແລະມັນຈະເປັນຂອງຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເພື່ອການເກັບຮັກສາໄວ້; ນ້ຳແຫ່ງການປິດລະເປັນການຊຳລະ. ແລະຜູ້ທີ່ເກັບກຳຂີ້ເຖົ້າຂອງແມ່ງົວຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແດງ ແລະນີ້ຈະເປັນກິດໝາຍນິລັນດອນສຳລັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ສຳຜັດຜູ້ຕາຍຂອງວິນຍານມະນຸດທັງໝົດ, ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້. ນີ້ຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະ ຈະສະອາດ, ແຕ່

ຖ້າບໍ່ຖືກຂໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ, ຈະບໍ່ສະອາດ. ທຸກຄົນທີ່ສໍາຜັດ ຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວຈາກວິນຍານຂອງມະນຸດ, ຖ້າເຂົາຕາຍແລະບໍ່ຖືກຂໍາລະ, ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເດັ່ນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່ານັ້ນ ແຫ່ງການເຮັດມື້ໄດ້ຖືກເຮັດເທິງເຂົາ, ເຂົາບໍ່ສະອາດ, ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງເຂົາຢັ້ງຢືນ ຕົວເຂົາ. ແລະນີ້ແມ່ນກົດໝາຍ, ຖ້າຄົນຕາຍໃນເຮືອນ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນັ້ນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ, ຈະບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້. ແລະທຸກພາຊະນະທີ່ເປີດ ຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່ມີເຊືອກຜູກມັດໄວ້ ແມ່ນບໍ່ສະອາດ. ແລະທຸກຄົນທີ່ສໍາຜັດເທິງໜ້າທັງພຽງກັບ ຄົນທີ່ຖືກຂ້າ ຫຼື ຄົນຕາຍ ຫຼື ກະດູກມະນຸດ ຫຼື ອຸບມຸງ, ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາ ເຈັດມື້.

ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເຖົ້າທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ຂອງການຂໍາລະໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດ, ແລະພວກເຂົາຈະຖອກນ້ຳທີ່ມີຊີວິດໃສ່ມັນໃນພາຊະນະ. ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ສະອາດຈະເອົາ ຕົ້ນ hyssop ລຸ່ມລົງໃນນ້ຳ, ແລ້ວປິດໃສ່ເຮືອນ, ເຄື່ອງໃຊ້, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະໃສ່ຜູ້ທີ່ສໍາຜັດກະດູກມະນຸດ, ຫຼືຜູ້ຖືກຂ້າ, ຫຼືຜູ້ຕາຍ, ຫຼືອຸບມຸງ. ແລະຜູ້ທີ່ສະອາດຈະ ປິດເທິງຜູ້ທີ່ບໍ່ສະອາດໃນມື້ທີສາມແລະໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະເຂົາຈະຖືກຂໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນ ມື້ທີເຈັດ, ແລະຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາ, ແລະຈະອາບນ້ຳ, ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າ ຕອນແລງ. ແລະຄົນໃດທີ່ຖືກເປື້ອນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການຂໍາລະ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດ ອອກຈາກກາງຊຸມນຸມ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປື້ອນ, ເພາະວ່ານັ້ນແຫ່ງການເຮັດມື້ໄດ້ຖືກເຮັດເທິງລາວ, ລາວເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ. ແລະມັນຈະ ເປັນກົດໝາຍມີລັດຕອນຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະຜູ້ທີ່ປິດນ້ຳຂອງການຂໍາລະຈະຕ້ອງຊັກ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະຜູ້ທີ່ສໍາຜັດນ້ຳຂອງການຂໍາລະຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າ ຈະຮອດຕອນແລງ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄົນບໍ່ສະອາດສໍາຜັດຈະເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດ, ແລະຄົນທີ່ ສໍາຜັດຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.

໒໐

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຊຸມນຸມທັງໝົດ, ໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊິນໃນ ເດືອນທີ່ໜຶ່ງ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ໃນກາເດດ, ແລະມີລີ່ວາໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະນາງໄດ້ ຖືກຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະບໍ່ມີນ້ຳສໍາລັບຊຸມນຸມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ໂຮມແລະ ອາໂຣນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຖຽງກັບໂຮມແລະ ໂດຍເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍໄປແລ້ວໃນ ການທໍາລາຍຂອງພິນ້ອງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເປັນຫຍັງທ່ານ ທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ນໍາຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້ເພື່ອ

ຂ້າພວກເຮົາແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ? ແລະເປັນຫຍັງນີ້? ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ພາ
ພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບມາເຖິງສະຖານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້, ສະຖານທີ່ບໍ່ມີການຫວ່ານພືດ,
ບໍ່ມີຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ບໍ່ມີເຄືອອະນຸນ, ບໍ່ມີໝາກທົບທົນ, ແລະບໍ່ມີນ້ຳດື່ມ.

ແລະເຈົ້າໄດ້ລົງລົງຊົງໜ້າ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າເຊວ່າ ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕົ້າໂຮມ
ຊຸມນຸມ, ເຈົ້າກັບອາໄຮນອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າຕໍ່ຫົນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ມັນຈະໃຫ້
ນ້ຳຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າຈະນຳນ້ຳອອກຈາກຫົນໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຊຸມນຸມ
ດື່ມ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ແລະເຈົ້າກັບອາໄຮນໄດ້ປະຊຸມຊຸມນຸມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫົນ, ແລະ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຟັງຂ້ອຍເຫັນ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳນ້ຳອອກ
ມາຈາກຫົນນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ່? ແລະເຈົ້າໄດ້ຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນ, ຕີຫົນດ້ວຍໄມ້ເທົ້າສອງ
ຄັ້ງ, ແລະນ້ຳຫຼາຍໄດ້ອອກມາ, ແລະຊຸມນຸມຊົນໄດ້ດື່ມ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາກໍ່
ດື່ມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນຕໍ່ເຈົ້າແລະອາໄຮນວ່າ, ເພາະທ່ານທັງສອງບໍ່ເຊື່ອທີ່
ຈະຊຳລະຂ້າພໍ່ຂ້າຍຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ເພາະເຫດນີ້ທ່ານທັງສອງຈະບໍ່ໄດ້ນຳ
ຊຸມຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້າພໍ່ຂ້າຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການຕັດແຍ້ງ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຖືກດຳທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຖືກ
ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຜູ້ສັ່ງຂ່າວຈາກກາເດໄປຫາກະສັດເອໂດມ, ເວົ້າວ່າ: ອ້າຍຂອງ
ເຈົ້າຄືອິດສະລາເອນເວົ້າສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ພົບພວກເຮົາ.
ແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປອີຢິບ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບເປັນ
ເວລາຫຼາຍນີ້, ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ທຳຮ້າຍພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງອອກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ສັ່ງທູດສະຫວັນມານຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ, ແລະດຽວນີ້ພວກ
ເຮົາຢູ່ໃນເມືອງກາເດດ, ຢູ່ເຂດແດນຂອງເຈົ້າ. ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງແຜ່ນດິນຂອງ
ເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານທົ່ງນາ, ບໍ່ຜ່ານສວນອະນຸນ, ບໍ່ຕົ້ມນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງເຈົ້າ,
ພວກເຮົາຈະໄປທາງຫຼວງຂອງກະສັດ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ລ້ຽງອອກໄປທາງຂວາບໍ່ທາງ
ຊ້າຍ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ. ແລະເອໂດມເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ເຈົ້າ
ຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍໄປ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະອອກໄປພົບເຈົ້າດ້ວຍສົງຄາມ. ແລະລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ. ຖ້າພວກເຮົາດື່ມນ້ຳ

ຂອງເຈົ້າ, ທັງຂ້ານ້ອຍແລະສັດລ້ຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າກັບເຈົ້າ. ແຕ່ເລື່ອງນີ້ບໍ່ມີຫຍັງ. ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ. ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍ, ແລະອິດອນອອກໄປພົບເຂົາດ້ວຍຝູງຊົນໜັກແໜ້ນ ແລະດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ແລະເອໂດມບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງຕົນ, ແລະອິດສະລາເອນກໍ່ຫັນອອກຈາກເຂົາ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາເດຊ, ແລະບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຄົກອງຊຸມນຸມທັງໝົດ, ໄດ້ມາຮອດພູເຂົາໂຮ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຮນຢູ່ທີ່ພູເຂົາໂຮ ເທິງເຂດແດນຂອງແຜ່ນດິນເອໂດມວ່າ ໃຫ້ອາໂຮນຖືກເພີ່ມໄປຫາປະຊາຊົນຂອງລາວ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຂ້ານ້ອຍເທິງນ້ຳແຫ່ງການດຳທ້ອ. ເອົາອາໂຮນ ແລະ ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລ້ວນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປທີ່ພູເຂົາໂຮ, ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ, ແລະຈົ່ງຖອດເສື້ອຄຸມຂອງອາໂຮນອອກ, ແລະໃຫ້ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວນຸ່ງໃສ່, ແລະອາໂຮນຈະຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບເຂົາ, ແລະໄດ້ນຳເຂົາຂຶ້ນໄປຍັງພູເຂົາໂຮ, ຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ ແລະລາວໄດ້ຊອກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງອາໂຮນອອກ, ແລະໃຫ້ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວນຸ່ງໃສ່, ແລະອາໂຮນໄດ້ຕາຍຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ, ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາໄດ້ລົງມາຈາກພູເຂົາ. ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເຫັນວ່າອາໂຮນໄດ້ສິ້ນຊີວິດແລ້ວ, ແລະເຮືອນອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ອາໂຮນເປັນເວລາສາມສິບວັນ.

໒໑

ແລະກະສັດອາຣາດຊາວຄານານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທະເລຊາຍ ໄດ້ຍິນວ່າອິດສະຣາເອນມາທາງອາທາເອນແລ້ວ, ຈິ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ ແລະໄດ້ຈັບພວກເຂົາບາງຄົນໄປເປັນເຊື້ອຂ້າ ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອະທິຖານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າພຣະອົງມອບປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ໃນການຄວບຄຸມຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍລ້າງເຂົາເຈົ້າແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສິ້ນເຊີງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ມອບຄານາອານໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ອຸທິດລາວ ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຖືກສາບແຊ່ງ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູເຂົາຮຸ່, ໄປຕາມທາງສູ່ທະເລແດງ, ລ້ອມ ຮອບແຜ່ນດິນເອີເດິມ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ທັບໃຈໃນການເດີນທາງ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານໂຊເຊ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງນີ້? ທ່ານໄດ້ນຳພວກເຮົາ ອອກຈາກອີຢິບເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານບໍ່? ເພາະວ່າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ແລະບໍ່ມີ ນ້ຳ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາລັງກຽດເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີຄຳນີ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສົ່ງງູພົດເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນ, ແລະມັນໄດ້ກັດປະຊາຊົນ, ແລະປະຊາຊົນຫຼາຍຄົນຂອງ ລູກຫຼານອີສຣາເອນໄດ້ຕາຍ. ແລະເມື່ອປະຊາຊົນນາຮອດໂຊເຊແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ບາບແລ້ວ, ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາງູອອກຈາກພວກເຮົາ. ແລະ ໂຊເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ ແລະໂຊເຊໄດ້ເຮັດງູທອງແດງ ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງເຄື່ອງໝາຍ ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ງູກັດຄືນ ແລະເຂົາໄດ້ ເບິ່ງງູທອງແດງ ແລະເຂົາກໍ່ມີຊີວິດ

ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໂອໂບດ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຈາກໂອໂບດ, ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອາຄານກາທີ່ຢູ່ເກີນໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຊເຊ, ທາງຕາເວັນອອກ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຮ່ອມພູຊາເຣດ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ ເຂດຟາກດິພັນຂອງແມ່ນ້ຳອານອນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ, ບ່ອນທີ່ຍືນອອກມາຈາກເຂດແດນ ຂອງຊາວອາດິມໄຮ, ເພາະວ່າອານອນແມ່ນເຂດແດນຂອງໂຊເຊ, ລະຫວ່າງໂຊເຊແລະ ຊາວອາດິມໄຮ. ເພາະສະນັ້ນມັນຈິ່ງຖືກກ່າວໄວ້ໃນປຶ້ມວ່າ, ສິ່ງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຈູດໄຟຊາຮັບ, ແລະທໍລະນີອານອນ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລຳທານຕັ້ງ ຖິ່ນຖານທີ່ເອີ, ແລະມັນຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນເຂດແດນຂອງໂຊເຊ.

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນແມ່ນບໍ່ນ້ຳນີ້, ບໍ່ນ້ຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຊເຊວ່າ, ຮອບຮອມ ປະຊາຊົນ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳແກ່ເຂົາເຈົ້າເພື່ອດື່ມ. ແລ້ວອິດສະລາເອນກໍ່ຂັບຮ້ອງເພງ ນີ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳ, ເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳ, ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຂຸດມັນ, ກະສັດແຫ່ງ ປະຊາຊາດໄດ້ເຈາະມັນອອກໃນອານາຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນການປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະຈາກບໍ່ນ້ຳເຂົ້າໄປມານທານາເອນ, ແລະຈາກມານທານາເອນເຂົ້າໄປນາອາລີເອນ, ແລະຈາກນາອາລີເອນເຂົ້າໄປບາດິມທ, ແລະຈາກບາດິມທເຂົ້າໄປອີອານິນ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນທົ່ງ ພຽງໂຊເຊ, ຈາກຍອດຂອງພູທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ, ທີ່ເບິ່ງໄປທາງໜ້າຂອງທະເລຊາຍ.

ແລະ ດົມເຊ ໄດ້ສົ່ງຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄປຫາສີໂຮນກະສັດຊາວອາດົມໂຮດ້ວຍຄໍາເວົ້າສັນຕິ, ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຕາມທາງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຫັນໄປບໍ່ວ່າເຂົ້າໄປໃນທົ່ງນາ ຫຼື ເຂົ້າໄປໃນສວນອະນຸ່ນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ດື່ມນໍ້າຈາກບໍ່ນໍ້າຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຕາມທາງຫຼວງ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານເຂດແດນຂອງເຈົ້າ. ແລະ ຊີໂຮນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງລາວ, ແລະ ຊີໂຮນໄດ້ລວບລວມປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ອອກໄປເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນໃນທະເລຊາຍ, ແລະ ມາຮອດຢາຊາ, ແລະ ຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນ. ແລະ ອິດສະລາເອນໄດ້ຈົມຕີລາວດ້ວຍດາບຈົນຕາຍ ແລະ ເອົາຄອບຄອງແຜ່ນດິນຂອງລາວ ຕັ້ງແຕ່ອານອນຈົນເຖິງຢາບິກ ຈົນເຖິງແດນລູກຫຼານອາມມອນ ເພາະວ່າຢາເຊີເປັນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ. ແລະ ອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາເມືອງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ແລະ ອິດສະລາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງໝົດຂອງຊາວອາດົມໂລ, ໃນເຮດໂບນ, ແລະ ໃນເມືອງທັງໝົດທີ່ຕິດກັນກັບນີ້. ເພາະວ່າເຮດບອນແມ່ນເມືອງຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາດົມໂຮ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດດົມອັບກ່ອນໜ້ານີ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພຣະອົງຈາກອາດົມເອີຈົນເຖິງອານອນ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກນັກແກ້ປັນຫາຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງມາຍັງເຮດບອນ ເພື່ອໃຫ້ເມືອງຂອງຊີໂຮນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຖືກກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ເພາະວ່າໄຟໄດ້ອອກມາຈາກເຮດໂບນ, ເປວໄຟອອກມາຈາກເມືອງຊີໂຮນ, ແລະ ໄດ້ທໍາລາຍຈົນເຖິງດົມອັບ, ແລະ ໄດ້ກິນກິນເສົາທົນແຫ່ງອານອນ. ໂສກເສົ້າແກ່ເຈົ້າດົມອັບ, ປະຊາຊົນຂອງເຄດົມຊຖືກທໍາລາຍແລ້ວ, ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມອບໄວ້ເພື່ອຮັກສາຊີວິດ, ແລະ ລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນເຊື້ອໂຮງຂອງສີໂຮນ ກະສັດຊາວອາດົມໂຮ. ແລະ ເມັດພືດຂອງພວກເຂົາຈະພົນາດ, ຈາກເຮເຊໂບນຈົນເຖິງໂດໂບນ, ແລະ ແມ່ຍິງຍັງໄດ້ຈູດໄຟຕົ້ມເທິງດົມອັບ.

ແຕ່ອິດສະລາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທຸກເມືອງຂອງຊາວອາດົມໂຮ ແລະ ດົມເຊ ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປສອດແນມເມືອງຢາເຊີ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະ ໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາດົມໂຮທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນອອກໄປ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາກັບຄືນມາ, ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົາສູ່ບາຊານ, ແລະ ໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຂົາ, ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເຂົ້າສູ່ສົງຄາມທີ່ເອດເອອີ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບດົມເຊວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດກັບລາວດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາດົມໂຮ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕີລາວ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດ

ຂອງລາວ ຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດເຫຼືອຢູ່ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນ
ມໍລະດົກ

໒໒

ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງ
ທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອາບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະບາລາກລູກ
ຊາຍຂອງຊິບໂປໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕໍ່ຄົນອາດົມໄລ ແລະໂມອາບ
ຢ້ານກົວປະຊາຊົນຫຼາຍ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະໂມອາບຮູ້ສຶກລະອຽດ
ອ່ອນຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມອາບກ່າວແກ່ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງມິດຽນວ່າ,
ດຽວນີ້ຊຸມນຸມນີ້ຈະເລັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ຄືກັບລູກງົວເລັບສິ່ງສີຂຽວຈາກ
ທົ່ງພຽງ, ແລະບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປເປັນກະສັດຂອງໂມອາບໃນເວລານັ້ນ. ແລະ
ລາວໄດ້ສົ່ງທູດໄປຫາບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອທີ່ເມືອງເພໂທ, ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳໃນ
ແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານປະຊາຊົນຂອງລາວ, ເພື່ອເອົັນລາວມາ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ເລີຍ, ມີປະຊາຊົນໜຶ່ງອອກມາຈາກອີຢ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມໜ້າ
ແຜ່ນດິນ, ແລະພວກເຂົານຶ່ງຢູ່ດັກກັບຂ້ອຍ. ແລະດຽວນີ້ມາສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້
ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ, ຖ້າພວກເຮົາສາມາດໂຈມຕີພວກ
ເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຈົ້າ
ອວຍພອນ ພວກເຂົາກໍ່ຖືກອວຍພອນ, ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າສາບແຊ່ງ ພວກເຂົາກໍ່ຖືກສາບແຊ່ງ.
ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງໂມອັບ ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງມິດຽນກໍ່ໄດ້ໄປ, ໂດຍມີການທຳນາຍ
ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງບາລາກ
ກັບລາວ. ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ພັກຢູ່ທີ່ນີ້ຄືນນີ້, ແລະຂ້ອຍຈະຕອບພວກເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໂມອາບກໍ່ພັກຢູ່ກັບ
ບາລາອາມ.

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ ແລະຕຣັສກັບລາວວ່າ: ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ
ແມ່ນໃຜ? ແລະບາລາອາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ, ກະສັດ
ແຫ່ງໂມອາບ, ໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເອີຍ, ມີປະຊາຊົນໄດ້ອອກ
ມາຈາກອີຢ ແລະໄດ້ປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້ານຶ່ງຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ. ດຽວນີ້ມາ
ສາບແຊ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ, ຖ້າດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະສາມາດໂຈມຕີເຂົາເຈົ້າ ແລະໄລ່ເຂົາເຈົ້າ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ຕັ້ງກັບບາລາອາມວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໄປກັບພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ. ແລະ

ບາລາອາມກໍລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນ
ໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖີດ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປກັບເຈົ້າ. ແລະເຫຼົ່າຜູ້
ປົກຄອງໂມອາບໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາຫາບາລາກ ແລະເວົ້າວ່າ ບາລາອາມບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບ
ພວກເຮົາ

ແລະ ບາລາກ ໄດ້ສົ່ງຜູ້ປົກຄອງອີກ ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີກຽດສັກສິກວ່າ
ພວກກ່ອນ ແລະເຂົາເຈົ້າມາຫາບາລາອາມ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ບາລາກລູກຊາຍຂອງ
ເຊັບໄຟເວົ້າດັ່ງນີ້: ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຢ່າລັງເລທີ່ຈະມາຫາຂ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້
ກຽດເຈົ້າຢ່າງສູງ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະມາສາບແຊ່ງ
ປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະບາລາອາມກໍຕອບ ແລະເວົ້າກັບຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ,
ຖ້າບາລາກໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເງິນແລະຄຳແກ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຈະບໍ່ສາມາດ
ລະເມີດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອເຮັດມັນນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ໃນໃຈຂອງ
ຂ້ອຍ. ແລະດຽວນີ້ ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ຄອຍຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຄົນນີ້, ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງເພີ່ມເຕີມກັບຂ້ອຍ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມໃນຕອນກາງ
ຄືນ ແລະຕັ້ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ມາເອົັນເຈົ້າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຕິດຕາມ
ເຂົາເຈົ້າໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະບາລາອາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ຂີ່ລາຂອງລາວ, ແລະໄປກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງ
ຂອງໂມອາບ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງພຣະພິໄລດດ້ວຍຄວາມຕືກດແຄ້ນ ເພາະວ່າລາວໄດ້
ໄປ, ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານລາວ, ແລະລາວໄດ້ຂີ່ລາຂອງ
ລາວ, ແລະຄົນໃຊ້ສອງຄົນຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ. ແລະເມື່ອແມ່ລາໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຂວາງທາງ ແລະມີດາບຖືກຖອນອອກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແມ່ລາກໍຫັນ
ອອກຈາກທາງ ແລະໄປເຂົ້າທົ່ງພຽງ, ແລະລາວກໍຕິດແມ່ລາດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງລາວເພື່ອ
ນຳທາງມັນກັບຄືນສູ່ທາງ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຮ່ອງຂອງສວນອະງຸ່ນ, ມືຮັວຢູ່ສອງ
ຂ້າງ, ແລະແມ່ລາໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນຈົ່ງກົດຕົວເອງເຂົ້າຫາ
ກຳແພງ, ແລະໄດ້ປັບຕີນຂອງບາລາອາມເຂົ້າກັບກຳແພງ, ແລະລາວກໍຍິ່ງສືບຕໍ່ຕິດມັນ
ອີກ.

ແລະ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປຕິດອີກ, ແລະ ໄປຢືນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຄບ,
ບ່ອນທີ່ບໍ່ສາມາດຫັນໄປຂວາຫຼືຊ້າຍໄດ້. ແລະແມ່ລາໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ,

ມັນຈຶ່ງນຶ່ງລົງພາຍໃຕ້ບາລາອາມ, ແລະບາລາອາມໃຈຮ້າຍ, ແລະຕິແມ່ລາດ້ວຍໄມ້ເທົ່າ. ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດປາກຂອງແມ່ລາ, ແລະ ມັນເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ ຫຍິງແກ່ເຈົ້າ, ເຖິງເຈົ້າຕິຂ້ອຍເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້? ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ ເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ, ແລະຖ້າຂ້ອຍມີດາບຢູ່ໃນມື, ຂ້ອຍຄົງໄດ້ແທງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະລາໄດ້ເວົ້າ ກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນລາຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂົ່ມຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຂອງເຈົ້າຈົນ ເຖິງນີ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຂ້ອຍເຄີຍດູດູກເຈົ້າໂດຍການເຮັດແບບນີ້ກັບເຈົ້າບໍ່? ແລະລາຕອບ ວ່າ, ບໍ່. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງບາລາອາມ, ແລະລາໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນຂອງ ພຣະເຈົ້າຢືນຕໍ່ຕ້ານຢູ່ໃນທາງ, ມີດາບຖືກຊັກອອກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະລາໄດ້ກັ້ນລົງ ກະໂຫຍກນັບຖື. ແລະ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕິ ລາຂອງເຈົ້າເທື່ອທີສາມນີ້? ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍອອກມາເພື່ອຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ເພາະວ່າທາງ ຂອງເຈົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ລາໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຫັນອອກຈາກຂ້າ ນ້ອຍເທື່ອທີສາມນີ້. ແລະຖ້າບໍ່ໄດ້ຫັນໄປ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂ້າເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັກສາ ນັ້ນໄວ້. ແລະບາລາອາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດ ບາບ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ານ້ອຍໃນທາງເພື່ອພົບກັນ, ແລະດຽວ ນີ້ຖ້າມັນບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ທ່ານ, ຂ້ານ້ອຍຈະກັບຄືນ. ແລະ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ ບາລາອາມວ່າ, ໄປກັບພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄຳທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງ ຮັກສາໄວ້ເພື່ອເວົ້າ. ແລະ ບາລາອາມໄປກັບພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກ.

ແລະເມື່ອບາລາກໄດ້ຍິນວ່າບາລາອາມໄດ້ມາແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປພົບລາວ, ທີ່ ເມືອງດົມອາບ, ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງເຂດແດນອານອນ, ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ສ່ວນຂອງເຂດແດນ. ແລະ ບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງຄືນໄປຫາເຈົ້າເພື່ອເອີ້ນເຈົ້າບໍ່? ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມາຫາຂ້ອຍ? ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ສາມາດໃຫ້ກຽດແກ່ເຈົ້າບໍ່? ແລະ ບາລາອາມ ກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ, ດູເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ມາຫາເຈົ້າແລ້ວ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍຈະສາມາດເວົ້າຫຍັງ ໄດ້ບໍ່? ຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃສ່ເຂົ້າໃນປາກຂອງຂ້ອຍ, ນັ້ນແຫລະທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າ. ແລະ ບາລາອາມໄປກັບບາລາກ ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງຕ່າງໆຂອງບ້ານນອກ. ແລະ ບາລາກໄດ້ເສຍສະລະແກະແລະລູກງົວ, ແລະສິ່ງໃຫ້ບາລາມແລະຜູ້ປົກຄອງທີ່ຢູ່ກັບ ລາວ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະບາລາກໄດ້ພາບາລາອາມ, ນຳລາວຂຶ້ນໄປເທິງ ເສົາຂອງບາອານ, ແລະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນຈາກທີ່ນັ້ນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊົນ.

ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າກັບ ບາລາກ ວ່າ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະ ກຽມລູກງົວເຈັດຕົວ ແລະ ແກະຜູ້ເຈັດຕົວໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມ ວິທີທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບເຂົາ, ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ແລະ ບາລາອາມເວົ້າຕໍ່ບາລາກວ່າ, ຍິນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໄປ ຖ້າ ພຣະເຈົ້າຈະປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍໃນການພົບ, ແລະຄໍາໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງຕໍ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະປະກາດຕໍ່ເຈົ້າ. ແລະບາລາກຍິນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ. ແລະບາລາອາມ ໄປຖາມພຣະເຈົ້າ, ແລະລາວໄປກົງໆ, ແລະພຣະເຈົ້າປາກົດແກ່ບາລາອາມ, ແລະກ່າວຕໍ່ ລາວວ່າ ບາລາອາມ, ຂ້ອຍໄດ້ກຽມແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ນໍາລູກງົວແລະ ແກະຜູ້ຂຶ້ນຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄໍາເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງ ບາລາອາມ, ແລະເວົ້າວ່າ, ໄດ້ຫັນໄປຫາບາລາກ, ເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບ ໄປຫາເຂົາ, ແລະເຂົາກໍຍິນຢູ່ເທິງເຄື່ອງເຜີຍບູຊາຂອງລາວ, ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງ ໂມອາບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ, ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາຢູ່ເທິງລາວ. ແລະລາວໄດ້ ຍົກຄໍາປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ບາລາກກະສັດແຫ່ງໂມອັບໄດ້ສົ່ງຮຽກຂ້ອຍ ມາຈາກເມໂສໄປເດເມຍ, ຈາກພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ມາສາບແຊ່ງຢາ ໂກບໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະມາສາບແຊ່ງອິດສະຣາເອນໃຫ້ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ ພຣະເຈົ້າບໍ່ສາບແຊ່ງໄດ້ແນວໃດ? ຫຼືຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ສາບແຊ່ງໄດ້ແນວ ໃດ? ເພາະວ່າຈາກຍອດພູເຂົາຂ້ອຍຈະເຫັນລາວ, ແລະຈາກເນີນຂ້ອຍຈະສັງເກດລາວ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ປະຊາຊົນຈະອາໄສຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະຈະບໍ່ຖືກນັບໃນບັນດາປະຊາຊາດ. ໃຜໄດ້ ເຮັດໃຫ້ເມັດພືດຂອງຢາໂກບສົມບູນແລ້ວ, ແລະໃຜຈະນັບຕະກູນຂອງອິດສະຣາເອນ? ຂໍ ໃຫ້ວິນຍານຂ້ານ້ອຍຕາຍໃນບັນດາວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳ, ແລະຂໍໃຫ້ເມັດພືດຂອງຂ້າ ນ້ອຍເປັນເຫມືອນເມັດພືດຂອງເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້.

ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ? ຂ້ອຍໄດ້ເອົັນເຈົ້າ ມາເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ນີ້ເບິ່ງ, ເຈົ້າກັບອວຍພອນແທນ. ແລະບາລາອາມ ກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ຮັກສາທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃສ່ເຂົ້າໃນປາກຂອງຂ້ອຍບໍ່ ແມ່ນບໍ່? ແລະ ບາລາກ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມາກັບຂ້ອຍອີກ ໄປຫາສະຖານທີ່ອື່ນ ບ່ອນທີ່ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາວຈາກບ່ອນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນທັງໝົດ, ແລະ ສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກບ່ອນນັ້ນ.

ແລະເຂົາໄດ້ພາລາວໄປຫາຫໍສັງເກດການເທິງຍອດພູທີ່ແກະສະຫຼັກໃນທົ່ງນາ, ແລະເຂົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນ ບູຊາ. ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ: ຈົ່ງຍິນຢູ່ເທິງການບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າ

ນ້ອຍຈະໄປຖາມພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບບາລາອາມ, ແລະໄດ້ເອົາຄໍາເຂົ້າໄປໃນ
ປາກຂອງລາວ, ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫາບາລາກ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.
ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາເຂົາ, ແລະເຂົາກໍຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ຜົາໄໝ້ທັງໝົດຂອງ
ລາວ, ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄມ້ອັບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ, ແລະບາລາກໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນຫຍັງ? ແລະລາວໄດ້ເອົາຄໍາປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນມາ ແລ້ວ
ເວົ້າວ່າ: ລູກຂຶ້ນເຖິດ ບາລາກ ແລະຈົ່ງຟັງ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຟັງເຖິດ ພະຍານ, ລູກຊາຍ
ຂອງຊິບເດີ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ຈະຕົກຫົກ, ບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງມະນຸດທີ່ຈະຖືກ
ຂົ່ມຂູ່, ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍແລ້ວ, ຈະບໍ່ເຮັດບໍ່? ພຣະອົງຈະກ່າວ, ແລະຈະບໍ່ຍຶດໝັ້ນ
ບໍ່? ເບິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບເອົາການອວຍພອນ, ຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍ
ຈະບໍ່ຫັນກັບເລີຍ. ຈະບໍ່ມີຄວາມລຳບາກໃນຢາດົກບ, ແລະຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານ
ໃນອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ, ສິ່ງທີ່ສະຫງ່າງາມ
ຂອງຜູ້ປົກຄອງຢູ່ໃນລາວ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳລາວອອກຈາກອີຢິບ, ມີຄວາມ
ສະຫງ່າງາມເປັນດັ່ງສັດມີເຂົ້າດຽວແກ່ລາວ. ບໍ່ມີການທຳນາຍໃນຢາດົກບ, ບໍ່ມີການ
ພະຍາກອນໃນອິດສະຣາເອນ, ຕາມເວລາຈະຖືກເວົ້າແກ່ຢາດົກບ ແລະ ອິດສະຣາເອນ
ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດຫຍັງ? ເບິ່ງເລີຍ, ປະຊາຊົນຈະລຸກຂຶ້ນຄືກັບລູກສົງໄຕ, ແລະຈະ
ຊົມຊື່ນຄືກັບສົງໄຕ, ມັນຈະບໍ່ນອນຈົນກວ່າຈະກິນເຫຍື່ອ, ແລະດົມເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ບາດ
ເຈັບ.

ແລະບາລາກເວົ້າຕໍ່ບາລາອາມວ່າ, ຢ່າສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຢ່າອວຍພອນ
ລາວເລີຍ. ແລະ ບາລາອາມ ຕອບ ເວົ້າກັບ ບາລາກ ວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າບໍ່ ວ່າ ຄຳ
ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນ, ນັ້ນແຫລະຂ້ອຍຈະເຮັດ? ແລະບາລາກເວົ້າກັບ
ບາລາອາມວ່າ, ມານີ້, ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປສະຖານທີ່ອື່ນ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະພໍໃຈ, ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະບາລາກໄດ້ພາບາລາອາມຂຶ້ນໄປເທິງ
ຍອດພູເຟີໂກ, ບ່ອນທີ່ຍຶດອອກໄປສູ່ທະເລຊາຍ. ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ, ຈົ່ງ
ສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະກຽມລູກງົວເຈັດຕົວ ແລະແກະຜູ້ເຈັດຕົວໃຫ້
ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບລາວ, ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວ
ແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.

໒໔

ແລະເມື່ອບາລາອາມເຫັນວ່າມັນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອວຍພອນ
ອິສຣາເອນ, ລາວບໍ່ໄດ້ໄປຕາມທີ່ເຄີຍຊົມກັບລາວເພື່ອໄປພົບກັບລາງ, ແລະລາວໄດ້ຫັນ

ໜ້າຂອງລາວໄປສູ່ທະເລຊາຍ. ແລະບາລາອາມໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ, ເຫັນ
ອິດສະຣາເອນຕັ້ງຄ່າຍຕາມເຜົ່າ, ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເທິງລາວ. ແລະ
ລາວໄດ້ຮັບເອົາຄໍາປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນມາ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ບາລາອາມລູກຊາຍຂອງ
ເບໂອເວົ້າວ່າ, ຄົນທີ່ເຫັນຢ່າງແທ້ຈິງເວົ້າວ່າ, ເຂົາເວົ້າວ່າ ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ເຂັ້ມແຂງ, ຜູ້
ທີ່ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນອນ, ຕາຂອງເຂົາຖືກເປີດ. ເຮືອນຂອງເຈົ້າງາມ
ຫຼາຍເທົ່າໃດ ຢາດົກບເອີຍ, ເດັນຂອງເຈົ້າ ອິດສະລາເອນເອີຍ, ຄືກັບຮ່ອມພູທີ່ເຮັດຮົ່ມ,
ແລະຄືກັບສວນເທິງແມ່ນ້ຳ, ແລະຄືກັບເດັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປັກໄວ້, ແລະຄືກັບຕົ້ນສີດາ
ຢູ່ຂ້າງນ້ຳ. ຜູ້ຊາຍຈະອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງລາວ ແລະຈະປົກຄອງປະຊາຊາດ
ຫຼາຍ ແລະອານາຈັກໂກກຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະອານາຈັກຂອງລາວຈະເພີ່ມຂຶ້ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລາວອອກຈາກອີຢິບ, ດັ່ງຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຢູນິຄອນແກ່ລາວ,
ລາວຈະກິນປະຊາຊາດທີ່ເປັນສັດຕູຂອງລາວ, ແລະຈະດູດໄຂກະດູກອອກຈາກສ່ວນໜ້າ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະດ້ວຍລູກສອນຂອງລາວຈະຍິງທະລູສັດຕູ. ໄດ້ນອນລົງພັກຜ່ອນ
ເປັນສິ່ງໂຕ ແລະເປັນລູກສິ່ງໂຕ, ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຖືກອວຍພອນ,
ແລະຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ.

ແລະບາລາກໂກດຮ້າຍຕໍ່ບາລາອາມ, ແລະລາວຕີມືຂອງລາວ, ແລະບາລາກເວົ້າ
ກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າມາເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ນີ້ແນ່, ເຈົ້າໄດ້
ອວຍພອນເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້ແລ້ວ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຫນີໄປສະຖານທີ່ຂອງເຈົ້າເລີຍ,
ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າ, ແຕ່ດຽວນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມສະຫງ່າ
ລາສີໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ. ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບທູດຂອງ
ເຈົ້າທີ່ເຈົ້າສົ່ງມາຫາຂ້ອຍແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຖ້າບາລາກໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວທີ່
ເຕັມໄປດ້ວຍເງິນແລະຄໍາແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ສາມາດລະເມີດພຣະທໍາຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຮັດສິ່ງດີຫຼືຊົ່ວຕາມໃຈຕົນເອງໄດ້, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຕອ້ສ, ສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າ. ແລະດຽວນີ້ ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍຈະກັບໄປສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ. ມາ,
ຂ້ອຍຈະແນະນຳແກ່ເຈົ້າວ່າ ປະຊາຊົນນີ້ຈະເຮັດຫຍັງແກ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນທ້າຍສຸດ
ຂອງນີ້ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແລະລາວໄດ້ເລີ່ມເວົ້າອຸປະມາຂອງລາວ ວ່າ

ບາລາອາມ ລູກຊາຍຂອງເບໂອກ່າວວ່າ, ຊາຍຜູ້ທີ່ເຫັນແທ້ຈິງກ່າວວ່າ, ຜູ້ໄດ້ຍິນຄໍາ
ເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຮູ້ຄວາມຮູ້ຈາກຜູ້ສູງສຸດ, ແລະໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການ
ນອນ, ຕາຂອງລາວຖືກເປີດອອກ. ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດຽວນີ້,

ຂ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ດາວຈະຂຶ້ນຈາກຢາດົກບ, ຜູ້ຊາຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກ ອິດສະຣາເອນ, ແລະລາວຈະທຳລາຍພວກຜູ້ນຳຂອງໂມອາບ, ແລະຈະປ້ອນສະດົມລູກ ຊາຍທັງໝົດຂອງເຊດ. ແລະເອດິມຈະເປັນມໍລະດົກ, ແລະເອຊາວສັດຕູຂອງລາວຈະ ເປັນມໍລະດົກ, ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ກະທຳດ້ວຍກຳລັງ. ແລະຈະມີຜູ້ຖືກປຸກຂຶ້ນຈາກຢາ ດົກບ, ແລະຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກເມືອງ. ແລະເມື່ອເຫັນອາມາເລກ, ລາວຍົກຄຳ ປະຖານຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, ອາມາເລກເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຊາຊາດ ທັງຫຼາຍ, ແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຈະພົນາດ. ແລະເມື່ອເຫັນຄົນເຄໂນ, ລາວໄດ້ຍົກ ຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນແລະເວົ້າວ່າ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ແລະຖ້າເຈົ້າວາງ ຮັງຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນຫີນ, ແລະຖ້າຮັງແຫ່ງຄວາມຫລັກຫລວງກາຍເປັນຂອງເບຣໂອ, ຊາວ ອັດຊີເລຍຈະເອົາເຈົ້າເປັນເຊື້ອຂ້າ. ແລະເມື່ອເຫັນໂອກ, ລາວໄດ້ຍົກຄຳປຽບທຽບຂອງ ລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ: ໂອ້! ໂອ້! ຜູ້ໃດຈະມີຊີວິດລອດເມື່ອພຣະເຈົ້າວາງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ແລະ ຈະອອກໄປຈາກມືຂອງຄົດຕິມ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ອັດຊີເຣຍ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ ຮິບຣູ, ແລະເຂົາເຈົ້າເອງກໍຈະພົນາດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ. ແລະ ບາລາອານ ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວ ກໍ ໄປ, ໄດ້ຫັນກັບໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງລາວ, ແລະ ບາລາກ ກໍໄປຫາບ້ານຂອງລາວ.

໒໕

ແລະອິດສະຣາເອນພັກແຮມຢູ່ໃນຊົດຕິມ, ແລະປະຊາຊົນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໂດຍ ການຜົວເມຍກັບລູກສາວຂອງໂມອາບ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນການ ບູຊາຂອງຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ກິນຈາກການບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຍົດໝັ້ນ ກັບບາອານເບຣໂອ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພຣະພິໄລດຕໍ່ອິດສະຣາເອນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເອົາຜູ້ນຳທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າດວງອາທິດ, ແລະຄວາມໂກດຄວາມຮ້ອນຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນກັບຈາກອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງ ອິດສະລາເອນວ່າ, ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂ້າຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພິທີກັບ ບາອານເບຣໂອ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ມາແລະນຳ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປຫາແມ່ຍິງຊາວມິດຽນຕໍ່ໜ້າໂມເຊ ແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງ ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍລັງຮ້ອງໂຫ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເມື່ອຟິເນຮັສ ລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ ໄດ້ເຫັນ, ລາວລຸກຂຶ້ນຈາກກາງຊຸມນຸມ, ແລະຖືໂຊ່ຕີໄວ້ໃນມືຂອງລາວ ເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງຊາຍຊາວ ອິດສະລາເອນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ ແລະແທງທັງສອງຄົນ ທັງຊາຍຊາວອິດສະລາເອນ

ແລະຜູ້ຍິງຜ່ານມິດລູກຂອງນາງ ແລະພະຍາດກໍ່ຢຸດລົງຈາກລູກຫຼານອິດສະລາເອນ ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍໃນພະຍາດລະບາດນັ້ນມີສິ່ງສິບສີ່ພັນຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊວ່າ Phinehas ລູກຊາຍຂອງ Eleazar ລູກຊາຍຂອງ Aaron ປະໂລຫິດ ໄດ້ຢຸດຄວາມໂກດຂອງຂ້ອຍຈາກລູກຊາຍຂອງ Israel, ເພາະວ່າລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງຂ້ອຍໃນບັນດາ ພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳລາຍລູກຊາຍຂອງ Israel ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງ ຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຈຶ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພັນທະສັນຍາແຫ່ງ ສັນຕິພາບແກ່ລາວ, ແລະມັນຈະເປັນກັບລາວແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ ເປັນພັນທະສັນຍາຂອງຕໍາແໜ່ງປະໂລຫິດນິລັນດອນ ເພາະວ່າລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງລາວ ແລະລາວໄດ້ປະຕິບັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານ ອິດສະລາເອນ ແຕ່ຊື່ຂອງຊາວອິດສະລາເອນທີ່ຖືກຕີຕາຍ, ຜູ້ທີ່ຖືກຕີພ້ອມກັບແມ່ຍິງ ຊາວມິດຽນ, ແມ່ນແຊມບຣີ, ລູກຊາຍຂອງຊານມອນ, ຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງ ຊິເມໂອນ. ແລະຊື່ຂອງຜູ້ຍິງຊາວມິດຽນທີ່ຖືກຕີນັ້ນແມ່ນຄາສປີ, ລູກສາວຂອງຊູຣ, ຜູ້ ປົກຄອງຊາດໂອນດິມທ, ເຊິ່ງເປັນເຮືອນຄອບຄົວຂອງມິດຽນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊວ່າ: ຈຶ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນວ່າ ຈຶ່ງ ເປັນສັດຕູກັບພວກຊາວມິດຽນ ແລະໂຈມຕີພວກເຂົາ. ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນສັດຕູກັບ ເຈົ້າດ້ວຍການຫຼອກລວງ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຫຼອກລວງເຈົ້າຍ້ອນເຫດຜົນ, ແລະ ຍ້ອນເຫດຄາສປີ ລູກສາວຂອງຜູ້ປົກຄອງມິດຽນ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ ຖືກຕີໃນອັນແຫ່ງການຕີຍ້ອນເຫດຜົນ.

໒໖

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕີ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊແລະ ເອເລອາຊາປະໂລຫິດວ່າ, ຈຶ່ງເອົາການນັບຈຳນວນຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍ ອິດສະລາເອນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ ອອກໄປຮີບໄປອິດສະລາເອນ.

ແລະດິມເຊແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເວົ້າຢູ່ອາຣາບິດແຫ່ງດິມອັບເທີງແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນຕໍ່ໜ້າເຢຣີໂຄ ກ່າວວ່າ ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບ ດິມເຊ, ແລະລູກຫຼານອິສຣາເອນທີ່ອອກມາຈາກອີຢິບ, ຮູບເປັນລູກຊາຍທຳອິດຂອງ

ອິດສະຣາເອນ, ລູກຊາຍຂອງຮູເບນແມ່ນເອໂນກ, ແລະຕະກູນຂອງເອໂນກ, ຕະກູນຂອງ ພາລລູ. ແກ່ເຮສຣອນ, ປະຊາຊົນຂອງອັສໂຣເນອີ; ແກ່ຄາມີ, ປະຊາຊົນຂອງຄາມີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຮູເບນ, ແລະການນັບຂອງພວກເຂົາແມ່ນສີ່ສິບສາມພັນເຈັດຮ້ອຍ ສາມສິບ.

ແລະລູກຊາຍຂອງພາລລູຄືເອລີອາບ. ແລະລູກຊາຍຂອງເອລີອັບ ຄື ເນມູເອນ, ດາທານ ແລະ ອາບິຣິນ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຈາກຊຸມນຸມ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ລູກຂຶ້ນ ຕໍ່ຕ້ານເີນເຊແລະອາໄຣນໃນຊຸມນຸມຂອງໂຄຣະ, ໃນການລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນກິນພວກເຂົາແລະໂຄຣະ ໃນຄວາມຕາຍຂອງຊຸມນຸມຂອງ ລາວ, ເມື່ອໄຟໄດ້ທຳລາຍຄົນຫ້າສິບແລະສອງຮ້ອຍ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນ ສັນຍານ. ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງໂຄຣະບໍ່ໄດ້ຕາຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ, ຄົນຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ: ແກ່ນາມູເອນ, ຄົນນາມູ ເອນໄລ; ແກ່ຢາມິນ, ຄົນຢາມິນໄລ; ແກ່ຢາຄິນ, ຄົນຢາຄິນໄລ. ແກ່ເຊຣາ, ປະຊາຊົນ ເຊຣາເອ; ແກ່ຊາອຸນ, ປະຊາຊົນຊາອຸລີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຊີເມໂອນຈາກການນັບ ປະຊາກອນຂອງພວກເຂົາ, ຊາວສອງພັນແລະສອງຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງຢູດາແມ່ນເອີແລະໂອນານ, ແລະເອີກັບໂອນານໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນ ຄານາອານ. ແລະລູກຊາຍຂອງຢູດາກາຍເປັນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຊີໄລມີມິຕະກູນ ຊີໄລນີ, ເພເຣສມິຕະກູນເພເຣສີ, ເຊຣາມິຕະກູນເຊຣາອີ. ແລະ ກາຍເປັນ ເຫຼົ່າ ລູກຊາຍ ຟາເຣສ ແກ່ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງຢູດາຕາມການກວດສອບຂອງພວກເຂົາ, ເຈັດສິບ ຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ໂທລາ, ຕະຫຼອດໂທ ລາອິດ; ແກ່ຟິວ, ຕະຫຼອດຟິວອິດ ກັບອີຢາຊູບ, ປະຊາຊົນອີຢາຊູບ; ກັບຊຳຣຳ, ປະຊາຊົນ ຊຳຣຳມີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງອິດຊາຄາຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫົກສິບ ສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແກ່ເຊເຣດ, ຕະຫຼອດເຊເຣດ; ແກ່ອັນລອນ, ຕະຫຼອດອັນລອນ; ແກ່ອັນເລນ, ຕະຫຼອດອັນເລນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເຊ ບູລຸນຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫົກສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງກາດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຊາໂຟນ, ຕະກູນຊາໂຟນໄນທ໌ ; ຮັກກີ, ຕະກູນຮັກກີໄທ້ ; ຊູນີ, ຕະກູນຊູນີໄທ້ ; ແກ່ຊາວ Azene, ປະຊາຊົນຂອງ Azene; ແກ່ຊາວ Addi, ປະຊາຊົນຂອງ Addi ແກ່ອາໂຣດີ, ປະຊາຊົນອາໂຣອາດີ; ແກ່ອາຣີເອນ, ປະຊາຊົນອາຣີເອລີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງລູກຫຼານກາດຕາມການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິລິບສິພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງອາເຊີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ຢາມິນ, ຕະຫຼອດຢາມິນີ; ແກ່ຢຊູ, ຕະຫຼອດຢຊູອີ; ແກ່ບາເລຍ, ຕະຫຼອດບາເລຍອີ. ແກ່ໂຄເບີ, ປະຊາຊົນຂອງໂຄເບີອີ; ແກ່ເມນຄີເອນ, ປະຊາຊົນຂອງເມນຄີເອນີ. ແລະຊື່ລູກສາວຂອງອາເຊີແມ່ນຊາຮາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງອາເຊີຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິລິບສາມພັນສິ້ຣ້ອຍ.

ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ມະນັດເສ ແລະ ເອັບຣາອິມ.

ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ: ແກ່ມາຄີ, ປະຊາຊົນມາຄີໂຮທ໌ ; ແລະມາຄີໄດ້ເກີດກີເລອາດ, ແກ່ກີເລອາດ, ປະຊາຊົນກີເລອາດໄດທ໌ . ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງກີເລອາດ: ອາຄີເອເຊີ, ຊົນເຜົ່າອາຄີເອເຊີໂຮທ໌ ; ເຄເລກ, ຊົນເຜົ່າເຄເລກີໂຮທ໌ . ແກ່ເອສຣີເອນ, ປະຊາຊົນເອສຣີເອລີ; ແກ່ເຊເຄມ, ປະຊາຊົນຊີເຄມີ. ແກ່ຊີແມເອີ, ປະຊາຊົນຊີແມເອີອີ, ແລະແກ່ໂອເຟີ, ປະຊາຊົນໂອເຟີອີ. ແລະຕໍ່ກັບຊານປາດ ລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ, ບໍ່ມີລູກຊາຍເກີດແກ່ລາວ, ແຕ່ມີພຽງລູກສາວ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມານາ, ໂວນາ, ເອກລາ, ມິນຄາ, ແລະເທີຊາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າມະນັດເສຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫ້າສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມ: ຂອງສຸທາລາ, ຄົນສຸທາລາ; ຂອງທາອານາກ, ຄົນທາຮານີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງສຸທາລາ, ຄີເອເດັນ, ປະຊາຊົນຂອງເອເດັນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເອຟຣາອິມຈາກການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບສອງພັນຫ້າຮ້ອຍ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າລູກຊາຍໂຢເຊັບຕາມຊົນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ລູກຊາຍຂອງເບ້ນຢາມິນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ບາເລ, ຕະຫຼອດບາລີ; ແກ່ອາຊູເບີ, ຕະຫຼອດອາຊູເບີອີ; ແກ່ອາຄີຮານ, ຕະຫຼອດອາຄີຮານີ.

ແກ່ໂຊຟານ, ປະຊາຊົນຂອງໂຊຟານີສ. ແລະລູກຊາຍຂອງບາເລກໍ່ຄື ອາດາ ແລະ ໂນເອມານ, ສ່ວນອາດາມີປະຊາຊົນຊື່ວ່າອາດາຣີ, ແລະໂນເອມານມີປະຊາຊົນຊື່ວ່າໂນເອ

ມານີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເປັນຢາມິນຕາມຕະຫຼາດຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການນັບ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບຫ້າພັນຫ້າຮ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງດານຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕໍ່ຊູຮາມ, ຊິນຊູຮາມາຍ, ເຫຼົ່າ
ນີ້ແມ່ນຕະຫຼອດຂອງດານຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ປະຊາຊົນຊູຮາມາຍທັງໝົດຕາມ
ການສໍາມະໄນມີຫົກສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ອາຊີເອນ, ຕະກູນອາຊີເອນ;
ແກ່ກາວນີ, ຕະກູນກາວນີ. ແກ່ເຢເຊີ, ປະຊາຊົນເຢເຊີ; ແກ່ເຊນເລັມ, ປະຊາຊົນເຊນເລ
ມີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງນັບທາລີຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສີ່ສິບພັນ
ແລະສາມຮ້ອຍ.

ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ຫົກແສນພັນຄົນ, ໜຶ່ງພັນເຈັດຮ້ອຍ
ສາມສິບຄົນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິມເຊວ່າ ແຜ່ນດິນຈະຖືກແບ່ງໃຫ້ເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຮັບ
ເປັນມໍລະດົກຕາມຈຳນວນຊື່. ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເຈົ້າຈະເພີ່ມມໍລະດົກ, ແລະ
ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນນ້ອຍກວ່າ ເຈົ້າຈະຫຼຸດມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບ
ມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກນັບ. ແຜ່ນດິນຈະຖືກແບ່ງອອກໂດຍການຈັບ
ສະຫຼາກຕາມຊື່, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຕາມເຜົ່າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະແບ່ງການມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໂດຍການຈັບສະຫຼາກລະຫວ່າງຄົນຫຼາຍກັບຄົນ
ໜ້ອຍ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ເກດຊອນ, ຕະຫຼອດ
ເກດຊອນ; ແກ່ຄາອັດ, ຕະຫຼອດຄາອາທິ; ແກ່ເມຣາຣີ, ຕະຫຼອດເມຣາຣີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ຊົນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍເລວີ: ຊົນເຜົ່າໄລເບນີ, ຊົນເຜົ່າເຮໂບຣນີ, ຊົນເຜົ່າໂຕເຣ, ແລະ
ຊົນເຜົ່າມູຊີ, ແລະໂກຣາດໄດ້ເກີດອໍາຣາມ. ແຕ່ຊື່ຂອງແມ່ຍິງຂອງລາວແມ່ນເຢຄາເບດ,
ລູກສາວຂອງເລວີ, ຜູ້ທີ່ເກີດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເລວີໃນອີຢິບ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ໄມເຊ
ແລະມາຣຽມເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ອໍາຣາມ. ແລະອາໂຣນມີບຸດຊື່ ນາດາບ,
ອາບິຮຸດ, ເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ. ແລະນາດາບກັບອາບິຮຸດໄດ້ຕາຍໃນເວລາທີ່ພວກ
ເຂົາຖວາຍໄຟແປກປອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທະເລຊາຍຊິນາຍ. ແລະພວກເຂົາ
ກາຍເປັນຈາກການນັບຂອງພວກເຂົາສາມແລະຊາວພັນ, ທຸກຜູ້ຊາຍຈາກເດືອນເກີດ

ແລະຂຶ້ນໄປ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຖືກນັບຮ່ວມກັນໃນກາງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່າສ່ວນແບ່ງບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນກາງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.

ແລະນີ້ແມ່ນການນັບຂອງດິນເຊ ແລະ ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກວດກາລູກ ຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງອາຣາບິດແຫ່ງດິນອາບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ເມືອງ ເຢຣິໂຄ. ແລະໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຄີຍຖືກດິນເຊແລະອາໄສນາວກາດໃນເວລາ ທີ່ພວກເຂົາກວດກາລູກຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງຊົນນາຍ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຕາຍໃນຖິ່ນກັນດານ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໂວ້ຈາກ ພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ, ຍົກເວັ້ນຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຣີຟນເນ, ແລະເຢຊູອາລູກ ຊາຍຂອງນູນ.

໒໗

ແລະລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງຊານປາດ ລູກຊາຍໂອເຟີ, ລູກຊາຍກາລາດ, ລູກຊາຍ ນາຄີ, ຈາກປະຊາຊົນມານັດເຊ, ຈາກລູກຫຼານໂຢເຊັບ, ໄດ້ມາເຖິງ, ແລະຊື່ຂອງພວກ ນາງແມ່ນ: ນາອາລາ, ດິນອາ, ເອັກລາ, ເມນຄາ, ແລະເທີຊາ. ແລະຍິນດີໜ້າດິນເຊ, ແລະຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມ ທັງໝົດ ຢູ່ປະຕູພະລັບພະລາແຫ່ງພະຍານ, ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພໍຂອງພວກເຮົາຕາຍໃນ ທະເລຊາຍ, ແລະຕົວເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທ່ານກາງຊຸມນຸມທີ່ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໃນຊຸມນຸມຂອງໂຄຣາ, ເພາະວ່າເຂົາຕາຍຍ້ອນບາບຂອງເຂົາເອງ, ແລະລູກຊາຍບໍ່ໄດ້ ເກີດແກ່ເຂົາ. ຢ່າໃຫ້ຊື່ຂອງພໍ່ພວກເຮົາຖືກລືບລ້າງອອກຈາກທ່ານກາງປະຊາຊົນຂອງ ເຂົາ, ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີລູກຊາຍ. ຈິ່ງໃຫ້ການຄອບຄອງແກ່ພວກເຮົາໃນທ່ານກາງພີ່ນ້ອງ ຂອງພໍ່ພວກເຮົາ. ແລະດິນເຊໄດ້ນໍາການພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບດິນເຊ, ເວົ້າວ່າ, ລູກສາວຂອງຊານປາດໄດ້ເວົ້າ ຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ພວກນາງເປັນການຄອບຄອງມໍລະດົກ ທ່ານກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງພວກນາງ, ແລະເຈົ້າຈະມອບມໍລະດົກຂອງພໍ່ຂອງພວກ ນາງໃຫ້ແກ່ພວກນາງ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ກ່າວວ່າ, ຖ້າຊາຍ ຄົນໃດຕາຍ ແລະບໍ່ມີລູກຊາຍ, ທ່ານຈະໂອນມໍລະດົກຂອງລາວໃຫ້ລູກສາວຂອງລາວ, ຖ້າລາວບໍ່ມີລູກສາວ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ຖ້າລາວ ບໍ່ມີພີ່ນ້ອງ, ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ລາວ. ຖ້າພໍ່ຂອງລາວບໍ່ມີພີ່ນ້ອງ,

ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ຍາດທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດຂອງລາວຈາກເຜົ່າຂອງລາວ, ເພື່ອຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ, ແລະນີ້ຈະເປັນກົດໝາຍການພິພາກສາສໍາລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງແກ່ດົມເຊ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບດົມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ, ຄືພູເຂົາເນບີນີ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຄານານ, ທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນເປັນກໍາມະສິດ. ແລະເຈົ້າຈະເຫັນມັນ, ແລະເຈົ້າກໍຈະຖືກເກັບກໍາໄປຫາບັນດາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ອາໂຣນອ້າຍຊາຍຂອງເຈົ້າຖືກເກັບກໍາໄປຢູ່ພູເຂົາໄຮ. ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ລະເມີດຄໍາຂອງເຮົາໃນທະເລຊາຍຊິນ, ໃນເວລາທີ່ບັນດາຊຸມນຸມດໍຕ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດ, ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດຢູ່ທີ່ນ້ຳຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການໄດ້ຖຽງໃນກາເດຊໃນທະເລຊາຍຊິນ. ແລະດົມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາວິນຍານ ແລະ ເນື້ອໜັງທັງປວງ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຢູ່ເໝືອຊຸມນຸມນີ້ ຜູ້ທີ່ຈະອອກໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຈະນໍາພາເຂົາເຈົ້າອອກໄປ, ແລະຜູ້ທີ່ຈະນໍາພາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາ, ເພື່ອຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນເໝືອນແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ, ຈົ່ງເອົາໂຍຊິວລູກຊາຍຂອງນູມມາຫາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ມີວິນຍານຢູ່ໃນຕົວເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມືຂອງເຈົ້າເທິງເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງລາວຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະເຈົ້າຈະສັ່ງໃຫ້ລາວຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າຈະສັ່ງກ່ຽວກັບລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ສະຫງ່າລາສີຂອງເຈົ້າແກ່ລາວ, ເພື່ອວ່າພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະເຊື່ອຟັງລາວ. ແລະລາວຈະຍືນຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະພວກເຂົາຈະຖາມລາວກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງການສະແດງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຕາມຄໍາເວົ້າຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະອອກໄປ, ແລະຕາມຄໍາເວົ້າຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາ, ທັງລາວເອງ ແລະບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ, ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ.

ແລະດົມເຊໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ, ແລະໄດ້ພາໂຍຊູວານາຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະໂລຫິດເອເລອາຊາ ແລະຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ ແລະລາວໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ, ແລະສ້າງຕັ້ງລາວດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບດົມເຊ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດິນເຊວ່າ ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ລູກຫລານອິດສະລາເອນ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂອງຖວາຍຂອງເຮົາ ເຄື່ອງບູຊາຂອງເຮົາ ເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຮົາທີ່ເປັນກິນຫອມ ເຈົ້າຕ້ອງລະມັດລະວັງຖວາຍແກ່ເຮົາໃນງານບຸນຂອງເຮົາ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເຈົ້າຈະນຳມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືລູກແກະອາຍຸບົດຮວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີສອງຕິດຕໍ່ມື້ເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເຈົ້າຈະຖວາຍລູກແກະຕົວໜຶ່ງໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະລູກແກະຕົວທີສອງໃນຕອນແລງ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແບ່ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງເອຟາເຂົ້າໄປໃນການບູຊາທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງອິນ. ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ທີ່ໄດ້ຖືກຖວາຍຢູ່ເທິງພູເຂົາຊິນາຍ ເປັນກິນຫອມທີ່ພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຄື່ອງສັກການເທຂອງມັນສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງອິນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ, ໃນບ່ອນບໍລິສຸດເຈົ້າຈະເທເຄື່ອງສັກການເທເຫຼົ່າແຮງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະລູກແກະຕົວທີ່ສອງ ເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ, ຕາມການບູຊາຂອງມັນ ແລະຕາມການຖວາຍເຫຼົ່າຂອງມັນ, ເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະໃນວັນສະບາຕິດ, ເຈົ້າຈະນຳມາສອງຕົວລູກແກະອາຍຸບົດທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ, ແລະແບ່ງລະອຽດສອງສ່ວນສົບທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕົ້ນ, ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງວັນສະບາຕິດໃນວັນສະບາຕິດ ເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ນຂອງມັນ.

ແລະໃນເດືອນໃໝ່, ທ່ານຈະນຳມາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກງົວສອງຕົວຈາກງົວ, ແລະແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະອາຍຸບົດຮວເຈັດຕົວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ. ສາມສ່ວນສົບຂອງແບ່ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສົບຂອງແບ່ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ, ສົບສ່ວນໜຶ່ງຂອງແບ່ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງຕົວ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິນຫອມ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການຖວາຍເຫຼົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນເຄິ່ງໜຶ່ງອິນສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສ່ວນທີ່ສາມອິນສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ. ແລະສ່ວນທີ່ສີ່ອິນຈະເປັນເຫຼົ່າອະງຸ່ນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ, ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທຸກເດືອນຕະຫຼອດທັງປີ.

ແລະແບ່ງໜຶ່ງຕົວອອກຈາກແບ່ງກ່ຽວກັບບາບສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຕະຫຼອດ, ຈະຖືກເຮັດ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ນຂອງມັນ.

ແລະໃນເດືອນທຳອິດ ວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນ ເປັນວັນປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ. ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນນີ້ແມ່ນງານບຸນ, ເຈັດວັນເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ. ແລະມີທຳອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າສັກສິດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ. ແລະທ່ານຈະນຳມາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກງົວ ສອງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕ, ມັນຈະເປັນສັດບໍ່ມີຕຳໜີ ສຳລັບທ່ານ. ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດປະສົມກັບນ້ຳມັນ, ສາມ ສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ. ເຈົ້າຈະເຮັດສິບ ສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະທັງເຈັດໂຕ. ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ທັງໝົດຂອງເຂົາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແບບປົກກະຕິ. ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມນິທຸກຖວາຍເປັນເວລາເຈັດວັນ, ເປັນຂອງຂວັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີ ກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຈົ້າຈະ ເຮັດເຄື່ອງບູຊາດຽມຂອງມັນ. ແລະວັນທີ່ເຈັດທີ່ເອີ້ນວ່າສັກສິດຈະເປັນວັນສຳລັບທ່ານ ທັງຫລາຍ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນນີ້.

ແລະໃນວັນຂອງຜົນໃໝ່, ເມື່ອເຈົ້ານຳສະເໜີເຄື່ອງບູຊາໃໝ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນ ເທດສະການອາທິດ, ມັນຈະເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານ ຂ້າທາດໃດໆທັງສິ້ນ. ແລະທ່ານຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍເປັນກິ່ນຫອມ ທີ່ພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື ລູກງົວສອງໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ແລະລູກແກະອາຍຸປີ ດຽວເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດປົນກັບນ້ຳມັນ, ສາມ ສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ. ສິບສ່ວນໜຶ່ງ ສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະເຈັດໂຕ, ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕເພື່ອ ບາບ, ເພື່ອຖືກບາບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ນອກຈາກເຊັ່ນ: ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຖວາຍ ຕະຫຼອດເວລາ ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການເສຍສະຫລະຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ, ມັນຈະເປັນ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີສຳລັບເຈົ້າ, ແລະການຖວາຍເຫຼົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໒໐

ແລະໃນເດືອນທີເຈັດ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ຈະເປັນການຊຸມນຸມບໍລິສຸດແກ່ພວກ ເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ, ມັນຈະເປັນມື້ແຫ່ງສັນຍານສຳລັບພວກ ເຈົ້າ. ແລະທ່ານຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື ລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງ

ເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ, ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະ ສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ ສິບສ່ວນໜຶ່ງສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກ ແກະເຈັດໂຕ, ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ ພວກເຈົ້າ. ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງວັນເດືອນໃໝ່, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະເຄື່ອງບູຊາ ຂອງພວກເຂົາ ແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງພວກ ເຂົາ ເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນນີ້ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະ ທໍລະມານວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆທັງສິ້ນ. ແລະທ່ານຈະນຳ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍເປັນກິນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປົດຮວເຈັດໂຕ, ມັນຈະເປັນສັດ ທີ່ບໍ່ມີດຳໜີສຳລັບທ່ານ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ, ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ ສິບສ່ວນ ໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະທັງເຈັດໂຕ, ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ເພື່ອ ບາບ, ເພື່ອເຖິງບາບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາເຖິງບາບ, ແລະເຄື່ອງ ເຜົາບູຊາປົກກະຕິ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງມັນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ເປັນກິນຫອມທີ່ຊື່ນໃຈ, ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້ ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ ທັງຫຼາຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າໃຊ້ໃດໆ, ແລະຈົ່ງສະຫຼອງງານບຸນນັ້ນແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດວັນ. ແລະເຈົ້າຈະນຳມາເຄື່ອງເຜົາທັງໝົດເປັນເຄື່ອງ ຖວາຍເປັນກິນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນວັນທຳອິດ: ລູກງົວສິບສາມໂຕ, ແກະ ຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປົດຮວສິບສີ່ໂຕ, ພວກມັນຕ້ອງບໍ່ມີດຳໜີ. ການບູຊາຂອງ ເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ, ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ ສຳລັບ ລູກງົວທັງສິບສາມໂຕ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ ສຳລັບແກະຜູ້ທັງສອງ ໂຕ. ສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະສິບສີ່ໂຕ, ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກ ແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງ ພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ແລະໃນວັນທີ່ສອງ: ລູກງົວສິບສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປິດສິບສີ່ໂຕທີ່ ບໍ່ມີດຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ,

ແກະຜູ້, ແລະ ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງມັນ, ຕາມການຕິຄວາມຂອງມັນ. ແລະແບ້
ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ຫຼາຍຕິດກ່ຽວກັບບາບ, ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝິດຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີສາມ: ລູກງົວສິບເອັດຕິດ, ແກະຜູ້ສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸປີສິບສີ່ຕິດທີ່ບໍ່ມີ
ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແກ່ລູກງົວ, ແກ່
ແກະຜູ້, ແລະ ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການກຳນົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ຫຼາຍຕິດກ່ຽວກັບບາບ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝິດຢ່າງ
ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນທີ່ສີ່: ລູກງົວສິບຕິດ, ແກະຜູ້ສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສິບສີ່ຕິດທີ່ບໍ່ມີ
ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະ
ຜູ້, ແລະ ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ແບ້ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ຫຼາຍຕິດກ່ຽວກັບບາບ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝິດຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີ່ຫ້າ: ລູກງົວເກົ້າຕິດ, ແກະຜູ້ສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສິບສີ່ຕິດທີ່ບໍ່ມີ
ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ,
ແກະຜູ້, ແລະ ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ເພື່ອບາບ, ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່
ຖາວອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນມື້ທີ່ຫົກ: ລູກງົວແປດຕິດ, ແກະຜູ້ສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສິບສີ່ຕິດທີ່ບໍ່ມີ
ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະ
ຜູ້, ແລະ ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະແບ້ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ຫຼາຍຕິດກ່ຽວກັບບາບ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ
ທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດົມຂອງພວກເຂົາ.

ໃນວັນທີ່ເຈັດ: ລູກງົວເຈັດຕິດ, ແກະຜູ້ສອງຕິດ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວສິບສີ່ຕິດທີ່ບໍ່ມີ
ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະ
ຜູ້, ແລະ ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕິຄວາມໝາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະແບ້ໜຶ່ງຕິດອອກຈາກແບ້ຫຼາຍຕິດກ່ຽວກັບບາບ, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ

ທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ນຂອງພວກເຂົາ. ແລະໃນວັນທີ່ແປດຈະມີການປະຊຸມປົດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ ໃນວັນນັ້ນ. ແລະທ່ານຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດເປັນກິນຫອມທີ່ຖວາຍຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີ ຕຳໜີ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະ ຜູ້, ແລະ ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຈັດການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ, ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາຕົ້ນຂອງພວກເຂົາ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະເຮັດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເທດສະການຂອງທ່ານ, ນອກຈາກຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ, ແລະສິ່ງສະໝັກໃຈຂອງທ່ານ, ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຂອງທ່ານ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍແບບສິ່ງຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມລອດພັນຂອງທ່ານ.

໑໐

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແກ່ໂມເຊ. ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ: ນີ້ແມ່ນພຣະດຳລັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ. ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ສາບານຄຳສັນຍາຕໍ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືສາບານຄຳສັດຕະຍາ, ຫຼືຜູກມັດຕິນເອງດ້ວຍການຜູກມັດກ່ຽວກັບ ຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ຈະບໍ່ລະເມີດຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງ ລາວ, ລາວຈະຕ້ອງເຮັດ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼື ຜູກມັດຂໍຜູກມັດໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງໃນໄວໜຸ່ມຂອງນາງ, ແລະຖ້າພໍ່ຂອງນາງໄດ້ ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງນາງ ແລະພັນທະຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານ ຂອງນາງ ແລະພໍ່ຂອງນາງນຶ່ງເຈົ້າ, ແລ້ວຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງຈະຕັ້ງຢູ່, ແລະ ພັນທະທັງໝົດທີ່ນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ. ຖ້າພໍ່ຂອງ ນາງປະຕິເສດຢ່າງແຮງໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະ ພັນທະທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ພັນທະເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງນາງໄດ້ປະຕິເສດ.

ຖ້າແຕ່ນາງໄດ້ກາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍ, ແລະການອະທິຖານຂອງນາງຢູ່ເທິງນາງ ຕາມການແຍກຂອງອິມຟິປາກຂອງນາງ, ເຊິ່ງນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ,

ແລະຖ້າຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ຍິນ ແລະນຶ່ງເຖິງຕໍ່ນາງໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ດັ່ງນັ້ນຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່. ຖ້າຜູ້ຊາຍຂອງນາງປະຕິເສດໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະ ພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະບໍ່ຄົງຢູ່, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍໄດ້ປະຕິເສດນາງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ.

ແລະຄຳສັນຍາຂອງແມ່ຫມ້າຍ ແລະຂອງຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ, ເທົ່າໃດກໍ່ຕາມທີ່ນາງສັນຍາຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ. ຖ້າແຕ່ວ່າໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຊາຍຂອງນາງ, ຄຳສາບານຂອງນາງ, ຫຼືຄຳກຳນົດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງພ້ອມດ້ວຍຄຳສາບານ, ແລະຖ້າຜົວຂອງນາງໄດ້ຍິນ ແລະຢູ່ງຽບກັບນາງ ແລະບໍ່ປະຕິເສດນາງ, ແລ້ວການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ ກໍຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກອິນຝປາກຂອງນາງຕາມຄຳອະທິຖານຂອງນາງ ແລະຕາມພັນທະທີ່ຜູກມັດຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະບໍ່ຄົງຢູ່ກັບນາງ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ. ທຸກຄຳອະທິຖານ ແລະ ທຸກຄຳສາບານຂອງພັນທະທີ່ຈະທຳຮ້າຍວິນຍານ, ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະສ້າງຕັ້ງມັນໃຫ້ນາງ, ແລະ ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະເອົາມັນອອກ. ຖ້າແຕ່ລາວຢູ່ງຽບຈາກມື້ໜຶ່ງໄປອີກມື້ໜຶ່ງ, ລາວກໍຈະສ້າງຕັ້ງຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ, ແລະພັນທະທີ່ຢູ່ເທິງນາງ ລາວກໍຈະສ້າງຕັ້ງໃຫ້ນາງ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ຢູ່ງຽບໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ ຫຼັງຈາກວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ລາວກໍຈະຮັບເອົາບາບຂອງລາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງແກ່ໂຮມເຊ, ລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍ ແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະລະຫວ່າງພໍ່ແລະລູກສາວໃນໄວໜຸ່ມໃນເຮືອນພໍ່.

໖໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂຮມເຊ ວ່າ, ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຈາກຂາວມິດຽນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ. ແລະໂຮມເຊໄດ້ເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ: ຈົ່ງອາວຸດຜູ້ຊາຍຈາກພວກເຈົ້າ ແລະຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອໂຈມຕີມິດຽນ ເພື່ອສິ່ງການແກ້ແຄ້ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ມິດຽນ. ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຈາກທຸກເຜົ່າຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ຈົ່ງສົ່ງໄປເພື່ອສູ້ຮົບ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນັບອອກຈາກພັນຄົນຂອງ

ອິດສະຣາເອນ, ຄົນລະພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ສິບສອງພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດເພື່ອເຂົ້າສູ່ການສູ້ຮົບ. ແລະເມື່ອເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ, ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພົນເຮັດສູນຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລທິດ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດ, ແລະແກສັນຍານຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ກັບມິດຽນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເມື່ອແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກກະສັດມິດຽນພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ, ຄິເອວີ, ເຣເກັມ, ຊູຣ໌, ຮູຣ໌, ແລະເຣບາ, ຫ້າກະສັດຂອງມິດຽນ, ແລະບາລາອານລູກຊາຍຂອງເບໂອຣ໌ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າດ້ວຍດາບພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ປ້ອນແມ່ຍິງມິດີອານ, ຖິງຂອງຂອງພວກເຂົາ, ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ, ຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຜົາທຸກເມືອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນອາໄສ ແລະບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເອົາ ທັງໝົດ ຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທັງໝົດ ຂອງລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກ ຄົນ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເຊລີຍ, ຂອງລັບ ແລະຂອງຍາດມາຕໍ່ໜ້າເມືອງ, ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາພໍ່ສາສະໜາ ແລະຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ ທີ່ຄ່າຍໃນອາຣາບິດແຫ່ງເມືອງອາບ, ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເຢຣິໂຄ. ແລະເມື່ອ ແລະເອເລອາຊາປະໂລທິດ ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ອອກໄປພົບພວກເຂົານອກຄ່າຍ. ແລະເມື່ອເຊສໄດ້ເກີດແຄ້ນຕໍ່ຜູ້ຄຸມຂອງກຳລັງ, ຜູ້ບັນຊາການແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍທີ່ກຳລັງມາຈາກແຖວສູ້ຮົບຂອງສິງຄາມ. ແລະເມື່ອເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປະຢັດຊີວິດຍິງທຸກຄົນໄວ້? ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫັນໄປຕາມຄຳຂອງບາລາອານ ແລະ ນອງຂ້າມຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຫດຜົນ, ແລະ ໂລກກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະດຽວນີ້ ຈຶ່ງຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນບັນດາຂອງລັບ, ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຕຽນນອນຂອງຜູ້ຊາຍ, ຈຶ່ງຂ້າເສຍ. ແລະທັງໝົດແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກການນອນກັບຜູ້ຊາຍ, ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດ. ແລະພວກເຈົ້າຈຶ່ງດັ່ງຄ່າຍຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດມື້, ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ ແລະຄົນທີ່ລ່າຜັດຜູ້ຖືກຂ້າຈະຕ້ອງຖືກຂ້າລະໃນມື້ທີສາມ ແລະໃນມື້ທີເຈັດ, ທັງພວກເຈົ້າ ແລະເຊລີຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະທຸກຜ້າປົກຄຸມ, ທຸກພາຊະນະໜຶ່ງ, ທຸກວຽກງານທີ່ເຮັດຈາກໜຶ່ງແບ້, ແລະທຸກພາຊະນະໄມ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຂ້າລະໃຫ້ສະອາດ.

ແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມີກຳລັງທີ່ກັບມາຈາກແຖວສະຫງ່າລຶງຄາມວ່າ: ນີ້ແມ່ນກິດລະບຽບຂອງກິດໝາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊ. ຍົກເວັ້ນທອງຄຳ, ເງິນ, ທອງແດງ, ເຫຼັກ, ຕະກົວ ແລະ ດິບຸກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຈະຜ່ານໄຟ ກໍຈະຖືກຂຸ່ລະ, ແຕ່ດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການຂຸ່ລະກໍຈະຖືກຂຸ່ລະ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ຜ່ານໄຟ ກໍຈະຕ້ອງຜ່ານນ້ຳ. ແລະເຈົ້າຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງໃນອັນທີ່ເຈັດ ແລະເຈົ້າຈະສະອາດ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເຈົ້າ, ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຊຸມນຸມ, ຈົ່ງເອົາຈຸດສຳຄັນຂອງຂອງລັບທີ່ຈັບໄດ້ຈາກມະນຸດຈິນເຖິງສັດລ້ຽງ. ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງຂອງລັບລະຫວ່າງນັກຮິບທີ່ອອກໄປສູ່ຮິບ ແລະ ຊຸມນຸມທັງໝົດ. ແລະ ເຈົ້າຈະແຍກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກຊັບສິນຂອງນັກຮິບທີ່ອອກໄປສູ່ລຶງຄາມ, ຄື ຫນຶ່ງວິນຍານຈາກທຸກໆຫ້າຮ້ອຍ, ຈາກຄືນ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະຈາກງົວ, ແລະຈາກແກະ, ແລະຈາກລາ. ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຜົນໝາກທຳອິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ. ແລະຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ເຈົ້າຈະເອົາໜຶ່ງຈາກຫ້າສິບຈາກຄືນ, ແລະຈາກງົວ, ແລະຈາກແກະ, ແລະຈາກລາ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄືນເລວີຜູ້ປົກຮັກສາການຍາມໃນເດີນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງໂມເຊ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ສ່ວນເກີນຂອງການລັກຊັບທີ່ພວກນັກຮິບເອົາມານັ້ນ, ຈາກແກະ, ມີຫົກແສນເຈັດສິບຫ້າພັນໂຕ. ແລະ ງົວ ເຈັດສິບສອງພັນໂຕ, ແລະ ລາ, ຫົກສິບໜຶ່ງພັນ, ແລະວິນຍານຂອງມະນຸດຈາກບັນດາແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກດຽນອນຂອງຜູ້ຊາຍ, ທັງໝົດມີສອງແລະສາມສິບພັນວິນຍານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ, ຄືສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ອອກໄປສູ່ລຶງຄາມ, ຈາກຈຳນວນແກະແມ່ນສາມແສນສາມໝື່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍໂຕ. ແລະສິ່ງທີ່ຖືກເປັນສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກແກະແມ່ນຫົກຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າໂຕ ແລະງົວຫົກສິບສາມພັນໂຕ, ສ່ວນທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີເຈັດສິບສອງໂຕ, ແລະລາສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ, ແລະສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫົກສິບເອັດ ແລະວິນຍານຂອງມະນຸດສິບຫົກພັນ, ແລະສ່ວນທ້າຍຂອງພວກເຂົາສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສາມສິບສອງວິນຍານ.

ແລະໂມເຊໄດ້ມອບເຄື່ອງຖວາຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດເພື່ອ
ຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊໄວ້. ຈາກເຄິ່ງສ່ວນຂອງລູກ
ຊາຍອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊແບ່ງອອກຈາກພວກນັກຮິບ. ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຈາກບັນດາ
ແກະຂອງຊຸມນຸມແມ່ນສາມແສນສາມໝື່ນພັນ, ເຈັດພັນ ແລະຫ້າຮ້ອຍ. ແລະງົວ, ສາມ
ສິບຫົກພັນໂຕ, ລາ, ສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ, ແລະວິນຍານຂອງນະນຸດສິບຫົກພັນ. ແລະ
ໂມເຊໄດ້ເອົາໜຶ່ງສ່ວນຈາກຫ້າສິບສ່ວນຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ, ທັງ
ຈາກນະນຸດແລະຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີຜູ້ປົກຮັກສາການຍາມເດັ່ນ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທະຫານພັນທັງໝົດ, ຄືຜູ້ບັນຊາການ
ພັນແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ໄດ້ມາຫາໂມເຊ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານໄດ້ນັບຈຳນວນນັກຮິບທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຫາຍໄປຈາກພວກເຂົາເລີຍ
ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຖວາຍຂອງຂວັນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືຜູ້ຊາຍ
ແຕ່ລະຄົນທີ່ພົບເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳ ແລະສາຍແຂນ ແລະສາຍຂີ້ຕົນ ແລະແຫວນ ແລະ
ສາຍແຂນ ແລະສາຍຄໍ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາ ພໍຄູ່ໄດ້ເອົາທອງຄຳຈາກພວກເຂົາ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງຂຶ້ນທີ່ໄດ້
ເຮັດແລ້ວ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ທອງຄຳທັງໝົດທີ່ເປັນການຖວາຍທີ່ພວກເຂົາເອົາ
ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສິບຫົກພັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບເຊການ, ມາຈາກຜູ້ບັນຊາການ
ພັນແລະຈາກຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ. ແລະຊາຍນັກຮິບໄດ້ປ້ອນສະດິມແຕ່ລະຄົນເພື່ອ
ຕົນເອງ ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເອົາຄຳຈາກບັນດາຜູ້ບັນຊາການພັນ
ແລະ ຈາກບັນດາຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ແລະໄດ້ນຳມັນເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ, ເປັນ
ອະນຸສອນຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

໖໒

ແລະລູກຊາຍຣູເບນ ແລະ ລູກຊາຍກາດມີສັດລ້ຽງຫຼາຍຫຼວງ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້
ເຫັນແຜ່ນດິນຢາເຊຣ ແລະ ແຜ່ນດິນກິເລອາດ, ແລະສະຖານທີ່ນັ້ນແມ່ນສະຖານທີ່
ສຳລັບສັດລ້ຽງ. ແລະລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ ແລະລູກຊາຍຂອງກາດໄດ້ມາເຖິງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ ແລະຕໍ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊຸມນຸມ
ຊື່ນວ່າ, Ataroth, ແລະ Daibon, ແລະ Jazer, ແລະ Nimrah, ແລະ Heshbon,
ແລະ Elealeh, ແລະ Sebama, ແລະ Nabau, ແລະ Baian, ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແມ່ນແຜ່ນດິນສຳລັບລ້ຽງສັດ, ແລະພວກ

ລູກຂອງທ່ານມີສັດລ້ຽງຢູ່. ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່
ໜ້າທ່ານ, ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນກຳມະສິດ, ແລະຂໍຢ່າ
ໃຫ້ທ່ານນຳພວກເຮົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະເດີມເຊໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານຂອງກາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຮອູເບນວ່າ,
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າກຳລັງໄປສູ່ສົງຄາມ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ່? ແລະເປັນ
ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫຼົງຫາງ ບໍ່ຂ້າມເຂົ້າໄປໃນ
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ? ບໍ່ແມ່ນບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ
ບໍ່, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍສິ່ງພວກເຂົາອອກຈາກກາດ ບາເນ ເພື່ອສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ? ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມອະງຸ່ນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເບິ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງບຸດຊາຍອິດສະລາເອນຫັນໄປ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຂົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຽພຣະພິ
ໂຣດໃນວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ສາບານວ່າ ຖ້າຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ, ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸ
ຊາວບໍ່ຂຶ້ນໄປ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍສາບານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະ ຢາດົກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ.

ຍົກເວັ້ນ ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢຣີຟນເນ ຜູ້ທີ່ຖືກແຍກອອກ, ແລະ ໂຢຊູອາ ລູກ
ຊາຍຂອງນູນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ຊົງພຣະພິໄລດຕໍ່ອິສອາເອນ, ແລະໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານເປັນເວລາ
ສີ່ສິບປີ, ຈົນກວ່າຄົນລ້ຽນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກ
ທຳລາຍໝົດສິ້ນ. ເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນແທນບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ເປັນການທຳລາຍຂອງ
ມະນຸດຄົນບາບ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂກດຮ້າຍແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່
ອິດສະລາເອນອີກ. ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຫັນກັບຄືນຈາກພຣະອົງ ເພື່ອປະຖິ້ມ
ພຣະອົງໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງອີກ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກະທຳຜິດກົດໝາຍຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນ
ທັງໝົດນີ້.

ແລະເຂົາເຈົ້າມາຫາລາວ ແລະເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຈະສ້າງຄອກແກະທີ່ນີ້ໃຫ້
ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ, ແລະສ້າງເມືອງໃຫ້ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ. ແລະພວກເຮົາຈະ
ອາວຸດຕົວເອງເປັນຍາມລ່ວງໜ້າກ່ອນລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະນຳ
ພວກເຂົາເຂົ້າໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນ
ເມືອງທີ່ມີກຳແພງເພາະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງ

ພວກເຮົາ ຈົນກວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ. ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປຈາກຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລະ ທາງຟາກນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາຢູ່ຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າທ່ານເຮັດຕາມຄໍານີ້, ຖ້າທ່ານຕິດອາວຸດຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ, ແລະຄົນມີອາວຸດທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົນກວ່າສັດຕູຂອງພຣະອົງຈະຖືກທໍາລາຍຈາກໜ້າ ພຣະອົງ ແລະເມື່ອແຜ່ນດິນຖືກປົກຄອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານ ຈະກັບຄືນ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນ, ແລະແຜ່ນດິນນີ້ຈະເປັນຂອງທ່ານເປັນກໍາມະສິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ເຖິງບາບຂອງທ່ານ ເມື່ອ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈັບທ່ານໄດ້. ແລະ ເຈົ້າຈະສ້າງເມືອງໃຫ້ດິນເອງສໍາລັບຊັບສິນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄອກສັດສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກ ຂອງເຈົ້າ.

ແລະລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ ແລະລູກຊາຍຂອງກາດ ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງທ່ານຈະເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສັ່ງ. ຖົງຂອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະຢູ່ໃນເມືອງ ກິເລອາດ. ແຕ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າທັງໝົດຈະຜ່ານໄປຖືອາວຸດແລະຈັດແຖວຕໍ່ໜ້າ ພຣະເຈົ້າເຂົ້າສູ່ການສົງຄາມ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຕັດສິນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄືເລອາຊາປະໂລທິດ, ແລະໂຍຊູວາລູກຊາຍ ຂອງນູນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມເຊເວົ້າຕໍ່ພວກ ເຂົາວ່າ, ຖ້າລູກຊາຍເຣອູເບນແລະລູກຊາຍກາດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນກັບພວກເຈົ້າ, ທຸກ ຄົນຖືອາວຸດເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າເອົາຊະນະແຜ່ນດິນຕໍ່ ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນກິເລອາດແກ່ພວກເຂົາເປັນກໍາມະສິດ. ຖ້າ ພວກເຂົາບໍ່ຂ້າມໄປຖືອາວຸດກັບພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າ ຈະຕ້ອງນໍາເອົາເຄື່ອງຫີບໝໍ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ, ແລະສັດລ້ຽງ ຂອງພວກເຂົາຂ້າມໄປກ່ອນພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະພວກລູກຊາຍຮູເບນ ແລະ ພວກລູກຊາຍກາດໄດ້ຕອບວ່າ: ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້, ພວກ

ເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ພວກເຮົາຈະຂ້າມໄປຕິດອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າສູ່ແຜ່ນດິນ
ຄານາອານ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະມອບການຄອບຄອງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຢູ່ເຂດຟາກເພັນ
ຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ແລະເພື່ອໃຫ້ພວກລູກຊາຍກາດ, ພວກລູກຊາຍເຣອູເບນ, ແລະເຄິ່ງຜົ່າມະນັດເສ
ລູກຊາຍໂຢເຊັບ, ອານາຈັກຂອງສີໂຮນກະສັດຊາວອາດົມໂຣ, ແລະອານາຈັກຂອງໂອກ
ກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ແຜ່ນດິນແລະບັນດາເມືອງພ້ອມທັງເຂດແດນຂອງມັນ, ບັນດາ
ເມືອງຂອງແຜ່ນດິນອ້ອມຮອບ. ແລະລູກຫຼານຂອງກາດໄດ້ສ້າງດາຍບອນ, ອາຕາໂຣທ
ແລະອາໂຣເອີ. ແລະເມືອງໂຊຟາ ແລະເມືອງຢາເຊີ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກສູງພວກມັນຂຶ້ນ
ແລະ Namram ແລະ Baitharan ເປັນເມືອງທີ່ມີປ້ອນປ້ອງ ແລະຄອກແກະ ແລະ
ບັນດາລູກຊາຍຂອງຮູເບນໄດ້ສ້າງເມືອງເຮດບອນ, ເອເລອາເລ ແລະ ຄີຣີອາທານ ແລະ
ເມືອງເບເອນເມອນທີ່ຖືກລ້ອມຮອບ ແລະເມືອງເຊບນາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ຕາມຊື່
ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຂົາເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນ. ແລະລູກຊາຍຂອງມາຄີ ລູກຊາຍ
ຂອງມະນັດເຊ ໄດ້ໄປກິເລອາດ ແລະຍຶດເອົາມັນ ແລະທຳລາຍຊາວອາດົມໂຣທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ
ນັ້ນ ແລະເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນກິເລອາດແກ່ມາຄີ ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ, ແລະລາວໄດ້
ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຢາອີຜູ້ເປັນລູກຫຼານຂອງມະນັດເຊໄດ້ໄປ ແລະຍຶດເອົາບັນດາໝູ່ບ້ານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຕັ້ງຊື່ພວກມັນວ່າໝູ່ບ້ານຢາອີ. ແລະນາບາອູໄດ້ໄປ ແລະ ຍຶດເອົາ
ເມືອງກາອາທ ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ພວກມັນວ່ານາໂບທ ຕາມຊື່
ຂອງລາວ.

໖໖

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນຕອນການເດີນທາງຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ດັ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງເດິມເຊ
ແລະອາໂຣນ. ແລະເພື່ອໃຫ້ຂຽນການອອກເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສະຖານທີ່ຢຸດ
ພັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານພຣະວາຈາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ສະຖານທີ່ຢຸດພັກຂອງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາ
ເມເຊໃນເດືອນທຳອິດ, ວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທຳອິດ, ວັນຕໍ່ມາຈາກປັດສະຄາ, ລູກ
ຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບທັງໝົດ. ແລະຊາວອີຢິບ
ກຳລັງຝັງຄົນຕາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕິ, ຄືລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນ
ແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລາເມເຊ, ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່

ສຸກໂຄທ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂຊກໂຄດ, ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ບູທານ, ເຊິ່ງເປັນ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກບູທານ, ແລະໄດ້
ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ປາກເອໂຮທ, ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເບເອນເຊຟຟອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າ
ຍກົງກັນຂ້າມກັບມັກໂດລູ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງກົງກັນຂ້າມເອໂຮດ, ແລະຂ້າມ
ກາງທະເລເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ, ແລະພວກເຂົາເດີນທາງສາມມື້ຜ່ານທະເລຊາຍ, ແລະ
ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ປາກອີອາສ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງຈາກນ້ຳຂຶມ, ແລະມາຮອດເອລິມ,
ແລະໃນເອລິມມີສິບສອງບ່ອນ້ຳ, ແລະດິນປາມເຈັດສິບດິນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່
ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທະເລແດງ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລແດງ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ຊິນ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເຮຟາກາ.
ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກຮະຟາກາ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໂອລູສ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂອລູສ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ຣາຟິດິນ, ແລະບໍ່ມີນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້
ປະຊາຊົນດິນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາຟິດິນ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃນ
ຖິ່ນທຸລະກັນດານຊິນາຍ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນາຍ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ອຸບມູງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງ
ຈາກອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ອາເຊໂຣດ. ແລະພວກເຂົາ
ອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣດ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຮາທາມາ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຮາທາມາ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ້າ
ຍໃນເຣມມອນ ຟາເຣສ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣມມອນ ຟາເຣສ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເລໂບນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເລໂບນາ ແລະໄດ້
ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເຣສຊານ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣດຊານ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າ
ຍຢູ່ມາເກນລາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເຄນລາທ ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ້າຍ
ຢູ່ຊາເຟີ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຊາເຟີ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຄາຣາດາທ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຄາຣາດາທ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ມາເຄໂລທ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເຄໂລດ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ກາຕາອາດ. ແລະພວກເຂົາ
ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາຕາອາທ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຕາຣາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກ
ເດີນທາງຈາກຕາຣາທ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ມາເທກກາ ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກ
ມັດເທກກາ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເຊລໂມນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊລໂມນາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ມາຊູຣູດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາຊູຣູດ

ແລະໄປຕັ້ງຄ່າຢູ່ເບນາຢາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກບານາຢາ ແລະໄດ້ຕັ້ງ
ຄ່າຢູ່ພູເຂົາກາດກາດ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູກາດກາດ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງ
ຄ່າຢູ່ເອເຕບາທາ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກເອເຕບາທາ ແລະຕັ້ງຄ່າຢູ່ເອ
ບີຣນາ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອບີຣນາ ແລະ ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເອຊີໂອນ-
ເກເບີ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອຊີໂອນເກເບີ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້
ຕັ້ງຄ່າຢູ່ໃນທະເລຊາຍຊິນ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ໃນທະເລຊາຍປາຣານ, ນີ້ແມ່ນກາເດຊ. ແລະພວກເຂົາໄດ້
ອອກເດີນທາງຈາກກາເດດ ແລະຕັ້ງຄ່າຢູ່ພູຮູ້ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນເອໂດນ

ແລະອາໄຣນປະໂລຫິດໄດ້ຂຶ້ນໄປຍ້ອນຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່
ນັ້ນໃນປີທີ່ສິບຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈາກແຜ່ນດິນ
ເອຢິບ, ໃນເດືອນທີ່ຫ້າ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ. ແລະ ອາໄຣນມີອາຍຸ ຮ້ອຍຊາວສາມ ປີ
ເມື່ອລາວຕາຍຢູ່ພູເຂົາໄຮ. ແລະກະສັດອາຣາດຊາວຄະນານ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄະ
ນາອານ, ໄດ້ຍິນເມື່ອບຸດຊາຍອິສຣາເອນກໍາລັງເຂົ້າໄປ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກ
ເດີນທາງຈາກພູເຂົາຮູ້, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເຊນໂມນາ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກ
ເດີນທາງຈາກເຊລໂມນາ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ຟີໂດນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງ
ຈາກຟີໂດນ ແລະຕັ້ງຄ່າຢູ່ໂອໂບດ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂອໂບດ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ໃນໄກ ທີ່ຢູ່ຟາກ
ໄພັນເທິງເຂດແດນຂອງໄມອາບ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາຍ ແລະໄດ້
ຕັ້ງຄ່າຢູ່ດາຍບອນກາດ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກດາຍບອນກາດ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເກນມອນເດບລາທາອິນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກ
ເກນມອນ ເດບລາທາອິນ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ເທິງພູເຂົາອາບາຣິນ, ກິງກັນຂ້າມກັບນາ
ບາອູ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກພູເຂົາອາບາຣິນ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ທາງທິດ
ຕາເວັນຕົກຂອງໄມອັບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ກັບເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຢູ່
ຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ລະຫວ່າງເອຊີໂມທຈິນເຖິງເບນຊາ ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໄມ
ອັບ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂດເຊ ຢູ່ທີ່ພຽງຕາເວັນຕົກຂອງໄມອັບ ຂ້າງແມ່
ນ້ຳຈໍແດນ ເຖິງເຢຣີໂຄ ວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບຊາວອິດສະລາເອນ ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາ

ວ່າ, ພວກເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະເຈົ້າຈະ
ທຳລາຍຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາຈຸດ
ສັງເກດການຂອງພວກເຂົາອອກ, ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍຮູບປັ້ນຫລໍ່ທັງໝົດຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາເສົາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາອອກ. ແລະທ່ານຈະທຳລາຍຊາວ
ແຜ່ນດິນທັງໝົດ ແລ້ວທ່ານຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ ແລະເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ
ໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕາມເຜົ່າຂອງເຈົ້າ, ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເຈົ້າຈະເພີ່ມການ
ຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນນ້ອຍກວ່າ ເຈົ້າຈະຫຼຸດການຄອບຄອງ
ຂອງພວກເຂົາ, ໃນສິ່ງທີ່ຊື່ຂອງລາວອອກມາ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະເປັນຂອງລາວ, ຕາມເຜົ່າ
ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກ. ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ທຳລາຍຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງ
ແຜ່ນດິນນັ້ນອອກຈາກໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລ້ວຜູ້ທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະໄວ້ໄວ້ຈາກພວກເຂົາ
ຈະເປັນຫນາມໃນຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເປັນລູກສອນໃນຂ້າງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນສັດຕູກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຮັດກັບພວກເຂົາ, ຂ້ອຍກໍຈະເຮັດກັບພວກ
ທ່ານເຊັ່ນກັນ.

໖໔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ ຈົ່ງສັ່ງແກ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ນີ້ຈະເປັນ
ມໍລະດົກຂອງພວກເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຄານາອານພ້ອມດ້ວຍເຂດແດນຂອງມັນ ແລະດ້ານ
ພາກໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງຕິດກັບເອໂດມ, ແລະເຂດແດນພາກ
ໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກສ່ວນທິດຕາເວັນອອກຂອງທະເລເກຣີອ. ແລະເຂດແດນຈະຫ້ອມ
ລ້ອມເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກທິດໃຕ້ໄປສູ່ທາງຂຶ້ນອັກຮັບບິນ, ແລະຈະຜ່ານໄປເອັນນັກ, ແລະ
ທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນໄປສູ່ທິດໃຕ້ກາເດຊຂອງບາເນ, ແລະຈະອອກໄປສູ່ບ້ານອາ
ຣາດ, ແລະຈະຜ່ານໄປອາເຊໂມນາ. ແລະເຂດແດນຈະອ້ອມຈາກອາເຊໂມນາໄປຫາຫ້ວຍ
ແຫ່ງອີຢິບ, ແລະທາງອອກຈະເປັນທະເລ. ແລະເຂດແດນຂອງທະເລຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ທະເລໃຫຍ່ຈະກຳນົດເຂດແດນ, ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງທະເລສຳລັບເຈົ້າ.

ແລະນີ້ຈະເປັນເຂດແດນທາງທິດເໜືອຂອງເຈົ້າ, ຈາກທະເລໃຫຍ່ເຈົ້າຈະວັດແທກ
ໄປຫາພູເຂົາ. ແລະຈາກພູເຂົາ, ທ່ານຈະວັດແທກພູເຂົານັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນ
ຮາມາດ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນເຂດແດນຊາຣາດັກ. ແລະເຂດແດນຈະອອກ

ໄປຫາເດຟຟຣນາ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນອາເຊໂນນ, ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງ ເຈົ້າຈາກທິດເໜືອ. ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊຟຟາມາຫາເບລາທາງທິດຕາເວັນ ອອກເຖິງບໍ່ນ້ຳພູ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣດ ທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊຟຟາມາຫາເບລາທາງຕາເວັນ ອອກເຖິງບໍ່ນ້ຳພູ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣດ ທາງຕາເວັນອອກ. ແລະເຂດແດນຈະລົງມາເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະທາງອອກຈະເປັນ ທະເລເກືອ, ນີ້ຈະເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຂດແດນອ້ອມຮອບຂອງມັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ: ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະສືບ ມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມອບມັນແກ່ເກົ້າເຜົ່າແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ. ເພາະວ່າເຜົ່າລູກຫຼານເຣອູເບນ ແລະ ເຜົ່າລູກຫຼານກາດໄດ້ຮັບຕາມ ເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສອງເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຟາກໄພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມ ເມືອງເຢຣີໂຄ ທາງທິດໃຕ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະແບ່ງ ແຜ່ນດິນໃຫ້ທ່ານເປັນມໍລະດົກ: ເອເລອາຊາ ພໍ່ສົງ ແລະ ໂຢຊູວາ ລູກຊາຍຂອງນູນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ ເພື່ອແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຟເນ. ຂອງເຜົ່າຊິເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງເຊມີອູດ. ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ເອນດາດ ລູກຊາຍຂອງຄາສລອນ, ຂອງເຜົ່າດານ, ຜູ້ປົກຄອງບັກຄີຣ໌ ລູກຊາຍຂອງເອກາລີ. ຈາກ ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ເຜົ່າຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນອານີເອນ ລູກຊາຍ ຂອງໂຊຟາຍ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິນ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນເຄມູເອນ ລູກຊາຍ ຂອງຊາບາທານ. ຂອງເຜົ່າເຊບູລູນ, ຜູ້ປົກຄອງຄີເອລີຊາຟານ ລູກຊາຍຂອງຟາຣອນກາ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຊາຍອິດຊາຄາ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນຟານທິເອນ ລູກຊາຍຂອງອູດຊາ. ຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊີ, ຜູ້ປົກຄອງຄີອາຄີເອລູກຊາຍຂອງຊາລາມີ. ຂອງເຜົ່ານັບທາລີ, ຜູ້ປົກຄອງຟາດາເອນ ລູກຊາຍຂອງອີອາມີອູດ.

ເຫຼົ່ານີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແບ່ງແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນໃນແຜ່ນດິນຄານາ ອານ.

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ດົມເຊ ທີ່ທົ່ງພຽງຕາເວັນຕົກຂອງດົມອັບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໃກ້ເຢຣີໂຄ ວ່າ ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ລູກຫລານອົດສະລາເອນ, ແລະພວກເຂົາຈະໃຫ້ຊາວເລວີຈາກສ່ວນນໍລະດົກທີ່ພວກເຂົາຄອບຄອງເປັນເມືອງເພື່ອອາໄສ, ແລະທີ່ດິນຊານເມືອງອ້ອມຮອບເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນພວກເຂົາຈະໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີ. ແລະເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄອກສັດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ, ແລະສັດສີ່ຕີນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ. ແລະທີ່ດິນຕິດກັນຂອງເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ກັບຊາວເລວີ, ຈາກກໍາແພງເມືອງແລະອອກໄປນອກສອງພັນສອກອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະວັດຂ້າງນອກເມືອງ, ດ້ານຕາເວັນອອກສອງພັນສອກ, ດ້ານໃຕ້ສອງພັນສອກ, ດ້ານທະເລສອງພັນສອກ, ແລະດ້ານເໜືອສອງພັນສອກ, ແລະເມືອງຈະຢູ່ກາງນີ້ສໍາລັບເຈົ້າ, ແລະເຂດແດນຂອງເມືອງຕ່າງໆ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆແກ່ຄົນເລວີ, ຄືເມືອງຫົກແຫ່ງທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ໄພເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຫ້ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ໝີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະນອກຈາກນີ້ອີກສີ່ສິບສອງເມືອງ. ທ່ານຈະໃຫ້ເມືອງທັງໝົດແກ່ຊາວເລວີສີ່ສິບແປດເມືອງ ພ້ອມທັງເຂດຊານເມືອງຂອງພວກມັນ. ແລະເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ຈາກການຄອບຄອງຂອງລູກຫລານອົດສະລາເອນ, ຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຫຼາຍກໍໃຫ້ຫຼາຍ, ແລະຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີນ້ອຍກໍໃຫ້ນ້ອຍ, ແຕ່ລະຄົນຕາມນໍລະດົກຂອງລາວທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເປັນນໍລະດົກ, ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຈາກເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ຄົນເລວີ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບຊາວອົດສະລາເອນ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າກໍາລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະແຍກເອົາເມືອງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ເພື່ອຜູ້ຂ້າຈະໄດ້ໝີໄປທີ່ນັ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕິຈິດວິນຍານດິດຍຸບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ. ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຈະເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກຜູ້ແກ້ຄ້ານເລືອດ, ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອການພິພາກສາ. ແລະເມືອງທັງຫົກທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສໍາລັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

ບ່ອນລີ້ໄພຈະເປັນແກ່ລູກຊາຍອົດສະລາເອນ, ແລະແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະແກ່ຄົນອາໄສທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ເມືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພ, ເພື່ອໃຫ້ໝີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຕິຈິດວິນຍານດິດຍຸບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

ຖ້າແຕ່ລາວຕິເຂົ້າດ້ວຍເຄື່ອງມືເຫຼັກ ແລະ ເຂົ້າຕາຍ, ລາວເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ຜູ້ຂ້າຄົນ ຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາຕິຄົນອື່ນດ້ວຍຫົນທີ່ຖືຢູ່ໃນມື ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ ຕາຍໄດ້, ແລະຄົນນັ້ນກໍຕາຍຈິງ, ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານ ຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ເຂົາຕິຄົນອື່ນດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນ ຕາຍໄດ້ ແລະຄົນນັ້ນກໍຕາຍ, ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ.

ຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດນີ້ຈະຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນ, ເມື່ອລາວພົບກັບລາວ, ລາວຈະຂ້າລາວ. ຖ້າ ແຕ່ເພາະຄວາມເປັນສັດຕູເຂົ້າຊຸກລາວ, ແລະເຂົ້າໂຍນເຄື່ອງໃຊ້ໃສ່ລາວຈາກການລັລັບ, ແລະລາວຕາຍ, ຫຼືຍ້ອນຄວາມໂກດແຄ້ນຕິລາວດ້ວຍມື ແລະລາວຕາຍ, ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິຖືກ ປະຫານຊີວິດ, ລາວເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ, ໃຫ້ຜູ້ຂ້າຄົນຖືກປະຫານຊີວິດ, ຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຈະ ຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນເມື່ອພົບລາວ.

ຖ້າແຕ່ຢ່າງກະທັນຫັນ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເປັນສັດຕູ, ລາວຊຸກລາວ, ຫຼືລາວຂວ້າ ງເຄື່ອງໃຊ້ໃສ່ລາວ, ບໍ່ແມ່ນຈາກການລັລັບ, ຫຼືກ້ອນຫົນໃດໜຶ່ງທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຕາຍໄດ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ແລະມັນຕົກໃສ່ລາວ, ແລະລາວຕາຍ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ແມ່ນສັດຕູຂອງຜູ້ນັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ຊອກຫາທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍລາວ, ແລະຊຸມນຸມຊິນຈະຕັດສິນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ໄຈມຕິ ແລະຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຕາມການຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້. ແລະຊຸມນຸມຈະປົດປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນຈາກຜູ້ ແກ້ແຄ້ນເລືອດ, ແລະຊຸມນຸມຈະຟື້ນຟູລາວເຂົ້າໄປໃນເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ ຫນີໄປ, ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ເຈັມລາວດ້ວຍ ນ້ຳມັນບໍລິສຸດຈະຕາຍ.

ຖ້າແຕ່ຜູ້ຂ້າອອກໄປນອກຂອບເຂດຂອງເມືອງທີ່ລາວໄດ້ລົບໝີໄປຢູ່ນັ້ນ ແລະຖ້າຜູ້ ແກ້ແຄ້ນເລືອດພົບລາວຢູ່ນອກຂອບເຂດເມືອງຫລົບໄພຂອງລາວ, ແລະຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ ຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນ, ລາວບໍ່ມີຄວາມຜິດ. ເພາະວ່າໃນເມືອງແຫ່ງການລີ້ໄພ ໃຫ້ລາວອາໄສຢູ່ ຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຈະຕາຍ, ແລະຫຼັງຈາກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕາຍແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຈະ ກັບຄືນໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງລາວ.

ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກົດລະບຽບແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ ຕະຫຼອດຊົນລຸ້ນຂອງທ່ານໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງທ່ານ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕິຈິດວິນຍານ, ເຈົ້າຈະຂ້າຜູ້ຂ້າໂດຍຜ່ານພະຍານຫຼາຍຄົນ, ແລະພະຍານຄົນດຽວຈະບໍ່ເປັນພະຍານຕໍ່ ຈິດວິນຍານເພື່ອໃຫ້ຕາຍ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຖືກສຳລັບຊີວິດຈາກຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ມີຄວາມ ຜິດທີ່ຕ້ອງຖືກຂ້າ, ເພາະວ່າລາວຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄຳຖືກສຳລັບການ

ຫນຶ່ງໄປຍັງເມືອງລຳໄພ ເພື່ອກັບມາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ ຈົນກວ່າມະຫາປະໂລຫິດຈະ
ລົ້ນຊີວິດ. ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ຂ້າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່, ເພາະວ່າເລືອດນີ້ຂ້າແຜ່ນດິນ,
ແລະ ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກໂຖບາບຈາກເລືອດທີ່ຖືກເທອອກເທິງມັນ, ແຕ່ດ້ວຍເລືອດຂອງຜູ້
ທີ່ກຳລັງເທອອກ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນ ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍ
ອາໄສຢູ່ໃນທ່ານກາງເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທ່ານກາງ
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

໖໖

ແລະຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າລູກຊາຍກິເລອາດ ລູກຊາຍມາຄີ ລູກຊາຍມະນັດເສ ຈາກເຜົ່າ
ລູກຊາຍໂຢເຊັບໄດ້ມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າດິມເຊ, ແລະຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາ
ປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບູລຸດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແຈກຢາຍແຜ່ນດິນ
ມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຕໍ່ເຈົ້າ
ນາຍໃຫ້ມອບມໍລະດົກຂອງຊານປາດ ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ແກ່ລູກສາວຂອງ
ລາວ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນພັນລະຍາຂອງຄົນໃນເຜົ່າໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນ, ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເອົາອອກຈາກການ
ຄອບຄອງຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່
ພວກເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພັນລະຍາ, ແລະຈາກການຈັບສະຫຼາກຂອງມໍລະດົກຂອງພວກ
ເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ. ຖ້າແຕ່ການປ່ອຍຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນ
ພັນລະຍາ, ແລະມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອົາອອກຈາກມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວ
ຂອງພວກເຮົາ.

ແລະດິມເຊໄດ້ສົ່ງແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າ
ວ່າ: ເຜົ່າຂອງລູກຫລານໂຢເຊັບເວົ້າດັ່ງນີ້. ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່
ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຣັດ ກ່າວວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ງງານ
ກັບຜູ້ນັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງເປັນຄົນຈາກຊົນເຜົ່າຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ແລະມໍລະດົກຂອງ
ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ຖືກໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປຫາອີກເຜົ່າໜຶ່ງ, ເພາະວ່າລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວຂອງລາວ. ແລະ
ລູກສາວທຸກຄົນທີ່ສືບມໍລະດົກຈາກເຜົ່າຕ່າງໆຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ຈະຕ້ອງເປັນ
ພັນລະຍາຂອງຄົນໜຶ່ງຈາກປະຊາຊົນຂອງເຜົ່າພໍ່ຂອງນາງ, ເພື່ອວ່າລູກຊາຍ

ອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະສືບມໍລະດົກບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ. ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ຖືກ
ໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເຜົ່າໜຶ່ງ, ແຕ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໜັ້ນ
ໃນມໍລະດົກຂອງຕົນເອງ.

ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງໂມເຊ, ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຣັດກໍໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະ ເທີຊາ, ເອກລາ, ເມນຄາ, ໂນອາ ແລະ ນາລາອາ ເປັນລູກສາວຂອງຊານປາອາດ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກພີ່ນ້ອງຂອງພວກນາງ ຈາກປະຊາຊົນຂອງນະນັດເຊ ລູກຊາຍຂອງ
ໂຢເຊັບ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນພັນລະຍາ, ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກຢູ່
ກັບເຜົ່າປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ ແລະ ກົດລະບຽບ ແລະ
ການພິພາກສາ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງ
ໂມອັບ ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ກົງກັບເຢຣີໂຄ.

ພຣະບັນຍັດສອງ

໑

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດ ຢູ່ຟາກເຟື້ນແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ ໃນທະເລຊາຍ ທາງຕາເວັນຕົກ ໃກ້ກັບທະເລແດງ ລະຫວ່າງປາລານ, ໂທເຟນ,
ໂລບອນ, ອາວລອນ ແລະ ກາຕາຄຣູເຊອາ. ສິບເອັດວັນຈາກໂຮເຣບ, ທາງຜ່ານພູເຂົາເຊ
ອີຣ, ຈິນເຖງກາເດຊ-ບາເນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ສິບ, ໃນເດືອນທີ່ສິບເອັດ, ວັນທີ
ໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວໃຫ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ, ຫຼັງຈາກທີ່ຕີ ສີໂຮນ ກະສັດຂອງຊາວອາດິມໂຮຜູ້
ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮດໂບນ, ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຕາໂຮດແລະໃນ
ເອດເຣອີ, ຢູ່ເຂດເບື້ອງຟາກເຟື້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໃນແຜ່ນດິນໂມອັບ, ໂມເຊໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ
ອະທິບາຍກົດໝາຍນີ້ດ້ວຍເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວກັບ
ພວກເຮົາຢູ່ໂຮເຣບວ່າ: ພວກເຈົ້າຢູ່ໃນພູເຂົານີ້ດົນພໍແລ້ວ. ກັບຄືນແລະອອກເດີນທາງ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາຂອງຊາວອາດິມໂຮ ແລະໄປຫາບັນດາເພື່ອນບ້ານ
ທັງໝົດຂອງອາຣາບາ, ເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາແລະທີ່ພຽງ, ແລະໄປຫາທິດໃຕ້ແລະຊາຍຝັ່ງ
ທະເລ, ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ ແລະອັນຕິເລບານອນ ຈິນເຖງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຄີແມ່
ນ້ຳເອຟຣາເຕສ. ເບິ່ງ, ໄດ້ນອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປຮັບເອົາ
ແຜ່ນດິນເປັນນໍລະດົກ, ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ຄືອັບຣາຮາມ,
ອິສອາກ, ແລະຢາໂກບ, ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຈາກ
ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດແບກພວກເຈົ້າ
ຄືນດຽວໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະດູເບິ່ງ, ນີ້ນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍມີຈຳນວນຫຼາຍຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ເພີ່ມທ່ານໃຫ້ເປັນພັນເທົ່າຈາກທີ່ທ່ານ
ເປັນຢູ່, ແລະອວຍພອນທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ. ຂ້ອຍຈະສາມາດແບກຮັບ
ຄວາມລຳບາກ, ພື້ນຖານ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຄືນດຽວໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງ
ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ຮູ້ແຈ້ງ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກເຜົ່າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ຕົນເອງ, ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງເຈົ້າ. ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ອຍ
ວ່າ: ຄຳທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນດີທີ່ຈະເຮັດ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ມີ

ຄວາມຮູ້ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພວກເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້
ເປັນຜູ້ນຳເທິງພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການ
ຫ້າສິບ, ຜູ້ບັນຊາການສິບ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍ
ໄດ້ສົ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ, ຈົ່ງຟັງຄວາມລະຫວ່າງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈົ່ງພິພາກສາຢ່າງຍຸດຕິທຳລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະລະຫວ່າງ
ລາວກັບຄົນຕ່າງດ້າວຂອງລາວ. ຢ່າລຳອຽງໃນການພິພາກສາ, ຈົ່ງພິພາກສາຄົນນ້ອຍ
ແລະຄົນໃຫຍ່ເທົ່າທຽມກັນ, ຢ່າເອົາໜ້າມະນຸດ, ເພາະວ່າການພິພາກສາເປັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະຄຳໃດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງນຳມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້າ
ນ້ອຍຈະຟັງ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງປະຕິບັດ.

ແລະເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງຈາກໂຮເຣບ, ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານທຸກແຫ່ງໃນຖິ່ນ
ທຸລະກັນດານອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ໄປຕາມທາງພູເຂົາ
ຂອງຊາວອາດິມໂຮ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງກາເດຊບານີອາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ, ທ່ານ
ທັງຫຼາຍໄດ້ມາຮອດພູເຂົາຂອງຊາວອາດິມໂຮ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ປະທານໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ. ເບິ່ງເຖິດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້
ມອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຮັບເອົາມໍລະດົກຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າຢ້ານກົວ
ແລະຢ່າຫ້ອຍເລີຍ. ແລະທ່ານທັງໝົດມາຫາຂ້ອຍ ແລະເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາສົ່ງ
ຜູ້ຊາຍໄປກ່ອນພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະໃຫ້
ພວກເຂົາປະກາດຄຳຕອບກ່ຽວກັບທາງທີ່ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປໃນນັ້ນ ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່
ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ. ແລະຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກໃຈຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເລືອກເອົາຈາກພວກເຈົ້າ
ສິບສອງຄົນ, ຄົນລະໜຶ່ງຕາມແຕ່ລະເຜົ່າ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວຂຶ້ນໄປເທິງພູ
ເຂົາ, ແລະມາເຖິງຮ່ອມພູແຫ່ງພວງອະວຸ່ນ, ແລະໄດ້ສິບສ່ວນມັນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາ
ຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໃສ່ມືຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະນຳມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະເຂົາເຈົ້າ
ກ່າວວ່າ ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົານັ້ນ
ດີ

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຕ້ອງການຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຄຳລັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບ່ອນໃນເດີນຂອງ
ທ່ານ ແລະເວົ້າວ່າ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈົ່ງໄດ້ນຳພວກ

ເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອມອບພວກເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງຊາວອາດິມໄຮ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປບ່ອນໃດ? ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຫັນໄປ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຊາດໃຫຍ່ແລະຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ, ແລະເມືອງໃຫຍ່ແລະມີກຳແພງສູງເຖິງສະຫວັນ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງພວກຍັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຈົ້າ, ພຣະອົງເອງຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບພວກເຂົາແທນພວກເຈົ້າ ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະໃນທະເລຊາຍນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ຕາມທາງພູເຂົາຂອງຊາວອາດິມໄຮ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຄືກັບຄືນທີ່ລ້ຽງດູລູກຊາຍຂອງລາວ, ຕາມທຸກທາງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍ່າງໄປຈົນກວ່າເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້.

ແລະໃນຄຳນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ໄປກ່ອນເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນທາງ ເພື່ອເລືອກສະຖານທີ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ນຳທາງເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍໄຟໃນຕອນກາງຄືນ, ສະແດງທາງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຕາມທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະໄປ, ແລະດ້ວຍເມກໃນຕອນກາງເວັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ໂກດລົ່ງສາບານວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະເຫັນແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້ ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ນອກຈາກ ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢໂຟເນເນ, ຄົນນີ້ຈະເຫັນມັນ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປນັ້ນແກ່ຄົນນີ້ ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຍຶດໝັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດແຄ້ນຂ້ອຍເພາະພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ. Joshua ລູກຊາຍຂອງ Nun ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງເຈົ້າ, ລາວຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເສີມກຳລັງລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະໃຫ້ມັນເປັນນໍລະດົກແກ່ Israel. ແລະເດັກນ້ອຍທຸກຄົນທີ່ຍັງໜຸ່ມ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກດີແລະຊົ່ວໃນມື້ນີ້, ເຫຼົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຫຼົ່ານີ້, ແລະພວກເຂົາເອງຈະໄດ້ຮັບມັນເປັນນໍລະດົກ. ແລະພວກທ່ານໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍ ຕາມທາງທີ່ຢູ່ເທິງທະເລແດງ.

ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຕອບ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ພວກເຮົາ. ແລະ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຖືເອົາອາວຸດທາງທະຫານຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບ

ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ ແລະຈະບໍ່ສູ້ຮົບ, ເພາະວ່າ ເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ລະເມີດແລ້ວເຈົ້າກໍຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ. ແລະຊາວອາດົມໂຣຕ໌ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນ ໄດ້ອອກມາພົບເຈົ້າ, ແລະໄດ້ລ່ວງຕາມເຈົ້າຄືກັບເຜິ້ງເຮັດ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບາດເຈັບ ຕັ້ງແຕ່ເຊອີຮອດອໍມາ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ນັ່ງລົງຮ້ອງໂທດໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະບໍ່ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ທ່ານທັງຫຼາຍ.

ແລະທ່ານໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນກາເດຊເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ເທົ່າທີ່ທ່ານເຄີຍນັ່ງຢູ່.

໒

ແລະພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນ ແລ້ວອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ຕາມ ທາງທະເລແດງ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫຼົບຮອບ ພູເຂົາເຊອີຮເປັນເວລາຫຼາຍມື້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ມັນພຽງພໍແລ້ວ ສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະວຽນຮອບພູເຂົານີ້, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຫັນໄປທາງທິດເໜືອ. ແລະສິ່ງຕໍ່ ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈົ່ງຜ່ານໄປຕາມເຂດແດນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືລູກ ຫຼານຂອງເອຊາວ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວພວກເຈົ້າ ແລະຈະ ລະວັງພວກເຈົ້າຫຼາຍ. ຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າ ແນ່ແຕ່ເວທີດິນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພູເຊອີແກ່ລູກຊາຍ ຂອງເອຊາວເປັນມໍລະດົກ. ຊື່ອາຫານດ້ວຍເງິນຈາກພວກເຂົາແລ້ວກິນເສຍ, ແລະຮັບ ເອົານ້ຳດ້ວຍມາດຕາຈາກພວກເຂົາດ້ວຍເງິນແລ້ວດື່ມເສຍ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ວອຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງສັງເກດ ເບິ່ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຜ່ານທະເລຊາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະອັນໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນແນວໃດ. ເບິ່ງເບາ, ສິລິບປີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂາດແຄນສິ່ງໃດເລີຍ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຄືລູກຊາຍຂອງເອຊາວ ຜູ້ທີ່ອາໄສ ຢູ່ໃນເຊອີ ຈາກທາງອາຮາບາ ຈາກໂອລອນ ແລະຈາກເອຊີອອນເກເບີ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ ຫັນກັບຄືນ ຜ່ານທາງຖິ່ນທຸລະກັນດານດິມອັບ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ ວ່າ, ຢ່າເປັນສັດຕູກັບຊາວດິມອາບ, ແລະຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຮົາ ຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ອາໂຣເອີ

ແກ່ລູກຫຼານຂອງໂລດເພື່ອເປັນມໍລະດົກແລ້ວ. ພວກໂອມມິນໃນອະດີດໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເທິງນັ້ນ, ເປັນຊາດທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ຄືກັນກັບພວກເອນາກິມ. ພວກເຮຟາອິມຈະຖືກພິຈາລະນາ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກັນກັບພວກອານາກິມ, ແລະພວກໂມອາບເອີ້ນພວກເຂົາວ່າເອມິມ. ແລະໃນເຊອີຣນັ້ນ ຊາວໂຮໂຣຕ໌ ໄດ້ພັກຢູ່ກ່ອນ, ແລະລູກຊາຍຂອງເອຊາວໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາ, ຄືກັບວິທີທີ່ອິດສະຣາເອນໄດ້ເຮັດກັບແຜ່ນດິນມໍລະດົກຂອງລາວ, ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ, ແລະຜ່ານໄປຫ້ວຍຊາເຮັດ.

ແລະວັນທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຈາກກາເດຊ ບາເນ ຈົນກ່ວາພວກເຮົາຜ່ານຮ່ອມພູຊາເຮັດ ແມ່ນສາມສິບແປດປີ, ຈົນກ່ວາຄົນລຸ້ນທັງໝົດຂອງຜູ້ຊາຍນັກຮົບຕາຍໝົດຈາກຄ່າຍ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານ ພຣະເຈົ້າກັບພວກເຂົາ. ແລະມີຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຢູ່ເທິງພວກເຂົາເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາອອກຈາກກາງຄ່າຍຈົນກ່ວາພວກເຂົາຕາຍ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ຊາຍທັງໝົດທີ່ເປັນນັກຮົບລົ້ມລົງຕາຍຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນ, ແລະໄດ້ເວົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້າຍ້ອຍວ່າ, ມັນເຈົ້າຈະຜ່ານເຂດແດນ Moab ທີ່ Aroer, ແລະເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາໃກ້ລູກຫລານອາມມອນ, ຢ່າເປັນສັດຕູກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານອາມມອນແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ລູກຫລານໂລດເປັນມໍລະດົກແລ້ວ. ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຮຟາອິມ, ເພາະວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຊາວເຮຟາອິມເຄີຍອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຊາວອັມໂມໂນຕ໌ ເອີ້ນພວກເຂົາວ່າຊາວຊອກຮອມມິນ. ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫຼາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເອນາເຄມ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຂົາເຮັດແກ່ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາທຳລາຍຊາວໂຮໂຣຕ໌ ຈາກໜ້າພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນພວກເຂົາຈົນກ່ວາມື້ນີ້. ແລະພວກ Euaioi ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ Asedoth ຈົນເຖິງ Gaza, ແລະພວກ Cappadocians ທີ່ອອກມາຈາກ Cappadocia, ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ ແລະຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາ.

ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ, ແລະຂ້າມຫ້ວຍອານອນໄປເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍ. ຈິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບຊີໂຮນກະສັດເມືອງເຮດບອນຊາວອາດິມໂຣ ແລະ
ແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ຈິ່ງເລີ່ມຕົ້ນຮັບມໍລະດົກ, ເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມຕໍ່
ລາວໃນວັນນີ້. ເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ຄວາມສັບສະເທືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າຢູ່
ເທິງໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະຖືກລົບກວນ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງທູດຈາກທະເລຊາຍເຄເດດິມໜີໄປຫາສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮຊະ
ບິນດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາສັນຕິພາບ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປຕາມແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະ
ໄປຕາມທາງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫັນໄປຂວາຫຼືຊ້າຍ. ເຈົ້າຈະຂາຍອາຫານໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນ,
ແລະຂ້ອຍຈະກິນ, ແລະເຈົ້າຈະຂາຍນ້ຳໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນ, ແລະຂ້ອຍຈະດື່ມ, ເວັ້ນ
ແຕ່ວ່າຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປດ້ວຍຕົນ. ດັ່ງທີ່ພວກລູກຊາຍຂອງເອຊາວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ ແລະ
ພວກດິມອາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອາໂຣເອີໄດ້ເຮັດກັບຂ້ານ້ອຍ, ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ພວກ
ເຮົາ. ແລະ ສີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງເຮດບິນ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຜ່ານແດນຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິນຍານຂອງລາວແຂງ
ກະດ້າງ, ແລະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວເຂັ້ມແຂງ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງ
ເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເປັນໃນມື້ນີ້.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມອບຊີ
ໂຮນກະສັດແຫ່ງເຮດບິນ, ຊາວອາດິມໂຣ, ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າແລ້ວ,
ແລະເລີ່ມຕົ້ນຮັບເອົາແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນມໍລະດົກເຖິດ. ແລະ ຊີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງ
ເຮດບິນ ໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ຢາຊາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າ
ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ໃຈມຕິລາວ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດ
ຂອງລາວ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ, ແລະພວກ
ເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງເມືອງທຸກເມືອງດັ່ງກັນ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາແລະເດັກນ້ອຍ
ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດ. ຍົກເວັ້ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຮົາປ່ອນ,
ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາເອົາໄປ. ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ຕິດຂອບລຳທ່ານ
ອານອນ, ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນຫຸບເຂົາ, ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາກິເລອາດ, ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ໝົ້ນ
ພວກເຮົາໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກ
ເຮົາ. ຍົກເວັ້ນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ລູກຫລານອາມມອນ, ທັງໝົດທີ່ຕິດກັບແມ່ນ້ຳຢືບ

ບົກ, ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ຕັ້ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຮົາ.

໓

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ບາຊານ, ແລະໂອກ
ກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ, ທັງຕົວລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດ
ຂອງລາວເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ເອດຣາອິມ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຢ່າ
ຢ້ານກົວລາວເລີຍ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນ
ທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແກ່ລາວເຊັ່ນດຽວ
ກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາດິມໂຣ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບຕົວລາວເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະພວກເຮົາໄດ້
ໂຈມຕີລາວຈົນບໍ່ປະໄວ້ເຊື້ອສາຍຂອງລາວ.

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ, ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຈາກພວກເຂົາ, ຫົກສິບເມືອງ, ທັງໝົດແຂວງອ້ອມຂ້າງອາກອບຂອງ
ກະສັດໂອກໃນບາຊານ, ທຸກເມືອງແມ່ນເມືອງທີ່ເປັນປ້ອມ, ມີກຳແພງສູງ, ປະຕູ ແລະ
ກະດານ, ຍົກເວັ້ນເມືອງຂອງຊາວເພຣະຊາຍທີ່ມີຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາໄດ້
ທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງເມືອງ
ເຮັດໂບນ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງທຸກເມືອງຕ່າງກັນ, ລວມທັງແມ່ຍິງແລະ
ເດັກນ້ອຍ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ປ້ອນສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆ
ສຳລັບຕົວເຮົາເອງ

ແລະພວກເຮົາໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນໃນເວລານັ້ນຈາກມືຂອງກະສັດສອງພະອົງຂອງ
ຊາວອາດິມໂຣ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຈາກລຳທານອານອນແລະຈິນເຖິງ
ເຮີໂມນ, ຊາວພິນເຊຍເອີ້ນພູເຂົາແຮມອນວ່າຊານີໂອ, ແລະຊາວອາດິມໂຣເອີ້ນມັນວ່າ
ຊານີ. ທຸກເມືອງຂອງມືຂໍ, ແລະທຸກແຂວງກິເລອັດ, ແລະທຸກແຂວງບາຊານ ຈົນເຖິງ
ເອນຄາ ແລະເອດຣາອິມ, ເຊິ່ງເປັນເມືອງຕ່າງໆຂອງອານາຈັກໂອກໃນບາຊານ.
ເພາະວ່າໂອກກະສັດບາຊານເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຮຟາອິມ, ຈຶ່ງເບິ່ງເຕຍໆ
ຂອງລາວເປັນເຕຍໆເຫຼັກ, ຈຶ່ງເບິ່ງມັນຢູ່ທີ່ເມືອງຂອງລູກຫຼານອານາຈັກ, ຄວາມຍາວ
ຂອງມັນເກົ່າສອກ ແລະ ຄວາມກວ້າງຂອງມັນສື່ສອກຕາມສອກຂອງຜູ້ຊາຍ. ແລະ

ແຜ່ນດິນນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນເວລານັ້ນ ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ຂ້າງຝັ່ງລຳທ່ຽງອານອນ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພູເຂົາກິເລອາດ ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງມັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ຮູບ ແລະກາດ. ແລະສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງກິເລອາດ ແລະອານາຈັກບາຊານທັງໝົດຂອງໂອກ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ, ແລະເຂດອ້ອມຂ້າງອາໂຣບທັງໝົດ, ບາຊານທັງໝົດນັ້ນ, ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຣຟາອິມ. ແລະຢາອີລູກຊາຍມະນັດເສໄດ້ເອົາທັງໝົດເຂດອາກິບຈິນເຖິງເຂດແດນກາກາຊີແລະມາຄາທິ, ລາວໄດ້ເອົນຊື່ພວກມັນຕາມຊື່ຂອງລາວວ່າບາຊານທາວິດຢາເອີຈິນເຖິງນີ້. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກິເລອາດແກ່ມາຄິ. ແລະຕໍ່ກັບຮູບ ແລະກາດ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແຕ່ກິເລອາດຈິນເຖິງລຳທ່ານ້ອານອນ, ກາງລຳທ່ານ້າເປັນເຂດແດນ, ແລະຈິນເຖິງຢັບບິກ, ລຳທ່ານ້າເປັນເຂດແດນຕໍ່ກັບລູກຊາຍອາມມອນ. ແລະອາຣາບາ ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນຂອງມາຮານາເອັດ, ແລະຈິນເຖິງທະເລອາຣາບາ, ຄືທະເລເກືອ, ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດດທີ່ຟາສກາທາງຕາເວັນອອກ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ເມື່ອຕິດອາວຸດແລ້ວ ຈຶ່ງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ໜ້າພ່້ນອງຂອງເຈົ້າ ຄືລູກຫຼານອິສຣາເອນທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ຍົກເວັ້ນພວກແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກເຈົ້າ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ, ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຈົນກ່ວາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານການພັກຜ່ອນ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ພ່້ນອງຂອງເຈົ້າພັກຜ່ອນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ພາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະເຈົ້າແຕ່ລະຄົນຈະກັບຄືນໄປສູ່ມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງໂຢຊິວໃນເວລານັ້ນວ່າ: ຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ກະສັດທັງສອງເຫຼົ່ານີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບອານາຈັກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະທອງສູ້ຮົບເພື່ອພວກທ່ານເອງ

ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ, ທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສະແດງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຖິງກຳລັງຂອງທ່ານ, ແລະພະລັງຂອງທ່ານ, ແລະມີທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະແຂນທີ່ສູງ, ເພາະວ່າມີພຣະເຈົ້າຜູ້ໃດ

ຢູ່ໃນສະຫວັນຫຼືເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທີ່ຈະເຮັດໄດ້ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ, ແລະຕາມກຳລັງຂອງທ່ານ? ຂ້າມໄປແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ດີນີ້ທີ່ຢູ່ເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ພູເຂົາທີ່ດີນີ້ ແລະພູເຂົາອັນຕິເລບານອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອງຂ້າມຂ້ານ້ອຍເພາະເຫດພວກເຈົ້າ, ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໃຫ້ພຽງພໍແກ່ເຈົ້າ, ຢ່າເວົ້າຄຳນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ ແລະເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າໄປທາງທະເລ ແລະທິດເໜືອ ແລະທິດໃຕ້ ແລະທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈົ່ງເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້. ແລະຈົ່ງສັ່ງຄົນຊົມ ແລະເສີນກຳລັງລາວ ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້, ແລະລາວຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ. ແລະພວກເຮົານຶ່ງລົງຢູ່ໃນຮ່ອມພູໃກ້ກັບເຮືອນຂອງໂຟຕິກ.

໔

ແລະດຽວນີ້ ອິດສະລາເອນເອີຍ, ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍສອນເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ, ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວຈະຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຢ່າເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃນຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຢ່າເອົາອອກຈາກມັນ, ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້. ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ບາອານເຟຕິກ, ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໄປຕາມບາອານເຟຕິກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍລາວອອກຈາກພວກເຈົ້າ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ທຸກຄົນຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້.

ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນກົດລະບຽບແລະການຕັດສິນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາ ແລະເຮັດມັນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນປັນຍາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດ, ເຊິ່ງເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນກົດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ປະຊາຊົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະມີຄວາມຮູ້, ປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້. ເພາະວ່າມີຊາດໃດໃຫຍ່ທີ່ມີພຣະເຈົ້າ

ເຂົ້າໄກ້ພວກເຂົາ ດັ່ງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ ຮ້ອງຂໍພຣະອົງ? ແລະຊາດໃດແມ່ນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີກິດລະບຽບແລະການພິພາກສາທີ່ ຍຸດຕິທຳຕາມກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້?

ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງ ແລະ ປົກປ້ອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງຍິ່ງ, ຢ່າລົມຄໍາເວົ້າ ທັງໝົດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ພວກມັນອອກຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ ມື້ຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະສອນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງ ເຈົ້າກ່ຽວກັບມື້ທີ່ເຈົ້າຍືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ໄຮບໃນມື້ ແຫ່ງການຊຸມນຸມ, ເມື່ອພຣະອົງກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວະກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈິ່ງ ເຕົ້າໂຮມປະຊາຊົນມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອ ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ສອນລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາ. ແລະທ່ານ ທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະຍືນຢູ່ໃກ້ພູເຂົາ, ແລະພູເຂົານັ້ນກຳລັງຖືກເຜົາໄຫມ້ດ້ວຍໄຟຈິນ ເຖິງສະຫວັນ, ມິຄວາມມືດ, ຄວາມມືດມືວ, ແລະພະຍຸ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ ທ່ານທັງຫຼາຍຈາກກາງໄຟດ້ວຍສຽງແຫ່ງພຣະດຳລັດ, ທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນ, ແລະ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆ, ແຕ່ພຽງສຽງເທົ່ານັ້ນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ປະກາດພັນທະ ສັນຍາຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດ ຄືສົບພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນພວກມັນໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນໃຫ້ສອນກິດລະບຽບແລະການ ພິພາກສາແກ່ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດມັນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງ ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາຈິດວິນຍານຂອງ ທ່ານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ໄຮບເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ. ຢ່າກະທຳຜິດກົດໝາຍ ແລະ ເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຮູບຄ້າຍໃດໆໃຫ້ຕົນເອງ, ທຸກຮູບພາບທີ່ຄ້າຍຄືຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ, ຮູບຄ້າຍຂອງສັດທຸກຊະນິດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ຮູບຄ້າຍຂອງນົກມີປີກທຸກຊະນິດທີ່ບິນຢູ່ ໃຕ້ທ້ອງຟ້າ ຮູບຄ້າຍຂອງສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ຮູບຄ້າຍ ຂອງປາທຸກຊະນິດທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ. ແລະຢ່າໄດ້ເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ ແລະເຫັນ ດວງອາທິດ ດວງຈັນ ດວງດາວ ແລະໂລກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ ຖືກນຳພາໄປຫລົງທາງ ແລ້ວກະນັບຖືພວກມັນ ແລະປະຕິບັດພວກມັນ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ ນອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາ

ແລະໄດ້ນຳອອກທ່ານທັງຫຼາຍຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ຈາກເຕົາເຫຼັກ ຈາກເອຢິບ ເພື່ອເປັນ
ປະຊາຊົນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ເປັນໃນອັນນີ້

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ອຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້, ແລະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນ
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ຂ້ານ້ອຍ
ກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້, ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຂ້າມ
ໄປ ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງ, ຢ່າລົມພັນທະ
ສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້າ, ແລະ
ຢ່າກະທຳຜິດກົດໝາຍ, ແລະຢ່າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຫຼືຮູບຄ້າຍຄືສິ່ງໃດໆທັງໝົດທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທ້າມເຈົ້າສຳລັບຕົນເອງ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮ້ອນຮີດ.

ຖ້າເຈົ້າເກີດລູກຊາຍ ແລະ ລູກຫຼານ, ແລະ ເຈົ້າຢູ່ດົນເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ເຈົ້າ
ກະທຳຜິດກົດໝາຍ, ແລະ ເຈົ້າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຮູບຄ້າຍທຸກຢ່າງ, ແລະ ເຈົ້າເຮັດສິ່ງ
ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພຣະອົງໂກດ, ຂ້ອຍເປັນ
ພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ທີ່ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ວ່າເຈົ້າຈະພົນາດຢ່າງແນ່ນອນ
ຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເພື່ອເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່
ດົນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງລື້ນເຊີງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ກະຈາຍເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຖືກປະໄວ້ເປັນຈຳນວນ
ໜ້ອຍໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ. ແລະທ່ານ
ທັງຫຼາຍຈະປະກອບພິທີຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ, ເຊິ່ງເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ, ທີ່
ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແລະຫີນ, ທີ່ບໍ່ສາມາດເຫັນ, ບໍ່ສາມາດຟັງ, ບໍ່ສາມາດກິນ, ແລະບໍ່ສາມາດ
ດືມກິນ. ແລະເຈົ້າຈະຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງເມື່ອເຈົ້າຊອກຫາພຣະອົງດ້ວຍສູດຫົວໃຈແລະສູດຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນມື້ສຸດທ້າຍ, ຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ມາຮອດເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທອງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີພຣະເນດຕາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ, ຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່
ລົມພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ກັບເຂົາເຈົ້າ.

ຈິ່ງຖາມກ່ຽວກັບວັນເວລາທີ່ຜ່ານມາແລ້ວ, ທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈາກປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງອີກປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງ, ວ່າເຄີຍມີເລື່ອງຍິ່ງໃຫຍ່ແບບນີ້ເກີດຂຶ້ນບໍ່, ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງແບບນີ້ບໍ່, ເຄີຍມີປະຊາຊາດໃດໄດ້ຍິນສຽງ ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຳຮຽງພຣະຊົນ ກຳລັງຕຣັສອອກຈາກກາງໄຟ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຖ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບໂດຍການເຂົ້າໄປເອົາປະຊາຊາດໜຶ່ງອອກມາຈາກກາງປະຊາຊາດອື່ນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ, ດ້ວຍການທົດລອງ, ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ, ດ້ວຍການອັດສະຈັນ, ດ້ວຍສົງຄາມ, ດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ດ້ວຍແຂນທີ່ຍືກສູງ, ແລະດ້ວຍນິມິດອື່ນຍິ່ງໃຫຍ່, ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນປະເທດອີຍບຕໍ່ໜ້າທ່ານທີ່ເຫັນຢູ່. ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກນອກຈາກພຣະອົງ. ຈາກສະຫວັນ ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອສົດສອນເຈົ້າ, ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໄຟອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງຈາກກາງໄຟ.

ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຄືເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະພຣະອົງເອງໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຈາກປະເທດອີຍບ, ເພື່ອທຳລາຍປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ເພື່ອນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນນີ້.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນນີ້ ແລະຈະກັບຄືນດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ ແລະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງລຸ່ມ ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກນອກຈາກພຣະອົງ ແລະຈິ່ງປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້າພ້ອມສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້, ເພື່ອວ່າຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານແກ່ເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້. ແລ້ວ ໂມເຊໄດ້ແຍກສາມເມືອງໄວ້ທາງຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ ໃຫ້ຜູ້ຂ້າຄົນໜີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຄືຜູ້ທີ່ຂ້າເພື່ອນບ້ານໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ແລະຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວກ່ອນມີວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ແລະລາວຈະໜີໄປຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນໜຶ່ງໃນເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່. ເມືອງບໍ່ຊໍໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ ໃນແຜ່ນດິນພື້ນລາບຂອງຮູເບນ, ແລະເມືອງຣາໂດມໃນກີເລອາດຂອງກາດ, ແລະເມືອງເກົາລອນໃນບາຊານຂອງມະນັດເສ.

ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍທີ່ໄດ້ເຊໂຕ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະລາເອນ. ນີ້ແມ່ນພະຍານ, ກົດລະບຽບ, ແລະ ການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ໄດ້ກ່າວແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ໃນທີ່ເກີນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໃນອ່ອນພູ, ໃກ້ ເຮືອນຝັຖ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາດິມໄຣ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮດໂບນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ດີ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ອີຢິບ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງລາວ ແລະແຜ່ນດິນຂອງໂອກ ກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ສອງກະສັດຂອງຊາວອາດິມໄລ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ທາງທິດຕາເວັນອອກ. ຈາກອາໄຮເອີ ທີ່ຢູ່ເທິງຝັ່ງກະແສນ້ຳອານອນ, ແລະເທິງພູເຂົາຊີ ໂຮນ ທີ່ເປັນເຮືອນ, ທັງໝົດແຂວງອາບາທີ່ຢູ່ເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດ ຕາເວັນອອກ, ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດທທີ່ຖືກຕັດສະຫຼັກ.

໔

ແລະໄດ້ເອີ້ນຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຊາວ ອິດສະລາເອນເອີຍ ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃນຫູ ຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແລະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ພວກມັນ ແລະຈະຮັກສາປະຕິບັດພວກມັນ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໃນໂຮເຣບ. ບໍ່ແມ່ນກັບ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານີ້, ແຕ່ແມ່ນກັບເຈົ້າ ທັງຫຼາຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດໜ້າຕັດຕາ ກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍືນຢູ່ລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກັບພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ ເພື່ອປະກາດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າໄຟ ແລະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ ຂ້ອຍຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນ ແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ອຍ.

ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງລິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ເບື້ອງເທິງ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ ນະມັດສະການພວກມັນ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດພວກມັນ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ ຜູ້ຕອບແຫນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດໃສ່ ລູກຫລານເຖິງຊົນລ້ານທິສາມແລະທີ່ສຳຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຮັດຄວາມ

ເມດຕາຕໍ່ພັນງຄົນທີ່ຮັກຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ ຢ່າເອົາພຣະນາມ ຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າຜູ້ທີ່ເອົາພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່ານັ້ນບໍລິສຸດ.

ຈົ່ງຮັກສາອັນສະບາດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແກ່ເຈົ້າ. ຫົກວັນເຈົ້າຈະເຮັດວຽກ ແລະ ເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ. ແຕ່ ວັນທີເຈັດເປັນວັນສະບາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກ ງານໃດໆໃນວັນນັ້ນ, ທັງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ, ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າ ເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີ່ມ, ແລະພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າອອກຈາກທີ່ ນັ້ນດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ສູງ, ເພາະເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາອັນສະບາດ ແລະເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງ ເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມ ສຸກດີ, ແລະເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂ້າ ຄົນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳການລັກລອບຮ່ວມປະ ເວນີ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຢ່າປາຖະໜາ ພັນລະຍາຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ຢ່າປາຖະໜາເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສາວໃຊ້ຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າງົວຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດພາຫະນະຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງ ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.

ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາ ຈາກກາງໄຟ, ຄວາມມືດ, ຄວາມມືດມົວ, ພາຍຸ, ດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເພີ່ນເຕີມ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນພວກມັນໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຈາກກາງໄຟ ແລະພູເຂົາກຳລັງຖືກໄຟເຜົາໄໝ້ຢູ່, ພວກເຈົ້າທັງໝົດ ຄືຜູ້ນຳຂອງເຜົ່າຕ່າງໆຂອງພວກ ເຈົ້າ ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງ ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະແດງສິລິລັງສີຂອງ ພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງຈາກກາງໄຟ. ໃນມື້ນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຈະກ່າວກັບມະນຸດ, ແລະມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່. ແລະດຽວນີ້

ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍເລີຍ, ເພາະວ່າໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ຈະເຜົາຜານພວກເຮົາ, ຖ້າພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາອີກ, ແລະພວກເຮົາກໍຈະຕາຍ. ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເປັນມະນຸດ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທອງພຣະຊົນ ທີ່ກຳລັງຕຣັສອອກມາຈາກກາງໄຟ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຮົາ ແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້? ເຂົາມາໃກ້ເຈົ້າ ແລະຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຕັດສິນ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນນີ້ທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ. ໃຜຈະໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວຂ້ອຍ ແລະປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດນີ້, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ? ໄປ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນໄປບ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຍືນຢູ່ທີ່ນີ້ກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນດາຄຳສັ່ງ ແລະກົດລະບຽບ ແລະການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຈະສອນພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ. ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງປະຕິບັດຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຢ່າຫັນເຫໄປທາງຂວາຫຼືທາງຊ້າຍ, ຕາມທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າເດີນໃນນັ້ນ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນ ແລະເພື່ອຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ ແລະເພື່ອເຈົ້າຈະມີຊີວິດຍືນຍາວເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ.

໖

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສອນພວກເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຮັກສາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້ນີ້, ທັງເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະມີອາຍຸຍືນ.

ແລະຈົ່ງຟັງ ອິດສະລາເອນ ແລະຈົ່ງປົກປັກຮັກສາເຮັດ ເພື່ອວ່າຈະດີແກ່ເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແຜ່ນດິນທີ່ໃຫຼ່ນົມແລະນ້ຳຜັງ ແລະເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກຫຼານ ອິດສະລາເອນໃນຖິ່ນກັນດານ, ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຟັງເອີຍ ອິດສະລາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນອົງດຽວ. ແລະ ເຈົ້າຈະຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈາກ ທັງໝົດ ຂອງ ຈິດໃຈ ແລະຄໍາ ເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ຈະຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະໃນ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະສອນພວກມັນແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະ ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກມັນໃນເວລານຶ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະໃນເວລາຢ່າງຢູ່ໃນທາງ, ແລະໃນ ເວລານອນລົງ, ແລະໃນເວລາລູກຂຶ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະຜູກພວກມັນໄວ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງ ມືຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ແລະທ່ານຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງ ກອບປະຕູຂອງເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະປະຕູຂອງທ່ານ.

ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ຄືອີບຣາຮາມ, ແລະອີຊາກ, ແລະຢາໂກບ, ເພື່ອໃຫ້ບັນດາເມືອງໃຫຍ່ແລະດີແກ່ເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ, ເຮືອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງດີ ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຕັມ, ບ່ອນທີ່ຖືກຂຸດແລ້ວທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຸດ, ສວນອະນຸ່ງແລະ ສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ, ແລະເມື່ອເຈົ້າໄດ້ກິນແລະອິນແລ້ວ, ຈົ່ງລະວັງຕື່ມເຈົ້າ ເອງບໍ່ໃຫ້ລົມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນ ອີຢິບ ອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະກອບພິທີດ່ຽວພຣະອົງພຽງແຕ່ພຣະອົງດຽວ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຍຶດຕິດກັບພຣະອົງ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງສາບານໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະອົງ.

ຢ່າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນໆຈາກບັນດາພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານ ທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້ານັ້ນເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົດ ສາ, ຢ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າພຣະອົງຈະໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ ແລະທຳລາຍເຈົ້າໃຫ້ສູນສິ້ນໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ທົດສອບໃນການ ທົດລອງນັ້ນ. ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຍານຫຼັກຖານ, ແລະກິດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍໃຈແລະສິ່ງທີ່ດີງາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປແລະຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີງາມ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບູລຸດາຂອງພວກເຈົ້າ ເພື່ອຂັບໄລ່ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າອອກຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.

ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ, ພະຍານ, ກິດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ? ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຟາໂຣໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ ແລະດ້ວຍພະກອນອັນສູງສົ່ງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຮ້າຍແຮງໃນປະເທດອີຢິບຕໍ່ຟາໂຣ ແລະຕໍ່ເຮືອນຂອງລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກທີ່ນັ້ນເພື່ອມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຈະມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາບູຮານບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກິດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ໃຫ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາຕະຫຼອດທຸກມື້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຄືກັນກັບມື້ນີ້. ແລະຄວາມເມດຕາຈະເປັນແກ່ພວກເຮົາ, ຖ້າພວກເຮົາຮັກສາເຮັດບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ພວກເຮົາ.

໗

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະຂັບໄລ່ປະຊາຊາດໃຫຍ່ອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ, ຄື ຄົນຮິດໂຕ, ຄົນເກີກາເຊ, ຄົນອາດິມໂຣ, ຄົນຄານາອານ, ຄົນເປຣິຊ, ຄົນຮີວາຍ, ແລະຄົນເຢບູດ, ເຈັດປະຊາຊາດທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເຂົ້າໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະລົບລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ລູກສາວຂອງເຈົ້າແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາລູກສາວຂອງລາວໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຫັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແລະລູກຊາຍຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນໆ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໂກດ

ແຄ້ນຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າຢ່າງໄວວາ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວນີ້ກັບ
ເຂົາເຈົ້າ: ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຳລາຍເສົາຫິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕັດປ່າໄມ້
ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
ໄຟ. ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນກອງມໍລະດົກອັນລ້າ
ຄ່າຂອງພຣະອົງຈາກທຸກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.

ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ
ເລືອກເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ
ປະຊາຊາດທັງໝົດ. ແຕ່ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ ຮັກສາຄຳ
ສາບານທີ່ພຣະອົງສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້
ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກມາດ້ວຍພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືເຈົ້າ
ອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ, ຈາກມືຂອງຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ. ແລະເຈົ້າ
ຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຸ້ສັດ, ຜູ້
ຮັກສາພັນທະສັນຍາແລະຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງ
ພຣະອົງເຖິງພັນຊົນລ້ານ. ແລະ ພຣະອົງຈະທຳການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ
ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊັກຊ້າ, ພຣະອົງຈະທຳການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ໜ້າ
ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ.

ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະຄຳພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້
ທັງໝົດ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດ. ແລະມັນຈະເປັນເນື້ອທ່ານໄດ້ຍິນກົດ
ລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຮັກສາມັນ ແລະ ປະຕິບັດມັນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
ຈະປົກປ້ອງພັນທະສັນຍາ ແລະ ຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບູລຸດ
ຂອງພວກທ່ານ. ແລະພຣະອົງຈະຮັກເຈົ້າ, ແລະຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະຈະເພີ່ມທະວີ
ເຈົ້າ, ແລະຈະອວຍພອນລູກຫລານທີ່ອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຜົນໄມ້ຂອງ
ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫລົ້າອະນຸງຂອງເຈົ້າ, ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ,
ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່
ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ຈະບໍ່ມີ
ຄົນຫມັ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຊາຍຫຼືຍິງ, ແລະໃນສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ. ແລະພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເອົາພະຍາດທັງໝົດອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະພະຍາດ
ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງອີຢິບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ຈັກນັ້ນ, ພຣະອົງຈະບໍ່ວາງມັນເທິງເຈົ້າ,
ແຕ່ຈະວາງມັນເທິງຄົນທັງໝົດທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະກິນຊັບສິນທີ່ຍຶດມາໄດ້ທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່
ປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່
ເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ ຊາດນີ້ໃຫຍ່ກວ່າຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະ
ສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ? ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ຈົ່ງຈື່ຈຳລິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບຟາໂຣແລະຊາວອີຍິປທັງໝົດ ການທົດລອງອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ມີທີ່
ເຂັ້ມແຂງ ແລະແຂນທີ່ຍົກສູງ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກ
ມາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນຕໍ່ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່
ເຈົ້າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົ່ງແດນເຂົ້າໄປ
ໃນພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າພວກທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ແລະພວກທີ່ເຊື່ອງຕົວຈາກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂຈມຕີຈາກພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະທຽບພະລັງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າຈະບໍລິເວນປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈາກໜ້າເຈົ້າທີ່ລະໝ້ອຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດ
ທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ໄວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ, ແລະສັດຮ້າຍປ່າ
ຈະເພີ່ມຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະນອບພວກເຂົາເຂົ້າໃນ
ມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍໃຫຍ່ຫຼວງ, ຈົນກວ່າເຈົ້າ
ຈະຂ້າລ້າງພວກເຂົາໃຫ້ສິ້ນເຊີງ ແລະຈະນອບກະສັດທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນມື
ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະທຳລາຍຊື່ຂອງພວກເຂົາອອກຈາກສະຖານທີ່
ນັ້ນ, ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໄດ້, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາໝົດສິ້ນ.

ຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ທ່ານຈະເຜົາດ້ວຍໄຟ, ທ່ານຈະບໍ່
ປາຖະໜາເງິນ ແລະຄຳຈາກພວກເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວທ່ານເອງ, ເພື່ອ
ທ່ານຈະບໍ່ສະດຸດຜ່ານມັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງຄືກັບມັນ. ເຈົ້າຈະລັງກຽດມັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະເຈົ້າ
ຈະລັງກຽດມັນຢ່າງສຸດຊຶ້ງ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ.

ຄຳສັ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃນນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົ້າໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ ເພື່ອວ່າຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມດິນ ແລະທົດສອບເຈົ້າ ແລະເພື່ອຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ວ່າເຈົ້າຈະຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະອົງຫຼືບໍ່ ແລະພຣະອົງໄດ້ທໍລະມານເຈົ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫົວໂຫຍ, ແລະໄດ້ໃຫ້ອາຫານມັນນາແກ່ເຈົ້າ, ຊຶ່ງບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຂົ້າເຈົ້ານັ້ນ, ແຕ່ມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍທຸກພຣະທຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່ເກົ່າຈາກເຈົ້າ, ເກີບຂອງເຈົ້າບໍ່ຂຸດຈາກເຈົ້າ, ດິນຂອງເຈົ້າບໍ່ແຂງ, ເບິ່ງສີສົບປີ.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ ດັ່ງທີ່ຄົນເຮົາສັ່ງສອນລູກຊາຍຂອງລາວ ສະເໝີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກໍຈະສັ່ງສອນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ແລະທ່ານຈະຮັກສາຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພື່ອຍ່າງໃນທາງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຢ້ານກົວພຣະອົງ.

ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈະນຳເຂົ້າ ເຈົ້າ ເຂົ້າໄປໃນ ແຜ່ນດິນດີ ແລະ ຫຼາຍ, ບໍ່ ກະແສນ້ຳ ຂອງນ້ຳ, ແລະ ບ່ອນນ້ຳ ຂອງຄວາມເລິກ ແຜ່ນດິນຂອງເຂົ້າສາລີ ແລະ ເຂົ້າບາເລ, ເຄືອອະລຸ່ນ, ຕົ້ນໝາກເຕືອ, ຕົ້ນທັບທິນ, ແຜ່ນດິນຂອງຕົ້ນກອກ, ນ້ຳມັນ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ, ແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານຈະກິນເຂົ້າຂອງທ່ານໂດຍບໍ່ມີຄວາມທຸກຍາກ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ຂາດແຄນຫຍັງເລີຍເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແຜ່ນດິນທີ່ກ້ອນຫີນເປັນເຫຼັກ, ແລະທ່ານຈະຊຸດຄົ້ນທອງແດງຈາກພູເຂົາຂອງມັນ.

ແລະເຈົ້າຈະກິນ ແລະອິ່ມ, ແລະເຈົ້າຈະອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະແຜ່ນດິນອັນດີງາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ ບໍ່ໃຫ້ລົມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະຄຳພິພາກສາ ແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳມາໃນນີ້, ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ກິນແລ້ວອິ່ມ, ແລະໄດ້ສ້າງເຮືອນງາມແລ້ວອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເມື່ອງົວຂອງເຈົ້າ ແລະແກະຂອງເຈົ້າຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ, ເງິນແລະຄຳຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະມີຖືກເພີ່ມຈຳນວນແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ, ແລະລົມພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີບ, ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມ

ເປັນທາດ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາເຈົ້າຜ່ານຖິ່ນທຸລະກິດດານອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ມີງູທີ່ກັດ, ແມງມຸມ, ແລະຄວາມກະຫຍາຍນ້ຳ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳນ້ຳອອກມາໃຫ້ເຈົ້າຈາກຫີນສູງຊັນເປັນບ່ອນນ້ຳພູ, ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ອາຫານເຈົ້າດ້ວຍມັນນາໃນຖິ່ນທຸລະກິດດານ, ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ເພື່ອວ່າລາວຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມຕົວ ແລະ ທົດສອບເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີໃນມື້ສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ. ຢ່າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ອຳນາດຂອງມືຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໃຫ້ກຳລັງແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດພະລັງ, ແລະເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເປັນມາໃນມື້ນີ້.

ແລະຈະເປັນຖ້າເຈົ້າລືນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນໆ, ແລະເຈົ້າປະຕິບັດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້ານະມັດສະການແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານແກ່ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນ, ວ່າພວກເຈົ້າຈະພິນາດຢ່າງແນ່ນອນ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍດັ່ງນັ້ນເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

໙

ຟັງເອີຍ ອິດສະລາເອນ, ມື້ນີ້ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເພື່ອເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຈົ້າ, ເມືອງໃຫຍ່ທີ່ມີກຳແພງສູງເຖິງຟ້າ, ປະຊາຊົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼາຍ ແລະ ສູງ, ຄືລູກຊາຍຂອງອານາກ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຍິນມາ, ຜູ້ໃດຈະຕໍ່ຕ້ານລູກຊາຍຂອງອານາກໄດ້? ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ, ແລະຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງໄວວາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ. ຢ່າເວົ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າວ່າ, ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງນຳຂ້ອຍເຂົ້າມາເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີນີ້. ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ ຫຼືຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈເຈົ້າທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເພື່ອສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາ

ທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຢາໂກບ.

ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນດິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນນໍລະດົກ, ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ. ຈົ່ງຈໍ່ຈໍາ, ຢ່າລົມຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທະເລຊາຍ, ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກອີບ ແລະເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້, ເຈົ້າສືບຕໍ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໃນໂຮເຣບ, ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕົກຮ້າຍຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົນຈະທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ, ເມື່ອຂ້ອຍຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາເພື່ອເອົາແຜ່ນຫີນ, ແຜ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບພວກເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນສິ່ງສິບມື້ແລະສິ່ງສິບຄືນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນທີ່ຂຽນດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະເທິງແຜ່ນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຂຽນໄວ້ທຸກຄໍາເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາໃນວັນຊຸມນຸມນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິ່ງສິບມື້ ແລະ ສິ່ງສິບຄືນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແຜ່ນສອງແຜ່ນທີ່ເປັນຫີນ, ແຜ່ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ, ລົງໄປຢ່າງໄວຈາກທີ່ນີ້, ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີບ, ໄດ້ກະທຳຜິດກົດໝາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີດຢ່າງໄວຈາກທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮູບຫລໍ່ສຳລັບຕົນເອງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າຫຼາຍຄັ້ງແລ້ວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນປະຊາຊົນນີ້, ແລະນີ້ແນ່ເຂົາເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ແຂງຄໍ, ແລະດຽວນີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະລຶບລ້າງຊື່ຂອງພວກເຂົາຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງ, ແລະຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ. ແລະ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍກັບຄືນມາ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກພູ, ແລະ ພູນັ້ນກຳລັງຖືກໄຟຜົາໄຫມ້ຈົນເຖິງສະຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນພະຍານສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືທັງສອງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະເມື່ອເຫັນວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດຮູບຫຼໍ່ໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ລະເມີດຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະຕິບັດ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຈັບຖືແຜ່ນສອງແຜ່ນນັ້ນ, ໂຍນພວກມັນອອກຈາກມືທັງສອງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ

ທຳລາຍມັນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນຄັ້ງທີສອງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້, ເປັນເວລາສິລິບມີແລະສິລິບຄົນ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ, ກ່ຽວກັບບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໂດຍການເຮັດຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຍົວຍຸພຣະອົງ. ແລະຂ້ອຍຢ້ານກົວເພາະ ຄວາມໂກດຮ້າຍແລະຄວາມໂກດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກຍົວຍຸຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍເພື່ອ ທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ອຍໃນເວລານີ້. ແລະພຣະອົງໄດ້ ໂກດແຄ້ນຕໍ່ອາໂຣນເພື່ອທຳລາຍລາວ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານກ່ຽວກັບອາໂຣນໃນເວລາ ນັ້ນ. ແລະບາບຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ, ຄືລູກງົວນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມັນແລະເຜົາ ມັນໃນໄຟ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ບິດມັນໂດຍການຕຳຫຼາຍຈົນກ່ວາມັນກາຍເປັນລະອຽດ, ແລະ ມັນກາຍເປັນຄືກັບຝຸ່ນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຝຸ່ນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນລຳທ່ຽວທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກ ພູເຂົາ.

ແລະໃນການເຜົາໄຫມ້, ແລະໃນການທົດລອງ, ແລະໃນອຸບນຸງແຫ່ງຄວາມ ປາຖະໜາ, ເຈົ້າໄດ້ຢຶກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພວກເຈົ້າ ອອກຈາກກາເດຊ ບາເນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກ ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ ແລະພວກເຈົ້າກໍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ ເຈົ້າ ໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສິລິບມີແລະສິລິບຄົນ, ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະສັດແຫ່ງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຂໍຢ່າທຳລາຍ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງຢ່າງລື້ນເຊີງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ໄວ້, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງຈຳອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ທ່ານສາບານ ຕາມຕົວທ່ານເອງ, ຂໍຢ່າເບິ່ງຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງປະຊາຊົນນີ້ ແລະ ການກະທຳ ອະທຳ ແລະ ບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ນຳພວກເຮົາ ອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນເວົ້າວ່າ, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເພາະພຣະອົງກຽດຊັງພວກ ເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກມາໃນທະເລຊາຍເພື່ອຂ້າພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້

ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຫັດອັນ ເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ.

໑໐

ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງແກະສະຫຼັກແຜ່ນຫີນສອງ ແຜ່ນໃຫ້ເຈົ້າເອງຄືກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ, ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະ ເຮັດຫົບໄມ້ໃຫ້ເຈົ້າເອງ. ແລະເຈົ້າຈະຂຽນເທິງແຜ່ນນັ້ນເຊິ່ງຄຳເວົ້າທີ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນ ທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ, ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຫົບນັ້ນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫົບ ຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື້ອນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະຫລັກແຜ່ນຫີນດັ່ງແຜ່ນທຳອິດ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນ ໄປສູ່ພູເຂົາໂດຍມີແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນເທິງແຜ່ນ ກະດານຕາມການຂຽນຄັ້ງທຳອິດ ຄື ສົບປະການ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຈົ້າ ຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະເມື່ອຂ້າ ພະເຈົ້າກັບຄືນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກພູເຂົາ ແລະໄດ້ໃສ່ແຜ່ນຫີນເຂົ້າໄປໃນຫົບທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະແຜ່ນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ຂ້າ ພະເຈົ້າໄວ້. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເບເອໂຣດຂອງລູກ ຊາຍຢາກັນ ໄປຍັງໂຮມເຊຣາ. ທີ່ນັ້ນອາໂຣນໄດ້ຕາຍ ແລະຖືກຝັງໄວ້ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດແທນທີ່ລາວ. ຈາກທີ່ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ກາດກາດ, ແລະຈາກກາດກາດໄປສູ່ເອເຕບາທາ, ແຜ່ນດິນແຫ່ງກະແສນ້ຳໄຫຼຫຼາກ.

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງແຍກເຜົ່າເລວີ ເພື່ອຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຍົກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດແລະອະທິຖານໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ ຈົນເຖິງມື້ນີ້. ເພາະວ່ານີ້ ຊາວເລວີຈຶ່ງບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ແລະ ສ່ວນ ມໍລະດົກໃນບັນດາພັນທະຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນມໍລະດົກຂອງ ພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ລາວ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງພູເຂົາເປັນເວລາສີ່ ສິບມື້ສີ່ສິບຄົນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍໃນເວລານັ້ນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ ຕ້ອງການທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງໄປ, ອອກ ເດີນທາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປຄອບຄອງແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍ ສາບານຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ແລະດຽວນີ້ ອິດສະລາເອນເອີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂໍ້ອງຫຍິງ
ຈາກເຈົ້າ, ນອກຈາກໃຫ້ກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະດຳເນີນໃນທາງ
ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະຮັກພຣະອົງ, ແລະປະກອບພິທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອ
ຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະກິດລະບຽບຂອງ
ພຣະອົງ, ທັງໝົດທີ່ຂ້າພ້ອມສິ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້, ເພື່ອວ່າຈະເປັນການດີແກ່ເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ທ້ອງຟ້າຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ທ້ອງຟ້າແຫ່ງທ້ອງຟ້າ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກບັນດາບິດາຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຮັກພວກເຂົາ,
ແລະໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຫຼັງຈາກພວກເຂົາ, ຄືພວກເຈົ້າ, ຈາກທຸກ
ປະຊາຊາດ, ຕາມທີ່ເປັນໃນນີ້. ແລະທ່ານຈະຂາດສູນັດຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈ
ຂອງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄຳຂອງທ່ານແຂງກະດ້າງ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເປັນ
ເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ແລະໜ້າຢ້ານກົວ, ຜູ້
ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບໜ້າຜູ້ໃດ, ແລະບໍ່ຮັບເອົາຂອງຂວັນ, ເຮັດການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ຄົນແປກໜ້າ,
ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ, ແລະຮັກຄົນແປກໜ້າໂດຍການໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງ
ແກ່ລາວ. ແລະທ່ານຈະຮັກຄົນຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າທ່ານເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນ
ແຜ່ນດິນອີຍ.

ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງ,
ແລະຍຶດຕິດກັບພຣະອົງ, ແລະສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ນີ້ແມ່ນຄວາມພູມໃຈ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສິ່ງລຸ່ງໂລດເຫຼົ່າ
ນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ. ດ້ວຍເຈັດສິບວິນຍານ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າລົງໄປ
ອີຍ, ແຕ່ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບດາວແຫ່ງ
ສະຫວັນໃນຈຳນວນຫຼາຍ.

໑໑

ແລະເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດຂອງ
ພຣະອົງ, ກິດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງ
ທັງໝົດຕະຫຼອດນີ້ທັງປວງ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ໃນນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນລູກຫຼານຂອງ
ທ່ານທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ ແລະບໍ່ໄດ້ເຫັນການສົດສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະນະທິມາຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະພຣະກອນ

ທີ່ຊູສູງ, ແລະເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນຕ່າງໆຂອງ
ພຣະອົງ ເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນທ່ານກາງອີຍົບຕໍ່ຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຍົບ ແລະຕໍ່
ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ກຳລັງຂອງຊາວອີຍົບ, ແລະ
ລົດຮີບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນ້ຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເມື່ອນ້ຳ
ຂອງທະເລແດງໄດ້ຖ້ວມເທິງໜ້າຂອງພວກເຂົາຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄລ່ຕາມພວກ
ເຈົ້າຈາກຂ້າງຫຼັງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຈົນເຖິງນີ້, ແລະສິ່ງ
ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ຈົນກວ່າທ່ານທັງຫຼາຍ
ມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້ ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ຕາທານ ແລະ ອາບີຣິນ, ລູກ
ຊາຍຂອງເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງຣູເບນ, ຜູ້ທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນກິນພວກ
ເຂົາ, ພ້ອມທັງເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ເດີນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ ທ່ານກາງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ເພາະວ່າຕາຂອງເຈົ້າໄດ້
ເຫັນພຣະຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າໃນນີ້

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງປະຕິບັດຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍສິ່ງແກ່ທ່ານໃນນີ້, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ,
ແລະ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າໄປແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ເພື່ອວ່າທ່ານອາດຈະອາໄສຢູ່ດິນ
ເທິງແຜ່ນດິນ, ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງທ່ານວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບເຂົາເຈົ້າ, ຄືແຜ່ນດິນທີ່ເຫຼນິມ ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ.
ແມ່ນແລ້ວ, ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຄືກັບ
ແຜ່ນດິນອີຍົບທີ່ເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຫວ່ານເມັດພືດແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫົດນ້ຳດ້ວຍຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບສວນຜັກ, ແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ, ເປັນແຜ່ນດິນພູເຂົາແລະທົ່ງພຽງ, ຈະຕົ້ມນ້ຳຈາກຝົນຂອງ
ສະຫວັນ. ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເບິ່ງແຍງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຕາຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງມັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີຈົນເຖິງສິ້ນປີ.

ຖ້າທ່ານຈະຟັງຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ບັນຍັດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສິ່ງແກ່ທ່ານໃນນີ້, ຄືການ
ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະ ປະກອບພິທີແກ່ພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈ
ທັງໝົດຂອງທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງທ່ານ ແລະ ພຣະອົງຈະໃຫ້ຝົນ
ຕົກແກ່ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຕາມລະດູການ, ທັງຝົນຕົ້ນແລະຝົນປາຍ, ແລະເຈົ້າຈະ
ເກັບກ່ຽວເມັດພືດຂອງເຈົ້າ, ເຫຼົ້າອະລູນຂອງເຈົ້າ, ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ. ແລະ ຈະໃຫ້
ອາຫານສັດໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າແກ່ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ກິນແລ້ວ ແລະ ອີ່ມ

ແລ້ວ, ຈິ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າອ້ວນພີ, ແລ້ວເຈົ້າຫັນໄປຝ່າຝົນ, ແລະໄປປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນ, ແລະນະມັດສະການພວກເຂົາ. ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິເລດຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຊົງປົດຫ້ອງຟ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີຝົນ, ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໃຫ້ຜົນຂອງມັນ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະພົນາດຢ່າງໄວວາຈາກແຜ່ນດິນອັນດີງາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.

ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຜູກມັດມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ. ແລະ ທ່ານຈະສອນລູກຫລານຂອງທ່ານໃຫ້ເວົ້າເຖິງພວກມັນ ໃນເວລາທີ່ທ່ານນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານເດີນທາງໄປຕາມທາງ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານນອນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ທ່ານລຸກຂຶ້ນ. ແລະທ່ານຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງກອບປະຕູຂອງເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະປະຕູຂອງທ່ານ ເພື່ອວ່າທ່ານອາດຈະອາໄສຍືນຍາວ, ແລະມີຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາບານຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມີຂອງສະຫວັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະມັນຈະເປັນຖ້ຳທ່ານຟັງຢ່າງແທ້ຈິງທັງໝົດບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະເພື່ອດຳເນີນຕາມທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຍຶດໝັ້ນກັບພຣະອົງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດອອກຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຮັບມໍລະດົກປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະຂຶ້ນແຂງກວ່າພວກເຈົ້າ. ທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຢຽບ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ຈາກທະເລຊາຍແລະອັນຕິລິບານຸສ, ແລະຈາກແມ່ນ້ຳເມລາລູ, ແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ, ແລະຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ຈະເປັນເຂດແດນຂອງເຈົ້າ. ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະວາງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງມັນ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

ເບິ່ງເຖິດ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ພອນ, ຖ້າທ່ານຟັງບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້. ແລະຄຳສາບແຊ່ງ, ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຟັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຖືກນຳໄປຫຼົງທາງຈາກທາງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ໄດ້ໄປເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າອື່ນໆທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອ

ຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພອນເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມ, ແລະຄໍາສາບແຊ່ງເທິງພູເຂົາ
ໂກບານ. ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຢູ່ຫຼັງທາງຕາເວັນຕົກຂອງແສງ
ຕາເວັນ ໃນແຜ່ນດິນຄານານ, ທີ່ອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບໂກນໂກນ ໃກ້ກັບຕົ້ນໂອກ
ທີ່ສູງ? ທ່ານທັງຫຼາຍກໍາລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນເປັນ
ມໍລະດົກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍ
ການຈັບສະຫຼາກຕະຫຼອດທຸກມື້, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະການ
ພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານໃນມື້ນີ້

໑໒

ແລະນີ້ແມ່ນບັນດາຄໍາສັ່ງແລະການຕັດສິນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນແຜ່ນດິນທີ່
ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ,
ຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ທ່ານດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ເຈົ້າຈະທໍາລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງທຸກ
ສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ເຊິ່ງເຈົ້າຈະ
ສືບມໍລະດົກພວກເຂົາ, ເທິງພູເຂົາສູງ, ເທິງເນີນພູ, ແລະພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໜາດິກ. ແລະ
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະທໍາລາຍແທນບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະທໍາລາຍເສົາຫີນຂອງພວກ
ເຂົາ, ແລະຈະຕັດປ່າໄມ້ຂອງພວກເຂົາລົງ, ແລະຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ, ແລະຈະທໍາລາຍຊີ້ຂອງພວກເຂົາອອກຈາກສະຖານທີ່
ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຕັ້ງຊື່
ຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນແລະເພື່ອຖືກເອີ້ນຊື່, ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາແລະພວກເຈົ້າຈະ
ໄປທີ່ນັ້ນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນໍາເອົາໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຊິ່ງເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍ, ເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຜົນທໍາອິດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຄໍາອະທິຖານ
ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ເຄື່ອງຖວາຍສະໝັກໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຄໍາໝັ້ນສັນຍາຂອງ
ທ່ານທັງຫຼາຍ, ລູກຫົວປີຂອງງົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຂອງແກະຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊີ້ນຊີ້ນຍິນດີໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍໄດ້ລົງມືເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ອວຍພອນທ່ານ.

ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້, ຄືແຕ່ລະຄົນເຮັດສິ່ງທີ່ຂອບໃຈຕໍ່ໜ້າຕົນເອງ. ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າສູ່ການພັກຜ່ອນ ແລະ ນໍລະດົກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ. ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ແລະຈະອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ເປັນນໍລະດົກແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ. ແລະມັນຈະເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະນໍາເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ, ເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະສ່ວນທິດຂອງເຈົ້າ, ແລະຜົນທໍາອິດຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລືອກສັນຈາກຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຈະປະດິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຊົມຊືມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ທັງທ່ານທັງຫລາຍ ແລະບຸດຊາຍຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະບຸດສາວຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ແລະຄົນເລວີທີ່ຢູ່ປະຕູຂອງທ່ານທັງຫລາຍ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນຫຼືນໍລະດົກກັບທ່ານທັງຫລາຍ. ຈິ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າໄດ້ນໍາເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງເຈົ້າໄປຖວາຍໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງໃນບັນດາເຜົ່າຂອງເຈົ້າ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈະນໍາເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນໄປ, ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສົ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້. ແຕ່ເຈົ້າສາມາດເສຍສະຫຼະຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າທັງໝົດ ແລະກິນເນື້ອຕາມການອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າໃນທຸກເມືອງ, ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດສາມາດກິນມັນຮ່ວມກັນໄດ້ເຫມືອນກັບເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກວາງປ່າ. ແຕ່ເລືອດນັ້ນ ທ່ານຈະບໍ່ກິນ, ທ່ານຈະເຫມັນອອກລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືກັບນ້ຳ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າໄດ້ ຄືສ່ວນທີ່ສືບຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຫຼົ່າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກຫຼັງຂອງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄໍາອະທິຖານທີ່ເຈົ້າອາດຈະສາບານ, ຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຜົນໄມ້ທໍາອິດຂອງມືເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງ, ທັງເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນ

ຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊືມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືຂອງເຈົ້າລົງໄປ.

ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ບໍ່ໃຫ້ປະຖົມຄົນເລວີ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເທິງ
ແຜ່ນດິນ.

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະກິນເນື້ອ ຖ້າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ປາຖະໜາທີ່ຈະກິນເນື້ອ ເຈົ້າຈະກິນເນື້ອຕາມຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າ. ຖ້າສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເສຍສະຫຼະຈາກງົວ
ແລະແກະຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ
ຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ກິນ
ເນື້ອກວາງແລະເນື້ອກວາງ, ເຈົ້າຈະກິນມັນດັ່ງນັ້ນ, ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດຈະ
ກິນເຊັ່ນດຽວກັນ. ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງແຂງແຮງທີ່ຈະບໍ່ກິນເລືອດ, ເພາະວ່າເລືອດຂອງ
ມັນແມ່ນວິນຍານ, ວິນຍານຈະບໍ່ຖືກກິນພ້ອມກັບເນື້ອ. ທ່ານຈະບໍ່ກິນມັນ, ທ່ານຈະເຫ
ມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືນ້ຳ. ເຈົ້າຢ່າກິນມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫຼານຂອງ
ເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ. ຍົກເວັ້ນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ ຖ້າມີແກ່ເຈົ້າ ແລະຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າ
ຈະຕ້ອງເອົາໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ນາມຂອງ
ພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖວາຍເນື້ອ
ຂຶ້ນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາ
ຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖອກໄປທາງຖານຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າ, ແຕ່ເນື້ອເຈົ້າຈະກິນ. ຈິ່ງລະວັງ ແລະ ຟັງ ແລະ ເຈົ້າຈະປະຕິບັດທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ຖ້າ
ເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຢູ່
ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຍຶດເອົາມັນ, ແລະ
ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ຢ່າໄດ້ສອບຖາມຢ່າງ
ພິຖີພິຖານເພື່ອຕິດຕາມພວກເຂົາ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກ
ໜ້າເຈົ້າແລ້ວ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດແນວໃດແກ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ?

ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຮັດແນວດຽວກັນ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ທັງກຽດຊັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຜົາບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟຖອາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໑໓

ທຸກຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້ນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາເພື່ອປະຕິບັດ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃສ່ມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫຍັງອອກຈາກມັນ.

ຖ້າມີຜູ້ປະກາດພະຄຳ ຫຼື ຜູ້ຝັນຄວາມຝັນລູກຂຶ້ນມາທ່າມກາງເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ສິ່ງມະຫັດແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະປະກອບພິທີແກ່ພະເຈົ້າອື່ນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຝັນຄວາມຝັນນັ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກຳລັງທົດສອບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວິໄຈຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດ. ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະອົງ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນພຣະອົງ. ແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຝັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຕາຍ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າເພື່ອຫຼອກລວງເຈົ້າໃຫ້ຫ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຍົບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖິ້ງເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ, ເພື່ອຂັບໄລ່ເຈົ້າອອກຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໄປໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງລົບລ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຈາກແມ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກສາວ, ຫຼື ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໝູ່ເພື່ອນທີ່ເທົ່າທຽມກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ຊຸກຍູ້ເຈົ້າຢ່າງລັບໆ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະປະກອບພິທີພະເຈົ້າອື່ນໆ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ, ຈາກພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ, ທັງທີ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຫຼື ທີ່ຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ, ດັ່ງແຕ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກຂ້າງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຍິນຍອມກັບລາວ ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງລາວ ແລະ ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາລາວ ເຈົ້າຈະບໍ່ປາຖະໜາລາວ ຫຼື ເຈົ້າຈະບໍ່ປົກປິດລາວ ເຈົ້າຕ້ອງປະກາດກ່ຽວກັບລາວ, ແລະມີຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງ

ເປັນຄົນທຳອິດວາງເທິງລາວເພື່ອຂ້າລາວ, ແລະມີຂອງປະຊາຊົນທັງໝົດຈະວາງທຸກສຸດທ້າຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂວ້າງຫົນໃສ່ລາວຈົນຕາຍ, ເພາະວ່າລາວພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຍົບ, ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ. ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ ແລະຈະບໍ່ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍນີ້ອີກຕໍ່ໄປໃນໜູ່ພວກເຈົ້າ

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມີຄົນກ່າວວ່າ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ອອກມາຈາກພວກທ່ານ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫັນຫຼົງຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດປະກອບພະເຈົ້າອື່ນໆ, ເຊິ່ງພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ. ແລະເຈົ້າຈະສອບສວນ ແລະຖາມ ແລະຄົ້ນຫາຢ່າງລະອຽດ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄຳນັ້ນເປັນຄວາມຈິງຢ່າງຊັດເຈນ, ຄວາມໂຊກຊ້ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າ ເຈົ້າຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນທັງໝົດດ້ວຍການຂ້າດ້ວຍດາບ, ເຈົ້າຈະອຸທິດມັນໃຫ້ເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເກັບກຳຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນເຂົ້າໄປໃນທາງຜ່ານຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ແລະຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນດ້ວຍປະຊາຊົນທັງໝົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບ່ອນບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ, ມັນຈະບໍ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ. ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ອຸທິດຈະຕິດຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນກັບຈາກຄວາມຕຶກດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ, ແລະຈະປະທານຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສິ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

໑໔

ທ່ານເປັນລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ດົງຫົວລ້ານລະຫວ່າງຕາຂອງທ່ານເພື່ອຄົນຕາຍ. ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນກຳມະສິດພິເສດຂອງພຣະອົງຈາກທຸກຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ທ່ານຈະບໍ່ກິນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດໃດໆທັງໝົດ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນ: ລູກງົວຈາກງົວ, ລູກແກະຈາກແກະ, ແລະລູກແບ້ຈາກແບ້. ກວາງ, ກະຊາງ, ພີ

ກາກ, ໂອຣົກ, ແລະ ຍິຣາຟ. ທຸກສັດທີ່ແບ່ງກີບ ແລະ ມີເລັບແຍກເປັນສອງກີບ, ແລະ ເຄື່ອງເຄື່ຽວໃນບັນດາສັດລ້ຽງ, ເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະກິນໄດ້. ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈາກພວກທີ່ເຄື່ອງຫຍ້າ ແລະ ຈາກພວກທີ່ແບ່ງກີບ ແລະ ມີຮອຍແຕກ: ອູດ, ສັດທີ່ມີຂົນ ຫຼາຍ, ແລະ ສັດຕົວນ້ອຍທີ່ຢູ່ຫີນ, ເພາະວ່າພວກມັນເຄື່ອງຫຍ້າ ແຕ່ບໍ່ແບ່ງກີບ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ແລະ ຫຼາຍ, ເພາະວ່າມັນແບ່ງກີບ ແລະ ມີເລັບແຍກຂອງ ກີບ, ແຕ່ມັນບໍ່ເຄື່ອງ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະບໍ່ສຳພັດຊາກຂອງມັນ.

ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະກິນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳ, ທຸກສິ່ງທີ່ມີຄົບແລະ ເກັດຢູ່ໃນພວກ ມັນ, ທ່ານຈະກິນ. ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄົບແລະ ເກັດ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນ, ມັນເປັນສິ່ງບໍ່ ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະກິນນົກທີ່ສະອາດທຸກຊະນິດ ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ກິນສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ຈາກພວກມັນ: ອິນຊີ, ກຣິບ, ແລະ ອອສເພຣ ແລະ ອົງຄ່າງ, ແລະ ເຫຍັງ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະ ນົກກະຈອກ, ນົກເຄົ້າ, ແລະ ນົກນາງນວນ, ແລະ ນົກກະສາ, ນົກຫົງ ສ໌, ແລະ ນົກໄອປິສ, ແລະ ນົກກາງ່ອນ, ແລະ ນົກເຫຍັງ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະ ນົກ ຮູບ, ແລະ ນົກກາງຄິນ, ແລະ ນົກກະຈອກ, ນົກຊາຍຫາດ, ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນມັນ, ນົກນ້ຳ ລີມໂວງ, ແລະ ຄ້າງຄາວ. ສິ່ງເລືອຄານທັງໝົດຂອງນົກແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະບໍ່ກິນພວກມັນ. ທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນນົກສະອາດທຸກຊະນິດ. ທຸກຊາກສິບບໍ່ໃຫ້ກິນ, ແຕ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຂົາກິນ, ຫຼື ຂາຍໃຫ້ຄົນຕ່າງ ປະເທດ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຫ້າມຕົ້ນລູກແກະໃນນິມແມ່ຂອງມັນ.

ເຈົ້າຈະເກັບທິດທັງໝົດຂອງຜົນຜະລິດຈາກເມັດພືດຂອງເຈົ້າ, ຄືຜົນຜະລິດຈາກ ທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ ປີແລ້ວປີເລົ່າ. ແລະ ເຈົ້າຈະກິນມັນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະນຳມາທິດສະວັນຂອງເຂົ້າ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຫຼົ້າອະນຸນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກທຳອິດຂອງງົວຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຕະຫຼອດທຸກມື້. ຖ້າແຕ່ທາງໂກຈາກເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖອດພວກມັນຂຶ້ນໄດ້ ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກ ເອີ້ນທີ່ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໂກຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຂາຍພວກມັນເປັນເງິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືເງິນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ. ແລະ ເຈົ້າຈະໃຊ້ ເງິນຊື້ທຸກສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນງົວ ຫຼື ແກະ, ຫຼື ເຫຼົ້າ

ອະງຸ່ນ ຫຼື ເຫຼົ້າແຮງ, ຫຼື ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະເຈົ້າຈະ
ກິນທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກັບຄືວຣີອນຂອງເຈົ້າຈະ
ຊື່ນຊົມຍິນດີ. ແລະຄືນເລວີທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງຫຼື
ມໍລະດົກກັບເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກສາມປີ, ເຈົ້າຈະນຳທຸກສ່ວນທີ່ສືບຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າອອກມາ, ແລະ
ໃນປີນັ້ນເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ. ແລະຄືນເລວີຈະມາ ເພາະວ່າລາວ
ບໍ່ມີສ່ວນຫຼືສະຫຼາກກັບເຈົ້າ, ແລະຄືນຕ່າງດ້າວ ແລະເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ໜ້າຍທີ່ຢູ່ໃນ
ເມືອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນແລະອື່ນ, ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຮັດ.

໑໕

ທຸກໆ ເຈັດ ປີ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດການປ່ອຍໝີ່. ແລະດັ່ງນັ້ນ ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງການ
ປ່ອຍໝີ່: ເຈົ້າຈະປ່ອຍທຸກໝີ່ສິນຂອງຕົນທີ່ເພື່ອນບ້ານຄວນແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່
ຮຽກຮ້ອງຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າການປ່ອຍໝີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຄົນຕ່າງດ້າວເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເປັນໝີ່ເຈົ້າ,
ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງປ່ອຍໝີ່ໃຫ້. ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີຄົນຂາດແຄນໃນພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງໃນ
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າ
ຮັບມັນເປັນກຳມະສິດ.

ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ເພື່ອປົກປັກ
ຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມບັນດາຂໍ້ບັງຄັບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທພເຈົ້າຂອງເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບ
ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫຼາຍກູ້ຢືມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ, ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງ
ປະຊາຊາດຫຼາຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ.

ຖ້າມີຄົນຂາດແຄນຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເມືອງໃດໜຶ່ງຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ແຂງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຈະບໍ່ປົດມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂາດແຄນນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເປີດມືຂອງເຈົ້າໃຫ້
ລາວ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ, ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ. ຈິ່ງ

ເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ, ຢ່າໃຫ້ມີຄຳເວົ້າທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເປັນການລະເມີດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ປີທີເຈັດ, ປີແຫ່ງການປ່ອຍໜີ້, ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະຕາຂອງເຈົ້າກໍຊົ່ວຮ້າຍ ຕໍ່ພັນຮອງຂອງເຈົ້າທີ່ຂາດແຄນ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະລາວຈະຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບາບໃຫຍ່ໃນຕົວເຈົ້າ. ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ໃຫ້ ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ, ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ທ່ານເສົ້າໃຈໃນ ການໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະອອຍພອນ ທ່ານໃນວຽກງານທັງໝົດ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານວາງມືເຮັດ. ເພາະວ່າຄົນຂາດແຄນຈະ ບໍ່ລົ້ມເຫລວຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ຍ້ອນເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້ ວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງເປີດມືຂອງເຈົ້າແກ່ພັນຮອງຂອງເຈົ້າ, ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ແກ່ຄົນທີ່ຂາດ ແຄນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າອ້າຍນ້ອງຮີບຮົວຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຍິງຮີບຮົວຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ລາວຈະຮັບໃຊ້ ເຈົ້າຫົກປີ, ແລະໃນປີທີ່ເຈັດເຈົ້າຈະປ່ອຍລາວໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າສົ່ງ ລາວອອກໄປໂດຍເສລີຈາກເຈົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສົ່ງລາວອອກໄປດ້ວຍມືເປົ່າ. ເຈົ້າຈະ ສະໜອງໃຫ້ລາວຈາກແກະຂອງເຈົ້າ, ຈາກເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຫຼົ້າອະນຸ່ງຂອງ ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ອອຍພອນເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ລາວ.

ແລະເຈົ້າຈະຈຳລຳວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີ່ມປ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຖິງເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ເພາະສະນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈົ່ງສົ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມ ຄຳນີ້. ແຕ່ຖ້າເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ອອກໄປຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ ແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນດີສຳລັບຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງມື ເຈາະ, ແລະເຈົ້າຈະເຈາະຫຼຂອງລາວໄປທີ່ປະຕູ, ແລະລາວຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ຕະຫຼອດໄປ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບຄືນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ. ມັນຈະບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ ເຈົ້າເມື່ອສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ ເຈົ້າຫົກປີດ້ວຍຄ່າຈ້າງສອງເທົ່າຂອງຄົນຮັບຈ້າງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າຈະອອຍພອນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ.

ລູກຫົວປີທຸກໂຕທີ່ເກີດໃນຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃນຝູງແກະຂອງເຈົ້າ ທີ່ເປັນຕົວຜູ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກດ້ວຍ ລູກງົວຫົວປີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດຂົນແກະຫົວປີຂອງເຈົ້າ. ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນມັນປີຕໍ່ປີ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ເຈົ້າແລະ

ຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ວ່າມີຕຳໜິໃນມັນ, ຂາພິການຫຼືຕາບອດ, ຕຳໜິທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເສຍສະຫຼະມັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນມັນ, ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດກໍ່ຈະກິນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄືກັບກິນເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກະຕ່າຍ. ແຕ່ເລືອດບໍ່ໃຫ້ກິນ, ໃຫ້ເທມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນເໝືອນນ້ຳ.

໑໖

ຈົ່ງປົກປ້ອງເດືອນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນເດືອນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກປະເທດອີຢິບໃນຕອນກາງຄືນ. ແລະເຈົ້າຈະເສຍສະຫລະເທດສະການປັດສະຄາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍແກະແລະງົວໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຫຼົງເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນເຂົ້າທີ່ມີເຊື້ອກັບມັນ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບມັນ, ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະນານ, ເພາະວ່າເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈີ່ຈຳນີ້ແຫ່ງການອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບຕະຫຼອດທຸກມື້ແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ເຊື້ອຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າໃນທ້ວທຸກຂອບເຂດຂອງເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດມື້, ແລະເນື້ອທີ່ເຈົ້າເສຍສະຫລະໃນຕອນແລງຂອງມື້ທຳອິດຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເສຍສະຫລະພາສະຄາໄດ້ໃນເມືອງໃດໆຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເສຍສະຫຼະປັດສະຄາໃນຕອນແລງເວລາຕາເວັນຕົກ, ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ. ແລະເຈົ້າຈະຕົ້ມ ແລະປັ້ງ ແລະກິນ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະເຈົ້າຈະມາເຖິງເຮືອນຂອງເຈົ້າ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແລະໃນມື້ທີ່ເຈັດເປັນການປະຊຸມປົດງານບຸນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆໃນມື້ນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຈະຖືກເຮັດສຳລັບຈິດວິນຍານ.

ເຈົ້າຈະນັບເຈັດອາທິດສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ເລີ່ມແຕ່ເວລາທີ່ເຈົ້າເອົາຂຽວໃສ່ພືດທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ, ເຈົ້າຈະເລີ່ມນັບເຈັດອາທິດ. ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນອາທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້

ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຕາມກຳລັງຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້.

ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊື່ນຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ແລະລູກ
ຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຄົນເລວີ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ໝ້າຍທີ່ຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍ, ໃນ
ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້ເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງພຣະອົງ
ຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ.

ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນແຜ່ນດິນອີຍົບ, ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາ
ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້. ເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນເດັ່ນທີ່ພັກອາໄສເປັນເວລາ
ເຈັດມື້ ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເກັບກ່ຽວຈາກລາງນວດຂ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກບ່ອນທີ່ບອະງຸ່ນ
ຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນງານເທດສະການຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນ
ເລວີ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ໝ້າຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງ
ເຈົ້າ. ເຈັດວັນເຈົ້າຈະຈັດງານເລີ່ມຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນ
ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້, ແລະຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າໃນຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະໃນວຽກງານທຸກ
ຢ່າງຂອງມືເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ.

ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງຈະທຣຽເລືອກ, ຄືໃນງານບຸນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ແລະໃນງານບຸນອາທິດ, ແລະໃນງານບຸນເດັ່ນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍມືເຝົ້າ. ແຕ່ລະຄົນຕາມກຳລັງຂອງມືຂອງພວກເຈົ້າ, ຕາມການ
ອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະຕັ້ງຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນບັນດາເມືອງຂອງ
ເຈົ້າ ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ, ແລະ ພວກ
ເຂົາຈະພິພາກສາປະຊາຊົນດ້ວຍການພິພາກສາທີ່ຍຸດຕິທຳ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຫັນເຫການ
ພິພາກສາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ, ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນ
ສະຫຼາດຕາບອດ, ແລະເອົາຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳອອກໄປ. ຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳ

ຢ່າງຍຸຕິທຳ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ປຸກປ່າສັກສິດໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ບໍ່ວ່າຕົ້ນໄມ້ໃດໆຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາ
ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດມັນໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ. ເຈົ້າຢ່າຕັ້ງເສົາຫິນໄວ້
ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຣອງກຽດຊັງ.

໑໗

ເຈົ້າຢ່າເສຍສະຫລະລູກງົວຫຼືແກະທີ່ມີຕຳໜີ ຫຼືຂໍ້ບົກຟອງໃດໆຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ຖືກພົບໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະເມື່ອມາແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນໆ ແລະນະມັດສະການພວກມັນ, ດວງອາທິດ, ຫຼື
ດວງຈັນ, ຫຼືທຸກສິ່ງທີ່ມາຈາກໂລກແຫ່ງສະຫວັນ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີການ
ລາຍງານມາຫາທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ສອບສວນຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເລື່ອງນີ້ເປັນຄວາມຈິງແທ້, ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນອິດສະຣາເອນ ແລະເຈົ້າຈະ
ນຳຜູ້ຊາຍນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຍິງນັ້ນອອກມາ, ແລະເຈົ້າຈະຂວ້າງຫິນໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາ
ຈະຕາຍ. ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກລົງໂທດຈະຕາຍ; ແຕ່ຜູ້ນັ້ນ
ຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດຕາຍໂດຍອີງໃສ່ພະຍານພຽງຄົນດຽວ. ແລະມີຂອງພະຍານຈະເປັນຄົນ
ທຳອິດວາງເທິງລາວເພື່ອປະທານຊີວິດລາວ, ແລະມີຂອງປະຊາຊົນເປັນຄົນສຸດທ້າຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກທ່ານກາງພວກເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະຕັດສິນຄຳໃນການພິພາກສາລະຫວ່າງ
ເລືອດກັບເລືອດ, ແລະລະຫວ່າງການພິພາກສາກັບການພິພາກສາ, ແລະລະຫວ່າງ
ການສຳຜັດກັບການສຳຜັດ, ແລະລະຫວ່າງການໂຕ້ຖຽງກັບການໂຕ້ຖຽງ, ເປັນຄຳວິ້າ
ແຫ່ງການພິພາກສາໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຈົ້າ, ແລ້ວເຈົ້າຈະລຸກຂັ້ນແລະຂັ້ນໄປສູ່
ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາ
ພວກປະເລທິດເລວີ ແລະໄປຫາຜູ້ພິພາກສາຜູ້ທີ່ຈະມີຢູ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະໄດ້ຊອກຫາ

ແລ້ວ ພວກເຂົາຈະປະກາດການພິພາກສາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າລາຍງານແກ່ເຈົ້າຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ແກ່ເຈົ້າ. ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕັດສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນເບນໄປຈາກຄຳເວົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຂວາຫຼືຊ້າຍ.

ແລະຊາຍຄົນໃດທີ່ຖ້າເຮັດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ ເພື່ອບໍ່ເຊື່ອຟັງປະລິຫານທີ່ຍືນຢູ່ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຫຼືຜູ້ພິພາກສາທີ່ຈະເປັນໃນນີ້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຕາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວອອກຈາກອິດສະຣາເອນ. ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ ແລະຈະບໍ່ກະທຳການລະເມີດອີກຕໍ່ໄປ

ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກນັ້ນ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເໝືອຂ້ານ້ອຍເອງ, ຕັ້ງທີ່ປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ານ້ອຍ, ທ່ານຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວທ່ານເອງ, ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະເລືອກລາວຈາກພື້ນ້ອງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄົນຕ່າງດ້າວເທິງຕົວທ່ານເອງ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ແມ່ນພື້ນ້ອງຂອງທ່ານ. ເພາະວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳປະຊາຊົນກັບຄືນໄປອີຍ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປທາງນັ້ນອີກ. ແລະລາວຈະບໍ່ເອົາພັນລະຍາຫຼາຍຄົນໃຫ້ຕົນເອງ, ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຫັນໄປ, ແລະລາວຈະບໍ່ເພີ່ມເງິນແລະຄຳໃຫ້ຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ.

ແລະເມື່ອລາວນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງລາວ, ລາວຈະຮຽນພຣະທຳມະບັນຍັດນີ້ໃສ່ປຶ້ມສຳລັບຕົນເອງຈາກພວກປະລິຫານເລວີ, ແລະມັນຈະຢູ່ກັບລາວ, ແລະລາວຈະອ່ານມັນທຸກມື້ໃນຊີວິດຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ແລະປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້. ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກພື້ນ້ອງຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ລະເມີດບັນຍັດໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ, ເພື່ອວ່າລາວແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະຍືດອາຍຸໃນການປົກຄອງຂອງລາວທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ບໍ່ຈະມີສ່ວນແບ່ງ ຫຼື ສ່ວນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ, ທັງເຜົ່າເລວີ, ກັບ ອິດສະລາເອນ; ເຄື່ອງບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ພວກ ເຂົາຈະກິນມັນ. ສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາໃນບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ແລະນີ້ແມ່ນ ການຕັດສິນຂອງພວກປະໂລຫິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຈາກປະຊາຊົນ, ຈາກພວກຜູ້ທີ່ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນລູກງົວຫຼືແກະ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ແຂນແກ່ປະໂລຫິດ, ແລະ ແກ້ມ, ແລະກະເພາະ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຜົນທຳອິດຂອງເມັດພົດ, ເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ນ້ຳມັນ ຂອງເຈົ້າ, ແລະຂົນທຳອິດຂອງແກະຂອງເຈົ້າແກ່ລາວ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເລືອກລາວຈາກທຸກເຜົ່າຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ປະຕິບັດພິທີ ແລະອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ທັງພຣະອົງເອງແລະລູກຊາຍຂອງພຣະອົງ ໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ

ຖ້າຄົນເລວີມາເຖິງຈາກໜຶ່ງໃນບັນດາເມືອງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ຕົນເອງອາໄສຢູ່, ຕາມທີ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວປາຖະໜາ, ໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ລາວ ຈະເລືອກ ມັນຈະປະຕິບັດພາລະກິດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ລາວ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວຄືຊາວເລວີທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເຂົາຈະກິນສ່ວນແບ່ງທີ່ຖືກແບ່ງໄວ້ແລ້ວ, ຍົກເວັ້ນການຂາຍ ຕາມຄອບຄົວ. ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮຽນຮູ້ເຮັດຕາມການກະທຳອັນໜ້າລັງກຽດຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກພົບໃນເຈົ້າທີ່ຊຳລະລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງລາວໃນໄຟ, ຜູ້ທີ່ທຳ ນາຍຄຳທຳນາຍ, ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການທຳນາຍໂດຍສັນຍານ, ແລະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການທຳ ນາຍໂດຍນິກ, ໂດຍການເສົ້າມືນ. ການຮ້ອງເພງສາບແຊ່ງ, ເປັນໝໍຜີ, ແລະເປັນຜູ້ ທຳນາຍລາງ, ປົກສາຜູ້ຕາຍ. ແມ່ນເພາະວ່າຄວາມໂດ່ຽງຊື່ດ່ວງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າເພາະຄວາມໂດ່ຽງຊື່ດ່ວງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະເປັນຄົນສົມບູນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າຈະຍຶດເອົາມໍລະດົກຈາກພວກ ເຂົາ, ພວກເຂົາຟັງລາງບອກແລະການທຳນາຍ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ດັ່ງນັ້ນແກ່ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າຈາກພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຟັງພຣະອົງ ຕາມທັງໝົດ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຂໍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນໂຮເຣັບໃນວັນຂອງການຊຸມນຸມ, ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງສຽງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ເຫັນໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ອີກ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ. ຂ້ອຍຈະຍົກຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄືກັບເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໃສ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນປາກຂອງລາວ, ແລະລາວຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງລາວ. ແລະຄົນໃດທີ່ບໍ່ຟັງສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທຳນັ້ນເວົ້າໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລົງໂທດລາວ. ຍົກເວັ້ນຜູ້ເຜີຍພະຄຳທີ່ກະທຳຢ່າງບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າໂດຍເວົ້າໃນນາມຂອງເຮົາເຖິງຄຳທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເວົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆ, ຜູ້ເຜີຍພະຄຳນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຄຳໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າ? ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຜູ້ນະບີນັ້ນເວົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ກາຍເປັນຈິງ ແລະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ ຜູ້ນະບີນັ້ນເວົ້າດ້ວຍຄວາມອະທຳ ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວລາວ

໑໙

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະໃນເຮືອນທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈະແຍກສາມເມືອງໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນກາງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ. ຈິ່ງພິຈາລະນາທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ແບ່ງເຂດແດນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າອອກເປັນສາມສ່ວນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ມັນຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບຜູ້ຂ້າຄົນທຸກຄົນ ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ຈະຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່, ຄືຜູ້ທີ່ຖືກເພື່ອນບ້ານຂອງລາວໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ແລະຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ກຽດຊື່ງລາວມາກ່ອນສອງສາມມື້ກ່ອນ. ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ້າເຂົ້າໄປກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອເກັບໄມ້, ແລະມີຂອງລາວລີ້ໄຫລດ້ວຍຂວານໃນຂະນະທີ່ຕັດໄມ້, ແລະຫົວຂວານເຫຼັກຫຼຸດລົງຈາກຕ້າມໄມ້ໄປດິນເພື່ອນບ້ານ, ແລະລາວຕາຍ, ຜູ້ນີ້ຈະຫນີໄປຫາບ່ອນລີ້ໄພເຂົ້າໄປໃນໜຶ່ງໃນເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່. ເພື່ອວ່າຜູ້ແກ້ຄຳເລືອດຈະບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມຜູ້ຂ້າຄົນ, ເພາະວ່າຫົວໃຈຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນ, ແລະຈະຈັບທັນລາວ, ຖ້າທາງໄກເກີນໄປ, ແລະຕິດຈົນຍານຂອງລາວ, ແລະຄົນນີ້ບໍ່ມີການພິພາກສາຄວາມ

ຕາຍ, ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວກ່ອນມື້ວານນີ້, ຫຼືກ່ອນວັນທີສາມ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງເຈົ້າໃນຄໍານີ້ວ່າ: ເຈົ້າຈຶ່ງແຍກສາມເມືອງໄວ້ສໍາລັບເຈົ້າເອງ.

ຖ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ຕາມວິທີ ທີ່ພຣະອົງສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນ ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າຈະໃຫ້ແກ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະປະຕິບັດ ຕາມຄໍາສັ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ຄືການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ການດໍາເນີນໃນທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດນີ້, ແລ້ວເຈົ້າຈະ ເພີ່ມອົກສານເມືອງສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງນອກເໜືອຈາກສາມເມືອງເຫຼົ່ານີ້. ແລະເລືອດ ຂອງຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກຫົ່ມໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດກ່ຽວກັບເລືອດ.

ຖ້າແຕ່ກາຍເປັນວ່າໃນພວກເຈົ້າມີຄົນທີ່ກຽດຊັງເພື່ອນບ້ານ, ແລະລໍຖ້າຊ່ອງລາວ, ແລະລູກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ, ແລະຕິດຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແລະລາວຕາຍ, ແລະຫນີໄປເຂົ້າໃນ ໜຶ່ງຂອງເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະສົ່ງຄົນໄປ, ແລະພວກ ເຂົາຈະເອົາລາວມາຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຍາດພໍ່ນັ້ນຜູ້ ແກ້ແຄ້ນເລືອດ, ແລະລາວຈະຕາຍ. ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປະຢັດລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຊໍາລະ ເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດອອກຈາກອິດສະລາເອນ, ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ສໍາລັບເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢ່າຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນມໍລະດົກ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍ ການຈັບສະຫຼາກ. ພະຍານດຽວຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ການເປັນພະຍານຕໍ່ມະນຸດໃນເລື່ອງ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາທັງໝົດ ແລະ ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງ ແລະ ຄວາມຜິດບາບທັງໝົດທີ່ ເຂົາອາດຈະກະທໍາ. ຄໍາເປັນພະຍານທຸກຄໍາຈະຕ້ອງຖືກຍືນຍັນໂດຍການເປັນພະຍານ ຂອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ. ຖ້າແຕ່ພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທໍາຍືນຍັນຕໍ່ຄົນໃດໜຶ່ງ, ກ່າວຫາລາວວ່າມີຄວາມບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນສອງຄົນທີ່ມີການໄດ້ແຍ້ງກັນຈະ ຍືນຍັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ພິພາກສາທີ່ ຈະມີຢູ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຄວນກວດສອບຢ່າງລະອຽດ, ແລະຈົ່ງ ເບິ່ງ ພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທໍາໄດ້ເປັນພະຍານສິ່ງທີ່ບໍ່ຍຸຕິທໍາ, ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕໍ່ລາວຕາມວິທີທີ່ລາວໄດ້ກະທໍາຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ ເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ. ແລະພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຍິນແລ້ວກໍຈະ ຢ້ານກົວ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຄໍາຊົ່ວຮ້າຍນີ້ໃນທ່ານທັງຫຼາຍອີກຕໍ່ໄປ. ຕາຂອງເຈົ້າ

ຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພລາວ, ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ, ຕາແທນຕາ, ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມີ
ແທນມື, ດິນແທນດິນ.

໒໐

ຖ້າເຈົ້າອອກໄປສູ່ສິງຄາມຕໍ່ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະເຫັນມ້າ, ຄົນຂີ່ມ້າ ແລະ
ປະຊາຊົນທີ່ຫຼາຍກວ່າເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຍົບ. ແລະຈະເປັນ
ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ສິງຄາມ, ແລະປະໂລຫິດໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນ ແລະ ຈະ
ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຟັງເອີຍ ອິດສະຣາເອນ, ພວກເຈົ້າກຳລັງໄປສູ່ສິງຄາມນີ້ເພື່ອຕໍ່ສູ້
ກັບສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ, ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຈົ້າອ່ອນແອ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າແຕກ
ສະຫລາຍ, ແລະ ຢ່າຫັນຫຼົບຫນີຈາກໜ້າພວກເຂົາ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄປນຳໜ້າເຈົ້າ, ຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າ
ໃຫ້ລອດພັນ.

ແລະພວກນັກຮຽນຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ສ້າງເຮືອນໃໝ່
ແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອຸທິດມັນ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວເອງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້
ລາວຕາຍໃນສິງຄາມ ແລະຜູ້ຊາຍອື່ນຈະມາອຸທິດມັນແທນ. ແລະຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ປູກ
ສວນອະນຸ່ງແລ້ວບໍ່ໄດ້ດິໃຈກັບມັນ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ, ເພື່ອລາວ
ຈະບໍ່ຕາຍໃນສິງຄາມ, ແລະຄົນອື່ນຈະໄດ້ດິໃຈກັບມັນ. ແລະຜູ້ໃດແມ່ນຊາຍທີ່ໄດ້ຫນັ່ນ
ຜູ້ຍິງແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເອົານາງ? ໃຫ້ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້
ລາວຕາຍໃນສິງຄາມ, ແລະຊາຍອື່ນຈະໄດ້ເອົານາງ. ແລະພວກເສນາບໍລິການຈະເວົ້າຕໍ່
ປະຊາຊົນຕື່ມອີກ, ແລະພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດເປັນຄົນທີ່ກົວແລະຂີ້ຂຽວໃນໃຈ? ໃຫ້
ລາວໄປແລະກັບຄືນສູ່ເຮືອນຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວ ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພວກຄະນະ
ຢຸດເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງກອງທັບເປັນຜູ້ນຳປະຊາຊົນ.

ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ເມືອງໃດໜຶ່ງເພື່ອເຮັດສິງຄາມຕໍ່ພວກເຂົາ, ໃຫ້ເອົັນພວກເຂົາດ້ວຍ
ສັນຕິພາບກ່ອນ. ຖ້າແທ້ຈິງພວກເຂົາຕອບເຈົ້າດ້ວຍສັນຕິພາບ ແລະເປີດໃຫ້ເຈົ້າ,
ປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ຖືກພົບຢູ່ໃນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ເສຍອາກອນ ແລະເປັນຜູ້ຂຶ້ນກັບເຈົ້າ. ແຕ່
ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດສິງຄາມຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະລ້ອມມັນໄວ້. ຈົນກວ່າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີຜູ້ຊາຍ
ທຸກຄົນຂອງມັນດ້ວຍການຂ້າຕາຍໂດຍດາບ ຍົກເວັ້ນແມ່ຍິງ ແລະຖົງຂອງ, ແລະສັດລ້ຽງ

ທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນເມືອງ, ແລະຂອງຕ້ອງທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະປ້ອນສຳລັບຕົວ
ເຈົ້າເອງ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງລັບທັງໝົດຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເຮັດກັບເມືອງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໄກເຈົ້າ
ຫຼາຍ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເມືອງຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກສາສິ່ງທີ່ມີລົມ
ຫາຍໃຈໃດໆໄວ້ມີຊີວິດ. ແຕ່ທ່ານຈະຕ້ອງອຸທິດພວກເຂົາໃຫ້ຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຄື
ຊາວເຮັດໄທ, ແລະຊາວອາໂນໂຣ, ແລະຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເປຣິຊ, ແລະຊາວອີ
ໄວ, ແລະຊາວເຢບູດ, ແລະຊາວເກີກາໂຊ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້
ສັ່ງແກ່ທ່ານ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສອນໃຫ້ພວກເຈົ້າເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ
ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແກ່ພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າລ້ອມເມືອງໜຶ່ງເປັນເວລາຫຼາຍມື້ເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ມັນເພື່ອຍຶດເອົາມັນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນໂດຍການວາງເຫຼັກເທິງພວກມັນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນຈາກ
ມັນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດມັນລົງ, ເພາະວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນທົ່ງນາແມ່ນຄົນບໍ່, ທີ່ຈະເຂົ້າມາຈາກ
ໜ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຮົ້ວບໍ່? ແຕ່ໄມ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນໄມ້ໝາກກິນໄດ້ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະທຳລາຍ
ແລະຕັດມັນລົງ, ແລະເຈົ້າຈະສ້າງເຄື່ອງປ້ອນລ້ອມໄວ້ຕໍ່ກັບເມືອງທີ່ເຮັດສົງຄາມກັບເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າມັນຈະຖືກຍຶດໄດ້.

໒໑

ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນບາດເຈັບຖືກພົບເຫັນໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ໄດ້ລົ້ມຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ
ໃຜເປັນຜູ້ທີ່ຕິ, ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເຈົ້າແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າຈະອອກໄປ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະວັດໄປຫາພວກເມືອງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຄົນຖືກຂ້າ, ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໄກໄກຮຽງກັບ
ຄົນບາດເຈັບນັ້ນ, ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະເອົາແມ່ງົວຈາກຝູງງົວ, ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກໃຊ້
ເຮັດວຽກ ແລະບໍ່ເຄີຍລາກແອກ, ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະນຳແມ່ງົວລົງໄປໃນ
ຮ່ອມພູທີ່ຂາດແຄະ, ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກໄຖຫຼືຫວ່ານພົດ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຕັດຄໍແມ່ງົວ
ໃນຮ່ອມພູນັ້ນ. ແລະພວກປະໂລຫິດເລວີຈະມາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້
ເລືອກພວກເຂົາໃຫ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ແລະອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ແລະການໄດ້ແຍ້ງທັງໝົດ ແລະການສຳຜັດທັງໝົດຈະຂຶ້ນກັບປາກຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງເມືອງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃກ້ຄົນບາດເຈັບ, ຈະລ້າງມືເທິງຫົວຂອງ

ແມ່ງົວທີ່ຖືກຕັດຄໍໃນຮ່ອມພູ, ແລະພວກເຂົາຈະຕອບວ່າ, ມີຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເທເລືອດ
ນີ້, ແລະຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ. ຂໍໃຫ້ມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄື
ອິດສະລາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຖືກແລ້ວ ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເລືອດບໍລິສຸດຈະບໍ່ຢູ່ໃນ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄືອິດສະລາເອນ, ແລະເລືອດນັ້ນຈະຖືກລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່
ເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຊໍາລະເລືອດຂອງຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດອອກຈາກພວກເຈົ້າ, ຖ້າ
ເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ຜິດໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າອອກໄປສູ່ສິ່ງຄາມຕໍ່ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະປັ້ນຊັບສິນບັດຂອງພວກເຂົາ
ແລະເຈົ້າເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ງາມໃນຮູບຮ່າງໃນການປ້ອນ, ແລະເຈົ້າປາຖະໜາບາງ, ແລະເຈົ້າ
ເອົານາງມາເປັນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະເຈົ້າຈະນໍາເອົານາງເຂົ້າໄປພາຍໃນເຮືອນ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໂກນຫົວຂອງນາງ, ແລະຕັດເລັບຂອງນາງ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາ
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງການຖືກຈັບອອກຈາກນາງ, ແລະນາງຈະນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ນາງຈະຮ້ອງໄຫ້ຄິດເຖິງພໍ່ແລະແມ່ເປັນເວລາຫນຶ່ງເດືອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າ
ໄປຫານາງແລະຢູ່ກັບນາງ, ແລະນາງຈະເປັນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ.

ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການນາງ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງສົ່ງນາງອອກໄປໂດຍເສລີ,
ແລະນາງຈະບໍ່ຖືກຂາຍເພື່ອເງິນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດນາງວ່າບໍ່ມີຄ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ໃຫ້ນາງຖ່ອມຕົວ.

ຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີສອງຄົນພັນລະຍາ, ຄົນໜຶ່ງທີ່ລາວຮັກແພງ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງ
ທີ່ລາວກຽດຊຶ່ງ, ແລະ ຫົງຄົນທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຄົນທີ່ຖືກກຽດຊຶ່ງກໍ່ເກີດລູກໃຫ້ລາວ,
ແລະ ລູກຊາຍທໍາອິດແມ່ນລູກຂອງຄົນທີ່ຖືກກຽດຊຶ່ງ, ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ໃນວັນທີ່ລາວ
ແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ ຄືຊັບສິນຂອງລາວ, ລາວຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິດ
ລູກຫົວປີແກ່ລູກຊາຍຂອງຜູ້ຖືກຮັກໄດ້, ໂດຍການມອງຂ້າມລູກຊາຍຂອງຜູ້ຖືກກຽດຊຶ່ງຜູ້
ເປັນລູກຫົວປີ. ແຕ່ລາວຕ້ອງຮັບຮູ້ລູກຊາຍທໍາອິດຂອງນາງທີ່ຖືກກຽດຊຶ່ງ ໂດຍໃຫ້ສ່ວນ
ສອງເທົ່າແກ່ລາວຈາກທັງໝົດທີ່ລາວມີ ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກທໍາອິດຂອງລາວ ແລະສິດ
ຂອງລູກຊາຍທໍາອິດແມ່ນເປັນຂອງລາວ. ຖ້າບາງຄົນມີລູກຊາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະ
ກະດ້າງດີ້ດ້ານ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພໍ່ ແລະ ສຽງຂອງແມ່, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ລ້ຽງດູລາວ, ລາວກໍ່ຍັງບໍ່ຟັງພວກເຂົາ ແລະພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈະຈັບກຸມລາວ ແລະນໍາ
ລາວອອກໄປຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວ ແລະໄປຫາປະຕູເມືອງ, ແລະພວກ
ເຂົາຈະເວົ້າກັບຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງພວກເຂົາວ່າ, ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົານີ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ

ແລະຍົກຍ້າຍ, ບໍ່ຟັງສຽງຂອງພວກເຮົາ, ເປັນຄົນປອມແປງເງິນຕາແລະດື່ມເຫຼົ້າເກີນ
ຂະໜາດ. ແລະຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງລາວຈະຂ້າງຫົນໃສ່ລາວ, ແລະລາວຈະຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ, ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອເມື່ອໄດ້ຍິນກໍຈະ
ຢ້ານກົວ.

ຖ້າມີຄົນໃດໜຶ່ງກະທຳບາບທີ່ຕ້ອງຖືກລົງໂທດປະທານຊີວິດ ແລະ ເຂົາຕາຍ, ແລະ
ເຈົ້າແຂວນເຂົາໄວ້ເທິງດິນໄມ້, ຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະບຸ່ນອນຄ້າງຢູ່ເທິງດິນໄມ້, ແຕ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງຝັງມັນໃນວັນນັ້ນ, ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນຢູ່ເທິງດິນໄມ້ແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງໂດຍ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກນັ້ນເປື້ອນ.

໒໒

ຢ່າມອງຂ້າມເມື່ອເຈົ້າເຫັນລູກງົວຫຼືແກະຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າຫຼົງທາງຢູ່ໃນທາງ,
ເຈົ້າຕ້ອງນຳພວກມັນກັບຄືນໄປໃຫ້ອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ ແລະ ຄືນໃຫ້ລາວ. ຖ້າພໍ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ບໍ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຫຼືເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເກັບມັນໄວ້ພາຍໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນ
ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຈົນກວ່າພໍ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະມາຊອກຫາມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຄືນໃຫ້ລາວ. ເຈົ້າ
ຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບລາວຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບ
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບທຸກສິ່ງທີ່ສູນເສຍຂອງອ້າຍ
ນ້ອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ສູນເສຍໄປຈາກລາວແລະເຈົ້າພົບເຫັນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ມອງຂ້າມໄດ້. ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາວຫຼືລູກງົວຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າລົ້ມຢູ່ໃນທາງ ແລ້ວມອງ
ຂ້າມພວກມັນ, ເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍລາວຍົກມັນຂຶ້ນ.

ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເຄື່ອງໃຊ້ຂອງແມ່ຍິງ, ແລະຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເສື້ອຄຸນຂອງແມ່ຍິງ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າພົບຮັງນົກຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໃນທາງ ຫຼືເທິງດິນໄມ້ ຫຼືເທິງແຜ່ນດິນ ມີລູກນ້ອຍຫຼື
ໄຂ່ ແລະແມ່ນົກກຳລັງອົບລູກນ້ອຍຫຼືໄຂ່ຢູ່ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາແມ່ນົກພ້ອມກັບລູກ. ເຈົ້າຕ້ອງ
ສົ່ງແມ່ໄປ, ແຕ່ລູກນັ້ນເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວເອງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະດືກກັບເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າ
ຈະມີອາຍຸຍືນ.

ຖ້າເຈົ້າສ້າງເຮືອນໃໝ່, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຂອບຢູ່ຫລັງຄາຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່
ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າຄົນໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຖ້າມີຄົນຕົກລົງມາຈາກມັນ. ເຈົ້າຢ່າຫວ່ານ

ເມັດພຶດແຕກຕ່າງກັນໃນສ່ວນອະນຸງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຜົນຜະລິດແລະເມັດພຶດທີ່ເຈົ້າ
ຫວ່ານຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດພ້ອມກັບຜົນຜະລິດຂອງສ່ວນອະນຸງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່
ໄຖ່ນາດ້ວຍລູກງົວແລະລາພ້ອມກັນ ເຈົ້າຈະບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ປະສົມກັນ, ຂົນແກະແລະປານ
ໃນຜົນດຽວກັນ. ເຈົ້າຈະເຮັດບົດເກືອກໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງເທິງສີ່ຂອບຂອງເສື້ອຄູນ
ຂອງເຈົ້າ, ທີ່ເຈົ້ານຸ່ງຫົ່ມ.

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເນຍແລະອາໄສຢູ່ກັບນາງ ແລະກຽດຊຶ່ງນາງ ແລະຖ້າເຂົາວາງຂໍ້
ກ່າວຫາທີ່ເປັນຂໍ້ອ້າງຕ່ຳນາງ ແລະເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງນາງເສື່ອມເສຍ ແລະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍໄດ້
ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງຄົນນີ້ ແລະເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າໄປຫານາງ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບວ່ານາງເປັນ
ພະຍານ ແລະພໍ້ກັບແມ່ຂອງເດັກຍິງຈະນຳເອົາຫຼັກຖານຄວາມບໍລິສຸດຂອງລູກສາວໄປ
ຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າທີ່ປະຕູເມືອງ ແລະພໍ້ຂອງເດັກນ້ອຍຈະເວົ້າກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າວ່າ, ຂ້ອຍ
ໄດ້ໃຫ້ລູກສາວຄົນນີ້ຂອງຂ້ອຍແກ່ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ເປັນເນຍ, ແລະລາວໄດ້ກຽດຊຶ່ງນາງ ດຽວ
ນີ້ຊາຍຄົນນີ້ວາງຂໍ້ກ່າວຫາອ້າງເທິງນາງ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເປັນ
ພົມມະຈາລີຂອງລູກສາວເຈົ້າ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານຄວາມເປັນພົມມະຈາລີຂອງລູກສາວ
ຂ້ອຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກາງຜ້ານຸ່ງອອກຕໍ່ໜ້າສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງ. ແລະສະພາຜູ້
ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະເອົາຊາຍຄົນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະສອນລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະ
ປັບໃໝລາວຮ້ອຍເຊເກນ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພໍ້ຂອງຍິງສາວ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເອົາຊື່
ຊົ່ວຮ້າຍອອກມາໃສ່ພະຍາດອິດສະຣາເອນ ແລະນາງຈະເປັນແມ່ຍິງຂອງລາວ ລາວຈະ
ບໍ່ສາມາດສົ່ງນາງໄປໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ.

ຖ້າແຕ່ຄຳນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ພົບຄວາມເປັນພະຍາດຂອງຍິງສາວ ແລະພວກ
ເຂົາຈະນຳເດັກຍິງອອກມາຢູ່ປະຕູເຮືອນພໍ້ຂອງນາງ, ແລະພວກເຂົາຈະຂວ້າງຫີນໃສ່
ນາງດ້ວຍຫີນ, ແລະນາງຈະຕາຍ, ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດຄວາມໂຈ້ຈ້າໃນບັນດາລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນໂດຍການເປັນໂສເພນີໃນເຮືອນພໍ້ຂອງນາງ, ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.

ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກພົບວ່ານອນກັບຜູ້ຍິງທີ່ແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ
ຕ້ອງຂ້າທັງສອງຄົນ, ຄືຜູ້ຊາຍທີ່ນອນກັບຜູ້ຍິງນັ້ນ ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງ
ກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກອິດສະຣາເອນ. ຖ້າແຕ່ມີເດັກຍິງບໍລິສຸດທີ່ໝັ້ນສັນຍາກັບ
ຜູ້ຊາຍແລ້ວ, ແລະຜູ້ຊາຍພົບເຫັນນາງໃນເມືອງແລ້ວນອນກັບນາງ, ເຈົ້າຈະນຳທັງສອງ
ຄົນອອກມາຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະຖືກຂວ້າງຫີນຈົນຕາຍ, ແມ່
ຍິງສາວຄົນນັ້ນເພາະວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນເມືອງ, ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ

ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຂອງເພື່ອນບ້ານຕ່ຳຕ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງກຳຈັດ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍພົບເດັກຍິງທີ່ໝັ້ນສັນຍາແລ້ວໃນທົ່ງ
ພຽງ, ແລະບັງຄັບນອນກັບນາງ, ເຈົ້າຈະຂ້າຜູ້ທີ່ນອນກັບນາງຄົນດຽວ. ແລະຍິງສາວ
ບໍ່ມີບາບຂອງຄວາມຕາຍ, ດັ່ງກັບຖ້າຜູ້ໃດຊາຍລູກຂຶ້ນຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ ແລະຂ້າວິນຍານ
ຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງນີ້. ເພາະວ່າພົບນາງຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ຍິງສາວທີ່ໝັ້ນສັນຍາແລ້ວໄດ້
ຮ້ອງ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອນາງ.

ຖ້າຜູ້ໃດພົບເດັກຍິງບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຫມັ້ນ, ແລະໄດ້ບັງຄັບນອນກັບນາງ, ແລະ
ຖືກພົບ, ຊາຍທີ່ນອນກັບນາງຈະໃຫ້ເງິນຫ້າສິບດິດຮັກມາແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວ, ແລະນາງ
ຈະເປັນແມ່ຍິງຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕ່ຳຕ້ອຍ, ລາວຈະບໍ່ສາມາດສົ່ງ
ນາງໄປຕະຫຼອດເວລາ.

໒໖

ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ເອົາເມຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງບຶກຄຸມຂອງພໍ່ຂອງ
ລາວ.

ຜູ້ທີ່ຖືກປົບຢູ່ໃນອະໄວຍະວະເພດ ຫຼືຖືກຕັດອອກ ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ. ລູກຂອງໂສເພນີຈະບໍ່ເຂົ້າສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຊາວອຳໂມນແລະຊາວໂມອັບຈະບໍ່ເຂົ້າໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈົນ
ເຖິງຊົ່ວຄົນທີ່ສືບກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈົນເຖິງນິລັນດອນ.
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອອກມາພົບທ່ານທັງຫຼາຍດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແລະນ້ຳໃນທາງ ເມື່ອທ່ານ
ທັງຫຼາຍອອກມາຈາກເອຢິບ, ແລະເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈ້າງບາລາອາມລູກຊາຍຂອງ
ເບຣ໌ອາກເນໂສຕິປະເຕເມຍມາສາບແຊ່ງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່
ຕ້ອງການຟັງບາລາອາມ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຄຳສາບແຊ່ງ
ໃຫ້ກາຍເປັນພອນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຮັກເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າ
ສິ່ງທີ່ສິ້ນຕິພາບແລະສິ່ງທີ່ມີປະຕິທິດແກ່ພວກເຂົາຕະຫຼອດມື້ຂອງເຈົ້າຈົນຕະຫຼອດໄປ.
ເຈົ້າຢ່າດູກຊາວເອດິມ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຢ່າດູກຊາວ
ອີຢິບ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງລາວ. ລູກຊາຍທີ່ເກີດແກ່
ພວກເຂົາ, ໃນຊົນລຸ້ນທີສາມ ຈະເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າອອກໄປຕັ້ງຄ່າຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຕົວຈາກ ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ສະອາດຍ້ອນການໄຫຼອອກ ຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ລາວຕ້ອງອອກໄປນອກຄ່າຍ, ແລະລາວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນຄ່າ ຍ. ແລະໃນຕອນແລງ, ລາວຈະອາບນ້ຳຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະເມື່ອດວງອາທິດຕົກ ແລ້ວ, ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ. ແລະຈະມີສະຖານທີ່ສຳລັບເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກຄ່າຍ, ແລະ ເຈົ້າຈະອອກໄປທີ່ນັ້ນຂ້າງນອກ. ແລະຫມູ່ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າເທິງເຂັມຂັດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້ານັ່ງຂ້າງນອກ, ເຈົ້າຈະຊຸດດ້ວຍມັນ, ແລະເມື່ອນຳມາແລ້ວ ເຈົ້າຈະປົກຄຸມສິ່ງ ເປືອຍເປົ່າຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງຢ່າງໄປມາຢູ່ໃນຄ່າຍ ຂອງເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດພັນ ແລະ ນອບສັດຕູຂອງເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ຄ່າຍ ຂອງເຈົ້າຈະເປັນບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງສິ່ງໃດໆຈະບໍ່ຖືກເຫັນຢູ່ໃນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະຫັນກັບຈາກເຈົ້າ.

ທ່ານຈະບໍ່ນອບເດັກຄືນໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍມາຫາທ່ານ ຈາກເຈົ້ານາຍຂອງລາວ. ລາວຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ລາວຈະອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າ ບ່ອນໃດທີ່ຕິດກັບລາວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ. ຈະບໍ່ມີໄສເພນີຈາກບັນດາລູກສາວຂອງ ອິດສະລາເອນ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຂາຍຕົວຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ຈະບໍ່ມີ ຜູ້ທີ່ເລີ່ມພິທີກຳຈາກບັນດາລູກສາວຂອງອິດສະລາເອນ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຖືກເລີ່ມພິທີກຳ ຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເອົາຄຳຈ້າງຂອງໄສເພນີ ຫຼື ການ ແລກປ່ຽນຂອງໝາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອຄຳປະຕິ ຍານໃດໆ, ເພາະວ່າທັງສອງແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢ່າເອົາດອກເບ້ຍຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດອກເບ້ຍເງິນ, ດອກເບ້ຍອາຫານ, ຫຼືດອກເບ້ຍຂອງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໃຫ້ກູ້ຢືມ. ກັບຄືນຕ່າງດ້າວເຈົ້າ ຈະເອົາດອກເບ້ຍ, ແຕ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາດອກເບ້ຍ, ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າເທິງ ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ຖ້າເຈົ້າປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ ຊຶກຊ້າທີ່ຈະໃຫ້ຄືນມັນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຊອກຫາຢ່າງ ແນ່ນອນຈາກເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການອະທິຖານ, ມັນ ບໍ່ແມ່ນບາບສຳລັບເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຮົມຝືປາກຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາໄວ້,

ແລະເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນ
ຂອງຖວາຍ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າເອງ.

ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າເກັບກຳ
ຮອງຂ້າວດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງຂຽວລົງເທິງທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານ
ຂອງເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະກິນອະງຸ່ນໄດ້
ເທົ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະອິ່ມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ.

໒໔

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍແລະອາໄສຢູ່ກັບນາງ, ແລະຈະເປັນວ່າຖ້ານາງບໍ່ພົບຄວາມ
ກະລຸນາຕໍ່ໜ້າລາວ, ເພາະວ່າລາວພົບສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນໃນນາງ, ແລະລາວຈະຂຽນໜັງສື
ການຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ, ແລະຈະມອບໃສ່ມືຂອງນາງ, ແລະລາວຈະສົ່ງນາງອອກຈາກ
ເຮືອນຂອງລາວ, ແລະເມື່ອອອກໄປແລ້ວ ກໍ່ກາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ, ແລະຖ້າ
ຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍກຽດຊັງນາງ, ແລະຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງໃຫ້ນາງ, ແລະມອບໃສ່ມື
ຂອງນາງ, ແລະສົ່ງນາງອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ, ຫຼືຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ເອົາ
ນາງເປັນພັນລະຍາຕາຍ, ຊາຍທີ່ກ່ອນທີ່ສົ່ງນາງໄປນັ້ນຈະບໍ່ສາມາດກັບຄືນມາເອົານາງ
ເປັນເມຍຂອງຕົນໄດ້ ຫຼັງຈາກທີ່ນາງຖືກເປື້ອນແລ້ວ, ເພາະວ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ
ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກນັ້ນເປື້ອນ.

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ລາວຈະບໍ່ອອກໄປສົງຄາມ, ແລະຈະບໍ່ມີເລື່ອງໃດ
ຖືກວາງແກ່ລາວ, ລາວຈະເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວເປັນເວລາໜຶ່ງປີ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍຂອງລາວທີ່ລາວເອົາມາມີຄວາມສຸກ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫິນສີເປັນຂອງຄ້າປະກັນ, ແລະບໍ່ເອົາຫິນສີເປັນຂອງຄ້າປະກັນ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນການເອົາວິນຍານເປັນຂອງຄ້າປະກັນ. ຖ້າແຕ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກຈັບໄດ້
ວ່າລັກຈິດວິນຍານຈາກພົນນອງຂອງລາວທີ່ເປັນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ກິດຂີ່
ລາວແລ້ວຂາຍລາວ, ຜູ້ລັກນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກ
ທ່ານກາງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງໃນການສຳພັດພະຍາດຜົວໜັງ, ຈົ່ງ
ຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທັງໝົດທີ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຮັກສາ

ປະຕິບັດ. ຈິ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ນາຮຽນໃນທາງ, ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.

ຖ້າມີໜີ້ຫຼີຫຍັງກໍຕາມກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວເພື່ອເອົາຫຼັກປະກັນຂອງລາວ. ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ, ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ເງິນກູ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ລາວຈະນຳເອົາຂອງຈຳນຳອອກມາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກ. ຖ້າແຕ່ຄົນນັ້ນຍາກຈົນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ນອນກັບຂອງຄຳປະກັນຂອງລາວ. ເຈົ້າຕ້ອງຄືນຂອງຈຳນຳຂອງລາວໃຫ້ລາວກ່ອນຕາເວັນຕົກ, ແລະລາວຈະນອນໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະລາວຈະອອຍພອນເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຜິດຕໍ່ຄຳຈ້າງຂອງຄົນທຸກຍາກແລະຄົນຂາດແຄນຈາກພື້ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຫຼືຈາກຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ. ໃນມື້ດຽວກັນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຄືນຄຳຈ້າງໃຫ້ລາວ, ຢ່າໃຫ້ດວງອາທິດຕົກເທິງລາວ, ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທຸກຍາກ ແລະລາວມີຄວາມຫວັງໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະ ລາວຈະຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະ ມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ພໍຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອລູກ ແລະ ລູກຊາຍຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອພໍ່, ແຕ່ລະຄົນຈະຕາຍໃນບາບຂອງຕົນເອງ. ເຈົ້າຈະບໍ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ ເຈົ້າຢ່າເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແມ່ຫມ້າຍເປັນຂອງຮັບປະກັນ, ແລະ ເຈົ້າຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າໃຊ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໂຖ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈື່ຈຳສິ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້.

ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວພືດຜົນໃນທີ່ງານຂອງເຈົ້າ ແລະລົມຟອນຂ້າວໄວ້ໃນທີ່ງານຂອງເຈົ້າ, ຢ່າກັບຄືນໄປເອົານັ້ນ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ຫມ້າຍ, ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອອຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວໝາກກອກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນແປກໜ້າ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ, ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈື່ຈຳສິ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຄຳນີ້. ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເກັບມັນອີກສຳລັບສິ່ງທີ່ຢູ່ຫຼັງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈື່ຈຳສິ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຄຳນີ້.

ຖ້າມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາສູ່ການພິພາກສາ ແລະເຂົາເຈົ້າພິພາກສາ ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ້ຜູ້ຊອບທຳ ແລະເຂົາເຈົ້າປະນາມຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ ຖ້າຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບການຕີ, ເຈົ້າຈະປ່ອຍລາວລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະ□□□ອນລາວຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າຕາມການບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າຂອງລາວ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕິລາວສິ່ງທີ່ຕາມຈຳນວນ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເພີ່ມການຕີໃຫ້ຫຼາຍກວ່າການຕີເຫຼົ່ານີ້, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະຖືກດູກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ມັດປາກົງວ່າກຳລັງນວດເມັດ.

ຖ້າພໍ່ນ້ອງອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນ, ແລະໜຶ່ງໃນພວກເຂົາຕາຍໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ, ແມ່ຍິງຂອງຜູ້ຕາຍຈະບໍ່ໄປແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຍາດ, ແຕ່ພໍ່ນ້ອງຂອງຜົວນາງຈະເຂົ້າຫານາງ, ແລະຈະເອົານາງເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ, ແລະຈະອາໄສຮ່ວມກັບນາງ. ແລະເດັກນ້ອຍທີ່ນາງຈະເກີດນັ້ນ, ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ສືບຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ແລະຊື່ຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກລືບອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.

ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ປະສົງຈະເອົາແມ່ຍິງຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ, ແມ່ຍິງນັ້ນຈະຂຶ້ນໄປທີ່ປະຕູເມືອງຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຟື້ນຟູຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການ. ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະເອີ້ນລາວ, ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວ, ແລະເມື່ອລາວຍືນຊື່ນເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະເອົານາງ, ແລະແມ່ຍິງຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າສະພາຜູ້ເຖົ້າ, ແລະຈະຖອດເກີບແຕະອັນໜຶ່ງຂອງລາວອອກຈາກຕີນຂອງລາວ, ແລະຈະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະຕອບວ່າ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ຍອມສ້າງເຮືອນຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ. ແລະຊື່ຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນໃນອິດສະຣາເອນວ່າ ເຮືອນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖອດຮອງເທົ່າ.

ຖ້າແຕ່ຄົນຕໍ່ສູ້ກັນ, ຄົນກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະແມ່ຍິງຂອງຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາເຂົ້າມາເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈາກມືຂອງຜູ້ທີ່ຕິລາວ, ແລະນາງຍື່ນມືອອກຈັບອັນໄຂ່ຂອງລາວ, ເຈົ້າຈະຕັດມືອອກ, ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາຕໍ່ນາງ.

ເຈົ້າຈະບໍ່ມີນ້ຳໜັກສອງແບບໃນຝາກຂອງເຈົ້າ, ໜຶ່ງໃຫຍ່ ຫຼື ໜຶ່ງນ້ອຍ. ຈະບໍ່ມີໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າມາດຕະການແລະມາດຕະການ, ໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍ. ນ້ຳໜັກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທຳຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະການວັດແທກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທຳຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມບໍ່
ຍຸຕິທຳ, ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊຶ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ຈິ່ງຈຳລັງທັງໝົດທີ່ອາມາເລກໄດ້ເຮັດແກ່ເຈົ້າໃນທາງ, ເມື່ອເຈົ້າອອກມາຈາກ
ແຜ່ນດິນອີຢິບ ແນວໃດທີ່ລາວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໃນທາງ, ແລະຕັດກອງຫລັງຂອງເຈົ້າ, ຄືຜູ້ທີ່
ອິດເມື່ອຍຢູ່ຫລັງເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຫົວແລະເມື່ອຍ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູ
ທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກ, ເຈົ້າຈະລົບລ້າງຊື່ຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ແລະຢ່າລືມເລີຍ.

໒໖

ແລະຈະເປັນຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກນັ້ນ, ແລະເຈົ້າອາໄສ
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາຜົນໄມ້ທຳອິດຈາກຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ ທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ໃນກະຕ່າ ແລະເຈົ້າຈະໄປ
ຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຈະຢູ່ໃນອັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບ
ລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍປະກາດໃນມື້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາວ່າຈະ
ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະພໍປະໂລຫິດຈະເອົາກະຕ່າຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່
ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຕອບເວົ້າຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ, ພໍຂອງຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍຊື່ເຮຍ, ແລະລົງໄປອີຢິບ,
ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍຈຳນວນນ້ອຍ, ແລະກາຍເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ແລະຟຸງຊົນຫຼາຍຢູ່
ທີ່ນັ້ນ. ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ປະຕິບັດຮ້າຍພວກເຮົາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕ່ຳ
ຕ້ອຍ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງວຽກງານໜັກແກ່ພວກເຮົາ ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ອອກ
ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັດຕູພົງສຽງ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນຄວາມທຸກຂໍ້ຍາກຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມກົດຂີ່ຂຶ້ນເຫັງຂອງພວກເຮົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍພຣະອົງເອງ, ດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຫັດອັນແຂງແຮງ, ດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງ, ດ້ວຍນິມົດອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່, ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ, ແລະດ້ວຍການອັດສະຈັນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ນີ້, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເປັນ
ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳມາຜົນ
ໝາກທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດຈາກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າ,
ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະທ່ານຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ທ່ານ, ແລະທ່ານຈະນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ. ແລະເຈົ້າຈະ
ຊົມຊືມຍົນດີໃນສິ່ງດີທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ທັງເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຄົນເລວີ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ທ່າມກາງເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າສຳເລັດການເກັບທິດສະໜຶ່ງທຸກຢ່າງຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າໃນປີທີສາມ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ທິດສະໜຶ່ງທີສອງແກ່ຄົນເລວີ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊົມຊືມຍົນດີ.

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາສິ່ງ
ບໍລິສຸດອອກຈາກເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກ
ກຳພ້າ ແລະແມ່ຫມ້າຍ, ຕາມບັນຍັດທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ບັນຊາແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້
ລະເມີດບັນຍັດຂອງທ່ານ ແລະບໍ່ໄດ້ລົມ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນມັນໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງ
ຂ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ເອົາມັນໄປໃຊ້ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ຄົນຕາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຟັງ
ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງ
ແກ່ຂ້ອຍ. ເບິ່ງລົງມາຈາກເຮືອນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນ, ແລະ ອວຍພອນ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືອິດສະຣາເອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່
ເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່
ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງແກ່ພວກເຮົາ.

ໃນມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດກິດລະບຽບ
ແລະການພິພາກສາທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາແລະປະຕິບັດມັນດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ
ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ. ທ່ານໄດ້ເລືອກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າ
ຂອງທ່ານ, ແລະເພື່ອດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຮັກສາກິດລະບຽບ
ແລະຄຳພິພາກສາ, ແລະເພື່ອເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກ
ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນອັນເປັນກອງນໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ເໝືອ

ປະຊາຊາດທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງ ແລະ ເປັນຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ເປັນທີ່ສົງເກດ, ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

໒໗

ແລະ ດົມເຊກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສັ່ງເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຊາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້. ແລະ ມັນຈະເປັນໃນວັນທີ່ທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆໄວ້ສຳລັບຕົວທ່ານເອງ, ແລະ ທ່ານຈະປູນມັນດ້ວຍປູນ. ແລະ ເຈົ້າຈະຂຽນເທິງຫີນເຫຼົ່ານີ້ທຸກຄຳເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້, ເມື່ອເຈົ້າຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະ ຈະເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້ໄວ້ຢູ່ພູໂກບານ, ແລະ ທ່ານຈະປູນພວກມັນດ້ວຍປູນ. ແລະ ເຈົ້າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ທີ່ນັ້ນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເປັນແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງເຫຼັກລົງເທິງມັນ. ເຈົ້າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍກ້ອນຫີນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດການເສຍສະຫລະແຫ່ງຄວາມລອດພັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະກິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະອີ່ມ, ແລະ ເຈົ້າຈະຊົມຊື່ນຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະ ເຈົ້າຈະຂຽນກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນຢ່າງຊັດເຈນຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແລະ ດົມເຊກັບພວກປະໂລຫິດຊາວເລວີໄດ້ເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງນຶ່ງແລະ ຟັງ, ອິດສະລາເອນເອີຍ, ໃນມື້ນີ້ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ແລະ ທ່ານຈະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້.

ແລະ ດົມເຊໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນໃນວັນນັ້ນວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ຈະຍືນເພື່ອອວຍພອນປະຊາຊົນຢູ່ເທິງພູເຂົາເກຣີຊິມ ຫຼັງຈາກຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ: ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ,

ໂຢເຊັບ, ແລະ ເປັນຢາມິນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ຈະຢືນຢູ່ເທິງພູເຂົາໂກບານເພື່ອຮັບຄຳສາບແຊ່ງ: ຮູບ, ກາດ, ອາເຊີ, ເຊບູລຸນ, ດານ ແລະ ນັບທາລີ.

ແລະພວກເລວີຕອບແລ້ວຈະເວົ້າກັບອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍສຽງໃຫຍ່ ຖືກສາບແຊ່ງແທ້ຄົນຜູ້ໃດທີ່ຈະເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກແລະຮູບຫຼໍ່, ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນວຽກງານຂອງມືຊ່າງຝີມື, ແລະຈະວາງມັນໄວ້ໃນບ່ອນລັບ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະຕອບວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ດູກູກພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຫຼອກລວງຄົນຕາບອດໃນທາງນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ຫມ້າຍ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ຖືກສາບແຊ່ງ ຜູ້ທີ່ນອນກັບເມຍຂອງພໍ່ຕົນ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງປົກຄຸມຂອງພໍ່ຕົນ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ນອນກັບສັດໃດໆຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ຖືກສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວທີ່ມາຈາກພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວ. ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ນອນກັບເຈົ້າສາວຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພັນລະຍາຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ດີເພື່ອນບ້ານດ້ວຍການຫລອກລວງຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຖືກສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ຮັບຂອງຂວັນເພື່ອຕິຈິດວິນຍານຂອງເລືອດບໍລິສຸດ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເປັນ. ຖືກສາບແຊ່ງແທ້ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

໒໘

ແລະມັນຈະເປັນຖ້າເຈົ້າຟັງຢ່າງຕັ້ງໃຈຕໍ່ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າໃຫ້ສູງເໝືອປະຊາຊາດທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພວກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຈະພົບເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພວນໃນເມືອງ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບພວນໃນທົ່ງນາ. ໄດ້ຮັບພວນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະຜົນຜະລິດຂອງ

ແຜ່ນດິນເຈົ້າ, ແລະຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ. ໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ສາງເກັບຂອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າ. ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການອອກໄປຂອງເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໃຫ້ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະອອກມາສູ່ເຈົ້າທາງດຽວ, ແລະພວກເຂົາຈະຫນີຈາກໜ້າເຈົ້າໄປເຈັດທາງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງພອນມາເທິງເຈົ້າໃນຫ້ອງເກັບຂອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກເຈົ້າຂຶ້ນໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງເອງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ກັບບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະດຳເນີນໄປໃນທາງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາຈະຢ້ານກົວເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງດີໃນລູກຫຼານທີ່ອອກຈາກຫ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫຼານຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດຫ້ອງຊັບທີ່ດີຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືສະຫວັນ ເພື່ອໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຕາມເວລາ ເພື່ອອວຍພອນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ປະຊາຊາດຫຼາຍກູ້ຢືມ ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຫົວ ແລະບໍ່ແມ່ນຫາງ, ແລະເຈົ້າຈະຢູ່ຂ້າງເທິງ ແລະບໍ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ, ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຍືນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສິ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ. ເຈົ້າຈະບໍ່ລະເມີດບັນຍັດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສິ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ ເພື່ອໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນແລະປະກອບພິທີແກ່ພວກເຂົາ

ແລະຈະເປັນດັ່ງນີ້ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຮັກສາບັນດາຂັບບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສິ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລະຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມທັນເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເມືອງ ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນທົ່ງນາ. ສາງເກັບຂອງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ. ຖືກສາບແຊ່ງແລ້ວ ລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະ

ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຝູງແກະຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເວລາເຂົ້າມາ, ແລະເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເວລາອອກໄປ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມຂາດແຄນ, ຄວາມເສື່ອມໂຊມ, ແລະຄວາມທຳລາຍມາເທິງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືລົງໄປ, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ, ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພົນາດຢ່າງໄວວາ ຍ້ອນການປະຕິບັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ອຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕາຍຕິດຄ້າງກັບເຈົ້າ, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍລ້າງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ໄຂ້, ໄຂ້ສິ້ນ, ການອັກເສບ, ພະຍາດເຫີຍແຫ້ງ, ແລະພະຍາດດີຊ່ອງ, ແລະພວກມັນຈະຕາມລ່າເຈົ້າຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະ ສະຫວັນທີ່ຢູ່ເໜືອຫົວຂອງເຈົ້າຈະເປັນທອງແດງ, ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຈົ້າຈະເປັນເຫຼັກ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າປ່ຽນຝົນຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເປັນຂີ້ຝຸນ ແລະຂີ້ຝຸນຈາກສະຫວັນຈະຕົກລົງມາ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພົນາດຢ່າງໄວວາ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຖືກຕີພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າສັດຕູ, ເຈົ້າຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາທາງດຽວ, ແຕ່ຈະຫນີຈາກພວກເຂົາເຈັດທາງ, ແລະເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນທຸກອານາຈັກທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຊາກສົບຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນອາຫານໃຫ້ແກ່ນົກໃນອາກາດ ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຂົ່ມຂູ່ມັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິດເຈົ້າດ້ວຍແຜ່ນຢູ່ປ່ອນນຶ່ງ ແລະດ້ວຍໂຮກຜົວໜຶ່ງຮ້າຍແຮງ ແລະດ້ວຍອາການຄັນຈົນເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມບ້າ, ຄວາມຕາບອດ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈ. ແລະເຈົ້າຈະຄຳຄົນໃນເວລາທ່ຽງອັນ, ຄືກັບຄົນຕາບອດທີ່ຄຳຄົນຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຈະເລີນໃນທາງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດແລະຖືກປຸ້ນຕະຫຼອດທຸກມື້, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ.

ເຈົ້າຈະເອົາພັນລະຍາ, ແຕ່ຜູ້ຊາຍອື່ນຈະມີນາງ; ເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນນັ້ນ; ເຈົ້າຈະປູກສວນອະນຸ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວມັນ. ລູກງົວຂອງເຈົ້າຖືກຂ້າຕາຍຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ກິນມັນ, ລາຂອງເຈົ້າຖືກຍຶດໄປຈາກເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ຖືກຄືນໃຫ້ເຈົ້າ, ແກະຂອງເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ. ລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດອື່ນ, ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອມໂຊມ, ມືຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີກຳລັງ. ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ ແລະ ແຮງງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຈະຖືກປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າ

ບໍ່ຮູ້ຈັກກິນເອົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດ ແລະ ຖືກທຳລາຍຕະຫຼອດມື້. ແລະເຈົ້າຈະ
ເປັນບ້າ ເພາະນິມິດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕິເຈົ້າດ້ວຍແຜ່ຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຫົວເຂົ້າແລະຂາ ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່
ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ດັ່ງແຕ່ຝາຕີນຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ

ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະນຳເຈົ້າໄປ ແລະ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາດຈະ
ແຕ່ງຕັ້ງເທິງຕົວເຈົ້າເອງ ໄປຫາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າກໍ່ບໍ່
ຮູ້ຈັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າອື່ນທີ່ນັ້ນ ຄືໄມ້ ແລະ ຫີນ. ແລະເຈົ້າຈະເປັນປົດ,
ຄຳປຽບທຳ ແລະ ເລື່ອງເລົ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພາເຈົ້າໄປ

ເຈົ້າຈະນຳເມັດພືດຫຼາຍອອກໄປສູ່ທັງພຽງ, ແລະເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າມາໜ້ອຍ,
ເພາະວ່າຕົກແຕນຈະກິນມັນ. ເຈົ້າຈະປູກສວນອະນຸ່ນແລະເຮັດວຽກໃນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່
ໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າອະນຸ່ນ ຫຼືຊີ້ນຊີ້ນໃຈກັບມັນ, ເພາະວ່າຫນອນຈະກິນມັນທັງຫຼາຍ. ດັ່ງ
ໝາກກອກຈະມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ທາບ້າມັນ,
ເພາະວ່າຕົ້ນໝາກກອກຂອງເຈົ້າຈະຫຼຸດລົງ. ເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ, ແຕ່
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກກວດໄປເປັນເຊື້ອ. ສິ່ງໄມ້ທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ສະໝົມຈະກິນໝົດ ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່
ຢູ່ໃນເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແຕ່ເຈົ້າຈະລົງມາຕ່ຳລົງເລື້ອຍໆ. ນີ້ຈະໃຫ້ກູ້ຢືນແກ່
ເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ກູ້ຢືນແກ່ນີ້, ນີ້ຈະເປັນຫົວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຫາງ.

ແລະຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເທິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມເຈົ້າ ແລະຈະຈັບ
ຫັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ ແລະຈົນກວ່າຈະຜະຫານາດເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະອົງ ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້າ. ແລະຈະມີເຄື່ອງໝາຍ
ແລະສິ່ງມະຫັດໃນຕົວເຈົ້າ ແລະໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຕະຫຼອດໄປ ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະໃຈດີ ເນື່ອງຈາກຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນຂອງທຸກສິ່ງ

ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງມາເທິງເຈົ້າ ໃນ
ຄວາມອຶດຫິວ, ໃນຄວາມກະຫາຍ, ໃນຄວາມເປື້ອນກາຍ, ແລະໃນຄວາມຂາດແຄນທຸກ
ຢ່າງ, ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ໂຊ່ຕະກັບເຫຼັກທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳຊາດໜຶ່ງມາເທິງເຈົ້າຈາກທີ່ໄກ, ຈາກສູດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ, ຄືກັບການຕົວຕົນຂອງນົກອິນຊີ, ຊາດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ ຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໜ້າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄົາລົບໜ້າຄົນແກ່, ແລະບໍ່ເມດຕາຄົນໜຸ່ມ. ແລະມັນຈະກິນລູກຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຈົນບໍ່ປະໄວເຂົ້າ, ເຫຼົ້າ, ນ້ຳມັນ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຈົນກວ່າມັນຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ, ຈົນກວ່າກຳແພງສູງແລະເຂັ້ມແຂງທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຈະຖືກທຳລາຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກທຳລະມານໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະກິນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ເນື້ອຂອງລູກຊາຍແລະລູກສາວເຈົ້າ, ຫລາຍເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ, ໃນຄວາມຄັບແຄບແລະໃນຄວາມທຸກທຳລະມານຂອງເຈົ້າ, ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທຳລະມານເຈົ້າ.

ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວແລະລະອຽດອ່ອນທີ່ສຸດໃນພວກເຈົ້າ, ຈະອິດສາດ້ວຍຕາຂອງລາວຕໍ່ພັນຶງຂອງລາວ, ແລະເມຍທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງລາວ, ແລະລູກທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ທີ່ຈະຖືກປະໄວ. ແກ່ລາວ, ດັ່ງນັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາຈາກເນື້ອຂອງລູກຂອງລາວ, ເຊິ່ງລາວຈະກິນເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອໄວ້ໃຫ້ລາວໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນຄວາມທຸກທຳລະມານຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທຳລະມານເຈົ້າໃນທຸກເມືອງຂອງເຈົ້າ.

ແລະຜູ້ຍິງທີ່ອ່ອນໄຫວໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຜູ້ທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ເຊິ່ງຕົນຂອງນາງບໍ່ເຄີຍທົດລອງຢ່າງເທິງແຜ່ນດິນເພາະຄວາມລະອຽດອ່ອນ ແລະເພາະຄວາມອ່ອນໄຫວ, ຈະອິດສາດ້ວຍຕາຂອງນາງຕໍ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມອີກຂອງນາງ, ແລະຕໍ່ລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງນາງ, ແລະເດັກຫຸ່ນຂອງນາງທີ່ອອກມາຜ່ານຂ້າວອ່ອນຂອງນາງ, ແລະລູກຂອງນາງທີ່ຖ້ານາງເກີດ, ນາງຈະກິນພວກມັນຍ້ອນການຂາດແຄນທຸກສິ່ງເປັນຄວາມລັບໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນຄວາມທຸກທຳລະມານຂອງເຈົ້າ, ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທຳລະມານເຈົ້າໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້, ເພື່ອຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະນາມອັນມີກຽດ ແລະມະຫັດສະຈັນນີ້, ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ການຕີຂອງເຈົ້າແປກປະຫຼາດ, ແລະການຕີຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ເປັນການຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງແລະແປກປະຫຼາດ, ແລະເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງແລະຕິດຕົວ. ແລະເຂົາຈະນຳຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດຂອງອົບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ທີ່ເຈົ້າຫຼີກເວັ້ນຈາກໜ້າພວກເຂົາ, ກັບຄືນມາ, ແລະພວກມັນຈະຕິດແຜ່ນກັບເຈົ້າ. ແລະພະຍາດທັງໝົດ ແລະໄພພິບັດທັງໝົດ

ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳມາເທິງ ເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຖືກປະໄວ້ໃນຈຳນວນທີ່ນ້ອຍ, ແທນ ທີ່ຈະເປັນຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນທີ່ມີຫຼາຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົ່ນຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະ ເຮັດດີຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊົ່ນ ຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກເອົາ ໄປຢ່າງໄວວາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ, ຈາກ ສູດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສູດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອື່ນໆຢູ່ ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ເປັນໄມ້ແລະຫີນ, ເຊິ່ງເຈົ້າແລະບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຊື່ອຖື. ແຕ່ແມ່ນ ແລ້ວໃນປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີທີ່ຢືນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານແກ່ເຈົ້າທີ່ນັ້ນຫົວໃຈທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຕາທີ່ຫຼຸດລົງ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ຊ້ຳແຊກ. ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະແຂວນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະ ຢ້ານກົວທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ໃນຕອນເຊົ້າ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ແນວໃດຈິ່ງຈະເປັນຕອນແລງ, ແລະໃນຕອນແລງ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ແນວ ໃດຈິ່ງຈະເປັນຕອນເຊົ້າ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າຈະຢ້ານກົວ, ແລະເພາະນິມິດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າຈະເຫັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເອົາເຈົ້າກັບຄືນໄປອີບ ໃນເຮືອ, ໃນທາງທີ່ຂ້າມນ້ອຍເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນມັນອີກ, ແລະເຈົ້າຈະຖືກຂາຍໃຫ້ສັດຕູ ຂອງເຈົ້າທີ່ນັ້ນເປັນທາດແລະທາສີ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊື້.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກັບ ລູກຫຼານອິສຣາເອນໃນແຜ່ນດິນໄມອາບ, ນອກຈາກພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບ ເຂົາເຈົ້າໃນໂຮເຣບ.

໒໐

ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີບຕໍ່ໜ້າທ່ານ ທັງຫຼາຍ, ຕໍ່ພາໂຣແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ, ການ ທົດລອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຫົວໃຈທີ່ຈະຮູ້, ຕາທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນ, ແລະຫູທີ່ຈະຟັງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົນເຖິງວັນນີ້. ແລະພຣະອົງໄດ້ພາເຈົ້າສີສິບປີໃນ ທະເລຊາຍ, ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່ເກົ່າ, ແລະເກີບຂອງເຈົ້າບໍ່ຊຳຮຸດຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ. ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່, ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າອະວຸ່ນ ແລະ ເຫຼົ້າແຮງ, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍ ຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ ມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້, ແລະສີໂຮນກະສັດເມືອງເຮດໂບນ ແລະໂອກກະສັດແຂວງບາຊານ ອອກມາພົບພວກເຮົາໃນສິງຄານ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ ຍຶດເອົາແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ມອບມັນເປັນມໍລະດົກແກ່ຮູບເບນ, ແລະແກ່ ກາດ, ແລະແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາປະຕິບັດຄໍາເວົ້າທັງໝົດ ຂອງພັນທະສັນຍານີ້, ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະ ປະຕິບັດ.

ທ່ານທັງໝົດຢູ່ນີ້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ຫົວໜ້າຊົນເຜົ່າ ຂອງທ່ານ, ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງທ່ານ, ແລະຜູ້ພາກສາຂອງທ່ານ, ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ ຂອງທ່ານ, ທຸກຄົນຊາວອິດສະຣາເອນ, ພວກຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະພວກລູກຫລານຂອງ ເຈົ້າ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນກາງຄ່າຍຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງແດ່ຄົນຕັດໄມ້ຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງຄົນ ຫາບນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ ເຈົ້າ, ແລະໃນຄໍາສາບແຊ່ງຂອງພຣະອົງ, ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ ກໍານົດໄວ້ກັບເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງເອງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຢາໂກບ. ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍານີ້ ແລະ ຄໍາສາບແຊ່ງນີ້ກັບທ່ານທັງຫລາຍພຽງ ແຕ່ຜູ້ດຽວ ແຕ່ຍັງລວມທັງຜູ້ທີ່ຢູ່ນີ້ກັບພວກເຈົ້າມື້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ນີ້ກັບພວກເຈົ້າມື້ນີ້.

ເພາະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບແນວໃດ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ ຜ່ານໄປທ່ານກາງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປແນວໃດ. ແລະເບິ່ງສິ່ງທີ່ໜ້າ ລັງກຽດຂອງພວກເຂົາ ແລະຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ໄມ້ ແລະຫີນ, ເງິນ ແລະຄໍາ, ທີ່ຢູ່ກັບ ພວກເຂົາ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ ຫຼື ຄອບຄົວ ຫຼື ເຜົ່າໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈິດໃຈໄດ້ຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວໄປປະຕິບັດ ພຣະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານເປັນຮາກທີ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນນ້ຳດີ ແລະຄວາມຂົນຂຶ້ນ. ແລະມັນຈະເປັນຖ້າເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງຄໍາສາບແຊ່ງນີ້, ແລະ

ລາວເວົ້າພາຍໃນຫົວໃຈຂອງລາວວ່າ, ຂໍໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດມາເຖິງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະດຳເນີນໄປໃນການຫຼົງທາງຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຄົນບາບຈະບໍ່ທຳລາຍຄົນບໍ່ມີບາບ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົງທີ່ຈະກະລຸນາຕໍ່ລາວ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມເກີດແລະຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກຈຸດໄຟຂຶ້ນໃນຄົນນັ້ນ, ແລະຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍານີ້ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້ຈະຕິດແນ່ນຢູ່ກັບລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົບລ້າງຊື່ຂອງລາວອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຍກເຂົາອອກເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ, ຕາມຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້.

ແລະຄົນລຸ້ນອື່ນ ຄືພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຈົ້າ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ທີ່ຈະມາຈາກແຜ່ນດິນໄກ ພວກເຂົາຈະເວົ້າ ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນພວກໂຣກພະຍາດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະພວກພະຍາດຂອງມັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລົງມາໃສ່ມັນ ກຳມະຖັນແລະເກືອຖືກເຜົາໄໝ້, ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກຫວ່ານ, ຈະບ່ຽວກ, ແລະຈະບໍ່ມີສິ່ງສີຂຽວໃດໆຂຶ້ນເທິງມັນ. ຄືກັນກັບທີ່ໄຊໂດມແລະໂກມໍຣາ, ອັດມາແລະເຊໂບອິນຖືກທຳລາຍ, ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍດ້ວຍຄວາມເກີດແລະຄວາມເມືດ, ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ແຜ່ນດິນນີ້ ຄວາມເກີດຮ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືກແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກີດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມເກີດແຄ້ນຕໍ່ແຜ່ນດິນນັ້ນ ເພື່ອນຳມາເທິງມັນຕາມຄຳສາບແຊ່ງທັງໝົດທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເກີດຮ້າຍ ແລະ ຄວາມເມືດ ແລະ ຄວາມເມືດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປສູ່ແຜ່ນດິນອື່ນຄືກັບທີ່ເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້.

ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນຕອນ, ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້. ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນຕອນ, ເພື່ອປະຕິບັດຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.

ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມາເຖິງເຈົ້າ, ທັງພອນແລະຄຳສາບແຂ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ; ແລະເຈົ້າຈະຮັບມັນເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງເຈົ້າໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຟັງສຽງຂອງພຣະອົງຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້, ດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປ່ຽນປັບປຸງຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະເມດຕາເຈົ້າ, ແລະຈະລວບລວມເຈົ້າອີກຄັ້ງຈາກທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍເຈົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຖ້າການກະຈາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ດັ່ງແຕ່ສຸດປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງສຸດປາຍສະຫວັນອີກຂ້າງໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະລວບລວມເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຮັບເອົາເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີຂຶ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເກີນກວ່າບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້ານາຍຈະຊຳລະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຫົວໃຈຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຮັກເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳສາບແຂ່ງເຫຼົ່ານີ້ເທິງສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະເທິງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂັບໄລ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນມາ ແລະຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະຈະປະດິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນນີ້ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືເຈົ້າ, ໃນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫລານຂອງສັດລ້ຽງເຈົ້າ, ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກັບຄືນມາເພື່ອຊີ້ນຊົມຍິນດີເທິງເຈົ້າສູ່ສິ່ງດີງາມ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊີ້ນຊົມຍິນດີເທິງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະກິດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນຫນັງສືພຣະທຳນີ້, ຖ້າເຈົ້າກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສູດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍສູດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າຄຳສັ່ງນີ້ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນນີ້, ບໍ່ແມ່ນຍາກເກີນໄປ, ແລະບໍ່ໄກຈາກເຈົ້າ. ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ, ທີ່ເວົ້າວ່າ ຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນເພື່ອພວກເຮົາ, ແລະຈະ

ເອົາມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນມັນແລ້ວພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ? ມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່
ເກີນກວ່າທະເລ, ທີ່ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດຈະຂ້າມໄປຫາພວກເຮົາເຖິງເກີນກວ່າທະເລ, ແລະເອົາ
ມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ມັນໄດ້ຍິນແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດ? ຄໍານີ້
ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າຫຼາຍ, ຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດມັນ.

ເບິ່ງເບິ່ງ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ, ທັງສິ່ງດີ
ແລະສິ່ງຊົ່ວ. ຖ້າເຈົ້າຟັງພາລະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ທີ່ຂ້າ
ນ້ອຍສິ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດໍາເນີນໃນທຸກທາງຂອງ
ພຣະອົງ ແລະປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ ແລະຄໍາຕັດສິນຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກໍາລັງເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກ. ແລະຖ້າ
ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈະຫັນໄປ, ແລະເຈົ້າບໍ່ຟັງ, ແລະຖືກນໍາໄປຫລົງທາງ, ເຈົ້າ
ນະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນ ແລະຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ ຂ້ອຍປະກາດໃຫ້ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ວ່າ ເຈົ້າຈະ
ຖືກທໍາລາຍ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີອາຍຸຍືນຍາວເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກໍາລັງຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ຂ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນ, ຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ
ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ທັງພອນແລະຄໍາສາບແຊ່. ຈົ່ງເລືອກຊີວິດເຖິດ, ເພື່ອວ່າ
ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່. ການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ການຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະການຍຶດໝັ້ນໃນພຣະອົງ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງ
ເຈົ້າແລະຄວາມຍືນຍາວຂອງອັນເວລາຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າຄື ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ທີ່ຈະ
ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

໖໑

ແລະດົມເຊໄດ້ສໍາເລັດການເວົ້າຄໍາເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນ
ທັງໝົດ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍມີອາຍຸຮ້ອຍຊາວປີແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍ
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າອອກໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າມ
ແມ່ນໍ້າຈໍແດນນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກໍາລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈະທໍາລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,

ແລະເຢຍຊົງຊົງຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນແລະໂອກ, ກະສັດສອງພຣະອົງຂອງຊາວອາດົມໂຣຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກໃໝ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະທ່ານຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າຂີ້ຂຽວ, ຢ່າຢ້ານຢາຍຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າທ່ານ ຢູ່ກັບພວກທ່ານ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ ແລະ ຈະບໍ່ທອດທັງທ່ານ. ແລະໂມເຊ ໄດ້ເອົາເຢຊີວ ແລະເວົ້າກັບລາວຕໍ່ໜ້າຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະ ເຂັ້ມແຂງເຖິດ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ພວກເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບເຈົ້າ, ຈະບໍ່ປ່ອຍເຈົ້າໄປ, ແລະຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ແລະຢ່າຂີ້ຂຽວ.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນປຶ້ມ, ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເລວີທີ່ແບກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງຊາວອິດສະລາເອນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາໃນອັນນັ້ນວ່າ, ຫຼັງຈາກເຈັດປີ, ໃນເວລາປິດແຫ່ງການປ່ອຍ, ໃນງານເທດສະການພລັບພລາ, ໃນເວລາທີ່ອິດສະລາເອນທັງໝົດເດີນທາງມາຮ່ວມກັນເພື່ອປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຣຽງເລືອກ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງອ່ານກົດໝາຍນີ້ຕໍ່ໜ້າອິດສະລາເອນທັງໝົດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ມີການປະຊຸມປະຊາຊົນ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ແລະ ລູກຫຼານ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນເພື່ອປະຕິບັດຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້. ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະໄດ້ຍິນ ແລະຈະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເກງກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຮອດທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ, ມີແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເອົາເຢຊີວ, ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຍືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັ້ນແຫ່ງ

ພະຍານ, ແລະເຮົາຈະສົ່ງແກ່ລາວ. ແລະດິນເຊກັບຍື່ນຊົ່ວໄດ້ໄປເຂົ້າໃນເດີນແຫ່ງພະຍານ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເດີນແຫ່ງພະຍານ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາ ໃນເມກ ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພໍ່ສັກສີ, ແລະເສົາເມກໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງ ປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພໍ່ສັກສີ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ດິນເຊວ່າ: ດູເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະເມື່ອລູກຂຶ້ນແລ້ວ, ປະຊາຊົນນີ້ຈະຫຼິ້ນຊູ້ຕາມ ພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຂອງແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປະຖິ້ມຂ້າ ນ້ອຍ ແລະທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຂ້ອຍຈະຕົກໃນຄວາມຕົກເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະປະພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈະເປັນອາຫານ, ແລະພວກເຂົາ ຈະພົບລາວດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະຈະເວົ້າໃນມື້ນັ້ນ ວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈິ່ງ ພົບຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໜີຈາກພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນ, ເພາະວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຫາພະເຈົ້າ ຕ່າງດ້າວ.

ແລະດຽວນີ້ ຈິ່ງຂຽນຄຳເວົ້າຂອງເພງນີ້, ແລະສອນມັນແກ່ລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນ, ແລະໃສ່ມັນໄວ້ໃນປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເພງນີ້ຈະກາຍເປັນ ພະຍານຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະນຳພວກ ເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນດົງາມ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາວ່າ ຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະພວກເຂົາຈະກິນ, ແລະເມື່ອ ໄດ້ອິນແລ້ວພວກເຂົາຈະອິນໃຈ, ແລະພວກເຂົາຈະຫັນໄປຫາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຍົກຍ້າຍຂ້ານ້ອຍ, ແລະພວກ ເຂົາຈະທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະເພງນີ້ຈະຖືກແທນທີ່ເພື່ອເປັນ ພະຍານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນຈະບໍ່ຖືກລືມຈາກປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຈາກປາກ ຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງສິ່ງ ທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້, ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນ ດົງາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະດິນເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ສອນມັນແກ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຍື່ນຊົ່ວ ແລະກ່າວວ່າ: ຈິ່ງກ້າຫານ ແລະເຂັ້ມແຂງເຖິດ, ເພາະວ່າ ເຈົ້າຈະນຳພວກລູກຫລານອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ສາບານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງເອງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ.

ເມື່ອໂຕເຊສຳເລັດການຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນໜັງສືຈົນເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຊາວເລວີຜູ້ຫາມທົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເມື່ອໄດ້ເອົາປື້ມແຫ່ງກົດໝາຍນີ້ແລ້ວ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງວາງມັນໄວ້ຢູ່ຂ້າງໜ້າທົບແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະມັນຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນພະຍານແກ່ທ່ານ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ການຍົກຍ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະຄໍທີ່ແຂງຂອງເຈົ້າ, ຍັງເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າໃນນັ້ນ, ພວກເຈົ້າກໍຍັງຍົກຍ້າຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວຈະບໍ່ຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກຫຼືຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ? ຈົ່ງຮວບຮວມຜູ້ນຳເຜົ່າຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ແລະຂ້ອຍຈະເອົາສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນພະຍານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະປະພຶດຜິດກົດໝາຍ ແລະ ຈະຫັນໄປຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະພົບເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພຣະອົງໂກດດ້ວຍວຽກງານຂອງມືເຈົ້າ.

ແລະໂຕເຊໄດ້ວ່າຄຳເວົ້າຂອງເພງນີ້ໃຫ້ຊຸມນຸມທັງໝົດຟັງຈົນຈົບ.

໖໒

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ເອີຍ ສະຫວັນ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າ, ແລະໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ອອກຈາກປາກຂອງຂ້ອຍ. ຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຖືກຄາດຫວັງເປັນຝົນ, ແລະຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍລົງມາເປັນນ້ຳຄ້າງ, ເປັນຝົນເທິງຫຍ້າ, ແລະເປັນຫົນມະເທິງຫຍ້າ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າ, ຜົນງານຂອງພຣະອົງແມ່ນຈົງແທ້, ແລະທຸກວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນການພິພາກສາ, ພຣະເຈົ້າຊື່ສັດ, ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊອບທຳແລະບໍລິສຸດ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບ, ບໍ່ແມ່ນລູກຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ເປັນພວກທີ່ຄອບຖືກຕິເຣນ, ເປັນຄົນລຸ້ນທີ່ບິດເບືອນແລະຜິດປົກກະຕິ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການທີ່ທ່ານຕອບແທນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່? ປະຊາຊົນໂຈ່ງເຂົາແລະບໍ່ສະຫລາດແນວນັ້ນບໍ່? ພໍຂອງທ່ານຜູ້ນີ້ເອງບໍ່ແມ່ນໄດ້ຮັບທ່ານ, ແລະໄດ້ເຮັດທ່ານ, ແລະໄດ້ສ້າງທ່ານບໍ່? ຈົ່ງຖາມມື້ແຫ່ງຍຸກສະໄໝ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈບໍ່ແຫ່ງລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນ. ຈົ່ງຖາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ທ່ານຈະບອກເຈົ້າ, ຖາມຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ.

ເມື່ອຜູ້ສູງສຸດແບ່ງແຍກປະຊາຊາດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງກະຈາຍລູກຊາຍຂອງອາດາມ, ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເຂດແດນຂອງປະຊາຊາດຕາມຈຳນວນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືຢາດົກບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນເປັນສ່ວນທີ່ອັດແທກແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວລອດຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ, ໃນຄວາມກະຫາຍແລະຄວາມຮ້ອນໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ, ພຣະອົງໄດ້ລ້ອມຮອບລາວແລະສອນລາວ, ແລະປົກປັກຮັກສາລາວ, ເປັນດັ່ງຮູດາ. ດັ່ງທີ່ນົກອິນຊີປົກຄຸມຮັງຂອງມັນ ແລະ ປາຖະໜາລູກນ້ອຍຂອງມັນ, ໄດ້ກາງປົກຂອງມັນຮັບພວກມັນ ແລະ ຍົກພວກມັນຂຶ້ນເທິງຫຼັງຂອງມັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ດຽວໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ພຣະອົງທຣິງນຳພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະອົງທຣິງໃຫ້ອາຫານເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຜົນຜະລິດຈາກທົ່ງນາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດູດນ້ຳເຜິ້ງອອກຈາກຫີນ, ແລະນ້ຳມັນອອກຈາກຫີນທີ່ແຂງ. ເນີຍຂອງງົວ ແລະ ນົມຂອງແກະ, ກັບໄຂມັນຂອງລູກແກະ ແລະ ແກະຜູ້, ລູກຂອງງົວຜູ້ ແລະ ແບ້, ກັບໄຂມັນຂອງໝາກໄຂ່ຫຼັງຂອງເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເລືອດຂອງອະງຸ່ນ—ເຂົາໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ. ແລະ ຢາດົກບໍ່ກິນແລ້ວອີ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກແພງກໍ່ຕະຖິ້ມ, ລາວອ້ອນ, ໝາ ແລະ ກວ້າງ, ແລະ ລາວປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງລາວ ແລະ ຫັນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງລາວ.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍຂ້າງນ້ອຍດ້ວຍສິ່ງແປກປອມ, ດ້ວຍການກະທຳທີ່ໂຕ່ງຕະຫຼັງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍຂົນຂົນ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບູຊາແກ່ພວກປິສາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນແກ່ພຣະເຈົ້າ, ແກ່ພວກເທບທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ພວກເທບໃໝ່ທີ່ຜ່ານມາບໍ່ດົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງ, ທີ່ພວກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ. ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະສູດເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄດ້ລົມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ລ້ຽງດູເຈົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະພຣະອົງກໍ່ອິດສາ, ແລະພຣະອົງຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມໂກດຍ້ອນລູກຊາຍແລະລູກສາວຂອງພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍອອກຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ອຍຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນມື້ສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າເປັນຄົນລຸ້ນທີ່ບົດເບືອນ, ເປັນລູກຊາຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພວກເຂົາ.

ພວກເຂົາເອງເຮັດໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍອິດສາດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍໂກດດ້ວຍຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຂ້າງນ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອິດສາດ້ວຍ

ຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດ, ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໂກດດ້ວຍຊາດດັ່ງຈ້າ. ເພາະວ່າໄຟໄດ້
ຖືກຈູດຂຶ້ນຈາກຄວາມໂກດຂອງຂ້ອຍ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ຈົນເຖິງນະລຶກລຸ່ມ, ມັນຈະກິນ
ແຜ່ນດິນແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ພື້ນຖານຂອງພູເຂົາ. ຂ້ອຍຈະ
ລວບລວມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຊ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ສູ້ກັບ
ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈະຊົມໄຊຍໄປດ້ວຍຄວາມອິດທິວ ແລະ ຖືກນຶກກິນ, ແລະ ເປັນ
ພະຍາດຫຼັງຍຶດທີ່ບໍ່ມີທາງປິ່ນປົວ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງແຂ້ວຂອງສັດປ່າເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ, ພ້ອມ
ດ້ວຍຄວາມໂກດຂອງສັດທີ່ລາກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ຈາກພາຍນອກ, ດາບຈະເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຂົາບໍ່ມີລູກ, ແລະຈາກສາງເກັບຂອງ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຊາຍໝູ່ມືກັບສາວພິມ, ເດັກນ້ອຍ
ທີ່ກິນນົມກັບຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ແກ່ຊາ. ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍ
ຈະຢຸດຄວາມຊົງຈໍາຂອງພວກເຂົາຈາກມະນຸດ. ຖ້າບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມໂກດຂອງສັດຕູ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຍຶດເວລາ, ເພື່ອວ່າພວກສັດຕູຈະບໍ່ໃຈມຕີຮ່ວມກັນ, ເພື່ອວ່າພວກ
ເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ, ມີຂອງພວກເຮົາທີ່ສູງ, ແລະບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ທັງໝົດ.

ຊາດທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄໍາປົກສາ, ແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສໍາລັບເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ. ແນວ
ໃຈຄົນໜຶ່ງຈຶ່ງຈະໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ, ແລະ ຄົນສອງຄົນຈຶ່ງຈະຂັບໄລ່ຄົນໝື່ນຄົນ, ຖ້າບໍ່
ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂາຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບພວກເຂົາ? ເພາະວ່າພະເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະສັດຕູຂອງພວກເຮົາກໍ່
ດັ່ງເຂົາ. ເພາະວ່າເຖົາອະນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກເຖົາອະນຸ່ງໃຊ້ຄອມ, ແລະກິ່ງຂອງ
ເຂົາເຈົ້າມາຈາກໂກມໍຣາ, ໝາກອະນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໝາກອະນຸ່ງນໍ້າຕົ, ຊຸ່ຂອງ
ຄວາມຂົນຂຶ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ເຫຼົ່າອະນຸ່ງຂອງພວກເຂົາແມ່ນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງ
ນັ່ງກອນ, ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພູພືດທີ່ບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້. ບໍ່ແມ່ນຫາວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ກັບຂ້ອຍ ແລະ ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ໃນຫ້ອງຊັບຂອງຂ້ອຍບໍ່? ໃນນີ້ແຫ່ງການ
ແກ້ແຄ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບແທນ, ເມື່ອຕົນຂອງພວກເຂົາລີ້ນໄຫລ, ເພາະວ່ານີ້ແຫ່ງການ
ທໍາລາຍໃກ້ຈະມາເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະສິ່ງທີ່ພ້ອມແມ່ນມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າ. ເພາະວ່າພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້າທາດ
ຂອງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງເຫັນພວກເຂົາອ່ອນແອ, ໝົດກໍາລັງໃນການຖືກ
ຂົ່ມເຫັງ, ແລະອິດເມື່ອຍ. ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃສ, ທີ່ພວກ
ເຂົາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ? ເຊິ່ງທ່ານກິນໂຂມັນຂອງການບູຊາຂອງພວກມັນ
ແລະດື່ມເຫຼົ້າອະນຸ່ງຂອງການຖອາຍເຫຼົ້າຂອງພວກມັນ? ໃຫ້ພວກມັນລຸກຂຶ້ນແລະ
ຊ່ວຍເຫຼືອທ່ານ ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນຜູ້ປົກປ້ອງທ່ານ. ເບິ່ງເບິ່ງວ່າ ຂ້ອຍເປັນ, ແລະບໍ່ມີ

ພຣະເຈົ້າຍົກເວັ້ນຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂ້າ, ແລະຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ຂ້ອຍດີ, ແລະຂ້ອຍປົນປົວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະປົດປ່ອຍອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສາບານດ້ວຍມືຂວາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປນິລັນຕອນ ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະລັບຄືນຕາບຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຄືກັບຟ້າແລບ, ແລະມືຂອງຂ້ອຍຈະຍຶດໝັ້ນໃນການພິພາກສາ, ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນການລົງໂທດແກ່ສັດຕູ, ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍເມົາດ້ວຍເລືອດ, ແລະຕາບຂອງຂ້ອຍຈະກິນຊີ້ນຈາກເລືອດຂອງຜູ້ບາດເຈັບແລະເຊື້ອຂອງສິ່ງຄາມ, ຈາກຫົວຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນສັດຕູ.

ຊົນຊົມຍົນດິເຖດ ສະຫວັນທັງຫຼາຍ ພ້ອມກັບພຣະອົງ, ແລະໃຫ້ທູດສະຫວັນທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້ານະມັດສະການພຣະອົງ, ຊົນຊົມຍົນດິເຖດ ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະໃຫ້ບຸດທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າເຂັມແຂງໃນພຣະອົງ, ເພາະວ່າເລືອດຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຖືກແກ້ແຄ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະແກ້ແຄ້ນ ແລະຈະຕອບແທນການລົງໂທດແກ່ສັດຕູທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຕອບແທນແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດ.

ແລະດົມເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນມື້ນັ້ນ, ແລະໄດ້ສອນມັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະດົມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປ, ແລະໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ໃສ່ທູຂອງປະຊາຊົນ, ດິນເອງແລະຍິເຊືອລູກຂອງນູນ. ແລະດົມເຊກໍ່ສຳເລັດການເວົ້າກັບອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສັ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ ເພາະວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າເປົ່າສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເພາະເຫດຄຳເວົ້ານີ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີອາຍຸຍືນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈຳແດນໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບດົມເຊໃນມື້ນີ້ວ່າ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປບິນພູເຂົາອາບາຣິມ, ຄືພູເຂົານາບາວທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນດົມອາບ ກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເຢຣີໂຄ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຄານາອານທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ຊາວອິສຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະຕາຍຢູ່ເທິງພູທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນໄປນັ້ນ, ແລະຈະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທ້າວໂຮນ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍຢູ່ເທິງພູຮີ, ແລະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ. ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງເຮົາໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ຢູ່ທີ່ນ້ຳແຫ່ງການຕັດຖຽງທີ່ກາເດດໃນຖິ່ນກັນດານຊິນ, ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້

ຖືວ່າເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ເຈົ້າຈະເຫັນແຜ່ນດິນ ຢູ່ກົງກັນຂ້າມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.

໖໖

ແລະນີ້ແມ່ນພອນທີ່ໂດມເຊຄິນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນກ່ອນທີ່ລາວຈະສິ້ນໃຈ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕົວຕົວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ມາຈາກຊົນກຸ່ມ, ແລະ ໄດ້ປາກົດຈາກເຊອີຣມາຫາພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ຮັບດ່ວນມາຈາກພູ ເຂົາພາຣານ, ພ້ອມດ້ວຍຫມື່ນງຄົນຈາກກາເດຊ, ຈາກຂ້າງຂວາຂອງພຣະອົງມີທູດ ສະຫວັນຢູ່ກັບພຣະອົງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເຫັນອີກເຫັນໃຈປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດໂດຍມີຂອງພຣະອົງ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຮັບຈາກຄໍາເວົ້າຂອງພຣະອົງ ກົດໝາຍທີ່ໂດມເຊສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ, ເປັນ ມໍລະດົກຂອງຊຸມນຸມຊົນຢາເກບ. ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນທີ່ຖືກຮັກ, ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງ ຂອງປະຊາຊົນຖືກລວບລວມພ້ອມກັບເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ. ຂໍໃຫ້ຮູບເບນມີຊີວິດຢູ່ ແລະຢ່າໃຫ້ລາວຕາຍ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວມີຈຳນວນຫຼາຍ.

ແລະນີ້ແມ່ນຢູດາ, ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຟັງສຽງຂອງຢູດາ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງ ເສດມາຫາປະຊາຊົນຂອງລາວ, ມີຂອງລາວຈະແຍກແຍະໃຫ້ລາວ, ແລະພຣະອົງຈະ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັດຕູ.

ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເລວີວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຂັດເຈນຂອງເລວີ ແລະ ຄວາມ ຈິງຂອງລາວແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ທົດສອບລາວໃນການທົດລອງ ແລະ ດ່າງທໍລາວຢູ່ເທິງນ້ຳແຫ່ງການໄດ້ແຍ້ງ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບພໍ່ແລະແມ່ວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນທ່ານ, ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພັນອງຂອງລາວ, ແລະປະຖົມລູກຊາຍຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຮັກສາຄໍາເວົ້າ ຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະປະກາດກົດລະບຽບ ຂອງເຈົ້າແກ່ຢາເກບ ແລະກົດໝາຍຂອງເຈົ້າແກ່ອິດສະຣາເອນ, ພວກເຂົາຈະອາງ ເຄື່ອງຫອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຈົ້າເທິງແທນບູຊາຂອງເຈົ້າ. ຂໍພຣະອົງ ອວຍພອນ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ, ແລະຂໍພຣະອົງຮັບ ວຽກງານແຫ່ງມີຂອງລາວ, ຂໍທໍາລາຍແອວຂອງສັດຕູທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ, ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ ພວກທີ່ກຽດຊັງລາວລຸກຂຶ້ນໄດ້. ແລະຕໍ່ເປັນຢາມິນເວົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຮັກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈະອາໄສໄວ້ວາງໃຈ, ແລະພຣະເຈົ້າປົກຄຸ້ມເທິງລາວທຸກອັນ, ແລະລະຫວ່າງບ່າ ຂອງລາວໄດ້ພັກຜ່ອນ.

ແລະຕໍ່ໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ, ຈາກພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຂອງລາວ, ຈາກລະດູການແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະນ້ຳຖ້ຳ, ແລະຈາກຄວາມເລິກແຫ່ງບ່ອນນ້ຳພູຈາກຂ້າງລຸ່ມ, ແລະຕາມລະດູການຂອງຜົນຜະລິດ, ການປ່ຽນແປງຂອງດວງອາທິດ, ແລະຈາກການໂຄຈອນຂອງເດືອນ ຈາກຍອດພູເຂົາແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈາກຍອດເມືນນິລັນດອນ ແລະຕາມຊົ່ວໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນແຫ່ງການເຕັມເປັນ, ແລະສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ຜູ້ທີ່ປາກົດໃນພຸ່ມໄມ້ ຂໍໃຫ້ມາເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ, ແລະເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງທ່າມກາງພີ່ນ້ອງ. ລູກຫົວປີຂອງງົວຜູ້ມີຄວາມງາມຂອງລາວ, ເຂົາຂອງລາວ ແມ່ນເຂົາຂອງສັດມີເຂົ້າດຽວ, ດ້ວຍພວກມັນລາວຈະແທງປະຊາຊາດພ້ອມກັນ, ຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫມື່ນຂອງເອຟຣາອິມ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພັນຂອງມະນັດເຊ. ແລະທີ່ເຊບູລູນ ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຊົມຊົມເຖິດເຊບູລູນໃນການອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າ, ແລະອິດສາຄາໃນເດີນຂອງລາວ. ປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການບູຊາຄວາມຊອບທຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງທະເລຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ, ແລະການຄ້າຂາຍຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ຊາຍຝັ່ງ.

ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບກາດວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂະຫຍາຍກາດນັ້ນໄດ້ຮັບພອນ, ລາວໄດ້ພັກຜ່ອນຄືສົງໂຕ, ທຳລາຍແຂນແລະຜູ້ປົກຄອງ. ແລະລາວເຫັນຜົນທຳອິດຂອງລາວ, ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ປົກຄອງຖືກແບ່ງ, ເມື່ອຜູ້ນຳຂອງປະຊາຊົນຖືກເກັບກຳມາພ້ອມກັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ, ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກັບອິດສະຣາເອນ.

ແລະ ທີ່ດານ ເວົ້າວ່າ: ດານ ເປັນລູກສົງໂຕ ແລະ ຈະກະໂດດອອກຈາກບາຊານ. ແລະຕໍ່ນັບທາລີເວົ້າວ່າ: ນັບທາລີເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ແລະຈົ່ງໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທະເລແລະທິດໃຕ້ຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ. ແລະຕໍ່ອາເຊີເວົ້າວ່າ, ອາເຊີໄດ້ຮັບພອນຈາກລູກຫຼາຍ, ແລະລາວຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວຈະລຸ່ມຕີນຂອງລາວໃນນ້ຳມັນ. ຮອງເທົ້າຂອງລາວຈະເປັນເຫຼັກແລະທອງແດງ, ແລະກຳລັງຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງວັນທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຮັກ, ຜູ້ທີ່ກ້າວຂຶ້ນເທິງສະຫວັນເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງທ້ອງຟ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າຈະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະອົງ, ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ກຳລັງແຂນນິລັນດອນ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ສັດຕູອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພົນາດ. ແລະອິດສະລາເອນຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນຂອງຢາຄົບ, ເທິງເມັດພິດແລະເຫຼົ້າ

ອະນຸນ, ແລະທ້ອງຟ້າຈະມີເນກນ້ຳຄ້າງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ມີພອນແທ້ເຈົ້າ ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ໃດຄ້າຍຄືກັບເຈົ້າ, ປະຊາຊົນທີ່ກຳລັງຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຜູ້ຊ່ວຍ ເຫຼືອຂອງເຈົ້າຈະປ້ອງກັນເຈົ້າ, ແລະດາບແມ່ນຄວາມໂອ້ອວຂອງເຈົ້າ, ແລະສັດຕູຂອງ ເຈົ້າຈະຂີ້ຕົວະຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງຄໍຂອງພວກເຂົາ.

໖໔

ແລະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກອາຣາບິດແຫ່ງເດິມອາບເທິງພູເນເບີ, ເທິງຍອດຟາສກາ, ທີ່ຢູ່ກົງໜ້າເຢຣີໂຄ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງ ກິເລອາດຈິນເຖິງດານ. ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເນັບທາລີ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດ ຂອງເອຟຣາອິນ ແລະມະນັດເສ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຢູດາ ຈິນເຖິງທະເລ ສູດທ້າຍ ແລະທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະເຂດອ້ອມຂ້າງເຢຣີໂຄ, ເມືອງຕີ້ນປາມ, ຈິນເຖິງ ໄຊອາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບເຈົ້າໄດ້ເຊວ່າ, ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍສາບານຕໍ່ ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.

ແລະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໃນແຜ່ນດິນອັບໂດຍ ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນເມືອງໂກ ໃກ້ກັບເຮືອນ ຂອງຟິຟກ, ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນການຝັງສິບຂອງລາວຈົນກ່ວາເຖິງມື້ນີ້. ເຈົ້າໄດ້ແມ່ນມີອາຍຸ ຮ້ອຍຊາວປີໃນເວລາທີ່ລາວຕາຍ, ຕາຂອງລາວບໍ່ໄດ້ມີດມືວ, ແລະເຕົ້າຂອງລາວກໍ່ບໍ່ໄດ້ ຖືກທຳລາຍ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເຈົ້າໄດ້ໃນອາລາບິດແຫ່ງເດິມອາບເທິງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕໍ່ກັບເຢລີໂຄເປັນເວລາສາມສິບມື້, ແລະມີແຫ່ງການໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ ເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດລົງ. ແລະ ໂຍຊີວລູກຊາຍຂອງນູນ ຖືກຕັ້ງດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງຄວາມ ເຂົ້າໃຈ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ, ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຝັງລາວ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ.

ແລະ ບໍ່ລູກຂຶ້ນ ຍັງ ຜູ້ປະກາດພະຄຳ ໃນ ອິດສະລາເອນ ດ ໃນບັນດາເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສິ່ງມະຫັດທັງໝົດ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວໄປເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ຟາຣ໌ອ, ຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະ ຕໍ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຂອງລາວ, ສິ່ງມະຫັດຊະຍາອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ມີອັນເຂັ້ມແຂງ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າອິດສະລາເອນທັງໝົດ.

ໂຢຊູວາ

໑

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງໂມເຊ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຢຊູວາລູກ
ຊາຍຂອງນູນ ຜູ້ຊ່ວຍຂອງໂມເຊວ່າ, Moses ຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ດຽວນີ້
ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຂ້າມແມ່ນ້ຳ Jordan, ເຈົ້າ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້, ເຂົ້າໄປ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າເຫຍຍມະຝາດິນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະ
ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ. ທະເລປ່າ ແລະ ເທືອກເຂົາອັນຕິເລບານອນ, ຈີນ
ເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຄືແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ, ແລະຈີນເຖິງທະເລສູດທ້າຍທາງຕາເວັນຕົກ, ຈະ
ເປັນເຂດແດນຂອງພວກເຈົ້າ. ບໍ່ມີຄົນໃດຈະຢືນຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ທ້າວເຈົ້າໄດ້ຕະຫຼອດທັງໝົດອັນ
ແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ແລະເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຂ້ອຍຢູ່ກັບໂມເຊ, ຂ້ອຍກໍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າເຊັ່ນກັນ,
ແລະຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ ຫຼື ມອງຂ້າມເຈົ້າ. ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເຖິດ, ເພາະວ່າ
ເຈົ້າຈະແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນນີ້, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບບັນພະບູລຸດຂອງເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ດັ່ງນັ້ນ ແລະ ກ້າຫານ, ເພື່ອຮັກສາ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າຫັນເຫໄປທາງຂວາຫຼື
ທາງຊ້າຍຈາກພວກມັນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ. ແລະ
ບັນກົດໝາຍນີ້ຈະບໍ່ອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຕອງມັນທັງກາງເວັນແລະ
ກາງຄືນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ທີ່ຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້, ແລ້ວເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະແລ້ວເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກ້າຫານເຖິດ, ຢ່າຢ້ານກົວ ແລະ ຢ່າຢ້ານ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ. ແລະ ໂຢ
ຊູວາ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເສນາບໍດີຂອງປະຊາຊົນ ເວົ້າວ່າ ເຂົ້າໄປຕາມກາງຄ່າຍຂອງ
ປະຊາຊົນ ແລະ ສັ່ງແກ່ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກຽມເສບຮຽງ, ເພາະວ່າຍັງມີສາມມື້ແລ້ວ
ພວກເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້, ເຂົ້າໄປເພື່ອຍົດເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊູວາໄດ້ເວົ້າກັບຮູເບນ, ກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊວ່າ ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ໂມເຊ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າ
ພັກຜ່ອນ ແລະ ໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າ. ພວກແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ, ພວກເດັກຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະພວກສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່

ພວກເຈົ້າຈະຂ້າມໄປປະກອບອາວຸດກ່ອນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ. ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈະໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າພັກຜ່ອນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ກໍ ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ ເຂົາເຈົ້າ, ແລ້ວພວກເຈົ້າແຕ່ລະຄົນຈະກັບໄປຫາມໍລະດົກຂອງຕົນທີ່ໂດເຊິໄດ້ແກ່ພວກ ເຈົ້າຢູ່ຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບໂຍຊີວ່າ, ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ, ແລະທຸກແຫ່ງທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາຈະໄປ. ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຟັງໂດເຊ, ພວກເຮົາຈະຟັງເຈົ້າ, ຍົກເວັ້ນຂໍ ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ກັບໂດເຊ. ແຕ່ຄົນ ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດບໍ່ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຈົ້າສັ່ງລາວ, ໃຫ້ລາວຕາຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະຈົ່ງກ້າຫານ.

໒

ແລະ ໂຍຊີວ ລູກຊາຍຂອງນູນ ໄດ້ສົ່ງຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນຈາກຊົດທົມໄປສອດແນມ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະເບິ່ງແຜ່ນດິນແລະເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນນັ້ນ ໄດ້ໄປແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣີໂຄ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງທີ່ຊື່ອາ ຮັບ, ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດເຢຣີໂຄວ່າ ຜູ້ຊາຍຈາກບັນດາລູກຊາຍ ອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າມາທີ່ນີ້ເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ. ແລະກະສັດເຢຣີໂຄໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຣາຮາບວ່າ, ຈົ່ງນຳຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນອອກມາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາມາເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ. ແລະແມ່ຍິງໄດ້ພາຜູ້ຊາຍສອງຄົນໄປເຊື່ອງ ໄວ້, ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ເມື່ອປະຕູຖືກປິດ ໃນຄວາມມືດ ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ອອກໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃສ, ຈົ່ງຕາມຫຼັງ ພວກເຂົາ, ຖ້າທ່ານຈະຕິດຫັນພວກເຂົາ. ແຕ່ນາງໄດ້ນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາ, ແລະເຊື່ອງພວກເຂົາໄວ້ໃນກ້ານປານທີ່ກອງໄວ້ເທິງຫລັງຄາ. ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ໄລ່ ຕາມພວກເຂົາໄປຕາມທາງທີ່ໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຖິງຈຸດຂ້າມ, ແລະປະຕູກໍຖືກປິດ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກຜູ້ຕິດຕາມອອກໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ, ແລະກ່ອນ ທີ່ພວກເຂົາຈະນອນ, ນາງກໍຂຶ້ນໄປຫາພວກເຂົາເທິງຫຼັງຄາ. ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບພວກ ເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ,

ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງມາເທິງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນແລ້ວ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລແດງແຫ້ງຕົວຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ເມື່ອພວກ ເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບກະສັດສອງພຣະອົງຂອງ ຊາວອາໂດມໄອທ໌ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຂ້າງໂຮງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຄືຊີໂຣນແລະໂອກ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນ, ພວກເຮົາກໍປະຫລາດໃຈ, ແລະ ບໍ່ມີ ຈິດວິນຍານຍືນຍົງໃນຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ທຣຽງເປັນພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ ແລະ ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງລຸ່ມ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍກໍ ຈົ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ແລະຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດເຮືອນ ຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ແມ່ຂ້ອຍ, ແລະພັນຮຸ່ງຂ້ອຍ, ແລະທັງໝົດເຮືອນຂ້ອຍ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພວກທ່ານຈະຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂ້ອຍອອກຈາກຄວາມຕາຍ.

ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະແທນວິນຍານ ຂອງພວກເຈົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະມອບເມືອງໃຫ້ ແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຈິງ. ແລະ ນາງໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາລົງໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງໄປຫາ ພູເຂົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕາມຈັບພົບກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຊ່ອນຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມມື້ຈົນກວ່າຜູ້ ຕາມຈັບຈະກັບຄືນຈາກການຕາມພວກເຈົ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປຕາມ ທາງຂອງພວກເຈົ້າ.

ແລະພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ການສາບານນີ້ ຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາກໍາລັງເຂົ້າໄປໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງ ເຄື່ອງໝາຍ, ເຊືອກສີແດງນີ້ເຈົ້າຈະປ່ອຍລົງທີ່ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍພວກເຮົາລົງມາ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນຮຸ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນ ຂອງພໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະລວບລວມມາຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ. ແລະຈະເປັນວ່າທຸກຄົນທີ່ ອອກໄປນອກປະຕູເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ຕົນເອງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມ ຜິດຕໍ່ຄຳສັນຍານີ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາ ຈະມີຄວາມຜິດ. ຖ້າຫາກວ່າມີຜູ້ໃດເຮັດຮ້າຍພວກເຮົາ ຫຼື ເປີດເຜີຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຄຳສາບານນີ້ຂອງເຈົ້າ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບ ພວກເຂົາວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກ

ໄປ, ແລະ ພວກເຂົາກໍໄປ. ແລະ ພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ສາມມື້, ແລະ ພວກຜູ້ຕາມຈັບຊອກຫາຫາ

ແລະ ຊາຍໜຸ່ມທັງສອງກໍກັບຄືນມາ, ແລະ ລົງມາຈາກພູເຂົາ, ແລະ ຂ້າມໄປຫາ
ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ.
ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ
ແລ້ວ ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນທຸກຄົນໄດ້ລະລາຍໄປຍ້ອນພວກເຮົາ

໓

ແລະ ໂຢຊົວລູກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະ ອອກເດີນທາງຈາກຊົດທິມ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າມາຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າພັກແຮມຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນທີ່ຈະຂ້າມ. ແລະ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມວັນ, ພວກນັກຂຽນໄດ້ຜ່ານໄປທົ່ວຄ່າຍ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສັງ
ປະຊາຊົນວ່າ, ເມື່ອທ່ານເຫັນຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາແລະ ພວກເລວີກໍາລັງຍົກມັນ, ທ່ານຈົ່ງອອກ
ເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ຂອງທ່ານ, ແລະ ທ່ານຈະຕິດຕາມມັນໄປ. ແຕ່ໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງ
ລະຫວ່າງພວກເຈົ້າກັບນັ້ນ ປະມານສອງພັນສອກ, ພວກເຈົ້າຈະຍືນຢູ່, ຢ່າເຂົ້າໃກ້ມັນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄປ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄປທາງນີ້
ມາກ່ອນ ດັ່ງແຕ່ມື້ວານແລະ ມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຊໍາລະຕົວເອງໃຫ້ບໍລິສຸດສໍາລັບມື້ອື່ນ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ. ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະ ພວກປະໂລຫິດກໍໄດ້ຍົກຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ແລະ ໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ, ໃນວັນນີ້ເຮົາ
ເລີ່ມຕົ້ນຍົກສູງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ດັ່ງທີ່
ເຮົາຢູ່ກັບດິນເຊແນວໃດ, ເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າແນວນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ແລະ ດຽວນີ້ ຈົ່ງສັ່ງແກ່
ພວກປະໂລຫິດຜູ້ຫາມຫົບພັນທະສັນຍາວ່າ ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຂອບນ້ຳແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້, ແລະ ຈົ່ງຟັງ
ພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ

ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣິງພຣະຊົນຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະພຣະອົງຈະທຳລາຍຊາວຄານາ
ອານ, ຊາວເຮັດໄຕ, ຊາວເປຣີຊໄຊ, ຊາວອີໄວ, ຊາວອາໄມໂຣ, ຊາວເກີກາໄຊ, ແລະຊາວ
ເຢຍູໂຊໃຫ້ພົບຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ເບິ່ງເບີ້ຍ, ທົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງ
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ຈົ່ງເລືອກໃຫ້ທ່ານສົບສອງຄົນຈາກລູກ
ຫຼານອິດສະລາເອນ, ຄົນລະໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ. ແລະມັນຈະເປັນ, ເມື່ອຕົນຂອງບັນດາ
ປະໂລຫິດທີ່ຖືກທົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດພັກຢູ່ໃນ
ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະຂາດ, ແລະນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງມາຈະຢືນ.

ແລະປະຊາຊົນກໍ່ອອກເດີນທາງຈາກເດີນຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ຫາມຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ.
ເມື່ອພວກປະໂລຫິດທີ່ຍົກທົບພັນທະສັນຍາກຳລັງເຂົ້າໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຕົນ
ຂອງພວກປະໂລຫິດທີ່ຍົກທົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳຂອງ
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນກໍ່ເຕັມຕາມຝັ່ງທັງໝົດຂອງມັນ, ຄືກັບໃນຊ່ວງເວລາ
ເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ, ແລະນ້ຳທີ່ລົງມາຈາກເທິງກໍ່ຢືນຢູ່, ຢືນເປັນກອງແຂງໜຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກ
ຫຼາຍຈົນເຖິງສ່ວນຄຣິອາດຢາຣິນ, ແຕ່ນ້ຳທີ່ລົງມານັ້ນກໍ່ລົງໄປເຂົ້າສູ່ທະເລອາຣາບາ ຄື
ທະເລເກຣັອ, ຈົນເຖິງທີ່ສຸດກໍ່ຢຸດໄປ, ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະ
ພວກປະໂລຫິດທີ່ແບກທົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງພື້ນແຫ້ງໃນ
ກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ຂ້າມຜ່ານພື້ນແຫ້ງ, ຈົນກວ່າ
ປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳເລັດ.

໔

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳເລັດແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່
ກ່າວກັບໂຢຊວາວ່າ ໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍຈາກປະຊາຊົນ, ຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຈົ່ງສົ່ງໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າເອົາກ້ອນຫີນສົບສອງກ້ອນທີ່ພ້ອມແລ້ວຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂຶ້ນມາ, ແລະ
ຖືເອົາກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຂ້າມໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ, ແລ້ວວາງພວກມັນໄວ້ໃນຄ່າຍຂອງເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍໃນຄືນນັ້ນ.

ແລະ ໂຢຊີວໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍສົບສອງຄົນທີ່ເດີນຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ຄົນລະ
ໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງນຳມາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ຕໍ່ພຣະພັກຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົ້າໄປໃນກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະ ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງຍົກກ້ອນຫີນຈາກທີ່
ນັ້ນຂຶ້ນມາ, ຈົ່ງແບກໄວ້ເທິງປາຂອງຕົນຕາມຈຳນວນສົບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະລາເອນ,

ເພື່ອວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ວາງໄວ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ເພື່ອວ່າເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ, ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງແກ່ພວກເຮົາ? ແລະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຢຸດໄຫຼຕໍ່ໜ້າຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ເມື່ອຂ້າມມັນ, ແລະກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນອານຸສາວະລີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າຊົ່ວນິລັນດອນ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ຢຶຊູວາ, ແລະໄດ້ຍົກສິບສອງກ້ອນຫີນຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ຢຶຊູວາໃນເວລາທີ່ການຂ້າມຂອງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນສໍາເລັດ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂົນມັນຂ້າມໄປພ້ອມກັບຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ຢຶຊູໄດ້ຕັ້ງກ້ອນຫີນອື່ນອີກສິບສອງກ້ອນໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຢູ່ບ່ອນທີ່ກາຍເປັນສະຖານທີ່ພາຍໃຕ້ຕີນຂອງພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະມັນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ພວກປະໂລຫິດທີ່ຫາບຫີບພັນທະສັນຍາຢືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຈົນກວ່າຢຶຊູວາສໍາເລັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ປະກາດແກ່ປະຊາຊົນ, ແລະປະຊາຊົນກໍອົບດ່ວນແລະຂ້າມໄປ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳສໍາເລັດແລ້ວ, ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍຂ້າມ, ແລະກ້ອນຫີນຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພວກລູກຊາຍຮູບ, ພວກລູກຊາຍກາດ, ແລະເຄິ່ງຜູ້ມະນັດເສໄດ້ຂ້າມໄປພ້ອມກັບການກຽມພ້ອມຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ດັ່ງທີ່ໂດມເຊດໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ. ຊາຍສີ່ສິບພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດພ້ອມສູ້ຮົບໄດ້ຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າສູ່ສົງຄາມໄປຍັງເມືອງເຢຣີໂຄ ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ຢຶຊູວາຕໍ່ໜ້າເຊື້ອຊາດອິສຣາເອນທັງໝົດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວລາວຄືກັນກັບໂດມເຊຕະຫຼອດເວລາທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຢຶຊູວາວ່າ, ສິ່ງໃຫ້ພວກປະໂລຫິດຜູ້ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາແຫ່ງພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຢຶຊູວາໄດ້ສັ່ງພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະພວກເຂົາວາງຕົນລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນກໍໄຫລເລື່ອນກັບຄືນສູ່ທີ່ດິນ ແລະໄຫລໄປຕັ້ງທີ່ເຄີຍເປັນມື້ວານແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນຜ່ານທັງໝົດຝັ່ງ.

ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທໍາອິດ, ແລະ ລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ກິນການທາງທິດຕາເວັນອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະຫົນສິບສອງກ້ອນເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ເອົາມາຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໂຢຊູວາໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ກິນການ. ກ່າວວ່າ, ເມື່ອໃດທີ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າວ່າ, ກ້ອນຫົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ຈິ່ງ ປະກາດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ ອິດສະລາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ໂດຍຜ່ານທາງ ແຫ້ງ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຕໍ່ ໜ້າພວກເຂົາ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຂ້າມຜ່ານ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດກັບທະເລແດງ, ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ ແຫ້ງຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຜ່ານໄປ. ເພື່ອວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນເຂັ້ມແຂງ, ແລະເພື່ອວ່າພວກ ເຈົ້າຈະໄດ້ນັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນທຸກການກະທຳ.

ໄຮ

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກກະສັດຂອງຊາວອາໂມໂລທີ່ຢູ່ເຂດຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະພວກກະສັດຂອງເຟນີເຊຍທີ່ຢູ່ຂ້າງທະເລໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຂ້າມ, ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍລະລາຍ, ພວກເຂົາຕົກໃຈຢ້ານກົວ, ແລະບໍ່ມີສະຕິປັນຍາໃດໆໃນ ພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊູວາວ່າ, ຈິ່ງເຮັດດາບຫົນຈາກຫົນ ແຫຼມຄົມສຳລັບເຈົ້າເອງ, ແລະນັ່ງລົງເຂົ້າສູ່ນັດບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປັນຄັ້ງທີ ສອງ. ແລະໂຢຊູວາໄດ້ເຮັດດາບຫົນທີ່ຄົມ, ແລະໄດ້ຂຶ້ນສູ່ນັດພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຢູ່ ທີ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກອງຫນັງຫຸ່ມປາຍ. ວິທີທີ່ໂຢຊູວາລະພວກລູກຊາຍ ອິດສະຣາເອນ, ຄືຜູ້ທີ່ເຄີຍເກີດໃນທາງ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຄີຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຂາດສູ່ນັດໃນບັນດາຜູ້ ທີ່ອອກມາຈາກອີຢິບ ໂຢຊູວາໄດ້ຂຶ້ນສູ່ນັດຄົນເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ເພາະວ່າອິດສະລາເອນໄດ້ ຫລົງໄປມາຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງມາບາດາລິຕິດເປັນເວລາສິ້ນສຸດສອງປີ. ດັ່ງນັ້ນ ຄົນສ່ວນ ຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງຊາຍອີຢິບທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແມ່ນບໍ່ຂຶ້ນສູ່ນັດ, ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ ເຊື່ອຟັງບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳ ເຜິ້ງ. ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນເຫຼົ່ານີ້, ລາວໄດ້ທົດແທນດ້ວຍລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ ໂຢຊູວາໄດ້ເຂົ້າຂຶ້ນສູ່ນັດ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເກີດມາໃນລະຫວ່າງທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ນັດ.

ຫຼັງຈາກຖືກເຂົ້າສູ່ນັດແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ພັກຢູ່ຢ່າງງຽບສະຫງົບທີ່ນັ້ນ, ນັ່ງຢູ່ໃນຄ່າຍຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຫາຍດີ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂຢຊູອາລູກຊາຍຂອງນູນວ່າ, ໃນມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງອີຢຊອກຈາກພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົັນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າກິນການ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດພິທີປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນ ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງເຢຣີໂຄ ຢູ່ຟາກໂຟນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໃນທົ່ງພຽງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອແລະເຂົ້າໃໝ່ຈາກພືດຜົນຂອງແຜ່ນດິນ ໃນວັນນັ້ນ, ມັນນາໄດ້ຢຸດລົງຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກິນເມັດພືດຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະມັນນາບໍ່ມີໃ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເກັບກ່ຽວແຜ່ນດິນຂອງຕົນປານໃນບິນ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂຢຊົວຢູ່ໃນເມືອງເຢຣີໂຄ, ລາວໄດ້ເງົາຫນ້າຂຶ້ນແລະເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ, ມີຕາບຖືກຖອນອອກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະໂຢຊົວໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທ່ານເປັນຝ່າຍພວກເຮົາ ຫຼືເປັນຝ່າຍສັດຕູ? ແຕ່ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍແມ່ນຜູ້ບັນຊາການກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ແລະໂຢຊົວກໍ່ລົມລົງຊົງໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ນາຍເຈົ້າ, ທ່ານສັ່ງຫຍັງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ? ແລະຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າກັບໂຢຊົວວ່າ, ຈົ່ງຖອດຮອງເທົ້າອອກຈາກດິນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້ແມ່ນບໍລິສຸດ.

໖

ແລະເມືອງເຢຣີໂຄຖືກປົດແລະເສີນກຳແພງໄວ້, ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກໄປຈາກມັນ ຫຼືເຂົ້າມາເລີຍ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຕັ້ງຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ, ເບິ່ງເຖິດ, ເຮົາມອບເມືອງເຢຣີໂຄໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະກະສັດຂອງມັນທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດແລະເປັນຜູ້ມີກຳລັງ. ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຈັດໃຫ້ພວກຊາຍຮີບຢືນອ້ອມຮອບນີ້ເປັນວົງ ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອທ່ານເປົ່າແກ, ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຮ້ອງພ້ອມກັນ, ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮ້ອງແລ້ວ, ກຳແພງຂອງເມືອງຈະລົ້ມລົງເອງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເຂົ້າໄປ, ແຕ່ລະຄົນອົງກົງໄປຂ້າງໜ້າເຂົ້າສູ່ເມືອງ.

ແລະໂຢຊົວອາບຸດຂອງນູນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພວກປະໂລຫິດ ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງສັ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ໄປອ້ອມແລະຫ້ອມລ້ອມເມືອງ, ແລະໃຫ້ນັກຮົບຢ່າງຜ່ານໄປ

ໂດຍຖືອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກສັກສິດເຈັດອັນຜ່ານໄປຕໍ່
ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເປົ່າແກຢ່າງແຮງ, ແລະໃຫ້ຫົບ
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິດຕາມໄປ. ແຕ່ພວກນັກຮົບໃຫ້ຍ່າງຜ່ານໄປ
ຂ້າງໜ້າ, ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ນຳທ້າຍຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າກໍເປົ່າແກ. ແຕ່ຊົ່ວຊົ່ວໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນວ່າ: ຢ່າຮ້ອງ ແລະຢ່າໃຫ້ໃຜຟັງສຽງຂອງ
ພວກເຈົ້າ ຈົນກວ່າວັນທີ່ລາວຈະປະກາດໃຫ້ຮ້ອງອອກມາ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າ
ຈຶ່ງຈະຮ້ອງ. ແລະຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປອ້ອມແລ້ວກໍໄປເຂົ້າຄ່າຍທັນທີ,
ແລະໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະໃນວັນທີ່ສອງ, ໂຢຊູອາລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະພວກປະໂລຫິດກໍຍົກຫົບ
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນ. ແລະພວກປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກເຈັດອັນໄດ້
ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ພຣະພິກຂຸພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກນັກຮົບໄດ້ເຂົ້າມາ,
ແລະຝຸງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກ
ປະໂລຫິດກໍເປົ່າແກ, ແລະຝຸງຊົນທີ່ເຫຼືອທັງໝົດກໍຫ້ມລ້ອມເມືອງຫົກຄັ້ງຈາກໃກ້, ແລະກໍ
ກັບຄືນໄປຍັງຄ່າຍອີກ, ແບບນີ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເປັນເວລາຫົກມື້.

ແລະໃນມື້ທີ່ເຈັດ, ເຂົາເຈົ້າລຸກຂຶ້ນຕອນອາລຸນ ແລະຢ່າງອ້ອມເມືອງໃນມື້ນັ້ນເຈັດ
ຄັ້ງ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນການໝູນວຽນທີ່ເຈັດ, ພວກປະໂລຫິດໄດ້ເປົ່າແກ, ແລະໂຢຊູອາ
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ມອບເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ. ແລະເມືອງນີ້ຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ນາງແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊາບາໂອທ, ຍົກເວັ້ນຮາຣາບຫຍິງໂສເຟນີ, ຈຶ່ງໄວ້
ຊີວິດນາງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງລະວັງຫຼາຍຫຼາຍຈາກສິ່ງທີ່
ຖືກອຸທິດ, ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາແລ້ວເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄປ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງລູກ
ຊາຍອິດສະຣາເອນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະທຳລາຍພວກເຮົາ. ແລະເງິນ,
ທອງ, ທອງແດງ ຫຼື ເຫຼັກທັງໝົດ ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະຖືກນຳ
ເຂົ້າໄປໃນຄັງສິນບັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະພວກປະໂລຫິດກໍເປົ່າແກ, ແຕ່ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນສຽງແກ, ປະຊາຊົນ
ທັງໝົດກໍຮ້ອງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງທີ່ໃຫຍ່ແລະແຮງ, ແລະກຳແພງທັງໝົດກໍລົ້ມລົງ
ອ້ອມຮອບ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນເມືອງ. ແລະໂຢຊົວໄດ້ອຸທິດມັນ ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງຜູ້ຍິງ, ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຈົນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ແລະ
ຈົນເຖິງລູກງົວແລະສັດພາຫະນະ, ດ້ວຍປາກດາບ.

ແລະເຢຊູວາໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ໄດ້ສອດແນມວ່າ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຂອງແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ແລະນຳນາງອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ ພ້ອມທັງທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງ ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ສືບສອງເມືອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຍິງ ແລະໄດ້ນຳ ອາຮາບໂສເຟນີ, ພໍ່ຂອງນາງ, ແມ່ຂອງນາງ, ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງ, ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງ ນາງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງອອກມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳນາງໄວ້ຢູ່ນອກຄ່າຍ ອິດສະຣາເອນ. ແລະເມືອງກໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນ ເງິນ, ຄຳ, ທອງແດງ ແລະເຫຼັກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຄັງສົມບັດຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດອາຮາບທີ່ເປັນໂສເຟນີ ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນພໍ່ຂອງນາງ ໄວ້ ແລະໄດ້ໃຫ້ນາງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ເພາະວ່ານາງໄດ້ ເຊື່ອງຜູ້ສືບລັບທີ່ເຢຊູໄດ້ສົ່ງໄປສືບເມືອງເຢຣີໂຄໄວ້ ແລະເຢຊູໄດ້ເຮັດສາບານໃນມື້ນັ້ນຕໍ່ ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ຄົນທີ່ຈະສ້າງເມືອງນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ, ລາວຈະວາງ ພື້ນຖານມັນດ້ວຍລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ແລະຈະຕັ້ງປະຕູຂອງມັນດ້ວຍລູກຄົນ ນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງລາວ. ແລະໂອຊານຜູ້ນຳຈາກເບເທລໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ: ລາວວາງພື້ນຖານ ມັນດ້ວຍອາບີຣອນລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງປະຕູຂອງມັນດ້ວຍລູກຄົນ ນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ຍັງລອດຊີວິດ.

ແລະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຢຊູວາ, ແລະຊື່ຂອງລາວແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

໗

ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ລະເມີດການລະເມີດທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະພວກເຂົາ ໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄວ້ເປັນຂອງຕົນເອງ, ແລະອາຄາຣລູກຂອງຄາມີ ລູກຂອງຊຳບຣີ ລູກຂອງຊາຮາ ຈາກເຜົ່າຢູດາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດ້ວຍຄວາມໂກດ.

ແລະເຢຊູວາໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍເຂົ້າໄປໃນເມືອງໄອ, ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ເບເທລ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງ ໄປສອດແນມເມືອງໄອ. ແລະພວກຜູ້ຊາຍກໍ່ຂຶ້ນໄປສອດແນມເມືອງກາຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ ກັບຄືນມາຫາເຢຊູ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍ ປະມານສອງພັນຫຼືສາມພັນຄົນຂຶ້ນໄປ ແລະໃຫ້ລ້ອມເມືອງນັ້ນ. ຢ່ານຳປະຊາຊົນທັງໝົດ ຂຶ້ນໄປທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີໜ້ອຍ. ແລະຜູ້ຊາຍປະມານສາມພັນຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່

ພວກເຂົາໄດ້ຫນີໜີຈາກຊາວເມືອງໄອ. ແລະຜູ້ຊາຍຂອງໂກໄດ້ຂ້າພວກເຂົາເຈົ້າປະມານ
ສາມສິບຫົກຄົນ, ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາເຈົ້າຈາກປະຕູ, ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກ
ເຂົາເຈົ້າຕາມທາງລົງ, ແລະຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍຖືກຂົ່ມຂູ່, ແລະມັນກໍກາຍເປັນຄືກັບ
ນ້ຳ.

ແລະຈໍຊົວໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວ ແລະລົ້ມລົງກັນໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິນຮອດຕອນແລງ, ທັງລາວເອງແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງ
ອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັດຝຸ່ນໃສ່ຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະໃຜຊົວໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈຶ່ງນຳປະຊາຊົນນີ້ຂ້າມແມ່
ນ້ຳຈໍແດນ ເພື່ອມອບເຂົາໃຫ້ແກ່ຊາວອາດິມໂຣທຳລາຍພວກເຮົາ? ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ຕໍ່ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ ເມື່ອອິດສະຣາເອນໄດ້ຫັນ
ຄໍຫນີຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງລາວ? ແລະ ເມື່ອຊາວຄານານ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ນັ້ນໄດ້ຍິນ, ພວກເຂົາຈະລ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາອອກ
ຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດກັບຊື່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ?

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕັ້ງຕໍ່ໂຢຊູວ່າ: ລຸກຂຶ້ນເລີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມໜ້າລົງ
ແທ້? ປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ ແລະ ລະເມີດພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກ
ເຂົາ, ໂດຍການລັກສິ່ງທີ່ອຸທິດໄວ້ແລ້ວໂດຍເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ. ແລະລູກ
ຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ສາມາດທົນທານຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາໄດ້, ພວກເຂົາ
ຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາກາຍເປັນສິ່ງຖືກ
ສາບແຊ່ງ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເອົາສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງອອກ
ຈາກພວກເຈົ້າ. ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຊໍາລະປະຊາຊົນ, ແລະ ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊໍາລະຕົນເອງໃນມື
ອື່ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນວ່າ: ມີສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງຢູ່
ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້, ຈົນກວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະເອົາສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງນັ້ນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ. ແລະທ່ານທັງໝົດ
ຈະຖືກເກັບກຳໃນຕອນເຊົ້າຕາມເຜົ່າ, ແລະເຜົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະ
ນຳມາຕາມຕະກູນ, ແລະຕະກູນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມ
ເຮືອນ, ແລະເຮືອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່
ຖືກສະແດງ ມັນຈະຖືກຜີງໃນໄຟ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ ເພາະວ່າລາວລະເມີດ
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍໃນອິດສະຣາເອນ

ແລະໂຢຊົວລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ, ແລະນຳເອົາປະຊາຊົນມາຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ, ແລະເຜົ່າ
ຢູດາຖືກສະແດງອອກມາ. ແລະຖືກນຳມາຕາມຕະກູນ, ແລະຂຶ້ນເຜົ່າເຊຣາເຣດ ຖືກ
ສະແດງ. ແລະຖືກນຳມາຕາມຄົນ, ແລະ ອາຄາ ລູກຊາຍຂອງຊຳບຣີ ລູກຊາຍຂອງ
ຊາຣາ ຖືກສະແດງ.

ແລະ ໂຢຊົວ ກ່າວຕໍ່ອາຄານວ່າ, ຈົ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໃນມື້ນີ້, ແລະ ຈົ່ງສາລະພາບ, ແລະ ຈົ່ງບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າໄດ້
ເຮັດຫຍັງ, ແລະ ຢ່າເຊື່ອຈາກຂ້ອຍ. ແລະອາຄາໄດ້ຕອບໂຢຊົວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ແລະດັ່ງ
ນີ້. ຂ້ອຍເຫັນໃນການປ້ອນສະດົມເລື້ອຄຸມທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ເງິນສອງຮ້ອຍດິດຮັກມາ, ແລະ
ລິ້ນຄຳຫນຶ່ງທີ່ມີນ້ຳໜັກຫ້າສິບດິດຮັກມາ, ແລະເມື່ອໄດ້ພິຈາລະນາແລ້ວຂ້ອຍກໍເອົາມັນ
ໄປ, ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເດັ່ນທຂອງຂ້ອຍ, ແລະເງິນຖືກເຊື່ອງໄວ້ຢູ່
ລຸ່ມສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ແລະ ພວກເຂົາແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເດັ່ນທີ່ຄ່າ
ຍ, ແລະ ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເດັ່ນຂອງລາວ, ແລະ ເງິນຢູ່ພາຍໃຕ້ພວກມັນ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພວກມັນອອກຈາກເດັ່ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຫາໂຢຊົວແລະບັນດາຜູ້
ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອາງພວກມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອົາອາຄາລູກຊາຍຂອງເຊຣາ, ແລະນຳລາວຂຶ້ນໄປຮ່ອມພູອາດິດ,
ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງລາວ, ລູກງົວຂອງລາວ, ສັດແບກຫາບຂອງ
ລາວ, ແກະທັງໝົດຂອງລາວ, ເດັ່ນຂອງລາວ, ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ
ປະຊາຊົນທຸກຄົນກັບລາວ, ແລະນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເອເມກອາດິດ. ແລະ ໂຢຊົວ ກ່າວຕໍ່
ອາຄານວ່າ, ເປັນຫຍັງທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍທ່ານ
ດັ່ງທີ່ເປັນມື້ນີ້. ແລະອິດສະລະເອນທັງໝົດໄດ້ຂວ້າງຫົນໃສ່ລາວ ແລະໄດ້ກໍ່ກອງຫົນໃຫຍ່
ໄວ້ເທິງລາວ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຢຸດຄວາມຕົກແຕ້ນ ເພາະເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງເອີ້ນ
ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເອເມກາດິດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

໘

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂຢຊົວວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວ ຫຼືຢ້ານຫວາດເລີຍ. ຈົ່ງພາ
ພວກນັກຮົບທັງໝົດໄປກັບເຈົ້າ ແລະລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງໄກ. ນີ້ແນ່, ເຮົາໄດ້ມອບກະສັດ
ແຫ່ງໄກ ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບເມືອງໄກ
ດ້ວຍວິທີດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງເຢຣີໂຄ ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະ

ລັບເອົາຂອງລັບຂອງສັດລ້ຽງສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ແຕ່ຈົ່ງຕັ້ງການລັບສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເມືອງ.

ແລະໂຢຊົວກໍລຸກຊັ້ນພ້ອມກັບປະຊາຊົນນັກຮົບທັງໝົດເພື່ອຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງກາຍ. ແຕ່ໂຢຊົວໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມສິບພັນຄົນ ແລະສົ່ງພວກເຂົາໄປໃນຕອນກາງຄືນ. ແລະ ທ່ານໄດ້ສັ່ງກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງລັບຢູ່ຫຼັງເມືອງ, ຢ່າຢູ່ໄກຈາກເມືອງ, ແລະ ພວກເຈົ້າທັງໝົດຈົ່ງພ້ອມ. ແລະຂ້ອຍກັບຄືນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃກ້ເມືອງ, ແລະເມື່ອຊາວເມືອງໄອອອກມາພົບພວກເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄັ້ງກ່ອນ, ພວກເຮົາກໍຈະຫນີຈາກພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາອອກມາຕາມຫຼັງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະດຶງພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, ພວກນີ້ແລ່ນຫຼົບຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ. ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກການລັບ ແລະຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ. ທ່ານທັງຫລາຍຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ. ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປເຂົ້າບ່ອນລີ້ໄພ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນັ່ງລະຫວ່າງເບເທລ ແລະ ໄອ, ຈາກທະເລຂອງໄອ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໃນຕອນເຊົ້າ, ໄດ້ຢ້ຽມຢາມປະຊາຊົນ, ແລະທ່ານກັບພວກຜູ້ເຖົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນໄປຍັງເມືອງໄອ. ແລະນັກຮົບທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວກໍໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແລະໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງ ພວກເຂົາກໍ່ມາຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງນະຄອນ. ແລະການຊຸ່ມຕົວຂອງນະຄອນຈາກທະເລ ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າເມື່ອກະສັດໂກເຫັນ, ລາວຮົບແລະອອກໄປພົບພວກເຂົາໂດຍກົງເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ, ຕົວລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ແລະລາວບໍ່ຮູ້ວ່າມີການລັບໄປລໍຖ້າລາວຢູ່ຫຼັງນະຄອນ. ແລະເມື່ອເຫັນແລ້ວ, ໂຢຊົວແລະອິດສະລາເອນກໍຖອຍຈາກໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕາມໄລ່ບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນອອກຈາກເມືອງ. ບໍ່ມີໃຜຖືກປະໄວ້ໄວ້ໃນເມືອງກາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມອິດສະລາເອນ, ແລະພວກເຂົາປະໄວ້ເມືອງໄວ້ໂດຍເປີດ, ແລະພວກເຂົາໄລ່ຕາມອິດສະລາເອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕັ້ງກັບໂຢຊົວວ່າ: ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າທີ່ຖືຫອກອອກໄປເທິງເມືອງນັ້ນ, ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ແລະພວກທີ່ລີ້ໄວ້ຈະລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂຢຊົວກໍຍື່ນມືຂອງລາວທີ່ຖືຫອກອອກໄປເທິງເມືອງນັ້ນ. ແລະພວກທີ່ຊຸ່ມຕົວໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາອອກໄປເມື່ອລາວຍື່ນມືອອກ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ, ແລະຍຶດເອົາມັນ, ແລະໄດ້ຮີບດ່ວນເຜົາເມືອງດ້ວຍໄຟ. ແລະເມື່ອຊາວເມືອງໂກ້ໄດ້ເບິ່ງ

ອ້ອມຮອບຂ້າງຫຼັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຫັນຄວັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງສູ່ສະຫວັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ຈະຫຼົບໜີໄປໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ບໍ່ວ່າທາງນີ້ຫຼືທາງນັ້ນ. ແລະເຢຊີວແລະອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ເຫັນວ່າພວກລີ້ໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງແລ້ວ, ແລະວ່າຄວັນໄຟຂອງເມືອງໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ຟ້າສະຫວັນ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ຫັນກັບມາໂຈມຕີຊາວເມືອງໄກ. ແລະພວກນີ້ກໍ່ອອກມາຈາກເມືອງເພື່ອໄປພົບ, ແລະພວກເຂົາຖືກລ້ອມຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍທະຫານ, ພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້ແລະພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້, ແລະພວກເຂົາໂຈມຕີພວກນັ້ນຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດແລະຜູ້ຫຼົບໜີເຫຼືອຢູ່ເລີຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບກະສັດແຫ່ງໄກທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະນຳລາວມາຫາເຢຊີວ.

ແລະເມື່ອລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່ດ້າງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນກາຍ, ແລະພວກທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະຢູ່ໃນພູເຂົາເທິງທາງລົງ, ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກມັນຈົນສິ້ນສຸດ, ແລະເຢຊີວກໍ່ກັບຄືນໄປກາຍ, ແລະຕີມັນດ້ວຍປາກດາບ. ແລະຜູ້ທີ່ລົ້ມຕາຍໃນມື້ນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງຜູ້ຍິງ ມີທັງໝົດສິບສອງພັນຄົນ, ຄືຊາວເມືອງໄກທັງໝົດ. ຍົກເວັ້ນຊັບລູດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ, ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ອາໄສໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ, ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຢຊີວ.

ແລະ ເຢຊີວໄດ້ເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກອງຊາກທີ່ບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ ຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແລະກະສັດຂອງໄກ ເຂົາໄດ້ແຂວນເທິງຕົ້ນໄມ້ແຜດ, ແລະລາວຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ຈົນກ່ວາຕອນແລງ, ແລະເມື່ອຕາເວັນກຳລັງຕົກ ເຢຊີວໄດ້ສັ່ງ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍຮ່າງກາຍຂອງລາວລົງຈາກຕົ້ນໄມ້, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຊຸມ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍືນກອງຫີນໄວ້ຕໍ່ລາວ, ຈົນກ່ວາມື້ນີ້.

໙

ເມື່ອບັນດາກະສັດຂອງຊາວອາຣັບໄລ່ທີ່ຢູ່ທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ແລະທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະທີ່ຢູ່ໃນຊາຍຝັ່ງທະເລໃຫຍ່ທັງໝົດ, ແລະທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາອັງຕີເລບານອນ, ແລະຊາວເຮັດ, ແລະຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເປຣີຊ, ແລະຊາວອີວາຍ, ແລະຊາວອາຣັບໄລ, ແລະຊາວເກີກາຊາຍ, ແລະຊາວເຢບູດໄດ້ຍິນ,

ພວກເຂົາທັງໝົດມາຮ່ວມກັນເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບເຢຊີວແລະອິດສະລາເອນພ້ອມໆກັນ.

ແລະຊາວກິເບອນທີ່ອາໄສຢູ່ໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງ ເຢຣີໂຄແລະເມືອງໄອ. ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຫລັກແຫລມ, ແລະເມື່ອມາເຖິງ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ສະສົມອາຫານແລະກຽມຕົວ, ແລະເອົາຜ້າກະສອບເກົ່າໃສ່ບ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຖິງໃສ່ເຫລື້ອຍະງຸ່ນເກົ່າທີ່ຂາດແລ້ວຖືກຜູກໄວ້. ແລະສ່ວນເວົ້າຂອງເກີບຂອງພວກ ເຂົາ, ແລະເກີບແຕະຂອງພວກເຂົາກໍ່ເກົ່າແລະປະກ່ຽມຢູ່ດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາກໍ່ຊຸດໂຊມຢູ່ເທິງຕົວພວກເຂົາ, ແລະເຂົ້າຈີ່ເສບຽງຂອງພວກເຂົາ ກໍ່ແຫ້ງແລະຂີ້ເຫຍື້ອແລະແຕກເປັນເສດ.

ແລະພວກເຂົາມາຫາໂຢຊົວທີ່ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນໃນກິນການ, ແລະພວກເຂົາ ເວົ້າກັບໂຢຊົວແລະອິດສະຣາເອນວ່າ, ພວກເຮົາມາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຫ່າງໄກ, ແລະດຽວ ນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຮົາ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເວົ້າຕໍ່ຊາວ ໂຮໂຣທ໌ ວ່າ, ເບິ່ງ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາບໍ່? ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຮັດ ພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຂ້າລັດ ຂອງທ່ານ, ແລະໂຢຊົວກ່າວຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານເຈົ້າມາຈາກໃສ? ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານມາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໄກຫຼາຍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະສິ່ງ ທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນອິຢິບ, ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບບັນດາກະສັດ ຂອງຊາວອາຣັມໄລທີ່ຢູ່ເຂດຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຄືກັບກະສັດຊີໂຣນແຫ່ງຊາວອາຣັມໄລ ແລະກະສັດໂຮກແຫ່ງບາຊານ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດ ແລະໃນເອັດເຣຍ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງ ພວກເຮົາ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເອົາເສບຽງອາຫານສໍາລັບການເດີນທາງ, ແລະ ໄປພົບເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ແລະ ດຽວນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດສັນຍາກັບພວກເຮົາ. ເຂົ້າຈີ່ເຫຼົ່ານີ້ຍັງອຸ່ນຢູ່ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາອອກ ເດີນທາງມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ, ແຕ່ດຽວນີ້ມັນແຫ້ງໄປແລ້ວ ແລະ ເປັນເຄື່ອງແກ່ແລ້ວ ແລະຖືງໃສ່ເຫຼົ້າອະຍະງຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພວກເຮົາເດີມໃສ່ໃໝ່, ເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ໄດ້ແຕກ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງ ຂອງພວກເຮົາ ແລະເກີບແຕະຂອງພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ເກົ່າຊຸດໂຊມຈາກທາງທີ່ໄກຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຮັບເອົາເສບຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖາມພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ. ແລະໂຢຊົວໄດ້ເຮັດສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບ ພວກເຂົາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາລອດ, ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊຸມນຸນໄດ້ສາບານແກ່ ພວກເຂົາ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມມື້ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃກ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະວ່າພວກເຂົາອາໄສຢູ່ທ່າມກາງ ເຂົາເຈົ້າ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າມາເຖິງ ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນກິເລໂອນ ແລະເຄ ຟິລາ ແລະເບເອໂລດ ແລະເມືອງຢາລິນ. ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ສູ້ລົບກັບ ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດໄດ້ສາບານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະລາເອນ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດໄດ້ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ພວກຜູ້ປົກຄອງ

ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບການຊຸມນຸມທັງໝົດວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ສາບານຕໍ່ພວກ ເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະລາເອນ, ແລະດຽວນີ້ພວກ ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດສຳຜັດພວກເຂົາໄດ້. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດ: ພວກເຮົາຈະຈັບ ພວກເຂົາໄວ້ມີຊີວິດ ແລະ ຮັກສາພວກເຂົາໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມໂກດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກ ເຮົາ ເພາະຄຳສັບຕະຍານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສາບານແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່, ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຄົນຕັດໄມ້ ແລະຄົນຫາບ້າໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ, ເຊັ່ນດຽວ ກັບທີ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

ແລະໂຍຊີວໄດ້ເອົັນພວກເຂົາມາຮ່ວມກັນ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າຫຼາຍ ແຕ່ພວກເຈົ້າ ກັບເປັນຄົນໃກ້ຄຽງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ? ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງ, ຈະບໍ່ ຂາດທາດ, ຄົນຕັດໄມ້, ຫຼືຄົນຫາບ້າຈາກພ ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບໂຍຊີວວ່າ: ມັນຖືກ ລາຍງານຕໍ່ພວກເຮົາວ່າ ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສົ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງໃຫ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະທຳລາຍພວກເຮົາກັບຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງໝົດ ເທິງແຜ່ນດິນນີ້ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຢ້ານກົວຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພວກ ເຮົາຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດເລື່ອງນີ້. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄອບຄອງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຕາມທີ່ພໍໃຈທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະຕາມທີ່ເບິ່ງ ຄືວ່າດີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈຶ່ງເຮັດແກ່ພວກເຮົາເຖິດ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຊີວເອົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໃນ ວັນນັ້ນຈາກມືຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາເຈົ້າ. ແລະໂຍຊີວ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນໃຫ້ເປັນຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບ້າໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ ແລະໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະເຫດນີ້ ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອນຈຶ່ງກາຍເປັນ

ຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບ້າໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ແລະໃຫ້
ແກ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລືອກ.

໑໐

ເມື່ອອາດິນິເບເຊັກ ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ຍິນວ່າ ໂຢຊູອາໄດ້ເອົາເມືອງໄກ ແລະ
ທຳລາຍລ້າງມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ດ້ວຍວິທີດຽວກັນກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບເຢຣີໂຄ ແລະ
ກະສັດຂອງມັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດກັບໄກ ແລະກະສັດຂອງມັນດັ່ງນັ້ນ, ແລະວ່າຊາວເມືອງ
ກິເບອອນໄດ້ຫນີໄປຫາໂຢຊູອາ ແລະອິດສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວຫຼາຍ, ເພາະ
ຮູ້ວ່າກິເບອອນເປັນເມືອງໃຫຍ່, ຄືກັບໜຶ່ງໃນບັນດາເມືອງຫຼວງ, ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງ
ເມືອງນັ້ນເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງ. ແລະ ອາດິນິເບເຊັກ ກະສັດແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ສົ່ງໄປຫາ
ເອລາມ ກະສັດແຫ່ງເຮໂບຣນ, ແລະໄປຫາ ພິດອນ ກະສັດແຫ່ງຢາມູດ, ແລະໄປຫາ
ເຢບທາ ກະສັດແຫ່ງລາຄິຊ, ແລະໄປຫາ ດາເບີນ ກະສັດແຫ່ງໂອໂດລານ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ມາ, ຂຶ້ນມາຫາຂ້ອຍ ແລະຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ອຍ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບກິເບອອນ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຫາໂຢຊູອາ ແລະຫາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ. ແລະກະສັດທັງຫ້າ
ຂອງຊາວເຢຍູເຊກໍ່ຂຶ້ນໄປ, ຄືກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ, ກະສັດເຢຣິນູດ,
ກະສັດລາຄິດ, ແລະກະສັດໂອໂດລານ, ພວກເຂົາເອງພ້ອມທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມກິເບອອນ ແລະລ້ອມມັນໄວ້.

ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອອນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາໂຢຊູອາທີ່ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນໃນ
ກິນການ ເວົ້າວ່າ: ຢ່າຖອນມືຂອງເຈົ້າຈາກລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາພວກເຮົາ
ໄວ້ ແລະຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າກະສັດທັງໝົດຂອງຊາວອາ
ດິນໂຮທີ່ອາໄສຢູ່ແຂວງພູເຂົາໄດ້ຮວມຕົວກັນມາຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ. ແລະໂຢຊູອາໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກ
ກິນການ, ລາວເອງແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນນັກຮົບກັບລາວ, ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນ
ກຳລັງ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂຢຊູວ່າ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ ເພາະວ່າເຮົາ
ໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ

ແລະເນື່ອງຈາກໂຢຊູມາຮອດພວກເຂົາຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ລາວໄດ້ເດີນທາງ
ຕະຫຼອດຄືນຈາກກິນການ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນຕໍ່ໜ້າລູກ
ຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍຢ່າງ

ໃຫຍ່ຫຼວງໃນກິເບອອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມພວກມັນໄປຕາມທາງຂຶ້ນເບັດໄຮໂຣນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິພວກມັນລົງຈົນເຖິງອາເຊກາແລະຈົນເຖິງມັກເກດາ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫນີຈາກໜ້າລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່ເທິງທາງລົງໄຮໂຣນີມ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນລູກເຫັບຈາກສະຫວັນໃສ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງອາເຊກາ, ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະກ້ອນຫີນລູກເຫັບມີຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຂ້າດ້ວຍຕາບໃນສິງຄາມ.

ແລ້ວເຢໂຊອາກໍ່ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຊາວອາດາມໄຮໂວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງອິສຣາເອນ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນເມືອງກິເບອອນ, ແລະພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຈາກໜ້າລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນ, ແລະເຢໂຊອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ດວງອາທິດຍືນຢູ່ເໜືອເມືອງກິເບອອນ, ແລະດວງຈັນຍືນຢູ່ເໜືອຮ່ອມພູອາຟາໂລນ. ແລະດວງອາທິດກໍຍືນ ແລະດວງຈັນຍືນກໍຍືນ, ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າປ້ອງກັນສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະດວງອາທິດຍືນຢູ່ກາງສະຫວັນ, ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຈົນສິ້ນມື້ໜຶ່ງ. ແລະບໍ່ມີມື້ໃດດັ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຫຼືຫຼັງຈາກນັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຟັງມະນຸດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບອິດສະຣາເອນ ແລະກະສັດທັງຫຼາຍໄດ້ຫນີໄປ ແລະໄດ້ເຊື່ອງຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ເມືອງມັກເກດາ. ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ເຢຊູວ່າ ເວົ້າວ່າ: ພວກກະສັດທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກພົບຊ່ອນຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ເມືອງມັກເກດາ. ແລະ ເຢຊູ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກ້ອນຫີນໄປເທິງປາກຖ້ຳ, ແລະ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊາຍໄວເພື່ອຮັກສາພວກເຂົາ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຍືນ, ຈົ່ງໄລ່ຕາມສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະຈັບກອງທັບຫຼັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອເຢຊູແລະບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢຸດຕິພວກເຂົາດ້ວຍການຈັດຕັ້ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແລະພວກຜູ້ລອດຊີວິດກໍໄດ້ຫຼົບໜີເຂົ້າໄປໃນບັນດາເມືອງທີ່ເປັນປ້ອນປ້ອງກັນ.

ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຫາເຢຊູອາຢູ່ມັກເກດາໂດຍສະຫວັດດີພາບ, ແລະບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນຮ້ອງຄຳຮາມດ້ວຍລົ້ນຂອງລາວ.

ແລະ ເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເປີດຖ້ຳ, ແລະ ຈົ່ງນຳກະສັດທັງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກຖ້ຳ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳກະສັດທັງຫຼາຍອອກຈາກຖ້ຳ, ຄືກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ, ກະສັດເຢຣິມູດ, ກະສັດລາຄິດ, ແລະກະສັດໂອໂດລາມ. ແລະເມື່ອພວກເຂົານຳພວກມັນອອກມາຫາເຢຊູວ່າ, ເຢຊູວ່າກໍ່ເອີ້ນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ ແລະພວກຜູ້ນຳສິງຄາມທີ່ໄປພ້ອມກັບເຂົາມາຮ່ວມກັນ, ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ

ວາງຕີນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະວາງ
ຕີນຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ. ແລະ ໂຢຊູອາ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າ
ຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ຫຼື ຢ່າຢ້ານກົວ, ຈົ່ງມີຄວາມກ້າຫານ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ເພາະວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ແກ່ສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບ
ພວກເຂົາ. ແລະໂຢຊູໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ, ແລະແຂ່ວນພວກເຂົາໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ຫ້າຕົ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກແຂ່ວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ຈົນກ່ວາຕອນແລງ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຕອນຕາເວັນ
ຕົກ, ໂຢຊູສັ່ງ, ແລະພວກເຂົາເອົາພວກເຂົາລົງຈາກໄມ້, ແລະພວກເຂົາໂຍນພວກເຂົາ
ເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາກັກກ້ອນຫີນໄວ້ເທິງຖ້ຳຈົນເຖິງ
ນີ້.

ແລະພວກເຂົາເອົາເມືອງນັກເກດາໃນນີ້ນັ້ນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍຄົນດາບ, ແລະ
ທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະບໍ່ມີໃຜຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ລອດຊີວິດຫຼືຫລົບໜີ,
ແລະພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດນັກເກດາດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດ
ເຢຣີໂຄ.

ແລະ ໂຢຊູອາ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ນັກເກດາ ໄປສູ່ ລີບນາ,
ແລະ ລາວໄດ້ປົດລ້ອມ ລີບນາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງ
ອິດສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາມັນ ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍປາກ
ດາບ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ ແລະ
ຫນີລອດ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຂອງມັນດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ
ກັບກະສັດເຢຣີໂຄ.

ແລະໂຢຊູອາກໍ່ໄປແລ້ວ ແລະອິດສະຣາເອນທັງໝົດກັບລາວ ຈາກລີບນາເຂົ້າໄປລາ
ຄິດ, ແລະລ້ອມມັນ, ແລະປົດລ້ອມມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງລາຄິຊໄວ້ໃນມື
ຂອງອິດສະຣາເອນ. ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາມັນໃນວັນທີສອງ, ແລະຂ້າຄົນໃນນັ້ນດ້ວຍ
ດາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບເມືອງລີບນາ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເອລາມ ກະສັດແຫ່ງເກເຊ ໄດ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເມືອງລາຄິຊ, ແລະໂຢ
ຊູອາໄດ້ຈົມຕີລາວດ້ວຍຄົນດາບ, ແລະປະຊາຊົນຂອງລາວ, ຈົນກ່ວາບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຫຼື
ຜູ້ໜີລອດເຫຼືອຢູ່ຈາກພວກເຂົາເລີຍ.

ແລະ ໂຢຊູອາ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ລາຄິດ ໄປ ໂອໂຄລລານ
ແລະ ລ້ອມຕີ ເມືອງນັ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາມັນໃນອັນນັ້ນ, ແລະໄດ້ຂ້າມັນດ້ວຍຄົມດາບ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໃນການທຳລາຍ, ຕາມວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາຄົດ.

ແລະຢູ່ຊ່ວຍກໍ່ໄປພ້ອມກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດເຂົ້າໄປຍັງເມືອງເຮໂບຣນ ແລະລ້ອມມັນໄວ້ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີມັນດ້ວຍຄົມດາບ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດຊີວິດ ຄືກັບວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບໂຮໂບຣນ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍມັນຢ່າງລື້ນເຊີງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ

ແລະຢູ່ຊົ່ວກັບຄືນມາພ້ອມກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດເຂົ້າໄປຍັງເດບີ ແລະລ້ອມມັນໄວ້ ພວກເຂົາເອົາມັນ, ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະຕີມັນດ້ວຍປາກດາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງມັນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໃນນັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ໃນນັ້ນ ຜູ້ລອດຊີວິດແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ, ວິທີທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັບເຮໂບຣນແລະກະສັດຂອງມັນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ເຮັດກັບເດບີອີກແລະກະສັດຂອງມັນ.

ແລະຢູ່ຊົ່ວໄດ້ຕີທຳລາຍແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເຂດພູເຂົາ, ເນເກັບ, ທົ່ງພຽງ, ອາເຊດິດ, ແລະກະສັດທັງຫຼາຍຂອງມັນ, ບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຜູ້ລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະໄດ້ທຳລາຍສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈມີຊີວິດທຸກຢ່າງ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຮົາຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄດ້ສັ່ງ. ຈາກກາເດຊ-ບາເນ ຈົນເຖິງກາຊາ, ທັງໝົດເຂດດິນເຊັ່ນ ຈົນເຖິງກິເບໂອນ. ແລະເຈົ້າຊົ່ວໄດ້ຕີກະສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ອ້ອມກັບອິດສະລາເອນ

໑໑

ເມື່ອກະສັດຢາບິສແຫ່ງອາຊ໌ໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ສົ່ງໄປຫາກະສັດຢາບາບແຫ່ງມາຣິນ, ແລະໄປຫາກະສັດຊີໂນນ, ແລະໄປຫາກະສັດອາຊິຟ, ແລະໄປຫາກະສັດທັງຫຼາຍຜູ້ຢູ່ຕາມລີໂດນໃຫຍ່, ເຂົ້າໄປໃນແຂວງພູເຂົາ ແລະເຂົ້າໄປໃນອາຣາບາທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບເຄເນໂຣດ, ແລະເຂົ້າໄປໃນທົ່ງພຽງ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຟນາເອັດດໍ. ແລະເຂົ້າໄປຫາຊາວຄານານຊາຍຝັ່ງຈາກຕາເວັນອອກ, ແລະເຂົ້າໄປຫາຊາວອາດິໂນໂຣຊາຍຝັ່ງ, ແລະຊາວອິດໄຕ, ແລະຊາວເປຣີຊາຍ, ແລະຊາວເຢບູດທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາ, ແລະຊາວອີວາຍ, ແລະຊາວທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ພູເຂົາແຮໂມນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນມັດຊີນາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປ ພ້ອມກັບບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ມີຈຳນວນຄືກັບຕັ້ງຫາຍໃນທະເລ, ແລະມີນ້ຳ ແລະລົດຮີບ

ຫຼາຍຫຼວງຫຼາຍ. ແລະກະສັດທັງໝົດເຂົາເຈົ້າມາຮ່ວມກັນ ແລະເຂົາເຈົ້າມາຮອດບ່ອນ
ດຽວກັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງນ້ຳມາໂຮນເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິວັດກັບໂຢຊູວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່ານີ້ອີ່ນໃນເວລານີ້, ຂ້ານ້ອຍຈະນອບພວກເຂົາທີ່ຖືກຕິແຕກໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ອິດສະຣາເອນ; ເຈົ້າຈະຕັດເສັ້ນເອີ້ນມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຜົາລົດຮີບຂອງ
ພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ແລະ ໂຢຊົວ ກັບ ນັກຮົບ ທັງໝົດ ໄດ້ມາຮອດ ພວກເຂົາ ຢູ່ນ້ຳ ມາຣິນ
ຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ແລະ ໄດ້ໂຈມຕີ ພວກເຂົາ ຢູ່ເຂດພູເຂົາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນອບ
ພວກເຂົາໄວ້ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ຕີພວກເຂົາແລະໄລ່ຕາມຈີນ
ເຖິງຊີໂດນໃຫຍ່, ແລະຈີນເຖິງນາເຊຣອນ, ແລະຈີນເຖິງທົ່ງພຽງມັດໂຊກທາງທິດ
ຕາເວັນອອກ, ແລະໄດ້ຕັດພວກເຂົາລົງຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່. ແລະ
ໂຢຊູວາໄດ້ເຮັດກັບພວກເຂົາຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວ, ລາວໄດ້ຕັດເສັ້ນ
ເອີ້ນມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະເຜົາລົດຮີບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ກັບຄືນມາໃນເວລານັ້ນ ແລະໄດ້ຍຶດເອົາອາຊຸ່ ແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແລະອາຊຸ່ກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນປົກຄອງອານາຈັກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງ
ທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນດ້ວຍດາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງທັງໝົດ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຖືກ
ປະໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຜົາເມືອງຮາໂຊດ້ວຍໄຟ. ແລະໂຢຊູວາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງ
ທັງໝົດຂອງອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະກະສັດຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ຂ້າພວກເຂົາດ້ວຍ
ຄົນດາບ ແລະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຕາມວິທີທີ່ໂຮມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ແຕ່ອິດສະລະເອນບໍ່ໄດ້ເຜົາເມືອງທີ່ມີກຳແພງທັງໝົດ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ເມືອງ
ຮາໂຊເທົ່ານັ້ນທີ່ອິດສະລະເອນໄດ້ເຜົາ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລະເອນໄດ້ຍຶດເອົາຂອງລັກ
ຊະພະສິນທັງໝົດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງຄົນທັງໝົດດ້ວຍຄົນ
ດາບຈົນສິ້ນ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຫາຍໃຈໄວ້ເລີຍ. ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງ
ໂຮມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະໂຮມເຊກໍ່ສັ່ງໂຢຊູວາເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະໂຢຊູວາກໍ່ເຮັດ
ດັ່ງນັ້ນ, ລາວບໍ່ໄດ້ລະເມີດສິ່ງໃດເລີຍຈາກທຸກສິ່ງທີ່ໂຮມເຊສັ່ງລາວ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດຄື: ແຜ່ນດິນພູເຂົາ, ແຜ່ນດິນເນເກັບທັງໝົດ,
ແຜ່ນດິນໂຕກເຊັ່ນທັງໝົດ, ທົ່ງພຽງ, ແຜ່ນດິນທາງຕາເວັນຕົກ, ພູເຂົາອິດສະຣາເອນ,
ແລະທີ່ຕ່ຳທັງໝົດ. ພູມີພາກທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາຈາກພູເຂົາເຊນຄາ, ແລະທີ່ຂຶ້ນໄປຫາເຊຣີ,
ແລະຈີນເຖິງບາລາກາດ, ແລະທົ່ງພຽງຂອງເລບານອນທີ່ຢູ່ໃກ້ພູເຂົາເອີນອນ, ແລະ

ກະສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ທ່ານໄດ້ຍຶດເອົາ, ແລະທຳລາຍ, ແລະຂ້າ. ແລະໂຢຊີວໄດ້
ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບບັນດາກະສັດເຫຼົ່ານີ້ເປັນເວລາຫຼາຍວັນ.

ແລະບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ຍຶດເອົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍຶດເອົາທັງໝົດໃນ
ສົງຄາມ. ເພາະວ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະເສີນສ້າງທົ່ວໄຂຂອງພວກເຂົາ
ໃຫ້ອອກໄປພົບສົງຄາມຕໍ່ກັບອິດສະລາເອນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ເພື່ອວ່າ
ຄວາມເມດຕາຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ຕາມ
ວິທີການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ເດີມເຊ.

ແລະໂຢຊີວໄດ້ມາໃນເວລານັ້ນ, ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກອານາກົມຈາກແຂວງພູເຂົາ,
ຈາກເຮໂບຣນ, ແລະຈາກເດບິຣ, ແລະຈາກອານາໂບດ, ແລະຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາພ້ອມ
ກັບເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະໂຢຊີວໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ. ບໍ່ມີຊາວອານາກົມຖືກ
ປະໄວ້ໄວ້ໃນທ່ານກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ແຕ່ຍົກເວັ້ນໃນເມືອງກາຊາ, ແລະໃນ
ເມືອງກາທ, ແລະໃນເມືອງອາເຊນດິເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະໄວ້ໄວ້.

ແລະໂຢຊີວໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ຕັ້ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ເດີມເຊ, ແລະໂຢຊີວໄດ້
ນອບພວກເຂົາເປັນນໍລະດົກແກ່ອິດສະລາເອນໃນການແບ່ງປັນຕາມເຜົ່າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກສົງຄາມ.

໑໒

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບຸດຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້
ຂ້າ, ແລະໄດ້ຮັບນໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຈາກຮ່ອມພູອານອນຈິນເຖງພູເຂົາເຮີໂມນ, ແລະທັງໝົດ
ແຜ່ນດິນອາຣາບາທາງທິດຕາເວັນອອກ. ສີໂຣນ ກະສັດຂອງຊາວອາໂມໂຣ, ຜູ້ທີ່ອາໄສ
ຢູ່ໃນເຮດໂບນ, ປົກຄອງຈາກອານອນ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູຕາມສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອມພູ, ແລະ
ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລດຈິນເຖງຢັບບິກ, ເຂດແດນຂອງລູກຊາຍອາມມອນ. ແລະອາຣາບ
ຈິນເຖງທະເລຊິນເນເຮັດທາງຕາເວັນອອກ, ແລະຈິນເຖງທະເລອາຣາບາ, ຄືທະເລເກຣີ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກທີ່ໄປຕາມເບັດເຢຊີໄມດ, ຈາກເທມານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດດຟາສ
ກາ. ແລະໂອກ ກະສັດແຫ່ງບາຊານ ເປັນຜູ້ທີ່ຍິ່ງເຫຼືອຢູ່ຈາກພວກຍັກ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດ
ຕາໂຣດ ແລະ ໃນເອັດເຮວີ, ຜູ້ປົກຄອງຈາກພູເຂົາແຮໂມນ ແລະຈາກເຊກໂຄ, ແລະ
ບາຊານທັງໝົດຈິນເຖງເຂດແດນເກີເກຊີ, ແລະມາຄີ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລດ

ເຂດແດນຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງເຮຊະເບນ. ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ລູກຫຼານອິສຣາເອນໄດ້ຈົມຕີພວກເຂົາ, ແລະ ໂມເຊໄດ້ມອບມັນເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຮອູເບນ, ກາດ, ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດຂອງຊາວອາດິມໂຣຜູ້ທີ່ຢູ່ຊາວແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຈາກທະເລບາລາກາດໃນທົ່ງພຽງເລບານອນ ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາເຄນຄາທີ່ຂຶ້ນໄປສູ່ເຊອີ, ແລະໂຢຊວາໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ເຜົ່າອິດສະຣາເອນເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກຕາມການແບ່ງສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນພູເຂົາ, ໃນທົ່ງພຽງ, ໃນອາຣາບາ, ໃນອາເຊໂດດ, ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະເນເກັບ, ຄື: ຊາວອິດໄຕ, ຊາວອາດິມໂຣ, ຊາວຄານານ, ຊາວເປຣີຊໄຊ, ຊາວຮີໂວ, ແລະຊາວເຢຍູໄຊ.

ພະຍາເຢຣີໂຄ, ແລະພະຍາແຫ່ງກາຍ, ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ກັບເບເທລ ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ, ກະສັດເມືອງເຢຣິນຸດ, ກະສັດເມືອງລາຄິດ, ກະສັດແຫ່ງໂອລຳ, ກະສັດແຫ່ງກາເຊີ, ກະສັດເດບີ, ກະສັດກາເດີ, ກະສັດແຮມມາດ, ກະສັດອາເດີ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງລິບນາ, ກະສັດແຫ່ງເມືອງໂອໂດລລາມ, ກະສັດໄປ, ກະສັດຕາໂຟຼດ, ກະສັດໂອເຟີ, ກະສັດໂອເຟກແຫ່ງອາຣິກ, ກະສັດອາຊິມ, ກະສັດຊີໂມນ, ກະສັດມ່າບຣິດ, ກະສັດອາຊິຟ, ກະສັດແຫ່ງກາເດຊ, ກະສັດແຫ່ງຊາຮາກ, ກະສັດມາເຣໂດທ, ກະສັດເຢໂຣນແຫ່ງຄາເມລ, ກະສັດແຫ່ງໂອໂດລລານຂອງເຟນເນອາດໍ, ກະສັດແຫ່ງເກອີຂອງກາລີເລຍ, ກະສັດແຫ່ງທິຊາ, ກະສັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຊາວເກົ່າ.

໑໖

ແລະໂຢຊວກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ກ່າວກັບໂຢຊວວ່າ, ເຈົ້າເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ເປັນມໍລະດົກນັ້ນຍັງຫຼາຍ. ແລະນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້, ເຂດແດນຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ, ຊາວເກຊີຣີ, ແລະຊາວຄານາອານ, ຈາກດິນແດນທີ່ບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າອີຢິບ ຈົນເຖິງເຂດແດນເອກໂຮນທາງຊ້າຍມືຂອງຊາວຄານານ ຖືກນັບເຂົ້າໃນຫ້າແຂວງຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນ ຄື ຊາວກາຊາ, ຊາວອັດຊະດອດ, ຊາວອັດຊະເກໂລນ, ຊາວກິດ, ຊາວເອກໂຮນ ແລະ ຊາວເອວາ ຈາກເທມານ ແລະ ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຄານາອັນ ຕໍ່ໜ້າກາຊາ, ແລະ ຊາວຊີໂດນ ຈົນເຖິງອາເຟກ, ຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງຊາວອາດິມໄລ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງກາລີອາດຟິລິດຕິນ, ແລະເລບານອນທັງໝົດຈາກຕາເວັນອອກ, ຈາກກິນການໂດຍພູເຂົາເຮີໂມນຈົນເຖິງທາງເຂົ້າຮາມາດ, ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພູເຂົາຈາກເລບານອນຈົນເຖິງມາເຊເຣັດເມັມໄຟໂມນ,

ແລະຊາວຊີໂດນທັງໝົດ, ຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າອິດສະລາເອນ, ແຕ່ ເຈົ້າຈຶ່ງແບ່ງປັນແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກໃຫ້ອິດສະລາເອນ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງ ແກ່ເຈົ້າ.

ແລະດຽວນີ້ ຈຶ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນນີ້ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເກົ້າເຜົ່າ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດ ເຊ. ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈີນເຖິງທະເລໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນ, ທະເລ ໃຫຍ່ຈະເປັນເຂດແດນ. ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ສອງເຜົ່າ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເຊ, ແກ່ຮູ ເບນ ແລະ ແກ່ກາດ, ຢູ່ທາງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທາງທິດຕາເວັນອອກ; ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ຈາກອາໄຣເອີທີ່ຢູ່ເທິງຂອບລຳທ່ານ້ຳອານອນ, ແລະ ເມືອງທີ່ຢູ່ໃນກາງຮ່ອມພູ, ແລະທັງໝົດມີໄຊຈາກເມດາບາ ທຸກເມືອງຂອງກະສັດຊີໂຮນ ແຫ່ງຊາວອາໄມໂຣ, ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນເຮດບອນຈີນເຖິງເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມ ມອນ. ແລະກາລາອາດິຕິດ, ແລະເຂດແດນເກຊີຣີ, ແລະມາຄາທິ, ທຸກພູເຂົາເຮີໂມນ, ແລະບາຊານິຕິນທັງໝົດຈີນເຖິງອາຄາ, ທັງໝົດອານາຈັກຂອງໂອກໃນບາຊານ, ຜູ້ທີ່ ປົກຄອງໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະໃນເອັດເອອີ, ຜູ້ນີ້ຖືກປະໄວ້ຈາກພວກຍັກ, ແລະໂມເຊໄດ້ ໂຈມຕີລາວແລະໄດ້ທຳລາຍ. ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເກຊີຣີ, ພວກມາຄາທິ, ແລະພວກຄານາອານຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະກະສັດເກຊີຣີແລະພວກມາຄາ ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ທາມກາງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈີນເຖິງນີ້.

ຍົກເວັ້ນເຜົ່າເລວີ ບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ ເປັນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນ ການແບ່ງປັນທີ່ໂມເຊໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໃນອາຣາບິດແຫ່ງ ໂມອາບ ຢູ່ພາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມເຢຣີໂຄ.

ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເຮອູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂດແດນຂອງ ພວກເຂົາແມ່ນຈາກອາໄຣເອີ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮ່ອມພູອານອນ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູອາ ນອນ ແລະທົ່ວທັງແຄວ້ນມີໄຊ ຈີນເຖິງເຮດບອນ, ແລະທຸກເມືອງທີ່ຢູ່ໃນເມໂຊ, ແລະດີ ບອນ, ແລະບາໂມດບາອານ, ແລະເຮືອນເມເອນບອດ, ແລະບາຊານ, ບາໂມທ, ເມຟາ ອາດ, ແລະຄີອີອາທາອິນ ແລະເຊບາມາ, ເຊອາດາ, ແລະຊີອອນຢູ່ໃນພູເຂົາເອນາບ, ແລະ ບາຍທໄຟໂຣກ, ແລະ ອາເຊໂດທ ຟາສກາ, ແລະ ບາຍທທາເຊໂນທ, ແລະທຸກເມືອງ ຂອງມີໄຊ, ແລະທັງໝົດອານາຈັກຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໄມໂຣ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊ ໂຈມຕີລາວ ແລະບັນດາຜູ້ນຳມີດີອານ, ແລະເອວີ, ແລະເອເກັມ, ແລະຊູຣ, ແລະຮູຣ, ແລະເອບາຜູ້ປົກຄອງທີ່ຖືກຂ້າແຫ່ງຊີໂອນ, ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ຊີໂອນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າບາລາອານລູກຊາຍຂອງເບຣິອຣ ຜູ້ທຳນາຍ ໃນການສູ້ຮົບ.

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເຂດແດນຂອງຣູເບນ, ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນ, ນີ້ແມ່ນ ມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍຣູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເດີມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂດແດນຂອງ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຄືຢາເຊີ, ທຸກເມືອງຂອງກິເລອາດ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລູກຊາຍອາມ ໂມນຈິນເຖິງອາຣາບາ, ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອາຣາດ. ແລະຈາກເຮດໂບນຈິນເຖິງອາຣາໂບດຕາມ ມິດສະປາ, ແລະໄບຕານິມ, ແລະມາອານຈິນເຖິງເຂດແດນຂອງດິໂວນ ແລະເອນາດອນ, ໂອທາກາຍ, ໄບນທານາບຣາ, ໂຊກໂຄທາ, ຊາຟານ ແລະອານາຈັກທີ່ເຫຼືອຂອງກະສັດຊີ ໂຮນແຫ່ງເຮເຊບອນ, ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະກຳນົດເຂດແດນຈິນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ທະເລຄິນເນເຮດທີ່ຢູ່ເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງຕາເວັນອອກ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງ ລູກຊາຍກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕາມເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະຫຼອດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເກີດຂຶ້ນ ຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະເດີມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງຜູ້ມະນັດເສຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂດແດນ ຂອງເຂົາເຈົ້າເກີດຂຶ້ນຈາກມາອານ, ແລະທັງໝົດອານາຈັກບາຊານ, ແລະທັງໝົດ ອານາຈັກຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ແລະທັງໝົດບ້ານຂອງຢາອີທີ່ຢູ່ໃນບາຊານ, ຫົກສິບເມືອງ. ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລອາດ, ແລະໃນອັດສະຕາໂຣດ, ແລະໃນເອດເຣອີ, ເມືອງຕ່າງໆຂອງອານາຈັກໂອກໃນບາຊານ, ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍ ຕ່າງໆຂອງມະນັດເສ, ແລະໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຕ່າງ ໆຂອງມະນັດເສ, ຕາມຕະກູນຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເດີມເຊໄດ້ໃຫ້ຮັບ ມໍລະດົກເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນອາຣາໂບດແຫ່ງເດີມອັບ, ເພື່ອງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເຢຣີໂຄ.

໑໔

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ແຈກແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນໃນແຜ່ນດິນຄາ ນາອານ, ເຊິ່ງເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ໂຢຊູວາລູກຂອງນູນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງຜູ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ແຈກແບ່ງເປັນມໍລະດົກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ

ມໍລະດົກດ້ວຍການຈັບສະຫຼາກ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງຢູຊູວາແກ່
ເກົ້າເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າ ຈາກຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມໍລະດົກ
ແກ່ຊາວເລວີໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງຢູຊູວາເປັນສອງເຜົ່າ ຄົນນັດເສແລະ
ເອຟຣາອິມ, ແລະພວກເລວີບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໃນແຜ່ນດິນ, ແຕ່ໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ເມືອງຕ່າງ
ໆເພື່ອອາໄສ, ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ພວກລູກຊາຍອິສຣາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຢູດາໄດ້ເຂົ້າມາຫາຢູຊູວາທີ່ກິນການ, ແລະຄາເລັບລູກຊາຍຂອງ
ເຢຟູນເນຊາວເຄນີດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທ່ານຮູ້ຄໍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍແລະທ່ານທີ່ຄາເດຊບາເນ. ຂ້ອຍມີສິ່ງສິບປີ ເມື່ອ
ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສົ່ງຂ້ອຍຈາກກາເດດ ບາເນີອາ ໄປສືບສວນແຜ່ນດິນ, ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ຕອບລາວດ້ວຍຄໍາເວົ້າຕາມຈິດໃຈຂອງລາວ. ພໍນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບ
ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແປງຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງເດັ່ນທີ່ທີ່ຈະຕິດຕາມ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ແລະໂມເຊໄດ້ສາບານໃນມື້ນັ້ນວ່າ: ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຢ່າງຢູ່ນັ້ນຈະ
ເປັນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າແລະລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ອຸທິດຕົນ
ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແລະດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງດູ
ຂ້ານ້ອຍຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້, ນີ້ແມ່ນປີທີ່ສິ່ງສິບຫ້າ ນັບແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ກ່າວຄໍານີ້ຕໍ່ໂມເຊ ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເດີນທາງໄປໃນທະເລຊາຍ, ແລະດຽວນີ້ນີ້ແນ
ຂ້ານ້ອຍມື້ນີ້ມີອາຍຸແປດສິບຫ້າປີ. ຂ້ອຍຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນມື້ນີ້, ຄືກັບເມື່ອໂມເຊສົ່ງຂ້ອຍ
ມາ, ຂ້ອຍກໍ່ຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນທີ່ຈະອອກໄປແລະເຂົ້າມາໃນສົງຄາມ. ແລະດຽວນີ້
ຂ້ອຍຂໍເຈົ້າພູເຂົານີ້, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໃນມື້ນັ້ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນຄໍານີ້ໃນມື້ນັ້ນ.
ດຽວນີ້ພວກອານາກິມຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມີເມືອງທີ່ປ້ອມປ່ອງແລະໃຫຍ່. ຖ້າດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະທໍາລາຍພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ອຍ.

ແລະຢູຊູວາໄດ້ອວຍພອນລາວ ແລະໄດ້ມອບເຮືບຮນໃຫ້ແກ່ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງ
ເຢຟູນເນ ລູກຊາຍຂອງເຄນາຊ ເປັນມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ເຮືບຮນ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມໍ
ລະດົກຂອງ ຄາເລບ ລູກຊາຍເຢຟູນເນ ຊາວເຄນີດໄຊ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ເພາະວ່າ ລາວ
ໄດ້ຕິດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ແຕ່ຊື່ຂອງເມືອງ
ເຮືບຮນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນເມືອງອາກອບ, ນະຄອນຫຼວງຂອງຄົນອານາກິມ, ແລະ
ແຜ່ນດິນກໍ່ຢຸດສົງຄາມ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງເຜົ່າຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກ
ເຂດແດນຂອງອີດເນຍ, ຈາກທະເລຊາຍຊິນຈິນເຖິງກາເດຊໄປທາງໃຕ້.

ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກທິດໃຕ້ຈົນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງທະເລເກຣັກ, ຈາກສັນພູທໍນາໄປສູ່ທິດໃຕ້. ແລະມັນຜ່ານໄປກົງກັນຂ້າມກັບການຂຶ້ນອັກຮັບບິນ, ແລະໄປ
ອ້ອມຊິນາ, ແລະຂຶ້ນໄປຈາກທິດໃຕ້ເທິງກາເດຊ ບາເນ, ແລະອອກໄປເຮສຣອນ, ແລະຂຶ້ນ
ໄປເຂົ້າໃນອັດດາ, ແລະອອກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງກາເດຊ, ແລະອອກໄປເທິງເຊນ
ໂມນາ, ແລະຜ່ານໄປຈົນເຖິງຮ່ອມພູຂອງເອຢິບ, ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ເທິງ
ທະເລ, ນີ້ແມ່ນເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທິດໃຕ້.

ແລະເຂດແດນຈາກທິດຕາເວັນອອກແມ່ນທະເລເກຣັກທັງໝົດຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທິດເໜືອ, ແລະຈາກສັນພູຂອງທະເລ ແລະ
ຈາກສ່ວນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ເຂດແດນຂຶ້ນໄປເຖິງເບທາກລາມ, ແລະຜ່ານໄປຕາມທິດ
ເໜືອເຖິງເບທາຣາບາ, ແລະເຂດແດນຂຶ້ນໄປເຖິງກ້ອນຫີນໂບຣານລູກຊາຍຣູເບນ, ແລະ
ເຂດແດນຂຶ້ນໄປເທິງສ່ວນທີ່ສີຂອງຮ່ອມພູອາໂຄ, ແລະລົງມາເທິງກິນການ, ທີ່ແມ່ນ
ກົງກັນຂ້າມກັບທາງຂຶ້ນອາດາມິມ, ທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງຮ່ອມພູ, ແລະຜ່ານອອກໄປເທິງ
ນ້ຳແຫ່ງບໍ່ນ້ຳຂອງດວງອາທິດ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນບໍ່ນ້ຳໂຮເກນ. ແລະ
ເຂດແດນຂຶ້ນໄປສູ່ຮ່ອມພູເອັນດິນມ, ຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງເຢບູສທາງທິດໃຕ້, ນີ້ແມ່ນ
ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະເຂດແດນຜ່ານອອກໄປເຖິງຍອດພູເຂົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮ່ອມພູເອັນດິນມໄປ
ທາງທະເລ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນອາຟາອິນທາງທິດເໜືອ. ແລະເຂດແດນຜ່ານ
ໄປຈາກຍອດພູເທິງແຫຼ່ງນ້ຳນັບດິທ, ແລະຜ່ານໄປສູ່ພູເອໂຟຣນ, ແລະຈະນຳເຂດແດນໄປ
ສູ່ບາອານ, ນີ້ແມ່ນເມືອງຢາຣິນ. ແລະເຂດແດນຈະໄປອ້ອມຈາກບາອານເທິງທະເລ,
ແລະຈະຜ່ານໄປເຂົ້າສູ່ພູເຂົາອັດຊາທາງດ້ານຫຼັງເມືອງຢາຣິນຈາກທິດເໜືອ, ນີ້ແມ່ນ
ຄາສລອນ, ແລະຈະລົງມາສູ່ເມືອງແສງຕາເວັນ, ແລະຈະຜ່ານໄປທາງທິດໃຕ້, ແລະ
ເຂດແດນຜ່ານໄປຕາມຫຼັງເອກຣອນທາງທິດເໜືອ, ແລະເຂດແດນຈະອອກໄປຫາສຸກ
ໂຄດ, ແລະຈະຜ່ານເຂດແດນທາງທິດໃຕ້, ແລະຈະອອກໄປຫາເລບນາ, ແລະທາງອອກ
ຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ທີ່ທະເລ. ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກທະເລ, ທະເລເທີຍໍຈະ
ກຳນົດເຂດແດນ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານຢູດາອ້ອມຮອບຕາມຕະກູນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະທີ່ຄາເລບ ລູກຊາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໃນທຳມະກາງລູກຫຼານຢູດາ
ເພາະຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວເມືອງອາບອກ ນະຄອນຫຼວງ

ຂອງອານາກ, ນີ້ແມ່ນເຮືອບຣນ. ແລະຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢຣີເຟນ ໄດ້ທຳລາຍລ້າງລູກ
ຊາຍທັງສາມຂອງອານາກຈາກທີ່ນັ້ນ, ຄືເຊໄຊ ແລະທາລໄມ ແລະອາທິມານ. ແລະຄາ
ເລັບໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນັ້ນເພື່ອໂຈມຕີຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເດບີ, ແຕ່ຊື່ຂອງເດບີກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນ
ເມືອງຕົວໜັງສື.

ແລະຄາເລັບໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຈະເອົາຊະນະແລະຍຶດເອົາເມືອງແຫ່ງຕົວໜັງສື
ແລະຄອບຄອງມັນ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອັກຊາລູກສາວຂອງຂ້ອຍແກ່ລາວເປັນເມຍ. ແລະເຈໂທນີ
ເອນ ລູກຊາຍຂອງເຄນາຊ ອ້າຍຂອງຄາເລບ ໄດ້ເອົານາໆໄປ, ແລະລາວໄດ້ໃຫ້ອັກຊາ
ລູກສາວຂອງລາວ ເປັນເມຍແກ່ລາວ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ນາໆອອກໄປ, ນາໆ
ໄດ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາກັບເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຂໍທຶງນາຈາກພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະນາໆໄດ້
ຮ້ອງອອກມາຈາກລາ, ແລະກາເລັບເວົ້າກັບນາໆວ່າ, ເຈົ້າມີຫຍັງ? ແລະ ນາໆໄດ້ເວົ້າກັບ
ລາວວ່າ, ໃຫ້ພອນແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນເນເກັບແກ່ຂ້ອຍ, ໃຫ້ໂບທທານີ
ສແກ່ຂ້ອຍ. ແລະ ລາວໄດ້ໃຫ້ໂກນາທລາຂ້າງເທິງ ແລະ ໂກນາທລາຂ້າງລຸ່ມແກ່ນາໆ.

ນີ້ແມ່ນນໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານຢູດາ ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນ
ເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຜົ່າລູກຫລານຢູດາ ເທິງເຂດແດນຂອງເອດິມ ໃນຖິ່ນທຸລະກິນດານ,
ແລະບາເຊເລເອນ, ແລະອາຣາ, ແລະອາຊໍ. ແລະ ອີກາມ, ແລະ ເຣກມາ, ແລະ ອາຣູ
ເອນ, ແລະ ກາເດຊ, ແລະ ອາໂຊຣີໂອນາອິນ, ແລະ ໄມນານ, ແລະບານໄມນາ ແລະບ້ານ
ຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຂອງອາເຊຣອນ, ນີ້ຄືອາຊໍ ແລະ ຊິນ, ແລະ
ຊານນາ, ແລະ ໂມລາດາ, ແລະເມືອງເຊຣີ ແລະເມືອງບາອາລາທ, ແລະໄຕລາເຊໂອລາ,
ແລະເບເອີຊີບາ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະຟາມຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ,
ບາລາ, ບາໂກກ, ແລະ ອາໂຊມ, ແລະ ເອນບູດາດ, ເບເທນ, ແລະ ຮໍມາ, ແລະ ຊິກລາກ,
ແລະ ມາຄາຣິມ, ແລະ ເຊເທນນາກ, ແລະ ລາໂບສ, ຊາເລ, ເອໂຣໂມທ, ເມືອງຊາວເກົ້າ,
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ໃນທົ່ງພຽງມີ ອາຊຕາໂອນ, ໂຊຣາ, ແລະ ເອຊຕາໂອນ. ແລະຖັກ, ແລະຂົງ, ແລະ
ອິລູທອດ, ແລະໝໍຕໍ່ລູກ, ແລະເຢມຸດ, ໂອໂດລາມ, ເມນບຣາ, ຊາໂອໂຄ, ແລະອີອາເຊກາ.
ແລະຊາກາຣິມ ແລະກາເດອາ ແລະຟາມສະເຕດຂອງມັນ, ເມືອງສີບສີ່ເມືອງ ແລະບ້ານ
ຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເຊເນ, ແລະ ອາດາຊານ, ແລະ ມາກາດານກາດ, ແລະ ດາລາດ,
ມິສປາ, ແລະ ອີອາຄາເຣເອນ, ແລະ ບາເຊດອດ, ແລະ ອີເດອາດາເລອາ, ແລະ ຊາບຣາ,
ແລະ ມາເຄສ, ແລະ ມາອາໂຕສ, ແລະເກດໂຕ, ບາກາດີເອນ, ໂມນານ, ມາເຄດານ, ເປັນ
ເມືອງສີບຫົກເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເລບນາ, ອິທາກ, ແລະ ເອໂມກ,

ແລະ ອີອານາ, ແລະ ນາຊິບ, ແລະເຄລາມ, ອາກີເອຊີ, ເຄຊິບ, ບາເທຊາ, ແລະໄອລອມ, ສິບເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເອກຣອນ, ແລະບັນດາໝູ່ບ້ານຂອງມັນ, ແລະບັນດາຟາມຂອງພວກມັນ, ຈາກເອກຣອນໄປເກມນາ ແລະທຸກແຫ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບ ອາເຊໂດດ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ Asiedoth ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ ແລະ ຟາມຕ່າງໆຂອງມັນ, Gaza ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ ແລະຟາມຕ່າງໆຂອງມັນ ຈົນ ເຖິງແມ່ນ້ຳອີບ, ແລະທະເລໃຫຍ່ເປັນເຂດແດນ.

ແລະໃນເຂດພູເຂົາມີຊາມິຣ, ເຢເທຣ, ແລະໂຊຄາ, ແລະເມືອງໄຫຼ, ແລະເມືອງ ແຫ່ງຕົວໜັງສື, ນີ້ແມ່ນເດບີຣ໌. ແລະ ອານອນ, ແລະ ເອສ, ແລະ ມານ, ແລະ ອາຍ ຊາມ, ແລະໂກເຊັມ, ຮາລູ, ຮັນນາ, ແລະກິໂລມ, ເປັນສິບເອັດເມືອງ, ພ້ອມທັງບ້ານຕ່າງ ໆຂອງພວກເຂົາ. Airem, Remna ແລະ Soma, ແລະ ເຢນາອິນ, ແລະ ໄບທາຊູ, ແລະ ຟາກິວອາ, ແລະເອີນາ, ແລະເມືອງອາບອກ ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນ, ແລະໂຊຣາທ, ເກ້າ ເມືອງ, ແລະຟາມຂອງພວກເຂົາ. ມາອອນ, ຄາເມວ, ຊິບ, ແລະ ຢຸດທາ, ແລະ ຢາຣີ ເອນ, ແລະ ອາຣີກາມ, ແລະ ຊາການາອິນ, ແລະກິເບອາ ແລະທິມນາ, ເມືອງເກ້າ ເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ Ailoua, ແລະ Beth zur, ແລະ Geddon, ແລະ ມາກາໂຣດ, ເບທານາມ, ແລະ ເທຄູມ, ຫົກເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ກີຣີອາດບາອານ ນີ້ແມ່ນເມືອງຢາຣິນ, ແລະໂຊເທບາ, ສອງເມືອງ, ແລະບັນດາຊຸມຊົນ ນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບັດດາກິສ, ແລະ ທາຣາບາອານ, ແລະ ໂອນອນ, ແລະອາຍ ໂອຄີໂອຊາ, ແລະນາຟລາຊອນ, ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງຊາດອນ, ແລະອາກາເດສ, ເຈັດ ເມືອງ, ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

ແລະຊາວເຢຍູດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະລູກຫລານຂອງຢູດາບໍ່ສາມາດທຳ ລາຍພວກເຂົາໄດ້, ແລະຊາວເຢຍູດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງມື້ນີ້.

໑໖

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຫຼານໂຢເຊັບເກີດຂຶ້ນຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ຢູ່ຕາມເຢຣີໂຄ ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປຈາກເຢຣີໂຄເຂົ້າໄປໃນແຂວງພູເຂົາທີ່ເປັນ ທະເລຊາຍ, ເຂົ້າໄປໃນເບເທລລູຊາ. ແລະຈະອອກໄປເຂົ້າສູ່ເບເທລ ແລະຈະຜ່ານໄປຕາມ ເຂດແດນຂອງອາຄາທາໂຣທິ. ແລະມັນຈະຜ່ານໄປເທິງທະເລ ເທິງເຂດແດນອັດຕາລິມ ຈົນເຖິງເຂດແດນເບທິຮຣອນທີ່ຢູ່ລຸ່ມ, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ເທິງທະເລ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຄື ເອັບຣາອິມ ແລະ ມະນັດເຊ ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂດແດນຂອງມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກທາງຕາເວັນອອກຄືອາທາໂຣທ ແລະເອໂຣກ ຈົນເຖິງເບທໂຣອອນທາງເທິງ ແລະກາຊາຣາ. ແລະເຂດແດນຈະມາເຖິງທະເລທີ່ອີກາສມອນຈາກທິດເໜືອຮ້ອນ, ຈະໄປອ້ອມທາງທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປເທນາຊາ ແລະເຊລເລສ, ແລະຈະຜ່ານໄປຈາກທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປອີອານອກາ, ແລະເຂົ້າໄປໃນມາໂຄ ແລະອາຕາໂຣດ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະມາເຖິງເຢຣີໂຄ, ແລະຈະອອກໄປຫາແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຈາກອູບນູງ, ເຂດແດນຈະໄປເທິງທະເລເທິງເຄນການາ, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ເທິງທະເລ, ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງຜູ້ເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເມືອງທີ່ຖືກແຍກອອກໃຫ້ລູກຊາຍເອຟຣາອິມລະຫວ່າງມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍມະນັດເສ, ທັງໝົດເມືອງແລະບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ແລະເອຟຣາອິມບໍ່ໄດ້ທຳລາຍຄົນຄານານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກຊີ, ແລະຄົນຄານານກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນເອຟຣາອິມຈົນເຖິງນີ້, ຈົນກ່ວາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຂຶ້ນໄປ, ແລະຍຶດເອົາມັນ, ແລະເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ, ແລະຂ້າຄົນຄານານ, ແລະຄົນເປຣີຊາຍ, ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກຊີ, ແລະຟາໂຣໄດ້ມອບມັນເປັນສິນສອດໃຫ້ແກ່ລູກສາວຂອງພຣະອົງ.

໑໗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງຜູ້ລູກຊາຍມະນັດເສ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກຫົວປີຂອງໄຢເຊັບ, ມາຄີລູກຫົວປີຂອງມະນັດເສ ພໍ່ຂອງກິເລອາດ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ຊາຍນັກຮົບ, ຢູ່ໃນກິເລອາດແລະໃນບາຊານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍທີ່ເຫຼືອຂອງມະນັດເສຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄີລູກຊາຍຂອງເອເຊີ, ລູກຊາຍຂອງເຮເລກ, ລູກຊາຍຂອງເຢຊີເອນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເຄມ, ລູກຊາຍຂອງເຊມິດາ, ແລະລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຊານປາດລູກຊາຍຂອງໂອເຟີບໍ່ມີລູກຊາຍ, ແຕ່ມີລູກສາວ, ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມາອາລາ, ໂນອາ, ເອກລາ, ມານຄາ, ແລະເທີຊາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລທິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າໄຢຊູວາ, ແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂນເຊໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພວກເຮົາທ່ານກາງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ແລະສ່ວນແບ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຊືອກຂອງ

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງຈາກອານັດຊາ ແລະທົ່ງພຽງລາເບັກຈາກແຜ່ນດິນກິເລອັດ, ທີ່ຢູ່ເຂດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ເພາະວ່າລູກສາວຂອງລູກຊາຍມະນັດເສໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ແຜ່ນດິນກິເລອາດໄດ້ກາຍເປັນຂອງລູກຊາຍມະນັດເສທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຊາຍມະນັດເສກໍ່ເກີດຂຶ້ນຄືເດລະຮານາດ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອານາດ ແລະມັນໄປເຖິງເຂດແດນເທິງຢາມິນ ແລະຢັດຊິບ ເຖິງບໍ່ນ້ຳທາຟິທດ ແຂວງມະນັດເສຈະໄດ້ຮັບ, ແລະທາເຟດທີ່ຢູ່ເທິງເຂດແດນຂອງມະນັດເສຈະເປັນຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິນ. ແລະເຂດແດນຈະລົງມາເທິງຮ່ອມພູຄາອານາທາງທິດໃຕ້ຕາມຮ່ອມພູຢາຣີເອນ, ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນທ໌ຂອງເອຟຣາອິນຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງມານັດເຊ, ແລະເຂດແດນຂອງມານັດເຊຢູ່ທາງທິດເໜືອໄປຫາລໍາທ່ວມ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລ. ຈາກທິດໃຕ້ກັບເອຟຣາອິນ, ແລະເທິງທິດເໜືອກັບມະນັດເຊ, ແລະທະເລຈະເປັນເຂດແດນຂອງພວກເຂົາ, ແລະເທິງທິດເໜືອພວກເຂົາຈະພົບກັບອາເຊັບ, ແລະກັບອິດຊາຄາຈາກທິດຕາເວັນອອກ. ແລະມະນັດເສຈະໄດ້ຮັບໃນອິດຊາຄາແລະໃນອາເຊີ ຄືໄປທານກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂຕກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມກິດໂຕກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະສ່ວນທີສາມຂອງມາເຟທາກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ.

ແລະລູກຊາຍຂອງມະນັດເສບໍ່ສາມາດທໍາລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້, ແລະຊາວຄະນານກໍ່ເລີ່ມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນມີອໍານາດ, ເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກຄານາອານເປັນຜູ້ຂຶ້ນຕໍ່, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທໍາລາຍເຂົາເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ແຕ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ຕອບເຢົາຊວາວ່າ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ມໍລະດົກພຽງສ່ວນແບ່ງໜຶ່ງແລະສ່ວນທີ່ວັດແທກໜຶ່ງແກ່ພວກເຮົາ? ຂ້ານ້ອຍເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ານ້ອຍ. ແລະໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ, ຈຶ່ງຂຶ້ນໄປໃນປ່າ ແລະຊໍາລະທີ່ດິນໃຫ້ເຈົ້າເອງ ຖ້າພູເຂົາເອຟຣາອິນຄັບແຄບເກີນໄປສໍາລັບເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພູເຂົາເອຟຣາອິນບໍ່ຊອບໃຈພວກເຮົາ, ແລະຊາວຄານາອານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນມັນ, ໃນເບັດຊານ ແລະໃນບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ໃນຮ່ອມພູເຢຊເຣເອນ, ມີນ້ຳທີ່ຖືກເລືອກແລະເຫຼັກ. ແລະໂຢເຊັບກ່າວຕໍ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ ແລະເຈົ້າມີກໍາລັງໃຫຍ່, ສ່ວນແບ່ງດຽວຈະບໍ່ເປັນຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າປ່າໄມ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນປ່າໄມ້ ແລະ ເຈົ້າຈະຊໍາລະມັນ

ອອກ, ແລະ ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້າທຳລາຍຄະນານ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວມີ
ມ້າທີ່ຖືກເລືອກ, ເຈົ້າກໍມີອຳນາດເໝືອລາວ.

໑໘

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ຊີໂລ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງເດີນແຫ່ງພະຍານໄວ້ທີ່ນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກປາບປາມໂດຍເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ບໍ່ໄດ້ສືບມໍລະດົກຖືກປະໄວ້, ເຈັດເຜົ່າ. ແລະ
ຢືຊົວໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ: ພວກເຈົ້າຈະເມື່ອຍລ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດຈຶ່ງ
ຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້? ຈຶ່ງ
ໃຫ້ຜູ້ຊາຍສາມຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນໄປຜ່ານ
ແຜ່ນດິນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາອະທິບາຍມັນຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ຕາມທີ່ຈະຈຳເປັນຕ້ອງແບ່ງມັນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາລາວ, ແລະ ທ່ານໄດ້ແບ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຈັດສ່ວນ, ຢູ່ດາຈະ
ຕັ້ງເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທົດໃຕ້, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງຢືຊົວຈະຕັ້ງ
ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທົດເໜືອ. ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຶ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນອອກເປັນເຈັດ
ສ່ວນ ແລະນຳມາທີ່ນີ້ຫາຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະຈັບສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເລວີໃນພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວ, ແລະກາດ,
ເຣອູເບນ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂດເຄິ່ງຟາກຂອງແມ່
ນ້ຳຈໍແດນທາງທົດຕາເວັນອອກ, ທີ່ໂດມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ, ແລະຢືຊົວໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ກຳລັງໄປ
ສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈຶ່ງໄປແລະສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະທີ່ນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະນຳອອກສ່ວນແບ່ງໃຫ້ທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີໂລ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄປ ແລະຜ່ານແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫັນມັນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຂຽນມັນຕາມ
ເມືອງເຈັດສ່ວນລົງໃນປື້ມ, ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາຫາຢືຊົວ. ແລະຢືຊົວໄດ້ຢືນ
ສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຂົາໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນອອກມາເປັນທຳອິດຕາມຕະກູນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂດແດນຂອງການຈັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າອອກມາຢູ່ລະຫວ່າງລູກ
ຫຼານຢູ່ດາແລະລູກຫຼານຢືຊົວ.

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງພວກເຂົາຈາກທິດເໜືອ, ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ເຂດແດນຈະຂຶ້ນໄປຕາມດ້ານຫຼັງເຢຣີໂຄຈາກທິດເໜືອ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາໄປຫາ ທະເລ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນມາບດາຣີຕິສໄບທອນ. ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານ ໄປຈາກທີ່ນັ້ນໄປຫາລູຊາ, ເທິງຫຼັງຂອງລູຊາຈາກທິດໃຕ້ຂອງມັນ, ນີ້ແມ່ນເບເທລ, ແລະ ເຂດແດນຈະລົງມາຫາມາອາຕາໂຣບໂອເຣກເທິງພູເຂົາ, ທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງເບເທລອນ ທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ.

ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານໄປ ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງສ່ວນທີ່ເບິ່ງຈາກທະເລທິດໃຕ້, ຈາກພູເຂົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເບັດໂຣຣອນທິດໃຕ້, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນເຂົ້າໄປຄີຣີອາດ ບາອານ, ນີ້ແມ່ນຄີຣີອາດເຢອາຣົມ, ເມືອງຂອງລູກຫຼານຢູດາ, ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ໄປຫາ ທະເລ.

ແລະສ່ວນທີ່ໄປທາງທິດໃຕ້ຈາກສ່ວນກີຣຽດບາອານ, ແລະຈະຜ່ານເຂດແດນເຂົ້າ ໄປກາຊິນ, ເທິງແຫຼ່ງນ້ຳນາຟີທ. ແລະເຂດແດນຈະລົງໄປເທິງສ່ວນນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຕາມ ໜ້າຮ່ອມພູຊີນນາມ, ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນເອເມກເຣຟາອິນທາງເໜືອ, ແລະຈະລົງໄປຍັງໄກເອນ ນາເທິງຫຼັງເຢຢູໂຊທາງໃຕ້, ຈະລົງໄປເຖິງບ່ອນນ້ຳໂຣເກນ, ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງແຫຼ່ງນ້ຳ ເບັດເຊເມັດ, ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງກາລີໂລດ, ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບທາງຂຶ້ນເອທາມິນ, ແລະຈະລົງມາເທິງຫີນໄບອອນຂອງລູກຫຼານຣູເບນ, ແລະມັນຈະຜ່ານໄປທາງຫຼັງເບທາ ອາບາຈາກທິດເໜືອ, ແລະຈະລົງມາເຖິງເຂດແດນທາງຫຼັງທະເລຈາກທິດເໜືອ. ແລະ ທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ເທິງສັນພູຂອງທະເລເກືອທາງທິດເໜືອໄປສູ່ສ່ວນຂອງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດໃຕ້, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຂດແດນຈາກທິດໃຕ້.

ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະກຳນົດເຂດແດນຈາກທາງຕາເວັນອອກ, ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກ ຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນ, ເຂດແດນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບຕາມຕະກູນ.

ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາແມ່ນ ເຢຣີໂຄ, ເບເທໂກ ແລະ ອາເມກາຊິສ ແລະ ໄບທາບາຣາ, ແລະ ຊາໂຣ, ແລະ ເບຊານາ, ແລະ ອາຍເອນ, ແລະ ຟາຣາ, ແລະ ເອຟຣາທາ, ແລະກາຣາຟາ, ເຄຟຣາ, ໂມນີ, ກິເບອາ, ເມືອງສິບສອງເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ກິເບຣອນ, ຣາມາ, ແລະ ເບເອໂຣທ, ແລະ Mass, ແລະ Miron, ແລະ Amok, ແລະ ພິຣາ, ກາພານ, ນາ ການ, ເຊເລການ, ແລະ ທາເອເອລາ. ແລະເຢບູສ, ນີ້ແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະກາບາ

ໂອດ, ຢາຣິນ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ, ແລະບັນດາບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຫຼານເປັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.

໑໙

ແລະສະຫຼາກທີ່ສອງອອກໄປສຳລັບລູກຊາຍຂອງຊິເມໂອນ, ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຢູ່ລະຫວ່າງສະຫຼາກຂອງລູກຊາຍຢູດາ. ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄືເບື້ອງຊາບາ, ຊານາ, ແລະໂມລາດາ ແລະ Arsola, ແລະ Bola, ແລະ Jason, ແລະເອີທູລາ, ແລະແຜນການ, ແລະຮໍມາ, ແລະ Sicelac, ແລະ Baithmachereb, ແລະ Sarsusin, ແລະບາທາໂຣດ ແລະທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ເອເຣນມອນ, ແລະ ທານຄາ, ແລະ ເຢເທີ, ແລະ ອາຊານ, ສີ່ເມືອງ ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ອ້ອມຮອບເມືອງຂອງພວກເຂົາຈົນກ່ວາເຖິງບາເລກ, ໄປບາເມັດທາງໃຕ້, ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຊາຍຊິເມໂອນຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ. ການມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຫຼານຊິເມໂອນມາຈາກສ່ວນແບ່ງຂອງຢູດາ, ເພາະວ່າສ່ວນຂອງລູກຫຼານຢູດາໃຫຍ່ກວ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະລູກຫຼານຊິເມໂອນໄດ້ຮັບມໍລະດົກຢູ່ກາງສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ສາມໄດ້ອອກມາແກ່ເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂດແດນຂອງມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນເອເຊເດກໂກລາ, ເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທະເລ ແລະ ນາເກນດາ, ແລະຈະເຊື້ອມຕໍ່ຢູ່ເບທາຣາບາ ເຂົ້າໄປໃນຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຢກມານ. ແລະກັບຄືນຈາກເຊັດດູກ ຈາກທິດກົງກັນຂ້າມຕາເວັນອອກຂອງເບດເຊເມັດ ເທິງເຂດແດນຄາເຊໂລດໂອດ, ແລະຈະຜ່ານເທິງດາບີໂຣດ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປເທິງຟັງໂກ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນມັນຈະໄປອ້ອມຈາກທິດກົງກັນຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກເຖິງເກເບເຣ, ເຖິງເມືອງກາຕາເຊນ, ແລະຈະຜ່ານໄປເຖິງອິນໂມນາອາໄປຫາທິນຂອງຫນ້າຜາ. ແລະເຂດແດນຈະໄປອ້ອມທາງທິດເໜືອເຖິງຮາມາດ, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ທີ່ຊີໂຟຣນ. ແລະ ກາຕານາທ, ແລະ ນາບາອານ, ແລະ ຊີໂມອອນ, ແລະ ເຢຣີໂຄ, ແລະ ໄບທມານ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຊາຍເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເມືອງແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ສີ່ອອກໃຫ້ແກ່ອິດຊາຄາ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນອີອາຊີເອນ, ຊາຊາໂລດ, ແລະຊູນານ, ແລະ ອາກິນ, ແລະ ຊີໂອນາ, ແລະ ເຣເອໂຣດ, ແລະ ອານາເຄເຣດ, ແລະ ດາບີຣິນ, ແລະ ກິຊອນ, ແລະ ເຣເບສ, ແລະເຣນມັສ, ອີເອິນ,

ໂທນມັນ, ໂອນາເຣກ, ແລະເບີຣຊາເຟສ. ແລະເຂດແດນຈະເຊື່ອມຕໍ່ເທິງກາຍທົບ ແລະ ເທິງຊາລິນຕາມທະເລ ແລະເບດເຊເມຊ, ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຂອງລາວຈະ ເປັນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຫລານອິດສາຄາຕາມຕະກູນຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຄືເມືອງຕ່າງໆແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແລະການຈັບສະຫຼາກຄັ້ງທີ່ຫ້າໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື ເອເຊເລເຄທ, ອາເລຟ, ໄບທອກ ແລະ ເຄອາຟ. ແລະ ເອລິເມເລກ, ອາມິເອນ, ນາອາຊາ, ແລະຈະເຊື່ອມກັບຄາເມນຕາມທະເລ, ແລະກັບຊີ ອອນ ແລະລາບານາດ. ແລະຈະກັບຄືນຈາກຕາເວັນອອກແລະເບເທເກເນັດ, ແລະຈະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບເຊບູລູນແລະເອກໂກ, ແລະອົບທາເຣນທາງທິດເໜືອ, ແລະຈະເຂົ້າສູ່ ເຂດແດນຊັບທາຍເບດເມ, ແລະອິນາເອນ, ແລະຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນໂຄບາມາໂຊເມນ. ແລະ ເອນບອນ, ແລະ ຣາຮາບ, ແລະ ເອເມນາອນ, ແລະ ກັນທານ ຈົນເຖິງຊິດອນໃຫຍ່. ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປຫາຮາມາ ແລະຈົນເຖິງນ້ຳພຸມັດສະຟັດສາດ ແລະຂອງຊາວ ໄທຣ໌, ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປເທິງຢາຊິຟ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລ, ແລະອາໄປເລັບ, ແລະເອໂຄໂຊບ. ແລະ ອາຄອບ, ແລະ ອາເຟກ, ແລະ ຣາອູ. ນີ້ແມ່ນ ມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຫລານອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທັງເມືອງແລະບ້ານຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ຫົກອອກໃຫ້ແກ່ເນັບທາລີ. ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື: ດິນ ໂອລາມ, ດິນລາ, ເບເຊມິນ, ອາເມ, ນາໂບກ ແລະ ເອັບທາໄມ ຈົນເຖິງໂດດາມ, ແລະທາງ ຜ່ານຂອງມັນກໍ່ຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປທາງທະເລທີ່ອັດທາບໍ, ແລະຈະຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນຫາອີອາການາ, ແລະຈະເຊື່ອມກັບເຊບູລູນຈາກພາກໃຕ້, ແລະອາເຊີຈະເຊື່ອມຕາມທະເລ, ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດຕາເວັນອອກ.

ແລະເມືອງທີ່ມີກຳແພງຂອງຊາວໄທຣ໌ ຄື: ໄທຣ໌, ໂອມາທາດາເກັດ, ແລະເຊເນເອັ ດ ແລະ ອາມາດ, ແລະ ອາຣາເອນ, ແລະ ອາຊໍ, ແລະເວັງ, ແລະອັດຊາຣີໂອນ, ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳອາຊໍ, ແລະເຄໂຣເອ, ເມກາລາອາຣິນ, ໄບທທາເມ, ແລະເທສຊາມິສ. ນີ້ແມ່ນ ມໍລະດົກຂອງຜູ້ລູກຊາຍນັບທາລີ.

ແລະສະຫຼາກທີ່ເຈັດອອກໃຫ້ແກ່ດານ ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນສາຣາທ, ອາຊາ, ແລະເມືອງຊາມນາອູສ. ແລະ ຊາລາມິສ, ແລະ ອາມມອນ, ແລະ ຊິລາທາ, ແລະ ມີເອົາ, ແລະ ທິມນາ, ແລະ ເອກຣອນ, ແລະ ອານກາທາ, ແລະ ເບເກທອນ, ແລະ

ເກເບລານ, ແລະ ອາຊີ, ແລະ ບານາຍບາກັດ, ແລະ ເກເທຣມມອນ, ແລະ ຈາກທະເລ
ຂອງເມືອງຮອກ, ເຂດແດນໃກ້ຄຽງກັບເມືອງໄຢບປາ. ນີ້ແມ່ນນໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກ
ຫລານດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເມືອງຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະພວກລູກຊາຍຂອງດານໄດ້ໄປ ແລະໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເມືອງລາຄິສ, ແລະໄດ້ຍຶດເອົາ
ມັນ, ແລະໄດ້ຈົມດີມັນດ້ວຍຄົມດາບ, ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງມັນວ່າ
ເລເຊັມດານ.

ແລະເຂົາເຈົ້າໄປເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນຕາມເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະບຸດຊາຍ
ອິດສະລາເອນໄດ້ໃຫ້ນໍລະດົກແກ່ໄຢຊວາ ບຸດຊາຍຂອງນູນ ໃນພວກເຂົາເຈົ້າ. ຜ່ານ
ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເມືອງທີ່ລາວຂໍແກ່ລາວ, ຄືທໍານາຊາຮາກ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງເມືອງນັ້ນ, ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນທີ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ໄຢຊວາບຸດຂອງນູນ, ແລະ
ຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດໃນເຜົ່າອິດສະລາເອນໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນນໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກ
ໃນຊີໂລດໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ປະຕູພະລັງພະຍານ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍໄປເຂົ້າຄອບຄອງ
ແຜ່ນດິນ.

໒໐

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໄຢຊວາວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນ
ວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ເມືອງລີໄພທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າໂດຍຜ່ານດິມເຊ. ບ່ອນລີໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂ້າຄົນ
ທີ່ຈົມຕີວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ແລະເມືອງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນບ່ອນລີໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍ, ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍໂດຍຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ, ຈົນກວ່າລາວຈະຍືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມ
ເພື່ອເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ. ແລະເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກເມືອງກາເດຊໃນແຂວງກາລີລີທີ່
ພູເຂົາແຂວງເນັບທາລີ, ແລະເມືອງເຊເຄນທີ່ພູເຂົາແຂວງເອຟຣາອິມ, ແລະເມືອງອາ
ບອກ ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງເຮບີຣອນ ທີ່ພູເຂົາແຂວງຢູດາ.

ແລະໃນທີ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໄດ້ໃຫ້ເມືອງໂບຊິດໃນຖິ່ນທຸລະກິດດານທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ
ຈາກເຜົ່າເຣອູເບນ, ແລະເມືອງອາເຣດິມທໃນກິເລອາດຈາກເຜົ່າກາດ, ແລະເມືອງ
ໂກລານໃນບາຊານຈາກເຜົ່າມະນັດເສ.

ເມືອງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ຖືກເອີ້ນໄວ້ສໍາລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ຄົນ
ຕ່າງດ້ວຍທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຕິຈິດວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ
ສາມາດໜີໄປຫາບ່ອນນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຕາຍໃນມືຂອງຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ, ຈົນກວ່າ
ເຂົາຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອຮັບການພິພາກສາ.

໒໑

ແລະພວກຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດຂອງລູກຊາຍເລວີໄດ້ເຂົ້າມາຫາເອເລອາຊາ
ປະໂລຫິດ, ແລະໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ, ແລະຫາພວກຫົວໜ້າຜູ້ນໍາຄອບຄົວຈາກເຜົ່າ
ຕ່າງໆຂອງອິດສະລາເອນ. ແລະຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາໃນຊີໂລໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນວ່າ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂດຍຜ່ານໂມເຊໃຫ້ມອບເມືອງຕ່າງໆແກ່ເຮົາເພື່ອອາໄສຢູ່, ແລະທີ່ໆຫຍ້າ
ສໍາລັບສັດລ້ຽງຂອງເຮົາ. ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ມອບເມືອງຕ່າງໆ ແລະທີ່ດິນ
ລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ ໃນການແບ່ງມໍລະດົກ ຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ແລະສະຫຼາກໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໂຄຣຮາທ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍ
ຂອງອາໂຮນ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ຜູ້ເປັນເລວີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ແລະຈາກເຜົ່າສີເມໂອນ ແລະ
ຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ ໂດຍສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ.

ແລະຕໍ່ກັບລູກຊາຍໂຄຣຮາທທີ່ເຫຼືອຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ ແລະຈາກເຜົ່າດານ ແລະ
ຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໄດ້ຮັບໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ສິບເມືອງ.

ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເກດຊອນ ຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ ແລະຈາກເຜົ່າອາເຊີ ແລະຈາກເຜົ່າ
ນັບທາລີ ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໃນບາຊານ, ເມືອງສິບສາມ.

ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເມຣາຣິຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກເຜົ່າເຣອູເບນ ແລະຈາກ
ເຜົ່າກາດ ແລະຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສອງ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາ
ແກ່ຄົນເລວີ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງແກ່ໂມເຊ, ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ.

ແລະເຜົ່າລູກຫຼານຢູດາ, ເຜົ່າລູກຫຼານຊີເມຣ໌, ແລະເຜົ່າລູກຫຼານເບັນຢາມິນໄດ້ ໃຫ້ເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະເມືອງເຫຼົ່ານີ້ຖືກເອີ້ນຊື່. ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາໄຮນ ຈາກຕະກູນ ໂຄຣາທ ທີ່ເປັນລູກຫຼານຂອງເລວີ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງດ້ວຍການ ຈັບສະຫຼາກ ແລະເຂົາໄດ້ໃຫ້ເມືອງກິຣຽດອາບາແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນນະຄອນຫຼວງຂອງ ຊາວເອນາກ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາຢູດາ, ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບມັນ. ແລະທັງນາຂອງເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ໂຢຊູວາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງ ຄາເລບ ລູກຊາຍເຢຮູຟນເນ ເປັນກຳມະສິດ.

ແລະໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາໄຮນເມືອງບ່ອນລີໄພສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ, ຄືເມືອງເຮ ໂບຣນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຮອບມັນ, ແລະເມືອງເລມນາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຮອບມັນ, ແລະເມືອງອາຍີເລມກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະເມືອງເຕມາກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກ ໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະເມືອງເກລລາ ກັບດິນແດນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະເມືອງ ດາບີ ກັບດິນແດນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນັ້ນ, ແລະອາຊາ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະ ທານູ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເບດເຊເມຊ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ເປັນ ເກົ້າເມືອງຈາກສອງເຜົ່ານີ້. ແລະຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ເມືອງກິເບຣ໌ນ ແລະເຂດທີ່ແຍກ ໄວ້ສຳລັບມັນ, ແລະກາເທັດ ແລະເຂດທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບມັນ, ແລະເມືອງອານາໂທດກັບ ທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເມືອງການາລາກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ທັງໝົດສີ່ ເມືອງ. ເມືອງທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອາໄຮນ ເຫຼົ່າປະໂລຫິດ ມີສິບສາມເມືອງ

ແລະຕໍ່ກັບປະຊາຊົນລູກຫຼານໂຄຣາທ, ຊາວເລວີທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກລູກຫຼານໂຄຣາທ, ເມືອງຂອງພວກປະໂລຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ມາຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ ແກ່ເຂົາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງບ່ອນລີໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ ຄືເມືອງເຊເຄນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ ຂອງມັນ ແລະເມືອງກາຊາຣາ ແລະທີ່ດິນທີ່ຕິດກັບມັນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ ແລະເບໂທຣຮອນ ແລະເມືອງທີ່ຖືກແຍກອອກໃຫ້ແກ່ມັນ, ສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າດານ, ເມືອງເອນເກີທາອິມ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເມືອງເກເທດານ ແລະທີ່ດິນທີ່ ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະອາຍາເລນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເກເທເຣມນອນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ: ທານາກ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເຢບາທາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ສອງ ເມືອງ. ທັງໝົດສິບເມືອງ ແລະ ທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຕິດກັບພວກມັນ, ໃຫ້ແກ່ຕະກູນລູກຫຼານ ຂອງໂຄຣາທທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ແລະຕໍ່ກັບລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ຄືເລວີ ຈາກເຄິ່ງຜູ້ຳມະນັດເຊ ໄດ້ໃຫ້ເມືອງທີ່
ແຍກໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນ ຄືເມືອງເກົາລອນໃນແຂວງບາຊານິທິດ ແລະທົ່ງນາທີ່ແຍກໄວ້
ຂອງມັນ ແລະເມືອງເບໂຊຣາ ແລະທົ່ງນາທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ ເປັນສອງເມືອງ ແລະຈາກ
ຜູ້ອິດຊາຄາ, ເມືອງກິໂຊນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເມືອງເດບບາ ແລະ
ທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເມືອງຣາໂມດ ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ມັນ, ແລະແຫຼ່ງນ້ຳ
ຂອງໜັງສື ກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ມັນ, ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກຜູ້ອາເຊີ, ເມືອງບາເຊລ
ລາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງນີ້, ແລະເມືອງດັບບອນ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ເມືອງ
ນີ້, ແລະເມືອງເຄນກັດກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບມັນ, ແລະເມືອງຣາອັບກັບທີ່ດິນທີ່ແຍກ
ໄວ້ສຳລັບມັນ, ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກຜູ້ຂອງນັບທາລີ, ເມືອງທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້
ຂ້າຄົນ, ຄືເມືອງກາເດຊໃນແຂວງກາລິລີ ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ, ແລະເມືອງເນມມາທ
ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ, ແລະເມືອງເທນໂມນ ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ, ລວມສາມເມືອງ.
ທັງໝົດເມືອງຂອງເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາແມ່ນສິບສາມເມືອງ.

ແລະຕໍ່ກັບປະຊາຊົນລູກຫຼານເມຣາຣີ ຄືພວກເລວີທີ່ເຫຼືອ ຈາກຜູ້ເຊບູລູນ, ໄດ້
ມອບເມືອງນາອານ ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເມືອງກາເດຊ ແລະທີ່ດິນ
ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເມືອງເຊລລາ ກັບທົ່ງຫຍ້າອ້ອມຮອບຂອງມັນ, ສາມເມືອງ.
ແລະເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ຢູ່ຕາມເຢຣີໂຄ, ຈາກຜູ້ເຮອູເບນ, ເມືອງບ່ອນລີ້ໄພ
ຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ, ຄືເບຊິນຖິນທຸລະກັນດານ, ມີໂຊ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະຢາ
ເຊີ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ. ແລະເດັກມອນກັບທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະ
ນາຟາກັບທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກຜູ້ກາດ, ເມືອງບ່ອນລີ້ໄພ
ຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ, ແລະຣາໂມທໃນກິເລອາດ, ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ນາທະນາ
ອິນ, ແລະທີ່ດິນຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເຮສບອນກັບທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ,
ແລະຢາເຊີກັບທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ທັງໝົດສີ່ເມືອງ. ເມືອງທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກ
ຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຫຼືອຈາກຕະກູນເລວີ, ແລະເຂດແດນແມ່ນ
ເມືອງສິບສອງ.

ເມືອງທັງໝົດຂອງພວກເລວີທີ່ຢູ່ໃນກາງການຄອບຄອງຂອງລູກຫຼານ
ອິດສະລາເອນມີສິບແປດເມືອງ, ພ້ອມທັງພື້ນທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາ
ອ້ອມຮອບເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ເມືອງແລະທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບເມືອງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ອິສະລາເອນ ເຊິ່ງພຣະອົງ
ໄດ້ສາບານວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍລະດົກ

ນັ້ນ ແລະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນຢູ່ ອ້ອມຮອບ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາ, ບໍ່ມີໃຜລູກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າ ພວກເຂົາຈາກບັນດາສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບບັນດາສັດຕູ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ມີຄຳໃດລົ້ມເຫລວຈາກຄຳວ່າ ທັງໝົດທີ່ດີງາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ແກ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ, ທຸກສິ່ງໄດ້ ເກີດຂຶ້ນ.

໒໒

ແລ້ວໂຢຊີວໄດ້ເອົັນພວກລູກຊາຍຂອງເລອູເບນ, ແລະພວກລູກຊາຍຂອງກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສມາຮ່ວມກັນ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານ ທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ດີມາເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຕາມທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ສົ່ງກັບທ່ານທັງຫຼາຍ. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທອດທັງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຫຼາຍວັນເຫຼົ່ານີ້ຈົນເຖິງມື້ນີ້, ເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ດຣວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ ໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາພັກຜ່ອນແລ້ວ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕົນກັບເຂົາເຈົ້າ, ດຣວນີ້ ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງກັບຄືນໄປບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະໄປຢັ້ງແຜ່ນດິນທີ່ເປັນ ກຳມະສິດຂອງພວກເຈົ້າ, ທີ່ດີມາເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຟາກຂ້າງດິນຂອງແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ. ແຕ່ຈຶ່ງປົກປັກຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດໃນການປະຕິບັດຕາມພວກຄຳສັ່ງ ແລະກົດໝາຍທີ່ດີມາເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດ, ຄືການ ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ການດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ການປົກປັກຮັກສາພວກຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ການຕິດພັນກັບພຣະອົງ, ແລະການ ປະກອບພິທີແດ່ພຣະອົງດ້ວຍຈິດໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດ ຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະໂຢຊີວໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ໄປຫາເຮືອນຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ດີມາເຊໃຫ້ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊຢູ່ໃນບາຊານ, ແລະ ໂຢຊູວາໃຫ້ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ກັບ ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງທະເລ. ແລະ ເມື່ອໂຢຊູວາສົ່ງພວກເຂົາ ກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ທ່ານກໍ່ອວຍພອນພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຊັບສິນຫຼາຍ, ມີສັດລ້ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເງິນ, ຄຳ, ເຫຼັກ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫຼາຍ, ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນຂອງລັກລອບຈາກສັດຕູກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກ ເຂົາ.

ແລະລູກຊາຍຂອງຮູເບນ, ລູກຊາຍຂອງກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ອອກ
ເດີນທາງຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ຊິໂລໃນແຜ່ນດິນຄານາອານເພື່ອໄປຍັງກິເລອາດ,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາ, ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ
ໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງມືຂອງໂມເຊ.

ແລະພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນກິເລອາດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາ
ອານ, ແລະພວກລູກຊາຍເຮອູເບນ, ພວກລູກຊາຍກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງ
ແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແທ່ນບູຊາໃຫຍ່ທີ່ເຫັນໄດ້.

ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າວ່າ: ຈິ່ງເບິ່ງ, ລູກຫຼານເຮອູເບນ, ລູກ
ຫຼານກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງເຂດແດນແຜ່ນດິນຄານາ
ອານ, ຢູ່ເທິງກິນອາດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໃນຟາກໄຟ້ນຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ຖືກເກັບກຳເຂົ້າກັນຢູ່ຊິໂລ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເຮັດສິ່ງຕໍ່ກັບພວກເຂົາ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ສິ່ງໄປຫາລູກຊາຍຮູເບນ ແລະໄປຫາລູກຊາຍກາດ
ແລະໄປຫາລູກຊາຍເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກິນເອດ, ຄືພົນຮັດລູກຊາຍ
ຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນມະຫາປະໂລຫິດ ແລະສິບຄົນຂອງຜູ້ປົກຄອງກັບ
ລາວ, ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກເຮືອນຄອບຄົວຈາກທຸກເຜົ່າຂອງອິດສະລາເອນ, ຜູ້
ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະລາເອນ. ແລະພວກເຂົາ
ມາເຖິງລູກຫລານຂອງເຮອູເບນ, ລູກຫລານຂອງກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສໃນ
ແຜ່ນດິນກິເລອາດ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ການລະເມີດນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະລາເອນ, ໂດຍການຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ສ້າງແທ່ນ
ບູຊາໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ບາບໂຟໂກ
ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍສຳລັບພວກເຮົາບໍ່, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະຈາກມັນຈົນເຖິງ
ທຸກວັນນີ້; ແລະພະຍາດລະບາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະທ່ານ
ທັງຫຼາຍໄດ້ຫັນກັບໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລະຖ້າທ່ານຫ່າງໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລ້ວໃນມື້ອື່ນພຣະພິໄລດຂອງພຣະອົງຈະມາເທິງອິດສະລາເອນທັງໝົດ.
ແລະດຽວນີ້ ຖ້າແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້ານ້ອຍ, ຈິ່ງຂ້າມມາຍັງ
ແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສະຖິດຢູ່, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບພວກເຮົາ, ແລະຢ່າກາຍເປັນພວກກະບົດ

ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກໍຢາກອອກຫ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະການທີ່ເຈົ້າສ້າງແທ່ນ
ບູຊານອກເໜືອຈາກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ແມ່ນບໍ່
ອາຄານ ລູກຊາຍຂອງເຊອາ ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ ແລະຄວາມໂກດໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່
ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນບໍ່? ແລະຜູ້ນີ້ຄົນດຽວກໍ່ຕາຍໃນບາບຂອງຕົນເອງ

ແລະລູກຊາຍຮູບ, ລູກຊາຍກາດ, ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສດອບ ແລະເວົ້າກັບຜູ້
ບັນຊາການອິດສະຣາເອນວ່າ, ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຕົນເອງຮູ້, ແລະ ອິດສະຣາເອນ ຕົນເອງຈະຮູ້, ຖ້າພວກເຮົາໄດ້
ລະເມີດໃນການກະບົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢ່າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກັນພວກເຮົາໃນວັນນີ້.
ແລະຖ້າພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບຕົນເອງ ເພື່ອຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເຜົາບູຊາເທິງມັນ, ເພື່ອເຮັດເຄື່ອງບູຊາ
ສັນຕິບູຊາເທິງມັນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາ.

ແຕ່ເພາະເຫດຄວາມລະມັດລະວັງໃນຄຳເວົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ໂດຍກ່າວ
ວ່າ, ເພື່ອວ່າລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ, ເຈົ້າມີ
ຫຍັງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວາງ
ເຂດແດນລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນ
ແບ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ
ຫ່າງເຫີນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າ
ວ່າຈະເຮັດດັ່ງນີ້, ເພື່ອສ້າງແທ່ນບູຊານີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼື ເພາະເຄື່ອງບູຊາ,
ແຕ່ເພື່ອວ່ານີ້ຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ, ແລະລະຫວ່າງລຸ້ນຄົນ
ຂອງພວກເຮົາທີ່ມາຫຼັງພວກເຮົາ, ເພື່ອປະຕິບັດພິທີການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າ
ພຣະອົງ, ດ້ວຍເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຮົາແລະດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຮົາແລະ
ດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາຂອງພວກເຮົາ, ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກ
ຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ, ພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກ
ເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນເຄີຍ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຮົາ ຫຼືກັບຄົນລຸ້ນຂອງ
ພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຮູບແບບຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ທີ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼືເພື່ອເຄື່ອງ
ບູຊາ ແຕ່ມັນເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຈົ້າ ແລະລະຫວ່າງພວກເຮົາ ແລະລະຫວ່າງ
ລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ. ຂໍຢ່າໃຫ້ກາຍເປັນດັ່ງນັ້ນ ທີ່ພວກເຮົາຈະຫັນກັບຈາກພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແລະອອກໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທີ່ພວກເຮົາຈະສ້າງແທ່ນບູຊາ

ສຳລັບເຄື່ອງບູຊາໝາກໄມ້ ແລະເຄື່ອງບູຊາຊາລາມິນ ແລະເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດ
ພັນ ນອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຟິເນຣັສ ພໍ່ສອນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ຢູ່
ກັບລາວ ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງກາດ ແລະ ເຄິ່ງຜູ້
ຂອງນະນັດເສ ເວົ້າ, ແລະ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພໍໃຈ. ແລະ ຟິເນຣັສ ປະໂລຫິດໄດ້ກ່າວ
ແກ່ລູກຊາຍຮູເບນ ແລະ ລູກຊາຍກາດ ແລະ ເຄິ່ງຜູ້ນະນັດເສວ່າ, ນີ້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລະ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກມືພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ແລະ ຟິເນຣັສ ປະໂລຫິດ ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ກັບຄືນຈາກລູກຫຼານຮູເບນ,
ຈາກລູກຫຼານກາດ, ແລະ ຈາກເຄິ່ງຜູ້ນະນັດເສ ອອກຈາກກິເລອາດເຂົ້າໄປສູ່ ເລີ່ອງນີ້
ໄດ້ຖືກໃຈລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພຣະເຈົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າຈະ
ບໍ່ຂຶ້ນໄປຫາເຂົາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປເພື່ອເຮັດສິ່ງຄາມທຳລາຍແຜ່ນດິນຂອງລູກຫຼານເຣອູເບນ,
ລູກຫຼານກາດ, ແລະເຄິ່ງຜູ້ນະນັດເສ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ແລະໂຍຊິວໄດ້ຕັ້ງຊື່ແທ່ນບູຊາຂອງຮູເບນ, ກາດ ແລະເຄິ່ງຜູ້ນະນັດເສ, ແລະເວົ້າ
ວ່າ ມັນເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ.

໒໖

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຫຼາຍວັນ ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ອິສຣາເອນ
ພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດຂອງລາວອ້ອມຮອບ, ແລະໂຍຊູວາກໍ່ເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍ
ແລ້ວ. ແລະ ໂຍຊິວໄດ້ເອົັນປະຊຸມລູກຫລານອິດສະຣາເອນທັງໝົດ ແລະ ສະພາຜູ້ເຖົ້າ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນັກ
ຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ແກ່ຊາ ແລະ ໄດ້ກ້າວໄປໃນ
ມື້ເວລາ, ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນແລ້ວທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້
ເຮັດຕໍ່ປະຊາຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກທ່ານທີ່ໄດ້ສູ້ຮົບເພື່ອພວກທ່ານ. ເບິ່ງເຖິງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລ້ວ ເຊິ່ງເຫຼົ່າຊາດທີ່ຍິ່ງເຫຼືອຢູ່ນີ້ ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງທ່ານ, ຕັ້ງແຕ່ແມ່
ນ້ຳຈໍແດນ ລວມທັງເຫຼົ່າຊາດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳລາຍແລ້ວ, ແລະຈາກທະເລໃຫຍ່
ຈະເປັນເຂດແດນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົານີ້ຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກ
ເຮົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະພົນາດ, ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງສັດຮ້າຍປ່າມາໃສ່ພວກເຂົາຈົນ
ກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາແລະກະສັດຂອງພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຮັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ ທີ່ຈະປົກປັກຮັກສາ
ແລະ ປະຕິບັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍຂອງດົມເຊ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນໄປ
ທາງຂວາ ຫຼື ທາງຊ້າຍ. ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຖືກປະໄວ້ເຫຼືອ
ເຫຼົ່ານີ້, ແລະຊື່ຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໃຊ້,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ພວກເຂົາ, ແຕ່ທ່ານຈະຕິດແນ່ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາ ຄືກັນກັບທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດມາຈົນເຖິງມື້ນີ້ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍ
ປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີໃຜຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກ
ເຮົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄົນຫນຶ່ງຂອງພວກເຈົ້າໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສູ້ຮົບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາ.

ແລະຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າ
ເພາະວ່າເຈົ້າຫັນກັບ ແລະເຂົ້າຮ່ວມກັບປະຊາຊາດທີ່ເຫຼືອເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າ
ແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າປະສົມກັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຮູ້ໄວ້
ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ອອກຈາກໜ້າທ່ານອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນກັບຕົກ, ເປັນສິ່ງຂັດຂວາງ, ເປັນຕະບູໃນສິ້ນຕົນຂອງທ່ານ, ແລະ
ເປັນລູກສອນໃນຕາຂອງທ່ານ, ຈົນກວ່າທ່ານຈະພົນາດໄປຈາກແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້ ທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ຂ້ອຍກຳລັງຈະໄປຕາມທາງດັ່ງທີ່ທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ດ້ວຍ
ໃຈຂອງເຈົ້າແລະດ້ວຍອິນຍານຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຳໃດຕົກຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມ
ເຫລວຈາກພວກມັນ. ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້: ດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ຄຳເວົ້າທີ່ດີງາມ
ທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າໄດ້ມາຫາພວກເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າກໍຈະນຳເອົາຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດມາເທິງພວກເຈົ້າ, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະ
ທຳລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົນາດຈາກແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່
ພວກເຈົ້າ. ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງແກ່ພວກເຮົາ ແລະໄປປະຕິບັດພຣະເຈົ້າອື່ນ ແລະ
ນະມັດສະການພວກເຂົາ

ແລະໂຢຊົວໄດ້ລວບລວມບັນດາຜູ້ທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນເຂົ້າມາທີ່ຊີໂລ, ແລະໄດ້ເອົັນປະຊຸມພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະພວກນັກຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພວກຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ອິດສະລາເອນຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເຂດຟາກໄພ້ນແມ່ນ້ຳ ຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ຄື ເທຣາພໍ່ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພໍ່ຂອງນາໂຕຣ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ. ແລະເອົາພໍ່ຂອງເຈົ້າຄືອັບຣາຮາມຈາກຟາກຂ້າງໄພ້ນແມ່ນ້ຳ, ແລະນຳພາລາວໄປທີ່ວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະເພີ່ມຈຳນວນລູກຫຼານຂອງລາວ, ແລະ ໃຫ້ອິສຣາກແກ່ລາວ. ແລະທີ່ອີຊາກມີຢາດົກບແລະເອຊາວ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພູເຂົາເຊອີຣ ແກ່ເອຊາວເພື່ອສືບມໍລະດົກ, ແລະຢາດົກບກັບລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ລົງໄປອີຢິບ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່, ຫຼາຍ ແລະເຂັ້ມແຂງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຊາວອີຢິບ ໄດ້ປະຕິບັດຮ້າຍຕໍ່ພວກເຂົາ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄຈມຕີອີຢິບດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່ານກາງພວກເຂົາ. ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະອົງໄດ້ນຳບັນດາບິດາ ຂອງພວກເຮົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ, ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ, ແລະ ຊາວເອຢິບໄດ້ຕິດຕາມບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາດ້ວຍລົດຮົບແລະມ້າເຂົ້າໄປໃນທະເລ ແດງ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເມກແລະຄວາມມືດຢູ່ ລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະຊາວອີຢິບ, ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳທະເລມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະຕາຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນ ແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທະເລຊາຍຫຼາຍມື້.

ແລະພຣະອົງໄດ້ພາພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວອາດິມໄລທີ່ອາໄສຢູ່ຟາກ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ທຳລາຍພວກ ເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

ແລະບາລາກ ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ ກະສັດແຫ່ງດິນອາບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະຈັດແຖວ ສຳລັບສົງຄາມຕໍ່ອິດສະລາເອນ ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອົັນບາລາອານມາສາບແຊ່ງພວກເຮົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທຳລາຍເຈົ້າ, ແລະໄດ້ອວຍພອນ ພວກເຮົາດ້ວຍພອນຕ່າງໆ, ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້

ມອບພວກເຂົາໄວ້. ແລະເຈົ້າໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຢຣີໂຄ, ແລະຊາວເມືອງເຢຣີໂຄໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊາວອາດົມໂຣ, ຊາວຄານາອານ, ຊາວເປອິຊ, ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເຢຊູໄຊ, ຊາວເຮັດ, ແລະຊາວເກີກາໄຊ, ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງຕົວຕໍ່ໄປກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ ຄືກະສັດສິບສອງອົງຂອງຊາວອາດົມໂຣ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ ແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍທະນູຂອງເຈົ້າ

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນແກ່ເຈົ້າ ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານເທິງມັນ, ແລະ ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະສວນອະງຸ່ນ ແລະ ສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ, ເຈົ້າກໍາກົນໄດ້.

ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຢ້ານກົວພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະຄວາມຊອບທຳ, ແລະຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າແປກປອນທັງຫຼາຍທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ຟາກຂ້າງແມ່ນ້ຳແລະໃນອີຢິບອອກໄປເສຍ, ແລະຈົ່ງຮັບໃຊ້ພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເລືອກເອົາເອງໃນມື້ນີ້ວ່າເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ໃຜ, ບໍ່ວ່າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ຟາກໄພ່ນແມ່ນ້ຳ, ຫຼືພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງຊາວອາດົມໂຣທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ລິສຸດ.

ແລະປະຊາຊົນຕອບວ່າ: ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະຖິ້ມພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໄປປະກອບພິທີພະເຈົ້າອື່ນເລີຍ. ພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າພວກເຮົາຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາເອງເປັນພວກເຮົາ, ພວກເຮົາເອງໄດ້ນຳພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເອຢິບ, ແລະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາໃນທຸກໆທາງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງຜ່ານ, ແລະໃນທຸກໆປະຊາຊາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານມາ. ແລະພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາດົມໂຣ ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍຈະປະຕິບັດຕໍ່ພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນພວກເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ແລະເຢຊູອາກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ລິສຸດ, ແລະພວກເຮົາຜູ້ນີ້ທີ່ຫວງແຫນ້ນຈະບໍ່ປ່ອຍບາບຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແລະການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄປ, ເມື່ອທ່ານປະຖິ້ມພວກຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າອື່ນ, ພວກເຮົາຈະມາເບຣຸດເບຣຸນທ່ານ

ແລະ ທຳລາຍທ່ານ, ແທນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ທ່ານ. ແລະປະຊາຊົນເວົ້າຕໍ່ໂຢຊູວ່າ: ບໍ່, ແຕ່ພວກເຮົາຈະປະກອບພິທີແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແລະ ໂຢຊູວ່າ ກ່າວ ຕໍ່ ປະຊາຊົນ ວ່າ: ທ່ານທັງຫລາຍ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຕົນເອງ ວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍ ໄດ້ເລືອກ ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ປະກອບພິທີ ພຣະອົງ. ແລະດຽວນີ້ ຈິ່ງ ເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານອອກເສຍ, ແລະຈິ່ງເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານ ທັງຫລາຍກົງໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ ໂຢຊູວ່າ, ພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຮົາຈະຟັງສຽງຂອງ ພຣະອົງ.

ແລະໂຢຊູໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນໃນວັນນັ້ນ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກົດໝາຍ ແລະການພິພາກສາແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນຊີໂລດໜ້າພະທັບຂອງພະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ. ແລະໂຢຊູໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນປຶ້ມກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ເອົາຫີນ ກ້ອນໃຫຍ່, ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນຕ໌ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊູ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ຍືນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ມັນ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລະກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະປະພຶດຢ່າງຫຼອກລວງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ໂຢຊູໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນໄປ ແລະ ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍ່ໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງຕົນ ແລະ ອິດສະຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດມື້ຂອງໂຢຊູວາ ແລະຕະຫຼອດມື້ຂອງ ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທີ່ມີຊື່ວິດຢູ່ຕໍ່ຫຼັງຈາກໂຢຊູວາ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະຄຳທັງໝົດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ອິດສະຣາເອນ

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ, ໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ດາມ ເຂດແດນຂອງສ່ວນແບ່ງຂອງລາວໃນທຳນາສາອາກ, ຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ, ທາງທິດ ເໜືອຂອງພູເຂົາກິເລອາດ.

ແລະກະດູກຂອງໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ນຳຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ, ແລະໄດ້ຝັງໄວ້ໃນເຊເຄນ, ໃນສ່ວນຂອງທີ່ງ່າທີ່ຢາໂຣບໄດ້ຮັບມາຈາກຊາວອາຣັບໃນໄລທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນເຊເຄນດ້ວຍລູກແກະຮ້ອຍຕິດ, ແລະໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບເປັນສ່ວນແບ່ງ.

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ
ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຕາຍ, ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນກິເບອາຂອງຟິເນຮັສລູກຊາຍຂອງລາວ, ເຊິ່ງ
ລາວໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ.